

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

DIALOGI
LVCIANI
SELECTIORES, SV

perorum, Marinorum, & Inferorum. Quibus additi sunt

Prometheus, siue Caucasus.

Menippus, seu Necyomantia.

Timon, uel Misanthropos.

**Præterea alij venustiores istorum in
locum substituti: qui Christianis
auribus sunt indigni.**

Cum conversione vulgaris.

*Adiecta sunt Exempla historica Valentini Ery-
braei: & argumenta Dialogorum, Latinis ver-
sibus tractata: cum quarundam fabularum mæ-
risq; Ioannis Sambuci Tirnauien-
sis Pannonij: & Michaelis
Toxite Rhoeti.*

ARGENTINAE.

**Per Paulum & Philippum
Cephalæos Fratres.**

2556.

Alexander von Arnim
H. Stein-B. 18.

VALENTI=

NVS ERYTHRAEVS,

Ioanni Christophoro Surgando

studioſo bonarum artium

adoleſcenti;

S. D.

Aus prodeſſe uolunt, aut delectare Poëtae:

Aus ſimul & iucunda, & idonea dicere uita.

SVnt quidem hi fines, ut verè ſcribit
Horatius, omnium Poëtarum: ſed
ſunt etiam aliorum Scriptorum: ut Ora
torum, atq; Historicorum: qui non ſo
lum docere Lectorem, verum etiam de
lectare volunt. Sed ut Poëta iucunda
magis, quàm ſeria dicunt: ita qui hos
amirantur, etſi profunt: tamen voluptas
ae magis afficiunt animos legentium.
Quorum è numero hic Lucianus eſt,
ſcriptor purus, lepidus, & verè Atti
cus. Cuius inter ceteros libros nulli
mihi videntur eſſe puerili educationi
aptiores, quàm hi ſelecti Dialogi. Non
eam propter rerum variarum doctrinam.

2 1 nam.

Præfatio.

nam: quàm propter orationis, linguæ
 Græcæ puritatem, & elegantiam. Non
 enim solum habent expositionem fa-
 bularum, quæ sunt apud Homerum,
 Euripidem, Aeschilum, Sophoclem,
 & epicos Poëtas, fusius explicata: sed
 etiam permultas continent *ἱστορίας* &
 tanquam *ἡθικά*, hoc est, præcepta mor-
 ralia. Quod cum ex alijs Dialogis, tum
 ex Menippo, & Timone licet animad-
 uertere. Atque hæc est nonnulla hor-
 rum librorum, utilitas: sed est alia etiam
 maior: quæ non rerum, sed orationis
 est, atque linguæ. Primum enim ser-
 mo purus est, & quotidianæ consue-
 tudinis. Itaq; vtiliter cum præceptis
 Grammaticis coniungitur. Deinde il-
 la dicendi formæ cum puritate in illis
 extant; atque eminent, quas Hermo-
 genes *ἁπλότης*, vel *ἁπλότης*, id est, simplici-
 tatem, atq; suauitatem nominat: quib-
 us figuris morata potissimum con-
 ficitur oratio. Quanquam multa etiam
ἁπλότης, *ἁπλότης*, *ἁπλότης*, *ἁπλότης*, *ἁπλότης*,
 in illis proferuntur. Sed quoniam
 ubiq;

Præfatio.

vbiq; fermè sales, lepores, & ioci excellunt: plurimum in ipsis constat esse iucunditatis. Postremò si imitandi rationem spectes: reperies infinita exempla eius generis: quod ~~ut plerumq;~~ Rhetores appellant: qua ex oratione astricta numeris, fit soluta, ac pedestris: ex continua, interrogationibus & responsionibus interrupta, ~~ut in multis~~ ex breui denique, copiosa, ~~ut in alijs~~ & contra ex dilatata, efficitur ~~ut in multis~~ contracta dicendi forma. Et quoniam Lucianus in foro, ut ex Suis da videre est, causas egit: credibile est in hoc se genere etiam ob eam causam diligentius exercuisse. Quod si homines Græci, quibus ea lingua vernacula fuit, tantam in illare operæ posuerunt: quanto maiore studio in scribendis consuetudine versari nos oportet: ad eiusdem linguæ facultatem comparandam? Cum igitur hi Dialogi non modò propter rerum multarum liberalem cognitionem, & propter orationis puritatem, atque leporem pro-

Præfatio.

sint : sed etiam delectent : digni profectò sunt : qui in Scholis retineantur. Atq; vtinam tam purè, atque eleganter in Latina lingua extarent scripti Dia-logi : sic enim multi in colloquijs conscribendis magno suo labore potuissent supersedere. Quæ cū ita sint, Ioan. Christophore, commendo eos tibi liberos: hortorq; te: vt illos cū Demosthenis orationibus Olynthiacis, Philippi-cisq;, quas audis, diligenter coniungas : quò facilius ad exoptatum studiortu tuorū finem peruenias : expectationiq; patris tui Theobaldi Sur-gandi, Iureconsulti clarissimi, & Andree Stathmij, viri optimi, meliq; amantissimi, spei non solum satisfacias, verum etiam, vt te facturum esse confido, omni ratione vineas. Vale. Argentis-næ. Tertio Idus Martij.

1556.

IOAN. SAM=

BVCVS; OPTIMAE SPEI

puero, Timotheo Apiano, Clariss.

Mathematici Petri Apiani

filio. S. D.

CRedo ego me quorundam repres-
hensionem subiturum Timothee:
quod istos qualescunq; versiculos his
Luciani Dialogis in vsum studiosorū
linguae graecae delectis, adiecerim. quia
tamen quibusdam, & eis non inerudi-
tis, probari illos video: nō laboro, quē
admodum Zoili criminando, suum de
pascant liuorem. Fateor equidem ples-
norem, elaboratāq; magis explicas-
tionem hos dialogos requirere: quod
magna in eis & rerum & verborum est
copia, *de re* tamen quoniam
tenuius ingenium agnosco, minusque
subactum numerosa lectione, quam ut
huic rei sufficere possit: alijs negotium
permitto. Omnino enim iusta exposi-
tio, fabularumq; ex omnibus annota-

Præfatio.

tio, nisi à polyhistore aliquo addi non potest. Ego *πρὸς* hæc pueris velut aliud agens, composui: quibus breuiter, ac strictim dialogorum argumentum, atque etiam quorundam *μυθολογίας* complexus sum: quod mihi nemo, ut spero bonus, vitio ponet. Liberū est enim in istiusmodi fabulis, opinionibus, & coniecturis ludere. Non moueor, quod nascutis, qui ex inuidia laborant, displicēt: verum quod rudioribus, & verò etiam tinctis solidiori doctrina probantur: id ipsum maximopere lætor. Etenim placere in vulgus, per mihi rarū videtur: *οὐδὲ γὰρ πολλοὶ τῶν πολλῶν, ὅτι ἐκαστὸς*: sed tamen *ἐν ᾧ δὲ λίαν χαρὸς ἐστὶν τοῖς πολλοῖς*, vt Pindarus habet. Tibi autem, mi Apiane, hosce dialogos commendo, faciles, & mire elegantes: atq; rerū varietate repletos, tuæq; ætati aptissimos, *καὶ ἐπιχρηστέους*. Siquidem ita percepisti Grammatica præcepta: vt his cognoscendis ea adhibere sine mora possis. Meam vero satis indiligentem opellā: non tamen omnino infrugiferam, tibi mitto: tuoque no-

mini

Prefatio.

mini dedico: vt intelligas, tibi me ex animo bene cupere: quod non obscure coram sum testatus: dum te ad optimarum artium studia cohortatus sum. Habes parentem clarissimum virum, summum Mathematicum: & apud Imperatorem Carolum, aliosq; summos magistratus gratiosissimum: quem vt ob oculos tibi poneress, crebro admonui. Habes itē duos fratres studiosissimos, & optimos adolescentes: Philippum, & Theodorum: hunc iam in Gallia, illū in Italia, meos intimos fratres: quorum te velim quoq; studium inexhaustum propemodum imitari. Ac quoniā mihi iam ā primo necessitudinis tempore, summo fuit studio, illis prodesse, vt ipse nosti: tua etiam studia optarim, si modo possem, promouere. Neque enim tu mihi nūc minus, quā reliqui fratres semper fuerunt, charus esse debes. Tu igitur mi Timothee, perge, vt coepisti: quō spei parentum ac fratrum, quā de te cōmouisti, satisfacias. Est tibi ingeniū ad res percipiendas promptis-

a s sumum:

Praefatio.

simum: memoria vero, quantum vix in
alio quoquam animaduerti: quib. tibi
aditum ad res magnas esse munitum,
scire debes. Iam etiam praeceptores sa-
tis literati non desunt: quibus quotidie
tuam das operam. Parentum quoque in
suppeditandis rebus necessarijs animus
iam pridem ipse perspexisti. Itaque nihil
obstat, quo minus persequi studia, exis-
mumque virum te olim praestare facile
queas. Verum de his satis: siquidem ipse
iam *ὡς ἂν ἐν τῷ νουρί*, ut Isocrates de Alex-
andro scribit, *οὐδὲν ἄλλω παρὰ τὸν διὰ τὴν ἀρετὴν
καὶ τὴν γαμιντὸν, ἡγεμονίαν ἔχον, ἔστιν ἡγεμονίαν
καὶ τὴν ἡγεμονίαν: ἡγεμονίαν ἡγεμονίαν ἡγεμονίαν*. Quod
reliquum est, Vale. & me *ῥησθῆ*, ut

facias. Argentorati. Idibus

Augusti: Anno

1550.

ARGV.

ARGVMENTVM IN

Dialogos Deorum.

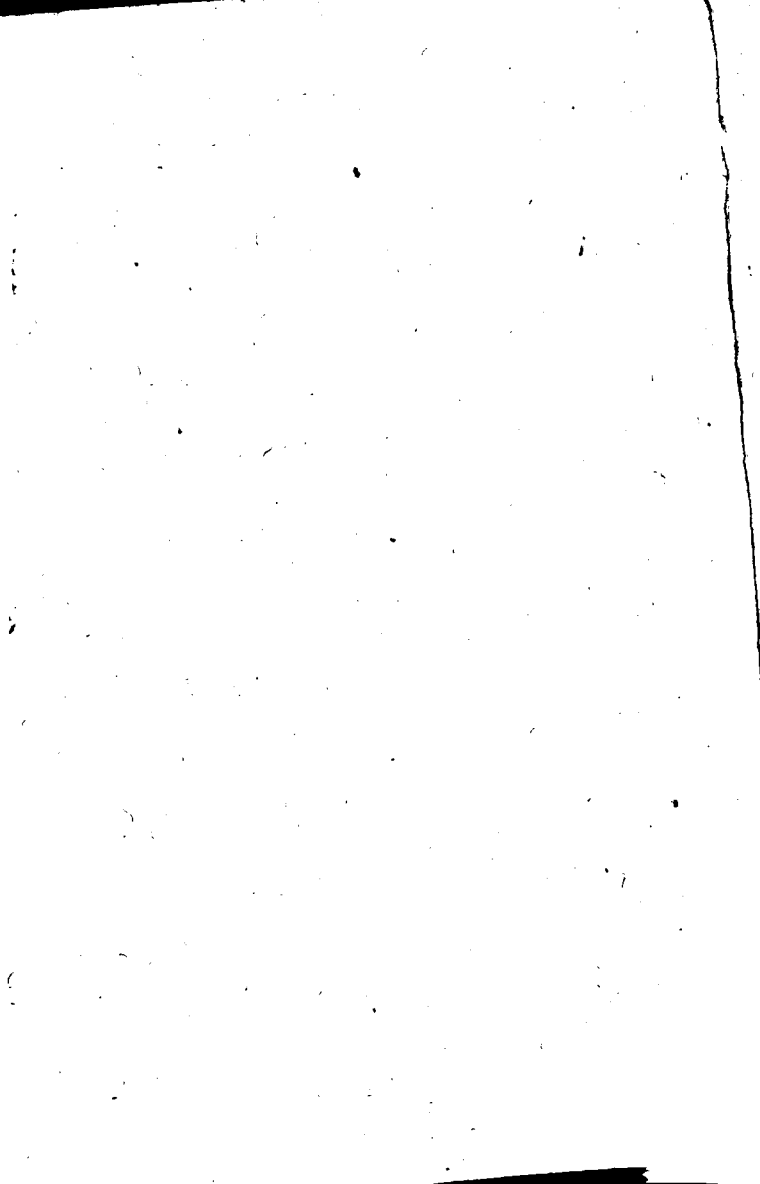
Dialogi, qui sequuntur, tam superos
rū, quā inferorum Deorū, quasi
quandam syluam ac summā continent
omniū ferē fabularū, quę partim apud
Homerum & cæteros Epicos poetas,
partim à Tragicis, Aeschilo, Euripide,
Sophocle, & reliquis tractantur. Sunt
autē uti breuiiores, ita argutiores quoq;
siue res, siue verba, & compositionem
spectes. Adeoq; germanā illam Atticæ
eloquentiæ festiuitatem & gratiam ex-
primunt. Videtur autē Lucianus non
hoc tantum agere voluisse, ut Deorum
gentilium, & Homericorum vanitatē
argueret, atq; irrideret. (Quis enim ve-
terū, saltem mediocriter sapientū, atq;
doctorū unquā fuit, qui huiusmodi
pugis vllam fidē adhiberet: aut numen
nostris & humanis affectionibus obno-
xium esse crederet?) Verū illud quoq;
ut (quod in Prometheo ipse de se dicit)
Heroicam illam Dialogi personam, &
Tragicā grauitatem, Comico risu tem-
peraret.

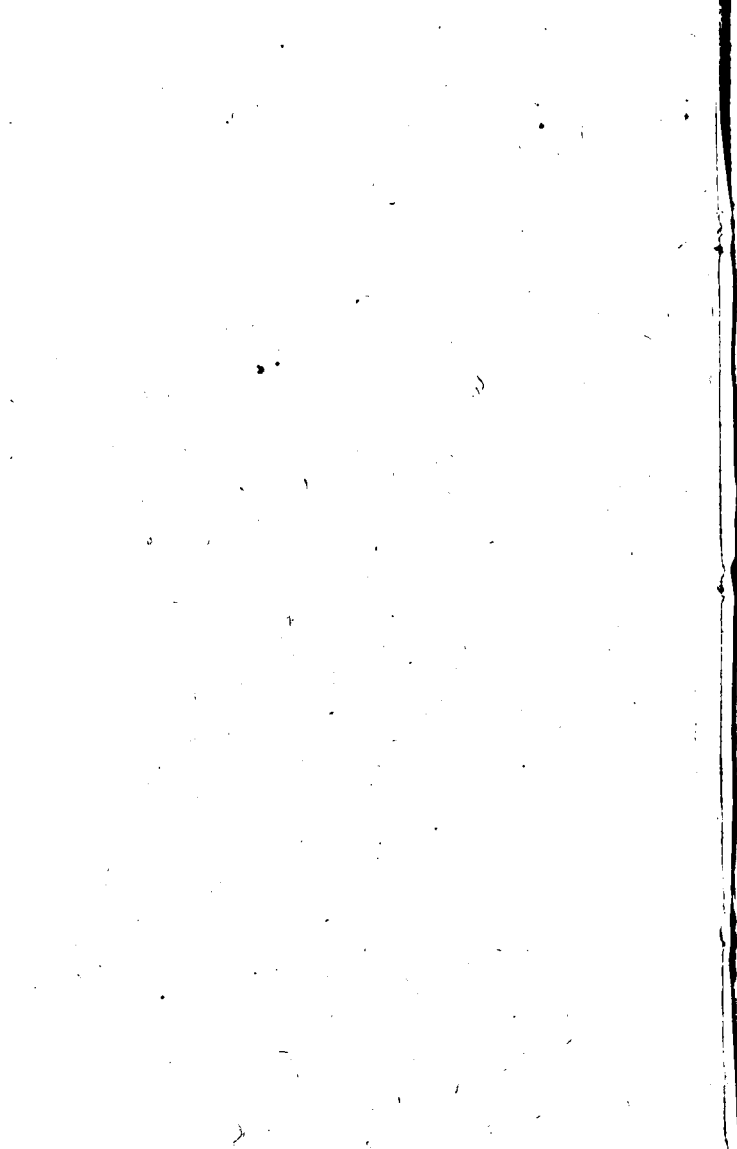
Præfatio.

peraret. Et quia in omni genere scripto-
rum versatum esse oportet eum, qui ve-
ram, ac solidam eloquentiæ, atque do-
ctrinæ laudem assequi cupit, quemad-
modum ipsemet in Lexiphane præci-
pit: existimo equidem etiam exempli,
& exercitationis causa ad hunc modū
in hoc genere illū sese exercuisse. Nam
ut hic Tragicorum & Homericorum
fabulas, ita infra Comicorum quoque
argumenta retractat, & ad Dialogorū
festiuitatem reuocat. Interim tamen es-
dam seria obiter monet ac docet, ut in
Cupidine, ubi tacitè illud indicat, quod
Cicero pro Cælio multis verbis com-
memorat: Studiosos, puta, & literarū
amantes nullis externis, ac prauis cupi-
ditatibus alligari, ac vinci. Quod idem
& Theocritus de Musis apertè dicit.

Nam quos aspiciunt illæ (inquit) ex-
hilarantq; videndo,

Nulla venenosæ lædunt hos pocula
la Cîrces.

LIBER PRIMVS
ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.
DEORVM DIALOGI
ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ, ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

Promethei, & Iouis.

ARGVMENTVM.

*Iupiter iratus furto, fraudiq; Promethei,
Vinctum Caucaſeis liberat inde iugis,
Significat curas hepar, cœleſtis at ignis,
Noſtrum animum quoniã cœlitus illo datur.*

VIdetur hoc primo ſermone Lucianus, id
quod & in ſequentibus facit, Deorũ gen-
tilium uanitatẽ, & ineptam de illis perſuaſionẽ
hominum reprehendere, atque irridere uoliſſe.
Ac ſumpſit duorum præcedentium colloquiorum
occaſionem ex fabula Promethei, quem Poetæ
ſingunt, eò quòd Iouem in diſtributione caro-
num decepiſſet, deinde & homines formaſet,
poſtremo autem è cœlo ignem ſurreptum terris
intuliſſet, à Ioue Caucaſo alligatum, aquilamq;
immiſſam, que epar illius carpendo attereret.
Eſt autem ἀγρίατικὸς, ἢ ἀνθρωπίνος, ὃ μόνος.

*Nam & ſupplicium, quod iam diu pertu-
lerat Prometheus, à Ioue deprecatur,
& dehortatur eundem, ne cum The-
dide. ſeu Nerine aliquid ..
commercij habeat.*

Dialogi

reliquis vaticinans I V.
Quomodo venisti non?
Pro. Ad Thetin, rem ha-
biturus cum ipsa. Iu. Hoc
quidem nosti. Quid igitur
postea videris enim verū
quiddam dicere. Pro. Nihil
o Iupiter rei habeas cū
Nerine hac: si enim ipsa
gravidā redderetur ex te,
foetus similia faciet tibi,
qualia & tu fecisti Satur-
no. Iu. Hoc ais, expulsurū
me regno? Pr. Utinam ne
fiat, o Iupiter. Veruntamē
tale aliquid consuetudo
ipsius minatur. Iup. Va-
leat igitur Thetis, te vero
Vulcanus ob hæc soluat.

παρμαστὸν δὲ μὲν. Ζ. πῶς γὰρ οὕτως
Pr. παρὰ τῷ θεῷ, σωτιστοῦ μιν.
αὐτῆς. Ζ. ἔτι μὲν ἔγωγε. τί δ' ἔστι τὸ
ἐπὶ τούτῳ; οὐκ ἔστι γὰρ ἡ ἀληθὲς ὁρμή.
Pr. μὴδ' ἔστι (ὅς) κενανήσῃ τῇ
νηϊδί, ἢ γὰρ αὐτὴ κυφορήσῃ ἐκ
σῶ, τὸ τυχόν. ἴσκι δὲ γὰρ σὺν σί,
οἷα καὶ σὺ ἔφησας τὸν χρόνον. Ζ.
τί ποτε φῶς, ἐκπύσθαι μὲν τ' ἀρχαῖα
Pr. μὴ γίνετο ὅς (ὅς) πάλιν τοῦτο
ἡ ὁ μίξις αὐτῆς ἀπαλῇ. Ζ. χαρίτω
τοῖς κερῶν ὁ θεῶν, οἷ δ' ὁ ἔφρας
ἐπὶ τοῦ τοῖς λυσάτω.

ΣΧΟΛΙΑ

Λυσὸν μ. Prima pars dialogi ἐν γυναικὶ ἰ
qua deprecatur poenam Prometheus. Pro-
positio continet δίκην. ὅς (ὅς) persona eius, quem
placare conatur προσφωνήσας. Διὰ γὰρ.) αἰτιολογία
ἀπὸ τ' δίκης, ratio a iusto, ὅς sua persona. Ac est
quærela cum αὐτῆς παθῆναι τῆς δίκης, cum exago-
geratione. Ζ. Λύσας.) ἀποκρίσις responsio per re-
cusationem Iouis. Eius propositio ἐρωτήσας habet
ἀγαστικῶς, iram præ se ferentē irrisionem. ἔρ
ἐχλῶ.) αἰτιολογία δι' ἀπαυθιμίαν. Ratio per e-
numerationem grauiorum poenarū, quibus Pro-
metheum Iupiter dignum esse confirmat. Διὸ ὡς.)
κατασκευὴ rationis comprobatio à causis efficien-
tibus ὅς a iusto per enumerationem, amplificatio-
nemq; criminum, καὶ ἵνα ῥηθῇ τὴν ἀμφοῖν τ' ἔφρας
μὲν ὡς ἐκκλημάτων. Δ. ἔφρας γὰρ.) Abrupte exago-
gerationem præteritione, quæ παράλειψις dicitur.

Luciani.

P. Ουκοῦν.) *Hic Prometheus sua rationi subi-
 cit προπαρασκευῶν, ἢ ἐκδοσιν, qua cōpensando obie-
 ctis criminibus grauiora opponit supplicia. O-
 stendit enim se iam pridem satis dignas suis scele-
 ribus poenas suscepisse. Z.* Οὐ δὲ.) *Respon-
 sio continens infirmationem obiectionis per inficiatio-
 nem, & extenuationem suppliciorum. P.* Καὶ μὴν.)
*Hactenus primum caput deprecationis à iustotὸ
 πῶτον τῆς συγγνώμης κεφάλαιον, τὸ δ' ἑκδοσιν: sequitur al-
 terum ab utili, ἀπὸ τῆς συμφόροντος, ἢ χρησίμου. Est ἡ
 pollicitatio remunerationis ὑποχρεῖται τῇ ἀποδορῇ ἢ
 τῇ μισθῷ μετὰ τῆς ἀποδορῆς. Z.* Καταθίσει.) *Interfa-
 tio per ἐπαγγελίαν, ἢ ἀγορεύσασιν. Est ἡ ὑποφορά obiectionis
 Tu promittendo me uis decipere. P.* Καὶ τί.) *ἀν-
 τίσταται, ἢ λύσις refutatio obiectionis per negatio-
 nem, & interrogationem. Οὐ γὰρ.) ἀντιλογία καὶ ὑ-
 πόθεσιν, ratio cum conditione, est ἡ συγχώρησις peri-
 missio. P.* ἢ ἀπο.) *ἡ πρόταξις, ἢ ἀπαίτησις, iubet enim,
 uel postulat magis, id, quod ipse promissit sibi
 prius exponi. προπαρασκευῶν praemunitio ante res-
 ponsionem ad conciliandam sibi fidem. Z.* Εἴ
 γὰρ.) *Promissio cum asseueratione. P.* παρὰ τούτου.)
*Narratiuncula ἰνδεδικτική, καὶ προσρήτικὴ καὶ ἀμάντλο-
 μα, rei praesentis, & futura. Est enim τῇ παρτομίνῃ
 καὶ τῇ προαχρησιμοποιήσας λόγισμῷ ἐκδοσιν. Z.* Τούτῃ.) *ὁμολο-
 γία, καὶ ἐπαράκλησις, concessio cum subiuncta rogatio-
 ne. Δοκῆς.) ἀντιλογία ratio. P.* Μὴ δὲ.) *Συμφουλή
 μίλωντικῇ, dat enim Ioui consilium, quò sibi is cau-
 ueat. Propositio τῆς προτροπῆς est ἀποφατικὴ nega-
 tione conformata, ὅτι γὰρ.) ἀντιλογία ἀπὸ τῆς ἐκφρα-
 σεως ἐκδοσιν καὶ ὑπόθεσιν, ratio ab incommodo impene-
 denti*

Αὐτοῦ
 πικρὸν
 μὲν

dentiper conditionem. Z. Τοῦτο.) Interrogatio
ad ἔχθραν, facta exponendi gratia. P. μὴ.) Εὐχῆ,
καὶ ὁρμησὶς mali ominis deprecatio ἡδίκη, ad re-
conciliandum iratum Iouem. Πλὴν.) Correctio,
et confirmatio rationis. Z. χαρίτω.) Conclusio
dialogi cum consensione, et remuneratione.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ, ΚΑΥΚΑΣΟΣ,

Prometheus, siue Caucasus.

N hoc dialogo qui eiusdē cum superiore ar-
1 gumēti est, Lucianus fingit reū interea dū
rupibus affigitur, causam dicere, et apud
Mercurium et Vulcanum, de criminibus obie-
ctis se purgare. Primum de distributione carnū
per extenuationē, dicēdo iocum fuisse cōiualem
non fraudem, neq; tantum supplicium mereri, ex
aduerso priora sua merita referendo. Secundo lo-
co de plastice, ubi bifariam respondet, et super eo
an homines in uniuersum, finxisse dijs damno-
sum fuerit, et super modo et forma, ostendens
non modo nihil in cōmodi fictionē hominis attu-
lisse Dijs: uerū etiam utilē et propē necessariam
fuisse. Deinde et hac forma, ita ut deos referrēt
facie, et rationis participes essent, necesse fuisse
creari. Vltimo de furto ignis respondet, neq; cele-
sti igni quicq; ademptū esse: et ad officiū deorū per-
tincere, ut homines iuuet, præsertim cum ea re ipsi
neq; opus habeāt, neq; utantur: homines autē sacris
adhibeant. Occasio apologia sumitur ex eo, quod
cum Prometheus sui misereri Mercurium iube-
ret, ille contrā meritō eum pati hæc dixerat.

Luciani

MERCVRIVS.

N tibi Caucasum
E o Vulcane, cui mis-
 ser hic Titan tigen-
 dus est. Itaque circumspiciamus, scilicet locus pater-
 at in præcipiti, nudatus
 nive, cui firmius indigan-
 tur vincula, & vnde suspẽ-
 sus ipse magis promineat
 & fiat conspicuus. Vulea-
 Circumspectandum pro-
 fecto Mercuri nobis est,
 ne humili loco, ac prope
 terram affixus, plasmatis
 sui (nempe hominũ) expe-
 riat auxilia, aut rursus
 in sublimi propendens, ijs
 qui in montis radice ver-
 santur, minime appareat.
 Quamobrẽ nisi auter ubi
 vltimũ fuerit, hic in montis
 medio, supra conuallẽ,
 passus hinc atque illinc e re-
 gione manibus, cruci affi-
 ganur. M B. Recte dicis,
 prærupta enim hic vndiq;
 sunt saxa, & nemini ac-
 cessa, quippe propenden-
 tia parumper in præceps,
 tanta proinde angustia, vt
 nullum penitus recipiant
 vestigium, quum vix sum-
 mis hic insistas pedibus,
 Deniq; quã maxime op-
 portuna, in quib. furca si-
 at. Ne igitur cuncteris Pro-
 methee, sed ascende, & pre-
 be te monti affigendum.
 P R O. At vos saltem, o
 Mercuri & Vulcane, mise-
 rescite mei, qui citra illam
 prorsus noxã calamitatem
 istã incidi. M. Misereisci-
 te ais, Prometheus? Tanq̃
 parum sis tibi Caucaaso al-
 ligari

ΕΡΜΗΣ.

Νῆαρ Κάλυπτος δ' Ἡφαιστος
 ὅτε, δ' ἔβλεπον ὑπὸν αἶαντα
 τοῦτον προσκλήσας διέ-
 κειτο· πρὶς ποσσὶν δ' ἔθηκεν κρημνὸν
 καὶ ἱπποδάμει, ἔκαστον γὰρ χεῖρ
 ὁμοῖον ἴσθρι, δὲ βινυκτέονον κατὰ
 παρὰ τὴν δισμὰ, καὶ οὗτος ἄπασα
 σφαιροειδὴς ἦεν κρημνέουσα. Ἡφαι-
 στος ποσσὶν δ' ἔρριψε, οὔτε γὰρ τα-
 πειρὸν καὶ πρὸς γυμνὸν ἰσχυροῦς καὶ χεῖρ
 δὲ μὴ ἴσταντο σφαιρὴν ὑπὲρ τὴν πλάσ-
 ματα δούτῃ οἱ ἄνθρωποι, οὔτε μὲν τε-
 τὴ τὸ ἄκρον, ἀφαιδὴ γὰρ ἔρριπται
 κάτω, ἀλλ' ἐδούτῃ, κατὰ μέσσην ἰσο-
 ταυθεῖα σου ὑπὲρ τῆς φάραγγος οὐκ
 σφαιροειδὴς, ὑπερτερεῖς τὸ χεῖρ ἄ-
 πο τῶν τοῦ ποσὶ ὑπὸ τῶν. Ἐρ. οὐ
 λέγεις, ἀπότομοί τε καὶ αἰπίτρω, καὶ
 ἀπρόσβατοι, ποσσὶν χεῖρ ὑδρὶ μα-
 κρῶν οὐκ ἔστιν, καὶ ὑπὲρ ποσσὶν σφαιρὴν πεύ-
 τει δ' κρημνὸς ἔχει τὰς ἐπιβάσεις, καὶ
 ἀπὸ ποσσὶν τῶν ποσσὶν ἰστέοναι. κατὰ
 ὅλως ἱπποδάμειος δ' οὐκ ἔστιν ἄν-
 γιστος· μὴ μέλλῃς ὅτι ὁ Πρωμοθεῦς.
 ἀλλὰ πᾶσι καὶ πᾶσι χαλκῶν σφαιρῶν
 κατὰ πρῶτον ὁμοῖον ποσσὶν τὸ ὅτε
 Πρω, ἀλλ' ὑμῶν γούνη ὁ Ἡφαιστος, καὶ Ἐρ-
 μῆς, κατὰ τὴν σφαιρὴν μὴ πᾶσι τῆς ἀξίως
 δύναντο ἔσθαι. Ἐρ. οὐτ' ἔστιν ὁ Πρωμο-
 θεῦς τὸ κατὰ τὴν σφαιρὴν; ἀλλὰ τὸ πᾶσι
 σφαιρῶν

σταλὸς πιδῶναι αὐτίκα μάλα παρὰ
 παύσαντας τοῖς ἐπιτάγμασι, ὃ δὲ
 ἵππῳ ἔνθα θίει δὲ ὁ Κόρυμνος,
 καὶ ἄλλους ἐκ χειρὸς αὐτοῦ προσπα-
 σσάμενος ἰδὼς, ἀλλ' ἔριγε τῇρ Διξιῶν.
 σὺ δ' εἰς ἡφαιστοῦ κατακλῆσαι, καὶ προσ-
 σθῆναι, καὶ τῇρ σφύρῳ ἐξ ῥομφαίας κα-
 τάβῃ. δὲ καὶ τῇρ ἰσχυρῶς κατα-
 λυθῆναι ἐὼς μάλα καὶ αὐτὸν. ἔχου-
 κατακλῆσαι τῇρ ἡδὴ καὶ ὁ ἀντιπαύσαν-
 τος τὸν ἵππον, ὡς πάντας ἔχου αὐτίκα
 καλῆς καὶ ὀνυμχάνης πλαστικῆς. Πρ. ὦ
 Κρίε, καὶ Ἰαπίε, καὶ σὺ γὰρ μητόρ,
 ὅσα κ' ἐπὶ τῷ δ' ἐκαστῷ, σὺ δ' ἴδω
 δ' ἴδω ἐργασμῶν. Ερ. ὦ δ' ἴδω δ' ἴδω
 ἐργασμῶν Προμηθεῦ, ὅς περ τὰ μὲν
 τῷ νομῷ τῶν χρηστῶν ἐργασίαις, οὗ
 τοῖς ἀνθρώποις ἐπιτέλλω, καὶ ἀπατηλῶν,
 οἷς αὐτοῖς μὲν τὰ κάλλιστα ὑπεξέλε-
 γμαι, τὸν Δία δ' ἐπεκτατοῖς ἔλε-
 γμαι καλῶς ἐργάζεσθαι. μέμνη-
 μαί Ἡσιόδου νῆ Δι' οὗτ' αἰ ἐπὶ νότοις,
 ἐκαστα δ' ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐπὶ πλά-
 σταις, ποσειδάοντα (ἴα. καὶ μά-
 λιστα καὶ τῶν γυναικῶν, ἐπὶ πᾶσι δ' ἐ-
 πὶ τῷ πᾶσι καὶ κτήματι τῶν θείων τὸ
 πῦρ κλέψας, καὶ τὸ τὸ ἴδω τοῖς ἀν-
 θρώποις, τοσούτῳ δ' αἰὶν ἐργασμῶν
 ὅσους φησὶ μὲν ἄνθρωποις Δι' αὐτοῖς. Π.
 ἔοικας ὦ Ερμῇ καὶ σὺ κατὰ τὸν νο-
 μόν. αὐτοῖς ἀνθρώποις, ὅς τὰ ταιῶτα
 προσορῶν

ligari, nisi nos quoque am-
 bos iupiter eidem poenae
 mox destinet, veluti man-
 dato suo imorigeros. Sed
 tu porrige dextrā. Vulca-
 ne tu reclude & assige, mal-
 leo potenter immisso. Pre-
 belxam, quo & illa rite
 implicetur. Bene adhuc, iam
 nunc deuolutura tibi aqui-
 la secur depascet, ne quip-
 piam tibi vnquam desis pre-
 mii, pro opere illo tuo, cum
 pulchro, cum ingenioso. Pr.
 O Saturne, o Iapete, & tu
 Tellus parens, infelix ego
 quibus afficior poenis: qui
 neque facinus vnquam graue
 admiserim. Me. Nullum fa-
 cinus ais Promethee: qui
 primo quidem distribuen-
 darum carnum obiens mun-
 nus, mirum quod vane egeris
 atque improbe, optimam eni
 partem tibi subducens, Ioui
 osibus candido adipe ve-
 latis, imposuisti. Hesiōdi
 ipsius mihi iam in mentem
 venit, qui me hercle de hac
 re verba facit. Deinde &
 homines effinxisti, animarū
 tis genus, quo nō est aliud
 verutum magis ac callidum
 ut quidē maxime omniū
 mulieres. Super omnia autē
 ignē thesaurū deorū multo
 omniū prestantissimū fur-
 tū surrepisti, hominibus
 eiusce vsū tradēs. At ve-
 ro quā tanta admiseris fla-
 gitia, mirū quomodo dicere
 ausis te quasi infontē, & ne
 mihi prorsus iniuriū vincu-
 lis implicari. Pro. Videris
 quoque & tu mihi Mercuri,
 iuxta poetam incusare in-
 nocuū, quando talia mihi
 b 4. obijcis,

Luciani

obijcis, quæ ego iure op-
timum me fecisse contende-
rim, ob quæ quidē ijs Pry-
taneo publice alendū me,
si pro merito mecum age-
retur, censuissē. Verum si
vacat tibi audire ex me de
fensionē minime iniuncun-
dā, ego detortā in me cul-
pam facili conatu dilbere
curauero, simul atq; per-
spicuū fuerit oratione mea
q̄ inique aduerſum me lu-
piner pronunciauerit. Tu
vero quandoquidem tam
eloquio polles q̄ iuris sciē-
tia, Iouis partes tuearis,
Deniq; effingas vt lubet,
q̄ me hand iniuria prope
portas Caspias Caucaſo
iſti affligendum iudicarit,
quo miſerrimum Scythiis
omnibus ſiam ſpectaculū.
Me. Inanem infumis opē-
ram Prometheus, ſi prouo-
care velis a Iouis in te lata
ſententia. tentare enim iſt-
huc prius exiſtimo inuti-
le. Verum quando alioqui
tātūper mihi hic manendū
eſt, dum ex arduo aduolet
aquila, quæ epatis tui curā
gerat, occaſione nimirū
hæc nobis mora miniſtra-
bit te auſcultandi declamā-
tem, qui præter aſtum quo
cunctos mortales ſuperas,
Rhetoricon quoq; probe
calles. Pro. Primum igitur
Mercuri tu velim dicas, q̄
bus de rebus mecum pa-
ter tuus expoſuilet, quas,
dein exaggerare tibi lice-
bit, & longe grauiffimas
cauſas tibi aliquid excide-
cauſa cognoscas velim. V-
tibi futurus ſum, eo q̄ cōp-

[illegible]

Pro

Προ. οὐκ οὖν διηλόμηνό μοι τὴν κατηγορίαν, σὺ μὲν πορὶ τῆς κλοπῆς ἦδη σύνεργος, ὁ Ερμῆς δὲ καὶ τὴν ἀνέγκαν ποιοῖσιν, καὶ τὴν χρυσομίαν ἀνελίσσεται. ἔμφο δὲ ταχίται, καὶ ὁ πᾶν λαοὶ εὐίσκατοι εἰν. Ἡφω. ὁ Ερμῆς καὶ ὑπὲρ ἑμοῦ ἰσθ', ἔγω γὰρ οὐ πρὸς λόγους τοῖς δικαιοκτοῖς εἰμι. ἀλλ' ἀμφὶ τῆς κάμινον ἔχω ταπεινὰ, ὁ δὲ δέξεται, καὶ τὰ τοιαῦτα ὁ παρδρῶς μεγαλὴ τηται αὐτοῦ. Προμη. ἔγω μὲν δὲ ἔρποντε ὥμην καὶ πορὶ τῆς κλοπῆς, τὸν Ερμῆν ἰθὺς λαῖσαι ἐν ἀπῇ, ὅς δὲ διηδιδῶν μοι τὸ τοιοῦτο ὁ μετέχων ὄν. πλην ἀλλ' ὁ καὶ τοιοῦτον ὁ Μάκας παῖ ἐφίσταται, παρὸς ὅδην περάνθη τὴν κατηγορίαν. Ερ. πᾶν γοῦν ὁ Προμηθεὺς μακρὰν δι' λόγον, καὶ ἰκανῆς ἐν ὅτ' ἡ φασκδύης, ἐπὶ τὰ θί πεπραγμένα, ἔχ' δὲ ἀπόχημὸνα τὰ κεφάλαια ἀπὸ τῶν ἀδικημάτων, ὅτι ἐπιπράπινθ' ὅ μοιράσαι τὰ κρία, σκευδοῦ μὲν τὰ κάλλιστα ἐφύλαττε, ἔξηντ' ἔπασσε δὲ τὸν βασιλῆα, καὶ τοὺς ἀνέγκαντας ὠνέπασσε οὐδὲν δέον. καὶ τὸ πῦρ κλίψας παρ' ἑμῶν, ἐκόομισσε παρ' αὐτοῦς, καὶ μοι δοκῶς ὁ ἐλάσει, μὴ συνίναμι ἐπὶ τοῖς πηλοῦς αὐτοῖς, πᾶν φιλανθρώπου ἔδιδος

Pro. Partiri igitur vos conveniet actione, ut tu quæ ad furtum pertinent, in viam congeras: at Mercurius quæ hominum formationi conveniunt, carniumque distributioni, impugnare conetur. Nihil autem video quod vos remoretur, quum ambo sitis egregij artifices, & ad componere dicendum imperio instructi. Vul. Mercurius mecum obibit pulcra, cui hæc non obiter curæ sunt, utpote Rhetori. nam ego haud quaquam in iudicialibus dissertationibus versor, sed magis circa focum ibique nonnihil est quod me possunt vires, quo pacto oratorum agam non video. Pro. Nihil est quod Mercurium de furto dictum suspicer. Quomodo enim furti me suggillaverit cuius ipse autor est. Unde necessitudo quedam mihi cum Mercurio intercedit, propter idem artificij. Atque tempus expetit o Maioriboles, si me culpe cuiuspiam arguere velis, ut modo proponas accusationem. Mer. Si mihi propositum sit malefacta tua insectari, longa profecto oratione opus erit, & apparatus alius, nec enim quasi compendio quoddam recensere crimina satis est. Quo pacto videlicet commissio tibi distribuendarum carni officio, regem meliori parte fraudaveris atque illam pro te servaris. Quodque homines, quos esse

Luciani

benignitate, acrisus es mi
hi eā parū intellexisse. Ac
vero si hæc inficiaberis te
admisisse flagitia, longio
re tecū veniur sermone,
quo simul & dicta tua re
bellamus, & ut veritas q̃
maxime fiat perspicua, la
boremus. Cæterū si ea cō
cesseris, quæ de carnib. di
uisione diximus, hominib.
bus recens formatis, atq̃
ablato igni, abunde iā mi
hi in hac accusatione satis
factū est. Quid. n. plurib.
opus: quādo aliter dicere
iā plane lit nugari. Pro. Si
quidē isthuc an sit nugari
posthac viderimus. Nunc
vero quoniā absoluta ti
bi est aduersum me, ut ais
accusatio, Ego præpositis
Mercurij hæc obiecta faci
le amohiri tærauerō. Et pri
mo quē audi obsecro quæ
dicta de carnibus: Cælū te
hor, si me non Iouis loco
piscus pudet, ut recenseam q̃
ille sit pusillanimus et que
rulus, non tā aliā ob causā
q̃ quia minutula quædam
ossa in portione, quæ sibi
forte obtigerat, offendit,
& huius rei gratia, me tan
to nūc tēpore a cūctis pro
deo habitū, palis huc affi
gendū misit: Immemor sa
me quib. eū iuuerim bene
ficijs, neq̃ satis probe per
pēdes cuius momēti sit tā
te indignationis origo at
que materia. Nā quis nō
videt puerilē hāc esse irā,
ut exandescas, & iniquo
seras animo, q̃a maiorem
partem nō acceperis? Verū quāto foret equius Mercuri, conuivialiū
huiusce modi fraudū dominus ne recordari quidem? Et dimissa ita

παράμεινέ. ἃ μὲν ἐκ ἐξερύξῃ καὶ
θρηναῖα αὐτῇ, λέγουσιν δὲ καὶ
χαί, καὶ ῥῆσιν ἡμεῖς μακρὰν ἀποτέ
ρον: καὶ παραδίδωμι ὡς ἐνι μέλειται ἱμο
φουίσειν τὴν ἀλήθειαν, ἃ δὲ φῆσ
τοιούτων περὶ τοῦδε τῆς νομῆς ἢ
κρίδης, καὶ τὰ περὶ τῶν ἀνθρώπων
ἐπιθυμῶν, καὶ τὸ πῦρ κινεσθῆναι,
ἵππων ἐκπηγόμεναι μοι, καὶ μακροῦ
τόρα ἐκ ἡμῶν ἵππων, λῆρ' ὅ γ' ἄλλω
τὸ τοῦτο. Προ ἃ μὲν καὶ ταῦτα λέ
γεις ἵππων ἃ ἀρκεῖ, ὁφείματα μακροῦ
ὑπερῶν, ἵνα δὲ καὶ ἐκπεδῶ ἵππων
φῆς εἶναι τὰ ἐκπηγόμενα, παράθε
μα δὲ ἡμῶν οἷοι τινος, σφελύσσου καὶ
ἱκλύματα, καὶ περὶ τοῦ πῦρος ἅπαν
τὰ περὶ τῆς κρίδης, καὶ τοῖς ἵππων ἕρε
σιν, καὶ νῦν λέγουσιν ταῦτα, ἀκούον
με ὑπὲρ τοῦ Διός, ἃ οὕτω μακροῦ
γ' ὅ καὶ μεμψιμοιροῖς εἶσι, ὡς δὲ οἷον
μακροῦ δένον ἐν τῇ μερῇ δι' ἡμῶν, ὅσα
σολοπιωσόμεθα) πῶς ἐν πελαγῶν
δυσὶ θείον, μέτε' ὅσους μακρὰς μου
μοιδοῦσινται, μέτε' αὐτὸ τὸ ὄργον τὸ
κεφάλαιον ὃ ἐστὶν ἐν τοῖς ἵππων, καὶ ὡς
μετακινῶ τὸ τοῦτο ὄργον ἵππων, καὶ
ἀγασσάμενος, ἃ μὲν τὸ μέτρον αὐτὸς
λέγειται. καὶ τοιούτων ἅπαντα ὡς
Ερμὶ τὰς πικρὰς συμπολικὰς οὐ
θεῖ, οὐ γὰρ εἶμαι ἀπομνημοδύον.
ἢ προσι

ἐπὶ τὸ πρῶτον ἡμέραν μεταξὺ οὐδὲ
 χυμῶν, παιδίων ἡγεμονίᾳ, καὶ
 αὐτῶν ἐν τῷ συμποσίῳ καταλιπὼν
 τὸν ὄργον, ἐπεὶ δὲ τὸ αὐτοῦ ταμηνί-
 ος αὐτὸν μίση, καὶ μνηστικῆν, καὶ
 ἰδιόθεν ἑαυτὸν μόνον διαφυλάττει,
 ἀπαγὰ οὐτὶ θεοῖς προσέειπεν, οὐτὶ ἀν-
 ῥωπῆς βασιλικῆς. ὅρ γ' ἔν ἀφ' ἧς ἐν τῷ
 συμποσίῳ τὰς κομῆσας τῶντας,
 ἀπαγὰ, καὶ σκώμματα, καὶ πλο-
 λῶσαι, καὶ ἐπιγὰρ, καὶ καταλιπὼν
 μὲν ἴσ' αὐτῶν, καὶ κόρη, καὶ σιδηρῆ,
 σκυθῶν καὶ ἑσπερίᾳ πρῶτα, καὶ
 ἑκαστῇ συμποσίῳ προσέειπεν. ὅσα ἐγὼ
 εἶδ' ἐν δημοσίῳ ἐν τῷ ὑπερῷον ἐν
 ὧν μόνον τὸν Δία, ὅπως καὶ πᾶσι
 πάντα ἐν αὐτοῖς ἀνακτῶσι, καὶ
 πᾶσι δὲ αὐτῶν ἐν πᾶσι πᾶσι, ἐν
 ὧν ἑκάστη τις χρεῖα, παιδίων ἑαυ-
 τῶν, παρὸν, ἐν ὧν ὅσων
 τὰ τὸ ἐλπίον ἐν αὐτοῖς. τίς
 δὲ ἐν ἑρμῇ τὸ χαλεπότερον μὴ
 σὺν ἑλπίῳ μὴ ὅσον ἀπονεμῶν
 ἐν τῷ Δίῳ, τὸν δὲ ὅσον ὑπερῷον.
 τίς ὅσον τὸν ἑρμῇ, τὸν λόγον
 πᾶσι γ' ὅσον ὅσον ἀναμύχθαι,
 καὶ δισμῶν, καὶ σκυθῶν, καὶ Κῶν
 καὶ ὅσον ἐπὶ πᾶσι, καὶ αὐτὸν πα-
 τῆρ, καὶ τὸ ἑπὶ ἐκόν
 τῶν ὅσον γ' ὅσον πολλὰ ταῦτα πᾶσι
 ὅσον τῶν ἀνακτῶν αὐτῶν μικρῶν
 καὶ χρίσιν.

symposij delictū veluti lu-
 sum æstimare atq; iocum.
 Quippe quum in crasti-
 num continere odium, &
 meminisse iniuriæ veteris
 haud quaquam reges de-
 ceat, ne dicam deos. Sed
 agendum tollamus e con-
 uiuijs lepores illos & sa-
 les, risum & subdolas ca-
 ptiones, Quid, oro, præ-
 ter temulentiam, edacita-
 tē, & silentiū fiet reliquæ
 Quæ quū tristitia admodū
 sint, & parū iucunda, de-
 centius exulare credide-
 rim huiuscemodi a conui-
 uio. Nam Iouem in posse-
 rum diem recordaturum,
 quis oro, putaret huiusce
 distributionis carniū? in
 qua nil præter iocum no-
 tares ac lusum. Vt ne inte-
 rim dicam, q̃ moleste nō
 nihil esset laturus, tanquā
 his rebus leuiculis potuer-
 it offendere. Nil enim aliud
 explorare volebam in ea
 diuisione, quā in delectu
 partium, meliorē num Iu-
 piter ab alijs dignosceret.
 Sed age Mercuri, vt tibi
 iam aliquid cōcedamus, mi-
 norē portionē ei tradidi-
 mus in partitione: adde-
 quod fœdā, quod horren-
 dā atq; molestā, & si lu-
 bet finge me omnino por-
 tionē sustulisse, Quid tum?
 Nunquid ideo decebat vt
 cœlum (ceu prouerbio di-
 citur) terræ misceretur, uin-
 cula excogitarētur, & cru-
 ces totusq; Caucasus, æg-
 le de hīc demitterent, quæ
 epar dilaniarent? Fallor si
 hæc nō sunt aperta pusilla
 minia

Luciani

imitationis indicia, animique ignobilis & propensi in iram. Nam quum hæc agit ob paucitas carnes, quid oro fecisset, si hos integer illi fuisset ademptus: Vide re iam licet homines in patre necotio, longe modestius affectos, qui quum diis immortalibus natura sunt interiores, actius illos ex candescere par erat quam deos. Atqui nemo hæcenus fuit, qui coquum erudit ad iudicant, et ob causam, quod carnes elixans immixtum uisculo dignum vilis sit circūambere, aut ex veru nō nihil tollarum carnium vellens vorare. Magis enim veniā illis impetrant, nisi vehementer fuerint irati: tunc enim incuriunt coquo pugnum, aut verberant genas: verū qui in cruce vilium sustulerit, inuenias neminem. Et hæc de carnib. vilis sane defensio, sed unde multo visior plane ac turpior in Iouem redundet accusatio. Tempus nūc monet, ut de plasmate & hominibus a me formatis, discertur. Quam in re geminā constat sitam esse accusationē. Neque satis compertū habeo Mercuri, cuius iūculum me primo reum agas: Num illius, quod homines haud quāquam procreari debuerint, qui mouerentur: sed conducibilis foret terram ipsam, vnde sunt progeniti, prorsus esse ociosam: An vero, quod formari quidem homines haud fuerit absurdum, sed longe aliter, & ferre ad aliam figurā ac formam,

ψυχῆς, καὶ ἀνθρώπων τῶν ὁμοίων, καὶ πρὸς ὁρμήν ἐχθρότητα, ἢ καὶ ἐν ποσὶ σκεῖτο ὁ ἄλλος ἀπολέγει, ἢ κραδὸν ὁλίγω ὑπερ τοιαῦτα ἰσχυρίζεται; καὶ τοι πόσος οἱ ἔσθλατοι ὀφθαλμοῖς εἶρεν διέκτεται πρὸς τὰ τοιαῦτα, οὐκ ἀκούει πρὸς τὰς ὁρμὰς ὀφειδομένης τῆς οὐσίας; ἀλλ' ὅμως ἔχουσιν ἕκαστοι ὅσως τοῦ μεγέθους αὐτῶν ἐν ὑπομείδειν, ἢ τὰς χρεῖας ἵσταναι, καθ' ἃς τὸν δέκνυται τὸ [σὺν] πολιτικῶν. ἢ ὁ πρὸς μίαν ἀποσπασμένην τῆν κρεῖν καταβροχθίσαν, ἀλλὰ συγγνώμην ἀπορίμουσιν αὐτοῖς. ἢ δὲ καὶ πρὸς αὐτὸν ὁρμήσει, ὃ καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῇ φύσει ἢ καὶ πρὸς τὸν κόπον ἐκπύεσθαι, ἀλλὰ σκελετοῖς δὲ οὐδὲν παρ' αὐτοῖς τῶν τελευτῶν ἐν τῇ καὶ πόρῃ μὴ τῶν κρεῖν, τοσαῦτα. ὁ αὖτε μὴ καὶ μοι ἀπολογισθῇ, πολλὴ δὲ ἀσχυρία καταγορεύει ἑκάστω. πόρῃ δὲ τῆς πλαστικῆς, καὶ οὐ τοῦ ἀσθενέστερου ἐκπύεσθαι, καθ' ὅσον ὁ δὲ ἄλλος. ἔτι δὲ ἐπεὶ μὴ διττοὶ ἔχουσιν τὴν καταγορίαν, ἕκαστος οἱ δὲ πρὸς τὴν πρὸς τὴν αὐτῶν. πόρῃ τε, ὃς οὐδὲ ὅλως ἔχουσιν τοῦ ἀσθενέστερου γένεσθαι, ἀλλ' ὁμοίον ἔστιν ἑκαστῶν γὰρ ἄλλως ὄντας οὐκ ἔστιν ὡς πεπλάσθαι μὴ ἔχουσιν, ἀλλὰ οὐδὲν καὶ μὴ ἔστιν ἀσχυρία τὸν

quam

πρόπορις· ἰγδ δ' ἔσμεν ὑπὲρ ἀμφοῖν
 ἱερῶ. καὶ πρὸ τῶν γὰρ ὡς ἐδιδίκα τοῖς
 θεοῖς ἀπὸ τοῦτου βλάβη γαγίνηται,
 τῶν οὐθρῶπων ἐς τὸν βίον παρὰ χ
 θέντων, παρὰ ὁμοῦ δ' ἀκινύει, ἐπαιτα
 δὲ ὡς καὶ συμφέρουντα καὶ ἀμείνων ταῦ
 τε αὐτοῖς παραπολύ, ἢ ἐδ' ὅρ' ἔμην καὶ
 ἀπ' ἀνθρώπων συνίσταται τὴν γὰρ μέ
 γαν. ἔν τοίνυν πάλαι, ῥᾶρον γὰρ οὕτω
 δ' ἡλθον ἄν γίνετο ἂν π' ἠδίκηται ἰγδ
 μετόχους μύσας, καὶ νειωτόριος τὰ
 πόρι· ἵς οὐθρῶπων, καὶ θῶν μόνον καὶ
 τὸ ἐκπράνιον γίνετο, ἢ γὰρ δ' ἐδ' ἄγρι
 ὄντι ὅρ' ἔμην καὶ ἀμφοῖν, ὕλαις ἀπα
 στα, καὶ πεύκας οὐκ ἔμην λαοῖς.
 οὐ γὰρ δ' ἐδ' ὡς θεὸν ἢ νῶς. πρὸθεν δ' ἐ
 ἄγλαμα, ἢ ἔξοονον, ἢ τὸ ἄλλο τοῖς
 δὲ παλαιῶν ἀπαντα χόθι φάινετο
 μετὰ πάσης ἐπιμυλίας πινώμηναι·
 ἰγδ δ' ἐδ' αὖτις καὶ πρὸς ἐν πρὸς ἐν πρὸς
 καὶ οὐ, καὶ σπῆναι ὅπως αὐξήθῃσι
 μὴν τὰ τῶν θεῶν, ἐπιμυλίας δ' ἐδ' καὶ
 τῶν πάντων ἐς κόσμον, καὶ κάλλος,
 ἐννοήσας ὡς ἀμείνων ἐν ὀλίγον ὅσον
 πηλοῦ λαβόντα, ἵνα ἔνα σὺς ἔδῃσι,
 καὶ ἀναπλάσσει, τὴς μορφῆς μὴν ἔμην
 αὐτοῖς προσοικότες, καὶ γὰρ ἰγδ ἔμην
 ἐδ' ὅρ' ἔμην καὶ ὅρ' ἔμην, ἢ ὅρ' ἔμην
 τοῦ αὐτοῦ καὶ τῶν ὅρ' ἔμην καὶ ἔξ
 παρὸς γαγίνη, ὅρ' ἔμην καὶ τῶν
 πορῶν αὐτοῦ. θνητὸν μὴν τοῖς αὐτοῖς
 ἔμην

quam ego illos fabrica
 rim. Ego ad utrumq; faci
 le responderim, simulatq;
 ostendere tētauro, quod
 non modo nulla penitus
 iactura malove deorum
 homines in vitam sunt ad
 ducti: verum etiam, quod
 in rem eorum isthuc po
 tissimum cedat, magis q;
 si (vt iam olim fuit) tellus
 deserta, & hominibus
 qui eam colerent, destitu
 ta maneret. Sic enim nul
 lo negotio palā fiet, num
 ego deliquerim, in hac for
 mae humanae renouatio
 ne, quam solam constar di
 uinam esse, & plane coe
 lestem. Quum itaq; tellus
 inculta, rudī ac hirta sylua
 horresceret, ac squaleret
 situ, adeo vt neq; vīpiam
 gentium videres aras deo
 rum, templum, statuum, si
 mulachrum, aut aliud hu
 iuscemodi, quemadmodū
 summa diligentia iam vn
 diq; apparent hec elabo
 rata, non sine eximia deo
 rū veneratione. Ego quū
 alioqui propensum sum ad
 providendum in commu
 ni, ne quid desit, quod ad
 incrementum rei diuinæ,
 decus, ac venustatem per
 tineat, tacitus mecum re
 putauī, nec quicquam pos
 se fieri melius, quam si pu
 sillum luti acciperem, &
 inde animantia effingerē
 nobis dijs, forma non ad
 modum ab similia. Quip
 pe vel id erat vnicum, in
 quo mihi natura diuina
 deficere videbatur, quod

Luciani

nullius collatione felicior
 apparet atq; perfectior,
 veluti modo si eam cū ho-
 mine cōferas, prudentia,
 ingenio, ac rerū optimarū
 capri intellectuue prestan-
 te, sed mortalitamen. Cæ-
 terū iuxta Poetæ dictum
 terrā aquæ cōmiscens ex
 liquida molliq; effinxi ho-
 mines. Minervam interea
 adhortatus vt in opere ab-
 soluendū mihi ferret sup-
 petias. Hæc sunt magna il-
 la & ardua, quib. nos de-
 os offendimus, totiusque
 mali vtvides, hæc summa est
 ex luto pfecta nobis sunt
 animantia, & qd ante hac
 immotū erat, nos ad mo-
 bilitatē perduximus. Iam
 vero mirū quā indignetur
 Iupiter, ex tali terrestrium
 animantium formatione.
 Quasi vero deinceps deo-
 rū sustinere cogatur penu-
 riā, & procreatis hominū-
 bus, iam futurū sit, vt dijs
 suis orbes verū quis vnq;
 tam demēs extiterit, vt so-
 litudinē in Iouis curia pro-
 pter generatos homines
 aliquando verisimiliter fu-
 turā formidare queat. Ni-
 si forte id veretur, ne dese-
 ctionē moliantur homines,
 & armis deos laceffant, id
 quod olim fecerunt Giga-
 tes. Itaq; neminem fugit,
 quia ego sim modestia, vt
 iam inique de me quispiā
 querat, vel operib. mea in-
 dustria absolutis, q; inde
 dij immortales offensi sint, ac damnū acceperint. Quin tu Mercuri
 minimū aliqd pfer, & ego cōticuero veluti merito has daturus sim
 poenas. Atq; in prōptu est cognoscere, quāta hinc dijs accedat utili-
 tas. Si contēpleris terrā, quæ prius informi situ ac squalore obducta

ἦν, ὁμηχοῦτάτεον δ' ἄλλος, καὶ
 συνιστάτεον, καὶ το βελτίον. ὡς
 διαόμνοι. καὶ δ' ἡ κατὰ τὸν ποιη-
 τὸν λόγον, γαίαν ὅσα φύρας, καὶ
 σφμαλάξας, ἀνέπλαξε τοὺς ἀνθρώ-
 πους. καὶ τὴν Ἀθηνᾶν παρακαλεῖται
 συνεπιβαλεῖναι μοι πο' ἔργον. ταῦτ'
 ἐστὶν δὲ μεγάλα ἔργα τοὺς θεοὺς ἡδίκη-
 κα. καὶ δ' ἡμῶμα ὁρᾷς πηλίκον, ὃ ἐκ
 πηλοῦ ἵδα πτωπῆσαι, καὶ δ' τίος ἀκί-
 νητον ὅσ κίνησεν ἥραγον. καὶ ὃς εἰοικα
 δ' ἀπ' ἐκάνου, ἥτ' οἱ θεοὶ εἰσιν οἱ θεοί.
 διότι καὶ ἐπὶ γῆς θνητὰ ἵδα τινὰ γί-
 νηται. οὐτα γάρ καὶ ἀγανακτᾷ ὁ
 Ζεὺς δαίτερ ἡλατ' ἡμῶν τῶν θεῶν
 ἐκ τῆς τῶν ἀνθρώπων γένεσας. ὃ μὴ
 ἔρα τοῦτο δίδει, μὴ καὶ οὗτοι ἀπό-
 πασιν ἐπ' αὐτὸν βουλεύσασσι, καὶ πᾶ-
 λιμον ἱξώσ' κωσι πρὸς τοὺς θεοὺς,
 δαίτερ οἱ γίγνεται. ἀλλ' ὅτι μὴ δὴ
 ὅδ' ἐν ἡδίκησιν πρὸς ἐμοῦ ὦ Εὐρμῆ, καὶ
 τῶν ἐμῶν ἔργων, δὴ λαν, ἢ σὺ δ' ἔξο-
 π καὶ ἐν τὸ μικρότατον, καὶ ὁ σιω-
 πῆσμαι, καὶ δίκαια ἔδωκα πτωπῶ-
 θῶν πρὸς ἡμῶν. ὃ δὲ χρέσιμα ταῦ-
 τα γίγνεται τοῖς θεοῖς, οὕτως ἔρε-
 μάθοις, ὃ ἐπιβλήσας τὴν γῆν ὑκίει
 αὐχμηρὰν, καὶ ἀσπλην οὖσαν, ἀλλὰ πᾶ

Λισι, καὶ γὰρ τῶν αὐτῶν, καὶ φησὶς ἐμὲ οὐκ
 ὀφείλεις σπῆλαιναι, καὶ τὴν θάλατταν
 πλεομένην, καὶ τὰς νύκτας ἐκστῆσαι
 μέγας, ἀπὸ τῆς αὐτῆς δὲ βώμους, καὶ
 θυσίας, καὶ ναυῶν, καὶ πατηγύρας,
 μεταί δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγῶναι
 παῖσι δὲ ἀνθρώπων ἀγοραί. καὶ γὰρ
 ἐμὴν ἱμασθῆναι μόνον κτῆμα τοῦτο
 ἐπὶ πλάσσειν, ἐπὶ πλεονέκῳ ἔν, ὅτι χρὴ
 σῶσαι. οὐδ' ἔτι δὲ καὶ ὄν φέρων, τίθεται
 καὶ ὑμῖν αὐτοῖς. μάλλον δὲ Διὸς μὲν
 καὶ Ἀπόλλωνος, καὶ τοῦ δὲ ἑρμῆ
 πᾶσι δὲ ἀπανταχῶν ἔστι. Ἡρώδης
 θῆκε δὲ οὐδὲ μὲν ὅρα δὲ ὅπως τὰ μὲν
 πρὸς μόνον σῶσαι, τὰ καὶ δὲ κατὰ
 προδίδομι, καὶ ἐλάττω πρὸς τίθεται
 δὲ μοι ἑρμῆ καὶ τὸ δὲ ἐν νόθον ἔ
 τι θῆκε δὲ ἀγαθὸν ἀμάρτυρον ἢ κτῆ
 μα. ἢ πρὸς ἡμᾶς, ὅμοιος δὲ ἔστι, μὲν
 ἐπὶ αὐτῶν ἐμοίωσ' ἔστι καὶ τὸ
 πρὸν ἐστὶν αὐτῶν ἔστι. πρὸς δὲ π
 τοῦτ' ἔστι, ὅτι μὴ γιγνομένων τῶν αὐ
 θῶν, ἀμάρτυρον συνίσταται τὸ
 καλλῶν ἔστι τῶν ὄλων. καὶ πρὸς τὸ
 πρὸς πρὸς ἡμᾶς ἐμὲ μὲν, οὐτὶ
 ὑπ' ἄλλων ἐνὸς θεοῦ μακάριον, οὐτὶ
 ἐμὲ αὐτοῖς ὅμοιος τίμιον. ἔστι γὰρ
 ἔν ἄλλων πρὸς ὅ, πρὸς ἑλᾶττον παρὰ
 ὅμοιον αὐτόν, οὐδ' ἔν συνίμῳ ἑλίς

tribus agriculturis & mi
 noribus plātis exornatā,
 mare navigatū, insulas ha
 bitatas, vndiq; aras ac de
 lubra, sacrificia & festivi
 tates, adeo vt iam passim
 viz & fora, deniq; quo
 cūq; tevertas, prorsus om
 nia Iouis plena sint. Quod
 si ego rei priuatę intentus
 solū mihi hoies rem adeo
 preclarā effinxissem, pro
 fecto quantū ex fructu cō
 ijcere licet, qui ad me inde
 rediret, vos dij immorta
 les opib. & ditione ne mi
 hi quidē conferendi sitis.
 Verū ego in cōmune deo
 rū vtilitati confidēs, ac cō
 modi proprii negligētior
 in rem vestram homines
 potissimū produxi. Nam
 si, quę ad Remp. attinent,
 ego attenuare molior quo
 res meas promouē, ve
 lim mihi cōmonstres tem
 plū Promethei, quem ad
 modū Iouis & Apollinis
 nūq; non videas. deniq;
 & tibi Mercuri quędā de
 lubra sunt sacra. Ceterum
 isthuc interea tecū expen
 das velim, num tibi bonū
 aliquid appareat, sine om
 ni penitus teste, & nū ob
 lectare queat habentē pos
 sessio, aut opus quod ne
 mo videat, nemo laudet,
 nemo admiretur? Quod
 ideo dixerim, quia nisi fie
 rent homines, iam futurū
 erat, vt omnis cunctarū re
 rum decor esset sine teste,
 & opes nostrę ne a nobis

quidem ipsis haberentur in pree o, quum nemo alius sit qui harē ad
 miratione caperetur. Adde, quod nemo ex nobis felicitatem suā sit
 intelledurus, si nō liceret se confectis cū illis, qui respectu quodā sunt
 inferior.

Luciani

inferiores, quippe bono-
rū nōsitōrū expertes. Nā
quis vnquā rē quā dā ceu
magnam xstimarit, si non
cū exigua illā dimetiatur?
Verum enimvero, quum
optimo iure honorē a vo-
bis pro rebus bene gestis
in rep. sperare debuerim,
in crucē a vobis leuatus,
mercedē capio mei tā salu-
taris cōsiliij. Sed ais: flagi-
tiosi quidā sunt inter ho-
mines, puta moechi, bella-
tores, fororū maritū, & pa-
rentū acerrimi hostes: tan-
quā apud deos non eque
liceat reperire hanc sceler-
um multitudinem, & hu-
ius rei gratia in cōelum cul-
pam reijcias, acterrā vn-
de dii fuerunt prognati.
Nec vero est, quod dicas
hominis formationē dijs
immortalib. faceffere ne-
gociū, & augere curā, alio
qui ociofis. Sic enim ean-
dē ob causam pastor qui
gregem curandū suscep-
sit, in pluuia eā nō cōtine-
bit, quādo operosum sibi
istud videbimur, quū alioq
cura illa propter cōtinu-
uā exercitationē, non ad
modū appareat esse inui-
cūda. Sed adime obsecro
dijs omnem sollicitudinē,
vt tā nihil sit cui provide-
ant, quid tā aliud agant, q̃
quod torpeant ocio, ne-
star imbibant, & ventrē
dissendāt ambrosia: Cete-
rū male me habet, q̃ inue-
hēdo in opus a nobis ela-
boratū, foeminas potissi-
mū reprehenderitis quas
tamen impendio adama-
uis,

καὶ οὐδ' αἰμονοῦμαι, οὐχ ὁρῶντες ἅ-
μοίρους τῶν ἡμετέρων πινά. οὐ γὰρ
δὴ καὶ εἰς μέγα διαχθὲν ἂν μέ-
γα, ὃ ἔστι μὴδ' παραμυτοῖς ὡς
μῆς δι', ἡμῶν δ' ἔστι πονηροῦ μακρῶ
τοῦτο δ' εἶναι, ἀντικρυφάτε με, καὶ
τάυτην μοι τὴν ἀμοιβὴν ἀποδιδώ-
κατε τῷ βουλευμένῳ. ἀλλὰ κακῶς
ροῖ ὡς φῆς εἶναι ἐν αὐτοῖς, καὶ μοι
χεύουσι, καὶ πολυμοῦσι, καὶ ἀδύ-
φας γαμοῦσι, καὶ πατράσιν ἐπιβου-
λεύουσι. παρ' ἡμῖν γὰρ οὐχὶ πολ-
λὴ βούτῳ ἀφροσύνη: καὶ οὐ δὴ πονη-
ροῖς βούβ' ἀπάσκατ' ἂν τις εἴρῃ
νόν, καὶ τὴν γῆν, ὅτι ἡμᾶς συνεχέ-
αντο, ἐπὶ καὶ βούβ' ἰσως φάμεν ἂν,
ὅτι ἀνάγκη πολλὰ ἡμᾶς ἔχειν πράγ-
ματα ἐπιμελουμένοις αὐτῶν. ἐκέρ-
διά γε βούβ' καὶ ὁ νομὸς ἀχθύνει,
ἐπὶ ἔστι ἔχον τὴν ἀγέλην. διότι οὐα-
γκοῦον αὐτῶν ἐπιμελεῖσθαι αὐτῆς, καὶ
ἐ βούτῳ γε ὅτι εἴδω βούβ', καὶ ἡδ' ὁ
ἄλλος, καὶ ὁ φροντὶς οὐκ ἀτόρητος ἐ-
χυσά ὡς σφραγίσαν. ἡ γὰρ ἂν ἐ-
πράττομεν, οὐκ ἔχοντος ὡς προνοῶ-
μεν ἂν, καὶ εἰς κτάρ' ἐπινόμεν, καὶ
τῆς ἀμβροσίας ἐπιφοροῦμεθα, οὐ δὲ
ποιοῦντες; ὃ δὲ μάλιστα με πίνω
βούτ' ἐστίν. οἱ μεμφομένοι τὴν αὐτῆς
ποιοῦσαν, καὶ μάλιστα τὰς γυναικας,
ὅμως ὁρᾶται αὐτῶν, καὶ οὐ διαλέ-
ο

πατε πειλόντες, ἄρ' ἔτι μὲν ταῦτοι, ἄρ' ἔτι
 δὲ σάυροι, καὶ κύκιοι γυνόμηναι.
 καὶ θούες ἐξ αὐτῶν ποιῆσαι ἀξιούν-
 ται, ἀλλ' ἔχον ἴσως φέσας ἀναπ-
 πλάσαι θύς· ἀνθρώπους ἄλλους δ' ἔ-
 να φέπον, ἀλλὰ μὴ ἔμιν ἰοικόταται
 καὶ τί ἄλλο παρὰ δαγμά βούβι ἄμ-
 νοι προσησάμην, ὃ πάντας καλὸν
 ἐπισάμην, ὃ ἀσύτην καὶ θεοῦ δ-
 ῖλιν, καὶ ἄρ' οὐκ ἀποδράσκειται δ' (δ-
 ον) καὶ πῶς ἄρ' ὃ τοῖς ἰδούσιν ὃ τὰς
 ἄλλας ὑμῖν ὑμᾶς ἀπένεμαν. οὐχί
 θιούβι γυνόμηναι; ἀλλ' ὑμῖν ὅταν μ-
 ἔμιν τὰς ἐκ τῆς προσησάμην, ἐκ
 ἐκίτῃ καὶ ἐπὶ τῷ Ωκεανῷ ἰλθῇ
 δέοι μὲν ἀμύμονας Διότιπας. τὸ δ'
 τῶν πῶν ὑμῖν καὶ τῶν ἐν τῷ αὐ-
 τῷ, ἀντιπαραστήσας. παρὶ μὲν τῶν
 αὐτῶν πόντων, καὶ ταῦτα ἰκανά· ὃ δ' ἡ
 ὃ οὐκ ἔστι, ἐπὶ τῷ πῶν μέγα, καὶ τῇ
 ἰσχυρῇ ταύτην κλοπῇ. καὶ
 πρὸς θεῶν τοῦ μοι ἀπόκειναι, μὴ
 δὲν ἐκείσε· ἰσὺ δ' ἐπὶ πυρὸς
 ἀπολαλῆκαμην, ἐξ ὅου καὶ παρ' αὐ-
 τῶν πόντων ἐστὶν οὐκ ἔστι, αὐτὴ γὰρ
 οἶμαι φύσις βούβι τοῦ κτύματός,
 οὐδ' ἐν πῶν γίγνεται, ὃ καὶ π-
 ἔστι αὐτῷ μεταλλάσας. οὐ γὰρ ἄ-
 ποσβένεται

tis, & modo tanti, modo
 saryti, & cygni effecti, ad
 illas vos dimittitis, ut ne
 interim dicam, quod in
 coelum admissas, divini-
 tatis consortes redditis.
 Atqui non erat, ais, absur-
 dum ut fierent homines;
 si modo ad nostram hanc
 formam similitudine qua
 priam non accederent. E-
 go si exemplar aliud no-
 uissem, quod forma præ-
 celleret, ad illius instar ho-
 mines effigiassem, nisi be-
 luum magis deceret es-
 se & prorsus agreste istud
 animalis genus: sed si
 hoc dixeris, non video
 quomodo vos diuino ho-
 nore afficerent, aut accu-
 mularent sacrificijs. quæ
 quam grata sint vobis, cõ-
 hñcere licet ex eo maxime,
 quod non grauamini vel
 vitæ & oceanum summa cõ-
 lerate proficisci, post in-
 culpatos Aethiopas, si
 quando senseritis vobis
 affèrri ab illis hecatõbas:
 verum me, qui honorum
 huiuscemodi ac sacrificio-
 rum autor sum atq; origo,
 nescio quo iure in crucẽ sit
 stuleritis. Hec sunt quæ de
 hominũ plasmate sat sue-
 rit commemorasse. Ad
 ignem transeamus dire-
 ptum (si placet) fœdam
 nimirum & inexpressibilem
 rapinam. Per Deos autẽ
 imprimis te orauim, ne
 cunctis, sed mox mihi
 respondeas, num quid ex

igne dii quippiam perdidierint, ex quo ille fuit apud homines: quod
 quidem vix vnquam dixeris: quando sic natura comparatum est, vt
 ignis nihil sit prius si quis etiam cum alio cõmunicet: deniq; non
 6

Luciani

extinguitur ideo, quia alius inde flammam transtulerit. Itaque evidentissimum hinc colligo argumentū inuidiæ, quod quum citra villam iacturam, igne carere potueritis, ab eius tamē visu arcere in animū induxeritis eos quod hoc potissimum egere videntur. Quo contra oportebat deos omnes esse bonos, bonarū rerum largitores, & ab invidia longe abesse. Sed quod si omnem prorsus ignē suffuratus, detulisset in terrā, adeo ut nihil vobis fecissem reliqui, quantū oro iniuria vos affecisset quibus ignis haud quaquā potest esse vñui, quū neque coquere vobis necessum sit, neque frigidare ambrosiam. Ad hæc non egetis artificioso lumine: verum hominibus quū ad alia necessario ignis habendus est, tum maxime ad sacrificia, quo videlicet in biuio nidorē vobis parent, thura incendiant, & pecudū coxas adoleant in aris: verū quū (ut video) ingentem vobis lætitiā pariat fumus ille, nihil proinde tam gratum, quod in epulū vicem vos reficiat, quam vbi nidor simul cum fumo voluntatus ad cœlum usque permeat. Itaque parū apposite profectio, & nimis absurdum videri vaporem huiusmodi nunc incusare. Miror autē cur soli potestatem facitis lucendi hominibus, neque illi vitio vertitis, quod in administrando deorum bonum prodigus sit, atque intemperans, quum ignis ille sit magis nobis

προσβινυται ἐν αὐτομίνου πρὸς
φθόνῳ δὴ ἀντικρυς εἰς τοὺς, ἀφ' οἷον
μηδ' ἐν ὑμῶς ἡδίκησθε, οὐτάρ καλύψ
μεταδιδόναι τοῖς δομίοις. καὶ εἰ
θεοὺς γὰρ ὄντας, ἀγαθόν· καὶ εἰ
καὶ δατύρασ ἰάνων. καὶ ἐξ οὗ φθόνου
παύσει ἰσχυρία· ὁ δὲ πυρὶς δὲ καὶ εἰς πᾶν
τοῦ πῦρ ὑφελόμην· κατὰ κομίζεσθαι
τὴν γῆν, μηδ' ὅλως πᾶν τὸ κατα
λιπὼν, οὐμίγα ὑμῶς ἡδίκησθαι. οὐδ' εἰ
γὰρ ὑμῶς διδιδίκατον, μὴτε ῥηγοῦν
τες, μὴτε ἱψύοντες τὴν ἀμβροσίαν,
μὴτε φράσσειν· χυνοὶ δὲ δομίοι. οἱ
δ' εἰς ἀβυσσῶν καὶ εἰς τὰ ἄλλα μὴ
ἀνακαίως χυνοῖται τοῦ πυρὶ, μάστι
κα δ' εἰς τὰς θεσίας, εἰποι ἔχον
κνίσαν ἀγία, καὶ τὸ λιπαρὸν
θυμιάων, καὶ τὰ μηρία καίει ἐπὶ τῶν
βωμῶν, ὅρα δ' εἰ ὑμῶς μάστιγα χυνοῖ
ροῦντας τοῦ καπνοῦ καὶ τὴν δόχλον
ταύτην ἡδίστην οἰόμενοι, ὁ πότος δὲ
εἰς οὐρανὸν ἢ κνίσαν γίνεσθαι ἵλιον
μὴν περὶ καπνοῦ· ἐναυτιωτάτη τοῖς
νῦν δὲ μέμψις ἀνέγειται αὐτῇ τῇ ἐν
ματρίᾳ ἐπὶ θυμῷ. θαυμάζω δ' ὅπως
οὐχὶ καὶ εἰς ἥλιον κικαλῆσθαι κατα
λάμπειν αὐτοῦ, καὶ εἰ πῦρ τοῦτο ἐν
τολῇ θεοτόκοντι, καὶ πυρὸς εἰς
οὐ κακῶς ὁ ἀπᾶν, ὡς παρὰ τὴν

ἡμῶς

nofter

ἔμειψεν κτλ. ἔπειτα. ὁφείλει ὁ ἔρως
 μὴ, καὶ ἡ φωνή, ἡ πρὸς τὸν ἑρῶν
 ἀνὰ τὸν αἶμα, διόλου θύναται, καὶ διελίγ-
 χεται. ὡς γὰρ ἐνθὺς ἀπολυθῆναι.
 ἔρως, οὐ γὰρ ἔστιν ὁ Προμηθεὺς πρὸς οὐ-
 τὸν γυναικὸς σοφιστὴν ἀμύλλαν.
 πλεονεξία, ἀλλὰ ὁ νόμος, διότι μὴ καὶ ὁ
 Ζεὺς ταῦτα ἐπέχουσέ σου. εἰ γὰρ
 εἴδεις, καὶ δὲ καὶ γυναικὶς ἄρ' ἰπεί-
 σαισι. ὅτι τὰ ἔργα ἐξαρθεύσας, οὐ
 τὸ δεινὸν ἐστὶν καταχόρησαι, ἀπο-
 λυθῆναι οὐκ ἔστι. ἐκείνο δ' ἐπεὶ θάνα-
 τος, καὶ μάλιστα οὐ, οὐ προσήκον
 σκεῖν οὐτὸν καλὰ δὲ σὺ μὲν. Προ-
 μῆτις δ' ἐστὶν ὁ ἔρως καὶ ταῦτα μὴ,
 καὶ ὅτι ἀπολυθῆναι ἐνθὺς εἶδεις,
 καὶ ὅτι περὶ τὸν ὀφθαλμὸν ἀφίξιται σὺ
 φίλος οὐκ ἐστὶν μακρὰν ἀποξυσθῆναι
 ὅτι ἐπὶ τὴν ἑσπέρην μοι τὸν ἀντίον.
 ἔρως, ἡ γὰρ γυναικὶς ὁ Προμηθεὺς ταῦ-
 τα. καὶ ἰπείσας σκεῖν λυγρὸν, καὶ
 ποτὶ τὸν ἑρῶν οὐκ ἔστιν ὁ νόμος, οὐ μὴ
 ἐπεὶ καὶ προσήκον τὰ γὰρ. Προ. θάρ-
 σος καὶ σκεῖν οὐκ ἔστιν ὁ νόμος, καὶ ὅ-
 τι ἐπὶ τὴν ἑσπέρην μοι, οὐκ ἐστὶν ὁ νόμος
 μοι. ἔρως. πρὸς ταῦτα, μὴ γὰρ
 ὁ νόμος ἐστὶν. Προ. οἶδεις ὁ ἔρως
 τὸν ὀφθαλμὸν ἀλλ' οὐ γὰρ λυγρὸν.
 φυλάττει γὰρ ἅμους τὸ ἀπόρρη-
 τόν, ὡς μάλιστα ἐστὶν, καὶ λυγρὸν μοι
 ἐπὶ τὴν κατὰ δέξιν. ἔρως. ἀλλὰ φυλάττει
 ὁ τὸν ἑρῶν

nosfer dimittor, et candeo
 magis. Dixi. Vestru eris
 Mercuri ac Vulcano, ea
 quæ perperam a me propo-
 sita sunt, ad rectitudinem
 perducere, & rationibus
 quib. potestis nostra hæc
 impugnare: dehinc rursus
 ad respondendum accinge-
 mur. Mer. Haud facile est
 Promethee cū tā genero-
 so oratore certare: verum
 vehementer ex te tua fuit
 quæ hæc abs te non auduisse
 Iupiter. Id enim certe scio
 sedecim vulturibus nego-
 tiū dedisset, si posthac vi-
 sceribus tuis pascerentur,
 adeo graviter ipsum crimi-
 natus es, aliud ferme argēs
 nā defensionē pro te dæ-
 re institueras. Mirū autē
 profecto quum vates sis,
 quomodo præscire ne-
 quieris, has te modo data-
 rū pomas. Pro. Præsciū
 hæc Mercuri, nec me præ-
 terit, quod rursus liberabor.
 Et nunc Thebanus quidē
 veniet tibi amicus qui ex-
 minus iaculetur aquilam,
 quā super me polliceris de-
 volaturū. Mer. Vtinā hæc
 eveniār, solutū te a vincu-
 lis videro, nobis comui-
 additū, ut non carnes pa-
 tientē. Pro. Bono sis ani-
 mo, epulabor vobiscū, &
 Iupiter me liberabit, non
 exigua felicitatis gratia.
 Mer. Ne, oro, graueris de-
 cere, quæ sit illa felicitas.
 Pr. Nostin Mercuri The-
 tin? Sed qd verbis opus
 præstat cum cælare arcantē,
 quæ me maneat præmiti post
 solutū poma. Mer. Quæ

Luciani

Nequidem id præstat, te
cū recondas licebit. Quin
nos Vulcane abimms. iam
enim non longe abest a
quila. at tu Titan præsto-
lare tantisper, dum tibi
Thebanus (vt ais) sagitta-
rius contingat, qui te ab
alitis huius laniatu quie-
tum reddat, ac liberum.

ὁ πᾶν, ἃ τὸν ἄμεινον, ἡμῶς δὲ
ἀπὸ μὲν ὁ Ἡφαιστος. καὶ γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι
πλησίον ὁ αὐτός ἐστι τοῦ Ἰφίτου καὶ τῆς
ῥῆς, ἢ τῆς γὰρ ὅτι θῆκεν ἐν τοῦτον ὅτι
φῆς ἐξ ὅτι ἐν ἱπποκρίτει, ὅτι πᾶν σῶ-
σι δὲ αὐτὸν μὲν οὐκ ἐπὶ τῷ ὄντι.

ΣΧΟΛΙΑ.

Ο' μὲν Κῶνιτος) Dialogi principium ductum à lo-
co. Οὐτ') τὸ δεικτικὸν demonstratio ἢ τόπου. ὁ δ'
ἄλλος,) A destinatis ἐκ τῆς χεῖρας, ἢ τελικῶς αἰτίου.
Πόριον καὶ ὁ μὲν) Συμβουλὴ deliberatio de loci oppor-
tunitate. ὅς β. β.) τὰ αἰτιατικά. Ἡφαιστος ποριον.) ὁ μὲν
γὰρ, uel assensus ad hoc consilium. ἔντι γὰρ.) ἀπολο-
γῶ ratio à causis etiam finalibus. Αὐτὸ δ' ὁ δὲ.)
Conclusio huius consultationis, ὅτι sui consilij pro-
positio. Ερ. ἡ δὲ γὰρ.) Approbatio consilij Vulcani
καὶ τῶν ἱπποκρίτων. Από τοι μοι.) Ratio à loci cōmoditate,
ὅτι τοῦτον γὰρ, ὅτι τὸν μὲν καὶ ὁ δὲ.)
ἀποστροφὴ ad Prometheum, κατὰ πρόσταξιν, id est, per
iussione. Εστὶ παρασκευὴ preparatio ad sequen-
tem orationem, ὅτι ad ipsam actionem, ὅτι affixio-
nem Promethei: unde dramatis petitur occasio
Προ. Αὐτὸ δ' ὁ δὲ.) Sequitur oratio ἀξιωματικὴ, καὶ συγγο-
μονικὴ deprecatoria per statum ueniale. Eius pro-
positio κατὰ τὴν ἰσχυρίαν compellationem προσφώνησις.
ὁ προσφώνησις Mercurij ὅτι Vulcani παθητικῶς, ad
misericordiam cōmouendam, ὅτι δὲ ἰσχυρίαν, id est, uenie
obsecrationē πρὸς τὸν αἰτίου.) Ratio à iusto. Mi-
seremur enim eius, qui præter meritū in calamitate
et aliquā incidit. Ερ. τὸν ἰσχυρίαν.) Recusationis pro-
positio

propositio πρὸ ἱράντων, quæ uim negationis τῆς ἀντίστοιχῆς
 habet ἀντίτῃ.) Ratio ex officio μετασχηματίζουσα ἢ ἄλλη
 ἔστι.) A contrariio euentu: ὅτι μετὰ τὴν αὐτὴν ποινήν. Ἀλλ'
 ὁρίσθαι.) προστάζει iussiones duas: ὅτι παρασκευασθὲν προμαρ-
 τῶν, rei ob oculos quasi constitutio. ἢ ἔτι, ἀποδείξαι
 λόγῳ ἡμῶν συμπόρασιν ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς ποινῆς.) Intētat minas
 σερασιαῖς ἀντίτῃς.) A causa supplicij, est accusatio
 ὅτι primum crimen τῆς πλασίας: Π. ὁ Κρόνος, ὁ γὰρ ἡλικίας
 ἀδελφῶν. Est enim hic ἱκρόνιστος dolentis, ὅτι de-
 plorantis suam miseriam Promethei. ἢ δὲ ἡ δαίμων.)
 Ratio ab indignitate rei: ὅτι κατὰ τὴν defension-
 em per inficiationē: quod scelus dignū τῆς ποινῆς
 πῶς admiserit. Ε. ἢ δὲ ἡ Inficiationis infirmatio per
 asseuerationem: imō grauiora facinora perpetrasti,
 quæ accusationis τῆς κατηγορίας, καὶ τῆς ἀπάτης
 propositio est. δὲ πρῶτα μὲν.) Diuisio, uel partitio
 pro confirmatione: ὅτι τῆς κατὰ τὴν ποινὴν προστάξεως
 quæ continet trium accusationis capitum enume-
 rationem, προειδὼς τὴν ἀντίστοιχον μὲν.) Primū
 criminis de loue in distributione carniū deceptæ
 confirmatio ἢ ἔτι. Nam utitur Hesiodi testis-
 monio. Εἴρηται.) Alterum crimen πρὸς τῇ. τὸ δὲ τρίτον
 κλάσιν, quod homines animantis genus uersuisti-
 μων, ὅτι callidissimum effinxerit. Εἰς πᾶσι δὲ.)
 Tertium ἢ κλάσιν, quod ignem Deorū prestantiss-
 μων τῆς φαντασίας furtim surripuerit. Τελευτὰ δὲ ἡ.)
 Conclusio accusationis ἢ ὁδυμνατικὴ. Προ. ἢ ὁδυμνα-
 τικὴ γὰρ, se innocentem ἀντιπρὸς accusari, eiusdem
 Hesiodi testimonio dicit. Non negat autē se hæc,
 quæ sibi obiecta sūnt, fecisse: sed ἀντιπρὸς de-
 fendit: iure enim optimo se hæc fecisse fidenter

Luciani.

contendit: et pro his non malefactis, sed beneficijs non poenis, sed premijs maximis dignum esse, per βίαιον. ἢ γούλιν.) προπαρασκούς ad defensionem ἡθικῆς, καὶ ὑπόθεσιν. Proponit enim, et pollicetur κατὰ σέως, καὶ ὑποχέσας, se crimina obiecta defensurū: et demonstraturum Iouem iniquē contra se pronunciassē. Σὺ δὲ.) ἀλάστον ἢ προσώπῳ, τοῦ Διὸς κριτοῦ. Imponit autem Mercurio partes Iouis: quia ipse συμμέλος sit, et δυνάμικός. Ερ. Εδωρ.) Tergiversatio Mercurij, et dialogi quodammodo principium. ἕκας δ' οὖν.) Correctio cum assensione ὑποθετικῇ ab occasione. Προ, πρότερον.) Renouatio superioris ἀλάστορας τῆς μετέδου, καὶ ἢ προσώπου. Nam et Mercurio praescribit modū accusandi: iudicē huīus in hac causa Vulcanū cōstituit. οὐ δὲ ὦ Ηφ.) ἀποστροφὴ ἀλάστορας, transfere enim orationē à personā Mercurij, ad Vulcanum, quem de tota controuersia vult cognoscere Ηφ. καὶ Διὰ.) Pro recusatione illusio iocosa, et ridicula, uel territoria. Minatur enim ei insultādo: quod ipsius nō accusator ἀλάστορος, sed iudex δυνάμεις esse uelit. Ὅς τὸ πῦρ.) Ratio à priuata iniuria. Itaque priuatam quoque contra ipsum actionem ostendit se instituturū. Προ, ἰκονῶν.) πρὸς αἰτίαν παρὰ σέως, ἢ ad διαίρεσιν τῆς κατηγορίας. Par situr autem actionem totam: et alias partes Vulcano, alias Mercurio imponit. ἄμφω.) ἀπὸ ἢ δυνάμεως τοῦ καὶ ἀντὶ Ηφ. καὶ Ερμῆς.) Vulcanus reijcit partes in Mercurium. Ερδ γὰρ.) Ratio per comparationem: cuius prior pars continet sui extenuationem et Mercurij laudem Οὐ δὲ ἢ ἰσορ.) ὁμοτιμολογίας τῆς συγκρίσεως, ἢ ἀντιπαράθεως, redditio comparationis Προ.

Προ. ἰγδ μ.) πιστὸς ἐστὶν σιωπῆτικὸς, fiducia idē ē διδιδί.)
 ἑπιλογία ratio per ἀντιπαρρηγορίαν. Interfacio igitur
 haec est recriminatio. Πάλιν ἰηλ εἰ.) Conclusio
 προσκλήμ, ut eandem inchoet accusationem. εἰ Μαίε
 ας.) προφώτικ, compellatio Mercurij. Ερ. πάν.)
 προσιμωρ μικρὸν προσχάει καὶ τῆς ἐνμαθείας ἕνεκα.
 priu cipium comparatum ad attentionem, et docile
 litatem. Pars prior igitur est προσκλήμ, ὀυχι.)
 Ratio, non satis esse capita solum criminum exo
 ponere. ὅτι ἀπο[ραπίστι.]) Altera pars καταγνῆ,)
 quae habet διακρίσιν τῆς διμύρισις τῆς κατηγορίας, id
 est, reprobationem capitū accusationis. Est igitur
 ἀπαριθμοσι ἐνμεταratio ἢ κεφαλαίον τριῶν εἰς τὴν ca
 pium. ἑντῷ) Primum crimen, καὶ τὸς δύο ἄλλους.)
 Alterum ἀδίκημα, καὶ τὸ πῦρ.) Crimen tertium, καὶ
 μοι δοκεῖ.) ἄντην exaggeratio horum criminum. εἰ
 βέλτετα.) ἄρωνικῆ, εἰ μὴ ἦω.) Post diuisionē sequitur
 digestio καὶ ὑπόθεσις. Est ὅτι ὑπόχρησι τῆς πίστεως. εἰ μὴ
 ἀργαδω.) Vnum membrum cum ὑποδιμύριση, si haec
 te scelera admisisse negabis: primum illam tuā infi
 ciationem refellemus ἢ ἰλῆρχο: deinde pluribus ea
 confirmabimus, ut res fiat manifesta. εἰ δὲ φησὶ.)
 Aliud membrum a contrario: sin concesser
 is inuentata crimina: non erit opus longiore ac
 cufatione. λῆρθ γρ.) ἑπιλογία ratio, ἀπὸ ἢ πρὸς ἰδρύονα
 εἰς ὅτι ἀπόθεσις λόγου. Προ. εἰ μὴ καὶ ταῦτα.) Διωδίαξις,
 καὶ παρασκευὴ πρὸς τὴν τῶν ἰγλημάτων διάλυσιν. Re
 iectio cum praeparatione ad criminum obiectionū
 refutationem. Est igitur κατάστασις τῆς ἀπολογίας.
 εἰ καὶ πρῶτον.) Sequitur defensio Promethei tripar
 tita. Primum enim de carnum distributione se

Luciani

fustur. Cuius pars is hic est propositio *ἡ ἀίσις*
ἡ δ' ἐκείνη τῆς προσοχῆς, ἡ φιλικία, per postulationem
 attentionis. *ἡ τοῖ*) Obestatione διαμαρτυρία sibi fa-
 dem conciliat: quam sequitur διαβολῆς calumnia:
 qua Iouem in contemptum conatur adducere: po-
 stea subiungit λόγον *ἡ πρώην ἐγκλήματι* & primi fa-
 citoris κατὰ μάσιν, nō enim factum negat, ut in cō-
 iectura: sed extenuat: ad impetrandam ueniam: id
 quod in statu συγγνωμικῆς deprecationis solet fieri
ἀνασκηθῆναι ὁμιλοῦν.) *ἡ ἐξήκοντι* & πᾶσι *ἡ* poena &
 atrocitate. οὕτω θύει, ab indignitate commiseratio,
 & quare λαμβάνει τῆς συμμαχίας, παθομένης, quod prae-
 ter meritum tantas poenas det: aliter enim de Ioue
 se esse meritum. Estq; locus *ἡ ἀδυσία*, habens ex
 probationem. *οἱ τοῖ τὰς γ*.) Ostendit extenuando,
 non esse, aut leuem esse iniuriam, Ioui in carnium
 deteriorum appositione, factam. Itaq; immerito
 tam grauius sibi irasci Iouem. Haec ducta sunt
 ex loco causarum Ira enim uehementis causa at-
 trox iniuria est: puerilis uerō indignationis le-
 uis offensus. Ergo ἀρετικῶς dicit Iouem pue-
 rilem in morem propter illam carnium distribus-
 tionem tantopere commoueri. Nunc pusillanimita-
 tatis ipsum arguit. Abiecti enim animi est non
 posse ferre leuissimam quamq; iniuriā. Contra ma-
 gnanimi, eius obliuisci: praesertim fraudium conuic-
 tualium: τὰς γὰρ ἀπάτας συμποτικὰς *ἡ* καὶ ἀπομνημονεύει,
 καὶ παιδίων ἡ ἰδέσθαι, &c. Pulchra haec est. *ἡ ἀμύνη*
ἡ παράνομις, ab honesto sumpta. *Ἔσθ' ἡ*.) οὕτως ἐν βα-
 βελ τὰ *ἡ* μικροψύχων. Non est Deorum, & regum
 meminisse iniuriarum ueterum, *ἢ γὰρ αὖ ἀφ' ἡλίου*.)

Occo

Luciani

igitur ἀποδείξις διμορφίς. Primum humanum genus
 debuisse procreari: non solum quòd nullum inde ad
 deos damnum peruenire potuerit: sed etiam quòd
 longe útilius ijs ipsis fuerit, si crearentur: quam si
 tellus deserta, atq; inculta ab his iaceret. πρῶτον γὰρ
 Primum membrum. Εντα δὲ. Ἀλλ' ἔτι μὲν τοῦτο.
 Clausula huius divisionis ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως: ὅτι πρὶν
 ταῦτα τῇ ἀνασκευῇ pars, se nullam dijs immortalibus
 in fingendo homines iniuriam fecisse. Propositio
 est ἀπὸ πλεονεξίας: constans absoluta constitutione qua-
 litatis. ἢ γὰρ. Confirmatio κατὰ διηγητικὴν, ἀρχαίοντι.)
 ἢ πρὸς παρὸς, ἢ ἀπορρῶν, occasio: commendat autem se
 Prometheus a providentia: Argumentaturq; a
 finali causa: homines se finxisse: ut non solum ter-
 ra non esset inanis: sed uerò etiam illi dijs aras,
 templa, statuas, ὅτι cætera generis eiusdem, quibus
 colerentur ab illis facerent. Οἷα πολλά. Ab effectu
 τῆς τολικῆς αὐτίων. Εἰ δὲ. Τὸ αὐτὸν κεντικὸν causa im-
 pellens Prometheum ad fabricandos homines, ἢ αὐ-
 τὸ κεντικὸν προβουλεύσει, unde nomen ipse sortitus est,
 ἀνακονίς. λογισμός consilium Promethei, καὶ γὰρ ἰσ-
 δὲν. πρὸ αὐτίων τῆς λογισμοῦ, καὶ τῆς πράξεως, consilij, ὅτι
 facti causa, καὶ δὲ κατὰ. αὐτὸ τὸ πρᾶχθ' ἵπ, ipsum factū
 a modo, per concessionem. Ταῦτ' ἵπ. Conclusiuncu-
 la narrationis, per extenuationem, καὶ ἰπιδύγη-
 σι βραχέως, in qua sunt τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. Οὕτω
 γὰρ. Amplificatio παράρρησις huius partis λυτική, καὶ
 ἀφανική. Αλλ' ὅτι ὡς δὲ. Conclusio primi argumenti.
 ἢ σὺ δὲ ξῶν τι, ἀπὸ τῆς λόγῃ, nata ex causa fiducia cū
 ἀπατήσῃ τῇ ἐλπίσιν, ὅτι permissione. ἢ τι δὲ χάρισμα.
 Propositio est secundi argumenti prima refuta-
 tionis

tionis à contrario, ἢ ἐκ τῆς ἐναντίας. *Hactenus enim probavit τὸ πλεονεχὲς nihil incommodi dijs immortalibus attulisse: quæ pars fuit ἀποφατικῆ, nunc demonstrat magnam inde ipsis accessisse utilitatem: quò fit, ut argumentatio insequens καταφατικῆ sit.* Estq; hic eius propositio, ἀπὸ τῆς χησίμης, ἢ ἀποδιδόν-
 τας. *Ratio propositionis à consequentibus, ὅς effectis, κατὰ σύγκρισιν per comparationem temporū diuersorum, ὅς per occupationem διηγεταλλακτικῶν.* ἢ ἐκ τῆς πρώτης. *prima pars occupationis ἢ ἐργασίας. Ἀλλὰ πόλιν.* Pars altera ἢ θέσιν, qua paucis plura opponit. Καὶ γὰρ ἡ πόλις. *Expositio κατὰ τὸ πλεονεχὲς, per fictionem: in qua est comparatio minoris cum maiore: ubi priuatas, cum publicis: suas cum Deorum rationibus componit.* Εἰς τὸν ὅτι. *Aliud argumentum à causa finali. Quod idcirco homines finxerit: ut essent: qui ceterarū rerū à dijs cōditarū essent testes: qui eas uideant, laudent, ὅς admirentur. Id quod magnam dijs afferre possit uoluptatem.* Καὶ πλοῦτον. *A sit mili. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀντι.* *Ratio ἢ ἐκ τῆς ἐναντίας ἢ ἐκ τῆς ἀντιθέσεως, estq; amplificatio inuersionis: qua ostendit se de dijs optime meritum esse.* ἢ ἀπὸ τῆς ἐναντίας. *Εκδοσις τῆς αἰτίας λογισίας, rationis expositio, ὅς τὰ γὰρ.* *Επιφώνημα, καὶ γὰρ ἡ πόλις, acclamatio cum generali sententia.* ὅς μὴ ἐρί. *ἢ ἀπὸ τῆς ἐναντίας πλεονεχίας, qua deorum incusat animos ingratos exaggeratio autem sumpta est ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ab indignitate rei, indignum enim est, bene meritum pro præmijs poenas suscipere.* Ἀλλὰ καὶ οὐ γὰρ. *Occupationis obiectio.* καὶ γὰρ ἡ πόλις. *Diluit ὑποφορὰν διηγε-
 τῶν compensando, ὅς regerendo. Ac ostendit παραδοχὴ μὲν esse: non enim si aliqui homines sint tu-
 les:*

Luciani

les: necesse est omnes esse: neq; ideo culpa in terram
 et cælum reijcienda: quod quidam in his sint ma-
 li. Επὶ τὸ τοῦτο.) *Alia obiectio, ad quam per ἀντισπῶ-
 ρον inuersionem, à simili responderet.* Τί γὰρ ἂν ἱπράτ[ι]σ-
 αθ[οι],) *Probatio vel ὑπόθεσις ἀπὸ τῆς ὑβάραις ab euen-
 tu per conditionem, si nihil agant dij: si nulla cu-
 ra tangentur: si nulla sit apud illos prouidencia.* δ
 δὲ μάλιστα.) *Aliud caput accusationis secundæ, de
 formatis mulieribus, ad hoc paucis responderet* τὸ
 ἀπὸ διαβολῶν *per re criminationem, et mutuam conu-
 uictum.* Αὐτὸ ἰχλὺ ἱσως.) *Altera pars huius cap-
 itis. Prior habuit ὑπόθεσιν: nou fuisse in uniuersum
 procreandos: hæc fiet καὶ ἀντιπαράστασις: et tamen sibi
 formari debuerint: tamen alia figura, atq; specie fa-
 bricari eos debuisse. Hactenus ostendit non dam-
 nosum, sed utile, ac iucundum fuisse dijs humanum
 genus: nunc de forma responderet: quod hac ipsa spe-
 cie præditum esse conueniat: ut deos referant facie:
 et rationis sint participes.* Αὐτὸ ἰχλὺ ἱσως.) *Obie-
 ctio, καὶ τί ἄλλο.)* *Ἰστοῖς refutatio: quod non alia for-
 ma conuenientior hominibus, neq; dijs utilior fue-
 rit.* καὶ πῶς ἂν.) *A consequenti contrario vel ὑπό-
 θεσιν, cum amplificatione: qua sacrificia ostēdit dijs
 gratissima esse.* Τὸν δὲ τ.) *Conclusio παυαρὺν quæ
 relam habens rei indignæ. Deos Prometheo pro
 tantis honoribus, dignam mercedem persolvere:
 nempe crucem.* καὶ ταῦτα ἰκανά.) *Transitio ad tertiam
 accusationis caput, de igni è cælo sublato.* καὶ τὸν.)
 ἱερὴν εἰς ἀφρονίαν, καὶ ἑξ ὀλισθήσασιν. Καὶ πρὸς θεῶν.) *Post
 ταῦτα τὴν subiungit διασκέδῶν.* respōdet enim nūc de
 furto ignis. *Propositio est per inficiationē, Deos*

ex igne nihil perdidisse, nihil igitur esse sublatum.
 πρὸς θεόν.) δ' ἡ νόμος obtestatio, cum percunctatione
 ἀπορώσας δὲ τῆς ἀρετῆς, αὐτὴ γάρ.) τὸ ἐπιχρῆμα τὰς
 ratio ab ignis natura, Οὐ γὰρ ἀποσβέννυται.) Approba-
 tio rationis, φθόνος δ' ἡ.) πρόσις consecutio ut δὲ
 διαβολῶν, καὶ τοῖς θεοῖς.) ἀντίστροφος à contrario ab officio
 deorum, quorum est non invidere bona mortalibus,
 sed eosdem omnibus in rebus adiuuare. ἔπειτα δ' αὖ
 πᾶσι.) Concessio ex abundantia. Si omnem ignem vo-
 bis abstulisset: tamen uos nulla affecisset iniuria,
 cum uobis opus eo minimè sit. ἰδὲ γάρ.) Ratio con-
 ditionis ab ignis usu. Οἱ δ' αὖτε γὰρ.) δὲ τὰ πρὸς δαί-
 monibus autem cum ad alia necessariū esse ignem:
 tum maximè ad sacrificandum dijs. Ergo subla-
 tus ignis dijs immortalibus non fraudi, sed bono-
 ri est, quocirca non poena, sed præmium potius mi-
 hi erat dandū. ὁρῶ δ' εἰ.) Amplificat suū factū quod
 præmio dignum, per inuersionem supra ostendit.
 Sumpta sunt hæc ab utili, & iucundo, ex consequen-
 tiis. Ἐν αὐτῇ παύσει.) Clausula à repugnantibus. θαυμάσιον
 Ἀντίστροφος à simili καὶ τὰ θαυμασµὸν per admirationem.
 ἰσχυρῶς.) Ἐν ἰσχυρῶς ὁ προσκεκλητὴς καὶ ἀπαίτησις τῶν ἰλιγγίων: iu-
 bet enim Mercuriū, & Vulcanū quaerere argumē-
 ta si qua possint: quibus sua firmamenta impugnet,
 quæ conclusio causæ fiduciam ostendit, præsertim
 cum addat pollicitationem rationum aduersariæ
 viam confutationis, ac sui defensionem δὲ γὰρ ἰσχυρῶς.)
 Responsio Mercurij recusationem continet: &
 contemptionem Prometheus difficultatis: deinde terri-
 sationem ἰσχυρῶς γάρ.) Ερώτησις θαυµαστὴ καὶ ἀπαίτησις. Ἐπε-
 λυσάτω.) ἀπορία: per asseverationem, καὶ ὁ δὲ πᾶσι.)
 Probatis

Luciani

*Probatio responsionis per μαντεύματα, ὃ πρότερον. Ερ.
 ὁ γὰρ γίνονται.) διχό. δ' ἔμν τοι.) οὐρανοῦ. Προ. θάρρα.)
 Alia pars τ' μαντεύματος uaticiniū, οὐκ ὅτι μαντῶς.)
 τὸ αὐτίον ἀεὶ εἰσιν. Ερ. Τίν' τούτων;) Ερώτησι κατ' ἀξίωσιν:
 sciscitatio cū petitione Πρ. διδα.) Εκτίσις καὶ ὑποσέση-
 σιν, quæ habet rationē, cum causa finali. Ερ. ἀλλὰ.) Af-
 fensus ad illā reticentiā ἡμῶς δ'.) ὑποστροφῇ, discessus
 personarum in conclusione dialogi μὲν ὁραῖται.*

ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

Iouis & Mercurij.

*Ovid. 1. Metam. Hic dialogus est Εξηγητικὸς, καὶ προακτικὸς. Contine-
 enim expositionem fabulæ de μεταμορφώσεσ, id est,
 transformatione Ius filia regis Inachi in iuuençā
 & mandata Iouis quæ dat Mercurio seruanda.*

*Inachidem narrat formam traxisse iuuençæ
 Iupiter ob Zelam coniugis, arte nouæ,
 Ut quoq; custodē dederit Polyommation Ἀργῷ,
 Quem priuat uita postea Mercurius.*

*Llam Inachi puellā
 I pulchrā nosti Mer-
 curi. Me. Etiam, Io
 dicis. Iup. Nō amplius pu-
 ella illa est, sed iuuençæ. M.
 Mōstrosū hoc. Quomo-
 do mutata est? Iu. Zeloty-
 pīa mota Iuno, trāforma-
 uit ipsam. Sed & nouū a-
 liud quoddā malum insu-
 per excogitauit. Infelici
 illi bubulcū quendā mul-
 tioculum, Argum nomi-
 ne, custodem addidit, qui
 iuuençæ*

*Ἡ μὲν τοῖν ἰνάχου πᾶσι τὰς
 T καλὴν εἶδα ὁ Ερμῆς Ερ-
 ναι, τὴν ἰδὲ λέγει. Ζ. ἐκ
 ἐπὶ τοῦτο ἰκάνη ἱστῆν, ἀλλὰ δόματις.
 Ερμῆς. τὸρᾶσθαι τοῦ τῷ προφθ
 ἰνὴλλᾶν. Ζ. (ἡλυσθησάτῃ ἡ Ερᾶ
 μετ' ἑκατέρῃ αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τινὲς
 ἄλλοι ἂν δαῖτον ἐπιμυμηχάνηται τῇ
 κεκοσμέμενι. ἀγκόλορ ἐπὶ πολλοῖς
 κατ' ἑ*

ματορ Ἀργοντεύιομα ἐπίσημοι, ὅς
 νόμος τῶν δούμαλιν, ὅπιν' ὦν. Ἐρ.
 τί ἔρ' ἡμᾶς χρὴ ποιῆν; Ζ. καταπλά
 αῖον' ἐς τῶν ἑμῶν, ἐκ δ' ἵππου δ
 Ἀργ' ὅ βυκόλῃ, ἐκ δ' ἵππου μὲν ἀπόκτε
 νοι: τῶν δ' ἱ δ' ὅς τῶν πλάγας ἐς
 τῶν Δι' ἡμῶν ἀπαγαγόν, ἵππον ποιῶ
 ὅρ. καὶ τὸ λοιπὸν ἴσα θύοι τοῖς ἐς
 κᾶ, καὶ τὸν Νέλον ἀναγίτω, καὶ τὸν
 δόμους ἐπιτιμῶντα, καὶ σοφίτα τὸν
 πλείοντας.

iuuencam pascit, insom
 nis ac peruigil ipse exilis
 Mer. Quid igitur nos o
 portet facere? lupit. De
 uolans in Nemeam syl
 uam, illic alicubi Argus
 pascit, illum quidem in
 terficito. Ipsam vero Io
 per pelagus in Aegyptū
 abduicens, Ism facio, &
 de cetero pro Deo, ab in
 colis habeatur, Nilumq
 attollat, & ventos immit
 tar, & præterea nauigan
 tes seruet.

ΣΧΟΛΙΑ,

τῶν ἱππῶν.) *Prima pars ἐξηγητική, ὅτι ἐρώτησις inter
 rogatio ad προσωπογραφίαν descriptionem personæ
 Ius à patre, ab ætate, à forma, ὅτι prodigioso ca
 su. Ἐρ. καὶ ἀπορίσις per aßeuerationem, τῶν ἱδ.*) *Ἀ
 πομῆν, ibi fuit igitur ὁ γῶν: hic est σωτομία. Ζ. ὅν
 ἴτι.) διόγνῃς ἡ πράγματ' narratio rei monstrosa,
 id est, ἡ τεραστία πράγματ'. Ἐρμ. τὸ ἄριστον, ὁ δῶμασις ad
 miratio. ὅς τὸν δ' ἱδ.) ἡ ἡ πόνε, καὶ αἰτίαν διάσκεψις, in
 uestigatio modi, siue causæ. Ζ. Ζησιν πύλας.) *Ex
 positio personæ agentis, ἡ προσώπων πράξεων, ὅ
 causa impulsiva. ἀλλὰ καὶ.) προκτάσας ad aliam
 partem narratūculæ. βυκόλῃ.) ἀφ' ἡμῶν τὸ πρᾶξ
 ὀντ', καὶ ἡ ἡρασι. ἡ προσώπων, exponit enim factū
 Iasonis cum personæ Argi descriptione. Ἐρ. τί δ' ἔω.)
 ἐρώτησις de suo officio, ὅτι παρασηλὺς ad alteram dia
 logi partē, nempe mandatoriam Ζ. καταπλάαον.)
 Per enatrationē ostēdit: quæ imperata facere de
 beat. τῶν δ' ἱδ.) *Alia mandata. ὅτι secūda Ius trans
 formatio. καὶ τὸ λοιπὸν.) ab actib, descriptio Iſidis:***

Luciani

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΗΦΑΙΣΤΟΥ

Apollinis & Vulcani

Επιδαικτικὸς, καὶ ὑπομονηκὸς,

Facto quātū promptus fuerit Cyllenius infans,

Exponit Phæbo claudus ubiq; faber.

Sic natum memorant, etiam natura manebis

Illiqui tali sydere prodit homo.

Ὁρασεις ὦ Ἀπολλων τὸ τέ

Μόαις βρίσθ' τὸ ἄρ' ἔτα

χθίρ, ὃς καλὸν τί ἐστ, καὶ

πρὸς γλῶσσά, καὶ δ' ἡλῶται ὅδ' ἡ δέ

μίγα ἀγαθὸν ἀποβουμῶν: Ἀπο.

ἔκ' ἡνὶ γὰρ φῶ βρίσθ' ὦ Ἡφαι, ἢ μί

γα ἀγαθόν, ὃ τὸ ἰαπύτω πρὸς βύ

τὸρ ἐμ' ἴσθ, ὅθ' ἐν τῇ πονεργίᾳ

Ἡφαι, καὶ ἦτα ἄρ' ἀδικῆσαι δύνα

ῖ ἀρ' ἴθ' ἐκείδ' ὦ: Ἀπολ. ὦράτε τὸν

Ποσειδῶνα, ὃ τὸν πρῶτον ἐκλ

ψιν, ἢ τὸν Ἀρη, καὶ τὸν γὰρ ἐξεί

κυσιν λαθὼν τὸν κελὺν τὸ ξίφ' :

ἴσα μὲν ἱμάτιον λίγω, ὃν ἀφάπ

σι τὸ πῆξ, καὶ τῶν βελῶν. Ἡφαι,

τὸ νοσηρὸν ταῦτα, ὃ μὲν ἴκιν' ἔ

ἴν' ὅτ' ἀπαρχαίοις: Ἀπολ. ἴσθ' ὦ Ἡ

φαι, ἴσοι προσέλθ' ἴσον. Ἡφαι.

καὶ μὲν προσέλθ' ὅδ' ἡ. Ἀπολ. τί

ἴσθ, πάντο' ἴσθ: τὴ ἰργαλῆα, καὶ

ὅδ' ἡ ἀπέλθ' αὐτῶν: Ἡφαι, πάν

V Idistū Apollo Ma

iz infantū illū;

nuper genitū, ut

formosus est, & aridet o

mnib; & tā quopz tale qd

qā prae se fert, quasi in m

gnū aliquod bonū euasū

rus sit. Ap. Illū ne ego in

fantē dicā, o Vulcane, aut

in magnū aliqd bonū eua

surū: qui ipsō lapeto anti

quior est, quantū ad frau

dulentīā. Vul. Et quem a

deo iniuria afficere potue

rit, iā primū in lucem xēd

tus? Ap. Interroga Neptu

nū, cuius tridētem suffura

tus est, aut Martē, nam &

huius subtraxit elā euagi

na glādium, ut interim de

me ipso nō dicā, quē & a

cu spoliavit & sagittis. V.

Hēcine infantulus & mo

do natus ille, qui xēdū mo

uebat in cunis inter inuo

lucra? Ap. Scies Vulcane

si modo ad te aliquando

veneris. Vu. Atq; venit iā

pridē. Ap. Quid igit, ha

bes ne omne fabrilē instu

mentum nec dum quicq

idistū

Illius tibi amissum est: V.
 Omne Apollo. Ap. Atta
 men inspicie diligenter. V.
 Per Iouem, forscipē nō vi
 deo. Ap. Sed videbīs illū
 alicubi inter inuolucra in
 cunis infantis. Vul. Adeo
 ne adūcas manus hēt, per
 inde ac si in ipso ventre iā
 tum meditatatus esset suran
 di rationē? Ap. An nō au
 disti ipsum loquentē q̄q̄
 iam arguta ac volubilia
 quēdā. Atq̄ hic etiā mi
 nistrare nobis uult. Heri
 aut̄ uocato ad se Cupidi
 ne, statim illū palestra su
 perauit, nescio quō pacto
 pedes illi subtrahēs. Dein
 de cū a ceteris laudaretur,
 interea Veneri surripuit
 cingulū, cum illa amplexa
 ta ipsum fuisset ob uictori
 am, Ioue aut̄ ridēte, scēp
 trū illius sustulit, et nisi grā
 uius fuisset, & plus ignis
 habuisset, ipsū q̄q̄ fulmen
 subtraxisset. Vu. Celerem
 atq̄ agilē quēdā puerū mi
 hi narras: Apo. Quinimo
 & Musicū præterea. Vul.
 Vnde nā huius rei cōiectu
 fā facis? Apol. Testudine
 mortua alicubi inuēta, in
 strumentū ex ea cōpactū
 dedit. Brachijs em̄ adap
 tatis, & iugo sup̄ inducto,
 deinde calamis (chordarū
 ansulis uidelicet) ifixis, fā
 docq̄ infra, et quasi quodā
 dorlo subiecto, atq̄ inde
 septē chordis suspēsis et in
 tēris, iucūdū adeo quiddam
 modulāt, et cōcinnū, ut e
 go q̄q̄ illi iā inuideā, q̄ iā
 olīm p̄sonādo citharā mē
 exerceo. ceterū ipsa Maia
 illud

τα ὁ Ἀπολλων. Ἀπο. ὁ μὲν ἐπί σο
 κείῃ ἀκεδῶς. Ἡφ. νῆ Δία τὴν πυ
 ράρεον ἔχῃ ὁρῶ. Ἀπολ. ἀλλ' ὅψ' αὐ
 τῶν πονεῖν σπαργάνοις ἔβριφες.
 Ἡφαι. οὕτως δὲν χίρ' ἐστὶ παθὰ πόρ' ἐν
 τῇ γαστρὶ ἐκμελετήσας τῶν κλειπῶ
 κύν. Ἀπο. ἔ γὰρ ἔκυσται αὐτὸ καὶ
 λαλοῦντ' ἔθ' ἡδὴ σωμύλα καὶ ἐπιτρο
 χα. ὁ δ' ἐκ καὶ διακονῇ δι' ἡμῶν ἐθέ
 λει. χθὲς δ' ἐ προσκαλοῦσά μιν τὸν
 ἔρωτα, κατεπάλαυσεν οὐθὺς, οὐκ
 ὀϊδ' ὅπως ὑφίλεκται τὸ πόδι. ἔπει
 τα μὲν ἐπαινούμεν, τῆς Ἀφροδί
 τῃς μὲν τὸν κισὸν ἐκλείπει, προσπῆ
 ξαμένης αὐτὸν ἐπὶ τῇ νίκῃ. τὸ Δι
 ὸς δ' ἐ γελῶντ' τὸ σκῆπτρον. ἔ γ'
 μὴ βαρύτερ' ὁ κόροστος ἔν, καὶ
 πολλὸν τὸ πῦρ ἔχει, καὶ κένον ἄρ' ὑφεί
 λει. Ἡφαι. γοργόν τινα τὸν πῶδε
 φῆς. Ἀπο. ἔ μόνον, ἀλλ' ἔθ' ἡδὴ καὶ με
 σικόν. Ἡφαι. ὦρ' τῶς τεκμαίρεται
 ἔχας; Ἀπο. χιλῶν τε πονεῖν καὶ ἐν
 ρῶν, ὅργανοι ἀπ' αὐτῆς σωπῆξαι
 ἔ. πῆχας γὰρ ἐναρμόσις καὶ ἰσῶ
 σις, ἔπειτα καλὰ μιν ἐμπήξας, καὶ
 μαγάδιον ὑποθείς, καὶ ἐν ταναάμῃ
 ἐπὶ τῇ χορδῇ, μελωδῇ πᾶν γλαφυ
 ρὸν ὃ Ἡφαισι, καὶ ἐναρμόσιον, ὡς καὶ
 μὲ αὐτῶν φθονὸν ἔρ' πάλαι καθαρί
 σθαι ἄσκησιντα, ἔτι γε δ' ἐ Μοῦσα
 δ ἔς ἔθ' ἡ

Luciani

οὐδ' ἔτι μὲν οὖν τὰς νύκτας ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀλλ' ὑπὸ ποδὶ πόδας ἔχει τὸ
 ἀνθρώπου, καὶ τὸν καὶ καὶ θούλη
 λαοὶ, ὑπὸ πῆρ' ὅς ἐστι, καὶ ῥαβδὸν
 ἐνὰ περὶ ἡμέρας θαυμασίαν τὴν δὴ
 νύκτα, ἢ ψυχρότατη, καὶ κατὰ τὸν
 πικρὸν. Ἡφαι. ἐν δὲ ἐκείνῳ ἔδωκε
 αὐτῷ πάλιν οὖν. Ἀπολ. Ἰνδία
 ροῦν ἀπὸ δὲ ὅς ἐστι μὴ δὲ, τὴν
 πυρρῶν. Ἡφαι. Ἰνδία ὑπὸ μνησας.
 Διὶ βασιλεύματι ἀποδιδόμῃ αὐτῷ
 τὴν, ἔδωκε δὲ φῶς, ὑπερβαίνει ἐν οὐρανῷ
 ἀπεργάζοις.

illud quoque dicebat quod
 neque in coelo noctu maneret
 sed prae nimio agenda
 studio ad inferos visus de-
 scenderet, furaturus scilicet
 etiam id aliqd. Alatus autem
 quoque est, ac virga quaedam
 apparavit, miracula pote-
 stare ac vim habentem, quae
 animas euocat, & educit
 mortuos. Vu. Ego illi de
 diis, ut esset quasi ludis-
 crii. Ap. Proinde & mer-
 cede ista tibi retulit, forsi-
 pe videlicet. Vul. Recte sa-
 ne admonuisti, quare ibo
 ut illud recipiam, sicubi, ut
 ais, inter inuolucra in cu-
 nis inueniri poterit.

ΣΧΟΛΙΑ.

ΕΠΙ. Εὐρατὸς.) Εἰς τὴν εὐρατὸς laus ὁ descriptio Mercurij
 à matre, etate, forma, ὁ actu. καὶ διὰ τὸ.) εὐρατὸς
 coniectura de futuro tempore. Ἀπολ. Εὐρατὸς.) εὐρα-
 τὸς ὁ inficiatio duarum rerum. ὁ πῶν.) Ratio
 συγκριτικὴ καὶ ὑποβολικὴ. Infans πῶν est: nā est lapeto
 antiquior. ὁ δὲ ἐν τῇ.) Declarat quod dixit: ὁ est
 refutatio coniecturae. Si enim adhuc infans Mer-
 curius, ποσούργος est: ergο μὴ διὰ τὸ τι, ὡς μέγα ἀγαθὸν
 ἀποδοῦναι αὐτῷ. Ἡφ. καὶ τίνα αὐτῷ.) ἀπαύτης τῇ ἐλπίχων.
 Descri-
 ptio natu-
 rae Mer-
 curialis.
 Est descriptio personae φυσικὴ, à natura, ὁ mori-
 bus. Primum est fur, καὶ ἡσυχία ὁ Ερμῆς. Ἀπολ. Ερῶτα)
 Probatio à testibus, ὁ signis, uel factis, est enim
 enumeratio hic furtorum. Ἡφ. τὸν νεογνόν.) θαύμασι
 admiratio loco negationis. τί οὐν, πάντα.) Ab ipsius
 Vulcani testimonio. Ἡφ. Νῆ Δία,) ὁ ῥα. Ἡφ. οὐτως ὁ
 ἔχων, ἡ κρῶνσις θαύμασι exclamatio per admirā-
 tio

tionem, Απὸλ. ὃ γὰρ ἔκιν(α.) *Secunda pars* προσώπων
 ἡραφίας *Mercurij*: ὅτι δὲ σαμῶλ, καὶ λαλ, *Schwe*
zen/Liegen vnd stehlen/ auch bencken seind
 nit weit von einander. Ο δὲ καλ.) *Tertia pars*
 ὅτι πολυπράγμων, quod curiosulus. χθίς δὲ προσκαλε-
 σάμ.) *Quarta*, ὅτι παλαιακός, καὶ ἀφθρησι, quod pae-
 lastra sit deditus, Τῆς Αφροδίτης.) *Redit ad furta*
quorum ubiq; querit occasiones. ε δὲ μῆ.) τὸ ἔ μῆ
 παρὰ χθίς, αὐτίθι, causa furti non admissi, τὸ ἀδύνα-
 τον. Η. γαρ γάρ.) *Clausula* θαυμασικῇ. Α. ἔ μόνον.) *Transi-*
tio ad quintam partem descriptionis Mercurij.
 ὅτι μουσικός, Ηφα. ἡδὲ τούτῳ.) (ὅτισις προκατασκευατικῇ. Απ-
 χαλῶν.) ὑφ' ἡρασις τικμαρ, α signo enim probat
Musiciū etiā esse Mercuriū. Exponit enim quo-
 modo cytherā confecerit. Εκφρασις hac cōtinet pri-
 μῷ causas: efficientem, formā, materiā, ὃ ἔ finem,
 deinde affectum. Ελγ.) *Transit ad furta noctur-*
na, incipitq; à confessione, atq; testimonio Maiæ
ipsius Mercurij matris. ὑπόμνησ.) *Alia des-*
criptio à corpore, ὃ ἔ actu: ὃ ἔ pars sexta, ὅτι ἡ
χαλακός, καὶ νύκτωρ μόνος, de uirgula Mercurij,
qua non solum animas euocat, sed etiam edu-
cit mortuos. Ηφα. ἡδ.) *Concessio se-*
cundi membri. Απὸ. Τοι γαρ οὐκ.) ε
 ρονία, καὶ ὑπόμνησις, ὃ ἔ dialo-
 gi terminus.

Luciani.

ΒΗΦΑΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΔΙΟΣ

Vulcani, & Iouis.

ΔΙΗΓΗΤΙΚΟΣ, *De Minerva nata ex cerebro Iouis, Vulcanus findit iassus Caput Altitonantis.*

Quo in latuit menses Pallas amica decem. Artes proueniunt alti de sede parentis.

Nescitur è cerebro quij pe Minerva Dei.

I μὲ δ' Ζεὺς δ' ἄ' ἀνδρῶν ἔκω
 Τ γὰρ ὡς ἐκλείδουσας, ἔχον
 ἔρπλικῶν ὄξυτατον, εἰ καὶ
 λίθους δέοι μὲ πλὴν ἢ διατεμῆν.
 Ζ. ὦ γὰρ ὦ Ἡφαιστε ἀλλὰ δὴ λὺ μὲν
 τῷ κεφαλῷ εἰς δύο, κατανιγκῶν.
 Ἡφαι. παρὰς μου εἰ μέλητα; πρὸ
 σπᾶττε δ' ἔρπ τάληεις, ὅπου θέλεις
 θίγειν δα Ζεὺς διαιρῶν αἰ μὲν
 χρῶνιον. εἰ δ' ἀπαθῶς, οὐκ ἔν
 πρὸν ὀργισμένου παρὰς μου, ἀλλ'
 λὰ χεὶρ καθικνῶν παρὰ τῷ θυμῷ,
 μὴ δ' ἐμὲ λλν. ἀπόμυμαι γὰρ ὅπου
 τῶν ὧν δινῶν, αἰ μὲν ἔρπ ἐκ κεφαλῶν
 ἀνασφίφουσιν. Ἡφαι. ὅρα ὦ Ζεὺς, μὴ
 κακὸν ἔσθ' ἀνδρῶν μὲν, ὄξυς γὰρ ὁ πέλι
 κὺς ἔσθ' καὶ ἔκ ἀναιμοτῆ, ὅδ' ἐκ πα
 τῶν εἰλέθῃσιν μαιώσιν αἰ σι. Ζεὺς.
 κατ' ἐνιγκῶν μόνον ὦ Ἡφαιστε θάρσῳ.
 οἷδ' ἔγωγε ἔρπ συμφέρον. Ἡφαιστε.
 ἄκων μὲν, καθίσω δ' ἐ. τί γὰρ χεὶρ
 ἀνδρῶν, σὺ κτελῶντ' ὅτι τοῦ κόρη
 ἔντολ'

Vid me oportet
 Q facere, Iupiter: ve
 nio enim ita ut ius
 sisti, securim habens acu
 tissimam, etiam si lapides
 opus sit vno ictu diffeca
 re. Ipp. Recte sane Vulca
 ne. Sed iam impasta illa.
 diuide mihi caput in duas
 partes. Vulc. Tentas me,
 nū infantiā? Imperā igitur
 vere, qd vis tibi fieri. Iupit
 er. Diuidi mihi caluariā
 volo, si vero nō obediēris
 mihi, me expieris nō nūc
 primum irascentem. Ve
 runtamen ferire oportet
 audacter, & præsenti ani
 mo neq; cunctari, Pereo
 enim prae doloribus qui
 mihi cerebrum inuertunt.
 Vu. Vide Iupiter ne quid
 mali faciamus. Acuta enī
 securis est, & nō absq; san
 guine, neq; etiā ad Luci
 næ morem, tibi obstetri
 cabitur. Iup. Incute modo
 Vulcane audacter. Ego
 enī noui, qd sit cōducibi
 le. Vul. Inuitus quidē, sed
 tamē feriā. Quid ἔμ agas
 aligs te iubete? qd hoc? pu
 ella armata? Magnū ο Iu
 piter,

piter, malū habuisti i capi
te. Merito igitur iracūdu
fuit tāta intra cerebri pā
niculū, virginē tuā nutri
ens, idq; armatā: nimirū
castra, nō caput habuisti,
nō aduertēs. Hęc vero e
tiā saltat, & cū armis impu
diat, clypeū cōcutit, ac ha
stā vibrat, & quasi qd i fu
rore cōcitatur. Et qd ma
ximū est, formosa admo
dū, ac maturis nubilis an
nis, breui adeo ita facta est
cepileos quidē oculos ha
bēs, sed tamē & huic gra
tiā addū galea. Quare o
Iupiter, obsecra adi prae
miū hoc mihi refer, des pō
de mihi illā. Iu. Impossibi
lia petis Vultane, ppetuo
enim virgo manere vult.
Ego certe, quantū in me
est, nihil repugno. Vult.
Hoc volebā. Reliquū qd
est, ipse curabo. Ac iam li
mul rapia ipsam. Iup. Siti
bisacile adeo hoc, facias
licet. Vtuntamen illud
scio quod amas ea, quae
tibi consingere nequeūt.

Ἰνοπλ. Θ. μιχα ὦ Ζεῦ πατὴρ ἔχθρ
ἐν τῇ κεφαλῇ, ἐκόντως τοῦ ὀφθαλ
μοῦ ὕδα, τηλικαύτως ὑπὸ τῷ μέ
νιγγα παρθένον [αὐτονοῶν, καὶ ταῦ
τα ἰνοπλῶν. ἔπει θεοτόπιον, ὃ κε
φαλῇ ἐκλήθησιν ἔχον. ἢ δὲ περὶ
καὶ πυρρῆχίς, καὶ τῷ ἀσπίδα πε
νάσῃ, καὶ εὐδρυ πάλῃ, καὶ ὑθῆ
σι. καὶ εὐμίσον. καλὴ στήν καὶ
ἀκμαία γυγνῆται ὅδε ἐν βράχῃ.
γλαυκῶπις μὲν, ἀλλὰ ἰσομῆ καὶ τῷ
ὅ ἢ κύρῃ. ὅσα ὦ Ζεῦ μάστιγά μοι
ἀπόδῃ, ἰγγύσας μοι αὐτῷ. Ζ.
ἀνύστα ὡτῆς ὦ Ἡρακλ. παρθεῖ
γὰρ ἀνέστα μίση, ἐν δὲ τοῦ τῷ γ. ἐν.
ἐπὶ μοι, ὅλῳ δὲ λήγω. Ἡρακλ. τὸ
ἰδὲ λόμῳ, ἰμοι μὴ λήσῃ. τὰ λοιπὰ.
καὶ ἔστι σωχρπάσα αὐτῇ. Ζ. ἔ
θι ῥ' ἔθδον οὔτα, ποίει πλῶν εἶδα,
ὅτι ἀδωάται ὄρεται.

ΣΧΟΛΙΑ.

Ηρ. τό μ.) Ερώτησιν ὑδὲ, qua se iussis ipsius Iouis
parere significat. ἔκω.) Ratio quod non tantum
ueniat uocatus, sed etiam instructus sit acutiss. se
curi ex eius mandato. ὃ καὶ.) ἀνέστη ὑπὸ βολικῇ. Ζ.
Εὐγ.) Collaudatio ἀλλ.) Iussio, Ηρ. πρὶ ἄς μου.) Re
cusatio cum iussione. Ζ. Δῶρα.) Repetio manda
tum. ὃ δ.) ἰσχυρῇ, minatur enim ei nisi faciat. ἀλλὰ
χρ.) Hortatio ad θέρει. ἀπόλλυμαι, αἰτιολογία χά
ρις.

Luciani

ῥαίεσσι, καὶ ἰδνυτικῇ, querula. Ἡφ. Ἰρα.) *Dehortatio*
 per κατάπληξιν ἀπὸ τοῦ καθ' ὡσαύτως, territationem à pe-
 riculoso. ἰδν. κατ.) *Comparatiuncula, uel dissimi-*
litudo. Ζ. κατ' ἰνυ.) *Hortatio.* ἰδν.) *Ratio.* Ἡφ. α.
 ἀκων μὲν.) *Assensus ad istam iussione* κατ' ἀπὸ
 σαγωγῆς, ἢ συνδρομῆς. Τί γάρ.) ὡπλοδογία θετικῇ, καὶ ἠθικῇ.
Ioui in rebus omnibus, quas mandat. τὶ τοῦτο.) Post
factum sequitur ἀκφώνησις θαυμασικῇ, exclamatio per
admiratationem. μέγα.) ἰνόνυμμα ἀντιπικρὸν τοῦ μεγάλου καὶ
 τοῦ ἰδν. ἢ δὲ πικρῶς.) ἔκφρασις καὶ προσωπογραφία *descriptio*
Palladis, à sexu, habitu, actibus, ὃ ὅ μορφή. ἴσα ὡ
 Ζῶ.) *Δίξασις τοῦ μισθοῦ, petitio mercedis, ὃ πραμνί-*
Ζ. ἀδνύατε.) Recusatio ἀπὸ τοῦ ἀδωκάτου. παρθέτος.)
Ratio. Εὐδ. γοῦ.) *Excusatio* συτ. Ἡφ. τοῦτ' ἄποκρίσις
 ostendit se Iouis voluntate contentum esse. Ζ. ἂν ὡ)
Concludit concessione, per correctionem.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΕΟΥ

Neptuni ὃ Mercurij.

Διηγεῖσθαι, de Baccho ex foemore Iouis nato

Excisum quondam Semeles de uentre puellum,

Ac femori insutum, Iupiter edit ouans.

In Semeles utero es conceptus, sed Ioue natus:

Hinc etiam nomen Bacche bimatrix habes:

Σὺν ὡ Ἑρμῇ ἰλῶ ἵπτι χῆν
 ἢ τῷ Διὶ; Ερ. ἰδν. μὲν ὡ
 Πίσσας. Πίσσας. ὅμοι
 προσάγγλιν αὐτῷ. Ερ. μὲν ἰνόνυμμα
 φημι.

L Icet ne Mercuri
 conuenire Iouem
 nūc Me. Nequa
 quā Neptune. N. Attamē
 intro renūcia de me ipsi.
 Me. Ne molestus sis inq.
 Importunum enim hoc.
 Quare

θαμὴ. ἄπειρον γὰρ ἔσσι δὲ ἂν ἴδῃς
αὐτὸν ἐν ῥῷ περὶ οὐ, μαλακῶς γὰρ
ἔχῃς αὐτόν. Πο. πόθεν ὦ Ερμῆ; Θεοί
ἐν γὰρ τῷ θῆσι. Ερ. ἀχύνομαι ἐν
πῶν, οὐκ ἐν τῷ ἴσῃ. Πο. ἀλλ' ὦ χεῖρ πρὸς
ἐμὶ θῆσιν γὰρ τε Ερ. τί τοκοῦ ἀρτί-
ως, ὦ Πόσειδον. Πο. ἄπειρα, τί τοκοῦ
ἐκ τῶν, ἐκ τῶν θῆσιν ἐκ τῶν ἐκ τῶν
ἐμῶν ἀνδρῶν ὡς; ἀλλ' ἐν τῷ
πιστέμῃ αὐτῷ ὡς γὰρ ὅτι οὐκ
ἐκ τῶν. Ερ. ἰὸν λίγας, οὐ γὰρ ἐκ τῶν ἔχῃ
ἐκ τῶν. Πο. οὐδὲ, ἐκ τῶν κεφαλῶν
λῆς ἔτακον αὐτῷ, δαυδὲ πῶν Διὸς
ἐκ τῶν. ἐκ τῶν γὰρ πῶν κεφαλῶν ἔχῃ.
Ερ. ἐκ. ἀλλ' ἐν ῥῷ μαρτῶ ἐκ τῶν ἐκ
τῶν Σιμίλῃς βρίθῃ. Πο. ἰὸν ὡς
γὰρ ὡς, ὡς ὅλῃ ἐμῶν κνοφορῶν
πρὸς πατταχόθι το σῶματῷ. ἀλλὰ
τίς ὦ Σιμίλῃς ἴσις Ερ. θεοῖα, τῷ
ἐκ τῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν μία, τῶν τῷ συ-
νελθῶν, ἐκ τῶν ἀνδρῶν ἴσις. Πο. ὡς
τε ἔτακον ὦ Ερμῆ οὐκ ἐκ τῶν Ερ. καὶ
μάλα, ὡς καὶ παρὰ δόξιν ἐμῶν σοι δο-
κῇ. πῶν μὲν γὰρ Σιμίλῃς ὑπελθοῦν-
ται ὦ Ηρα, οὐδὲ ὡς ὡς ἀλότυπος
ἴσις, πῶν, ἀντὶς παρὰ τοῦ Διὸς,
πρὸς βροτῶν καὶ ἀσφαλῶν ὅτι οὐ
παρ' αὐτῶν. ὡς δ' ἰπείδη, καὶ ὅτι οὐ
ἔχῃ καὶ τὸν καὶ ἀνδρῶν, ἀνδρῶν
δ' ὅτι οὐ. καὶ ὦ Σιμίλῃς μὲν διὰ
φθέρῃται

Quare nō poteris ipsam
videre in presentia, ipse e-
nim infirmus aliquantulū
est. Ne. Vnde hoc Mercu-
ri? Grane enim istud nar-
ras. M. Pudet dicere, tale
quidpiam est. Ne. At ni-
hil eo tibi opus est apud
me, patruus utriusq. cū tibi
sum. M. Peperit paulo an-
te, Neptune. Ne. Apage.
An peperit ille? Ex quo?
Itaq. latuit ille nos Her-
maphroditus existēs? At
neq. vterus eius tumorē
aliquem prae se tulit. Me.
Recte dicis. Neq. etiā il-
le partū intra se habebat.
Ne. Noui, rursū ex ca-
pite peperit scilicet, quem
admodū & Mineriā, ha-
bet enim ille caput qddā
puerperū. M. Neq. illud,
sed in femore gestauit par-
tū, illud videlicet ex Seme-
le receptū. N. Euge gene-
rosius, ut ille totus nobis,
& ex omni parte corpo-
ris impregnādo idoneus
atq. focūdus est. Sed que
nam Semele ista est? M.
Thebana mulier, ex filia-
bus Cadmi vna. Huic co-
gessit pregnātem eam
reliquit. Ne. Deinde ve-
ro ipse pro illa peperit?
M. Atq. admodū. Etiam
si tibi alienū ac mirū videā-
tur: Nam Semelem dolis
aggreitū Iuno (nostris autē,
ut Zelotypa est) persuā-
det illi, ut petar a Ioue, q.
cum fulmine ac fulgure ad
se veniat. Quare cum ver-
bis huius inducā credi-
disset, venissetq. Iupiter
ad uij ne periret.

huc enim secum portans, conflagrauit tecum, ipsaque Semele ex ig-

Luciani

ne perijt. Me aut iubet Iu-
piter, vt incisa illius alio,
partu ad se afferā, imper-
fectū illū quidē adhuc, &
intra septimū mensem cō-
ceptū. Quod vbi fecissem
ille disiecto scemore suo,
intro illū recipit, vt ibi per-
ficeretur. Atq; ita iam ter-
tio, postquam factū illud
est, mense, denuo illū pe-
perit, & nūc ex dolorib;
aliquantulū languidus est,
Nep. Vbi igitur infans il-
le iam est? Me. In Nyssam
hinc ablatum, tradidi illū
nymphis enutriendū, Dio-
nyssium cognominatum.
Ne. Ergo utrunq; Dio-
nyssij huius & pater & ma-
ter ille est. Mer. Ita vide-
tur. Ab eo igitur, vt illi a-
quam ad vulnus asseram
ac cætera ea, quæ ex mo-
re atq; consuetudine fieri so-
lent, quæ puerperæ pro-
curem.

φθείρται ὑπὸ τοῦ πυρός. ἰμὲ δὲ κε-
λεύει ἀνατιμόντα τὴν γαστέρα τῆς
γυναικὸς, ἀνακρίσσει ἀτελής ἐτε-
ρὸν ὦν ὡς ἔμβρυον ἐπὶ ἀμνίω καὶ ὄντι.
καὶ ἐπαδὺ ἰσχυρῶς, διελθὼν τὸν
ἰσχυρὸν μηρὸν, ἐντίθεται, ὡς ἀποτι-
θεμένη ἐν ταῦθα, καὶ νῦν τρίτῃ ὥρῃ
μηνὶ ἐξίτεκεν αὐτὴν, καὶ μαλακῶς αὐ-
τὴν τῇν ὥρῃ ἔχει. Πολ. νῦν ἔτι
πῶς τὸ βρέφος ἐστίν; Ερ. ἐστὶν Νύσ-
σαν ἀποκρίσσει, παρ' ὧν καὶ τῶν
νυμφῶν ἀνατίθεται, Διόνυσον ἰσχυ-
ρομαδίοντα. Πολ. ἔκῃς ἀμφοτέρω
τῶ Διονύσου τοῦ θεοῦ καὶ μητρί καὶ πα-
τρί ὅδῃ ἐστίν; Ερ. ἔοικεν. ἔπειτα δ'
ἔτι ὥρῃ αὐτῇ πρὸς τὸ τραῦμα
οἶσθαι, καὶ τὰλλα ποιήσαν, ὅσ' αὐτῇ
νομίζεται διαδοῖν λιχρῇ.

ΣΧΟΛΙΑ.

Ρ. Εστίν.) *Occasio dialogi* κατ' ὁρώτησιν. Ερ. οὐδὲ μὲν.)
Negatio. Ρ. ὅμως.) *Αἰτίσις*. Ερ. μὴ ἐνόχλησ.) ἀποτροπὴ
κατ' ἀπαγορεύσιν. ἀκαιορ.) *Ratio* ἀπὸ τοῦ ἀκούειν. ὅστις.)
Concl. sic. μαλακῶς.) *Ratio à causa impediēte*.
Πόσις ὦ.) Δίσκεψις αὐτίκας, *inuestigatio causæ*. Ερ. αὐ-
τὸν νομῶ.) ἡδίκη *tergiuersatio*, à *causa* καλῶς τικῇ. Ρ.
αὐτῇ.) *Responsio*, qua dicit non debere apud se ue-
recundari. θάρον.) *Ratio*. Ερ. τί τοιαῦτα.) *Αφύγησις* αὐτί-
κως ἢ πρὸ ἡμέρας, *rei expositio generalis*. Ρ. Ἀπαγ.)
Abominatio θαυμαστικὴ *rei monstrōsa* *absurda*
ἐκ τῆς ὅ.) Ερώτησις ἔκῃς.) πότισμα. ἀλλ' οὐδὲ.) *A si-*
gno.

γνω, Ερ. ἢ λίγας,) ἀπόκρισις ἀποφαιτική. Εκ τῆς.) *A simili*. ἐκασμός. τοκάδα.) *Ratio*. Ἀλλ' ἐν τῷ μικρῷ.) Ἀπόκρισις κατάφαιτική, *modi et personae*. Ποσ. οὐ γὰρ.) ἐπιφώνημα θαύμασιν ἔχον, ἀλλὰ.) Ερώτησις περὶ τῆς προσώπου: *eiusque descriptio* προσωπογραφία, *a sexu, nomine, patria, et euentu*. Ρ. ἔτα ἔτι χαν.) *Alia interrogatio* καὶ ὑποβολὴ, *qua interruptitur narrationem*. *Est autem* ἐρώτησις θαυμαστικὴ διὰ τὴν παραδοξολογίαν. Ερ. ἢ μάλα.) *Assueratio*. τὴν μὲν.) τὸ καὶ ὑπεροφῶν ἐξ ἐπιβολῆς, *reditus ad narrationem* ἀφῆγησιν *post* βωβώσιν. τὴν μὲν γὰρ Σεμίλλω.) τὸ προσώπων πάχον. ὑπὸ βωβώσιν.) τὸ πρᾶχθῆν. *factum, cum modo*. ἢ ἤρα.) τὸ πρᾶξαι προσώπων. ὁ δα.) ἢ ἐπιβολὴ τῆς αὐτῆς ὁριστικῆς, *interpositio causae impulsivae*. πείθε.) *Redit* καὶ ὑπεροφῶν *ad narrationem*, ἐπὶ τὴν ἀφῆγησιν. πείθε.) τὸ πρᾶχθῆν *factum, et effectus orationis Iunonis*. Διτῆσαι.) ἢ αὐτῆς αὐτῆς περὶ βολὴ, *brevis petitionis illius complexio*. ὅς δ'.) τὰ ἐκβάλλοντα *euentus*. Εμὶ δ' ἐκλύθη.) *facta consequentia*, τὰ ἀκολουθοῦντα πρᾶχθῆναι πρᾶγμα. Ἀνατίμιντα.) ὁ πλάγισμός ad φαινόμενον γοργότητα: *quae magnū in dialogis usum habet*. καὶ ἐπὶ δὴ.) *Idem* τὸ ἐπὶ πρᾶχθῆναι *facit* ἐκ τῆς πόρρωσιν αὐτῆς. ἐντίθησιν.) *Factum lovis, cum causa finali*, *quae* λόγισμός το πρᾶχθῆναι *fuit*. καὶ ἰω.) *A tempore*. καὶ μαλακῶς) τὸ ἐκβαρ. Ποσ. οὐν οὐν.) Ερώτησις νῆα, *nova rogatio de puero Baccho*. Ερ. Εσ Νύσσα.) Ἀπόκρισις *responsio* διηγητική, *et* προσωπογραφική. Ποσ. ὁκοῦν.) *Conclusiuncula* ἐπιφανεματική *per interrogationem* θαυμαστικῶν ἐν τῷ τῶρα σίφ πρᾶγματι. Ερ. ὅκειν.) *Conclusio dialogica, et dramatica cum assensione, et preparatione ad insequentia*: *qua* παρασκευῇ, καὶ προοικονομίᾳ

Luciani.

abruptantur dialogi, atq; scena, & aditus ad al-
lias res preparatur.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΚΑΙ ΣΕΛΗΝΗΣ

Veneris & Luna.

Κυθίδι: quod Luna deperiat Endymionem
& ὀδυρτικός.

Cynthia perpulchri capitur forma Endymionis,
Quem solita è media uisere sepe uia est.
Post etiam quaeritur Cytherea mater Amoris,
De gnati factis, nequitiaq; graui.

Ι ταῦτε, ὦ Σελήνη, φασί
Τ ποῖόν σε, ὅπότ' ἄρ' ἐπε
τῶν Καρίων γῆν, ἰσάντα
ῤ σε εἰδύς, & ἀφορῶσα ἐς τὴν
Ἐνδυμίονα καθέδουσα, ὑπάλθεον
ἄρτι κωμῆ-τέλῳ ὄντι, ἰώσῃ δ' ἐκ
καταβάσας ἐκ αὐτὸν ἐκ μέσῃ τῆς
δδ' ὤ; Σε δρῶτα ὦ Ἀφροδίτη τὸν
ἡδὺν, ὅς μοι θύτον ἄπιοις. Ἀφρ. ἴα,
ἐκδύς ὤβρισις ἐστίν. ἐμὲ γὰρ αὐτο
τῶν μητόρα οἶα δ' ἔφακον, ἄρτι μὲν
ἐς τῶν Ἰδῶν πετάχον, Ἀγχίσου
ἑταῖα τῷ Ἰλίου, ἄρτι δ' ἐς τὸν Λί-
βανον, ἐπὶ τὸ Λαύριον ἐκδύο μερά
κιοι, ὃ καὶ ὅτ' Ἐρμηνεύς ἐστιν ἐπὶ τῶν
σόν ποιήσας, ἐξ ἡμισείας ἀφ' ἡλίου
με τὸν ὀφθαλμὸν. ὅς τε πολλὰ καὶ ἴσ
πέλλου,

Q Vid hęc, o Lu-
na, facere te ai-
unt, quoties ad
Cariam peruenis, ut cura-
rum sistas, ac desuper as-
pectes Endymionē dor-
mientem sub dīo tanquā
venatorem aliquem, inter-
dum autem etiam descen-
das ad ipsum ex mediā
via? Lu. Interroga o Ve-
nus filium tuum, qui mihi
harum rerum autor est.
Ven. Sine. Contumelio-
sus ille est. Me quippe ma-
trem ipsius, quibus mo-
dis affect? nunc quidem
in Idam adigens Anchisæ
causa Troiani, nunc au-
tem in Libanum ad Assy-
rium illum adolescentem,
quem & Proserpinæ de-
siderabilem fecit, & me
ex dimidia parte, amoris
meis priuauit. Quare
iam

hunc sepe illi interminata
sum, ni desinat talia facere
fracturū esse me ipsius &
arcus & pharetram, am-
putaturam autem etiā a-
las. lampridē vero & pla-
gas ipsi in nates inculsi
sandalis, sed ille, nescio q̄
pacto, tum quidem statim
meruens ac supplicās, pau-
lo post obliuiscitur om-
nium. Verum dic mihi for-
mosus ne Endymion iste
est? Nam hoc quidem so-
latio fuerit malo huic. Lu.
Mihī quidem etiā admo-
dum formosus, o Venus,
videtur, & maxime quan-
do instrata super rupē cla-
myde dormit, leua tenens
sagittas, paulatim e manu
prolabentes. Dextra au-
tē circa caput sursum ver-
sus reflexa, decorem af-
fert faciei, cui circumfundi-
tur. Ipse vero solutus som-
no, anhelat ambrosium il-
lum halitum. Tunc igitur
tacite equidem & sine vi-
lo strepitu descendens, ac
summīs digitis insistent,
vt ne expergefactus ille,
perturbari possit. Scis i-
gitur, quid tibi post hec di-
ctura fuerim, sed pereō e-
quidem amore.

πέληθε, εἰ μὴ πᾶσι τῇ θεῶντα ποιο-
ῦν, κλάσει μὲν αὐτὸ τὰ πόδια καὶ
τὴν φάρετραν, παρὶ τῶν ἰσθμῶν δὲ καὶ
τὰ πτερὰ, ἥδη δὲ καὶ πληγὰς αὐ-
τῷ ἐνέτανα ἐς τὰς πτυχὰς τοῦ στο-
μάτου. ὁ δὲ, ὅκ οἶδ', ὅπως ὑπεραυ-
τίει δαδιδὼς, καὶ ἰκτεδύων, μὲν ὅλ-
γον ἐπιλήθησα ἀπάντων, ἄτάρ ἐπ' ἐ-
μοι, καλὸς δ' ἐνδυμίων ἐστίν· εὖ περ
μύθηται γὰρ οὗτω τὸ θεῖον. Ζ. ἔμοι
μὲν καὶ πᾶν καλὸς ὁ Ἀφροδίτης δὲ
κᾶ, καὶ μάλιστα ὅτ' οὗτο ἐκβαλλόμενος
ἐπὶ τῆς πέτρας τὴν χλαμύδα καθεύ-
δει· τῇ λαῖᾳ μὲν ἔχων τὰ ἀκόντια,
ἥδη δὲ τῆς χειρὸς ὑπορρίποντα. ὁ
δὲ ξία δὲ παρὶ τὴν κεφαλὴν ἐς τὸ
ἄνω ἐπικεκλασμένην ἐκτρέπει, τοῦ
προσώπου περικαμένη. ὁ δὲ ὑπὸ τῇ
ὑπνοῦ λελυμμένος, ἀναπνέει τὸ ἀμο-
βρόσιον ἱκθὺς ἁδμα, τοῖς θίνω ἰχθ-
ατοφρητῇ καθεύσαι, ἐπ' ἄκροι τῶν δακ-
τύλων βιβηκῆα, ὡς ἂν μὴ ἀνιχνόμην
ἐκταραχθεῖν. οἶδα, τί δὲ ὅν
θεὸ λίγ' οἱ μοι τὰ μετὰ ταῦτα. πλὴν
ἀπόλυμόν γε ὑπὸ τοῦ ἔρωτος.

ΣΧΟΛΙΑ,

Τί ταῦτα.) τὸ ἐγκλημα κατ' ἀφ' ἧσιν θαυμαστικῶς, criminis
expositio cum admiratione. Ζῶ ἱρώτα.) μετὰ σπουδῆς ἀ-
φαιρτικῆς, defensor sui per τεμποκίονem. Αφ. ἴα,) παρο-
μολογία ὁδυνητικὴ ἀπὸ τοῦ μύθου κατ' ἀπαρίθμησην, cōces-
sio querula a maiori per εὐνοηταιίονem. ὁ δὲ πολλὰς)
τὰ καλὰ.

Luciani

querula à maiori, per enumerationem. δὲ πολλὰ κτλ.)
τὰ καλυπτικά αἵτια, causa prohibentes. διακί ἀπηναι,
καὶ αἱ πληγαί. ὁ δὲ, ὅτι οἶδε.) Euentus contrarius. ἀπὲρ
ἐπι.) ἰππῶδες. κατ' ἐρώτησιν. οὐ παραμ.) Ratio. Ζ.
ἰμοί.) ἀπόκρισις καταφατική, ὅτι ἐκφρασις Endymionis
à qualitate, tempore, actu, ὅτι situ. Sunc enim hic
κατηγορίαι spectanda τὸ ποῖόν, τὸ ποτὶ, τὸ ποῖόν, τὸ κῆδον,
ὅτι iterum τὸ ποῖόν. Τότε τοῖνυν.) A sua persona. ex-
ponit enim suos amores. ὡς ἡ μή.) λογισμός, ὅτι causa
finalis. Τί ἂν οὖν,) ἀποσιωπήσας concludit, πλὴν.) ὁ δὲ νε-
τὴν ἐκφώνησιν,

ΔΙΟΣ, ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ, ΚΑΙ
 ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Iouis, Aesculapij, ὅτι Herculis.

Προσχεματικὸς, καὶ εἰσακτὸς. Nam Aesculapius, ὅτι
Hercules de priore loco πρὸ τῆς πρωτοκλισίας con-
tendunt: ἡσque Iupiter pacem, ac silentium
mandat.

Non uult inferior factis Asclepius esse
Herculis, at eo qui dedit ossa rogo:
Dirimit hanc litem radiantis Rector Olympi,
Quòd praestent medica uiribus usq; manus.

Αὐτοῖσι δὲ Ἀσκληπιε καὶ
 Ηράκλεις, ὅριζοντες πρὸς
 ἀλλήλους δαῶν ἀνθρώπων.
 ἀπηναι

Esinite o Aescula
 D pi & tu Hercules,
 cōtendere iter vos
 iurgijs, perinde vt hoēs.
 Indecora enim haec, & a
 licena

Dialogi

ἀπρίπῃ γὰρ ταῦτα, καὶ ἀλλότρια το
 συμποσίῃ τῶν θεῶν. Ηρα. ἀλλὰ ἵ
 θέλεις ὃ Ζεὺς θεῶσι ἐν φαρμακίᾳ
 προκατακλίνει δάμου; Ασκλη. νῆ
 Δία, καὶ ἀμείνων γὰρ ἐμὶ. Ηρακ.
 κατὰ τί ὃ ἐμδρόντητες; ἢ δίδου σὶ ὃ
 Ζεὺς ἐκδράσωνται, ἃ μὴ θέμις ποί
 οῦνται, γυνὴ δὲ κατ' ἔλεον αὐτοῖς ἀ
 θοασίας μεταλήψαι; Ασκλη. ἐπι
 λήσσαι γὰρ καὶ σὺ ὃ Ηρακλὸς ἐν
 τῇ Οἴτῃ καταφλέγεις, ὅτι μοι δνφ
 δίξας τὸ πῦρ; Ηρα. οὐκ ὡς ἴσα καὶ
 ὁμοία βεβίωται ἡμῖν, ὅς Διὸς μὴ
 ἤδ' ἐμὶ, τοσαῦτα δὲ πεπόμενα ἐκ
 καθάρων τὸν βίον, θηρία καταγ
 οῖς μὴ, καὶ ἀνθρώπων ὑβείας
 ἐμωρούμεν. σὺ δὲ ῥήτορ μὴ εἶ,
 καὶ ἀγέρτης, νοσοῦσι μὴ ἴσως ἀν
 θρώποις χύσασθαι; ἐπιθέσει τῶν
 φαρμάκων, ἀνδρῶδός δὲ οὐδ' ἐν ἐ
 πιδιδεγμένῃ. Ασκλη. ἐν λήξει.
 ὅτι θυτὰ ἐγκόσμετα ἰασάμεν,
 ὅτι πρῶτον ἀνὴρ ἐμὶ φλέκτῃ
 ὑπ' ἀμφοῖν διαφθαμένῃ τῷ σώ
 ματι, τῷ χιτῶνι, καὶ μετὰ τού
 το πυρὸς ἐγὼ δὲ ἐκ καὶ μεθ' ἐν ἄλ
 λῳ αὐτὲ ἰσθύνεσθαι δεῶν σὺ, οὐ
 τε ἔξανον ἔειπα ἐν Λυδίᾳ, περὶ
 δὲ ἐπιδιδυκῶς, καὶ παιόμενῃ ὑπὸ
 τῷ Ομφάλῃ χυσοῦσαν δὲ λῶ, ἀλλ'
 οὐδ' ἐν μεταγχολεσῶν ἀπὲκτατα τὰ

τάκεις,

liena a conuiuio deorum.
 Herc. At vis, o Iupiter me
 dicamentarium istū prio
 re loco accumbere, quam
 me? Aesc. Quid ni, per Io
 uem melior quoq; enim
 sum. Her. In quo igitur o
 attonite, an quod te Iupi
 ter fulmine aliquādo per
 cussit, eo quod, quæ ne
 fas erat, feceras, nunc autē
 ex misericordia iterū im
 mortalitatis particeps fa
 ctus es? Aesc. Oblitus ve
 ro etiam tu es Hercules,
 quod in Oeta conflagra
 sti, quandoquidem mihi
 ignem obijicis? Herc. Ne
 quaquā æqualia atq; simi
 lia sunt quæ vterq; in vita
 egimus: vt qui ipse quidē
 Iouis filius sum, tantos autē
 labores sustinuerim, ex
 purgata vita, deuictis be
 stijs, & hominibus contu
 meliosis, vindicta ac pœ
 na affectis. Tu vero radi
 cum incisor es, & circula
 tor, ægrotantib; fortassis
 hominib; utilis medica
 mēta adhibēdo, virile autē
 nihil quicquā opere præ
 stitisti. Aesc. Recte dicis,
 quoniā & inuisiones tuas
 curavi, quando paulo an
 te ascendisti ad nos semius
 stultatus, corpore vtrinq;
 corrupto ac perditō, & a
 tunica, & post illam, etiā a
 flamma. Ego vero quid
 si nihil aliud, tamen neq;
 seruiui, quemadmodum
 tu, neq; exercui lanificiū
 in Lydia purpurā indu
 tus, et ab Omphale verbe
 rat9 sandalio aurea: neq;
 vero etiā infāciēs, occidi
 liberos

Luciani

liberos & uxorem. Her.
Nisi desinas conuiuari,
statim admodum senties,
quod nō multum tibi pro
futura sit immortalitas.
Quoniam sublatum hinc,
e caelo præcipitem dabo
te, ut ne ipse quidem Pæd
curauerit te, diminuto, at-
que effracto tibi cerebro
sup. Desinite, inquam, &
ne perturbate nobis con-
uersationem hanc, aut am-
bos hinc ablegabo vos e
conuiuio. Quanquam et-
iam æquum est o Hercu-
les, priore loco accumbe-
re Aesculapiū, quippe qui
& prior mortuus est.

τίκτα, καὶ τὴν γυναικα. Ηρα. ἢ μὴ
παύσῃ λοιδοροῦν μὲν ὅ μοι, αὐτῆς
μᾶλα ἄσπ, ὅς ὃν πολλοὶ διήσῃ ὃ
ἀθανάσας, ἐπὶ ἁράμβροις σι, ῥίψῃ
ἐπὶ κεφαλῇ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὅστε
μὴδ' ἐπὶ Παύσαια ἰάσασθαι σι, τὸ
κρῶσιον σωτηρίαντα. Ζεῦ. παύ-
σάδ', φημί, καὶ μὴ ἐπιταράτῃτε
ἡμῖν τὴν ξωονοσίαν, ἢ ἀμφοτέρους
ἀποπέμφομαι ὑμᾶς τὸ συμπόσιον.
καὶ θεὸς ἑυγίωμον ὃ Ηρακλὲς προῖκα
τακλίνωδαι ὅν τὸν Δοκλιπιδῆ, ὅ-
τε καὶ πρὸ τέρου ἀποθανόντα.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ζ. Παύσαια.) ἢ ὑπολήπτο ἢ παραδείγματ' ἀπειτυχῆς, καὶ
ἢ ἀτύχης, iussio ab exemplo, ὅτε indecoro. Ηρακ. Αἰὲ
ὃ δ' ἄλ.) Iurgij propositio per conuiuium. Δοκλιπ.) ὃ
ἢ αὐτοῦ ἵπταν' ὅ. Ηρα. κατὰ τί ὃ ἡμῶν.] ἢ ὕβρις, λοιδορία.
Δοκλ. ἐπιλήλ.) ἀντιδιαβολή, ἢ ἀντιλοιδορία mutua crimi-
natio, mutuūq; conuiuium. Ηρα. ἰκού.) Propositio
comparationis τῆς ἀντιπαράθεως, ὅς Διὸς μὲν.) προσκο-
πόδοσι, ὅτε pars prima: sui commendatio, ἀ γενεῇ,
ὅτε praeclare factis: σὺ δ' ἄλ.) ἀνταπόδοσις pars con-
tentionis altera cum uituperatione Aesculapij.
τοῦθ' ἄλ.) Concessio, cum remotione. Εὐ λέγει.) ὅτε
τακτισμὸς, ἢ ἀντιτάξις. Εὐ δ' ἄλ.) Cōpensando intem-
dit Aesculapius Herculi alias contumelias. Αἰὲ
δουδ' ἄλ.) Aliud probum, ὅτε sceleratum Herculis fa-
ctum, Ηρα. ἢ μὴ πάνσι.) Est autem comminatio.
καὶ οὕτως

21. *Εὐχὰς* (Εὐχὰς ἀποστολῆς) ἀποστολῆς ἐκκλησίας. Ὁ δὲ μὲν (ὁ) ἀποστολῆς. Ζ. Προσέτις, ὁ ἐκκλησίας, ὁ κληρὸς ἐκκλησίας *Louis lites de trimentis, cum ἐκκλησίας, ἀποστολῆς*, ὁ τῶν Διὸς ἐκκλησίας ἀποστολῆς.

ΗΡΑΣ ΚΑΙ ΑΗΓΟΥΣ:

Iunonis & Latona.

ဝိဇ္ဇာတိ၊ နှင့် သမာပတ်တို့သည်၊ မိမိတို့၏အားကိုး

*Irridet prolem Latona linde Iuno,
Ediderit tetrum quem tamen ipsa fabrum.
Fabula naturam ostendit Iunonis acerbae,
Quae se supremi iactat ubiq; toro.*

Victros enim e
 P ro Larona & libe
 ros procreasti lo
 ci. La. Non enim omnes,
 o Iuno, tales parere possu
 mus, qualis Vulcanus est.
 Iuno. At hic claudius qui
 dem, utilis certe tamen est
 artifex optimus existens,
 ac casti nobis exornauit
 quoq; Venerę vxorē
 ducit, a qua & studiosę
 obsequatur. Contra autē
 tuorum liberorum, altera
 quidem virilis vitra mo
 dum, & montiuaga est, &
 postremo in Scythiā quo
 que profecta, omnes iu
 uent, qualia comedat, ho
 spires mactando, ac Scy
 thas ipsos umirando, qui
 humana carne vescuntur.
 Apollo autē simulat qui
 dem

Ἀλλ' ἄρα γὰρ, ὦ Λαβὶ καὶ
 Κ τὰ τέκνα τέκνων ὑπὸ Δαί-
 Λα, ὃ πᾶσαι ὦ Ἡρα ἑοικὸς
 ὅπως τρέφεται Λωλάμια, οἱ ὅτι ὁ Ἡρα
 εἰς ἱσρ. Ἡρα. ἀλλ' οὐτ' ὅτι ἄρα ὁ
 λὸν, ἵμωι χυθίσμοις γὰρ ἱσρ. ταχίται
 ὁρ' ἄριστος, καὶ πεπετακὸς σμικροὶ
 μῖρ τὸν ὕψον, καὶ τὴν Ἀφροδίτῃ
 ἵ-ημι, καὶ πουοῦνται πρὸς αὐτὴν.
 ὁμ' οὐκ ἐπὶ πᾶσι, ὡς ἄρα αὐτῶν ἄρ' ἄ
 καὶ πᾶσι τοῖς μίτρῃ, καὶ ὕψον καὶ
 τὸ ταλάντωσιν, ἵς τὴν Σκυθίᾳ ἄ
 πλῆθος, πάντες Ἰσραὴν οἱ αἰδίοι
 ξυνοικοῦσιν, καὶ μεμνήμενοι Σκυ-
 θαι αὐτοῖς, οὐδ' ἀποφάσκει ἔσται. ὁ
 δ' Ἀπόλλων προσηύδα μὲν πᾶσι

Luciani

τα εἰδέναι, καὶ ὁρῶντες καὶ καθαρίσαν,
 καὶ ἰατρὸς εἶναι, καὶ μουσικοῦ εἶναι, καὶ
 κατὰ τὴν φύσιν ὁρῶντες ἡμᾶς τὸν μου-
 σικόν, τὸ μὲν ἐν Δελφοῖς, τὸ δὲ ἐν Κλά-
 ρῳ καὶ ἐν Διδύμοις, ἐξαπατᾷ τοὺς
 χρωμένους αὐτοῖς, λαβὼν καὶ ἰπτα-
 μοποιεῖν τὰ πρὸς ἑκάτερον τῆς ἐ-
 ρωτῆσεως ἀποκρινόμενον, ὥς ἀκρί-
 βως εἶναι τὸ σφάλμα, καὶ πλεονε-
 κτὴν ἀπὸ τοῦ θιόνου. πολλοὶ γὰρ οἱ
 αὐτοῖς, καὶ παρὰ τοὺς αὐτοὺς κα-
 ταγοιζόμενοι, πλὴν ἐκ ἀγνοήτων
 γὰρ τῶν σωματογράφων, τὰ πολ-
 λὰ τὸρα τοῦ εἶναι. αὐτοὺς γοῦν ὁ
 μινδὸς ἡγνός, καὶ φονόσε μὲν τὸν
 ὁρώμενον τῷ δίσκῳ, καὶ προμαρτυ-
 ρεῖ δὲ, ὥς φονεῖται αὐτὸν ὁ δέφνη,
 καὶ ταῦτα οὕτω καλῶς καὶ καμῆτω
 οἶνται. ὥς ἐχθρὸς, καὶ οὐ καλῶς
 κινετοῖρα τῆς Νιόβης ἰδοῦσα. Αἰν-
 τὰν τε μινδὸν τὰ τέκνα ὁ ξυνοκτό-
 νος καὶ ὁ φονεὺς μανθάνει, εἰς τὰ ὅπως
 λυπᾷται ὁρώμενος ἐν τοῖς θεοῖς, καὶ μά-
 λιστα ὅταν ὁ μὲν ἰπταμὸς ἴσῃ καλῶ-
 λος, ὁ δὲ καθαρίσῃ ἐν τοῖς συμπο-
 σίοις θαυμαζόμενος ὑπὸ πάντων.
 Ἡρώς ἐλπίσας ὁ μινδὸς ἰκάνει θαυ-
 μαζομένη, ὅν ὁ Μαρσύας, ἐπὶ τὰ δίκαια
 αἰ μούσαις δικάσαι ἡθελῶν, ἀπέδω-
 ρεν αὐν, αὐτὸς κρατῆρας τῇ μουσικῇ
 ὡς δὲ κατὰ θρηνητοὺς ἔθελον ἀπό-

λοῦν

dem omnia scire sese, & ia-
 culari, & cithara canere, et
 medicum esse, & vaticina-
 ri. Et erectis vaticinandi
 tabernis hic in Delphis,
 illic in Claro & Didymis,
 decipit consulentes se, ob-
 liqua, & in utramque partē
 questionis propolite in-
 clinantia respondēdo, ne
 videlicet erroris possit dā-
 nari, atque ita ex hoc quæ-
 stū facit, & dītescit. Multi
 enim amētes sunt, seq̃ ip-
 sos exhibent prestigijs de-
 ludendos. Verum non ig-
 noratur utique a prudentio-
 ribus, quod pleracq̃ falsa
 ac ficta dīctitet, quippe ille
 ipse vates ignorabat, qd̃
 interfectorius amasiū suū
 esset discō, neq̃ prādicere
 rat ipse sibi, quod fugitu-
 ra ipsum esset Daphne, id
 que adeo formosum atq̃
 comatum. Quare non vi-
 deo, qua causa pulchrior
 res liberos te quā Niobē
 illam, procreasse putaris.
 Lat. At vero liberi hi, ho-
 spitum mactatrix ista vi-
 delicet, et mēdax vaticina-
 tor ille, scio q̃ pacto mor-
 deāt te dū cōspiciuntur in-
 ter deos, et maxime quā-
 do hec qd̃ ob pulchritu-
 dinē laudatur, ille autē ci-
 tharā perfonat in cōvivio
 omnib. ipsum admiratio-
 ne prosequentib. Iu. Ne-
 queo risum continere La-
 rona. Illū ne admirantur?
 Quē Marsyas, si iuste mo-
 do iudicare Musē voluiss-
 sent, excoriatset merito,
 ut qui ipse in Musica vice-
 rat, nūc aut circumiectus mi-

ser

set ille perijt, iniuste sine
dānatus. Hęc autē formosa
tua virgo, ita formosa ni-
mirū est, ut posteaquā ani-
maduertis sese cōspectum
ab Adōne fuisse, venita
ne adolescēs ille, turpitu-
dinē ipsius emularet, im-
miserit illi canes. Vt interī
nō dicā, qd nec parriciden-
tibus, obsecratura fuisse,
si virgo vtiq; ipsa foret.
L. Valde animo elato es
Iuno, eo qd cū Ioue cōcū-
bis, & vna cū eo regnas,
& propterea absq; metu
cōtimestiosa es. Venita-
men videbo te nō ita mul-
to post rursū lachrymā-
rē, quando te relictā in ter-
rā descendent ille, in tui-
bā aut cygnū conuersus.

λαλον, ἀδίκως ἀλόν, ἢ δὲ πάλιν οὐ
παρθεῖς. οὐτα πάλιν ἴσῃ, ὅσα ἰο-
πυῖμαθαι ὀφθαῖσαι ὑπὸ τοῦ Αἰτῶ-
νος. φοβηθεῖσαι μὴ ἐναιίσκῃ. ἴξας
γορεύει τὸ αἶσχος αὐτῆς, ἐπαφῇ
καὶ αὐτῇ ζῆτι κύκω. ἰδὲ γὰρ λίγερ,
ὅτι δὲ τῆς τικνούσας ἰμασιού, παρ-
θεν. γὰρ καὶ αὐτὴ ἴσα. Λη. μέγα
ἔστι φρονεῖ, ὅτι ζῆτι καὶ Διὶ, καὶ
συμβασιλεύει αὐτῇ, καὶ διὰ τοῦ
ὑβρίσας ἀλῶν. πάλιν ἀλλ' ὁφομαί
σε μὴ ὀλίγοι αὐτοῖς διακρύψουσιν,
ὁ πότος σε καταλιπεῖ, ἰο τῷ
γλῶ κατὶ τῶν, ὅτι κύκω γινώ-
σκῃ.

ΣΧΟΛΙΑ.

Καλὰ μὲν.) *Abruptum initium, καὶ διαλαλήν:*
quasi. n. alia praecesserint cōiugia. sic incipit. Est qd
propositio κατ' ὁρίσμον. ἔστι exprobrationem, καὶ
εἰρωνίαν, καὶ χλευασμὸν. Λη. ὁ πᾶσα.) Compensatione
opponit bona animi, corporis incommodo κατ' ἴσιν
τοῖς ταχέως.) Ab εἰρε. καὶ κατακιν.) Ab opere
καὶ τῷ Αἴφρ.) A fortuna. καὶ πονδῶ.) αὐτοποροῖα.
Οἱ δὲ.) Αὐτοπόδοσι φακκὴ κατὰ μόριον, καὶ πρόλαβεν
χαυμαπυλῶ. ἢ ὡς.) Pars una de Diana, quam ui-
surpat a moribus, ὅς φακκὴ. ὅς ἀπὸ μ.) Alce-
τα pars de Apolline κατὰ τὸ γένος, καὶ τοῦ γένους.) Enume-
tatio. ἢ καταμετρήσθαι.) Postremi membri expositio.

Luciani

ὡς δ.) *Apollinis oracula* ὡς δ.) καὶ ἰσαμφοτέρωθεν
 τα, ἃ πρὸς ἑκάτερον τῆς ὁρατήσεως ἀποκρίνεται. ὡς ἄκτις
 δυνάμει.) *A causa finali* καὶ πλούτῳ.) τὰ ἐκβάττα.
 πολλοὶ γάρ) αὐτολογία κατ' ἐπίκρισιν. πλὴν δὲ.) ἡ αὐτο-
 κρισις φαικτική. αὐτὸς γοῶν.) *Ratio* κατ' ἐκδοσιν. δὲ δὲ.)
Conclusio per comparationem. Διτ. ταῦτα.) *Res*
sponsio cum investigatione causarum exprobra-
tionis huius : ὅτι *laus suorum liberorum per καὶ*
χρισιν. Ἡρα. Ἐγίλα.) *Irrisio*, ὅτι *insufficiatio* διὰ τὴν
 οὐκ ἀρ-) *Ratio*, *eiusque approbatio*. οὐκ δὲ.) *Ratio* δὲ
rei indignitate. ἡ δὲ οὐ.) *Altera pars de fabula*
Dianae σύν καταφοροῖς. Ἐδ γάρ.) *Paralelismus*. Διτ. μίαν
 φροῖδ.) *διταλαγὰς* ἢ *mutuum conuictium* ei facit. ὅτι
 ξύνα.) *σκώμμα*. Sic ipsa gloriatur Iuno apud Verg.
Aeneid. 1. πρὸς ἰων πόλιν.

Asst ego, quae diuū incedo regina, Iouisq̃
Et soror, et coniunt, et
 πλὴν. *Abrumpit dialogum ἡ βραχὺ conclusionē*

ΗΡΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

Iunonis et Iouis.

Eiusdem cum superiore generis. Calum-
niatur enim Iuno Bacchum, ut
uini inuentorem.

Iuno cum Semeles gnatum contemnat Iacchum,
Inuenisse illum noxia quaeque putat.
At pater hunc laudat contra: sic resque nocere,
Nil per se ducit: solus abusus obest.

Dialogi

19

Ἰδὲ μὲν ἡσυχασμένῳ ἄνδρῳ

ΖΩ, εἰ μοι εἴηται ἔνι ἡδὲ,

θῆλυς οὗτω, καὶ δειφθαρε

μένῳ ὑπὸ τῆς μήθης, μήτε μὲν αὖ

βασιλεύειν τῶν πόλεων, τὰ πολλὰ

ἢ μαινομένης γυναιξὶ σωθῆναι, ἀβρό

τόρος αὐτῶν ἐκέναν, ὑπὸ τυμπάνοις

καὶ ὠνυξίαι, καὶ κυμβάλαις χορεύειν,

καὶ ὅλως ποσὶ μᾶλλον ἰοικέαι· ἢ ὅτι

ἔσθ' πατρί, Ζ. καὶ μὲν ἔστι γὰρ ὁ θνη

τομίτης, ὁ ἀβρότορος τῶν γυναι

κῶν, θμόνον δ' Ἡρα τῶν Λυδίων ἐν

χαρῶσιν, καὶ τὸς ἀδελφάντας τὸν

Τυδῆον ἱλαθεῖ, καὶ τῇ Θρακίᾳ ὑπηγά

γετο, ἀλλὰ καὶ ἐν Ἰνδοῖς ἱλάσκει τῶν

γυναικῶν οὕτω σπαιδίζεσθαι ὅς τε

ἱλιφασταὶ ὦν, καὶ τῆς χάριτος ἐν

πράττειν, καὶ τὸν βασιλῆα πρὸς ὀλί

γοι ἀνδρῶν ἐλθόντων, οὐχ ἁπλῶς

λαβὼν ἀπὸ γυναικῶν, καὶ ταῦτα ἅπαντα

ἱπράξιν, ἐρχομένων δ' ἅμα καὶ χο

ρεύων, οὐρθεὶς χρώμενος κτλ. ἴσθι,

καὶ οὐδὲν, εἰς φῆς, καὶ ἐνθάδε ὁ δὲ

καὶ ἐπὶ χάριτι τοιοῦτοισιν αὖ.

ἔσθ' ὑβρίους ἐστὶν τολιτῶν, καὶ τὸ

ἐν ἱμνωρῶσιν, ἢ καταδύσαι τοῖς

κλέμασι, ἢ διασπαιδίζεσθαι ποίη

σαι ὑπὸ τῆς μητρὸς βασιλῆος νερόν.

ὁρᾷς εἰ ἀνδρεία ταῦτα, καὶ οὐκ ἂν

εἴη τα πατρός, ὁ δὲ παιδία καὶ

προφῆς, πρὸς αὐτοῖς, ὅστις φῆς

ἔσθ' καὶ

Quidem erubescere

reō Iupiter, si mi-

hi talis esset filius

effeminatus adeo, & per-

ditus ebrietate. Murra

quidem religata coma in-

cedens, ut plurimum au-

tem cum infans mulieris

bus consuetudinem ha-

bens, mollior ipsis illis,

ad tympana & tibias &

cymbala choreas agens,

& in summa cuius ma-

gis, quam patri tibi simi-

lis. Iup. At vero hic mi-

stratus & mulierosus non

solum, o Iuno, Lydiam

subiugavit, & eos qui ad

Titholum habitant, coepit

praeterea & Thracas sub-

le redegit, verum etiam co-

tra Indos profectus, cum

muliebristio exercitu, &

elephantos coepit, & terra

potius est, ipsumque re-

gem, qui aliquantulum re-

littere ausus fuerit, cap-

tivum abducat. Atque

haec omnia fecit, saliens pa-

triser, & choream ducens,

hastis vitædo hederaceis,

ebrius interea, ut ais, atque

furore correptus. Quod

si vero quispiam illum co-

uicari aggressus sit, con-

tumeliose de factis illius

loquendo, etiam hunc vi-

cisci solet, vel palmitibus

ipsum implicando, vel a

matre, perinde ut hin-

nulum, lacerari faciendo.

Vides quam virilita haec,

& me patre minime indi-

gna. Si vero lulis, quorum

& delicijs inter haec indul-

get, non est, quod inmi-

et 2

Luciani

deas, & maxime si quis cogitet, qualis hic sobrius futurus erat, quando etiam ebrius hæc facit. Iu. Tu mihi videris etiam laudare inuentum ipsius, viri vide licet, & vinum, & hoc cum videas, qualia inebriati isti faciunt, tiubantes, & ad contumeliam prolabentes, & in summa, insanientes præ vino. Itaque & Icarium illum, cui primo donauit palmitem ipsi compositores perdiderunt cædentes ligonibus. Iup. Ni hil hoc dicis. Non enim vinum hæc, neque ipse Dionysius efficit, sed immoderatus potus, & vitra quæ decet & satis est, repleti merò. Ceterum si quis moderatè bibat, hilarior ille quidem & iuuatior fiet. Ict. Qualia vero Icarus passus est, tale nihil vili compositorū facile fecerit. Sed tu adhuc zelotypia affici videris, ac Semeles remissici, Iuno, Siquidem eas res Dionysij calumniaris, quæ sunt omnium pulcherrimæ.

νῦν, καὶ μάλιστα ἐ λυγίσσασθαι ἐγώ, οἷον ἂν ἴδωμαι ὅτι ἐγὼ ἴδω, ὅπου ταῦντα μεθύοντι ποιεῖ. Ἡφαι. σὺ μοι δοκῆς ἰπαυμένω καὶ τὸ ἔνθημα αὐτοῦ τῶν ἁμπελων, καὶ τῶν οἴνων, καὶ ταῦτα ὁρῶν οἷα οἱ μεθυοντὶ ποιεῖσθαι σφαλερά, λώβητοι, καὶ πρὸς θβαν περιπόνητοι, καὶ ὅλως μεμωρότες ὑπὸ τοῦ πόθου. Δι γουὺν ἱκάρειον, ὃ πρῶτον ἔδωκε τὴν κλήμα, οἱ συμποτα αὐτοῖ διίφθοισσιν, παρὶν τοῦ τῶν δικάλλων. Ζ. εἰ δὲν τῶν φῆς. εἰ γὰρ οἷον ταῦντα, εἰ δὲ δ Διόνυσος ποιεῖ, εἰ δὲ ἁμπελον τῆς πόσεως, καὶ τὴν πέρα τοῦ αὐτοῦ ἔχοντες ἁμπελον τῶ ἀκράβει. ὅτι δὲ ἂν ἁμπελον πίνῃ, ἱλαρώτερον μὲν, καὶ ὑγιανέοντερον. οἷον δὲ δ ἱκάρειον ἔπαθον, εἰδὲν ἂν ὀργάσασθαι. ὅτι εἰδὲν τῶν συμποτα, ἀλλὰ σὺ ἐκ πλεονεξίας ἐκείνου ἡρᾶς, καὶ τὴν Σιγῆς μίλην μνημονεύεις, ἵνα διαβάλλῃς τὸ Διόνυσον τὸν κάλλιστον.

N
O
T
A
B
E
N
T.

ΣΧΟΛΙΑ.

Εγὼ μὲν ἡχῶ ὑπόμην.) Exprobrationis, & contumeliæ propositio, ἢ τοῦ διὰ δισμῶν, καὶ τῆς ὑβριος πρόστασις. τοῦ οὗτος.) Vituperatio Bacchi. μήτηρ.) Εκδοσις καὶ ἱκρᾶσις τῶ πρὸς αὐτὸν, expositio per descriptionem personæ Bacchi, ab habitu, moribus, & actibus. Εἰς τὴν

φικτικῇ. Ζ. καὶ μὴν.) ἀταξία γὰρ ἐκ compensatio ἰσχυροῦ
 καὶ ἀπὸ ἀριθμοῦ rerum fortiter, ὅτι praeclar-
 τὸν gestarum. καὶ τὰντα.) Clausula à repugnantibus,
 ἀδίκως.) Responder ad alias intentatas
 calumnias. ὁρᾷς.) Conclusio. ἀδίκως καὶ παρὰ τὴν.) Ἀ-
 λια pars. καὶ μάλιστα.) Ratio à minori ad maius.
 ἡφ. οὐ μοι.) Obiectio, u. num non est à te laudandū:
 quia reddit homines ebrios. τὸν γοῦν.) Ab exem-
 plo, ὅτι effectū. Ζ. οὐδὲν.) λύσις. ὁ γὰρ.) Ratio, ὅτι
 ostensio paralogismi secundum non causam, ut cau-
 sam: ὅτι ὁ δὲν ὁ ἀνὴρ πορτὺς μὴδὲν ἴσται: non enim uinū,
 ὅτι Bacchus hoc efficit: sed immoderatus eius po-
 tus, ὅτι ὁ δὲν.) Ἀντίθεσις, ὅτι laus uini ab effectū, ὅτι
 καὶ bono. ἱμμερτα.) Causa. ἡπαρδ.) Effecta. οἰοῖ-
 ται.) Responder ad exemplum obiectum. ἡμὰ οὐ.)
 ἀπὸ τῆς ἀδίκας, qua concludit.

ΔΕΦΡΟΔΙΤΗΣ ΚΑΙ ΕΡΩΤΟΣ.

Veneris ὅτι Cupidinis.

Εξηγητὴς.

De puero queris mater, cur Pallada solam.

Non ledar iaculo, castaliumq; chorum.

Aliger excusas factum: commune Minerua,

Nil est cum caedis, ingeniumq; bebetant.

DIALOGVS VENERIS
& Cupidinis, ex Luciano uersibus
Latinis redditus, à Georgio
Sabino.

Propo-
tio.

Cypria compellens pharetratū mater amorū
Flebilis audita est talia uerba queri:

Dic age qui fiat dulcissime nate Cupido,

Omnes cum timeant numinis arma tui,

Humanumq; genus, manes Erebiq; profundi,

Sollicitent superos & simul illa deos:

Sola tamen doctis quæ præsidet artibus omne

Effugit imperium casta Minerva tuum.

Iupiter immensi moderator & arbiter orbis,

Ipsæ tuas sensit captus amore faces:

Sensit & æquoreis Neptunus uictus in undis,

Iunoq; furtiuo sæpe reperta toro.

Vt taceam reliquos, & tu quoq; nate parentem

Lura pudicitia me uiolare iubes.

Degeneram solum quo Pallada uincere possis,

Extinctus nullam uim tuus ignis habet.

Cupido. Desine diua parens mirari, & querere causas,

Hanc mea quod nequeunt tela ferire Deam.

Cumq; potestati sint omnia subdita nostra,

Sola meas spernat cum tamen illa faces.

Hanc ego percussus metuo, cum lumine tantum

Afficit, aut uultu me truculenta notat.

Sed tamen aggressus sumptis quandoq; sagittis,

Cum dea non esset casside tecta fui,

Celauiq; meum perplexis artibus ignem,

Ne tacitos posset prodere flamma dolos.

Insidias

Insidias igitur postquam cognouit apertas

Me procul in celerem depulit illa fugam.

Concita cum quoties galeam dea uibrat & bastā,

Pectore tuncta tibi membra pauente tremūt.

Quid galeam metuis? quid acuta cuspidis bastam? Venus.

Nate tuo uanos excute corde metus.

Marce quid asperius fuit, aut quid durius ipso,

Succubuit regnis trux tamen ille tuis.

Qui prius indomitus tibi tela necemq; parabat,

Nonne dedit uinctas in tua uincta manus?

Mars deus armorum nobis se dedit ultro,

Cupido.

Ipse nec impositum ferre grauatur onus.

At quoties oculis me conspici improba Pallas,

Quis iracundo non iacit ore minas?

Quam gerit borren tam magna ui cōcutit bastā:

Taliaq; insano dicta furore refert.

Ne mihi tela puer, mihi ne puer arma mineris:

Erras, baudquaquam nos tua turba sumus.

Si tamen accedes, nec me sinis esse quietam,

Nostra tibi seuus afferet ira manus.

Aut ego te pedibus rapiens ad tarsara mittā.

Aut tibi transfiget lancea nostra latus.

Hoc pater ipse deūm cuius sum uertice nata,

Iupiter: hoc Erebi Rex mihi testis erit.

Tales quando refert irato pectore nocēs,

E manibus nobis tela facesq; cadunt.

Præterea anguicomæ gestat caput illa Medusæ

Cuius ad aspectum lumina nostra pauent.

Hoc ubi præcendit fugio cœu cœna leonem,

Aut fugit infestum territa dama lupem.

Siccino tu metuis conterritus Ægide diuam? Venus.

4 Magna.

Luciani

Magnanimi curas qui Iouis arma nihil.
 At quoq; contemnunt quare tua spicula Musæ.
 Imperiumq; fugit turba nouena tuum.
 Num galeas uibrant etiam, aut hastilia torquent
 Dira uè prætendunt Gorgonis ora tibi.
 Aonides uultu sunt, o Cytherea pudico:
 Vnice & illarum numina sancta colo:
 Artibus hæc semper, studijsq; tenentur honestis,
 Iuris in his igitur nil meus ignis habet.
 Cantibus inuigilant, ducuntq; per arua choreas:
 Luxuria uero desidiaq; uacant.
 Adde quod illarum captus dulcedine uocis
 Sæpe uoluptates gaudia sæpe fero.
 Deniq; casta manet quare Dictinna, nec ullum
 Vulnus habet iaculis saucia facta cuis?
 In nullo manet illa loco, cursuq; pererrans
 Omnia, conatus effugit illa meos.
 Nunc iuga montis adit, curuis nunc uallibus
 errat,
 Aut nemorum saltus irrequiea tenet.
 Nunc ibi ueloces sequitur per deuia ceruos,
 Subdola nunc alibi retia tendit apris:
 Suspensumq; humeris arcum gestatq; pharetram,
 Armata & illius cuspidis hasta manum.
 Hæc super Aonio coetu, castisq; deabus,
 Arcitenens matri uerba Cupido dedit.
 Quisquis at insani uitare Cupidinis arcum,
 Ignibus & uacuum pectus habere cupit,
 Numina Pieridum, uenatricemue Dianam,
 Aut colat armigeram Pallada: tutus erit,

Q Vid tandē in cau-
sa est, Cupido, vt
cū reliquos Deos
omneis adortuse xpugna-
ris, Iouē ipsum, Neptunū,
Apollinē, Iunonē, me de-
niq; matrē, ab vna Miner-
ua tēperes, vtq; aduerius
hāc nec vllū habeat incen-
diū tua fax, & iaculis va-
cua sirpharetra, tū & ip-
se arcu careas, neq; iacu-
lari noris. C. E quidē hāc
metuo mater, est em̄ for-
midabilis truculentoq; a-
spectu, ac ferocitate qua-
dā supra modū virili, pro-
inde n̄ quādo tenso arcu
perā illā, galeę cristā qua-
tiens, expauescit me, &
tremebundus fio, sic vt ar-
ma mihi e manib. excidāt
Ve. Atq; Mars, an nō erat
hac formidabilior: & hūc
tamē superatū exarmasti.
Cu. Imo ille cupide me re-
cipit, atq; vtro enā inui-
tat, verū Minerva semper
adductis supercūlis obier-
uat. qn aliquando temere
ad illā aduolui, facē pro-
pius admouēs, at illa, n̄ q̄
dē ad me accesseris, inquit
per parentem Iouē, quo-
uis modo te cōferero, aut
lancea te transigā, aut pe-
dibus arreptum in tartara
dabo precipitem, aut ipsa
te discerpam Plurima itē
id genus comminabatur:
Ad hęc acnibus obuietur
oculis. Postremo & in pe-
ctore faciem quandam ge-
stat horrendam, viperis
capillorum vice comatā,
hāc nimirum magnopere
formido, territat enim me
fugioq;

T **ἰ** μὴ ποτε ὦ Εἶρῳ, πότε
μὴ ἄλλους θεοὺς κατηγα-
γίῃσθαι ἄποστας, εἰν Πόσει-
δῳ, εἰν Ἀπόλλω, τῶν Ρίον, ἰμὶ τῶν
μητόρ᾽ α, μόνος δὲ ἀπὶ χῆ τῆς Ἀθηνᾶς,
καὶ ἐπὶ ἱκάνησ' ἄνυρ' ὅ μιν θε-
ὸς δ' ἄς, κινῆ δὲ οἷς δὲ ἡ φαρίττα, σὺ
δὲ ἄθῃς' ἢ καὶ ἄσχετος; Εἶρῳ. δὲ
δια ὦ Μῆτορ αὐτῇν. φασὶν γὰρ
ἴσα, καὶ χαροπὴ. καὶ λιγυρὴ ἀνδρα-
κῆ. ὁ πόταν οὐ; ἐν τῇ ἀμυν' αὐτοῦ
ξοι ἴω ἐπ' αὐτῶν, ἐπισείονσιν τὸν
λεφόν, ἐκπλήττω μιν, καὶ ὑπὸ τρω-
μῷ γίνομαι, καὶ αὐτοῖς ῥῆ μιν τὰ
βέβηματα ἐκ τῶν χαρῶν. Ἀφρο-
δίτης γὰρ οὐ φοβερῶτόν ὃ ἐν, καὶ
δ' αὖτος ἀφώπλισται αὐτόν, καὶ ἰανί-
κησας. Εἶρ. ἀλλ' ἐκέν' ἰκὼν προ-
σείταί μιν, καὶ προσκαλεῖται, ἢ ἀβύσσῳ
δὲ ὑφορεῖται αὐτῇ: καὶ ποτε ἰγὼ μιν
ἄλλως παρέπλεω, πλησίον ἔχον
τῶν λαμπάδων, ἢ δὲ, ἢ μοι πρῆσαι,
φισί, ἐν τὸν πατρός, ὡς δ' οὐρατί-
σι διαπύρασιν, ἢ το ποδὸς λαβο-
μένη, καὶ ἐς τὸν τάρταρον ἰμβρα-
λεύσασθαι, ἢ αὐτῇ διασπασαμένη, δια-
φασθῆ. πολλὰ τοιαῦτα ἠπέλθοι καὶ
ὄρε δὲ σφίμιν, καὶ ἐπὶ το σέθεν
ἔχῃ πρῆσόν ἢ φοβερὸν, ἐχί-
δνας κατὰ κρομμύ, ὅπως ἰγὼ μάλα
σε δίδωκα. μορμολυγίης καὶ μιν καὶ

Luciani

φεύγω ὅταν ἴδῃ αὐτό. Αἴρω. ἀλ-
 λὰ τί μὴ ἀθιωῶν Νιδίας ὡς φῆς,
 καὶ τὴν Γοργόνα, καὶ ταῦτα, μὴ φο-
 βηίς τὸν καρῶν ὅρ τῷ Διότι, αἱ ὃ
 μῦσα, σὺ τι θί ἄνωδι, καὶ ἔξω βε-
 λῶν εἰσι; ἢ κακῆσαι λόφον ἐπιστά-
 σι, καὶ Γοργόνα προφάνυσιν; Εἰ.
 αὐδ' ὅμως αὐτὰς ἢ μῦτον. σιμναὶ γὰρ
 αἰσι, καὶ αὐτὰ φροντί/σαι, καὶ παρὶ
 φῶν ἔχουσι, καὶ ἰδ' παρίσταμα
 πολλὰ κη αὐτῶς, κη λῶν ὅρ ὑπὸ
 τῷ μέλῳ. Αἴρω. ἔα καὶ τάντας,
 καὶ σιμνα. τί μὴ Ἀρτεμιν νίνῳ
 ὡσεὶ οὐ ἐφώσκει; Εἰ. τὸ μὴ
 ὄλει, ὡς ἔα πεπταλῶν αὐτῶν οἶον
 τε, φεύγονσαι αὐτὸ σὺ τῷ ὄρῳ, ἔ-
 τα καὶ ἴδιον ἔνα ἔρωτα ὄρῳ.
 Αἴρω. τί μὴ ὃ τέκνον; Εἰ. θῆρας
 καὶ ἰλάφωρ καὶ νηβῶν, αἰρῶν τε
 θιώκονσαι, καὶ πεπταλῶν, καὶ
 ὄλει πρὸς ὅρ τοιοῦτα ἔειν. ἔπει-
 τῶν γὰρ ἀλλοφῶν αὐτῶς, καὶ τοιοῦτος
 τί μὴ αὐτὸν ὄρτα, καὶ ἰκαλῶν.
 Αἴρω. οἶδα ὃ τέκνον, πολλὰ ἐκίνῳ
 ἰκῶνται.

fugio quoties eam aspicio. Ve. Esto sane. Minet
 uā metuis, ut ais, atq; hu-
 ius gestamen Gorgona re-
 formidas, idq; cū Iouis ip-
 sius fulmen nō formidau-
 ris. Cæterū Musæ quā ob-
 causam abs te non feriu-
 tur, atq; tuis iaculis tutas
 agūt: nā & hæ cristas quas
 tiunt, aut Gorgonas præ-
 tendūt: Cu. Reueor eas
 o mater. Graues. n. sunt,
 & semper aliqd curāt, &
 cantionib. animū int. neū
 gerūt, quin ipse etiam nō
 raro illis assistō, carminis
 suauitate delinitus. Ven.
 Bsto, nec has adoriris pe-
 pteca quod sint reueren-
 dæ, at Dianā qua tandem
 gratia nō vulneras? C. Ve
 breuiter dicā, hanc ne de-
 prehōdere quiddē vsquam
 sum potis, quippe perpe-
 tuo p mōtes fugitantē, ad
 hæc alterius casusdā sui cu-
 pidinis illa tenetur cupidi-
 ne. Ve. Cuius o gnate? C.
 Venatu ceruarū & hūnu-
 lotum, quos insectatur ut
 capiat, ac iaculo figat. Ae-
 prorsum tota rerū huius-
 modi studio tenei, tamen
 si fratē elus, q nimirū ar-
 cu valet & ipse, feritq; ea-
 minus. Ve. Teneo gnate,
 eum sepe numero sagitta
 vulnerasti.

ΣΧΟΛΙΑ.

Ὑ(δῶσι.) Propositio, quæ causæ sit, quomodo
 rem cum cæteros omnes Deos Cupido uincat, et
 capias

capiat: ὁ Minerva, ὅς Musis tamen absteat.
 ὁ Εἰρω.) Compellatio, cum admiratione: est enim
 ἐράτῃσι τῶν αὐτῶν θαυμαστικῇ per comparationem τῇ
 μῦ.) Distributio. μόνος δ' ἐπὶ χη.) διταπόδοις,
 καὶ ἐπ' αὐξήσις ὡς περὶ αὐτῶν. Εἰρ. διδία.) Δρῶ
 γῆσι τῆς αὐτῆς causæ expositio. Cur amor Μί-
 νερῳ non uineat, καὶ λυτικὸν αὐτοῦ est metus φοβή-
 ρα.) A causâ efficiente metus. ὁ πῶτα.) τὰ ἴκο-
 θάντα euentus. Δφ. ὁ Δρῶ γὰρ.) ὁπορὰ ἐντατικῇ, καὶ
 συγκριτικῇ obiectio per comparationem a maiori.
 ἀφ' ὧν αἰσῶν) τὸ πρᾶξι μᾶλλον. Εἰρ. ἀμ' ἰκῆν.) Ἀπόκρι-
 σις λυτικῇ a causâ, hoc est, uoluntate, per compa-
 rationem. ὁ Αὐτῶν δ'.) διταπόδοις καὶ πῶτι.) Ὡς
 causa impediens, ὅς arcens Cupidinem, est ὑπόρ-
 σις: sequitur altera φοβήρ, mince αὖ ἀπὸ καὶ Palladis.
 πολλὰ τοιαῦτα.) Conclusiuncula. καὶ ὁρᾷ δ'.) Ἐπει-
 μερας alias causas. φῦρ.) Effectus. Δφ. ἀλλὰ τῶν.
 Transicionis pars ὁμολογικῇ, καὶ θαυμαστικῇ, αὖ δ' ἐμῶν
 σι.) Pars altera καὶ ὁπορὰ μῦ. Cur Musas Cupi-
 dō non feriat. ὁ κῆχνα.) Ratio ἀφαιρετικῇ τῶν
 φοβήρ πραγμάτων. Εἰρ. αὖ δ' ὕμναι.) ὁ τῆς ὑπορᾶς
 διασκευῆς, refutatio obiectiois. Causa καὶ λυτικῇ est
 ὁ αὖ δ' ἐμῶν. σιμῶν.) Causæ cur reuereatur Musas.
 καὶ αὖ δ'.) Musarum actiones. Quid. Res age i-
 tutus eris. Δφ. Εὐ καὶ τῶν] μὲν βασις ad tertiam par-
 tem Ε. τὸ μῦ δ' ἐρ.) Expositio causarum. Εἰρ. τὸ γὰρ:
 διτλῶσι quod Apollinem ea men fratrem]
 Dianæ feriat Cupido. Δφ. ὁ
 δ'.) Concessione con-
 cludit.

Luciani

ΘΕΩΝ ΚΡΙΣΙΣ ΖΕΥΣ.

Deorum Iudicium.

Ἐκπαινὸς iudicij Paridis.

*Matris Acidalia iuuenis deceptus amore
Non curat reliquas cecus habere deas,
Pallade quid melius, Iunone potentius ipsa:
Proferimus Cypridos munera praua tamen.*

IVDICIVM PARIDIS.

ἑκπαινὸς.

Iudicium Deorum

*Priamides iuuenis, quo non formosior alter,
Qui tenuit magni Troia sceptrasenis
Pallados & Veneris formae Iunonis & olim
Arbiter electus, talia uerba tulit*

AD IVNONEM.

*Quamuis magna potes Iuno, Coniunxq; sororq;
Illius excelsi, qui iuga summa tenet:
Non tamen his moueor, cura mihi non tua dona
Haud referes formae praemia chara tua*

AD PALLADEM.

*Frustra tu certare paras quoq; Pallas amica.
Ingenij*

*Ingenij quamvis gloria magna tuis
Nam Venus Cytherea placet, calor ossib. ardet,
Munera iudicio nunc feret ipsa meo.*

AD VENEREM.

*Hoc igitur capias malum, quæ mitia reddis
Corpora, quæq. potes flectere cuncta Venus.
In grauib. mihi sola dabis solatia curis
Qua nihil æthereus charius orbis habet*

EXEGESIS.

*Est adeo stygijs mens nostra immersa tenebris
Ut non quæ bona sint, quæ mala dispiciat.
Pallade quid melius? Innone potentius ipsa?
Eligit hic Veneris munera foeda tamen.
Noxia quæq. petunt homines caligine cæci
Iudicioq. perit plurima turba suo.
Ac reputes, quæso, Paridis tu semper amores,
Cautius ut uiuas, Lector amice, Vale.*

μη λαβὼν τοῦτ' ἰδὼν μὲν,
Ἐπειδὴ ἐν τῷ φρυγίᾳ πα-
ρὰ τὸν Πριάμου πᾶν δὲ, τὸν
Βουκόλον, ὅτι δὲ τῆς Ἰδῆς ἐν τῷ
Γαργάρῳ, καὶ λίγῃ πρὸς αὐτὸν, ὅτι
οὐδ' ἂν Πάρι, καλῶς δὲ Ζῆνι, ἐπεδ' ἰ-
αγλός

Ercuri, accepto
M hoc pomo, abi
in Phrygiam, ad
Priami filiū pastore armē
ti, pascit aut in Ida monte,
qua parte Gargarū vocāt.
Ac dic illi Iupiter inquit,
o Pari iubete, postq. & ip-
se formosus es, & ierū a-
maioriarū doctus, senten-
tia

Luciani.

πολλοὶ τὶ αὐτοῖς εἰ, καὶ θεοὶ τὰ ὅρα
 πικρὰ, δικάσαι τοὺς θεούς, ὃ πῶς αὐτῶν
 ἢ καλλίστη ἐστὶ τῶν ἡγεμονῶν, ἢ ἀδύνατον
 ἢ νικῶσαι λαβεῖται ὁ μῦθος, ὅρα δὲ
 ἡδὴ καὶ ὑμῖν αὐτῶν ἀπείναι πρὸς τὴν
 δικαστήριον, ἵνα ὅς ἀπωθῆμαι τῶν δίκαιων
 τῶν, ἐπίσης τὶ ὑμᾶς ἀγαπῶν, καὶ
 ἵνα οἷόν τι ἦν, ἡδύως ἂν ἀπάσας
 νομικῆς ἐξέον, ἄλλως τὶ καὶ ἀνα-
 γκη μὲν ἐκ καλλιστῶν ἀποδόντα, πάν-
 τοις ἀπὸ χράτη δαίμωνος κλείουσι, ὅλως
 πάντες μὲν αὐτοὶ οὐκ ἐπιτέθεται
 ὁ μὲν δικαστής, ὁ δὲ νομικός αὐτοῖς ὁ
 φρὺξ, ἵνα ὅς ἀπὸ τῆς βασιλικῆς μέρ-
 ῃς, καὶ Γαστυμέδονος τοῦτον ἐγγράφῃ.
 τὰλλα δὲ ἀφελῆς, καὶ ὅρα, ἢ δὴ
 ἂν πῶς αὐτῶν ἀπαξίωσαι τοιαύτης
 θείας. Αφροδίτη μὲν ὁ Ζεὺς. ἢ καὶ
 τὸν μῦθον αὐτῶν ἐπισήσεις ὑμῖν
 δικαστῶν, θαρσύνουσι βαδισόμενοι πρὸς
 πῶς ἐπιδείξῃ. τί γὰρ ἄρ καὶ μωμῶ-
 σαι τὸ μου; καὶ δὲ καὶ ταύτας ἀ-
 ρίσκων τὸν ἀνθρώπον. Ἡρα, οὐδὲ
 ὁ μὲν ὁ Αφροδίτη δαδίαμεν, οὐδὲ
 ἔρ δὲ Ἄρης ὁ σὸς ἐπιπράτῃ τῶν δίκαιων
 τῶν, ἀλλὰ διχόμοι καὶ τῶτον, ὅς
 πῶς ἄρ ἢ ἐν Πάρι. Ζ. ἢ καὶ σὺ ταῦ-
 τα ὁ θυγατρὸς σιωδονίδος; τί φησὶ ἀπο-
 σφῆ, καὶ ὀρυβρίζῃ; ἵνα μὲν ἵδωι τὸ
 αἰδοῦναι γὰρ τὰ ἑαυτῶν ὑμῶν ἢ παρ-
 θένων, ἐπιβύτας δὲ ὁμοῖς, ἀπὸ τῆς ἵρας
 καὶ

ita ferte inter deas, quædam
 illarū omnīū formosissimā
 sit. Certaminis autē premii
 ea quæ vicerit pomū acci-
 pias. Hora vero ita, ut &
 ipse vos abeat ad iudi-
 cē. Ego uero ablego a me
 arbitriū, ut ex æquo o-
 mnes vos amem, ac si mo-
 do possibile foret, liben-
 ter oēs uos uictrices vide-
 re uellē, præsertim qñ &
 necesse est, qui vni pulchri-
 tudinis summā adiudica-
 bir, cū oīo i odiū ceterarū
 plurium incurtere. Quare
 equidē ipse vobis idone-
 us iudex nō sum, adole-
 scēs autē ille Phrygius, ad
 quē hinc abitis, regio quæ
 genere pgnatus est, & Ga-
 nymedis huius cognatus.
 Ceterū simplex & mōra-
 tius, neq; quisquā illū co-
 gnitūe hac indignū meri-
 to putauerit. Vē. Ego uer-
 ro Iupiter, etiā si Momus
 ipsum pstituas nobis iudi-
 cē, præsentī aio itura sum,
 ad documētū mei præberi
 dū. Quid em̄ adeo repre-
 hēderis ille i me? Sed opor-
 tet etiā hisce placere homi-
 nē. Iu. Neq; nos, Venus,
 timemus quicquā, etiam si
 Mars iste tuus electus sis
 arbiter, sed recipimus &
 hunc Parim, quisquis etiā
 fuerit Iup. Num igitur &
 tibi eadē hæc, sitia, placet
 quid respōdes, auertis te,
 & erubescis: Est quidem
 pecuniarē hoc virginibus
 vobis, verēcundia affici co-
 ga talia, sed tamē annuis.
 Abire igitur. Ac videtē
 ne iuueniores siatis iudici
 quæ

πορτυνῶν νίκης ευσυνίης, ne
ue malū aliquod inferatis
īpſi adoleſcētulo. Neq; e-
nim fieri poteſt, vt æquali-
ter oēs formoſe ſitis. M.
Procedamus ergo reſta
verſus Phrygiā. Ac ego q
dē præibo, vos aut nō len-
te ſequimini me, & bono
aio eſſote. Noui ego Pari-
dem hūc, adoleſcēs eſt for-
moſus, & qd ad cetera atti-
net, amori deditus, & ad
italia diſceptāda maxime
īdoneus, neq; ille facile iu-
dicauerit male. V. Hoc q
dē rotū bene, adeoq; pro
me narras, iuſtum videti-
ret nobis iudicē. Verū aut
& vxore adhuc caret hic,
an & mulier quæpiā ipſi
cohabitāt. M. Nō omnī-
no abſq; vxore eſt Venus.
V. Quōd hoc dicis. M. Vt
deſceſſe dī cū eo habitare
mulier īdga, ſic ſatis formo-
ſa, ceterū ruſtica, atq; inter
mōres male cōſuetā. Sed
nō admodū adhibere ani-
mū ipſi videtur. Cuius igi-
tur gratia hęc interrogas.
V. Nullius ſane rei, ſed ita
temere in mētē venit. M.
Male legationē vobis, heu-
tu, qui priuatim cum hac
cōſilia cōſeis. Mer. Nihil
malū. Minetua hoc, neq;
enī cōtra vos. Sed inter-
rogabat me, an ſine vxore
Paris eſſet. Mun. Quō-
dē hūc hoc ſuperſtitiōſe
ader illa curat. Mer. Ne-
ſcio. atq; atigē, q temere
ita in mētē veniſſet hoc,
ne p n ex cōſulto interro-
garet me. M. Quid ergo.
Caret ne vxore adhuc. M.

Non

καὶ ὅπου μὴ χαλεπήνῃτε τῷ Διῷ
αἱ γυναῖκες, μὴ δὲ παχὺν ἱππὶ
ἡνδοῖ τῷ πασίῳ, οὐ γὰρ οἶόν το
ἐπίσης ὕμῃα πάλιν πύσεις. Ερ. τοῖσ
μὲν δὲ τῆς φρυγίας, ἰγὼ μὲν ὁμοῦ
μὲν, ὑμεῖς δὲ μὴ βραδείας ἀνα-
λυνθῆτέ μοι, καὶ θαρρῆτε, οἶδ' αἰ ἰγὼ
καὶ Πάριον, καὶ αἰεὶ καλὸς, καὶ τὰ
λα ὀρωπκὸς, καὶ πᾶσι τοῖσιν κρῖ-
νον ἰκονώτατ'· οὐκ ἂν ἰκῆσθ' ὅ-
τι κάσται κακῶς. Δφρο. τοῦτο μὲν ἂν
πᾶσι ἀγαθόν, καὶ πρὸ ἡμοῦ λίγας,
τὸ δίκαιοι ὑμῖν εἶν' αἰ δ' ἀγαθόν. Ερ.
τοῦτα δὲ, ἡγάμοι ἐσσι οὗτ'· ὅτι καὶ
γαμὸς πᾶσι αὖτ' εὖτε· Ερ. ὅτι πᾶσι
τῶν ἀγαθῶν ἐσσι, ὅτι Δφροδίτη. Δφ-
ρο. πᾶσι λίγας. Ερ. δοκεῖ πᾶσι
τῶν στωικῶν ἰδέσθαι γαμὸν, ἰκονῶ-
ν, ἀγαθὸν δὲ, καὶ δεινὸν ὄρεσθ', ἀλλ'
οὐ σφόδρα προσέχουσιν αὐτῇ ἵσταν-
τίν'· δὲ οὐκ ἔστιν αὐτῇ παύσα-
σθαι. Δφροδ. ἄλλοι ὑπόμνω. Δφ. πᾶσι
κατασβέδους ὅτι οὗτ' ἰδέσθαι τῶν
κατασβέδους. Ερ. ἴδ' αἰ ὅτι
καὶ δεινόν, οὐδ' αὖτ' ὑμῶν, ἀλλ' ἴ-
στω μὲν ὅτι ἀγαθόν ὁ Πάριον ἵστω.
Δφ. αἰ δὲ τί ποτε κατασβέδους
εἶναι. Ερ. οὐκ οἶδ'. παρὶ δ' οὐκ
ἴστω ἡμῶν ἰστω, οὐκ ἴστω ἡμῶν
ἴστω. Δφ. τί ὅτι, ἡγάμοι ἐσσι
Ερ. οὐ δοκεῖ. Δφ. τί δὲ τῶν πολλῶν

καὶ

Nō videtur. Mi. Quid au-
tē, Bellicæ nerei itudio a-
liquo tenet, atq; amās gio-
tie est, an nihil aliud q̄ bu-
hulus est. Me. Verū qui
dē nō possum dicere. Cō-
iecturā autē facere licet, ut
uenis cū sit, etiā has res cō-
sequi illū cupere, ac velle
p̄cipuū in p̄liis esse. Ve.
Vides? nihil ego nūc
conqueror, neq; crimini
verto tibi, q̄ cū hac scōr-
sim nūc loqueris. Quetu-
lorū enim hoc, non Vene-
ris. Me. Btā hęc ferme ea
dē interrogauit me, quam
obrē grauit̄ ne feras, ne-
ue putes eo minus cōsecu-
turā esse te, qd̄ huic quoq;
simpliciter & absq; dolo
respōdi. Verū interea dū
sermōes cedimus, iā dudū
multū progressi, reliquimus
post nos stellas, & prope
modū Phrygiā contingi-
mus. Ego vero etiā Idāvi
deo, adeoq; totū Garga-
rū exacte, et si non fallor,
ipsū h̄q; iudicē vestrū Pa-
ridē. Iuno. Vbi autē is est,
neq; em̄ ipsa etiā video il-
lum. Mer. Hac versum, lu-
no, ad sinistrā respice, nō
ad summū mōrē, sed secū-
dū latus, vbi an rū illud et
armentū vides. Iuno. At
nō video armentū. Mer.
Quid ais? an nō vides bu-
culos secundū meū hūc di-
gitū, ex medijs rupib. pro-
gredientes, & quendā a sco-
pulo deorsū currentē, pe-
dum manu tenentē, & pro-
hibentē, ne lōgius disper-
gatur armentū? Iu. Video
nūc iādē, si modo ille est.
Mer.

μικρὸν ἴσθαι αὐτῷ ἐπιδουμία, καὶ φιλόδοξος ἔσθαι, ἢ δὲ πᾶν βουκόλον; Ερ. ἢ μὲν ἀληθὲς οὐκ ἔχω λέγειν. ἀλλ' αἶψαν δὲ χρὴ, εἰόντων, καὶ τῶν τῶν ὀρέχσασθαι τυχεῖν. καὶ βούλει δαῖαν αὐτῶν πρῶτον εἶναι κατὰ τὰς μάχας. Αφρο. ὁρᾷς; οὐδ' ἔστιν ἔργον μίμρομαι, οὐδ' ἐπιδουμίας. ὁρᾷς τῶν ταύτων ἰδίᾳ λαλῶν. μιμνῶμαι γάρ, καὶ οὐκ Αφροδίτης τὰ τοιαῦτα. Ερ. καὶ αὐτὴ χιρὸν τὰ αὐτὰ μετ' ἔργον, διὸ μὴ χαλεπῶς ἔσθαι, μὴ δ' οἷον μεθονικτῆν, ἢ πὶ καὶ ταῦτα κατὰ δὲ ἀπλοῦν ἀπικρινάμεν. ἀλλὰ μεταξὺ λόγων ὅθι ὅσον λὺν προΐοντες, ἀπασσάμεθα ἢ ἀέεσθαι. καὶ χιρὸν γὰρ κατὰ τὴν φρυγίαν ἴσθαι. ἔργον ἢ καὶ τὰς ἰδίᾳ ὁρᾷς καὶ δὲ Γάρφαρον ὄσον ἀκριβῶς. εἰ ἢ μὴ ἔσθαι πατῶμαι, καὶ αὐτὸ ὑμῶν ἐν δικασίῳ ἐν Πάειν. Ηρα. ὅπως δὲ ἴσθαι; ὅ γὰρ καὶ μοι φαίνεται. Ερ. ταῦτα ὦ Ηρα, πρὸς τὰ λακὰ σκοπῆς, μὴ πρὸς ἀνθρώπων ὁρᾷς. παρὰ δὲ τὴν πλοῦσαν, ὅθι δὲ ἄνθρωποι καὶ τὰς ἀγέλλας ὁρᾷς; Ηρα. ἀλλ' ὅχ' ὁρᾷ τὴν ἀγέλλαν. Ερ. τί φῆς; ὅχ' ὁρᾷς βούδια κατὰ τὴν ἰμὸν ὁδοσὶ δὲ κῆλυτον, ἔκ μείσθαι τὴν πρὸς πρὸς ὁδοσὶ δὲ κῆλυτον; καὶ ἡμεῖς ἔκ σκοπέλλας κατὰ τὴν ὁδοσὶ δὲ κῆλυτον, καὶ αὐτὰρα ἔχοντες, καὶ ἀνέργοντα μὴ πρὸς τὴν σκοπιδίαν, τὴν ἀγέλλαν.

ἄλλω. Ἡρα ὁρῶ ἰαυῦ, καὶ γὰρ ἐκτὶς ὄρεται.
 Ερ. ἀλλ' ἐκείνος, ἰπασθὲν ὃ πλυσίον ἐσ-
 μὲν ἐπὶ τῇ γῆς, ἐπεὶ καὶ ἀπὸ αἰθέρους βα-
 θύσσεται, ἵνα μὴ σφραγίσωμαι αὐτῷ
 ἀνθρώπῳ ἐξ ἀφροσύνης ἐπιπλάμῃς.
 Ἡρα. ἔνθα λίσσεται, καὶ οὕτω παύσεται.
 ἰπὺν δ' ἀπὸ τοῦ βύθου ἔραται ἀφρο-
 δίτη προΐσταται, καὶ ἡ γῆς ἡμῖν τὸ ὁδὸν
 οὐκ ἔστι, ὡς δ' ἀνδρὸς, ἡμπερὸς ἔστι χερσίν,
 πολλὰ κίς, ὡς λόγος, κατελθὺντα πρὸς
 ἀρχαίαν. Δρ. δ' σφραγίσαι, ὅτι Ἡρα, ὅτι
 ὅτι ἀχθόμενα ὄντι σκώμματα. Ε. ἀλλ'
 ἡ γῆς ἡμῖν ἡ γῆς ὄντα, καὶ ἡ αὐτὴ ἐνδὲ
 πρὸς τῇ γῇ, ὅπου τὸ Ζεὺς ἔραται
 μαρκαίς τὸ φέρων. καὶ πολλὰ κίς
 δούρο ἱλθόν, ὅτι ἐκείνου κατεπαι-
 ρεῖται ὅτι ἡπιστάμενα τὸ παύσεται, καὶ
 ὅπου ὅτι ἐν τῇ γῇ αὐτῷ ἔστι, συμπα-
 ρεῖται αὐτῷ, καὶ οὕτως ἐσφραγίσ-
 τὸν καλόν, καὶ ἡ γῆς μίσημα, ἀπὸ
 ταυτασί τὸ πείσσει αὐτὸν δούρπει-
 σαι. ὅτι μὲν γὰρ τῇ τὸ χεῖρ συρίσσει
 πρὸς τὸ πείσσει, κατεπλάμῃς ὃ
 πείσσει αὐτὸν ὁ Ζεὺς καὶ ὁρῶι μά-
 λα τῇ ἐν τῇ περικαλῶν, καὶ ὅτι σό-
 ματι τῷ ἰπὺ τῇ κεφαλῇ πείσσει δὲ
 κῶν, δούρπει τὸν παύσσει ταυτα-
 γμῖνοι, καὶ τὸ πείσσει ὁρῶι μα-
 ρκαίς ἡ αὐτὸν ἀποκρίσσειται. τῇ
 ὅτι ἡ γῆς τῷ σφραγίσαι λαβόν, ἀπὸ
 βελήκας γὰρ αὐτῷ ἐπὶ τῇ γῇ.
 ἀλλὰ

Mer. Ille vero. Sed quia
 prope iam sumus in terrā
 si videtur, demissi, pedib.
 faciamus iter, ne cōturbe-
 mus illum. superne ex ima
 proviso deuolūdo. Iu. Re-
 cte dicis, atq; ita faciamus
 Ceterū posteaq; descendā-
 mus, tuā itā est Venus, ve
 preces, ac viā nobis ducē
 dō cōmonstres. Tu enī,
 vt cōsentaneū est, locorū
 perita es, quippe quae sae-
 pius, vt fert fama, huc ad
 Anchisem descēderia. Ve-
 Nō admodum, Iuno, me-
 tua ista mouet dicacitas.
 Mer. Atq; igitur ego vos
 inducā. nā & ipse frequen-
 ter in Idaverfatus sū, quā-
 do Iupiter amabat adole-
 scentulū istū Phrygē, ac se-
 pius huc veni, ab illo mī-
 sus, vt quid ageret puer,
 obsteruarem, & cum iam
 in aquilā conuersus esset
 vna quoq; cum ipso ade-
 ram, & vna formosum il-
 lum subleuabā. Et si mo-
 do satis memini, ab hac ip-
 sa rupe illum in sublimē
 abripuit. Nam hic quidē
 forte tuam fistula cane-
 bat ad ouile, Iupiter autem a
 tergo ipsū deuolans, leni-
 ter admodū vnguibus e-
 cumiecit, & ore in riarā,
 quam super caput habebat,
 impresso, in altum sus-
 tulit puerum perturbatū,
 & cetulce reflexa in
 ipsū intuenē. Tum igitur
 ego fistulam sustuli, ab-
 iecerat enim illam prae ti-
 more. At enim arduer hic
 prope est, quare compellē-
 leuius ipsū. Salue huic

Luciani.

Bulce Paris. Et tu certe a-
dolescens. Quis enim ip-
se es, qui huc ad nos adue-
neris, aut quasnam has ad-
ducis mulieres? Nō enim
eiusmodi apparent, quæ
in montibus versari com-
mode queant, formosæ
adeo cum sint. Merc. At
non mulieres sunt. Iuno-
nem vero o Pari, & Mi-
neruam & Venerē vides
& me Mercurium videli-
ces, Iupiter ad te misit.
Sed quid tremis, & expal-
lescis? ne metue, nihil em
periculi hic. lubet autē te
iudicē esse pulchritudinis
ipsarū. Quandoquidē em
inquit, & formosus ipse
es, & doctus rerū amato-
riarū, cognitionē hāc tibi
cōmendo, certaminis aut
præmium scies, lecto hoc
pomo. Par. Cedo, vt vi-
deā, quid sibi etiam velit,
Pulchra, inquit, capiat.
Quo pacto igitur, o here
Mercuri, poterō ego,
mortalis cum sim ipse ac
rusticus, iudex esse tā ino-
pinati spectaculi, & maio-
ris adeo, q̃ pro bubulci ca-
ptu. Nam huiusmodi cau-
sas disceptare, delicatorū
atq; vrbanoꝝ magis est.
Quod autē ad me attinet
vix capella formosior al-
tera sit, & iuuenta num a-
lia aliam superet, fortassis
ex arte dijudicare possim
Hæ vero & formosæ pa-
riter omnes sunt, & nō vi-
deo, quo pacto aliquis ab
vna ad aliā transferendo,
aspectum auellere queat.
Non enim facile abster-

re

ἀλλὰ γὰρ ὁ δῖος αὐτῆς οὐτοσί πληθ-
σίον. ὅς τι προσέπορθη αὐτῶν. χαῖ-
ρει ὦ βουκόλι. Πα. νή καὶ σύ γὰρ ὦ δα-
νίσκη. τίς δ' εἰ μὴ δῦρο ἀφίξῃς πρὸς
ἡμᾶς; ἢ τίνας τούτας ἄγεις τὰς γυ-
ναῖκας; οὐ γὰρ ἐπιτέθειται ὄρεο πο-
λὺν, οὐτο γὰρ οὕσα καλὰ. Εἰμί.
ἀλλ' οὐ γυναικὸς εἰσίν. Ἡρα. δ' εἰ
Πάρι, καὶ Διῶντι καὶ Ἀφροδίτῃ δ-
ρᾶς, καὶ μὴ τὸν Εἰρμῆν ἀπὲς ἔλθαι δ-
Ζεῦς. ἀλλὰ τί τρέμεις, καὶ ὠχρεῖ-
σαι μὴ δ' ἐθῆς. χαλεπὸν γὰρ ὅδε ἐστι.
κελεύει δ' εἰ σε δῖος ἑλὼ γυναικῶν τῶν
καλῶν αὐτῶν. ἐπεδ' ἢ γὰρ, φησί,
καλὸς τε αὐτὸς εἶ, καὶ θεὸς τὰ ἔργα
πικρὰ, θι. τί μὲν γινώσκῃ ἐπιτρέπω, το-
δ' ἀγῶν. τὸν ἀθλὸν εἴσῃ, ἀναγνῶν
τὸ μῆλον. Αἰ. φέρ' ἴδω, τί καὶ σοῦ
λίσσας. ἢ καλῶ φησί λαβεῖτω. πῶς ἄρα
ἔρῃ ὦ δ' ἀποστα Εἰρμῆ δ' ὠκητί μιν ἐ-
γὰρ θνητὸς αὐτὸς καὶ ἄγροικ' ὦρ.
δῖος ἑλὼς γυναικῶν παραδύξου θείας,
καὶ μείζον' ἢ ἐκτὰ βουκόλῃ; τί
γὰρ τοιαῦτα κρίνεις τῶν ἀνδρῶν μάλ-
λον, καὶ ἀσκητῶν. τὸ δ' ἐμὸν, εἴ γὰρ μ-
αὐτὸς ὁ ποτόρκα ἢ καλλίων, καὶ δῖα με-
λῖς ἄλλης δαμάλειος, τὰ χ' ἂν δῖα
σάμι κατὰ τὴν τέχνην αὐτῶν ἢ πο-
ταῖ τι ὁμοίως καλὰ, καὶ οὐκ οἶδ' ὅ-
πως ἂν περὶ τοῦ τῆς ἑτορᾶς ἐπὶ τῷ
ἑτορᾶς μεταγάρτοι δ' ἔτι ἀπεσπᾶ-

σαι, θ

ποι. ὃ γὰρ ἰδίῳ ἀφ' ἑαυτοῦ ῥαδίως,
ἀλλ' ἐνθα καὶ ἐπαρτίσῃ τὸ πρῶτον,
τοῦτον ἔχεται, καὶ τὸ παρὸν ἵπαι,
νῆ. καὶ ἐν ἄλλῳ μεταβῆ, καὶ κῆρ κα
λὸν ὄρῳ, καὶ παραμένει, καὶ ὑπὸ τῶν
πλησίων παραλαμβάνεται, καὶ ὅλως
πορτικῶν τοῦ μοι τὸ κάλλος αὐτῶν.
καὶ ὅλον πορτικῶν με, καὶ ἄχθος
μα, ὅτι μὲ καὶ αὐτὸς δ' αὖτ' ὅ
γ. ὅλῳ βλῖπαι δύναμαι ὅλ' ὅ
ματι. οὐκ ἔδ' ἄν μοι καλῶς δικά
σω, πᾶσαις ἀποδύσας τὸ μῆλον. καὶ ἔ
αὖ καὶ τὸ δὲ ταύτῳ μὲν εἰς συμ
βέβηκε τὸ διὸς ἀδελφῶν καὶ γυναι
κα, ταύτας δὲ θυγατέρας. πῶς εἴναι
χαλῖπαι καὶ οὗτος ὁ κρίσις. Ερ. οὐκ
εἴδω. πῶς εἴχ' οἶόν τι ἀνὰ νῦνα
πρὸς τὸ Διὸς κεκυλῶσμένον. Δλῆ.
ἐν τούτῳ ὡς Ερμῆ πᾶσαι αὐτῶν, μὴ
χαλῖπαι ἔχον μοι τὰς δύο ταῖς νεο
κεμέναις, ἀλλὰ μόνον τ' ἐφθαλμῶν ἢ
γ. ἴδω τὴν σφραγίσαν. Ερ. οὕτω
φασὶ ποιεῖν. Δρα δὲ θί. ὅδ' ἡ πε
ρ αὐτῶν τὴν κρίσιν. Δλῆ. παρασώμε
θα. Γ. γὰρ ἂν καὶ πᾶσι τοῖς ἐκείνῳ
πρῶτον εἰδέναι βούλωμαι, πότῃ
ἐξαρκέσει σὺ πᾶν αὐτῶν, ὅς ἔχον
σιν, ὃ καὶ ἀποδύσαι δύναιτο πρὸς τὸ
ἀκριβὲς τ' ἐξτάσις. Ερ. τὴν μὲν
σὸν ἂν εἴη τὸ δῖον, καὶ πρῶτον
ἔπει καὶ θίλῃ. Ερ. ὅπῃ καὶ θίλῃ;
γυναικῶν

re vult sed cuiuslibet se pri
mo applicat, ei inhaeret, &c
qd praesens est, laudat. In
de, si ad aliud transierit, e
rit illud formosum videt,
&c immoratur, &c semper
ab ijs quae propiora sunt,
ceu per successionē excipit
tur. Et in summa, circūfu
sa mihi est pulchritudo ip
sarū, &c totū me cōplexa
tenet. Ac doleo quod nō
&c ipse, quemadmodū Au
gus ille, toto corpore vi
dere possum. Videor autē
mihi, bene tū iudicasse, si
omnibus pomū hoc red
didero. Nam &c rursum il
lud quoq; accedit, quod
haec quidē Iouis soror &c
coniunx est, ille vero filius
Quomodo igitur nō pe
riculosum etiā hoc pactū
iudiciū hoc fuerit M. Ne
scio, nisi quod nō licet de
tractare Iouis imperium.
Pa. Vnū igit hoc Mercu
ri, persuade ipsis, ne succē
sear mīhi dux ille reliquas
querētūq; victō fuerint, sed
quicqd peccatū videbit,
id solis oculis imputent.
M. Ita facturas se aiūt. tē
pus aūt iā tibi est, vt per
gas iudiciū. Pa. Faciemus
periculū. Quid. n. agat q
spia? Ceterū illud primū
scire volo, utrū satis erit
spectare ipsas, vt nūc sunt
vestitas, an vero etiā ex
uere sese necesse erit, vt dī
ligētius examinari eo pos
sint. Mer. Hoc tuum offi
cium erit videre, vtrū
Iudicis. Ac imperare ipsis
Iudice, quomodo qdēq; etiā

Luciani

voles. P. Quomodo cūq;
etiā volo. Nudus igitur vi-
dere volo. Mer. Exiite
heus, vos. Tu vero inspi-
ce eas. Ego interim aucto-
rā me. Ve. Recte o Paris.
Atq; prima certe exuam
me, vt noris, qd nō solū la-
certos habea candidos,
neq; etiā magnos & augu-
stos oculos prae me feren-
do, superbiā. Aequaliter
vero sū tota, & vniformi-
ter pulchra. Pa. Exue &
te Venus. Min. Ne pri-
us ipsam exueris, o Paris
q̄ cestum a se deposuerit.
Incantatrix enim est, ne te
præstigijs circūuentat per
illum. Et certe quidem o-
porthebat, neq; etiā studio
se ita exornatā hic adesse,
neq; tot coloribus fucata
esse, perinde ac vere inere-
tricē aliquā, sed ipsam for-
mā nudā exhibere spectā-
dā. Pa. Recte sane admo-
nent illud de cestis, atq; e-
tiā deponere illū. Ve. Cur
nō igitur & tu Minerva,
galea deposita, nudum ca-
put spectādū exhibes, sed
cōcutis conū, & per terres
iudicē. An metuisti, ne ti-
bi obijciat & reprehēdat
eœrueleū istud oculorū, si
dempto terribili isto aspi-
ciatur? Min. Ecce tibi ga-
lea hæc ablata. Ve. Ecce
tibi & cestus hic. Iu. Sed
exuamur tandem. Pa. O
Iupiter mōstrifice, qd spe-
ctaculū: quæ pulchritudo:
quæ voluptas: qualis vir-
go hæc: vt vero regalis il-
la & venerabilis effulget.
adeoq; vere digna Ioue.

Tue

γυνὴ ἀστὶδὴ βούλεσθαι. Εὐ. ἀπόδο-
τε ὃ αὐτοῖς, σὺ δ' ἐπισκώπετε γυναικας
ἀποστροφίῳ. Ηρα. καλὸν ὃ Πάρι-
ος καὶ πρῶτη γὰρ ἀποδοῦσθαι, ὅπως μά-
θη, ὅτι μὴ μόνον ἔχω τὰς ὡλήνας
λόβκας, μηδ' ἐν ἑσθ' ἡρώδης ἐστὶν μίγξα
φρονέ. ἐπίσης δ' ἐμὴ πᾶσα, καὶ δ' ὡ-
μοίως καλὴ. Πα. ἀπόδοθι καὶ σὺ ὃ
ἀφροδίτῃ. Αθ. μὴ πρότεροι αὐτῶν
ἀποδοῦσθης ὃ Πάριος, πρὶν ἂν ἐν κισσῷ
ἀπόθῃται. φαρμακίς γὰρ ἐστὶ, μὴ σε
καταλῃνέωσθαι δὲ αὐτῷ. καὶ τοι γὰρ
ἐχθρὸν μὴδ' οὕτω κικαλλοπιομένῳ
παρῆναι, μηδ' ἐκαστὰ ἐνταγμὴν
νῶν χρώματα, καθάπερ ὅς τις ἀλλοθὺς
ἐταῦράν τις, ἀλλὰ γυνὸν τὸ κάλλος
ἐπισκώπεσθαι. Παρ. εὖ λίγουσι τὸ πε-
ρὶ τῷ κισσῷ, καὶ ἀπόθου. Αθρο. τί
δὲν οὐχὶ καὶ σὺ ἀθῶν τῶν κόρῳ ἀ-
φίσσῃς, φίλῳ ἢ κεφαλῇ ἐπισκώ-
πῃς, ἀλλ' ἐπισκώπῃς ἐν λόφῳ, καὶ
ἐν δισκῷ φοβῆς; ὃ δ' ἐπίσης, μὴ ὅτι
ἐλίζχεται τὸ γλαυκὸν τῶν ὀφθαλμῶν
τῶν ἀνδρῶν τῷ φοβῶν βλεπόντων
Αθ. ἰδοὺ ὅτι ὁ κόρυς αὐτῇ ἀφῆρη-
ται. Αθρο. ἰδοὺ ὅτι καὶ ὁ κισσός. Ηρα-
κλῆς ἀποδοῦσθαι. Πα. ὃ Ζεὺς τὸν
σὺ θείας, ἢ κάλλος, ἢ ἰσχύος. οἷα
μὴ ἢ παρὲν ὅς τις ἑσθλὸν αὐ-
τῇ καὶ σὺ μὲν ἀπολάμπῃς, καὶ ἀλλοθὺς
ἄξιον τῷ Διὶ, ὡς ὃ ὅρα ἰδῶς. καὶ
γλαυκῶς.

χαρυνύει καὶ προσάγει ἐν ἐμοὶ δὴ
 σον· ἀλλ' ὅδ' ἔστι μὲν ἄλλος ἔχω δ' οὐδ' αὖ
 μοι αἰσ, ὁ δὲ καὶ δὴ καὶ ἰδίᾳ καὶ ἐκ
 εἰς ἐκείνῃ βούλομαι, ὡς καὶ γὰρ ἄμ
 φ' ἐβόλῃς ἐμῇ, καὶ ἐκ οἷδ' αὖ, πρὸς δ', π
 καὶ ἀποβλέψω, πάντῃ τὰς ὁφείλει
 εὐαὶ μὲν, Δφρο, ὅτ' ἐσσι ἐν ἐμοὶ μὲν
 Πα. ἀπὸ τῆς ἐν αἰ δ' ὅθι. σὺ δὲ ὅθι
 πόρ' ἐμῇ. Ηρα. πόρ' ἐμῇ, καὶ πο
 δὲ καὶ καὶ ἐμῇ. Ἰδρ, ἔρα ἐν καὶ
 τὰ ἄλλα ὅθι σὺ πρὸς, ἐκ αὖ καὶ τὴ
 δ' ὅθι τῆς νίκης τῆς ἐμῆς. ἢ γὰρ μὲ
 ὅθι Παρ' ἐκ αὖ τῆς ἐμῆς καὶ αὖ ἐμῇ
 σπ' ἐμῇ τῆς Ἀσίας διασώτῃ. Παρ.
 οὐκ ἐν ἐμῇ δ' ὅθι μὲν τὴ ἐμῇ τῆς
 πλὴν ἄλλ' ἀπὸ τῆς πρὸς αὖ τῆς
 πόρ' ἐμῇ δ' ὅθι σὺ δὲ πρὸς τῆς αὖ τῆς
 Ἀθῆν. παρ' ἐμῇ καὶ ἐμῇ. ὅθι
 Παρ' ἐκ αὖ τῆς ἐμῆς, οὐδ' ἐμῇ τῆς
 ἀπὸ τῆς ἐμῆς, ἀλλ' ἐν καὶ τῆς ἐμῆς
 λεγόμεν γὰρ σὺ καὶ νικηφόρον ἀπὸ
 γὰρ ἐμῇ. Παρ. οὐδ' ἐν αὖ τῆς ἐμῆς
 ἐν καὶ τῆς ἐμῆς, ἐν καὶ τῆς ἐμῆς, ὡς
 δ' ὅθι τὴ καὶ ἐν καὶ τῆς ἐμῆς τῆς
 καὶ ἐμῆς, καὶ ἀπὸ τῆς ἐμῆς ἐμῇ
 ὅθι τὴ παρ' ἐμῇ ἀρχῇ. θάρ' ἐμῇ δὲ, οὐ
 μετὰ τῆς ἐμῆς γὰρ, καὶ μὲν ἐν καὶ τῆς
 ἐμῆς δ' ἐμῇ, ἀλλ' ἐν καὶ τῆς ἐμῆς, καὶ
 ἐν καὶ τῆς ἐμῆς, καὶ ἐν καὶ τῆς ἐμῆς.
 τὴν ἀπὸ τῆς ἐμῆς παρ' ἐμῇ καὶ τῆς
 Δφρο, αὐτὸς ἐν καὶ τῆς ἐμῆς, καὶ

σκόπε

Tuet autē suae quiddā
 & iucundū, ac blandū &
 illecebrosum etiā attitit.
 Sed iā satis habeo felicitat
 tis huius. Si vides autē, e
 tiam seorsum vñāquamq
 inspicere volo, quoniam
 nūc certe ambiguus sum,
 neq; satis scio, ad quid e
 tiā me referā, visu in om
 nes partes distracto. Ve.
 Ita faciamus. Par. Absce
 dite igit vob duę. Tu ve
 ro Iuno hic mane. Iuno.
 Maneo. Ac posteaquam
 me diligenter inspexeris,
 tēpus tibi erit, & cetera
 iam spectare, nū pulchra
 victorię meę dona pro
 posita tibi. Nam si me Pa
 ri formosiorē esse iudic
 aueris, vniuersę eris Affe
 dominus. Par. Non do
 nis nostra hęc geruntur.
 Sed tamē abi. Age si enim
 quicqd æquū vilius erit.
 Tū vero accede Minerva
 Mi. Adsum tibi. Quod si
 igit me o Pari, formosam
 esse iudicio declaraueris,
 haud vñquā ex pugna vi
 ctus ab his, bellatorē em
 te, ac victoriarū cōpotem
 efficiam. Pa. Nihil Minerv
 a, opus mihi est bello, &
 pugnis. Pax em̄ vt vides
 in p̄sentia tenet Phrygiā
 ac Lydiā, & ab hostibus
 quietū est patris imperiū.
 Sed tamē cōfide, neq; em̄
 eo minus scres, tāctis ob
 mura nequaq; iudiciū se
 ramus. Sed indue te tan
 dem, & impone galeā, sa
 tis enim te inspexi. At nūc
 Venetē adesse tēpus est.
 Ve. Ecce iam me ipsam tibi.

Luciani

Ac contemplate singula-
 rum unumquodq; diligen-
 ter, nihil cursu preteru-
 do, sed immorando singu-
 lis etiā membris. Quidli-
 vxo placet, o formose, e-
 tiā hec mea dicta accipe.
 Ego. n. iādudū aspiciēs te
 iuuenē adeo & formosum
 qualē nescio, an ullū aliū
 nutriad Phrygia, beatū y-
 dem te puto ob pulchritu-
 dinē, reprehendo autē, q
 non relictis hūc rupibus
 & saxis, inythe alicubi vi-
 tam degis, sed corrupti
 pulchritudinē istam finis
 in solitudine. Quid enim
 tu fruaris his montibus?
 Aut qd proficiūt pulchri-
 tudine tua ista boues? De-
 cebat autē te iam & vxor
 rem duxisse, nō tamē rusti-
 cam aliquā & indigenam
 quales plā pāsīm mulie-
 res sunt, sed ex Græcia ali-
 quā, vel Argiūā vel Corin-
 thiā vel Lacenā, cuiusmo-
 di Helena illa est adolescē-
 tula & formosa, & nulla
 parte me ipsa inferior, &
 qd maximū est amori qd
 dedijta. Nā illa, si solū etiā
 aspiciat te, satis scio relie-
 ctis omnibus, seq ipsa ceu
 in deditionem tradita, se-
 quet, & cohabitabit tecū.
 Prorū autē & tu audisti iā
 aliquādo de ipsa. Pa. Ni-
 hil etiā o Venus. Nūc autē
 lubēs audiero, oē quicqd
 est de illa te narrantē. Ve.
 Est hec filia qdē Lede, for-
 mosē illius, ad quā iupiter
 e caelo deuolauit, i cygnū
 cōuersus. P. Qualis autē a-
 spectu est? V. Cādidā qdē
 qualiam

σκόπε καὶ ἐν ἀκριβείῃ, μὴ δὲ πα-
 ταίχεσθαι, ἀλλ' ἐν στήθεσι καὶ ἐν
 τῶν μελῶν, ἐν δὲ θύλας δὲ καλῆς, καὶ
 τὰς μου ἔχουσιν. ἰγὼ γάρ πάλαι
 ὄρῳσά σε ἴδον ὄντα, καὶ καλὸν ὁ-
 πότερ οὐκ οἶδα, ἢ τινα ἵπτορον ἢ φρο-
 νία τρέφει, μακαρίῳ μὲν το κάλλος,
 αὐτῶμαι δὲ τὸ μὴ ἀπολιπόντα τὰς
 σκεπέλους, καὶ ταυτασί τὰς πέ-
 τας, κατ' ἔσω ἴην, ἀλλὰ σφροδέρων
 τὸ κάλλος ἐν ὀνημίῃ. Τί μὲν γάρ
 σὺ ἀπολαύσας τῶν ὀρῶν; τί δ' ἂν
 ἀπόναιτο τοῦ ὄν κάλλους αἱ βόες
 ἵπτοι δὲ ἢ δὴ θί γαλαμκίνας, καὶ
 μίρ θι ἄρροκορ πνε καὶ χορίπρ,
 οἷα κατὰ τὴν ἴδω αἱ γυναικός, ἀλ-
 λά θνα ἐκ τῆς ἰλλάδ' ὅ, ἢ ἀργυροῦ
 ἢ ἐκ κερίνθου, ἢ λακκαίου, οἷα πόρ ἢ
 ἄλιν ἐσ, γία καὶ πάλι, καὶ κατ' οὐκ
 εἶν ἰλάτ' ὀρ ἐμοῦ, καὶ τὸ δὴ μέγα
 ὄρ, ὄρσ πκ. ἰκένν γάρ εἰ κ' ἰ μόνον
 θαύσαιτό σε, οἷδ' ἰγὼ, πάντα ἀπο-
 λιπούσα, καὶ παρσχοῦσα ἰαυτῶν
 ἰκδοτον, ἰμετα, καὶ στωικῆσ.
 πάντως δὲ καὶ σὺ ἀκίχας π πόρ
 αὐτῆς. Pa. ἴδεν ὃ ἀφροδίτη. κὺ
 δὲ ἰδῆς ἂν ἀκούσασμι σε, τὰ πᾶν-
 τα διηγούμενη. Αφρο, αὕτη θυγά-
 τερ μὲν ἐσ λάδης, ἰκένης τ' παλῆς,
 ἰφ' ἣν ὃ Ζῶς κατέπην, κύκν' ὅ γο-
 νόμῳ ὅ. ποία δὲ ἐσ τὴν ἴην; λάδ
 κα μὲν

ἄλλοι οἷόν τι κότες ἐκ κύκτου γαλῆ-
 μέντων. ἀπαλή δ' ἐ, δ' ἐν ὧν παρ-
 σῶ, γυμνασιὰ τὰ πολλὰ, καὶ παλαιὰ
 κν', καὶ οὗτω δ' ἐ πὶ παλαιωδύσας,
 δ' ἐ τὰ πρὸ πόλεμον ἄμφ' αὐτῇ γένε-
 σῶσα. τοῖσι θύσας ἄσπορον ἐπ' ἀρπαγῶν
 τῶν. ὅ μιν, ἀλλ' ἐπεδ' ἡ πόρ' ἐς ἀκ-
 μὴν κατέστη, πάντες οἱ ἄνθρωποι τῶν
 ἀχαιῶν ἐπὶ τῶν μνησίων ἀπέστη-
 σαν, προικρίθη δ' ἐ μολαῖα. Ἐπεὶ
 λοιπὸν γένοντο. ὅ δ' ἐ θίλεις, ἐγὼ θί-
 κεται πρὸς ἄξομα τὸν γάμον. Γὰρ πρὸς
 φη' ἐ, τὸν τῆς γαλαμμίνης. Αἴρω.
 εἰς ὅ ἐ σὺν, καὶ ἄρσεν. ἐγὼ δ' ἐ
 οἷός τε, δ' ἐ χεῖ τὰ ποικύτα φη'.
 Γὰρ πρὸς ἐ, ἐθέλω γὰρ καὶ αὐτὸς ἐ,
 δ' ἔγωγε. Αἴρω. σὺν μὲν ἀποδιδύσκεις
 ἐπὶ θίσει δ' ἐ τῆς ἑλλάδος, καὶ ἐπὶ δ' αὖ
 ἀφίκε' ἐς τὴν λακωνίδα, ὅπως
 ἐ ἐ ἱλίνε. τῶν δ' οὖν δ' ἐ, ἐ μὲν ἄρ
 ἐς τὸ ἱερὸν, ὅπως ὁρᾷ δ' ὁ σιτῶν, ὅπως
 καὶ ἀποδιδύσκεις. Γὰρ. τῶν αὖτὸ
 καὶ ἀπασαν ἑλπίδα μοι δοκῶ, τὸ ἀπο-
 λυτῶσαι τὸν αἶφρα, ἐθελῶσαι βαρ-
 βάρους καὶ ἱσοσσωκεπλῶσαι. Αἴ-
 ρω. θάρρ' ἐ τούτου γὰρ ἵνα, πᾶσι
 γὰρ μοι ἐστὶν οὐ καλῶ, ἵμερ' ἐ καὶ
 ἔγωγε, οὐ γὰρ ἐ περὶ δ' ὡς ἐ γαμῶν
 τῆς ἐδ' ὅ γαμῶν. καὶ δ' ἄλλ' ἔγωγε,
 ἔγωγε περὶ δ' ἐς αὐτὴν ἐστὶν κα-
 σὴ τῶν γαμῶν ἐστὶν, ὅ δ' ἵμερ' ἐ
 αὐτῶν

qua:z cōsentaneū est esse
 e cygno prognatā, tenerā
 autē, ut quę i ouo enutrita
 fuerit, nuda plectūq; exer-
 cēs sese, et palestricę rei de-
 dita. Adeo igit magnopere
 re ab omnib; passim expe-
 titur, ut bellū ipsius caue-
 ra susceptū fuerit, cū The-
 scus nondū nubilē illā ra-
 puisset. Veruntamē postq;
 iam ad florē ætatis perue-
 nisset, optimus q; Achil-
 uorū ad petēdas illius nu-
 ptias sese obtulerūt. Ante-
 positus autē reliq; tū Me-
 nelaus fuit, ex genere Pe-
 lopidarū natus. Quod si
 aut vales, ego tibi cōficiā
 has nuptias. P. Quid nar-
 ras? eius ne q; nupsit alte-
 ri? V. Iuuenis adhuc es, &
 rusticus, Ego vero noui q;
 pacto talia pficere conue-
 niat. Par. Quomodo, cur-
 pio enim & ipse scire. Ve.
 Tu quidem proficisceris
 ad perlustrandā Græciā,
 atq; vbi Lacedæmonia pr-
 ueneris, videbit te Hele-
 na. Post illa vero, meū i;
 opus erit, efflicere, quo illa
 amore tui capiat, teq; se-
 cietur. Par. Hoc ipsum es-
 tiā incredibile mihi videt;
 ut illa relicto cōiuge, cum
 homine barbaro atq; ho-
 spite e patria nauigare, in-
 animū inducat. Ve. Bonos
 animo esto. Nā huius cer-
 teci gratia, liberos duos
 habeo pulchros, Amab; et
 tate & Cupidinē uidelicet
 quos tibi tradā, q; tibi du-
 ces inueneris tui sint. Ac
 Cupido quidē, totus sub
 ingrediē illā vi coget ar-
 mare muliere. Amabitur

Luciani

αὐτὶ τῖβί ἑσφι circūfusa id qd
 ipsa est, desideratūq; red-
 det & amabilem. Deinde
 αὐτ' & ego vna plens, ro-
 gabo Gratiās, quo & ille
 comites se praebeāt, atq;
 ita oēs ipsam, ad hoc qd
 volumus, impellemus. P.
 Quomodo fortassis hoc
 procedet, incertū adhuc,
 Venus est. Veruntamē
 mo iam Helenasī, & ne-
 sci quo pacto etiā videre
 ipsam mihi videor, & na-
 uigo recta versus Græciā,
 & in Sparta peregre ab-
 sum, & redeo vna cū ἕκτο
 re, & doleo qd nō omnia
 hec iam nunc facio. Ven.
 Ne prius amaueris Pari,
 ἢ pronubam me & spon-
 σε conciliatricem, iudicio
 hoc remuneratus fueris.
 Decet enim & me victo-
 riz compotem factam ad
 esse vobis, & celebritatē
 peragere nuptiarum pari-
 ter & victoriz. Omnia e-
 nim licet tibi hęc & amo-
 rem, & formam, & nupti-
 as, pōmo ista mercari. Pa.
 At metuo, ne me post la-
 tum iudicium negligas, &
 contemnas. Ven. Vis igitur,
 vt iurem tibi? Pa. Ne-
 quaquam, sed tantū pro-
 mitte denuo. Ven. Pro-
 mitto igitur. Helenam tra-
 dituram me esse vxorem
 tibi, & futuram coniugem
 proficiscenti ad ipsam, de-
 inde & illum vxurā esse
 ad vos, & ipsa adero, &
 adimplēω omnia. Par.
 Etiam Cupidinem & A-
 mabilitatem & Gratiās
 tecum adduces? Ven. Bo-
 num

αὐτὸς θι παρὶχουσίς, τοῦ θηορ ἰσ-
 σίη, ἵμωρ τὸν τι θήσῃ, κῆ δῖα σμιον.
 κῆ αὐτὴ δὲ συμπαροῦσα, δὲ θῶμα
 κῆ τῶν χαρίτων ἀκροθουθῆρ, ἄπαν-
 τοῦ αὐτῶν ἀναπύθῶν. Γα. ὅπως
 μὴ ταῦτα χερύσῃ, ἀδύλιν ὡ ἀφρο
 δίτη. πλὴν ἔρῳ γ. ὅθῃ τῆς ἑλῆνης,
 καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως καὶ ὁρᾶν αὐτῶν
 οἶομαι, καὶ πλὴν οὐδὲν τῆς ἑλλάδος,
 καὶ τῇ σωάρτῃ ἐπιδημῶ, καὶ ἐπ' αὐτῇ
 μὴ ἔχων τὴν γυναικα. κῆ ἀχθομαι
 ὅτι μὴ πάντα ταῦτα ἔδῃ ποιῶ.
 Αφρο. μὴ πρότοτορον ὁραδῆς ὡ Γά-
 ρ, πρὶν ἐμὲ τὴν προμνήσσειω, καὶ
 νυμφαγογόν, ἀμείψασθαι τῇ κρίσει.
 πρὶν γάρ καὶ ἐμὲ πεκνηθόροισι μῆρ
 συμπαρῆναι, καὶ ἰορτῆσαι ἄμ, καὶ
 τὸς γάμου, καὶ τὰ ἐπιπύκναι. πάντο-
 τα γάρ ἐν σί θι, τὸν ἔρωτα, τὸ καλο-
 λῶ, ἔν γάμον, τούτου το μῆδου
 πρὶν ἀδαι. Γα. δὲ ὁδοῖα, μὲ μου ἀ-
 μιλύσῃς μετὰ τὴν κρίσιν. Αφρο.
 βούλει ἔρ, ἰσομύθῳμαι; Γα. μὴδὲ
 μῶς, ἀλλ' ὑπόχου πύκναι. Αφρο.
 ὑπισχούμαι δὲ θι τὴν ἑλῆνιν πα-
 ραδῶσθαι γυναικα, καὶ ἀκροθουθῆ-
 σαι γ. ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἀφίξειδαι
 παρ' ὑμᾶς ὡς τὴν ἱλιον, καὶ αὐτὴν
 παρίθῃ, καὶ συμπαρᾶς τὰ πάν-
 τα. Γαρ. καὶ τὸν ἔρωτα καὶ τ' ἱμε-
 ρον καὶ τὰς χάριτας ἄξας; Αφρο.
 θάρρῃ.

Stipulatio
 Venetis.

ῥᾶρρα καὶ τὸν πόθον, καὶ τὸν ὕμνον
καὶ πρὸς τοῦτον παραλύτομα.
Γα. ἔκιν' ἐπὶ τούτῳ δίδωμι τὸ μῦθον
λαβὼν, ἐπὶ τοῦτοις λάμβανον.

num animum habe, quin
& Desiderium & Hyme-
næum præterea comites
assumam. Paris. Ob hæc
igitur do tibi pomum, ob
hæc accipe.

ΣΧΟΛΙΑ.

Ερμὶ λαβόν.) ὃ πῦ Διὸς πρόωξιν, à persona, actus, ὅ
loco. καὶ λίγα ἄλλα ἰστολὴ mādatū aliud ἡπεδ' ἰκαλὸς [α.]
Interpositio causarū ad, demulcēdū Paridē. ὅρα
δὲ ἀποστροφὴ ad deas προσεπικέ, à tempore. Εὐδ. δ.) Occu-
pationis δινοικν. καὶ ἔλ.) ὅτι χυ, ἄλλοι τε.) Ab effectu
conspiratio. Διὰ ταῦτα. Conclusio ablegationis sui
arbitrij. δ δὲ πρῶτος.) Altera pars comparati-
onis, ὅτι προσωπιογραφία. Αφ. ἰγὼ μῦθ.) πύχισαι τῆς
Αφροδίτης, Veneris de præstati sua forma iactan-
tia, qua probat iudicem. χυ δ.) Occupatio. Ηρα.
δυσ.) Responsione probat ὅτι Iuno ipsam iudi-
cem. Ζ. ὃ καὶ σοι.) ἀποστροφὴ Iouis ad Palladem ἐ
cerebro natam. Απιο.) προσεπικέ, καὶ παραίνων. ἰν γ.)
ἐκπολεμία. Ερ. προσωπιογ.) Profectionis initium.
διδὼν ἰγδ.) Descriptio Paridis. Αφρο. πῶπ.) ἐλίκρι-
σις. πότρεα δ.) Veneris callida rogatio. Ε. δοκλ π.)
A conditione, uel fortuna, ὅτι προσωπιογραφία bre-
uis. Τις δ.) Occupatio. Αθι. παραπροσέδω.) Επι-
τίμησις, ὃ μίμνη Ερ. δδ.) Defensio sui ad προσήκον-
τα. Τί δὲ τῆς πολέμ.) Minetua interrogatio, πρὸς
τῶν ἐπὶ πολέμῳ, καὶ τῆς φορολαξίας, De terum bellico
studio, ὅτι cupiditate gloria. Ερ. τὸ μῦθ ἄλλο
δ.) ὡς ἀπομῦθ responderet. Αφρο. ἰρα.) Interfas-
tio, uel interpellatio Veneris ἡγαπητικῇ. Ερ. καὶ αἶς
f 3 τη.)

Luciani

π.) *Excusatio*, ὅτι δύναιτο. Μὰ δ' ἴδου.) *Occupatio*
 κατ' ἀπόφασιν. Ἀλλὰ μεταξὺ.) *Profectionis continuatio*
per commonitionem. Ἐγὼ δ' εἰ.) *Ratio*. Ἡρα,
 ἴδου δέ.) Ἐρώτησις περὶ τὸ πάθος. Ἐρ. σάυτη.)
 ἀποκρίσις κατὰ τὸ δακτυλόν. Ἐκ μίσηρ.) *A signis de-*
scribit iudicem. Ἐπὰ δ' εἰ.) *Consilium Mercurij*.
 Ἡρα, ἴν' ἀγασ.) *Iunonis oratio*. οὐ γὰρ.) *Ratio* κα
 τὰ τὸ σκόμμα. Ἀφρ. δ' σφόδρα.) *Veneris responsio* κα
 τὰ φρονιτικὴ. Ε. ἀλλ' ἴγδ.) *Mercurij pollicitatio*. κα
 γάρ.) *Ratio*, ὅτι σκόμμα Mercurij in Iunonem.
Interferit autem fabulam de rapto Ganymede.
 Ἀλλὰ γάρ.) *Redit ad ipsam rem*. Χωρεῖ δ.) *Compel-*
lationes, καὶ οἱ ἀσπασμοί. Τίς δ' εἰς ὅρ.) Ἐρώτησις θαυμαστικὴ.
 ὅτι τίνας.) Πᾶσι τ' προσάπτω. Ἐμὴν ἀλλ' ἴδου.) *Responsio*
per inficiationem, ὅτι descriptio breuiuscula de aru.
 Ἡρα δέ.) *Post negationem, quæ est ἀόρις*, sequitur
affirmatio ἐδικοτόρα, ὅτι ἀφύρησις, ἀλλὰ τί τ' ἔμας.)
 Ἐπιβολὴ ad confirmandum Paridem tremantem.
 - κελύβι δέ.) *Exponit mandatum Iouis*, cum ἀφύρησις
 ἀπολογία, ἐπιτροπὴ καὶ προλήψια. Ἀλλ. φέρ' ἴδω,) *Petitio*
 Πάριαν.) *Reiectio iudicij*. θνητὸν.) *Ex tenuatio sui*.
 ἀπὸ τ' ἀδυνάτου. Τὰ γὰρ πιαῖτα,) *Ratio per compara-*
tionem. αὐτὰ δ' εἰ παῖτα.) *A difficili*, ὅτι ἐκρίσις χαλεπὴ
 ὅτι γὰρ ἐβόλα,) ἀπολογία, καὶ ὅλος.) ἐπιφώνημα. καὶ ἄχθος
 μα.) *Εὐχὴ*. Δοκεῖ δ.) *A tuto, cum ratione*. Ἐρ. δὲ
 δίδει.) *Concessio, cū correctione*. Ἀλλ' εἰ πούτω.) *Pro-*
ponit ipsis conditionem. Ἐρ. αὐτὸ φασί.) *Recipiunt*
conditionem. ὅρα δ' εἰ σοί.) *Iussio*. Ἀλλ. παράδομα. *Con-*
cessio cum interrogatione modi κατὰ διαίρεσιν. Ἐρ. τοῦ
 τι αἶψ.) *Permissio*. Πα. ὅτι.) *Expositio sue senten-*
tiae. Ἐρ. ἀπόδυνι.) *Iussio* καὶ πρᾶσι γ.) *Venit se cō-*
mendas

medat κατὰ πρῶτον λόγον. Αθ. μὴ πρότερον.) *Interpel-*
latio Minervae εὐνοιατικὴ, καὶ μωυτικὴ. καὶ τοι γα.) *Al-*
tera ratio καὶ ἑλπίς. Πα. Εὐ λέγουσι. ἵπταται, καὶ πρόστα
 ξου. Αθ. τί δὴ, ὅχι.) *αὐταῖς γὰρ cōpensatio, qua rege*
re ὀφείλει παρ, siue aequal. καὶ σοι ἑλπίσῃ. (καὶ πικρὰ ἡ γο
 ρία. Πα. ὡς Ζεὺς.) θαυμασμός καὶ ἱπμονίῳ, καὶ πρῶτη χρίσις τ
 παρὸν ἀλλ' ὅδε μ.) *Clausula.* ἂν δοκῇ δε.) *Διδότα* ἐξέτε
 ρε τ' ἑκάστω. ὡς νῦν γα.) *Ratio sui consilij.* Αθ. οὐτα.
Affensus ad illud. Πα. Αππ. ἁποστροφὴ προσεκτικὴ ad
 omnes primum, deinde peculiariter ad Iuno
 rem. ὅρα σοι καὶ.) ὑπόχρεσις καὶ κατασφόδρα, ad cor
 trumpendū iudicē, pollicitatio Imperij totius Asiae.
 Πα. οὐκ ἐπὶ.) *Recusatio. donorum.* οὐ δὲ πρόσθε. ἁπο
 στροφὴ κλητικὴ. vocat enim nunc ad se Minervam. καὶ
 ταῦν μ.) ὑπόχρεσις τῆς νίκης, pollicitatio victoriae καὶ
 ὑπόχρεσις. Πα. οὐδ' ἐπὶ.) *Recusatio* ἄρῃ γάρ.) *Ratio*
à contrario. θάρρος δὲ.) παραμυθία, ἀνθυπόχρεσις, καὶ ἀπο
 λογία, ἀλλ' ἰνδύθι.) *Transficio ad Veneris contem-*
plationem formae. καὶ σκέψις.) *Iussio cum permissione.*
 ἂν δὲ θέλῃς.) φιλικὴ ἁποστροφὴ, κατ' ἀξίωσιν. Εἰ δὲ γάρ.) *Ἐπαυ-*
ρημασμός. ματασμός. αὐτὸς μ.) *Correctio con-*
cessionis. κατ' ἀξίωσιν, καὶ ἀποστροφὴ. ἢ μὴ γάρ.) ἀπολο
 γία ab iniucundo ὃν inutili. ἔστιν ἐπὶ δὲ.) *Ad decoro,*
 μὴ μὴ.) *Comparatio* κατ' ἄρσιν, καὶ θέσιν. ἢ ἀρῶν.)
Partitio. οἰάμεθα.) *Postremi membri* ἑκάστω κατὰ τὸ
 ἔπος. καὶ ἑκένῃ γάρ.) *Ratio* προφητικὴ. πάντα δὲ.) προ
 κατὰστικὴ ἑκάστω. νῦν δὲ ἑκάστω.) ἀξίωσιν. Αθρο. αὐτα
 θυγάτηρ.) διήγησις narratio, ὃς Helenae descric
 ptio, atque laus à parentibus, aspectu, uel fore
 ma, corporis teneritudine, studio, ὃ casu καὶ
 οὐτα.) *Amplificat eius formam à signis conse-*
quentibus

Luciani

quentibus. προικρίθη.) *A conditione, quod sit uxor Menelai.* Εἰ δὲ θέλεις.) ὑπόχρεον post narrationem. Πα. πῶς φῆς.) ὅτι ἀδύνατον. Αφρο. νί. Θ. ἔ.) ὅτι οὐκ ἀδύνατον. Πα. πῶς.) ἀξίωσις. Αφρο. σὺ μὲν.) ἀφρησικ modis, ὡς consilij. ἰμὸν ἄν.) ὑπόχρεος. Πα. τοῦτ' αὐτὸ.) *Repetit* τὸ ἔπισον. Αφρ. θάρσος.) *Pollicetur suum Venius auxilium,* πῶς γάρ.) *Ratio à causis.* Τούτω σοι.) ὑπόχρεος. καὶ ὁ μὲν.) ἐκβασίμια προῖρησα. πλὴν ἱερὸν γ. ἔδη.) τὸ ἐκβῶν. *Vincitur enim Paris non à gloria studio, aut imperandi cupiditate: sed ab amore turpi.* καὶ πλῆς.) φάτασ(α, πρὶν ἰμὶ τῷ προμνήσειον.) ἀξίωσις τῆς ἀμφιβῆς. πρὶν αὖ τῷ.) *A iusto πάντα γάρ.*) ἀπὸ τοῦ χησίου. Γ. δ' ἔδωκα.) *Petit fidem sibi dari,* ἀλλ' ὑπόχρεον.) ἀξίωσις. ὑπὸ χησίου.) *Promissio Helena, ὡς suae opis,* Γ. δυνάμει.) *Conclusio iudicij.*

ΑΡΕΩΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

Martis ὡς Mercurij.

Ἰριανός, καὶ χλδασκός, irridetur enim Iouis iactantia

*Iupiter ostentans vires quibus eminet omnes,
Se cunctos iactat uincere posse deos.
Hoc Mars non credit, certa argumenta q̄ pfert.
Nemo ergo fortis quin etiam metuat.*

ΗΙΣΤΟΡΙΑΣ

Κενσαις ὦ Ερμῆ, οἷα ἠπεί-

Η λισσαι ὑμῖν ὁ Ζεύς, ὡς ὑπε-

ροπῆκα καὶ ἀπίθασαί ἔστι

θυλῆσαι, φησὶν, ἰγὼ μὲν ἐκ τοῦ οὐρα-

νοῦ σφραῖον καθύψω, ὑμῖν δ' ἦν ἀπο-

πριμαδωίῃ, καὶ αὖτις ἐκείνῳ με,

μάτεω ἀποθήσονται, οὐ γὰρ δὴ καθυ-

κύνεται. ὁ δ' ἰγὼ θυλῆσαι με ἀνελ-

κύνει, οὐ μέγαρον ἔστι, ἀλλὰ καὶ τῶν

γῆν ἄμα καὶ τῶν θάλασσαν συναρ-

τύνει, μεταδίδωκα δὲ τὰ ἄλλα, ὅσα καὶ

σὺ ἀκύνει. ἰγὼ δ' ἔτι μᾶλλον καὶ ἔτι

ἀπείταρον ἀμείνων καὶ ἰσχυροτέρους

ἔστιν, οὐκ ἔστι ἀρνηθῆναι, ὁ μὲν δ' ἔτι

τοσούτων ὑπερβόρειον, ὡς μὴ κατα-

βερῆσαι αὐτόν, καὶ ἔτι γῆν καὶ ἔτι

τῶν θάλασσαν προσλάβοιεν, οὐκ ἔστι

παραδῆναι. Ερ. διφύμας ὦ ἄρσος, οὐ

γὰρ ἀσφαλὲς λίσσασθαι τὰ τοιαῦτα, μή

καὶ παρακλῆν ἀπολαύσωμεν τῶν φλυα-

ρίων. Αρσ. οἷα γὰρ με πρὸς πάν-

τας ἔρη ταῦτα ἀπέν, οὐχὶ δ' ἔτι πρὸς

μείζονα σὲ δὲν ἰσχυρότερον ἠπιστάμεν.

ὁ γὰρ μέλιτος γλυκίον ἔστι μοι,

ἀκύνοντα μεταξὺ τῶν ἀπλῶν, οὐκ ἔστι

δυστάμεν σιωπῆσαι πρὸς σιμῆμην

μαί γὰρ οὐ πρὸ πολλοῦ ἐπὶ τῷ ὁ

συνδῆναι καὶ ἡμεῖς, καὶ ἡ ἀδελφὴ ἡμε-

ραστῆρος, ἡ πελοπονησιακὴ ξυνο-

σιν αὐτῶν λαοοίοντες, ὡς πεπονη-

σιν δὲ διδόντες, καὶ ταῦτα, φησὶ ἔτι

ταῖς

Vdistin Mercuri,

A cuiusmodi nobis

minatus sit lupi-

ter, ὃ supra, quāvis dictus

absurdus: Ego, inquit, si vo-

luero, catherinā ex æthere

demittā, vnde fivos suspē-

si me vi detrahēre cōne-

mini, luseritis opertā, nūq̃

etiam me deorsum trahetis.

Cōtra ego vos, si velim, ἢ

altū attrahere, nō vos mo-

do, verumetiam cū terrā ip-

sam, cū mare pariter subue-

stā in sublimē sustulero.

Ad hæc alia multa, quæ

tu ἄρσος audisti. At ego, siq̃

dē cū viro quibet singula-

tim cōsērat, ita pręstatio-

rē cū esse, viribusq̃ supe-

riorē, haudquā negaver-

rim: verū vñ tā multis pa-

riter in tātū antecellere, vt

eū ne pōdere qdē vincere

queamus, etiamsi terrā ac

mare nobis adiūxerimus

id neutiq̃ crediderim. M.

Bona verba Mars. Neq̃

n. far tutū est ista loqui, ne

qd̃ forte malī nobis cōsili-

emus petulātia. Mars. Pu-

tas v. ero me ap'd quilibet

hec dicturū: imo ap'd te so-

lū id audeo, quē figere cōti-

neris esse sciebam. Sed qd̃

mihī maxime ridiculū vi-

debat, tū cū hec miniciū

audirē, haud quā ap'd te

retinere. Et etiam meminerā

cū nō ita multo ante Ne-

ptunus, Iuno ac Pallas,

mota aduersus cū seditione

machinarent cōprehensum

ibi i vicula cōijcere, quā-

torpere formidaret, vitæ in-

omnē specie sefe verteret.

Idem qd̃ tres dictatai cōsē-

dit.

Luciani

διη. Quod ni Thetis misericordia commota, Briareum Centimanum illi auxilium accersivisset, ipso pariter cum fulmine actonitru victus erat. Hec reputanti mihi ridere liberbar eius magniloquentia iactantiamq. Mer. Tace, bona verba, neque enim tutum est ista vel tibi dicere, vel audire mihi.

τα. καὶ ὁ μὲν γὰρ ἰθὺς ἐκτελέσει, καλίσαν αὐτῷ σύμμαχον ἡριάρων ἐκ τῶν χερσῶν. καὶ ἐδίδτο αὐτῷ κορυμβὴ καὶ βρογχὴ ταῦτα λογιζόμενος, ἵππε μοι γὰρ ἐπὶ τῇ ἀλλήρρημοσύνῃ αὐτῷ. Ερ. σιῶπα, δύφημα, ὃ ἔσ' ἀσφαλὲς οὔτε θιλίζαν, οὔτε ἰμοὶ ἀκύνειν τὰ βιῶντα

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἡχέουσα.) Προφασίσι τῆς τῶ ζωῆς ἀπείλῃς. Εγὼ μὲν.) Ἐχέσις συγκριτικὴ, καὶ ὑποφορά. Εἰδὲ ἰγδ.) ἀνταπόδοσις. καὶ τῆλλα.) *Clausula*. Εγὼ δέ.) ἀνθυποφορά πρὸς ἀνταφωγὼν εὐκ αὐ.) παραμελοχία. ὁμοῦ δέ.) ἀφάρσεις. Ερ. δύφημα.) νοθεύσεις *conterat* φλυαρίαν. ὃ γὰρ.) αὐτιολογία ἀπὸ ἧ μὴ ἀσφαλῆς, καὶ κηδυνώδους. Αἰσ. δία.) ἀπόκρισις πρὸς τὴν νοθεύσιν. ὃ γοῦν μάλιστ.) *Conclusio*. μίμνημαι γὰρ.) ἐνέησις ἀμνηστικῶς *conterario* ταῦτα λογιζόμενος.) *Επίλογος*. Ερ. σιῶπα.) νοθεύσεις *repetita*.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΜΑΙΑΣ.

Mercurij et Maiæ.

Ὁδυσσεὺς *querulus*: Conqueritur enim de miseria, et laboribus suis immensis: et προσηλικὸς hortatorius, ad obedientiam Ioui præstandam.

Munus

Munus Asclatiades queritur, magnosue labores:

Et quæ sint etiam munia tanta probat:

Pareat ut summo, sedes cui lucidus æther.

Hortatur gnatum sedulo Maia sumum.

Στὶ γὰρ τῇ ὧ μῆτορ ἰσού.
 Ε ροῖνθ' θιὸς ἀθλιώτορ ὧ ἰσ
 μου· Μαῖα. μὴ λίγα ὧ Ερ
 μὴ θιοῦτορ μηδ' ἑρ. Ερ. τί μὴ λί
 γα, ὅς τοσάυτα περὶ ματα ἔχω μό
 ρῳ κάμωρ, καὶ πρὸς τοσάυται ὧ
 παρόβιας σφραγίσματα ὧ ἰσθω μὲ
 γὰρ ἔξωσάσιντα, σῆρ' ἰσ τὸ συμβ
 πόσιον δ' ἔ, καὶ σφραγίσσονται τῶ
 ἑκκλησίῳ, ὧτα ἀντιτάσσιντα ἑκ
 τα, παριστάται τῷ Διὶ, καὶ σφραγί
 ραι τὰς ἀγγλίας τὰς παρ' αὐτο
 ῦ καὶ κατὰ ἑμὲ δὲ φρομύτα, καὶ ἵνα
 κλυδίτα ἑπ' ἐκκασιμίῃσι, παρὰ τῷ
 ναί τῶ ἀμφορίῳ πρὶν ὧ τ' ἐμὲ
 τοι τῷτορ οἶνοχορον ἔκ' ἑν, καὶ τὸ ἐμ
 κταρ ἰγ' ἀνέχιναι, τὸ ὧ πάντων δὲ
 νόταται, ὅτι μὲν ἐν κτὶ καὶ καθ' ὅδ' ὧ
 μόνῳ ὧ ἄλλον, ἀλλὰ δ' ἔ μὴ καὶ τῷ
 τῷ τῷ Πλούτωνι φεραγώγῃ, καὶ κα
 πρὸς μὲν ὧ, καὶ παριστάται τῷ δὲ
 παρ' ἑρ. ὧ γὰρ ἵνα μὴ τὰ τ' ἑμὲ
 ραι ἔργα, ἰσ παλάστρῳ ὧ, ὧ
 τῶς ἑκκλησίῳς κερνύτ' ἑν, καὶ ὧτορ
 ραι κλυδίτῳ, ἀλλ' ἑπ' καὶ κερνύ
 σωσθ' περὶ τῷ μὲν ἀσμίνορ, καὶ

ΤΗ

Si vero, mater, de
 E us quisquā l'coelo
 me inferior? Ma.
 Cæue ne qd istiusmodi, dī
 keris Mercuri. M. Quid
 nō dicā? qui quidē tantū
 negociorū solus sustinet,
 quib. delassor, in tā multa
 ministeria distractus? Nā
 mane, prius surgendū est
 mihī, statimq. verredū ē
 naculū, vbi dij cōpotant.
 Tum vbi cunā in qua cō
 fulcā, vndiq. strauero, ac
 singula ita, vt oportet, cō
 poluero, loui necessum
 est assistere, ac perferēdis
 illius mandatis toto die
 sursum ac deorsum cursita
 re, & redeuntem insuper
 puluerulentū, ambrosiam
 apponere. Porro priusq.
 nouitius iste pocillator ad
 uenisset, ego nectar etiam
 ministrabā. Quodq. est
 omnīū indignissimū, solū
 omnīū ne noctu quidem
 agere quietē licet, verū id
 quocq. temporis necesse
 habeo defunctorum ani
 mas ad Plutonē deduce
 re, manūq. regi me ducē
 prehēre, tum autē & tri
 bunalibus assistere. Neq.
 etiā mihī sufficere iustitice
 diuina negocia, dum vero
 sor in palæstris, dū in con
 ciombus præconis vices
 ago, dū oratores instruo,

ΜΗΑ

Luciani

ni hec quocumque provincia ac
 cedat, ut simul etiam umbra
 rum res disponam. Atqui
 Lede filij alterius inter ip
 sos vicibus apud superos
 atque inferos agitāt. Multū
 necesse est quotidie tum
 hoc tū illud pariter agere,
 deinde duo illi, Alcmena
 ac Semele mulieris pognari
 mulieribus, ociosi in cōui
 vijs accūbūt, at ego Maia
 Adānide progenitus, illis
 ministro scilicet. Qui nūc
 cum rectes Sidone a Cad
 mi filia reuerfus essem, nā
 ad hāc me legarat, visum
 quid ageret puella, neque
 respirantem, legauit rur
 sum in Argos inuisum
 Danaen. Rursum inde in
 Boeotiā profectus, inquit
 obiter Antiopam visito,
 adeo ut plane iam paritu
 rum me negarim. Quod
 et mihi licuisset, lubēs pro
 fectio fecissem, id quod so
 lent ij qui in terris duram
 seruiunt seruitutem. Ma
 iussa fac ista gnate, de
 cet enim per omnia mo
 rem gerere patri, cum sis
 iuuenis, ac nunc quo ius
 sus es, Argos contende,
 deinde in Boeotiam, ne si
 cessaris, fuerisque lentior,
 plagas etiam auferas. Nā
 iracundi sunt qui amant,

τοι τὰ μὲν τ' ἁλόδαις τέκεα, πατρὶ δὲ
 μόρσῳ ἑκάτορ. ὅς ἐν ἑρπῶδι καὶ ἐν ἄλ
 δον αἰετίν. ἡμεῖς δ' ἐκ τῆς ἑκάστης ἡμέ
 ρῃ καὶ ταῦτα καὶ ἄλλ' ἀναποδῶν ἀναγκά
 σθ' οἶ. καὶ δ' μὲν Δακμόντι καὶ Σιμίλῳ
 ἡοῖ, ἐκ γ' ὠσαυδὸν ἄν σήσῃ γυνόμεν
 νοί, ὅτε ἄλλ' ἄρ' ἀφ' ὀφθαλμοῦ. ὁ δ' ἐ
 Μαίᾳ τῇς ἀπλοστῆς ὀφθαλμοῦμαι
 αὐτοῖς. καὶ νῦν ἄρτι ὄκνητά με ἀπὸ
 Σιδῶνος παρὰ τ' ἀδ' αὖθις θνητῶν,
 ἵψ' ὅν περ σφῆς με ὁ φίλος μοι ὅς, ἡ
 πατρὶς ἐκ παῖς, μὲν δ' ἐκ ἀναγκῆς ὄσσε
 τα, περ σφῆς αὖθις ἐκ τὸ ἄργον ἐκ
 πλοκαφίμῳ τὴν Δανάην, εἴτ' ἐκ
 θῶν, ἐκ Βοιωτίας φησὶν ἑλθὼν, ἐκ
 παρὸς δ' ἐκ τὴν ἀντιόπῃ ἰδὲ. καὶ ὅλως,
 ἀπὸ τῆς ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ, ἐκ γ' ἡ μοι δ' ὠσα
 τὸν ἡν, ἡ δ' ὠσα ἄν ἡ ἡσῶσαι περ ἀδῶσαι.
 ὁ πατρὶς οἱ ἐκ γ' ἡ κακῶς δουλοῦσθ' ἡ
 Μαίᾳ. ἡ ταῦτα ἡ τέκνον. καὶ γὰρ
 πάντα ὑπερῆκ' ἐκ πατρὶς, καὶ αὖθις
 ὄντα. καὶ νῦν, ὁ πατρὶς ἐκ τῆς ὀφθαλμοῦ. σφῆς
 ἐκ ἄργου. εἴτα ἐκ τὴν Βοιωτίας, μὲν
 καὶ πλοκαφίμῳ ἀδῶσαι. ὁ γὰρ
 καὶ γὰρ οἱ ὁρῶντος.

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἐκ γὰρ.) ὁ τοῦ ὀφθαλμοῦ πρὸς τὰς σφῆς καὶ τὴν. Β. π. μ.) κα
 τὰ σφῆς. Ἐδοκ.) ἡ πρὸς τὰς σφῆς καὶ τὴν ἀπὸ τῆς σφῆς. πρὸς
 δ' ἐκ.)

δε.) *Alecerum tempus*, ὅ περιφρασις *Ganymedis*.
 ψυχρωγός.) *Mercurius* ψυχρωγός, καὶ νεφροτομπος.
 ὁ ψήφιστάς.) Επιξερχασία, καὶ τοι τὰ.) ἀντιπαραβολή, καὶ ὁ
 μῦθος.) ὁ δόρυς ἀντιξερχασίς, ἀπὸ τοῦ ἀντικίσεσθαι. ὁ δὲ Μαίας.)
 ἱππενόδοις, Ἐπαινοδοίς γὰρ ἐπὶ τοῖς πόνοις: ὅ τὸ ἐκβαλόν, *fas*
stiduum magnorum, multorumque laborum. Μαί, Ἐξ
 τρυπτα.) ἀποτροπή, καὶ προτροπή ἀπὸ τοῦ πρίωσις. καὶ
 νῦν.) πρὸς αὐτὴν αὐτολογική, ὁξύνουσι.) *Ratio* ἱπποφονηματι
 κή, καὶ θητικῇ.

ΖΕΥΣ, ΚΑΙ ΗΛΙΟΣ.

Iouis & Solis.

Ἐξηγητικὸς κατηγορητικὸς, καὶ ἀπολογητικὸς. *Exponitur*
enim fabula de Phaetonte: quomodo currum
solis perperam duxerit: & primum
tus sit.

Toxites.

Iupiter accusat patrem Phaetonis, at ille
Extemuat nati crimina stulta sui.
O utinam non sint hoc multi tempore currum
Insani uetitum qui Phaetonis agant.

Valia fecisti autē Ti
 Q tanū pessime, qui
 quæ in terris sunt,
 didisti oīa, adolescētulo
 fatuo ac stulto commissio
 surtu, qui alia quidem ex
 uis,

ἰα πεινῶντας ὁ τιτάνην κα-
 Q κισι, ἀπολώλιντας τὰ ἐν τῇ
 γῇ ἅπαντα, μερακίῳ ἀνθρώ-
 τῳ πεισθούσας τὸ ἄρμα, ὅς τὰ μῦθος
 ὁ κατήφλις;

Luciani

uēit, nimis prope terram
 cursu delatus : alia vero
 prae frigore corrumpi se-
 cit longius ab ipsis abstra-
 cto igne. Et in summa, ni-
 hil non conturbauit & cō-
 miscent ? Ac nifi ego an-
 madueris ijs quas gere-
 batur, deturbassem ipsum
 fulmine, nullū ne reliquize
 quidem hominum mansis-
 sent. Talē nobis pulchrū
 istum aurigā atq; rectorē
 currus emisisti. Sol. Pec-
 caui, Iupiter, sed ne offen-
 sior eo stas, si credidi puer-
 ro multa supplicanti. Nam
 vnde vel sperare posui
 hoc tantum futurum esse
 malū? sup. An nō noras, q̄
 multa opus habebat, in-
 gentia negotium hoc? &
 vi, si quis etiā modicū ex-
 cidat a via, pereat protin-
 us omnia? Ignorabas autē
 etiā equorū vehementiā,
 vi oporteat vi quadā con-
 tinere frenū? Si qs em̄ per-
 mittat illis arrepto eo con-
 tinuo diuersi abeunt, quem
 admodū videlicet & istū
 trāsuēse abripuerūt, nunc
 quidē ad laxū, paulo autē
 post ad dexterā, interdum
 etiā in contrariū, eius quē
 ceperāt, cursus, & in sum-
 ma sursum ac deorsum, qu-
 cunq; ipsis libitū fuisset. Il-
 le aut ignarus nesciebat, q̄
 modo vitendū ipsis esset.
 Sol. Equidem omnia hæc
 sciebat, & ppter ea resiste-
 bam quocūq; aliquid diu, ne
 que illi aurigationē cōmit-
 tere volebā. Postquam au-
 tem impēsus obsecrabat,
 lachrymādo quocūq; & ma-
 ter

καταφλέξει, πρόσθετος ἰσχυρεῖς. τὰ δ'
 ὑπὸ κρύους σφραγισμένα ἐκπίπτει,
 πολλὸν αὐτῶν ἀποπάσσεις τὸ πῦρ. καὶ
 ὁλωσ, ὅθεν ὅ, π θ ξωιστάραι, καὶ ξυ-
 νίχαι, καὶ ὅ μὴ ἐγὼ ἰωαίς, τὸ γιγνόμε-
 νον, κατ' ἐλαστον αὐτῶν ἰσχυρῶς
 ἐγὼ, οὐδ' ἐλθέουσιν ἀνθρώποι ἐπὶ μὲ-
 ρον αὐρ. τοιοῦτον ἔμιν τὸν καλὸν θ-
 νίσχον, καὶ διφρηλάτῳ ἐκπίπτου-
 φαι. Ἡλι. ὁμαρτον ὁ Ζεὺς. ἀλλὰ μὴ
 χαλίσκων, ἐκ πᾶσι δὲ ἡδύπολλα ἰ-
 κατόβουσι. πᾶσιν γὰρ αἱ καὶ ἕλπιον
 τηλικούτων γυνεὶ δασι κακόν; Ζ-
 εὺς ἔδωκε ὅσους ἰδοῖτο ἀκρεβέας τῇ
 πρᾶγμα, καὶ δὲ ὁ βραχὺ πρὶ ἐκδοῦ-
 πῆς ὁδοῦ, οἷχεται πάντα; ἡ γυνὴ
 δὲ καὶ τῶν ἰπποδρόμων θυμὸν, δὲ
 δὲ σωίχων ἀνάρκῃ τὸν χαλινόν; &
 γὰρ ἰσοδότης, ἀφωιάσουσιν οὐκ
 ὄντι, δαπάνῃ ἀμείχῃ καὶ τοτὸν ἐξέ-
 νηκον, ἄρπ μὲν ἐπὶ τῇ λαά, μὲν
 ὀλίγον δὲ, ἐπὶ τῇ δειξά. καὶ ἰς τὸ
 ἰσοπῶν τῷ ἡρόμον ἰνίσι, καὶ ὁ
 νῶ, καὶ κάτω ὅλοι, ἰνὸς ἐβούλῃ
 αὐτοί, ὁ δὲ, οὐκ ἔχων ὁ, π χέσας
 το αὐτοῖς. Ἡλι. ταῦτα μὲν πάντα
 ἡπιστάμεν, καὶ ὅτι τοτὸ ἀντίχρον
 ἰπποδρόμῳ, καὶ οὐκ ἐκπίπτει αὐτῶν
 ἔλαστον. ἰππὶ δὲ κατελιπόμενοι οὐκ
 αὐτῶν, καὶ ὁ μὲν Κλυμένη μετ'
 αὐτῶν, ἡ κατελιπόμενοι ἐπὶ τῷ ἄρ-
 μῳ,

Luciani

rotarum comminuta, au-
rigare, iunctis denuo e-
quis. Ac vide ut memine-
ris horum omnium.

αὐτο, καὶ ἄτορ. τὰν προχθὶν δ' αὖ
τέρηται, ἔλαυνε, ὑπαγαγὼν τὸς ἵπ-
πους, ἀλλὰ μίμνηθ' οὕτως ἀπαγγέλλων.

ΣΧΟΛΙΑ.

δια.) κατηγορία κατὰ πρόβλημα: accusat enim Iupiter
Salem. ἀπολόγους.) Enumeratio καὶ ὁδός.) Clau-
sula enumerationis. καὶ ὁ μὲν.) ἀνέσθις καὶ ὑπόστισι.
τοιοῦτον.) ἐπιφάνημα post rem expositam. ΗΛΙ.) ὕμνος
τοῦ.) Concessio per deprecationem. ἡμ.) εἰς ἡμᾶς
δὲν.) Præterit ignorantiam. πόθεν.) Ratio.
Ζ.) δὲν.) Inficiatio ignorantie. καὶ ὁ δὲ.) ἀνέσθις καὶ
ἐκβάτων κακῶν καὶ ὑπόστισι. ἡ γὰρ.) Altera pars
ἀποδείξεως. ἡ γὰρ.) αἰτιολογία κατὰ τὸ πλάσθαι. καὶ ἄνω, καὶ κα-
τω.) παροιμιακῶς, πρὸς ἐκβασιμῶνα κακὰ ἐχρονεῖ. ταῦτα
μὲν.) Secunda pars ἱσομολόγησις. καὶ οὐδ' οὗτο.) πρὸς
πραγμῶνα. Επὶ δὲ.) ἀντιστοιχεῖ ἡ ἀπὸ τῆς κτητικῆς αἰτίας,
καὶ ἀφ' ἧς. ὑπεθίμω.) τὸ προχθὶν. ἔσπον δὲ.) Respon-
det ad secundam partem, quod non ignoraverit:
quia præmonitus fuerit. ὁ δὲ.) ἀφ' ἧς. οἱ δὲ ἵπποι.)
τὰ ἵππονα. καὶ τὰ δεινὰ.) ἐπιφάνημα. ὁ δὲ τὰς.) τὰ ἐκβάλλει.
ἀλλὰ ἐκδὲν.) Occupatio. Ζ.) κακόν.) Inficia-

tio per extenuationem perna τῶν μῶν.)

Errati veniam consequitur.

ἡ δὲ.) Εκκληξὶς comminatio

εἰς δὲ ἐκδὲν.) προσπα-

κτηνὴ pars ἄλλῃ.)

Cōmonitio

πρὸς δὲ

dic.

ΔΡΟΛ.

ΑΠΟΛΛΟΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

Apollinis et Mercurij.

*Estq; dialogus ἡπαταις, καὶ
ἱερατικῶν.*

Toxites.

*Mercurius fratres Helena discernit, et alter
Cui coelo, stygijs luceat alter aquis.
Quodq; sic illorum maxime, quae gratia, quorum
Summus diuisa morte refulsit amor.*

De Castore et Polluce colloquuntur:

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Apollo

Χαιροι ἀπὲρ ὁ Ἑρμῆ πό,
Π τὸρ θ' ὁ κάσας ἐνὶ θυτέρῳ
ὁ πότῳ θ' ὁ πολυδύκις;
ἔχθ' γὰρ οὐκ ἄρ' ἐστεινίμαι αὐδόν.
Ερ. ὁ μὲν χθὲς ἐμὶν ἐγγυαίῳ θ'
ἐκθ' κάσας ἐν, ἔτ' θ' δὲ, πολυ,
δύκις. Απὸ, πῶς ἐστεινίμαι;
ἔμοι γὰρ. Ερ. ὅτι ἔτ' θ' μὲν ὁ δὲ
πολλῶν, ἔχθ' τὸ προσώπου πᾶ
ἔχθ' τῶν ταυμάτιον, ἔχθ' πᾶ,
τὰ τῶν οὐταγανισθῶν πνεύματι; καὶ
μάλα ἐπὶ πᾶσι τῶν βίβρων θ' αὐ,
μῆτον ἐπὶ πᾶσι, ἔχθ' ἰάσσι συμπλῆς
ερ. ἀτὸρ θ'

Otes ne mihi di-
P cere Mercuri, vter
istorū Castor est,
aut vter Pollux? Name
go quidem non facile di-
crevero ipsos. Mer. Ille
qui heri cōuersus nobis
est, Castor erat, Hic autē
Pollux est. Ap. Quomo-
do dignoscis, similes es-
sunt? Mer. Quod hic qui-
dem Apollo, habet in fa-
cie vestigia vulnerū, quae
aliquando ab ijs accepit,
quibus cum pugillatu cer-
tauit, & maxime, quibus
a Echryce Amyce filio
vulneratus fuit, quando
cum Iasone in Colchum
navigabat. Alter autem

Quoniam est Mercurio vi
ministrat & subleuatur, &
obsequiare ipsos oportet
pelagus: & licubi nautas
repellat periclitantes aspe
xerint, inuidetes nauigio,
periclitare incolumes nauig
antes. Ap. Bonam, Mer
curi, & salutem nautas
petam.

μὴν, ἀλλὰ προσέταλ' αὐτοῖς ὕπνο
ν τὸν τῷ πρῶτον, καὶ καὶ πρῶτον
ἂν τὸ πῶς γ' αὐτῶν, καὶ ἂν πρῶτον
χαμαζόμενοι ἴδωσιν, ἡμεῖς δὲ
ταῖς ἐν τῷ πρῶτον, οὐδ' ἐν τῷ ἑ
πλοῖοντες. Ἀπό. ἀγαθὸν δ' ἔρμης,
καὶ σοφὸν ἄλλοις τὸν τῶν.

ΣΧΟΛΙΑ,

Ex h.) Exordium per h.) Ratio
sue sciscitationis. Er. d. h.) Respon
sio, ἀπὸ πρῶτον διακρίσις,) Altera de modo rogatio.
Ομοιοι.) Ratio. Er. d. h.) Διακρίσις, καὶ διακρίσις
Castoris, ex Pollucis, ex loco differentiatum seu
prioritatem, τὸ πρῶτον ἡμεῖς, καὶ τὸ πρῶτον, καὶ πρῶτον
δὲν, ἀπὸ πρῶτον.) Comparationis redditio. Ἀπό. δ. h.)
Ex h.) Post discriminationem ostendit sim
ilitudinem per descriptionem ex loco accidentiū.
δὲν.) τὸ ἡμεῖς τὸ πρῶτον συμβόλον πρῶτον. ἀπὸ πρῶτον.
Secunda interrogatio. Er. d. h.) Ex h.)
sue cause. Ἐν τῷ.) Ἐν τῷ, ὅτι ἀπὸ πρῶτον.)
ἡμεῖς, qua improbat illam. ἡμεῖς.) Ratio cū
sua approbatione. ἡμεῖς ἡμεῖς.) Tertia interroga
tio per comparationem. ἡμεῖς.) Ἐν τῷ τῷ
ματῶ. δ. h.) Prima pars comparationis ἡμεῖς
ἡμεῖς ἡμεῖς. ἡμεῖς.) ἡμεῖς ἡμεῖς per interroga
tionem. Er. d. h.) Responso ab illo
ἡμεῖς officio. Ἀπὸ πρῶτον.) Con
cludit ἡμεῖς.

SECVNDVS

LIBER.

ARGVMENTVM IN Dialogos marinos.

NEque horum Dialogorum diuersa aut alia ratio est, quod ad occasiones & argumenta pertinent, superiorum. Nam & ipsi ex Homericis ac Tragicis fabulis desumpti sunt: & eadem elegantia ac festiuitate nitēt. Nisi quod omnes quod idem tamen & in superioribus prope fit, de rebus amatorijs tractant. Vnde illud quoque verisimile est, Lucianum ostēdere voluisse, quod quæcunque sub hac tota mundi machina mouentur & viuunt, inter cæteros affectus, præcipue amor obnoxia sint, ac voluptatem appetant. Illumq; adeo generalem quendam omnium tam deorum, quam hominum domitorem esse. Quod autem Deos maxime ex amore desipere atq; insanire: deinde & voluptatis

ptatibus deditos esse fingit: ex professione sua facere videtur. Fuit enim quāquam omnibus Philosophorum factionibus ex æquo prope infestus, ad Epicuream tamen magis, quam cæteras, inclinatus, qui & voluptatem, finem bonorum asserabant, & Deorum prouidentiam negabant. Id quod cum alibi passim, tum in Demonacte, & in Concilio Deorum animaduertere licet.

ΞΝΑΛΙΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ,

ΔΩΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΓΑΛΑΤΕΙΑΣ.

Doridis & Galatææ

Orestes, de eo quod Polyphemus nimis deformis, & foetidus, amauerit Galatæam, & amatus ab ea.

*Deformem ridet Polyphemum, Doris amabat,
Cæca tamen supra quem Galatæa modum:
Mutuo sic solita sese exagitare puella.
Quæq; suum præfert sic licet ille nihil.*

Luciani

Propos- **P** **Ormosum amantem**
it Galateæ, nempe
Siculū istū pasto-
rem aiunt amore tui depe-
rire. G. Ne ride Dori, nā
qualis qualis est, Neptuno
parte p̄gnatus est. Do.
Quid tū postea, si vel lo-
ue ipse sit p̄genitus, cū vi-
queadeo agrestis atq; his-
pidus appareat, atq; est
oim deformissimū, vno
culus. An vero credis ge-
nus illi q̄q; p̄stuturū ad for-
mā? G. Ne isthuc quidē ip-
sum, qd hispidus est atq;
agrestis, vt tu vocas, illum
deformat, qn virile magis
est. Porro oculus decet e-
tia frontē, q̄ qdē nihilo se-
genius cernit, q̄ si duo forēt
D. Videris Galatæa nō a-
māre habere Polyphemū
sic eū p̄dicas. G. B. quidē
haud adamo, sed tū insig-
nē istā vestrā insultādi op-
p̄brādiq; petulantia ferre
nō queo. Ac mihi nimis
inuidetia quādā isthuc fa-
cere videmini, p̄pterea q̄
ille cū forte aliqñ gregē pa-
skeret suū, nos q̄ elisorali
specula in littore ludentes
cerneret in prominētibz
Aene pedibz, quā videli-
cet int̄ mōrē & mare lit-
tus sese in longū potrigit,
vos ne aspexerit quidē, at
ego oim vna visa sum for-
mosissima, coq; i vna mē
cōicerit oculum. E. Ita
vos male habet, nā argu-
mētū est, me forma p̄stā-
tiorē esse atq; digniorē, quā
amet, vos cōtra fastiditas
esse. D. An istud tibi putas
indignū videri, si primū
p̄sto

Αλλ' ὁραστὴν ὃ γαλᾶτ' ἐκε
 Κ' φασὶ τὸν σικυλὸς τοτορ
 ποιμένα ἐπιμεμνῆνα θι.
 Γα. μὲ σκῆπ' ἰ Δαρί, ποσὶ δ' ὄντας κ'
 ἡέσις ἐσθ', ἐποιδ' ἄρ' ἱ. Δο. τίς ἐρ,
 εἰ κ' τὸ Διὸς αὐτὸ πῶς ὤρ, ἄρ' ἰ
 οὐτο, καὶ λᾶσιθ' ἰθαύτω, καὶ τὸ
 πάντας ἀμορφύτατοι, μοι δ' οὐ θαλο
 μ'· οἷα τὸ γύν' ὀδῶσα ἐτι αὐτο
 τοῖς πρὸς τὴν μορφὴν. Γα. οὐδ' ἔ
 λᾶσισι αὐτο, καὶ εἰ φ' ἔ ἄρ' ἰσι, ἄ
 μορφόν ἐσθ'. αὐτὸς δ' ἰσι γάρ. ὃ τ'
 ὀφθαλμοὺς ἐπιπρὶνέ τ' ὡς μετώφ.
 οὐδ' ἰσι ἐν δ' ἰσισιρον ὀφθ', ἢ εἰ λ' ἰσι
 Δο. ἰσισις ὃ Γαλᾶτ' ἐκε ὀφθαλμῷ,
 ἀλλ' ὀφθαλμοὺς ἔχων τὸν πολλόν
 μοι, οἷα ἰσισις αὐτόν. Γα. ἐκε ὀφθ'
 μῶν, ἀλλὰ τὸ πᾶν διεδιδασκέρ
 τῆτο οὐ φέρει ὅμῃ. καὶ αὐτὸς κ' ἰσι
 ἐπὶ φθόνον αὐτὸ πολλόν. ὅτι ποιμένα
 νερ ποτὶ, ἀπὸ τῆς στωπίας ποιού
 σαι ὅμῃ ἰδόν ἐπὶ τῆς ἡϊόν'· ἰσι
 οἷα πρὸς ποτὶ τῆς αὐτῆς, καὶ δ' μετὰ
 ξὺν τ' ὄντας καὶ τῆς θαλάττης αὐγί
 λος ἀπομυκθῆναι, ὅμῃ μῶν δ' ἰσι
 πρὸς ἰσισις αὐτόν· ὃ ἔξ ἀπασθ' ἰσι
 ὃ καλίστη ἰσισις, ἢ καὶ μοι ἰσισις
 πᾶσι τὸν ὀφθαλμόν. ταῦτα ὅμῃ
 αὐτὸς δ' ἰσισις γάρ. αὐτὸς ὅμῃ πᾶ
 ρά φησι. Δο. εἰ ποιμένα καὶ ἰσισις
 καὶ τῆς ἰσισις ἰσισις, ἐπὶ φθόν' ὅ
 οἷα

Luciani

Ratio.
Alia con-
temprio,
Polypha-
ma.

ἱπιφάνη
με ἔρω
νικόν.
Comp-
ratio.

Conce-
do.

Corre-
do cum
permis-
sione.

cho ne respōdere quidem
illi voluit balanti, quum
sit adeo garrula imo pu-
diſſet, ſi viſa fuiſſet imita-
tiſſiculum cantum & ri-
diculum, Ad hæc geſta-
bat in vinis amalius ille
delicias ſuas, vñſi carulum
pilis hirtum, ipſi non diſſi-
mitem. Quis autem nō in
uideat nullum ſtium Ga-
latea? Gal. Quin tu igitur
Dori, tuum ipſius amicū
nobis cōmōſtra, qui meo
ſit formoſior, quicq̃ docti-
us, ac melius vel voce ca-
nat, vel cithara. Do. Mihi
quidē nullus eſt amator,
neq̃ me hoc nomine ia-
cto, quaſi ſim vehemēter
amabilis, veruntamē iſti-
uſmodi amicū, qualis eſt
Polyphemus, nēpe totius
hircū olens, tū crudis victi-
cās caribus, & hoſpites,
ſi qui appulerint, deuo-
rans, tibi habeas, cumq̃
tu mutuum ames.

αὐτῷ ἠθέλει, αὐτὸν λάλειν ἵνα βρω-
χόμενος, ἀλλ' ἡχύνει, ἐφάνει μοι
μουμένη τραχὺς ὡδὼν καὶ κατὰ
γίλασον. ἔφραξε δ' ἐπὶ φράσας ἐφ'
τοῦ ἀγκάλας ἀθυρμάτοι, ἄρκτηρ
σεύλαται, καὶ τὸ λάσιον αὐτῷ προ-
σοικότα. τίς οὐκ αἶφθονήσας ἔτι
γαλάτῃ, τοῖόντου ὄφρατος. Γαλ. οὐ
κῶν σὺ Δορί, δῖξον ἡμῖν τὸν σάω-
ς, καλλίᾳ δὲ λανότι ὄντα, καὶ ἀδικά-
τορον, καὶ καθαρίῃν ἀμείνον ἐπιστάμε-
νον. Δο. ἀλλ' ὄφρατις πῃν ἐδίδας ἔσ-
μοι. ἔδ' ἐσμενύομαι ἐπὶ φράσας ἔσ-
τας, τοιοῦτος δὲ, οἷος δὲ κύκλω-
ς ἐπὶ κινάδρας ἀπόβων δασὺς δ' ἄρως
ὁμοφάγος, ὡς φασί, καὶ σιτοῦν μῆρος
τὸς ἐπιδημῶντας ἢ ξένους, οἷοι γίνοι-
το, καὶ σὺ δὲ τὰς αὐτῶν.

ΚΥΚΛΩΡΟΣ ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ.

Cyclopiſ & Neptuni.

Ἰδρυτικὸς, διηγητικὸς καὶ παραμυθητικὸς μυθολογίας
de Ulyſſes Polyphemum
excecauerit.

Cōmemorat Cyclops ſe oculo ut ſpoliāris Ulyſſes
Iſmaro porrexit dum cyathum ille mero.
Non potuit durare diu Polypheme, Tyrannis.
Cogeris eo potuas ſolvere promittas.

ΩΡΑΤΟΡ

Πάτερ, οἷα πίπτονθα ἐπὶ τῷ

καταράτου ξένου, ὅς μεθύ-
σας ἐξ ἐπύφλασέ με, καί με

μὲν ἐπιχρήσας. Πρσ. τίς δ' ἐσ-
ταῦτα πολέμοις ὁ πολυφύμων Κν.

τὸ μὲν πρῶτον Οὐτὶν ἰαυτὸν ἀπικα-
λεσ, ἐπὶ δ' ἐδίφην, καὶ ἔξω ἦν βί-
λως Οδυσσεὺς ὀνομάζων ἴφην. Πρ.

οἶδ' ὅν λ' ἔγες, τὸν ἰθακῆσιον, ἐξ ἰλίου
δ' ὀδ' ἤλθ' ἄλλ' ἀπὸ ταῦτ' ἡραξέον

οὐδ' ἐπ' αὖν ὀδ' ἄρα ἔστι Κν. κα-
τέλαβον ἰν' ὧδ' ἀντ' ἂν ἀπὸ τ' ἰομύς

ὀδ' ἔστι, πολλοὺς πινεῖ ἐπιβελόν-
οντας διηγοῦντοίς πομπύοις. ἐπὶ

δ' ἐπ' αὖν τῇ θυρᾷ τὸ πῶμα, π' ἔστι τ' ἔ-
στι μοι παμπύχης, καὶ τ' πῶμα ὀδ' ἔ-
καυσα ἰναυσά μιν. ὁ δ' ἔφ' ὅρι δ' ἐν

ἔφ' ὅρι ἀπὸ τοῦ ἔφ' ὅρι, ἔφ' ὅρι ὀδ' ἔ-
καυσα ἰναυσά μιν. ὁ δ' ἔφ' ὅρι δ' ἐν

ἔφ' ὅρι ἀπὸ τοῦ ἔφ' ὅρι, ἔφ' ὅρι ὀδ' ἔ-
καυσα ἰναυσά μιν. ὁ δ' ἔφ' ὅρι δ' ἐν

ἔφ' ὅρι ἀπὸ τοῦ ἔφ' ὅρι, ἔφ' ὅρι ὀδ' ἔ-
καυσα ἰναυσά μιν. ὁ δ' ἔφ' ὅρι δ' ἐν

ἔφ' ὅρι ἀπὸ τοῦ ἔφ' ὅρι, ἔφ' ὅρι ὀδ' ἔ-
καυσα ἰναυσά μιν. ὁ δ' ἔφ' ὅρι δ' ἐν

ἔφ' ὅρι ἀπὸ τοῦ ἔφ' ὅρι, ἔφ' ὅρι ὀδ' ἔ-
καυσα ἰναυσά μιν. ὁ δ' ἔφ' ὅρι δ' ἐν

ἔφ' ὅρι ἀπὸ τοῦ ἔφ' ὅρι, ἔφ' ὅρι ὀδ' ἔ-
καυσα ἰναυσά μιν. ὁ δ' ἔφ' ὅρι δ' ἐν

ἔφ' ὅρι ἀπὸ τοῦ ἔφ' ὅρι, ἔφ' ὅρι ὀδ' ἔ-
καυσα ἰναυσά μιν. ὁ δ' ἔφ' ὅρι δ' ἐν

ἔφ' ὅρι ἀπὸ τοῦ ἔφ' ὅρι, ἔφ' ὅρι ὀδ' ἔ-
καυσα ἰναυσά μιν. ὁ δ' ἔφ' ὅρι δ' ἐν

ἐφ' ὅρι

Pater, qualia pas-

sum ab exetra
bili isto hospite, q

me inebriatū excēcauit,
somno grauatum aggre-

sis. Nep. Quis vero est,
qui isthuc facere ausus fuit

Polypheme s Cyclops.
Principio quidē seipsum

Neminē vocabat, postq̃
aut effugit, atq; exetra tela,

vt dicit, fuit, Vlyssēm no-
minari se aiebat. Ne. No-

ui, quē dicis lithacensem,
ex llio autem nauigabar.

Sed quo pacto hæc pere-
git, cum alioqui nō ita au-

dax atque animosus sit?
Cyc. Deprehēdi in antro,

e pascuis domū reuersus,
multos quosdam, insidiā-

tes videlicet pecuariis. Po-
stea quā autē apposui fo-

ribus operculū (laxū autē
quoddā mihi est, perquā

magnū) atq; ignē resuscita-
ui, accensa arbore, quā de

monte mecū serebam, nisi
sunt abscondere sese para-

re. Ego vero cōprehensis
ipsorū quibusdam, vt par-

erat, deuoravi, vt qui præ-

ὁ πρῶτος

ὁ πρῶτος

ὁ πρῶτος

ὁ πρῶτος

ὁ πρῶτος

ὁ πρῶτος

ὁ πρῶτος

ὁ πρῶτος

ὁ πρῶτος

ὁ πρῶτος

ὁ πρῶτος

ὁ πρῶτος

ὁ πρῶτος

ὁ πρῶτος

ὁ πρῶτος

ὁ πρῶτος

ὁ πρῶτος

Luciani

le vero excavato veste, eo
 dēty igne succēso, insuper
 etiā excepāuit me dormiē
 tē. Et ex eo iam tēpore ce
 cus tibi sum Neptune. N.
 Vraite nimis dormiisti o
 fili, q nō intētea exilueris
 cū excepāteris. Vlysses igitur
 ille quo pacto effugit?
 Non enim, fat scio, potuit
 dimouere saxum foribus.
 Cyc. At ego amoui ipsum
 qui facilius illum cōpre
 henderem intē egrediē
 dū. Ac collocato meipso
 ad fores, extēntis manib.
 venabar, solis dēmisiss in
 pastua ouibus, & arietī ne
 gōcio dato, quāzā ipsum
 agere pro me oporteret.
 Neptuneus. Intellico rem.
 Sub illis latuit, cū se sub
 ducens Accēteris certe
 Cyclops conueniebat
 inuocare, trāta ipsum. Cy
 clops. Conuocaui illos,
 pater, atque etiam vene
 rūt. Sed postquam me in
 terrogassent insūdiatoris
 nomen, atq; ego dicerem.
 Neminē esse, insāuire me
 armatū, relicto me, iterū
 discesserunt. Ita imposuit
 mihi execrabilis, nomi
 ne. Et quod maxime mi
 hi egre fuit, contumelio
 se obiecta mihi clade huc.
 Ne pater quidem Neptu
 nus, inquit, leuabit te hor
 malo. Neptuneus. Confi
 de tibi, viciscar enim ipsum
 vt sentiat, etiamū cæcra
 dem oculorum mēderi im
 possibile, nauigantes cer
 tetamen seruare vel per
 dere, penes me esse. navi
 gat autem adhuc.

ρύσαις γε, προσίπι ἐπύφλασέ με καὶ
 θούδοντα, καὶ ἀπ' ἐκείνου τοφλὸν ἐμὴ
 θι. ὦ Πόσειδον, Πόσ. τίς βαρὺν ἐκείν
 μέθης δ' ἵκνουν, δεῖκ' ἐξέθερος μετα
 ξύ τοφλόν ἐμῳ. ὁ δ' εἰς Ὀδυσσεὺς
 πᾶσι δεικνύων, ὁ δ' αὖ ἐπ' οἶδ' ὅτι ἐκ
 δυνάθει ἀποκρίσσει τῶν πίπτον ἄρ
 πὸ πῆς θύρας. Κῦ. ἀλλ' ἐγὼ ἀφ' ἑ
 λθῶ, τίς μάλλον αὐτὸν λάβειμι; ἐξίον
 τα, καὶ καθεύδεις παρὰ τῶν θύρων, ἐκ
 θύρας τὰς χάρτας ἐκπιτάσεις, μόνος
 παρταῖς τὰ πρὶς βαταῖς τῶν νομῶν,
 ἐντρίφλῳ. ὦ κριθ, ὁ πόσος ἰχθὺς
 σπράττει αὐτὸν ὑπὸ ἱμῶ. Πό. μουνθά
 νοῦν' ἐκείνοις, ὅτι γε ἴλασθαι ὑπεξέλο
 θῶν σε, ἀλλὰ τοὺς ἄλλους γε κύνεσσιν
 πατεῖσθαι ἱπιδοῦσάδιν ἐκ αὐτῶ. Κῦ.
 σωνικάλιστα ὦ πάτερ, καὶ ἕκαστ. ἐπὶ
 δ' ἔροντο τῷ ἐκτενέλουσι. τὸ δ' ἐκ
 μα. καὶ γὰρ ἴφω, ὅτι Οὐδὲς ἐστὶ, μελαγ
 χολῶν οἰήθοντες με, ὡς χορὸν ἐπίοντο.
 οὕτω ἐπιθροῖσά το με ὁ καταρατὸς
 ἱερὸν ὀνόματι. καὶ ὁ μάστιγας ἵν' ἀσέ με,
 ὅτι καὶ ἐντρίφλῳ ἐμοὶ τῶν συμφορὰν
 οὐδ' ὁ πατήρ, φησιν, ὁ Πόσειδός με
 ἰάσεται σε, ἱ. α. θάρσ' ὦ τίκνον ἄρ
 ωοῦμαι γὰρ αὐτὸν, ὡς μεθ' ὅτι ἐκ
 καὶ πῦρ σίν μοι ὀφθαλμοῖν ἰάσεται
 δύνατον, τὰ γὰρ τῶν πλεόντων τὸ
 σφῆν αὐτῶς καὶ ἀπολλύναι, ἐκ ἱμοῖ
 πρὸς σε. πλὴν δ' ἐστὶ.

ΑΔΦΕΙΩΝ

ΑΛΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΠΟΤΗΙΔΩΝΟΣ,

Alphæi & Nereidæ.

*Ἰσχυρατικὸς, καὶ θυγάτηρ, quod Alphæus am-
nis dulcem in mari aquam
retineat.*

*Alphæus nulla inficitur salugine ponti.
Naturam retinet semper ubiq̃ suam.
Nep̃tuno quosdam simul hisce fateetur amores.
Arcas inis ebalanum sære Syracusis.*

Τὸ ὅτι ἄλφει, μὲν τῶν
Τ ἄλλων ἱπποδρόμοις πᾶσι
λαγόν, οὐτὶ ἀναρίστηται
τῆ ἄλφει, δι' ἧς ὡς ταῖς ἄλλαις
αἰ, οὐτὶ ἀναρίστηται αὐτῶν ἐξ ἑαυ-
τοῦ, ἀλλὰ ἐξ ἧς τὸ θαλάτῃς ἔκλυται,
καὶ χαλκὸς φυλάτῃς τὸ ῥήθρον, ἀνα-
ρίστη ἱπ, καὶ πᾶσι τῶν ἱπποδρόμων. ἀπὸ οὗ
ἔστιν ἄλφει ἱπποδρόμος, καὶ πᾶσι οἱ
ἄλφει καὶ ἄλφει, ἱπποδρόμος ἀναρί-
στηται, καὶ αὐτῇ ἀναρίστηται ἐν
αὐτῇ. ΑΛ. ὦ ἄλφει, πὶ τὸ πρῶτον
μὲν ἱπποδρόμος πᾶσι τῶν ἱπποδρόμων.
Χ. ἱπποδρόμος δὲ καὶ αὐτῇ ὡς ἄλλαις
αἰ. Π. γὰρ καὶ ὁ ἄλφει ὁ ἴσως
φύσιν ἱπποδρόμου ἔχει. Ν. καὶ τῶν ἱπποδρόμων αὐτῇ
αἰ. ΑΛ. ἔκ. ὡς ἄλλαις πᾶσι τῶν ἱπποδρόμων
αἰ. Π. ἔκ. ὡς ἄλλαις τῶν ἱπποδρόμων
αἰ.

Vid hoc Alphæe, Propo-
Q φτὶν solus ahorā tio.
in mare delapsus, θαλάτῃς
neq̃ cū salugine misce- κί τῇ
re, nō ut solent cætera flu- φέρων
mina om̃ia, neq̃ cohibes μακροῦ
teipsum, aqua diffusa, sed ῥῶτον
p̃ mare, velut secretus, ac
dulci custodiri fluore, in- ῥῶτον
corruptus etiam & purus
cursu laberis: Nescio q̃ lo- καὶ
corā in profundū te ipso, καὶ
quādamodū gaudē atq̃ ac- ἀνίστη
dēx facit, submerso. οἶ.
Ac videris rursū emergere ἱπποδρό-
h̃c alibi. & teipsum iterū ἱπποδρό-
spectandū exhibere. Alp. ποδὶ τῇ
Amatoria quædā res, hæc ἱπποδρό-
est, Neptūne, quam obrē, ῥῶτον
ne mihi vitio vertas. Ama- τῶτον
si tu & ipse serpente me- δὲ τῇ
ro. Nep. Mulierē ac, Al- οἶ
phæe, an amplexū amas, ῥῶτον
an etiā Nereidā teipsum
vnam aliquā? Alph. Non, ῥῶτον
vult ionē Neptūne quæ-
dam. Nep. Vbi igitur ten- τῶτον

Luciani

Interfatio rarū ille manat. Alph. In
de loco. fularis est, in Sicilia. Are-
απόρρητο thufam ipsum vocār. Ne.
σ' 18. Scio. Non deformē sane,
επίρρητο Alphēe, Arethufam amas
σ' 19. sed & liquidus fons ille
est, & per purum ebullit,
σ' 19. & ipsi aquæ etiam calculi
Laus fon gratiā addūt, supra quos
tis. tora ea velut argēteæ ap-
Discessus paret. Alp. Vt vere noli
quasi col fontem hūc, Neptune, ad
loquen- illū igitur abeo nunc. Ne.
tium. Sed abi quidē, & feliciter
θαύμαδι vtere amore. Illud aut mi
σ' 19. hi dic, vbi tu Arethufam
Reprehē cōspicatus es, Arcas ipse
suo morā cū sis, fons aut ille in Syra-
ais. culis manet. Al: Properi-
tem memoraris Neptune
curiose nimis interrogan-
do. Ne. Probe dicis. Abi
igitur ad amatū. Ac emer-
gens iterum & inari, eodē
alueo cum fonte illo mis-
cearis, & in vnam aquam
redigamini.

ΑΛ. νησιῶτις ἐστὶ σπηλαιή, ἀριθεύ-
σαν αὐτῶν καλῶσιν. Πο. οἶδ' ἔτι, οὐκ
ἄμορφοι ὧς ἀλφειᾶ τῶν ἀρίθουσαι,
ἀλλὰ θιωτῆς τε ἐστὶ, καὶ οὕτως παρὰ
ἀναβλῆτος, καὶ τὸ ὕδωρ ἐπιτηδεύ-
ταις ψήφισιν, ὅταν ὑπὸρ αὐτῶν φαι-
νόμενοι ἀργυροειδῆς. ΑΛ. δὲς ἀληθῶς
οἶδ' αὖ τῶν πηγῶν ὧς πόσῃ δόξῃ παρ-
ἐκείνῳ ὣς ἀπορρήματα. Πο. ἀλλ' ἔτι
πιθὶ μὲν, καὶ ἐντύχῃ ἐν ὕδατι φασί.
ἐκείνο δ' ἐμοὶ ὅτι, πρὸς τῶν ἀρίθου-
σαν ἔστι, αὐτὸς μὲν ἀρκῆς ὢν, ὃ δ' ἐ-
ν συρακυσσῶσι ἐστὶν. ΑΛ. ἐπεὶ γὰρ
νόν με πατέχῃς ὧς πόσῃ δόξῃ, περί-
χαρῶτα. Πο. εὖ λέγεις, χαρὰ παρ-
ὰ τῶν ἀγαπομένων, καὶ ἀναδύς αὖ
πρὸ τῆς θαλάττης, ξυσπασίᾳ μίγνυ-
ται πηγῇ, καὶ ὕδατος γίγνεται.

MENELAOY KAI PROTEWS.

Menelai et Protei.

αὐθιγὸς, quod Proteus cum in varias formas
tam in ignem, &c. conuer-
tatur.

*Proteus se in varias gaudet conuvertere formas.
In pelagi qui se continet usq; specu.
Fit lignum, fit aqua, & fulua ceruice leæna,
Flammæ etiam formam suscipere est solitus.*

Ἀλλὰ ὕδωρ μὲν σε γίνεσθαι,

Α ὦ πρωτόν, οὐκ ἀπίθωνον,
ἐνάλιον γὰρ ὄντα: καὶ δὲν.

Φρονεῖν φορητόν: καὶ ἐς λείοντα ὁπό-
τε ἀλλαγήνης, ὁμῶς οὐδὲ τὸ ἐξω πί-
σιος. εἰ δὲ καὶ πῦρ γίνεσθαι δῖωκτόν
ἐν τῇ θαλάττῃ οἰκισῶντα, τὸτο πά-
νυ θαυμάσιον, καὶ ἀπίσιον. Πρω. μή θαυ-
μάσῃς ὦ Μενέλαε. γίγνομαι γάρ.
Με. εἶδον καὶ αὐτός. ἀλλὰ μοι δο-
κᾷς (εἰρήσεται γάρ πρὸς σε) γοητός
εἶναι προσάφηνον πρόγραμμα, καὶ τὸς
ὀφθαλμοὺς ἐξαπατᾷ τῶν δρώντων,
αὐτὸς οὐδὲν τοιοῦτο γιγνώσκων.

Πρω. καὶ τίς ἂν ἡ ἀπάτη ἐπὶ τῷ ὁ-
τῶι ἐκέρων γίνοιτο: οὐκ ἀναγνώ-
σαις τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδόν, ἐς ὅτε με-
τιώρῃσαι ἐμαυτὸν: εἰ δὲ ἀπίσιος, καὶ
τὸ πρόγραμμα ψεύδεις εἶσαι δοκᾷ, φαν-
τασία τις πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἵστα-
μένη, ἐκαστοῦ πῦρ γίνεσθαι, πρὸς
σένεγκι μοι ὦ γοηταότατε ὦ χι-
ρκαῖον γάρ, εἰ ὁρῶμαι μόνον, ἢ καὶ
τὸ κάμναι τότε μοι πρόσκειναι. Με. Μιν.
ὅκ ἀσφαλὲς ἡ πέτρα ὦ Πρωτόν. Πρ.
οὐδὲ μοι Μενέλαε δοκᾷς εἶναι πολὺ
πῦρ ἐωρακέναι πώποτε, εἰδὲ ὁ πά-
ρα ὁ ἰχθυὺς εἶναι εἶδέναι. Με. ἀλλὰ τὸ
μῦθον πολὺν εἶδον, καὶ πάρα εἰδὲ, εἰ-
δὲως ἂν μάθοιμι παρὰ σε. Πρ. ὁ-
τι εἰς ἂν πῖνα προσελθὼν ἀρμόσῃ
ταῖς

T in aquā conuer-
ti te Proteu, incre-
dibile adeo nō est

marinus utiq; cū sis: etiam
arborem fieri, tolerabile:
præterea & in leonē ali-
quādo muteris licet, tamē
neq; hoc supra fidem est.

Quod si autē & ignē fieri
te possibile est, cum in ma-
ri habitēs, hoc omnino mi-
ror, neq; adducor, ut cre-
dam. Proteus. Ne mireris
Menelac, fieri em̄ soleo.
Menelaus. Vidi & ipse,
veruntamen videris mihi
(dicitur enim hic apud te)
præstigiis quasdā adhibe-
re rei, atq; intuentium o-
culos decipere, quum in-
terim ipse nihil tale fias.

Pro. Et quænam adeo de-
ceptio in rebus sic mani-
festis fieri queat. An non
apertis oculis vidisti in q̄
multa ipse me transforma-
uerim? Quod si vero non
credis, & res hæc tibi fal-
sa videtur, nepe apparen-
tia quasdā inanis ante o-
culos obseruans, posteaquā
ignis factus fuero, applica
mihi, heus generose tu, ma-
num. Nimirum senties, vi-
dear ne tantum ignis, an &
vrendi vim habeam. Me-
nelaus. Periculosum est
experimentum hoc Pro-
teu. Proteus. At tu Mene-
lac videris mihi neq; Po-
lypum vidisse vnquam, ne
que etiam quid pisci huic
accidere soleat, scire. Me-
nel. Verum Polypum ip-
sum quidem vidi, que ve-
ro accidat illi, libenter ex-
te cognouerim. Pro. Cui-

ὁμοιο-
γία.

ἀφάρα-
σις.

Assue-
ratio.

Refuta-
tio.

A testi-
monio.

Menelai.

ὕποθεσις

πρόβλη-
σις.

Ab ex-
templo simili

ἀξίωσις.

ἀφάρα-
σις.

Luciani.

de Poly/
po pisce,
eiusq; in
varias res
transfor/
matione
Cōcessio
Corre/
ctio.
Conclu/
sio.

cumq; saxo accedēs, aceta
bula sua applicuerit, atq;
affixus inhererit cirramen
tis, illi seipsum similem ef
ficet, mutatq; colorē imi
tando saxum, quoniam vili
cet lateat piscatores, nihil
ab illo uarians, neq; mani
festus existēs ob hoc, sed
assimilatus lapidi. M. Fe
runt hec. Sed tuū hoc mul
to magis omnē opinionē
excedit Proteu. Proteus.
Nescio, Menelae, cui
nā alteri facile credas, qui,
tuis ipsius oculis non cre
das, Me. vidēs equidē vi
di. sed tamē res ipsa mon
stro similis ē, eundē vide
licet ignē atq; aquam fieri.

τὰς κατύλας, καὶ προσφύς ἐχρητὶς παῖ
της πλεκτάτας, ἐκείνη ὁμοιοι ἀπὸρ
γάστα ἰσώντον, καὶ μεταβάλλει τὴν
χρόαν, μιμουμένη τοὺς πίπτον. ὡς ἄρ
λάβη τὴν ἀλίαν, καὶ σφραγίσαν,
μηδὲ φανερὸν ὡς ἔστι τοῦτο, ἀλλ'
ἰοικῶς τῷ λίθῳ. Με. φασὶ ταῦτα. καὶ
τοὺς πολλοὺς παραδοξότορος ὅτι πρὸς
τοῦ Πρωτ. καὶ οἱ δὲ, ὁ Μενέλαος, τίνα
ἐν ἑλλὰς πιστεύσας, οἷον σαρπηδὸν
θαλμοῖς ἀπιστῶν; Με. ἰδὼν ἑλθόν. ἀλ
λὰ τὴν πρῶτον ἀνέστη, καὶ αὐτὴν πῦρ
καὶ ὕδωρ γίνεσθαι.

PANOPHΣ ΚΑΙ ΓΑΛΗΝΗΣ.

Panopes et Galenes.

Πρωτικὸν, de pomo contentionis ab Eri
de tribus formosissimis Deabus
obiecto.

*Hic narrat Panopes Eridis pomumq; dolumq;
Vt lites illo mouerit atq; graues.
Priamides legitur iudex, malumq; reportat,
Blanda Venus: tantum cæca libido potest*

Luciani

πᾶς
 πᾶσιν
 Recusat
 Iupiter iu-
 dicium.
 Iudicē a-
 lium con-
 stituit.
 Dece ad
 iudicem
 abeunt.
 ἔμμε
 τῶμα
 κατὰ
 πρὸς
 res hęc processisset. Verū
 ille, ipse quidē, inquit, non
 feram iudiciū de hoc, tam-
 en si illę ipsum iudicare vel-
 lent, sed in Idam ad Pria-
 mi filium abite, qui & dis-
 cernere nouit, quęnā for-
 mosior sit, utpote elegan-
 tior studiosus & ipse, & nō
 facile, talis cum sit, iudica-
 uerit male. Gal. Quid igitur
 ad hęc Dece illę, Pa-
 nope? Pan. Hodie, arbi-
 tror, in Idā abeūt. Gal. Et
 q̄s veniet paulo post, qui
 nobis renūciat eam, quę
 vicerit? Ps. Atiā nunc tibi
 affirmo, q̄ nulla alia vin-
 cet, veniente in certamen
 Venere, nisi arbiter ipse
 omnino cęcutiat.

οὗτος μὲν, ὃ κρίνῃ, φησι, πρὸς
 τούτῳ, καὶ θεὸς ἐκάναι αὐτὸν δικάσαι
 ἡξίουν. ἄπειτ' εἰς τὴν Ἰδῶν παρὰ
 τῇ Πριάμου παῖδα, ὅς οἱ δὲ τε σὺν
 γνώσῃ τὴν καλλίστην φιλόκαλόν
 ὦρ, καὶ οὐκ ἂν ἐκένθ' κρίσαι πε-
 κῶς. Γαλ. τί οὖν αἱ θαῖ, ὃ Ρωσὸς
 πη. Ρωσ. τέμφορον, οἶμα, ἀπίασι
 πρὸς τὴν Ἰδῶν. Γα. καὶ τίς ἔσθ' ἐμὴ
 τὰ μικρὸν ἀπαγγέλλωρ ὑμῖν; ἢ κα-
 τοσαῖ; Πα. ὅθ' ἐθι φημι οὐκ ἄλλα
 κρατήσῃ, τῆς ἀφροδίτης ἀγωνισομέ-
 νης, ἢ μὴ πᾶν ὃ διατυτῆς ἀμ-
 βλυώτῃ.

ΡΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΔΕΛΦΙΝΩΝ.

Neptuni, Delphinum.

Δελφινῶν, Delphinos amatores esse hominum,
 ὅς ab aliquo istorum Arionem eie-
 ctum ἀπ' ἀδονίβους in mare
 transuectum esse.

Mira est delphinum uere natura, quod omnes
 Sic redamant homines, baudq̄ perire sinunt.
 Euadit mortem cithara submersus Arion:
 Musica nam curas pectora mæsta leuat.

Εἴγε

Luciani

et me saltem assumpto or
natu, & decantato prius
mihipsi funebri aliq car
mine, volentem finire pre
cipitare meipsum. Con
cesserunt nautæ. Tum ille
assumpsit ornatum, & ce
cinit omnino lene, & ceci
dit in mare, tanquā statim
omnino moriturus. Ego
vero excepto atq; imposit
o illo enataui vna cū ipso
in Tēnarum. Nept. Lau
do studium erga Musicā
tuum, dignam enim mer
cedem retulisti ipsi pro eo
quod auscultaras.

Collauda
tio a gra
uudine.

παλαβόντα με, καὶ ἔπειτα θρήνησ
τινα ἐπ' ἑμὺν ᾄδων, ἰκόντα ἰάσαται ῥί
ψα ἑμαυτόν. ἐπέτε-σαν οἱ αὐτοί,
καὶ ἀνάλαβι τὴν σκυδιὴν, καὶ ἦσαν παρ
εὐ ληγεῖς, καὶ ἔπαιον ἐς τὴν θάλατταν
τοῦ, ὡς αὐτίκα πέντοι ἀποθνήσκου
με. ἔγὼ δ' ἐὺπαλαβὸν, καὶ ἀναβίμε
ν αὐτόν, ἔξουξάμην ἔχον ἐν ταῖς
ναυαῖς. Πο. ἰκανὸν τῆς φιλομαθείας.
ἔξισεν γὰρ τὸν μισθὸν ἀποδιδόντα
αὐτῷ τῆς ἀκροάσεως.

ΦΟΞΥΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΝΗΡΗΙΔΩΝ. Neptuni & Nereidum.

προσακτικὸς, καὶ διηγητικὸς, de Helle ab
ariete in mare delapsa.

*Hellem cum uexit, Phrixumq; per bellefontum.
Olim aries, dorso decidit illa metu.
Ast huius frater Colchus est uectus adusq;
Sola soror liquit nobile nomen aquæ.*

ἡρώδης ο
κπικά. F Retū hoc quidem
submersa est, Hellepōtus
ante ipsum, vos Nereides
acceptū in Troadē aufer
te, ut ibi ab incolis sepelia
tur. Ner. Nequa, Neptu
me.

Ο ἡρώδης τοῦτο, ἐν ᾧ
Τ. πῶς παύει χεῖρ, ἡλὲ ο
αὐτοὶ δ' ἀπ' αὐτῆς καλέ
δο. τὸν δὲ νεκρὸν, ὅμως δὲ Νηρηί ο
δὲ παλαβοῦσαι, τῇ Τροάδι προ
σεύχεται, ὡς ταφῆν ὑπὸ τῶν ἱππ. ο
χορίαν.

Luciani

Ipsa res . arietis amplius nō potuit,
Obiecti- qbus se eousq̃ sustentauit,
onem rat, atq̃ ira in mare deci-
dit. Ner. An non igitur ma-
δύτασα, trem ipsius Nephelen de-
γαγῆ, cebat opem ferre caden-
diuit. tit. Nep. Decebat sane, sed
Parca quam Nephelen mul-
to potentior est.

ἀπάλητος, καὶ κατέπιπεν ἐν τῇ πέλα-
γῳ. Νη. οὐκ εὖν ἐχλὺ τὴν μητί-
ρα τὴν Νηφίλῳ βοηθῆν πιπύουσα;
Πο. ἐχλὺ. ἀλλὰ ἡ μοίρα πολλῶν τῇ
Νηφίλῳ δωκετο τόρα.

ΙΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΡΟΣΕΙΔΩΝΟΣ.

Iridis & Neptuni.

Ἐξηγητικός, *Quomodo Delus insula fluui-
ans substituerit.*

*Vt fluitans Delus consistat, nunciat Iris
Ortygia, Asterie quæ ante uocata fuit.
Hospitium tandem Latona præbuit isthic,
Cum Pytho usque adeo persequeretur eam.*

Alludit ad nomē
Insulæ, ἣ
ipsa fuit
appellata
Subiecta
tractatio.
κατ' ἀφ'
γῆσιν
Prædi-
catum.
Insulā istā errantē
I Neptune, quæ a
Sicilia reuulsa at-
que vndis submersa, mari
innatat. Eam, ita iuber lu-
piter, consistere facias iam
atque apparere, & vt tan-
tundem manifesta atque
conspicua in medio Ae-
gæo inconcussæ maneat,
fundata firmiter admo-
dum illa. Opus enim illa
non nihil habet. Neptu.

Fiet

ἦν γὰρ τὴν πλωσάμε-
την δὲ Ρόσειδον, ἀποπαρα-
δίδου τῆς Σικελίας, ὅφρα
θὺν ἐπιπνέχῃ συμβέηκεν. τῶν τῶν
φασὶν δὲ Ζεὺς σῆθ' ἔδ' ἡ, καὶ ἀνὰ φησιν
καὶ πρὶν ἔδ' ἡ δ' ἔδ' ἡ, ἐν τῇ αὐτῇ
μίσθ' βιβαίως μένει, ἐνρίξας πᾶν
ἀσφαλῶς, δ' ἔσται γὰρ π' αὐτῆς. Πο.
κατ' ἀξίως

πεπράξεται το τοῦ Ἰα. τίνα δὲ ὁμοίαν
παρέξει αὐτῷ τὴν χρεῖαν ἀναφαν
νῆσαι, καὶ μηκύνει πλύνσαι. Ἰας. τί μὲν
Λητώ; ἢ αὐτῆς δὲ ἀποκυνῆσαι. ὅθεν
ἀποκυνῆσαι ὑπὸ τῶν ὠδίνων ἔχει.
Πο. τί ἔστι; ὅχι ἱκανὸς ὁ ἔρως ὅς ἐστιν
καὶ ὁ δὲ μὴ ἔστι, ἀλλὰ γὰρ πᾶσαι ἡ
γῆ οὐκ ἂν ὑποδέξαίτο δύναιτο τὰς
αὐτῆς γοίας. Ἰας. οὐκ ἂν Πόσειδον, ὃς
ἔρα ἂν ὀρεῖται μὲν καὶ ἑλπίσιν τῶν
γῆν μὴ ἀπαρᾶν τῇ Λητοίᾳ τὸ ὠδίναν
ὑποδοχὴν, ἢ εἰς τὴν γῆν αὐτῇ δὴ ὡς
μοτὸς ἔστιν ἀφανὴς γὰρ ἦν. Πο. σωὴν
μὲν εἶναι ἦν, καὶ ἀνὰ δυνάμει αὐτῆς ἐκ
τῆς βύθου, καὶ μηκύνει ὑποφάρου, ἀλλὰ
βελόνας μένει. καὶ ὑποδέχεται ὃς δὲ δυνά
μειστέτη τῆς ἀδελφοῦ τὰ τέκνα δύο.
τὸς καλλίστους τῶν θιόνων, καὶ ὅμοιους ὃς
πρίτωι, ὅθεν ἀπορροῦνται τῶν Λη
τῶν αὐτῶν, καὶ γὰρ ἡ ἀπαντα
ἔσο. πὺν ἀφ᾽ ἑνὸς δὲ, ὅς ἐστιν, ἔξοικον
ἐν αὐτῶν φοβῶν τὰ νεογνά, ἵνα
δὴν τεχθῇ αὐτίκα μίτῃσι καὶ τιμῇ
εἶσθαι τῇ μητρί. οὐ δὲ ἀπ᾽ ἀγγίλλει τῇ
Διί, πάντα εἶναι ὡς περὶ ἡ.
ἔσθαι καὶ Διὶ. ἢ καὶ
ἢ Λητώ, καὶ πᾶ
κτίτω.

Fiet hoc, Iri, sed tamē quē
vsum illi praebebit, mani
festa apparens, & nō am
plius fluctuans: Iris. Lato
nem in ipsa oportet pare
re, iam enim male habet a
doloribus. Nep. Quid igitur
an non sufficit illi co
lum, vt in eo pariat: Quod
si minus autē illud, ac cer
te nec tota terra partus il
lius recipere poterat: Iris.
Non, Neptune. Nam lu
no obstruxit iururan
do magno Tellurem, ne
praeberet Latonae partu
rientivllum receptaculum.
Haec igitur insula iuramen
to non tenetur, Abscondi
ta enim tum fuit. N. Intel
ligo rem. Igitur subfiste In
sula, atq; emerge iterū ex
profundo, & nō amplius
fluctues aut titubes, sed im
mota mancas. Ac suscipe
o felicissima, fratris mei li
beros duos, deorum om
nium pulcherrimos. Et
vos, Tritones, trajcite La
tonē in ipsam, omniaque
tranquilla sint. Serpentem
aut itum, qui nūc velut co
stro exagitat illam, per
terrefaciendo, ipsi infantes
posteaquam in lucem edi
ti fuerint, aggredientur, ac
matrem vindicabunt. Tu
vero vade, renuncia Ioui,
omnia bene habere. Stra
bilita est Insula. Ve
niat Latona, ac
pariat.

Ratio.
Pollicet
semorem
gesturū:
& inter
rogat cau
sam finalē
ἀφύγασθαι
Obiectio
Respōsio
Maior.
Assum
ptio.
Proba
tio.
ἢ πρὸς
σάξιν.
Scilicet
Apollin
nem &
Dianā
ἀποσπᾶ
φῇ πρὸς
σάξιν.
ἢ πρὸς
θῆσιν.
Conclu
sio.

Luciani

ΞΑΝΘΟΥ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΗΣ,

Xanthi & Maris.

*περικλυτός: petit enim Xanthus fluvius
à Vulcano penè exustus, auxi-
lium à mari.*

*Ignipotens rapidis incenderat omnia flammis,
Vna etiam exustus fortè Scamander erat.
Præsidium ponti quærens nihil impetrat ille,
Andax obstiterit quod semel Atacidi.*

Πρόσθε, ὁ
ἀντί, ὁ
Rogatio
gemina.
A causa
narratio,
de factū
Achillis,
quod est
causa im-
pulsiva
sui facti.
Causa im-
pellēs. Fa-
ctū suum.
Redit ad
Vulcanū
de ipsam
rem, post
omnia ex-
positam.
ἀντί, ὁ
ἐπὶ αὐτῷ

Vscipe me, o Ma-
re, grauiā em̄ pas-
sus sum, extingue
mihī vulnera. Ma. Quid
hoc rei est Xanthē? qs te
densit? Xa. Vulcanus, sed
igne cādelco prorsus, mi-
ser & effruelco. Ma. Cur
autē iniecit tibi ignē? Xan-
Propter filium Thetidis.
Postquā enim occidentē
illū Phrygas, supplex de-
precatus sum. ille autē ab
ira nihil remisit, sed occiso-
rum corporibus etiam ob-
struxit mihī alueā, ego mi-
serus miserorū, occurri, vt
uerē illū, quo eo periculū
absterritus, ab occisione
virorū cessaret. Ibi igitur
Vulcanus (aderat em̄ pro-
pe forte exstitēs) vniuerso
igne, quantū, opinor, vñ
habebat, quantūq; & in
Aet-

Ἐξα μὲν ὁ θάλασσα, δὲ ἀντὶ
Δ. πτωθῶτα, κατὰ σῆμα
μὲν τὰ πρῶτα. Θά. τί
τοιοτὸν ὁ Ξάνθος; τίς σε πείσκει; ὁ
Ξάν. Ἡρακλῆς. ἀλλ' ἐπὶ αὐτῷ ἔκωμα
ἔλας; ὁ πικρὸς αἶμας, καὶ ἴσως. Θά. διὰ
τί δὲ θινέβαλε τὸ πῦρ, Ξάν. οὐδὲ
τὸν ἦν τὸ θινέβαλε, ἐπὶ τοῦ φονεύον-
τος τοὺς φρύγας ἐκ τούτου, ὃ δ' ἔκτισ-
καύσαιτο τῆς ὀργῆς, ἀλλ' ὑπὸ τῷ νε-
κρῶν ἀπέφραττε μαι τὸν ῥῆν, ἐλπίσας
τοὺς ἀδελφεοὺς, ἐπὶ αὐτοῖς, ἐπὶ αὐτοῖς αὖτις
λαόν, ὅς ποθεν αὖτις ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τῶν ἀν-
τιπῶν. ἰνταῦθα ὁ Ἡρακλῆς, ἐπὶ αὐτῷ
πλευροῖεν πῦρ, πᾶν ὅθι οἶμαι πῦρ
ἄλλο, καὶ ὅθι ἐν τῷ αὐτῷ, καὶ ἰσχυρὸν ἄλ-
λως,

καὶ, φέρων, ἐπὶ τῷ μοι. καὶ ἵκανον
 μὲν τὰς πηλίας, καὶ μὴ ῥίπτει. ὡς πῆ-
 ραι δ'· καὶ τὸς περὶ αἰμαίνοντας ἰχθύς,
 καὶ τὰς ἰσχυλύναι. αὐτὸν δ' ἱμὶ
 ἐπερὶ χαλὰσαι ἐπὶ ἰσχύς, μὴ οὐ
 μὴ ὅσον ξυρὸν ἰργάσαι. ὁρᾷ δ'
 οὐκ ὅπως διακῶμαι ἐπὶ τῷ ἱε-
 κκυμοτόρῃ; Θάλ. θολερὸς δ' ἔστι
 θι, καὶ θορόνδης, ὡς ἀκός, καὶ αἶμα μὴ
 ἀπὸ τῶν νεκρῶν, ὡς θορόνδης, ὡς φθι-
 ἀπὸ τοῦ πυρὸς. καὶ ἀκότος δ' ἔστι
 θι, ὡς ἐπὶ τὸν ἱμὲν ἡδὲν ὁρμυσας
 μὴ αἰσινὸς ὅτι Νηρηίδος ἡδὲν ἔστι.
 ἔστι. θι ἔστι ἡδὲν ἱλίσσας γένωας
 ὅντας τὸς φέρων; Θά. τὸν Ἡρα-
 σμὸν δ' ἐκ ἱλίσσας, αἰτίῃ
 ἡδὲν ἔστι τὸν ἀχολίαν

Ætna, & si quibus alijs lo-
 cis, illius est, allato, pces-
 sit obuiā, ac exulsit quidē
 vltimos, & myricas, affuit
 autē & infelices pisces &
 anguillas. Me vero, cū ef-
 feruiscere fecisset, parum
 absuit, quin tofū aridū ac
 siccū reddiderit. Vides ni-
 mirū quo pacto exulsi di-
 bus istis deformatis sim.
 Mar. Turbidus es, o Xan-
 the, & calidus, vt cōfenta-
 neum est, cruore a cadaue-
 ribus, calore autem, vt ais
 ab igne veniente. Ac me-
 rito, Xanthe, vt qui con-
 tra filium meum imperū se-
 ceris, nō veritus, qd Nerei-
 dis filius ille esset. Xan.
 An non igitur decebat mi-
 fereri me Phrygū, vicino-
 rum adeo meorum? Mar.
 Vulcanū vero, an nō con-
 tra decebat misereri A-
 chyliis Thetis adeo filij

is, uel
 ἀνταπό-
 δόσις.
 Conclu-
 siumcula
 quærelæ.
 Obcessio
 προσπα-
 λος.
 σαρκασ-
 μὸς
 accusatio
 Defensio
 ab hone-
 sto.
 ἀνταπό-
 δότης
 γένωας
 γενέσθαι

ΔΩΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΘΕ-
 ΤΙΔΟΣ.

Doridis & Thetidis.

Πατριὰς de unica filia Acrisii Danae
 Ioue in aurum conuerso decepta,
 & a patre in mare
 exposita.

Notum

Luciani

*Notum est quod Danaen clausam deluseris imber
Aureus ut ponto post dederitq; pater.
Heu nil tam firmum quicquam sancteq; pudicum,
Quinetiam maculet perniciosus amor.*

Interro-
gatio.
Narratio
generalis

πᾶσι

ἐπιθῆ

γῆσι

qua copi-

osius ex-

ponit su-

periora.

ἀγασμόν

τυλικόν.

Rogatio

causæ

ἐπιθῆ

γῆσι

διδίχα

& fabulæ

expositio

ἐδιδίχα

ρα φα

ctum, &

causa.

παρὶνθ

σις, ὅ

præsumi

tio.

τὸ πρᾶ

γμα.

Vid lachrimaris
Theti The. Pul-
cherrimam Do-

ri puellam vidi, in arcam
a patre coniectam, tum ip-
sam, tum infantem ab ea
paulo ante genitum. Iussit
autem pater nautas, arcā
illam acceptam, postquā
in altum a terra prouecti
essent, abijcere in mare, ut
ita periret & misera illa, &
infans vna cum ea. Doris.

Quamobrem autem, o fo-
ror, hoc? quandoquidem
comperta habes exacte
omnia. Thet. Pater illius
Acrisius, quia pulcherri-
ma erat, in æreum quendā
thalamum inclusam, perpe-
tue virginitati destinarat.
Deinde, verum quidem di-
cere non possum, Iouem
autem aiunt, conuersum in
aurum, delapsum per im-
pluium ad ipsam esse. Ac-
cipiente autem illa in sinu
demanantem deum, graui-
dam ex eo factum fuisse.
Quod cum pater animad-
uertisset, utpote durus qui-
dam & zelotypus senex,
grauiter indignatus est. Et
quia ab aliquo stupraram
fuisse illam arbitratu est,
coniecit in arcam hanc, cum
paulo ante peperisset. D.
Cæterum illa quid agebat
Theti, quando abnuptieba-

tur

ἰ δὲ κρύπτει ὁ Θέτι. Θέτι

Τ τις, καλλίστην δὲ Δορι

κόριον εἶδον ἐς κιβωτόν

ὑπὸ Φατρὸς ἐμβληθῆσαν, αὐτὴν τε

καὶ βρέφους αὐτῆς ἀρτιγέννητον, ἐν

κίβωτῳ δὲ ὁ πατὴρ τὸν νόοντας ἄ-

ναλαβόντας τὸ κιβώτιον, ἐπεδύοντο

λὺν ἀπὸ τῆς γῆς ἀποσπάρσασθαι, ἀ-

φῆναι ἐς πῶν θάλασσαν, ὥς ἀπόλοιτο

ἡ ἀθλία καὶ αὐτὴ, καὶ τὸ βρέφος.

Δορ. τίνος δ' ἔπειτα δὲ Διδίχα, ἐπει-

μαθὸς ἀκριβῶς ἀπαίτα: Θέτι. ἀ-

κρίσις δὲ πατὴρ αὐτῆς, καλλίστην οὖ-

σιν, ἐπαρθύνουσαν ἐς χαλκῶν τινα

θάλαμον ἐμβαλὼν, ἔτα τὸ μὲν ἀλ-

θεὸς οὐκ ἔχον ἀπ' ἑν. φασὶ δ' οὖν τὸν

Δία χρυσὸν γυνόμενον, ῥυλῶναι σφ-

τὸν ὀρόφον ἐπ' αὐτὴν, διξαμένῳ

δὲ ἐκένῳ ἐς τὸν κόλπον καταρῖον

τα τὸν θεόν, ἐγκύμονα γυνάμ-

ποτο αἰδομένη δὲ πατὴρ, ὄργιστος

της καὶ ἡλιότυπος γέρον, ἡγανά-

κτησι καὶ ὑπὸ τινος μεμοιχθῆσα

οἰηθεὶς αὐτῶν, ἐμβαλὰς ἐς πῶν κι-

βωτόν ἀρτιγετοκῆσαν. Δορ. ἢ δὲ,

τί ἔπραττεν ὁ Θέτι, ὅπου κατ' ἑ-

κφο.

κφο ; Θίτ. ὑπὲρ πάντων μὲν ἰσὶ γὰρ ὁ
Δωρί, καὶ ἰφθίμῳ τῷ καταδίκῳ. τὸ
βρίθῳ δὲ παρῆλθ' το μὴ ἀποθανῆ
ναι, διακρίνουσα καὶ τῇ πατρὶσι
κινύσας αὐτὸ, κάλλιστον αὖ τὸ δέ,
ἐπ' ἀγνοίας τῶν πατρῶν, καὶ ἡμῶν
δὲ πρὸς τὴν θάλασσαν, ὑποπίμ-
πλασμα αὐτοῖς τὸς ὀφθαλμοὺς διακρί-
νον, μνημονεύσας αὐτῶν. Δο. καὶ μὴ
διακρίνεις ἰστορίους, ἀλλ' ἤδη τιθί-
σιν. Θί. οὐδ' αὖτως, νόχται γὰρ ἔτι
ἢ κλειστός ἀμφὶ τῷ Σίει φονί, [ὥ]τα
αὐτοὺς φυλάττεις. Δο. τί ἔτι θύ-
σας ὀφθαλμοῖς αὐτοῖς, τοῖς ἀλιεύσι τοῖς
τοῖς ἐμβαλόντων ἐς τὰ δίκτυα τοῖς
Σιειφίους; αἱ δὲ ἀναπαύονται, σὺ
συστρίβεις. Θί. ἔτι λήγεις, οὐτὸς
πολλοὶ μὴ ἂν ἀπολίσσω μὴ τι αὐ-
τῇ, μὴ τι ἢ παρὶν ὅπως ὁρῶντες

tur? The. Pro se quidem
nihil dicebat, Dori, sed ta-
cite ferebat damnationem
pro infante autem depre-
cabatur, ne morti tradere-
tur, lachrymando, atq; illū
auro ostentando, pulcher-
rimum saue puerum, Do-
ri. Ille autem prae ignoran-
tia malorum, etiam arride-
bat matri. Oppleo rursus
oculos lachrymis, quum in
mentem illius venit. Do.
Et me flere fecisti. Sed nū-
quid iam mortui sunt? Th.
Haudquaquam, natat e-
nim adhuc arca circa Scrip-
phum, vivis illis custoditis
Dor. Cur igitur non con-
servamus ipsam, piscatori-
bus istis Scriphijs, in retia
immitendo? Qui extra-
ctos illos, incolumes prae-
stabit scilicet The. Recte
dicas, atque ita faciamus.
Non enim perire decet,
neq; ipsam, neq; infantem
adeo cum sit formosus.

τὸ μί-
Horat. li.
3. Carm.
oda. 16.
τὸ ἰπ-
μο-
παθ-
muliebre
Alia in-
terroga-
tio.
Effectus
comfiera-
tiois, hor-
tantis in-
terroga-
tio.
Assensus
ad illam.

ΤΡΙΤΩΝΟΣ ΚΑΙ ΝΗΡΗΙΔΩΝ,

Tritonis et Nereidum.

*Περσεύς. quomodo Perseus filius Danaes
balanem contra Andromedam emiso-
sam occiderit, et ipsam puellam
liberaverit, et tandem in
uxorem duxerit.*

Iussus

Luciani

*Iusserat Andromedā cōvinci nexibus Ammon,
Promatres id Veneris ultio certa fuit:
Liberat hanc Perseus, qua conditione volebat,
Belua nil potuit, factus est hicce gener.*

ἡρώη.

οὐκ ἔστι.

καὶ, ὅ

propoli.

tio bipar

rita.

Rogatio

de interse

ctore.

Causa.

impellēs

Modus.

ἔξωθεν

οὐκ.

προσώτω

ρηφία.

ἵππων

Conclu

sio.

Ratio ab

etate, fa

milta, &

corpore

Cōtinua

tio narra

tionis cau

sa.

Alena ista vestra,
B Nercides, quam
contra filiam Ce/
phei Andromedam emissi
stis neq; puellā ipsam in-
iuria aliqua affecit, pinde
vi vos putatis, & ipsa iam
mortua est. N. A quo, Tri-
ton? Num Cepheus, tanq̃
ille tamēto aliquo propo-
sita puella aggressus istam
occidit, ex invidijs? cū mul-
ta vi adortus? Tri. Non.
Sed nostis, arbitror, Iphie
nassa, Perseum illum Da-
naes puerū illum parvum,
quē vna cū matre in arca
abiecit in mare ab auo
materno, conseruastis mi-
serte illorū videlicet. Iph.
Noui quē dicis. Cōsenta-
neū vero, illum iam adole-
scentē factū esse, atq; ad-
modū generosum, & pul-
chrū aspectu. Tri. Hic oc-
cidit Balenā. Iphi. Quam
obrem Triton? Neq; em hu-
iusmodi cōseruationis pre-
mia persolvere nobis de-
bebat. Tr. Ego vobis ex-
ponā omnē rē, ita vt gesta
est. Missus hic fuit ad Gor-
gonas, vt hoc quasi quod
dam certamē regi perage-
ret. Postq̃ autem petuenit
in Libyam. Iph. Quomō-
do Triton, solus, ne, an &
alios secū socios abduxit.
Itā altog difficile hoc iter.

Tri.

Ο κῆτ' ὁ μὲν δ' Νυρηίδης

Τ εἰπὶ τῷ τοῦ Κυρίου θυ-

γατρῶν ἀπομόλιον ἐ-

πέμψατο, οὔτε τῶ παύσει ἐδίκεσθαι

δὲ εἶδεν, ἢ αὐτὸ ἔδει τίθηναι. Νη-

ὕπὸ τίν' ὃ Τρίτων, ἢ ὁ Κηφύου κα-

θάπρη δέλιος πρόσθις, τῶ κόρην

ἀπείκταντο ἰπιδόν, λαχθεῖσι μετὰ

πολλῆς δυνάμεως; Τρί. οὐκ, ἀλλ'

ἴσται, οἷμαι δ' ἰφίανασσα, καὶ Πρόσια,

τὸ τῆς Δαναῆς παιδίον, ἔμετὰ τῆς

μητρὸς ἐν τῇ κίβω ὅθι ἐμβληθὲν ἐ-

στάλασσαν ὑπὸ τῆς μητροπατρῶς,

ἐσώσασα, οἰκτέρασθαι αἰετοῦς. ἴφί,

εἶδεν ἐν λίγῃσι. ἀκούς ἢ ἔδει νουσίαν

εἶναι, καὶ μάλα γονιαιόμην καὶ κα-

λὸν ἰδόν. Τρί. ὅτ' ὁ ἀπείκταντο τὸ

κῆτ' ὁ. ἴφί σφ' ἰδὲ Τρίταν; ὃ γὰρ

δὴ σῶσθαι ἔπειν ποικύτα ἐκ τῆς αὐ-

τῆς ἰχθῶν. Τρί. ἐγὼ ὑμῖν φράσω κα-

πᾶν ὡς ἐγένετο. ἰσάλη μὲν ὅτ' ἐπὶ

τῆς Γοργόνος, ἀθλόν τινα τοῦτον τῆς

Βασιλῆς ἐπιτελῶν, ἐπὶ δ' ἐφίκετο

ἐς τὴν Λιβύην. ἴφί. πῶς δ' Τρίταν,

μόνον ὃ καὶ ἄλλους συμμάχους ἔ-

χων; ἄλλως γὰρ δύνατο ὃ ὁδός.

Τα.

Luciani

τὴ πρῶτα modum & quasi mox ab
χρῆστα, forptura Andromedam,
μιντα, in altū sublatus adolescēs,
μορφῶσι. manu ad capulū admoto,
ἐπὶ πόμινον. harpam tenens, altera qui
πρᾶμα dem ferit, altera autē Gor-
πραχθίν gona spectandā pferēs, in
ὁ πόμινον lapidē illā cōuertit. Illa igitur
ἐπιφώνημα mortua est, & dirigue-
μα re ipsius mēbra oīa, quæ
μα cunctq; Medusam aspexer-
μα ſūt, at hic solutis vinculis,
μα gbus uirgo alligata fuerat
μα suppositaq; manu suscepit
μα illam summis pedum digi-
μα tis descendentem erupe ar-
μα dua illa quidem atq; pro-
μα cliui, & nunc cum eadem
μα nuptias peragit in ædibus
μα Cephei, abducitq; illā se-
μα cū Argos. Quare pro mor-
μα te, nuptias neq; eas vulga-
μα res illa inuenit. Ne. Equi-
μα dem non ita valde ægre se
μα ro factū hoc. Quid em̃ a-
μα deo nobis iniuriæ fecit pu-
μα cilla, si mater ipsius superbe
μα extulit sese tunc, ac pulchri
μα or nobis esse voluit. Trit.
μα Quod hoc pacto magnū
μα dolorē perceptura fuisset
μα ob filiā, mater certe illius
μα cum sit. N. Ne meminert-
μα mus Dori istorū amplius,
μα si quid barbarā mulier, su-
μα pra quam decebat, loquax
μα fuit. Satis enim supplicij tu-
μα lit, quæ tanto in metu, il-
μα liæ causā constituta,
μα fuit. Gratulemur
μα igitur nu-
μα ptijs.

μάλα φοβόρην εἰς καταπιούρην
τὴν ἀνδρομέδου, ὑπὸ δαωρηθῆναι δ
μενίσκῳ, προκάποι ἔχον τ ἄρ
πῶ, τῇ μὲν καθικυῖται, τῇ δὲ προσδ
κνὺς τὴν γοργόνα, λίθον ἐπὶ δ αὐ
τό: τὸ δὲ, τίθεικε γὰρ, καὶ πέτρῳ
αὐτῷ τὰ σπλάγ, ὅσα εἰδὶ τὴν Μί
δυσαν. δ ἡ, λύσεις τὰ δεσμὰ τ παρ
θῆναι, ὑποχθὲν τὴν χῆρα, ὑπεδέξατο
ἀκροποδῆτι κατιούσῳ ἐκ τῆς π
της, ὀλιωρῆς οὔσης. καὶ νῦν γὰρ
ἐν τῷ Κηφίῳ, καὶ ἀπᾶξ αὐτῶν ἐ
Αργῷ. δεῖτε οὐτὴ θουάβου, γάμον
τὸν τυχεύοντα εὖρο. Νη. ἐγὼ μὲν
ἐπᾶν τῷ γονοτῇ ἀχθομαι. τί ἔ
ἔ ποῦς ἠδίκη ἡμᾶς, ὅτι ἡ μήτηρ ἐ
μεγαλῶχε τότε, καὶ ἡξίου καλε
λίαν εἶναι. Τρι. ὅτι οὕτως ἂν ἔλ
γῆσαν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ, μήτηρ γ
σα. Νη. μήκτι μιν ἡμῶν ὡ Δω
ρὶ ἐκείνων, ἃ τι βάβαρῳ γυνὴ ὡ
πὲρ τὴν ἀξίαν ἐλάλησαν, ἰκανῶ γ
ἡμῖν τιμωρίῳ ἔδωκε φοβῶ
θῶσι ἐπὶ τῇ παιδί.
χαίρομεν οὖν
τῷ γάμῳ.
μρ.

Zephyri et Noti.

μεταμύθεοις Iouis in Taurum,

Indutus faciem tauri, deus ille coruscus,
 Auscit pulchram, de grege Mercurij.
 Hac fuerat Cadmi soror, alto et Agenore nata,
 Efficiunt fixum uina Venusq; pecus.

Υ πόσους συμπῶν ἴδῃ
 Ο μεγαληρεπιδόρῳ ἕδρῃ
 ἐν τῇ θαλάτῃ, ἀφ' ὧ ἄμι;
 καὶ πῶς, σὺ δὲ οὐκ ἔδιδες ὦ Νότι;
 Νό. τίνα τῶν τῶν λίγας ὦ Ζεφυρε
 τῶν συμπῶν; ἢ τίς οὐ οἱ πῶς ἔδιδες
 τῶν ἰσχυρῶν Ζεφ. ἔδιδες θάλατταν
 ἀπὸ τῶν οὐρανῶν, οἷον οὐκ ἔλαθες ἴδδῃ
 τι. Νό. παρὰ τῶν Εὐρυπύλων γὰρ θάλατταν
 ἀπὸ τῶν οὐρανῶν. ἐπὶ τῇ θάλατταν
 πάλαι μὲν ὅτι ἐν τῇ θάλατταν, ὅσα παρὰ
 τῇ θάλατταν, οὐδ' ἐν οὐρανῷ, ἀλλὰ
 λίγας. Ζεφ. ἀλλὰ τὸν σιδήριον
 ἀγέροντα οἶδεις; Νό. ναὶ τὸν τῆς
 οὐρανῶν πατρός, τί μὲν; Ζε. πῶς
 οἱ αὐτῆς ἰσχυρῶν διηγήσεται. Νό. μὲν ὅτι ὁ Ζεφ. ὅρα μὲν ἰσχυρῶν
 αὐτῆς πατρός; ποῦ γὰρ καὶ πάλαι
 ἰσχυρῶν. Ζε. οὐκ ἔδιδες τὸν μὲν
 ἴδδῃ εἶδῃ. καὶ κατὰ πάντα δὲ ὅτι
 οὐκ ἔδιδες

U. quam equi /
 N dem pompā mag /
 nificentiorem vi /
 di in mari , ex quo ego /
 sum, & spiro . Tu vero /
 non vidisti o Note? Not. /
 Quamnam hanc dicis Ze /
 phyre pompam? aut qui /
 nam sunt qui illam duxerunt? /
 Zeph. Suauissimo /
 spectaculo caruisti, & qua /
 le nō facile aliud vnq; vide /
 ris. Not. iuxta rubrū ma /
 re occupatus fui, afflatus au /
 tem & paritē Indix nō nul /
 lam, quantū videlicet eius /
 teritæ mari adiacet. Proin /
 de nihil eorū noui, quæ tu /
 dicis . Zephyrus. Quid? /
 Sidonium illum Ageno /
 rem vidisti? Not. Etiam, /
 Europe patrem scilicet. /
 Quid rē. Zeph. De illa ip /
 sa narrabo tibi. Not. Nū, /
 quod Iupiter tam olim a /
 gnare puellam coepit? Nā /
 hoc etiā pridem leui. Ze /
 phy. Igitur quod ad amo /
 rem attinet, noui. Quæ ve /
 ro postea coniecta sunt,

αὐξήσῃς.
 ἐρώτησιν.
 οὐδ' ἔδιδες.
 τῆς.
 Causa.
 ὅτι αὐτῶν.
 ἀπὸ τῶν.
 Conclu /
 fio.
 παρὰ τῶν.
 καὶ οὐκ.
 ὑπὸ τῶν.
 οὐκ.
 ἀπὸ τῶν.
 ad τῶν.
 ὁ Χρῆστος.
 Narratio

Luciani

ὅσον
ποσιν

τὰ μὲν
ταῦτα,

Descr.
prio pō
re.

en nunc audi. Descēderat
Europa ad litus, ludendi
gratia, assumpris secum ex
qualibus suis. Iupiter autē
in formam tauri assimila
tus, iudebat vna cū ipsīs,
pulcherrimus tum appa
rens. Nam & candidus e
rat, vt nihil supra, & cor
nua habebat reflexa pul
chre, vultumq; prae se fere
bat admodū māsuetū ac
placidū. Saltabat igitur &
ipse in littore, & mugiebat
suauissime, ita vt Europa
auderet etiam cōscendere
ipsum. Ceterū vbi hoc fa
ctum est, citato cursu Iup
ter quidē vna cū illa in ma
re prorupit, atq; ibi, vti in
ciderat, natabar. Illa vero
a Imodū perculsa animo
ex hac re, sinistra appre
hendit ac tenuit cornua,
vt ne delaberet, altera autē
manu diffuens vento ve
llemēdōtinebat. No. Didi
ce hoc spectaculū, Zephy
re, vidisti, & amatoriiū, na
tantem videlicet Iouem,
& ferētem secum amores
suos. Zeph. At verō quae
consecuta sunt, suauiora
multo, Note. Nam & ma
re statim cōpositis flucti
bus quietū fuit, & trāquil
litate vitro attracta, placi
dum ac planum seipsum
præbuit. Nos autē omnes
silentiū agētes, nihil aliud
quam spectatores tantū,
eorum quæsiebant, quasi
quidam comites, sequeba
mur. Cupidines vero iu
cta volitantes, paulum su
pra mare, ita vt interim
summis pedibus cōtinge
re

δὲ ἀκούειν, ὃ μὲν οὐράνῃ κατακλι
θεὶ ἐπὶ τῷ ὕδατι πορεύουσα, τὰς ἑλε
κτώπιδας παραλαβέουσα: ὃ Ζεὺς δὲ
ταύρῳ ἐκείνῃ· ἑαυτὸν, σωίπαιον
αὐτῷ, κάλλιστον φανόμενον, λεῖον
κοῖτι γὰρ ἦν ἀκριβοῦς, καὶ τὰ κόρνα
τὰ δοκμαπῆς, καὶ τὸ βλέμμα ἑμῶν
ρῶ· ἐσκήρτα οὐρ ἢ αὐτῷ ἐπὶ τῆς
ἡϊόντος, καὶ ἱμνικῶτος ἔδισον, ὅστε
τῷ οὐράνῳ τελεῖσθαι καὶ ἀναβῆ
ναι αὐτόν. ὃς δὲ τὸν ἰχθυόν, φθο
ρῶν μὲν ὃ Ζεὺς, ὀρμησῶν ἐπὶ τῇ
θάλαττῃ φόρον αὐτῷ, καὶ ἰσχυ
ρῶ ἐμπιστῶν ἢ δὲ πέντε ἐκπλατ
τοι ἑρὶ πρόχρηματι, τῇ λατῇ μὲν ἰχ
θῶ το κόρνατος, ὃς μὲν ἀπολαύειν
τῇ ἰσχυρῇ, ἡμεμῶν τὸν πῖπλον
ξυῖχαι. No. ὃ δὲ τὸ το θάλαμα ὃ Ζεὺς
φουριῶδες, ἢ ὀρμηκόν, ἡχοῦστος
τὸν Δία, φόρον τῷ ἀγαπωμένῳ.
Ζεὺς καὶ μὲν τὰ μὲν ταῦτα εἰδὼς
παραπολιῶν ὃ Νότος. ἔτι γὰρ θάλαττα
τα οὐδὲν· ἀνέμαρ ἰχθυόν, καὶ τῇ γὰρ
λέων ἐπιστῶσαι μὲν, λεῖον παρῶ
χῶ ἑαυτόν. ἡμῶς δὲ πάντες ἑσ
χίον ἄγοντες, εἰδὼν ἄλλο ἢ θιατῶ
μόνον τῶν γιγνομένων περικταθῶ
μεν. ἔρωτος δὲ παραπρωτόμενοι, μ
χρὸν ὑπὲρ τῷ θάλαττῃ, ὃς ἰσχυ
ἄκροισ ρῇ· ὑπὲρ ἐπὶ αὐτῇ τῇ ὕδα
τι, ἡμῶν τὰς δὲ φῶς φόρον τῇ
ἰδῶ

ἔδον ἄμα τὸν ἑμῖνον. αἱ Νηρηίδες δὲ ἀναλυσαν, παρέπεδον ἐπὶ τῇ λαφύρῃ ἱππερεῖν, ἑμὶ γὰρ οἱ αἱ συλαῖ. τί τῶν Τριτώνων γινώσκεις; ἢ πᾶν ἄλλο μὴ φοβόμην; ὅτε τὸν θαλάσσιον, ἅπαντα πόρνον χέρον τὴν παῖδα, ὃ μὲν γὰρ Ποσειδῶν ἐπὶ ἡδονῇ ἄρματι, παρὸς χροῖματις τε, καὶ τὴν ἀμφιπύλινον, προῦκα γὰρ ἡδονῇ, προδιδόμεν περὶ τὴν ἑμῖνον. ἐπὶ πᾶσι δὲ τὴν ἀφροδίτῃν δύο Τριτόνους ἔφασκεν, ἐπὶ κόλποις πατακόμεναι, ἔσθον παστοῖα ἐπιπύλινον τῇ τῷ μὲν ταῦτα ἐκ φοινίκων ἔχει τῇς ἑρῆταις ἰγνῶσκω. ἐπὶ δὲ ἐπὶ τῇ τῷ ἑρῆταις, ὃ μὲν ταῦτα οὐκ ἐπὶ ἑρῆταις, ἐπὶ λαβίᾳ ἔσθον δὲ τῇς χαρὸς ὃ Ζῶνι ἀπύγα ἢ ὁδράκῃ ἐκ Διότῃσι ἔσθον, ὅτε ὁδράκῃ, καὶ κατὰ ὁδράκῃ. ἐπὶ τῇ τοιοῦτον ὅτε ἢ, πᾶν ἔσθον. ἑμῖ δὲ ἐπὶ τῇ τῷ, ἄλλο τῷ πλάτῃ μίρῃ δὲ καυμάσιον. Νο, ὃ παρὰ τῇ Ζήνῃ τῇ τῇ, ἔσθον ἔσθον, καὶ ἑρῆταις, καὶ ἑρῆταις ὁδράκῃ ἑρῆταις.

rent aquā, accensas scintillas facies Hymenaeum canabant. Nereides autem emeritis undis, delphinum tergis insidentes obequivabant, applaudentes, seminudæ plectræ. Præterea & Tritonum genus, & si quid aliud non horribile visis marinois, omnia ista circum puellâ quasi choræ dacebāt. Nā ipse quidem Neptunus cōscenso curra, & quasi pronubus incedēs, una cū Amphitritē lectus præibat, velut viā aperitēs natanti fratri. Supra omnes autē, Venerē duo Tritones vehebāt in concha recubantē, ac flores omnis generis aspergentem sponzæ. Atq; hæc a Phœnicia vsq; in Cretam fiebāt. Postq; autē in insulam ascendit, ipse quidem taurus nō amplius adparebat. Iupiter autē apprehensam manu Europā in antro Vixentem abduxit, erubescētē, atq; detosā demittentem. Intelligebas enim iam, ob quā rem ita duceretur. Nos autem incumbentes mari, aliis aliâ illius partem fluctibus agitabamus. Not. O beati Zephyre, te, qui isthæc videtur. Ego vero interea gryphas & elephātos, & nigros homines aspiciēbam.

τῇ τῇ
φία.
τῇ τῇ
ἐπὶ τῇ.
πρὸς τῇ.
τῇ τῇ

TERTIVS

LIBER.

ARGVMENTVM IN

Dialogos Inferorum.

Quanquam ex eadem occasione & hi
Dialogi, quibus *inferorum* querelæ, iu-
dicia, poenæ, & id genus alia describun-
tur, exceptis paucis quibusdam, quo-
rum argnmenta de suis tēporibus sum-
psisse Lucianus videtur, cum superio-
ribus prognati sunt: alium tamen atq;
diuersum ab illis finem habent, aliudq;
monent ac docent. Supra enim amo-
res & affectus deorum tractantur, at hic
illud indicatur, atque etiam oculis pe-
nè subiicitur, quod apud Inferos, & eos
Iudices, quorum sententiæ post hanc
vitam subiiciendi omnes sumus nulla
personarum ratio, nulla potentiæ, diui-
tiarum, bonorum, famæ, aut cuiuscun-
que fortunæ æstimatio futura est: sed
quod

quod omnes, quod ad conditionem at-
tinet, æquales futuri, pro eo ac quisque
in hac vita se gerit & meretur, suppli-
cium aut præmium accepturi sumus.
Tamen illud quoque non ignorem,
Lucianum ex ironia magis plerumque hæc
quàm quòd ita animo senserit, dixisse
videri posse, utpote Epicureum, &, ut
ab alijs vocatur, *ἑρμῆς*, qui neque de dijs,
neque de immortalitate animarum re-
cte quicquam senserit. Veruntamen et-
iam alias cum de veris moribus philo-
sophorum scribit, ut in Nigrino, Demo-
nacte, & cæteris quibusdam, eiusmodi
de præsentis vitæ rebus, & actionibus
præcipit, & tradit, quæ illum haud du-
biter de futura quoque nonnihil cogita-
tione ac sensu præcepisse confirmare
possint. Vt ut autem hæc se habent, di-
gni tamen Dialogi isti sunt, qui legan-
tur, & ob oculos quàm sæpissimè reuo-
centur: vel ob hoc solum, ut à cupidita-
tibus ac rerum externarum desiderio
mentem auocemus, & ad illud respicia-

Luciani

mus, quod poeta dixit: Pulvis & um-
bra sumus: quodque post hanc vitam,
neque opes, neque potentia, neque vi-
la alia fortunæ defunctos sequentur,
aut iuuabunt.

ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Mortuorum Dialogi.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥ-
ΔΕΥΚΟΥΣ.

Diogenis & Pollucis.

πρὸς περικλῆς διαλογῶ.

*Mittitur ad uiuos Pollux, mandata Menippo.
Vt referat pulchris, diuitibusq̃ simul.
Ad miseros etiam, ne demirentur auaros.
Fabula post uitam cuncta perire monet.*

Πολύδευκος.

○ Pollux, cōmendo
tibi, postq̃ celestis
me ascenderis (tuū
enim est, ni fallor, cras re-
surrecturū), ne diuideris
Με-

□

Πολύδευκος, ἐντίμαρτον
Θι, ἐπαδὸν τὰ χεῖρα δειλ-
θη, σὲν γὰρ ἴσῃ εἶμαι τὸ
δεξιῶτον

ἀναβάντα αὐτὸν, οὗ τῶν ἰσθμῶν Μένιππον τὸν κύναν, εὐροῖσι δ' ἂν αὐτῶν
 ἐν Κορίνθῳ κατὰ τὸ χράτιστον, ἢ ἰν
 Λυκίῳ, τῶν ὀρίοντα πρὸς ἀλλή
 λους φιλοσόφων καταγλιῖτα, αὐ
 πῆν πρὸς αὐτόν. ὅτι σοὶ ὦ Μένιππε
 κληῖς ὁ Διογένης, ἃ σοὶ ἔκαστος τὰ
 ἐπὶ γῆς καταγαγίλασαι, ἔκαστος ἐν
 θαλάσῃ πολλῇ πλείονι ἐπιγλασσομένη.
 ἐκ δ' αὖν γὰρ ἐν ἀμφοβολῇ σοὶ ἐπὶ ὁ
 γίλας ἔν, καὶ πολὺν τό, τίς γὰρ ὄλας
 οἶδε τὰ μετὰ τὸν βίον. Ἰταῦθα ὃ,
 οὐ πάυσῃ βιβλάως γλιῖν, καὶ ἀποδ
 ἡ γὰρ νῦν καὶ μάλιστα ἐπαδ' αὐτὸν ἔρῃ
 τὸς πλουσίους, καὶ σαπ' ἀπαι, καὶ
 φράνους, οὗτω τὰ πεινῶν, καὶ ἀσβ
 μους, ἐκ μόνῃ οἰμωγῇ σφραγισσά
 μένους. καὶ ὅτι μαλακὸς καὶ ἄγνως
 εἶσι, μνησμένοι τῶν ἀναπαύεσθαι
 γὰρ αὐτῶν. καὶ προσέειπεν, ἰμπλησά
 μιν τῶν πένων ἔκαστος ἑαυτοῦ το
 πολλῶν, καὶ ἄσπον ὥρην ἐν τῇ πείρῃ
 ὅφ' ἑκάτης ἡλπῶν κέρδιον, ἢ ὧρ
 ἐκ παρέρσιον, ὅτι οὕτω. Πολ. καὶ
 ἀπαγγέλλω ταῦτα, ὃ Διόγενε. ὅ
 πος ὃ ὁδὸς μάλιστα, ἐποιοῖ τίς ἐσ
 τὴν ἑαυτοῦ; Διο. γάρ, φαλακρὸς,
 τριβώριον ἔχει πολὺν ὄνον. ἀποπ
 ονίμῳ ἀνακλῆσθαι, καὶ ταῖς ἐπι
 πηχῶν τῶν ῥακίων ποικίλων γλῆ
 δ' αὖ, καὶ πῶς πολλὰ τὸς ἀλαστοῖς οὐ

Menippum, canē illū in
 uenies autē ipsum Corin
 thi, circa Craneū, aut i Ly
 ceo deridentē cōtendētes
 istos inter se Philosophos
 dicas illi, Menippe, ingēs,
 iubet te Diogenes, si satis
 ea quae super terrā sunt, de
 risisi, quo & huc ad inte
 ros descendas, vbi multo
 plura, quae rideas, habiru
 rus es. Illis enim in ambi
 guo tibi adhuc risus fuit,
 & frequēs illud obijci po
 tuit, Quis enim omnino
 scit, quae post vitā futura
 sint? Hic autem, non desi
 nes constanter atq; perpe
 tuo ridere, quemadmodū
 ego quoque nunc facio.
 Et maxime postquam vi
 deris, diuites istos, ac sarta
 pas & tyrannos ita humi
 les & obscuros esse, solo
 que ciuitatu ab alijs digno
 sci. Tum quod & molles
 & ignaui sunt, reminiscen
 tes eorum quae in vitā ge
 runtur. Haec illi quae so
 dicas, & ut praeterea etiā
 pera veniat impleta &
 multo lupino, & sicubi in
 triuiu positam inuenias
 Herates comā, aut ouum
 ex lustratione relictū, aus
 simile quippiā. Pol. At ro
 nunciabo haec, o Dioge
 nes. Sed quo melius illum
 agnoscere quē, cuiusmo
 di facie est? Diog. Senex
 est, caluaster, pallio indu
 tus lacero, & vento cuius
 peruiro, praeterea & diuer
 sorum pannorū assumen
 tis variegato. Ridet autē
 semper, ac plerumq; arro
 gantes istos philosophos

Allego.

Expositio
 manifestat.

Ratio
 comparationem.

διεπα
 δον.

αὐξήσε.

Conclusio.

προσέει

παρε

φία αδ

xtate, ha

bitu, &

admi.

Luciani

ἄρῳ τῇ acerbe perstringit. Po. Fa-
σκ. cile erit inuenire illum, ex
ἱστολῇ his vtiq; signis, Dio. Vis
πρὸς τὸν ne vt ad ipsos ἄρῳ philoso-
φισοφ phos illos aliquid tibi man-
φνε. dem? Pol. Mandes licet,
ἰδία non enim graue necq; hoc
Platoni mihi fuerit. Dio. In vniuer-
εε. sum, adhortare illos, vt de-
κοβατῇ sistāt a nugis suis, necq; de
προχθδ toto cōtendant, necq; cor-
λίτῃς. nua sibi mutuos affingant,
ἄπορά. necq; crocodilos faciant,
ἀπό κρι necq; huiuscemodi sterilia
σις ἄρῳ atq; ieiuna interrogare, α-
νικῶ. nimium instinuant. Po. At
ἀπαγγε indoctum me & inerudi-
λία ad tum esse dicent, qui do-
θιuites. ctrinam illorum reprehē-
 dam. Diog. Tu vero plo-
 rare illos meo nomine iu-
 be. Pol. Et hæc nunciabo
 illis. Diog. Diuitibus au-
 tem, o lepidissimū caput,
 hæc nostro nomine annun-
 cies quæso. Quid, o vani,
 aurū custoditis? Quid aūt
 cruciatis vos ipsos, cogi-
 tantes vsuras, & talentum
 aliud super aliud accumu-
 lantes, quos non plus
 quam vnū obolū habē-
 tes, venire huc paulo post
 oportet? Poll. Dicentur
 & hæc ad illos. Diog. Sed
 & formosis istis, & robu-
 stis dicas, Megillo puta
 Corinthio, & Damoxe-
 no palestre, q; apud nos
 necq; flaua coma, nec cery-
 lei nigritie oculi, necq; ru-
 bor faciei, amplius vilis ē
 necq; præterea neruū intēti
 & robusti, necq; humeri la-
 borū tolerātes, sed oīa v-
 nus pulvis, vt aūt, nobis,
 caluaria

Ad for-
 mosos &
 robustos

Quis sta-
 tus apud
 interos.

τῶν φιλοσόφων ἐπισκώψας. Πολ. ῥῆ-
 δισιν ὑμῶν ἀπό γ. βούτων. Διογ.
 βούλα κῆ πρὸς αὐτοὺς ἐκείνους ἐν τῇ
 λαομαί π τὴν φιλοσοφίαν. Πολυ. λία
 γ. οὐ βαρὺ γὰρ οὐδὲ τῦτο. Διο. ε
 μὴ ὅλῳ, καὶ οὐκ αὐτοῖς παρὲν-
 γνῆ λαρούσι, καὶ πρὸ τῶν ὅλων ἐ-
 ρίξουσιν, καὶ κάρτα φύουσιν ἀλλῶ-
 λαι, καὶ κρινθῶντας ποιοῦσι, καὶ
 τοιαῦτα ἄπορα ὀρθῶν δίδασκον-
 σιν τὸν νοῦν. Πολ. ἀλλ' ἔμει ἀμαθῶ
 καὶ ἀκατάστατον ἔνα φέουσιν, κα-
 τηγοροῦντα τῆς θφίσεως αὐτῶν. Διο.
 σὺ δὲ οἰμώσῃς αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ λία
 γ. Πολ. καὶ ταῦτα ὃ Διόγ. αὐτὸς αὐ-
 παγγελῶ. Διο. τοῖς πλουσίοις δὲ
 ὃ φίλτατον Πολυδούκιον, ἀπαγγε-
 λει ταῦτα παρ' ἐμῶν, πὶ ὃ μάταιοι ἔ-
 χουσιν φυλάττειν τι δὲ τιμωρὶ αὐ-
 τῶν: λαγῶν τοὺς πόλεις, καὶ
 ταῖς αὐτῶν ἐπὶ ταλαῖντοισι σωπῶν-
 τας, οὗς χρεῖ ἔνα θεολὸν ἔχοντας, ὅ-
 καρ μὲν ὀλίγον; Πολυ. ἔρῃσιν
 καὶ ταῦτα πρὸς ἐκείνους. Διο. ἀλλὰ
 καὶ τοῖς πτωχοῖς γ. καὶ ἰσχυροῖς λία
 γ. Μιγίλλοι τῇ καὶ καὶ καὶ, καὶ οὐ
 μοξίνο τῇ παλαίστῃ, οὐ παρ' ἐμῶν
 οὔτε ἢ ξοσθὴ κόμην, οὔτε τὰ χερσὶ
 πᾶ, ἢ μέλας αὐματῆς, ἢ ὀρθύμα
 ἢ πρὸς ὅπιν τι εἰσιν, ἢ οὐδὲ αὐτῶν
 ἢ ὃ μοι περὶ τῶν, ἀλλὰ πάντα μία ἢ

μὲν κόνις φασί, κρατρία γὰρ καὶ
 λαι. Πολ. οὐ χαλκὸν ἔστι ταῦτα
 ἀπὸ πρὸς τοῖς καλοῖς καὶ ἰχυροῖς.
 Διο. καὶ ποῖς πίσηται ὁ λακέρ, πολ.
 καὶ δ' αἰσὶ, καὶ ἀχόραιοι καὶ πρᾶ
 γματι, καὶ οἰκτῆρον τοῦ πλὴν ἀπορί
 σαι, λίγα μὲν διακρίσιν, μὲν οἰμώ
 ζον, διακρίσιν τοῦ πλὴν ἰταῦθα ἴσοι
 πμῖαν, καὶ ὅτι ὁ πρᾶς τοῦ πλὴν
 σίου οὐδ' ἀμείνου αὐτῶν. καὶ Λα
 κεραιμονίους ὅτι οἷς, ταῦτα αἰσὶ
 καὶ, πρᾶς ἰμῶν ἰππῖμιν, λίγον ἰκλ
 λῶν αὐτοῖς. Πολ. μὲν δ' αὖ Διο.
 καὶ πρᾶς Λακεδαιμονίων λίγα, ὅτι
 ἀνιξομαίγα, καὶ πρᾶς τοῖς ἄλλοις
 φηδα, ἀπαγγαλῶ. Διο. ἰάσασθαι
 τῆς, ἰπᾶς οἰσθῆς, οὐδ' αὖ πρᾶς
 ἀπὸ πρᾶς πρᾶς ἰμῶν τοῖς λόγους.

calvaria forma nudata sci
 licet. Pol. Nō molestū e
 rit, neq; hæc ad formosos
 & robustos illos dicere. Ad pau.
 Dio. Etia pauperib. o La
 con, dicas licet (multi autē
 sunt, quib. & ea res perq;
 molestā est, & inopiā lu
 gent) ut neq; lachrymenē,
 neq; plorēt, exposita illis
 equalitate hac, quæ hic est
 & qd vi. lebūt, eos qui illic
 diuites sunt, nihilo melio
 res, q̄ sese hic esse. Lacedæ
 monijs autē tuis, hæc si vi
 detur, nomine meo obij
 cias, molles & enervatos
 ipsos esse dicētis. Po. Ne
 de Lacedæmonijs Dio
 genes quicq; dicas, nō em
 terā. Sed quæ ad cæteros
 mandasti, ea illis renūcia
 bo. Dio. Mīsos igitur fa
 ciamus hos, quando tibi
 ita videtur. Tu vero qui
 bus antea dixi, ad eos ser
 mones hos meos dēctas.

Σαρπη
 σμός
 ad Lacer
 demonio
 os.
 ἀπαγ
 ρουσι.
 ὑπόχ
 σις.
 ἑρπ
 ος.

ΠΛΟΥΤΩΝ, ἢ ΚΑΤΑ ΜΕΝΙΠΠΟΥ.

Pluto, seu contra Menippum.

ἰδὲν καὶ δῖον.

Diuitias Cræsi ridebat sæpe Menippus.

Ornatus uarios deliciasq; leues.

Non fert spectatorem Cræsus, iam mortuus olim.

Auri tantus amor præteritine boni.

i 5 Non

Luciani

Proposi-
tio minor
διλλμμα
εστίν
εκέρ,
& cōclu-
sio.

ἀπάρτε
σις προ-
bationis.

Antece-
dentis ap-
probatio
per enu-
meratio-
nem.

ἀποφρα-
σις κατὰ
γοική.
Constat
factū, per
ἀπάρτε-
σις γοική.
Ab inde
cōro.

Ratio.

ἀπαλό.

On poterimus fer-
N re; Pluto, Menip-
pum hunc canem,
cohabitātē nobiscū. Qua
propter aut illū hinc amo-
tum alio loco colloca, aut
nos hinc alio cōmigrabi-
mu. Plu. Quid aut vobis
mali adeo facit, qñ eodē
modo mortuus ē, ac vos?
Cr. Ποῦν nos ploramus
& ingemiscimus, illorū re-
miniscētes, quē apud supe-
ros habuimus, utpote Mi-
das hic auri, Sardanapa-
lus aut multae voluptatis,
ego vero thesauroꝝ: ir-
ridet, & cum cōiuncijs ex-
probrat ea nobis, manci-
pia & piacula nos vocitā-
do. Interdū aut etiā cātan-
do, cōturbat ploratus no-
stros, & in sumā, valde no-
bis molestus est. Pl. Quid
hec audio de te, Meuppe
Men. Vera Pluto. Odi e-
nim ipsos, ignavi ac pediti
adeo cū sint, quib. nō satis
fuit, vixisse male, sed etiā
mortui, insuper cogitatio-
ne atq; animo illis inhx-
rent, quae apud superiores
sunt. Delector itaq; xgre
ipsis faciendo. Pluto. Sed
non decet. Dolent enim
nō exiguis rebus priuati.
Men. Etia tu deliras Plu-
to, qui gemitus istorū tuo
quoq; calculo approbas.
Plu. Haudquaq; verū no-
lim vos discordes ac sedis-
tiosos esse mutuo. Me. At
vero, o pessimi Lydorā,
Phrygū, & Assyriorū, ita
de me cognoscite, ut q ne-
que vnq̄ desiturus sim, nā
ἐγὼ ἀβιανίς hinc, eodē
sequar

Υ φέρειν ὃ Πλούτων;

Ο Μίνιππορ τουτοι τὸν κύ-
να παροισῶντα, ὅστις ἂν

ἐκλόνῃ σοι κατέσθον, ἢ ἐμὰς μο-
τακῆσομαι εἰς ἑτέρον πύον. Πλου-
τὴ δ' ὕμῃ: δανδὶ ὀργάζεται, ὁμοῖο
νικρὸς ὤρις ἐρεῖσθαι. ἐπαδὼν ἂν
μὰς εἰμύσῳμιν καὶ εἰσὶν μιν, ἐκεί-
νῳ μνηστῆνοι τῶν ἄνω, Μίδδα
μὲν οὗτοι τὸ χρυσίου, Σαρδανά-
παλθ' δὲ τῆς πολλῆς τρυφῆς, ἐγὼ
δὲ τῶν θεσσωρῶν, ἐπιγυλῶ, καὶ
ἐξοσθίζω. αὐτὰρ ἀποπύδα, καὶ καθάρ-
ματα ἡμῶς ἀποκαλῶν. ἐνίοτε δὲ καὶ
ἄδωρ, ἐπιπαράττω ἡμῶν τὰς οἰ-
μαγὰς καὶ ὅλας λυπηρὰς ἐστὶ. Πλου-
τὴ ταῦτα φασίρ' ὃ Μίνιππι: Μίν-
αλκῶν ὃ Πλούτων, μισῶ γὰρ αὐτὸν
ἀγλῶν, καὶ ὀλεσθῆναι ὄντας, οἷς ἂν
ἀπὲρ χρεὶς βιῶναι περὶ αἷς, ἀλλὰ καὶ ἀ-
ποθανοῖτο εἴ τι μὲνινῶται, καὶ πε-
σιχόνται τῶν ἄνω. χαίρω τοι γάρ τῃ
ἀπιδι, αὐρῶς. Πλου. ἀλλ' οὐ χρεὶς, λυ-
πῶνται γὰρ οὐ μικρὰν εὐφροσύνην.
Μίν. σὺ μερῶν εἰς ὃ Πλούτων, ὁμοῖο
τῆρ' ὢν τοῖς τούτων σωματμοῖς
Πλου, οὐδ' ἐμῶς, ἀλλ' ὅτι ἂν ἐκλόν-
σωμι εὐσι: ἴδ' ὕμῃ: Μίν. καὶ μὲν
ὃ κακίστοι λυδῶν, καὶ φρυγῶν, καὶ ἄσ-
συρίων, οὗτοι γινώσκονται, ὡς οὐδὲ πᾶσι
ὁμῶν μιν: ὅσοι δ' ἂν ἴπαι, ἀνελυθῆ-
σαν

ἡ δὲ οὐδὲν, καὶ ἀντιφάσι, καὶ ἀντιφάσι.
 Ἀδρ. Κροῖ. ταῦτα δὲ χεῖρας; Μίνι.
 ἔκ. ἀλλ' ἐκείνα χεῖρας; ἐν δὲ ὑμῖν ἐπὶ
 τῇ, προσκυλίσματα ἄξιον. τὸν, καὶ
 ἡλυσθῆναι ἐκείνῳ ἐν τῷ φθόνῳ.
 καὶ τὸ θανάτου ἐν παράπῳ ἐν μνη-
 μοσύνοισιν. τοῖς ἄλλοις οἰμώζει, καὶ
 πάντας ἐκείνῳ ἀφ' ἑαυτοῦ. Κροῖ.
 πολλὰ γὰρ ἐν τοῖς, καὶ μεγάλαν κλῆμα-
 τος. Μίνι. ὅθεν καὶ ἐν χυρῶν. Σα.
 ὅσον δὲ ἐν τῷ φθόνῳ. Μίνι. ἔγωγε, οὐ
 τὸν οὐδὲν. ὁ δὲ ὑμῖν καὶ ὑμῖν. ἐν
 ὅτ, τὸ γινώσκοντα ἐν πολλῇ σιωπῇ
 φωνῇ, ἐκ ἐμῶν ὑμῖν. καὶ οὐ γὰρ ἐν
 τῷ τοῖς τοῖς οἰμώζει ἐπὶ τοῖς
 ὅσον

sequat, egrefaciendo, cātā
 do atq; iridēdo vos. Cr.
 An nō hæc cōtumelia est?
 Me. Nō, sed illa cōtume-
 lia erat, quæ vos facere so-
 lebatis, qñ & adorari ve-
 volebatis, & hoib. liberis
 p libidine abutebamini,
 nec tū moris, quicq; me-
 moraseratis. Proinde plo-
 rare nūc, oīsbus illis despo-
 liari. Croc. Multis certe, o
 Dij, & magnis possessiōi-
 bus. Mid. Quaro egdē ip-
 se auro? Sard. Quāta vero
 ego voluptate? Me. Recte
 sane, ita facite, lugete vos
 quidē, ego vero tritum il-
 lud, Nolce teipsum, identi-
 dem connectendo, vobis
 occinā. decet enim huius-
 modi ploratus, si crebro
 illis accinatur.

Querela,
 Recrimina-
 tio.

παρρη-
 σιμὸς.
 Ampli-
 catio.

Conclusio
 ἡ πρώτη.

ΜΙΝΙΠΠΟΥ, ΑΜΦΙΛΟΧΟΥ,

ΚΑΙ ΤΡΟΦΩΝΙΟΥ.

Menippi, Amphilochi & Trophoni.

πατηροπαιδὲς, καὶ ἀδελφεοπαιδὲς,

Amphilocho nati famam positum atq; Trophoni
 Quidam miratur, stultitiamq; hominum.
 Patidicos ridet quosdam & responsa Menippus
 Idq; putat nec solius esse Det.

Luciani

πληθος **V** Os nimirū Tro-
φία. phoni atque Am-
ἐκ τ' μα philoche, cū sitis
χομίον mortui, tamē haud scio q̄
ἀπολα nā modo phanis estis do-
γία. nati, varesq̄ credimini, ac
Causam i stultī mortales deos esse
nos trās- vos arbitrant. Tr. Quidē
fert. an nobis igif imputandū,
 si per incitiam illi de mor-
 tus huiusmodi opinātur?
 Men. Arquī nō ista fuisset
 opinari, ni vos, tum cū vi-
 ueretis, eiusmodi quædā
 portentosa ostentassetis, tan-
 quā futurorū fuissetis præ-
 scij, qualiq̄ prædicere po-
 tuissetis, si qui percōtaren-
 tur. Troph. Menippe, no-
 uerit Amphilocheus hic, ip-
 si pro sese respondendum
 esse. Cæterum ego Heros
 sum, vaticinorq̄ si quis ad
 me descenderit. At tu vi-
 dere nunq̄ omnino Leba-
 diam adiisse, neq̄ enim a-
 lioqui ista non crederes.
Obiectio Men. Quid ais? equidem
Solutio a nisi Lebadiā fuisset pro-
 signis per-
 affeuerā,
 tionem. offam ridicule manu ge-
δρῶν stans, per angustum adituū
 in specum irrepissem, ne-
αι δα quāq̄ fieri potuisset, vt te
κδ. defunctū esse cognoscerē,
 perinde atque nos, solac̄
ἀποκρι præstigiatura reliquos an-
αι δα tecellere. Sed age per ip-
μοία. sam diuinandi artē, quid
Reperit tandē est Heros? neq̄ em̄
δρῶν. intelligo. Troph. Est quid-
 dam partim ex homine,
 partim ex Deo composi-
 tum. Men. Nempe quod
 neque sit homo, quemad-
 modum audio, neq̄ de-
 us, νεῦρα καὶ κενὸν.

Ergo

Φύ μιν τοι ὁ Τρόφῳς,
Σ ἀμφίλοχα, νεκροὶ οὐτόν-
 οὐκ οἶδ' ὅπως ναῶν κατα-
 ξιώθητε, καὶ μάντιαι δοκῶντες, καὶ οἱ
 μάταιοι τῶν ἀνθρώπων, θεοὺς ὁ-
 μᾶς ὑπελάβασιν ἔναι. Τρο. τί ἔρη
 ἡμᾶς αὐτοί, εἰ ὑπ' ἀνοίαις ἐκείνοι τοι,
 αὐτὰ πορὶ νεκρῶν οδοῦναι; Μέν-
 ιππ., ἀλλ' οὐκ ἄρ' ἐσθλὰ ἴσθαι, εἰ μὴ ἴδῃ
 τὸν καὶ ἡμᾶς τοιαῦτα ἰδοράτορας
 εἶ, δε τὰ μέλλοντα προσδοτὸν,
 καὶ προσπῆρ δ' ὠαμῶν τοῖς ὄρα-
 μένοις. Τρο. ὦ Μένιππε, ἀμφίλο-
 χα, μὴ εἴτ' ἂν εἰδῆς, ὅτι αὐ-
 τῶν ἀποκριτῶν ὑπὲρ αὐτῶν. ἰγὰρ
 εἶ, ἔρηαι ἡμῖ, καὶ μαντεύομαι, ὅρ-
 κει πατέρηοι παρ' ἐμὲ σὺ δ' ἔοπα
 οὐκ ἐπισθῆναι καὶ Λεβὰδ' εἶναι τὸ
 παράπαν, εἰ γὰρ ἡπίστευες σὺ τούτου.
 Μέν. τί φῆς; εἰ μὴ ἐς Λεβὰδ' εἶναι γὰρ
 πατέρηοι καὶ ἐσθλὰ μὲν ὁ τοῦ δό-
 νου, γὰρ οἷον μάλιστα ἐν ταῖς χερσὶν
 ἔχον, ἐσθλὰ ἴσθαι ὅτι τὰ κομίου
 ταπεινοῦ οὐτ' ἐς τὸ ἀπὸ λαοῦ, οὐκ
 ἐν ἐσθλὰ μὲν εἶναι ὅτι νεκρὸς εἶ,
 δαυδὲς ἡμᾶς, μόνον τῇ γνησίᾳ σφῆ-
 φῶν: ἀλλὰ πρὸς τῆς μαντικῆς, τί
 εἶ εἰ ἔρηαι ἐν τῇ ἀγνοῇ γὰρ. Τρο. ἰξ
 ἀνθρώπων π καὶ θεοῦ σύνθετον.
 Μέν. ὁ μὲν ἀνθρώπων ἐστίν, εἰ
 φῆς, μὲν θεοῦ, καὶ σωμαφόρον
 εἶναι

νῦν ἔρ' οὐδ' οὐ τὸ θεῖ' ἐκείνο ἑμίτοι
 μὲν ἀπὸ λήλυθι. Τρο. Χαῖρ' ὦ Μένιπ
 πτε ἰν βωιωτίᾳ. Μέν. ἔκ οἷδά τ' ἔρο
 φώνη ὅ, τι κ' ἴλγῃσι, ὅτι μὲν τοι ὄλῃ
 ἢ τυχρὸς, ἀκριβὲς δ' ῥα.

Ergo dimidia illa tui, ac di
 uina pars, quo nunc reces
 sit: Tro. Reddit oracula
 Menippe. in Boeotia. M.
 Haud intelligo qd dicas
 Trophoni, nisi quod ille
 lud plane video, te totum
 esse mortuum.

Interro
 gatio.
 Respon
 sio.
 Conclusio
 ἑρρωτικῇ.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΩΝΟΣ.

Mercurij et Charontis.

Λογισαμένοι.

Eucratis exoptat mortē Damonis Charinusq̃

Ut citius capiant munera magna senis

Quis iubet illudi stygiis qui praesidet oris:

Ne alterius cupias ergo obitum ante diem.

Οἱ σάμνθα ὦ πορτομύ, ὦ
 Δουκῆ, ὅπως μοι δρῆσαι ἔ
 λη, ὅπως μὴ αὐθις ὀρίσῃ
 μὲν τι πορὶ αὐτῶν. Χάρ. λογισά
 μινθα ὦ Ἑρμῇ, ἔμεινον γὰρ ὀρίσῃ
 πορὶ αὐτῶν, καὶ ἀπραγμονέσθων. Ἑρ.
 ἔγκυρὸν ἰσθαμίνω ἱκόμισα πέν
 τι θραχυῶν. Χαρ. πολλοῦ λίγῃσι.
 Ἑρ. καὶ τοὶ Διδωνία, τῶν πέντε ὡν
 σάμνθα, καὶ προποτήρα δύο ὀβολῶν.
 Χαρ. τίθῃ πέντε θραχυῶν, καὶ ὀβο
 λῶν δύο. Ἑρ. καὶ ἀκίσρην ὑπὲρ τοῦ
 ἱσίν πέντε ὀβολῶν ἰγὼ κατέβαλον.
 Χάρ. καὶ τοὺτους προσέθε. Ἑρ. καὶ
 πορὶ, ὅτι ἐπιπλάσῃ το σαρφίδου
 τα

Ationem suppute
 R mus portitor, si vi
 detur, quantū mi
 hi debeas iam, ne denuo
 aliquādo de eo inter nos
 contendamus. Cha. Sup
 putemus Mercuri. Sati
 us enim est, mature id agere,
 deinde & minoris nego
 cij. Merc. Anchoram vt
 mandaras, comparavi ti
 bi quinque drachimis. Cha.
 caro, dicis. Mer. At per
 Plutonē, quinque emi illā,
 & praeterea locū, quo re
 mū alligares, obulis duo
 bus. Cha. Pone quinque
 drachmas & obulos du
 os. M. Et pro reſarciēdo
 velo, quinque obulos exol
 ui. Char. Eniam hos ap
 pone. Mer. Et ceram, ad
 oblinēdas nauigij rimas
 tibi

Proposi
 tio iubet
 tis.
 Assensio
 Ratio.
 λογισ
 σμός.
 per enu
 meratio
 nem.
 ὑπόβα
 funicul
 sunt, qui
 bus ante
 narū cor
 nua tradu
 cunt. Vn
 de puer
 bionē. O
 missi a hy
 perpedē
 queris.
 Eras. &
 Suidas.

Luciani.

Collatio
datio.
Cōclusio
supputati
onis.
Postulat
solutionē
Petit dila
tionem.

δ λη
σμός.
cōsiliū
suū ex
ponit.
Ratio

Cōpara
tio mor
tuorum.

Conclu
sio.

εἰς ἐμὴν, & clamorē preter
rea, & funiculi, unde Hy
pera fecisti, oīa hec duab.
drachmis. Cha. Recte, lau
do, hæc vili emisti. Merc.
Hæc sunt, quæ tibi expo
sui, nisi quid reliquū est, q̃
me super inter cōputandū.
Quādo autē hec redditurū
te promittis? Cha. Nunc
quidē, Mercuri nō possū.
Si vero pestis aliqua, aut
bellū, cōsertos & frequen
tes huc demiserit aliquos,
licebit mihi tum alkurari
aliquid, subtracto clam non
nihil ex portorio. Merc.
Proinde ego nūc fedebō,
pessima quæq; vt eueniāt
precādo, vrinde fructū alī
quem capiam: Cha. Fieri
aliter nō potest, Mercuri.
Nam pauci nūc, vides, ad
nos descendūt. Pax enim
est. Merc. Satiū est ita es
se, etiam si ob hoc abs te
prorogatur nobis debiti
istius solutio. Verū enim
uero prisci illi, Charon,
nostri quales aduenire sole
bant, quam fortes atq; a
nimosi omnes, cruore ma
didi, & vulnerib; pleni ple
riq;? Nunc autē, aut vene
no aliquis a fillo interfe
ctus, aut ab vxore, aut pre
nimia voluptate, tumefa
cto vētre & crurib; adue
niūt. Pallidi em̄ oēs, & ig
navi, neq; similes priorib;
illis. Plurimi autē ipsorū e
tiā pecuniarū causā veniūt
factis vt videt mutuo sibi
insidijs Cha. Omnino. n.
expetibiles illæ sunt. Me.
Proinde neq; ego videar
peccare grauius aliquid,
h vel

τὰ ἀνθρώπα, καὶ ἴσους εἶ, καὶ περὶ
λαδίων, ἀρ' οὐ τὴν ὑπόστασιν ἰσοῖς
αἶ, εἰς ἀφαιρῶν ἀποπῆ. χά. εἴ γε,
ἄξια ταῦτα οἰόμεθα. Ερ. ταῦτα ἴσως.
ἂ μὴ τι ἄλλο ἔμοις δέλεσθαι ἐν τῷ
λογισμῷ. ποῦτε δ' ἐν ταύτ' ἀποδίδω
σαι φέρε; χά. νῦν μὲν ὁ Ερμῆς ἀδύναται
τον, ἢ ὁ δὲ λαίματος τις, ἢ πόλεμος καὶ
ταπεινότης ἀνθρώπων ἐκείνων, ἵνα καὶ τὸ
τε ἀποκαρδοῦμαι ἐν τῷ πλείονι παρα
λογισμῷ τὰ πονηρία. Ερ. νῦν
οὐκ ἐγὼ καθύπευθε, τὰ κἀκείνους
δύχηνται γυναικῶν, οἱ αὖτε ἀπὸ τοῦ
τον ἀπολαύοιμι. χά. ἐκ ἐστὶν ἄλο
γος ὁ Ερμῆς, νῦν δ' ἐλπίδι οἱ δρᾶται
ἀφικνουῦνται ἑμῖν, ἀρήνη γὰρ. Ερ.
ἔμνηστον οὕτως, ἂ καὶ ἑμῖν παρακο
τένοιτο ὑπὸ σου τὰ ὄφλημα, πλείον
ἄλλ' οἱ μὴ παλαοί ὁ χάρον, οἷον
δὲ οἱ οἱ περιγίνοιντο, ἀνθρώποι αὖ
ποῦντο, αἱματόν δὲ ἀνέπλεον, καὶ
τραυματίαι οἱ πολλοί, νῦν δ' ἐν φαρ
μάκῳ πῖς ὑπὸ τῆς παίδος ἀποθανώμεν,
ἢ ὑπὸ τῆς γυναικὸς, ἢ ὑπὸ τῆς θυφῆς ἐξο
δικῶς τὴν γαστέρα, καὶ τὰ σκέλη. ὧ
χοί δ' ἀπαντοῖς, καὶ ἀγενεῖς, οὗτοι δὲ οἱ
μοιοὶ ἐκείνοις. οἱ δ' ἐπὶ πλείονι κεντῶν
οὗτοι χρέματα ἤκουσιν, ἐπὶ βουλεύσει
τοῖς ἀλλήλοις, ὥς ἰοίωται. χά. πόθεν
γὰρ πεισθήσεται ἴσα ταῦτα. Ερ. οὐκ ἔστι
οὐδ' ἐγὼ δόξαμαι ἢ ἀμάρτυρας.
καὶ

πικρὸν ἀποτῆναι τὸ δροσισμὸν κα
 γὰρ σὺ.

si vel acerbius abs te exor-
 gam, ea quæ mihi debes.

ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.
 Plutonis & Mercurij.

πρὸς τὰ κλῆρος, in hæredipetas, qui sepe antequam
 captati moriuntur.

Nauta petit quod debebat Talaviger ales.

Vera subducta sed ratione prius.

Mercurius queritur technis hominumq; furoribus

Semper quod peior sit quoq; posteritas.

Οὐ γάρ οὐτα εἶδα, τὸν πᾶ

Τὸν γὰρ κακὸν ἀλγῶν, τὸν

πλοῦτον ἐνὶ κράτει, ὃν ποῦ

δὲ οὐκ ἔστιν, οἱ τὸν κληρονό

θερῶντος, ποντακισμύσιοις Ερ. καί,

τὸν σικυώ. ἐν φῶς. τί ἔστι Πλού. ἐκ

τον μὲν ὃ Ερμῆ (ὡς) ἔασον ἐπὶ τοῖς

ἐπὶ τὸν κληρονόμον ἔστιν ἃ βιβλίου, ἐπὶ

ἐπὶ τὸν κληρονόμον ἔστιν ἃ βιβλίου, ἐπὶ

ἐπὶ τὸν κληρονόμον ἔστιν ἃ βιβλίου, ἐπὶ

ἐπὶ τὸν κληρονόμον ἔστιν ἃ βιβλίου, ἐπὶ

ἐπὶ τὸν κληρονόμον ἔστιν ἃ βιβλίου, ἐπὶ

ἐπὶ τὸν κληρονόμον ἔστιν ἃ βιβλίου, ἐπὶ

ἐπὶ τὸν κληρονόμον ἔστιν ἃ βιβλίου, ἐπὶ

ἐπὶ τὸν κληρονόμον ἔστιν ἃ βιβλίου, ἐπὶ

ἐπὶ τὸν κληρονόμον ἔστιν ἃ βιβλίου, ἐπὶ

ἐπὶ τὸν κληρονόμον ἔστιν ἃ βιβλίου, ἐπὶ

ἐπὶ τὸν κληρονόμον ἔστιν ἃ βιβλίου, ἐπὶ

ἐπὶ τὸν κληρονόμον ἔστιν ἃ βιβλίου, ἐπὶ

Enem ne possi

3 istum ætate omni

no confectū dico

Bueratem diuitem, cui, li,

beri quidem nulli sunt, he

reditaris autem captato

res plus p quinquaginta

millia. Oer. Noui, Sicyo

nium illū dicis. Sed quid

postea? Plu. Viuere illum

quidem, Mercuri sine, ul

tra eos nonaginta annos

quos ætate peregit, alte

ris totidem accumulatis,

si modo possibile sit, atq

etiam pluribus. A diuaro

res autem ipsius, Charinū

adolefcentem, & Damo

nē & ceteros abripe huc

ordine omnes. M. t. At

qui absurdum hoc videri

queat. Plu. Haudquaqu

imo iustissimum. Quam

enim ob causam illi adeo

oprant illum mori: nisi

quia pecuniarū illius am

bunt.

ὁρῶντα

κατὰ πρῶ

σας,

ἀναφάρ

Αἰσθη

τιο.

ἢ πρὸς

ἐν.

ἢ δὲ

τοῦ

τοῦ

τοῦ

τοῦ

τοῦ

τοῦ

τοῦ

τοῦ

τοῦ

τοῦ

τοῦ

τοῦ

τοῦ

τοῦ

τοῦ

Luciani

Εὐξένης.

biunt, nulla propinqua te iuncti. Quod autem omnium sceleratissimū est, interea cum talia precant, tamen obseruant & colūt manifeste utiq; illum. Ac quæ ægrotante illo, apud se consulēt, nemo ignorat, attamē sacrificaturos sese promittunt, si conualescat deſuo, & in summa varia quædam adulandi ratio illorum hominū est.

Cōclusio mandati.

Quamobrem ipse quidē immortalis sit, illi autē ipso abeant, frustra hiantes. Merc. Ridicula patiētur, scelerati cum sint. Sed tamen & ille admodum scire circumducit illos, & spē pascit inani, & in summa, semper morituro similis, quī quoscūq; iuuenis. Illi autē hæreditate inter se diuisa, pascuntur, vitam quandam beatā secū ipsi animo præcipientes.

Ἄλλη ἱστορία.

Pluto. Proinde ipse exulta senectute, quemadmodum Iolaus ille, in iuuenē redeat. Illi autem in ipsa media spē, diuitijs illis, quasi per somnum spectatis, destituit, abeant iam huc, mali male mortui.

Ἀλλὰ ἡ ἑτέρα pars de his redipetis.

Mer. Alias res cura Plu- to, iam enim accersam tibi illos, aliū super aliū ordine, septem autē opinor sunt. Plu. Deducas licet. Ille autem mittat singulos præ se, ex sene iterum in adolescentem conuerſis.

Τερ

οἰῶται, οὐδὲν προσήκοντος. ὁ δὲ πάντων ἐστὶ μιανώτατος. οὐ καὶ τοιαῦτα διχόμοιοι, ὅμως θορακίδου σὺν τῷ γὰρ ποσειδῶνι. καὶ νιστύν τῳ, ὃ μὲν βουλόμενοι, πᾶσι πρός θηλα, θύσαντες δὲ ὅμως ὑπὸ χρυσῶν, ἢ ῥαίσθη. καὶ ὅλως, ποικίλη τις ὁ καλακία τῶν διδόντων. οὗτοι ταῦτα, ὁ μὲν ἐς ἀθάνατον. οἱ δὲ πρόσκαιτον αὐτῷ μάτῳ ἐπιχρυσόνοντος. Ερ. γὰρ ἴα πέσονται, πᾶν ῥοιοι ὄντος. πολλὰ κῆκῃν ὅτι μάλα οὗτοι βουκαλῆ αὐτοῦς, καὶ ἐπὶ λαπίῳ καὶ ὅλως, ἀνὶ θανάτῳ ὡς ἰσχυρῶς πολλὴ μάλλον τῶν ἰσχυρῶ. οἱ δὲ, ὅθεν τὸν κληρονομίαν σφίσι διδρήμενοι, βόσκονται, ἰσχυρῶς μάλα πρόσκαιτον αὐτοῦς ποδόνοντος. Πλουτ. οὐκ οὖν ὁ μὲν ἀποδυσάμενος τὸ γήρας δαυδὶ ἰσχυρῶς ὄντος βησάτω, οἱ δὲ ἀπὸ μίσωρ τῶν ἐλπίδων τὸν ὄντοροποληθίντα πλουτορο ἀπολιπόντος, ἐκείτῳ ὅθεν καὶ κακῶς ἀποθανόντος. Ερ. ἀμείω λησὸν ὃ πλουτορο. μετελδύσομαι γὰρ σοὶ ὅθεν αὐτοῦς καὶ ἐξῆς. ἡπὶ δὲ οἱ μὲν ἔσσι. Πλουτ. κατὰ σπῆ. ὁ δὲ παραπέμψα ἰσχυρῶ, ὅτι γάρ οὐκ αὐτοῖς πρᾶξις γὰρ νῦν ὄντος.

ΓΕΡ.

ΤΕΡΨΙΩΝΟΣ ΚΑΙ ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ.
Terpsionis et Plutonis.

Expostulatio, quod plerique senes iunioribus superetuentiant.

*Accusat Parcas iuuenis, quod mortuus ante
 Sit, quam gibbosus Tueritus ille senex.
 Huius opem cupido praecidit stamina Clotho:
 Possibile est iuuenes ex eo perire breui.*

Οὐρ ὁ Πλούτων Δικαιος·

Ι ἱμὶ μὲν τυθιάναι τ' ἀκύντε
 ἐν γ' ἡσυχία, τὸν δ' ἐν πύρ
 τὴν ὑμῶν γάροντα Θούριον
 ἴδω ἐν; Πλ. Δικαιοτάτων μὲν οὐκ
 ὁ Τόφ' ἴδω, ἡ γὰρ ὁ μὲν (ἴ. μὲν) ἴδω
 ἐν ἡσυχίᾳ, ὁ δ' ἐν πυρὶ φάλακρον. οὐ
 δ' ἐν, παρὰ πάντα τὸν χρόνον ἐκείνου
 λυδοῦ ἀνδρὸς, πόριμινων τ' κληρονομῶν.
 Τόφ. οὐ γὰρ ἐχέω γάροντα ὅτι, καὶ
 μακίη χρύσεια, καὶ πλοῦτος ἀνδρὶς
 θανάτου, ἀπὸ τοῦ τῷ βίῳ, παρὰ
 χορῶντα τοῖς νόμοις Πλ. καὶ
 ὁ Τόφ' ἴδω τοιοῦτον, τὸν μακίη τ'
 πλοῦτος χρύσεια θανάτου, καὶ
 ἰδὼν ἀποθνήσκει. τὸ δ' ἐν, ἄλλοι
 οὐ μόνον καὶ ἐν φάλακρον δίκαιον.
 Τόφ. οὐκ ἐν ταῖς αἰσθηματικῇς
 ἐστὶν ἴδω, ἵνα γὰρ τὸ πᾶν
 γὰρ ἐν; καὶ γὰρ, τὸν πλοῦτον, καὶ τὸν
 πᾶν.

Vitue hoc est o Propo-
 I Pluto, me quidē e-
 vita obijisse, trigin-
 ta cū sum annorū, Tueritū
 vero senē nonagenariū,
 & vitra, adhuc viuere! Pl.
 Iustissimū quidē o Terpsio.
 Nā& si ipse viuiss, cetie ad
 nullius tamē mortē affe-
 ctus est, tu vero omni tem-
 pore illius hereditatem
 expectans, cum mori au-
 diissime cupiebas. Ter-
 psio. Nonne opus fuerat,
 cum senex sit, nequeatq;
 de cætero suis vti diuitijs,
 locum dare iuuenibus?
 Pluto. Nouas o Terpsio
 statuis leges, quum ad vo-
 luptatem diuitijs vti ne-
 queas, ipsum e vita dece-
 dere. Alius autem & Par-
 ca & natura statuisse vide-
 tur. Terps. Proinde hanc
 ob huiusmodi accuso
 ordinem, iderebas enim
 has res successionē gra-
 duque fieri, senem primo,
 de-

Propo-
 tio a rei
 indignita
 te.
 ἀπόκρι-
 σις cum
 asseuera-
 tione.
 Ratio ex
 compara-
 tione.
 Regeris
 ab equo.
 ἡ λέγει
 πρὸς τὸ
 πᾶν.
 ἐν τῷ
 σι.
 πρὸς τὸ
 πᾶν.
 ἡ λέγει
 πρὸς τὸ
 πᾶν.
 κα-

Luciani

ὁ δ' ἄλλος. moriaris, quoniam hos blan-
ditores cunctos peremittas.
Ter. Hoc quidē o Pluto,
pericundū mihi foret, si
ante Tueriū Charizanes
vix decederet. Plu. Boni
animumis o Terpsio, &
Phido etiā, & Melantus,
& omnes penitus ipsum
precedent, suis ipsorū cu-
ris cōsecū. Ter. Hæc ego
summopere laudo, o Tu-
erice diutissime viuas.

ἀποβάλλου, ἢ ἀπὸ τῶν πρὸς τοὺς
πρὸς κίλας. Τὸ δ' ἔτι μᾶλλον ὁ Πλού-
των καὶ ἐμοὶ ὅτι καὶ ὁ δὲ καὶ Χαρ-
ιάδης προσηνέξεται Θεοφίλου.
Πλου. θάρσσε ὁ Τερψίων. καὶ Φεί-
δων γὰρ, καὶ Μελαντῶ, καὶ ἄλλων
ἀπαυγῆς, προσελθόντων αὐτῷ ὑπὸ
τοῦ αὐτοῦ φροντιστοῦ. Τὸ δ' ἔτι μᾶλλον
πάντα. ἵνα ἐπιμένῃς ὁ Θεοφίλου.

ZYNOΦANTΟΥ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΔΗΜΙΔΟΥ
Zenophantæ et Callidemidae.

*Διηγητὴς: Hæredipeta ueneno quod alceri
parauerat perijt.*

*Annoſi cupiens quidam diſceſcere rebus
Viuere ne poſſit dira uenena dedit.*

Inſidians alij iuuenis. perit ipſe bibendo.

Auctori citius quare aconita nocent.

ἱεράτης
quo pa-
cto inter-
ierit.
Occupatio,
de
sua morte
διηγητὴς
προφ.
χθ.
Interro-
gatio de
persona
eiusque
εὐφρα-
σις.

Tu Callidemides
A quo pacto interisti?
Nā ipse quēadmo-
dū Diniæ parasitus cū es-
sem, immodica ingurgita-
tiōe prelocatus fuerim, no-
stī, aderas enim morienti.
Cal. Aderā Zenophātes.
Porro mihi nouū quiddā
atq; inopinatū accidit. Nā
tibi quoq; notus est Pro-
odorus ille senex. Zeno.
Orbum illum dicis, ac di-
uitem, apud quem te assi-
due versari cōspiciebam?

Cal.

Υ ὁ Καλλιδημίδης, πῶς αὖ
Ξ πῶς αὖ; ἐγὼ μὲν γὰρ ὅτι
παράσitos ὢν Δανίῳ, πλὴν
ὅτι ἐκ τῶν ἐμῶν ἀπικινίχων,
οἷδα, παρὰ γὰρ ἀποθήκῃ κατὰ μοῖν.
Καλ. παρὼν ὁ Ζωόφωτος. τὸ δὲ
ἐμὸν, παρὰ δόξιν τι γίνεσθαι οἷδα.
καὶ σὺ σπουδάζεις τὸν γίγνεσθαι
τα. Ζη. τὸν ἄντικτον, τὸν πλούσιον,
ἢ σὶ τὰ πολλὰ ὕδαρ σκωόντα;
Καλ.

Luciani

ἐπίκρι
σι.
προφ
πρ.
L. agnam
reich thut
vrol.

Z. Recte sane. Tacti nō
oportuit ad cōpendium il
lud diuertere, siquidē ve
nisset tibi populari, vulga
tāq̃ via, tutius certiusq̃,
etiam si paulo serius.

Ζη, πλὴν ἀλλ' ἰδὲ εἰ τ' ἐπίτρεψ
ἔχῃ παρίδαι. ἔτι γὰρ ἂν θί σφ
τῆς λισθόρου ἀσφαλίσαι, ἢ καὶ ὀλί
γῃ βραδύτερ' ὄρῃ.

ΚΝΗΜΟΝΟΣ ΚΑΙ ΔΑΜΝΙΠΠΟΥ,
Cnemonis & Damnipri.

Συγκατὰς in heredipetas.

*Externum Cnemonem heredem scripsit Anaxus
Fecerat in certa conditione tamen.
Scilicet Hermoleos quo se quoq̃ scribere uellet,
Ereptus Cnemon sed fuit ante senex.*

ὁ ἀγὰν ἡ Οc illud ἔφ' vulgo
κτῆσις, ἡ H dici cōsuevit. Hinu
πρὸς οἶμον, isthuc ἔ, qd̃ secū stomacha
γῆ. re Cnemon: C. Quid sto
δρῶται, machare rogas? Bq̃d̃ h̃z
ἀπόκρισις, redē relig quēdā pr̃ter al
σις, sententiā, videlicet astu de
πικροχρῆ, lusus miser, ijs q̃s maxime
ἀφῶν, meae pie iā habere, p̃cti
σις, tis. D. Sed isthuc gña eue
πικροχρῆ, nit? Cn. Hermolaū nobilē
ἀφῶν, illū diuise, cū orbus esset,
σις, imminēte morte captabā
πρὸς ἡοῦ, alsidēs atq̃ inferuēs. Ne
μῶρα, q̃ uelle grauatiū officium
πρὸς ἡοῦ, meū admittebat. At inter
μῶρα, illud quoq̃ mihi visum est
πρὸς ἡοῦ, scitū, cōsuetūq̃, vt testamē
πρὸς ἡοῦ, tī p̃ferre ac publicare, q̃ il
πρὸς ἡοῦ, lū rerū mearū in solidū h̃z
πρὸς ἡοῦ, redē instituē, nimirū vt
πρὸς ἡοῦ, ille vicissī idē faceret, meo
πρὸς ἡοῦ, puotatus exēplo. D. At
πρὸς ἡοῦ, quid

ὅτο ἔχῃς τὸ τῆς παροῦ
Τ μίας, Οἱ ἑρὸς τὸν λίστα.
Δα τί ἀγανακτῆς ὁ Κεν
μάν; Κεν. πωθάνη ὁ, ὡ ἀγανακτῆς
κληρονόμον ἀκούσιν καταλίθει
καταβρεχθῆς ὁ ἄλλος, οὗς ἱβουλοῦ
μὴν ἂν μάλιστα γὰρ τὰ μὲν, παρὰ
πάν. Δα. πῶς τὸν ἔχῃς; Κεν. Ερ.
μολάου τὸν πᾶν πλούσιον ἄνθρω
πὸν ὄντα, ἰδοὺ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ θανάτῳ
κακῶν ὅς οὐκ ἀνδρὸς τὸν θοράκῳ
προσίξω. ἰδοὺ εἰ μοι καὶ σοφὸν
τὸν ἄνθρωπον, εἰδὼς σφῶνται ἐς τὸ φε
ρῆν, ἐν αἷς ἔχῃς καταλίθει τὰ
μὲν πάντα, ὡς κακῶν ὅς ἡλῶσαι,
καὶ τὰ αὐτὰ πρᾶξαι. Δα, τί ὅτι
δὲ

ὁ δὲ ἰκλῖν'· Κεῖ. ὅ, ἔμψ' οὐκ ἔστι
τοῖς ἰκλῖν' τοῖς ἰκλῖν' οὐκ ἔστι
καὶ, οὐκ ἔστι. ἔχ' οὐκ ἔστι ἄφ' ἑαυτοῦ
θεοῖ. τὸ τί γινώσκω μοι ἰπποκράτη·
καὶ νῦν Ἑρμόλαος· ἔχ' ἰπποκράτη, ὁ δὲ
ἐκ λείβετο, καὶ τὸ ἄγκυρσιν ἰπποκράτη
λίσσ' ἀνταναστασίου. Δά. οὐ μόνον
οὐκ, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν οὐκ ἔστι ἄλλ' ἑαυτοῦ.
ὅστις σέβεται κατὰ σκοτὸν σωτὴ
θεοῦ. Κεῖ. ἰπποκράτη, ἔμψ' οὐκ ἔστι
τοῖς.

gd tandē ille· Cn. Quid ille suo in testamento scripserit, id quidem ignoro. Ceterū ego repente atq; insperato e vita decessi, te autē ruina oppressus. Et nūc Hermolaus mea possidet, lupi cuiuspiā in mortem ipso hamo cum esca pariter amisso. Dam. Imo non escam modo cum hamo, quin etiam te quoque piscatorem simul abstulit. Itaque technam istam, in tuum ipsius caput struxeras. Cn. Sic apparet, idq; adeo deploro.

τὰ ἰπποκράτη.
genusq; mortis.
τὰ ἰπποκράτη.
Cn. Quid ille
autē.
Mali est
filii con-
fuctori
pessimus
est.
Cn. Quid
autē.

ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

Charon, Mercurius, Mortui, Menippus, Charonolens, Lampichus, Damasias, Philopobus Rhetor.

προκαταρκτικὴ καὶ ἀρκετικὴ.

Nihil est post uitam quo praestet amicus amicos
Aequalis docto cum rudis esse potest.
Autum descivimus, robur, formam, sordiamq;
Fabula quid doceat, lector amice, nides.

Κοίταται δὲ ἔχ' ἑαυτοῦ τὸ
ἀπ' ἑαυτοῦ, καὶ τὸ ἑαυτοῦ
μὴ, ἔχ' ἑαυτοῦ, τὸ ἑαυτοῦ
οὐκ, καὶ ἑαυτοῦ ἑαυτοῦ, καὶ ἑαυτοῦ
πολλὰ, καὶ ἑαυτοῦ ἑαυτοῦ, καὶ ἑαυτοῦ
χάρις καὶ ἑαυτοῦ, ἑαυτοῦ δὲ, τοῦ
οὐκ ἑαυτοῦ, πολλὰ ἑαυτοῦ
μὴ.

Vdite quo loco
A sunt res nostrae, B. Facit sibi
quidem parva est audientia
nobis, quemadmodū vi Charon.
denis, & cariosa nauticula, Exponit
& quae undique perfluit, periculum.
quod si in alterā partem
se inclinaris, plane submer-
sa peribit, atq; vestitū tam
multi simul cōfluūt, & sin-
guā plurimas sarcinas ad-
k 4 lectura

Luciani

ἔκδοσ
 παύρ.
 Perit con
 silium.
 Promit
 tis, & dat
 cōsilium.
 Amplifi
 cat a mi
 nori.
 Dat man
 datum su
 per ea re
 Mercu
 rio.
 Prescri
 bit quē fa
 cere de
 beat.
 Promittit
 se obtem
 peraturū.
 Recipit i
 nauiculā
 singulos
 numeran
 do.
 I. Menip
 pus.
 Dat ei lo
 cum apud
 gubernato
 rem.
 II. Char
 moleus
 amator.
 Mors o
 mnia vol
 lit wir
 mūse
 sen als
 les da
 hindē
 lassen.

ferunt. Quod si cum his
 naviculam cōscenderitis,
 vereor ne postea vos fa
 cti poenitear, maxime ve
 ro eos, qui nandi sunt im
 periti. Mort. Quid igitur
 faciendum erit, ut sine pe
 riculo nauigemus? Char.
 Ego vobis dicam, nudos
 vos ingredi oportet, atq
 ista omnia quæ superflua
 sunt, in littore relinquere.
 Nam sic etiam vix capiet
 vos nauicula. Tibi vero
 Mercuri deinceps eurge
 rit, neminem ex illis reci
 pere, nisi nudus sit, & su
 pellectilem abiecerit. Ita
 quæ ad ipsas scalas te sta
 tuas, ipsosq
 cognoscito,
 & suscipito, nudosq
 in
 gredi cogito. Mercurius.
 Recte dicis, atq
 sic facie
 mus. Quis est ille primus?
 Menippus. Ego Menip
 pus sum. Ecce autem pe
 ram & baculum in palu
 dem abieci, verum recte
 feci, qui pallium non acce
 perim. Mercurius. Ingre
 dere o Menippe vir opti
 me, primumque apud gu
 bernatorem navis, locum
 accipe, in ipsa summitate,
 quo omnes possis intue
 ri. Verum quis ille formo
 sus est? Charon. Charmo
 leus sum Megarensis ille
 amator, cui osculum v
 num duobus talentis con
 stitit. Mercurius. Exue i
 gitur istam pulchritudinē,
 & labia vna cum osculis,
 istam etiam densam co
 mam, & genarum rubo
 rem, adeoq
 totā cutē. Be
 ne se res habet, expeditus
 es, in

ἄλλοι ἔσσι. Ἦν ἔρ μετὰ τοῦτῳ
 ἐμῆτι, δὲ λια μὴ ὕσπερον μετὰ οὐ
 τι. καὶ μάλατι δὴ οὐκ ἐπίστα
 δι. Νε. πῶς ἔν ποιήσω; οὐκ, ὅτι πῶς
 σορῶ; καὶ. ἔγδ ὅμιν φράσθ. γυνὴ
 ἐπιβάνην καὶ, πὲ πόρτι; ταῦτα
 πάντα ἐπὶ τῇ ἡϊόνος καὶ ἀληθύντας.
 μόλις ἢ ἂν καὶ οὕτω δὲ ξατο ὁμῶς
 εὐπορῶμαι. σοὶ δὲ ὦ Ερμῆ, μελὶ
 σθ τὸ ἀπὸ τοῦτου μηδὲνα παραδὲ
 χεῖναι αὐτῶν, ὅς ἂν μὴ ἴδωσι ἡ, καὶ
 τὰ ἐπὶ τῇ ὁσῶν ἐφην, ἀποβαλὼν.
 παρὰ τῇ ἡ ἀποβάσσει ἐς δὲ, διαγί
 σκει αὐτοὺς, καὶ ἀνελάμβρανε. γυνὴ
 ἐπιβάνην ἀπαγκάλισεν. Ερ. εἰ
 γὰρ. καὶ οὕτω ποιήσωμαι. οὐτοσί τίς
 ὁ πρῶτος ἐστὶ Μένιππος. ἔγω
 γα, ἀλλ' ἰδὲ ἡ πῆρά μοι ὦ Ερμῆ, καὶ
 τὸ βάκτρον, ἐς τὴν λίμνην ἀπορρί
 ψας. τὰν τρέχοντα δὲ εἰδὲ. ἰκόμεσθε
 εἰ ποῖσιν. Ερ. ἐμβαῖν ὦ Μένιπ
 πος εἰς αὐτὴν, καὶ τῇ πρὸς αὐτὴν ἔχ
 παρὰ τὸν κυβερνήτην ἐφ' ὧν ἂν
 ἐπισκεπῆς ἀπαντὰς. ὁ πάλος δ' ὅτε
 τίς ἐστι χαρ. χαρμόλιος ὁ μηχανο
 κὸς, ἐπὶ δὲ αὐτῷ, ὅς φήμας ἰσχυρὰ
 τον ἦν. Ερ. ἀπὸ δὲ οὐκ ἐπὶ γὰρ καὶ
 λῶ, καὶ τὰ χεῖρ αὐτοῖς φιλῶ
 σι, καὶ τὴν κόμην τὴν βαθύναν, καὶ τὸ
 ἐπὶ τῷ παρῶν ὀφύθημα, καὶ τὸ
 δὲ ὅμα ὅλα. ἔχῃ καὶ αὐτὴν, εἰς αὐτὴν
 εἰς αὐτὴν

ἔ. ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ, ὃ δὲ τὸν πορφυροῦν
 οὐβρὶ, καὶ τὸ διαδήμα, ὃ βασιλευσὶν,
 τίς ὄντι γὰρ ἄνθρωποι; Δα. λάμπιχ, ὃ
 Γελώσιον τύραννος. Ερ. τίς ὁ Λάμ-
 πιχ; ὃς αὐτὰ ἔχει πατέρα; Δα. τίς
 ὁ Λάμπιχ; ὃς Ερμῆ, γονιὸν ἔχον τὸν
 πορφυροῦν. Ερ. τίς ὁ πορφυροῦν; Δα.
 ἰδοὺ οἱ ὁ πλεῖστος ἀπὸ τῶν ἰσχυ-
 ρῶν, καὶ τὸν πορφυροῦν ἀπορρίπτει. Ερ.
 καὶ τὸν πορφυροῦν ἀπορρίπτει; Δα.
 οὐκ ἔστιν ἀλλὰ τὸ διαδήμα ἵκασόν με ἔ-
 χει, καὶ τὸν πορφυροῦν. Ερ. ὅθεν
 μὲν, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἔχει. Δα. οὐκ
 τίς ἐκ πάντων ἔχει ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν. Ερ.
 καὶ τὸν πορφυροῦν, καὶ τὸν πορφυροῦν,
 καὶ τὸν πορφυροῦν, καὶ τὸν πορφυροῦν.
 Δα. ἰδοὺ σοι, τὸν πορφυροῦν. Ερ.
 ἔκταν ἐκείνῃ, ὃ δὲ τὸν πορφυροῦν,
 σαρκεῖς, τίς ἔστι; Δα. Δαμασίαν, ὃς ἀθ-
 λῆτης. Ερ. καὶ ἰσχυρὸς. ὃς δὲ τὸν πορ-
 φυροῦν ἐν ταῖς παλαίστραις ἰδὼν
 Δα. καὶ ὃς Ερμῆ. ἀλλὰ παραδέξαι-
 μεν γονιὸν ὄντα. Ερ. ὃς γονιὸν ὃς ἔλα-
 βεν, ὃς αὐτὰς σάρκας περιεβλημέ-
 νον. ὃς ἀποδοῦναι αὐτὰς, ἐπὶ τῇ
 αὐτῇ τὸ σκάφος, τὸν πορφυροῦν
 ὑποβύτις μόνον. ἀλλὰ καὶ τοῦ σαρ-
 κὸς ὑπὸ τῇ ἀπορρίπτει, καὶ τὰ κερύ-
 ματα. Δα. ἰδοὺ οἱ γονιὸν ὃς ὀφθαλ-
 μῶν

es, ingredere nūc. Quisve-
 ro ille est purpuratus &
 diademate præcinctus, gra-
 uitate quādam præ se ferens?
 Quis es tu. Lamp. Lampi-
 chus sum Geloōrū tyrā-
 nus. Merc. Quid igitur cū
 tot sarcinis venisti? L. An
 ne nudū aduentare conue-
 niebat tyrannū? Merc. Ne
 quāq̃ tyrannū, sed mortu-
 um, itaq̃ depone ista. L.
 Ecce abiecti diuitias. Me.
 Sed superbiam o Lampi-
 che & fastum etiā abijce,
 nam ista si in nauiculā co-
 incidant, vehementer gra-
 uabūt eam. Lamp. Igitur
 sine vt diadema habeā sal-
 tem & stragutum. Merc.
 Nequaquam, imo & hæc
 relinquo. Lamp. Sit ita.
 Quid præterea vis? Nam
 omnia, vt vides, abiecti.
 Merc. Crudelitatem etiā, &
 amentiam, & violentiam,
 & iracundiam, atq̃ his si-
 milia depone. Lampich.
 Ecce nudus sum. Mercu.
 Ingredere nunc. Tu ve-
 ro pinguis admodum &
 carnosus quis es? Dama-
 sius. Damasius ego sum
 athleta. Mercu. Certe vi-
 deris ille esse, scio enim te
 sæpe in palaestris me vi-
 sum. Da. Ita est o Mercu-
 ri, verū accipe me, nudum
 existentē. Merc. Nequa-
 m o bone vir, nudus es tan-
 ta carne circumdatus, itaq̃
 exue eā. Nam si vel alterū
 tantū pedē in nauē posue-
 ris, submerges eā. Sed &
 coronas istas & præconia
 abijcito. Damasius. En
 plane nudus sum, vt vides

III. Lampichus tyrannus Geloorum.

Tyrannus diuitias, superbiam, crudelitatem, amentiam, violentiam, iracundiam, & cetera mors aufert.

III. Damasius pinguis & carnosus athleta.

Abijce carnes, coronas, præconia.

Luciani

V. Crato
diues.
Bona for-
tunæ de-
serenda.

& simili cum alijs mortua
statua. Mercurius. Sic
præstat leuem esse, itaque
inscende iam. Et tu o Cra-
to diuitias abijce, præter,
ea mollitiem & delicias,
neq; feras tecum Epita-
phia, neq; maioris tuorū
dignitates. Relinque etiā
genus, & gloriam. Item ci-
uitum de quibus scilicet
bene meritis es, publica
preconia, statuarum inscri-
ptiones, & dicas, ne tibi
magnum sepulchrum con-
struant nam & hæc gra-
uant, si in memoriam re-
uocentur. Crato. inuitus
certe, sed tamen abijciam,
quid enim luciam? Mer-
curius. Papæ, Quid tibi

VI. Ar-
matuſ mi-
les relin-
quit tro-
phæum.

πᾶν λη-
σὶς mili-
tᾶρις.

A contra-
rio.

VII. Phi-
loſophus
aiunt de
ſcriptio.

Quæ in
philoso-
phis fal-
ſis ſint vi-
superan-
da.

vis armatus? aut quid li-
tud trophæum tecum cir-
cumfers? Crato. Quia vi-
ci Mercuri, & res præcla-
ras geſi, propterea ciui-
tas hoc me honore adſe-
cit. Mercurius. Relinque
trophæum in terra, apud
inferos enim pax eſt, ne-
que viliſ armis opus eſt.
Verum quis ille eſt, ipſo
habitu grauitatem quan-
dem præ ſe ferens: elatus,
& contractis ſupercilijs,
propter curas, longa bar-
ba, quis eſt ipſe? Me. Phi-
loſophus quid eſt o Mer-
curi, imo præſtigiorum
& nugarum plenus. Itaq;
& hunc exue, videbis e-
nim multa, eaq; ridicula,
ſub pallio occultata eſſe.
Mercur. Depone tu hunc
habituſ primum, deinde
hæc quoq; omnia. O Iu-
piter, quantam ille arro-
gan-

ἰαυθῆς ἀμὶ, καὶ ἰσχυροὺς τοῖς ἄλ-
λοις νεκροῖς, Ἐρ. οὗτοι ἄμεινον ἀνέ-
ρῃ. ὅτι ἔμμεναι, καὶ σὺ δὲ τὸν
πλεῖστον ἀποθνήσκῃς. ὁ Κράτωρ, καὶ
τῶν μελακίσι δὲ προσέειπε, καὶ τῶν
πυνθίων, μὴ δὲ τὰ ἐντάφια κόμειν,
μὴ δὲ τὰ τῶν προζώντων ἀξιώματα.
ἐπιτάλλει δὲ καὶ γίνεσθαι, καὶ δοῦναι,
καὶ ἀποτὶ σε ὁ πόλις ἀνέκρινετο,
εὐδὲ γὰρ τῶν δακτύλων, καὶ τὰς τῶν
ἐνφύλων ἐπιπράττει, μὴ δὲ εἴ μὴ
γὰρ τὰ φρονεῖν ἐν ἡμετέροις λέγει βα-
ρύνει γὰρ καὶ τὰτα μνημονοῦσθαι,
Καρ. ὅχι καὶ μὴ ἀποθνήσκῃς δὲ τί
χρὴν καὶ πάθειμι; Ἐρ. βαβαί, σὺ δὲ ὁ
ὑποπλῆς τί βούλει; τί τὸ πρόπασι
τῶν φράσαι; Ἐρ. ὅτι ἐνέκλειται ὁ
Ἑρμῆς, καὶ κρίνεται, καὶ ὁ πόλις ἐτίμη-
σέν με. Ἐρ. ἄφες ἐν γὰρ τὸ πρόπασι, ἐν
ἄλλῃ γὰρ ἀρῶμαι, καὶ ἄλλῃ ὅπλοις διέ-
σασθαι. ὁ σιωπῶν δὲ ἔειπε ἀπό γε τῶν
ματῶν, καὶ βρονθοῦσθαι, ὅτι τὰς ἐν-
φύων ἐπικρῶν, ὁ ἐπὶ τῶν φρονημάτων
τίς ἴσται, ὅτι τὸν βαβῶν πύργον ἐκ-
μύνει. Μὲν φιλόφρονος τίς ἔστι Ἑρμῆς.
μᾶλλον δὲ, γόνις, καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ
σοῦς, δατὰ ἀπόδοσθαι καὶ τὸν. ἔπειτα
πολλὰ καὶ γὰρ ἄλλα ὑπὸ τοῦ ἱματίου
κρυπτόμενα, Ἐρ. κατὰ τοῦ σὺ τὸ χεῖ-
μα πρὸς τὸν, ἔτα καὶ ταῦτα πάντα.
ὁ Ζεὺς, ὁ σὺ μὴ τῶν ἰαυθῶν
κομίζῃς

νομή, ἴσως ὅτι ἀμαθίαν, καὶ ἴον, καὶ
κακοδοξίαν, καὶ ἀποθέσμιον ἀπόρρητον,
καὶ λόγον ἀκοσμητικόν, καὶ ὑποίαν
πολυπλοκήν: ἀλλὰ καὶ παταγω-
ρίαν μάλα πολλήν, καὶ λήροσιν οὐκ
ὀλίγον, καὶ θόλον, καὶ μαγιστορίαν
οὐ Δία, καὶ χρυσίον γὰρ τυττῇ, καὶ ἴδω-
σιν πτόχον ὃ καὶ ἀμαθίαν, καὶ ὄρε-
γνόν, καὶ τοφύον, καὶ μαλακίαν. ὅτι λέ-
γει γὰρ μοι, ὅτι καὶ μάλα περὶ αὐτῆς
αὐτῆς. καὶ τὸ οὐδὲν ὅτι ἀπόρρητον, καὶ τὸ
πύρρον, καὶ τὸ οὐδὲν ἀπορρητὸν τῶν
ἡλίων, ὡς ἴδωσιν πάντες ταῦτα ἴχου-
μεν. ἀλλὰ καὶ παταγωρίαν παταγωρίαν ὅτι
ἐπὶ αὐτῇ. Φίλο. ἀποτίθημα τοῖς
ῥω αὐτῇ, ἰσχυρὸν αὐτῇ κελύφει.
Μί. ἀλλὰ καὶ ἐν πάγωνι τυττῇ ἀπο-
θεῖναι ὅτι ἔρμης, βαρύνει ἵππον, καὶ λέ-
γει ὡς ὄρεγνόν. καὶ μὴ μὴν πύρρον ὅτι
τὸ λήροσιν. Ἐρ. ὅτι λέγει, ἀπόρρητον
καὶ τυττῇ. Φίλο. καὶ τίς ὁ ἀπορρη-
τὸν ἵππος. Ἐρ. Μένιππος ὁ οὐδὲν, λέ-
γει πύρρον τὸν ἵππον περὶ αὐτῆς, ἀπο-
θεῖναι αὐτῇ ἰσχυρὸν τῇ ἀπορρητῇ
χρυσίαν. Μί. οὐκ ὅτι ἔρμης, ἀλλὰ
λέγει ὡς καὶ ἀπορρητὸν. γὰρ ἵππος
ῥω γὰρ τυττῇ. Ἐρ. ὅτι πύρρον ἵπ-
πον. Μί. ἵππος, ἀπορρητὸν αὐτῇ γὰρ
τυττῇ ἀπορρητὸν, ἀπορρητὸν αὐτῇ
τυττῇ ἀπορρητὸν. ἀλλὰ μὴ μὴν ἀπορρη-
τὸν καὶ τὸ ὄρεγνόν. Ἐρ. μάλα μοι. ἵππος
τὸ μὴ

gantis, quantā infamia, &
quantū cōtentionē, & ip-
sis glorię quantū questio-
nis dabitur, quantū spino-
sū disputatiōis, & cogi-
tatiōis perplexiōis, circū-
fert: imo q̄ multos vanos
labores, & deliramenta nō
paucas, quantas nē nugas,
& quantam curiositatē.
Sed per Iovem autē etiā
hoc, & vāperatē, & impri-
deniam, iracundiā, deli-
cias & molitiem secū ha-
bet, neq; cū latet me ista,
etiā si studiose celas. Verū
abijce mendacia etiā, & is
perbiam, et opiniōis illi,
qua existimas te prestan-
tiore esse omnibus reliq;. *in primis*
Nam si cū rebus omnib.
ingrediaris, quę quinque
remis te acciperet: Philo.
Depono igitur ea, quādo
quidem sic iubet. Menip.
Sed & barbā hanc depo-
nat Mercuri, grātem equi-
dem & hirsutā, ut vides,
capilli sunt trium minarū
ad minus. Philof. Sed q̄
abradet: Mercurius, Me-
nippus ille securim acci-
piet, quib. naues fabrican-
tur, eam refecabit, veteres
autē scalis naualibus, quib.
bus superposita barba, re-
fecetur. Menipp. Nequa-
quam Mercuri, sed da mi-
hi ferrū, hoc enim erit ma-
gis ridiculum. Mercurius.
Sufficiet bipennis. Me-
nippus. Euge, Humanior
nunc adparēs, deposito
hircino fectore, vis ne ut
parum etiam de super-
cilijs hircinā? Mercuri-
us. Machina. Nam has
super

in primis
et: patet
ὅτι μὴ
est ὄρε-
γνόν.

in primis
a minoribus

Mercurius
us depos-
itor.

Deposito
tio hanc

Reis jam
das parat
cipium.

Beatus
omittit
vnum seu
resem.

Luciani

Nolite
venare
eum: qui
mortē cō
sequitur.

ἄνθρωπος
φίλος
Menip-
πος ex cō
paratōe
Inscitatio
Mercurij

VIII.

Rhetor
cum suis
ornamen-
tis.

κίλεος

μαρτυ-

πικόν.

σάρκα

σμός.

δουκία

ρὸς ἄνθρω-

πὸς ἄνθρω-

πὸς ἄνθρω-

πὸς ἄνθρω-

πὸς ἄνθρω-

πὸς ἄνθρω-

πὸς ἄνθρω-

πὸς ἄνθρω-

πὸς ἄνθρω-

πὸς ἄνθρω-

πὸς ἄνθρω-

πὸς ἄνθρω-

super frontem etiam attol-
lit, neque scio quo seipsum
extendat. Quid hoc rei
est? Etiam ploras scelestē?
& mortem times? Ingre-
dere igitur. Menippus.
Vnum quiddā adhuc gra-
vissimum gestat sub alis.
Mercurius. Quid Menip-
pe? Men. Adulationem
Mercurij, quæ illi dum vi-
ueret, multū profuit. Phi-
lo. Igitur & tu Menippe,
tuam abijce libertatem, &
loquendi audaciam, fati-
tiam, animi magnitudinē,
& crissum. An tu solus alios
omnes ridebis? Mercu-
rius. Nequaquam, sed re-
tine ista, leuia enim sunt,
& plane facilia portatu,
& ad nauigandum pro-
funt. Tu veto Rhetor, ab-
ijce istam tantam verborū
contradictionem & anti-
theses, & similitudines, i-
tem periodos & barbari-
smos, atque alia sermonis
pondera. Rhetor. En ab-
ijcio. Mercurius. Bene se
habent res. Itaque solue
funem, attollamus scilas,
attrahatur anchora, ex-
pande velum, tuque nau-
ta clauum dirige. Simus hi-
lares. Quid ploratis, o
vos amentes? præsertim
tu Philosopho, qui paulo
ante tua barba spoliatus
es. Philo. Quia existima-
bam immortalem esse ani-
mam. Menippus. Men-
titur, nam alia sunt, quæ
videntur eum moerore ad-
ficere. Menippus. Qua-
lia? Menippus. Quia non
amplius tam opiparas
contine-

εὐμεινῶν ἢ καὶ τῶν τε ἐπὶ ἡρώων,
οὐκ οἶδ' ἐφ' ὅτ' ἀνατίνων ἰσχυρῶν.
τί τῶν τε καὶ διακρίβης ὡς καθαρμοῦ, καὶ
πρὸς θάνατον ἀποδιδόσκει; ἔμειναι
δ' ἔρ. Μεν. ὡς ἐν τῷ βαρύνετον ὅ-
τι μάλιστα ἔχῃ. Ἐρ. τί δ' Μένιππος
Μεν. καλακίαν ὡς Ἐρμῆ, πολλὰ ἐν τῷ
ἐν ἡρώων καὶ ἀντιπρὸς. Φιλ. ὅ-
τι καὶ σὺ δ' Μένιππος, ἀπόθνηξαι ἡλίου
θεορίας, καὶ περὶ ἡρώων, καὶ ἄλλων
ἡρώων, καὶ τὸ γέννητον, καὶ τὸν γίγναται.
Μένιππος γὰρ τῶν ἡρώων γίγναται; Ἐρ. μὴ
δυσχερῶς, ἀλλὰ καὶ ἔχῃ τὰ πάντα, καὶ
γὰρ καὶ πάντων ἡρώων ὅτι καὶ πρὸς
τὸν κατέπλην χροσμία. καὶ ὅτι ὅτι
δὲ σὺ ἀπόθνηξαι τῶν ἡρώων τῶν
σῶν τῶν ἀπορροσίων, καὶ ἀντιπρὸς
σας, καὶ περισώσῃ, καὶ πόριον, καὶ
βαρύνετον, καὶ τῶν βαρύνετον, καὶ
λογον. Ἐρ. ὡς, ἰδὲ ἀπορροσίων. Ἐρ.
ὡς ἔχῃ, δὲ τῶν ἀπορροσίων, τῶν
ἀπορροσίων ἀντιπρὸς. τὸ ἀντιπρὸς
εἰς ἀντιπρὸς ἀντιπρὸς τὸ ἰσχυρῶν.
ἔθνη ὡς ἀπορροσίων τὸ πηδάλιον. ὡς
ἀντιπρὸς. τί οἱ μῶς ἐστι δ' ἀντιπρὸς,
καὶ μάλιστα δ' ἀντιπρὸς σὺ, δ' ἀντιπρὸς
τίς τὸν πῶν ἀντιπρὸς ἀντιπρὸς. Φιλ.
ὅτι ὡς Ἐρμῆ ἀντιπρὸς ὡς τῶν
ἡρώων ἀντιπρὸς. Μεν. ἔθνη. ἔθνη
καὶ ἔθνη ἀντιπρὸς, ἀντιπρὸς. Ἐρ. ἰδὲ ποῖος
Μεν. ὡς ἀντιπρὸς ἀντιπρὸς ἀντιπρὸς
δὲ πῶν,

ἄπειρα, μηδὲ νύκτωρ ἐξίωρ, ἅπασ-
 τας λαοθάλασσας, περὶ ἵστωρ ἐν κύκλῳ
 πᾶσι περὶ ἄλλους, περὶ ἵστωρ ἐν κύκλῳ
 τὰ χαμαὶ τοῦ ποταμοῦ. καὶ ἴσθαι ἐξέπα-
 τῶν τοὺς νέους ἐπὶ τῇ σοφίᾳ, ἄρχο-
 οισι λυγρὰ. ταῦτα λυγρὰ αὐτῇ
 Φίλο, σὺ δὲ δὲ Μένιππε, οὐκ ἄχθῃ
 ἀποδοσῶν; Μί. πῶς, ὃ ἴσθαι ἐπὶ
 τὸν θάνατον, καλίσσας τὸ μὴ λῶναι;
 ἀλλὰ μεταξὺ λόγων, ὅπως γὰρ πᾶσι
 κενύται, ὁσὺν πᾶσι ἀπὸ γῆς βοᾶν
 τῶν. Εἰ. καὶ ὃ Μένιππε, οὐκ ἄφ-
 ὶος γὰρ χάρον, ἀλλ' οἱ μὲν ἐστὶν ἐκ
 κλησίᾳ σὺν λῶντες, ἀσπῶν οἱ γὰρ
 λῶσι πάντες ἐπὶ τῷ Λαμπίχῃ θά-
 νάτῳ, καὶ ὃ γὰρ αὐτὸ σωῖσθαι
 πρὸς τῷ γυναικῶν, καὶ τὰ παιδία το-
 γὰρ ὄντα, ὁμοίως καὶ ἄλλα ὑπὸ τῶν
 πᾶσι βάλονται ἀφ' ὁμοίᾳ τοῖς λί-
 θοις. ἄλλοι δὲ Διόφαντον τὸν ῥήτο-
 ρα ἱππῶν ἐν Σικυδίᾳ, ἱππῶν
 λόγους διηγιόντα ἐπὶ Κράτῳ τοῦ
 τῷ. καὶ νῦν Δία γὰρ, ὃ Δαμασίῳ μὲν
 τῇ κακύνουσα, ἐξέρχεται τὸ θένου
 σὶν γυναικῶν ἐπὶ τῷ Δαμασίῳ, σὶν ὃ
 ὁδὸς ὃ Μένιππε διακρύπτει, καὶ ἴσθαι
 χίον ὃ καὶ μῖνος; Μί. ὁδοῦς,
 ἀλλ' ἀκρὸς τῶν κωμῶν καὶ ὁδὸν
 ὁρῶμεν οἰκιστῶν ἐπ' ἐμοί, καὶ τῷ
 ποταμῷ τυπτομένοις ὅτις πᾶσι, ὃ
 πᾶσι αὖ σὺν λῶντες θάλασσαν μί-

Εἰ.

coenas habebit, neque no-
 ctu exiens, clam omnibus
 circumvoluto palliolo ca-
 piti, ordine omnia accedet
 scorta, nec mane deceptis
 adulescentibus sua sapien-
 tia, pecunia accipiet, hæc
 sunt quæ illi dolent. Phil.
 An tibi molestum nō est,
 Menippe, q mortuus es?
 Me. Quomodo posset et
 se molestum mihi, qui ad
 mortem festinaui, nemine
 vocante. Verum nōne cla-
 mor quidam interim dum
 nos confabulamur, exau-
 ditus est? veluti quorum-
 dam in terra vociferanti-
 um? Mer. Certe Menip-
 pe, verum non vno tantū
 loco exauditur clamor,
 sed quidā in vnum coetū
 convenientes, cum volu-
 prare derident mortuum
 Lampichū, & illius vxorē
 tem mulieres circumstres-
 punt, atque illius pueri nu-
 per admodum geniti, mul-
 tis lapidibus a pueris ob-
 ruuntur. Quidam Dio-
 phantum Rhetorem lau-
 dant, in Sicione funebres
 orationes recitantem, de
 hoc Cratone. Et per lo-
 uem Damasix mater vlu-
 lans, lamentationem ince-
 ptat vna cum mulieribus
 pro Damasia. Te vero
 Menippe, nemo est q de-
 ploret, & tranquillius iaces
 solus. Men. Nequaquā.
 Nā haud ita multo post,
 audies canes miserabili-
 ter latrantes propter me,
 & coruos alas concutien-
 tes, quando ad sepelien-
 dum me convenient.

Μί.

ὁσὺν

ρὰ.

λῶναι.

τὰ τοῖς

τῶν

ἐπὶ μὲν

ὁδοῦς

δοσι γὰρ

λακρό.

Luciani

Epilogus

2. **Другой**
судья.

ॐ नमो भगवते
 वासुदेवाय
 श्रीकृष्ण

Mercurius. Fortis es, Menippe. Sed quia iam trans fretum iuris, abire vos resta per hanc viam ad fori iudiciale. Ego vero & iusta alios transestabimus. Menippus. Feliciter nauigat o Mercuri, nos quoque progrediemur. Verum quid præterea de vobis futurum est iudiciu de vobis fieri oportebit, & quidem aiunt poenas esse graues, rotas, aquilas, & lapides, vniuscuiusque autem vita examinabitur.

Ερ. γωνάδες ἔσ' ὁ Μένιπας, ἀλλ' ἐγ
 πάλαι καταπεπλησμένον ἔμψυχο, ἔμψυχο
 ἔκπαιτο πρὸς τὸ δῖον ἑσέορ, ἐσθλὸν
 ἕκαστον κηροτόμοις. ἐγὼ δ' εἴ, καὶ εἴ
 παρθένον, ἄλλοις πεπλησμένον
 Μί, ὅπως εἴτε ὁ Ερμῆς, κηροτόμος εἴ
 καὶ ἔμψυχο· τί οὐκ ἔτι καὶ μέλλεις
 δῖον ἑσέορ, εἴτε εἴτε. καὶ τὸς κηροτόμοις
 δῖον φασί, εἴτε εἴτε. καὶ τὸς κηροτόμοις
 καὶ γυναικας, καὶ λίθους. εἴτε εἴτε
 εἴτε ἕκαστον βίβας.

ΕΡΑΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ.

Ignorantibus rursus de bæredipetis:

Est nimium cæcis natura immersa tenebris.

Hinc rebus tantum, diuicijsq; studeat

Proposizione 1.
Se f è continua in a e $f(a) = L$, allora $\lim_{x \rightarrow a} f(x) = L$.

Sola manet uirtus nescia, crede, mori.

[illegible]

Oerichū diuitem,
M nouerasne Dioge-
 nes? illum, inquā,
 supra modū diuiter, illum
 Corintho profectum, cui
 tot erāt naues onuisse mer-
 cibus, cuius consobrinus
 Aristas cū ipse quoq; di-
 ues esset, Homericū illud i-
 orē sōlebat habere, Aut
 hic cōsice tu, aut ego te.
 Dio. Cuius rei gratta sese
 captabant inuicē Crates?
 Grat. Hereditatis causa,

Οἶσ' ἔχει τὸν πᾶντορ, ἰα
 Μ' ἡνωσικὸς ὁ Διόγανος, τὸν
 πᾶν πᾶντορ, τὸν ἰα Κοσ
 ρίτου, τὸν πᾶν πᾶντορ ὁλκάδης ἰα
 χετς, ὁ πᾶντορ Δεικας, πᾶντορ
 πᾶντορ ὡρ, τὸ πᾶντορ ἰα
 πᾶντορ ἰα πᾶντορ, ἡ μ' ὁλκάδης, ὁ ἰα
 σ. Δι. τίνος ἰα πᾶντορ, ὁ πᾶντορ
 πᾶντορ ἰα πᾶντορ, ὁ πᾶντορ ἰα
 πᾶντορ ἰα πᾶντορ, ὁ πᾶντορ ἰα

Οίοντι τὸν πλοῦτον, ἰα
 Μ. ἵνασκεις δ' Διογανό, τὸν
 πᾶν πλοῦτον, τὸν ἐκ Κο
 θου, τὸν τὰς ἐπὶ τὰς ἐλκὰς ἰα
 τε, δ' ἀντὶ τοῦ Δαίκα, πλοῦτον
 αὐτὸς ὢν, τὸ δ' ἀντὶ τοῦ ἐκ
 θα ἐπὶ τὸν, ἡ μὲν ἀντὶ, δ' ἰα
 Δι. τίνος ὡς ἐκ Κράτη, ἰα
 ὡς ἀλλήλων. Κρ. F. ἀντὶ ὡς
 ἰα

ἡκίστος, ὁ δὲ καὶ τῶν ὄντων, καὶ τὰς
 ἐξ ὧν οὐκ αἰσθάνεται τὸ φασγάνον ἐτίθωντο.
 Δεικνύοντες μὲν οὖν Μοίριον ὁ πρὸς
 ἐπὶ τοῖς ἀστέροις, διὰ τὸν αἰσθάνοντα τὸν ἰσχυρὸν
 τὸ πᾶν τὸν Μοίριον δὲ ὁ Δεικνύων
 εἰπὼν, ὁ πρὸς ἀστέροις ὄντων. ταῦτα μὲν
 ἐξηγήσατο. οἱ δὲ, ἰδὲν ἀστέρας ἀν-
 λείποντες, ὑπερβαλλόμενοι τῇ καλῇ
 κέρει, καὶ οἱ μάλιστα, ἔτι ἀπὸ τῶν
 ἄσπερων τακτικῶν ἀστέρων τὸ μέλλον,
 ἔτι ἀπὸ τῶν ἀστέρων, διὰ τὴν χαλ-
 δαίων πᾶσι δὲ. ἀλλὰ καὶ ὁ Γένος
 αὐτῶν, ἔρην μὲν Δεικνύων περὶ τὴν
 πᾶν τὴν Μοίριον καὶ τὰ
 τὰ λαοὺς, πρὸς μὲν ἐπὶ τῶν, ἰσχυρὸν
 δὲ ἐπὶ ἡκίστος ἐξήγαγε. Δεικνύων
 πρὸς ἀστέρας δὲ ἐξήγαγε ἀστέρας
 γὰρ ἔξω. Κρατὺς μὲν τὸν αἰσθάνοντα ἐπὶ
 μάλιστα ὁ μάλιστα, οἱ δὲ καὶ οἱ, ἐπὶ οὐρανῷ
 μάλιστα ὁ Θεοστασίας πᾶσι δὲ, ἀστέρας
 οὐρανῷ ὄντων, οἱ δὲ πᾶσι δὲ
 πρὸς ἀστέρας ὄντων οὐρανῷ ὄντων
 ταῦτα ἐξηγήσατο γὰρ ἀπὸ Σικυώνων
 οἱ ἐπὶ τῶν, πρὸς μάλιστα ὁ πρὸς
 πᾶσι δὲ πᾶσι δὲ τῶν ἰσχυρῶν,
 οἱ πᾶσι δὲ. Δεικνύων μὲν τῶν ἰσχυρῶν, οἱ
 πρὸς δὲ. ὁ πρὸς τῶν ἰσχυρῶν, οἱ
 πρὸς τῶν ἰσχυρῶν ὄντων πρὸς ἀστέρας
 ἀστέρας. οἱ πρὸς τῶν ἰσχυρῶν Δεικνύων
 πρὸς τῶν ἰσχυρῶν, οἱ πρὸς τῶν ἰσχυρῶν
 πρὸς τῶν ἰσχυρῶν πρὸς τῶν ἰσχυρῶν.
 πρὸς

cum essent equales uterque
 alterū caprabāt. Iamq; ut
 stamēta publicauerāt am-
 bo, in quibus Morichus
 (si prior moreretur) Ari-
 steam omniū rerū suarum
 dominū relinquebat, Mo-
 richum vicissim Aristēas,
 siquidem ipse prior e vita
 decederet. Hec igitur cum
 essent in tabulis scripta, il-
 li inter sese captabant, &
 alter alterū adulationibus
 obsequijsq; superare con-
 tendebat. Porro diuini,
 haud scio utrū ex astris id
 quod futurū sit coniectan-
 ctes, an somnijs, quēadmo-
 dū Chaldaei faciūt: quin et
 Pythius ipse, nunc Aristēā
 victorē fore pronūciabat,
 nunc Moricham: ac tristi-
 na quidē interim ad hunc,
 interim ad illum propen-
 debat: Diog. Quid igitur
 tandem euenit: nam audi-
 re est operę precium. Cra-
 tes. Hodē die mortui sunt
 ambo, cæterum hæredita-
 tes ad Eunomū ac Thra-
 syclem deuenerūt, quorū
 uterq; cognatus illis erat,
 atqui de his nihil prædixe-
 rant diuini futurum, ut ta-
 le quippiam accideret.
 Et enim cum Sicyone Cir-
 rham uersus nauigarent,
 medio in cursu, obliquo
 orto lapyge, eueris nauī
 pericrunt. Diog. Recte fa-
 ctum, at nos quum in uia
 effemus, nihil eiusmodi al-
 ter de altero cogitaba-
 mus. Neque enim ego vn-
 quam optabā, ut morere-
 tur Aristēas, quē nani-
 sum baculus illius ad me
 rediret

Δεικνύων
 τὰ ὄντων
 μάλιστα.
 Verba te
 stamento
 rum.
 τὰ μάλιστα

Cōiectan-
 re de fu-
 turis reb.
 ex astris,
 & som-
 nijs Chal-
 dæi cōiec-
 tores.

ὁ γένος
 σμός,

τὰ ἰσχυρῶν
 μάλιστα,

τὰ ἰσχυρῶν
 ἀστέρας

τὰ πᾶσι δὲ
 πᾶσι δὲ.

Notæ a-
 strolō-
 gos et cō-
 iectores.

Genus
 mortis.

ἰσχυρῶν
 σμός.

Digredis-
 unct in
 narratiō-
 nem.

Luciani

ἐκφράσις
μα.

ἐκφράσις
μα.

Compa-
ratio.

ἐκφράσις
μα.

ἐκφράσις
μα.

ἐκφράσις
μα.

ἐκφράσις
μα.

ἐκφράσις
μα.

ἐκφράσις
μα.

ἐκφράσις
μα.

rediret herede, neque tu
Crates opinor, desidera-
bas, ut me mortuo, in pos-
sessionū mearū successio-
nem venires, puta dolij ac-
pere, i qua qdē lupini choe-
nices inerāt dux. C. Neq-
cū mihi quicq̃ istis rebus
erat opus, imo ne tibi qdē
Diogenes, siquidē que ad
rē ptinebāt, quæq̃ tu An-
tistheni succedēs accepisti,
deinde ego succedēs tibi,
ea nimirū multo sunt po-
tiora, multoq̃ splendidio-
ra, q̃ vel Persarū imperiū.
D. Quenā sunt ista que di-
cis? Cra. Sapientiā, inquā
frugalitatē, veritatē dicen-
di, viuēdiciq̃ libertatē. Di.
Per Iouem memini me in
istiusmodi opum heredita-
tem Antistheni successisse
tibiq̃ eas longe etiā maio-
res reliquisse. C. Verū reli-
qui mortales hoc posses-
sionū genus aspernabant
neq̃ quisq̃ nos ob spem
potiundæ hereditatis ob-
sequijs captabat, sed ad
aurū oēs intendebrāt ocu-
los. Di. Nec iniuria, neq̃
cū habebāt, q̃ facultates
eiusmodi a nobis traditas
acciperent, quippe timosi
iam, viciatq̃ delictijs, non
aliter q̃ vasa carie putrida
Quo sit, ut si quādo quis
in illos infundat vel sapi-
entiā, vel libertatē, vel ve-
ritatē, effluat ilico perful-
letq̃, fundo quod immis-
sum est cōtinere nō valen-
te. Cuiusmodi quiddā &
Danai filibus aiūt accide-
re, dum in doliū pertusum
hausit aquam impotant,

as

πάντα περιδράνειν ἐκ τοῦτου ποιησά-
μεθα. οὐτὶ οἶμαι σὺ ὦ Κράτης,
ἐπιθυμῶν κληρονομίαν ἀποθασόν,
τοῦ ἱμοῦ, τὰ κτήματα, καὶ τοὶ πίο-
θορ, καὶ τὴν πέτρων, χαίνας δύο θορ-
μῶν ἔχουσας. Κρά. οὐδ' ἐν γὰρ μοι
τοῦτον ἴδω, ἀλλ' οὐδ' ἐσσι ὦ Διο-
γένης. καὶ γὰρ ἔχρην, σὺτε Ἀντιθέ-
νους ἐκκληρονομήσεις, καὶ ἐγὼ σοῦ,
πολλὰ μάλιστα καὶ σιμωτότερα τ' Ἰσο-
κράτους ἀρχῇ. Διο. τίνα ταῦτα φῆς;
Κρα. σοφίαν, ἀντάρκειαν, ἀλήθειαν,
παρρησίαν, ἐλευθερίαν. Διο-
νὺ Δία μέμνημαι. τοῦτον σφ' ἐδέξα-
μεθα τὸν πλοῦτον παρ' Ἀντιθέ-
νους, καὶ σοὶ ἐπὶ πλείω καταλιπών.
Κρα. ἀλλ' οἱ ἄλλοι ἡμῶν τῶν
ποιούντων κτημάτων, καὶ οὐδ' ἐς ἰ-
σοδράκεδον ἡμᾶς, κληρονομήσαν-
τες προσδοκῶν ἐς δ' ἐπὶ τοῦ χρυσοῦς πάν-
τος ἐβλεπον. Διο. ἀκότως. καὶ γὰρ
εἴχον ἔνθα δέξατο τὰ τοιαῦτα παρ'
ἡμῶν, διερρηκότες ὑπὸ τρυφῆς,
καθάπερ τὰ σαβρὰ τῶν βαλαντίων.
ὅστις ἂν ποτε καὶ ἐμβάλλῃ ὡς ἐς αὐ-
τοὺς, ἢ σοφίαν, ἢ παρρησίαν, ἢ ἀ-
λήθειαν, ἐξέκλιπεν αὐτὸν, καὶ δίκ-
η, τὸ πυθμίνῳ εἰ-
γαίνον. οἷόν τι πάλαι σὺ καὶ το-
δοσάους αὐτὰ παρβύνοι, ἐς τὸν
τιτυνημίνον πίθηκον ἵκαστολῶσαι.
τὸ δ'

τὸ δὲ χρυσίον, ἰδούσι, καὶ ἔνξιν, καὶ
πᾶσι μηχανήφιλαισιν. Κραδὺ
κὺν ἡμῖν μὲν ἔξομν καὶ ταῦθ' αὖ τὸν
πλευταιοῖσι δὲ ὀβολὸν ἔξοσι καμίσον
τόδ', καὶ τῦτοι ἄχρ' τὸ σπυρμίωσι,

at iidem aurū dentibus &
vnguibus, omnique serua-
bāt. C.] Proinde nos hūc q̄
q̄ nostras possidebimus
opes, illi simulatq̄ nūc ve-
nerit, obulū dūtaxat secū
ferēt, ac ne hūc quidem vl-
terius quam ad portitorē.

Epilo-
gus ex
collatio
ne.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, ΑΝΝΙΒΟΥ, ΜΙ-
ΝΟΥ, ΚΑΙ ΣΚΙΠΙΟΥ,
ΝΟΥ.

*Alexander, Hannibal, Minos
Scipio.*

ἀγωνιστὰς, ὃ δριμύτι παρὶ τῆς προηγουμένης, καὶ
αἰνῇ προπολεμισίας.

*Hic tres contendūt praestantes robore quondam,
Praeferrī nullus uult aliquem sibi.
Tristis decernit Minos, et iurgia soluit,
Certo constitutus ordine quemq̄ loco.*

Μὲν δὲ προηγουμένης ὅ
δ' αἰνῇ. ἀμείνον γὰρ ἄνθρωπος.
Δι. ὡς ἀπὸ τοῦ, ἀλλ' ἔτι.
Δι.

Libyer, me de-
cet praeponi. me
lior equidē sum.
Hannibal. Imo vero me
Alex.

Intitū εἰς
ἐκτικὸν
cuius ar-
bitrū M
noem εἰς
situm.

ἰξίτασι Alex. Iudicet ergo Mi-
 το δ' ημε nos, qui semper iustissi-
 ου. mus iudex est habitus. M.
 ἰπαιου. Quid es tu. Alexan. Hic
 καὶ δ' ἰα est Hannibal Carthagi-
 ουκ' ἰα Min. Per Iouem, utique
 ἰριδ' . gloriosi. Sed qua de re
 Eκποσ- De praestantia, dicit enim
 tio rei. is sese meliorem, quam e-
 ἰατάσθαι. go ducem exercitus fuisse.
 οἱ τ' ουγ ego vero quemadmodum
 κρίσιος. omnes sciunt, non hoc so-
 προσα- lum, sed omnibus ferme,
 ξις. qui ante meam etatem fue-
 Hanniba re, in re militari praestan-
 λις καὶ. tiorē me esse affirmo. Mi.
 λησθ, Dicat ergo vterque uicis-
 primū q. sim p'viri, tu vero o Liby-
 linguae ritus sit. ce prius loquaris. Han.
 græce pe- Vnum hoc me iuvat, quod
 ritus sit. & hic sermonem græcum
 Maior. didicim, ut neque etiam
 γιομικὸ hac in re Alexander me su-
 προσυλο peret. Porro istos maxime
 λογος. laude dignos puto, qui cū
 μὲν τ' ἰ. parui a principio fuere, p-
 λάττοντες pria virtute ad magnā glo-
 προτά. riam euasere, potentes q-
 οὐδ' ἰα per se ipsi facti, & principa-
 ἀπαρίθ. tu digni habiti. Ego igitur
 λησθ. cum paucis quibusdā Hi-
 πράξιον spaniam primum inuadēs,
 ἐνδύοντες cum subconful essem, fra-
 τ' ἀνίβ. tri additus, maxime rebus
 idoneus atque optimus
 iudicatus. Ibi tum Celtibe-
 ros coepi, atque Gallos ip-
 sos deuici. Et cū magnos
 montes transnigraassem,
 omnem Eridanum trans-
 cutti, & planam Italiā sub-
 iugauī, & vsque ad subur-
 bia Romæ grassatus sum
 totoque vno die Romæ

206

Δα. οὐκ ἔστι δ' Μίνοις διωσκέτα.
 Μι. τίς γάρ ἐστι Δαλ. ὅτ' ἔμ. Δα.
 νίβας ὁ κερχιδόπ' . ἰγδ δ' ἐ. Δα.
 ξοαφ' . ὁ Φιλίππου. Μι. νη Δία
 ἰνδ' ἐξοί γ' ἀμφοτέρω. ἀλλὰ πόρι τί
 νοι ὑμῖν ἔστι Δα. πόρι προσιφίας.
 φησὶ γάρ ὅτ' ἀμείνων γ' γυνήδων
 στρατηγὸς ἐμοῦ. ἰγδ δ' ἐ. ἄσωδ' ἄ-
 πατὸς ἰσοσθ, οὐχὶ πάντες μόνον,
 ἀλλὰ πάντων ἀνδρῶν τῶν πρὸ ἐμοῦ
 φημι διωσκέτα τὰ πολέμικα. Μι-
 οὐκ ἔστιν ἐν μέσῳ ἑκάστου ἀπάτω
 σὺ δ' ἐκ προῦτ' ὁ Λίβυς λίγ. Δι. ἔν
 μῃ τὸτο ὅ Μίνος ἐντάμνω, ὅτι ἔν
 ταῦθα καὶ τῶν ἡλλήνων φωνῶν ἐξέμα-
 θον, ὅστε οὐδ' ἐκ τῶν πλείων ὅτ'
 ἐνέγκω τὸ μου. φημι δ' ἐκ τούτων μά-
 λιστα ἰπαιὺν ἀξίους εἶναι, ὅσοι τὸ μῆ-
 δ' ἐκ ἀρχῆς ὄντος. ὁμοιότητι μίγας
 προσιχώρεσθαι, δ' ὅτ' αὐτῶν δύναμιν τα-
 πειβαλλόμενοι, καὶ ἄξιοι δόξαντες
 ἀρχῆς. ἰγδ γοῦν μὲν ὁλίγων ἐξορ-
 μέσθαι ἐς τὴν Ἰβηρίαν, τὸ πρῶτον
 ὑπαρχοῦν τῷ ἀδελφῷ, μεγίστων ὑψί-
 σθω, ἀεὶ κριθῆναι. καὶ τοῦ γ' ἑ-
 Κελτίβηρας ἰλδον, καὶ Γαλατῶν ἐ-
 κράτησαι τῶν ἰσσορίων, καὶ τὰ με-
 γάλα ὄρη ὑπερβάς, τὰ πόρι τὸν Η-
 εδ' ὄν, ἅπαντας κατ' ἐφαρμοί. καὶ
 ὀνιστάτους ἐπορίσθαι πᾶσας πό-
 λας. καὶ τῶν περὶ τὴν Ἰταλίαν ἰχσ-
 ρασάμεν.

Luciani.

Græcorum disciplinz ex
pers, & neq; Homerum,
vt hic, edidici, neque Ari-
stotele sophista magistro
eruditus fui, sed solū mea
natura optima sum usus.
Hæc sunt quibus me me-
liorem Alexandro esse
puto. Si uero ea causa mi-
hi hic præferendus est,
quod caput diademate
ornauerit, id decorū for-
san apud Macedones est,
non tamē ob id præstan-
tior uideri debet genero-
so duce, & uiro, qui men-
tis sententia magis quam
fortuna est usus. Mi. Hic
certe orationem neq; in-
generosam, neque ut Li-
bycum decebat, dixit: tu
uero Alexander, quid ad
hæc inquis? Alex. Opor-
tet quidem o Minos, ho-
mini adeo temerario ni-
hil respondere. Sola e-
nim te fama satis edocere
potest, qualis ego rex,
qualis hic latro habitus
fuerit. Aduerte tamen, an
parum ipsum superau-
rim, qui cum adolescens
adhuc essem rem aggressus
fui, regnum obtinui, &
de patris mei interempto-
ribus supplicium sumpsi.
At cum Thebas subuer-
tissem, toti Græciæ ter-
ror fui, ab ea dux electus.
Neque dignum putavi,
Macedonum regno me
contentum esse, quod pa-
ter reliquerat, sed totum
terrarum orbem scitui, du-
rumq; putans, nisi rerum
omnium dominus essem,
paucos quosdam mecum
agens.

καὶ αὐτὸς ἡνιγα ὀβρινομένοις τὸ πρῶ-
τον, καὶ ταῦτ' ἐπραξα, βάρβαροι
ὄν, καὶ ἀπαίδυτοι παίδεας τῆς
ἐλληνικῆς, καὶ οὐτε Ὀμηρον, δεπὶ δὲ
αὐτοῦ, ἐρραψώδισιν, οὐτις ἢ Διο-
δοσίῳ ἡ σοφιστῇ παιδέσθεις, μὲ-
ν δὲ τῇ φύσει ἀγαθῇ χρησάμενοι.
ταῦτα ἴσιν, ἃ ἰδὼν Ἀλεξάνδρου ἀ-
μένειν φημί εἶναι. ἃ δ' ἴσα καλλίον
οὐτοσί, διότι σφραδύματι πῶν κα-
φαλῶν διηδέδωκε, Μακιδόνσι μὲν
ἴσως καὶ ταῦτα σεμνὰ, ἐν μὲν σφρα-
δοῖ ἀμένειν διέξισεν ἄνθρωποιον
καὶ στρατηγικὴν ἀνδρὸς, τῇ γυναι-
κίῳ ἢ πατρὶ τῇ τύχῃ κίχρημένον.
Μι. ὁ μὲν ἄρκεται οὐκ ἀγωνεῖ τὸν
λόγον, οὐδ' ὥς λίγω αἰκὸς ἦν ὑπὲρ
αὐτοῦ. σὺ δὲ ἢ Ἀλεξάνδρου, τί πρὸς
ταῦτα φῶς. Ἀλέξ. ἰχλὺς μὲν ὁ Μί-
νας, μὴ δ' ἐν πρὸς αὐτοῦ οὕτω θρασὺν
ἱκανὴ γὰρ ἡ φύμη διηδέξατο, οἷον
μὲν ἰδὼν βασιλῆος, οἷον δὲ οὐτοῦ
ληψῆς ἰγνῶσι. ὅμως δὲ ὁ ραεῖς κατ'
ὀλίγον αὐτὸς διήνιγα, ὅς ἐστι ὁρ-
εῖν, παρελθὼν ἐπὶ τὰ πρᾶγματα,
πῶν ἀρχῶν ταπεινῶν κατ' ἴσιν
καὶ τὸς φονίαις τῶν παπῶν μετὰ
θῶν, καταφρονῶντες πῶν ἐλλοθεῖ τῇ
ὀφθαλμῶν ἀπωλείᾳ, στρατηγὸς ὑπὲρ
τῶν χερσὶν οὐκ ἔστι, καὶ οὐκ ἔξισται
τῶν Μακιδόνων ἀρχῶν περιπῶν,
ἀγαπῶν

ἀρχὴν ἄρχῃν ὁ πόσις ὁ πατήρ κα
 τήλπει, ἀλλὰ πᾶσι ἐπιόσσει τὴν
 γλῶσσαν, καὶ δαίμον ἡρώδης μὲν
 ἀπ᾽ αὐτοῦ κρατῆσαι, ὁ δὲ γὰρ ἄν
 ρων, ἰσὶ βαλὼν ἰς τὴν Δορίαν. καὶ ἐπὶ
 τὴν Γρανικὴν ἰσὶ βαλὼν μεγάλη μά
 χη, καὶ τὴν Λυδίων λαβὼν, καὶ ἰσ
 εῖον, καὶ Φρυγίαν, καὶ ὅλας τὰς
 ἐν τῇ ἐκείνῃ χερσὶ μὲν, ἔλθον ἐπὶ
 Ἰσὶν, ἰσὶ βαλὼν ὑπὸ μὲν, μὲν
 αὐτοῦ πολλὰς στρατῶν ἄν. καὶ τὸ
 ἀπὸ τοῦτον ὁ μὲν, ὑμῖν ἰσὶ ὅσας
 ὑμῖν κερὰ ἰσὶ μῆκος ὑμῶν κατὰ
 πικρὰ. φασὶ γὰρ ὁ πορθέμεν, μὲν
 διακρίσει αὐτοῖς τὸ τὸ σκάρ, ἀλλὰ
 ἀλλὰ χιλιὰς διακρίσει, τὸς πολλοὺς
 αὐτοῦ σφραγίσκει. καὶ ταῦτα
 ἰσὶ κρατῆσαι, αὐτοῦ πρὸς ὁδὸν
 καὶ πρὸς ὁδὸν ἀξίαν. καὶ ἰσὶ μὲν
 τὸ ἐν Τύρῳ, καὶ τὰ ἐν Ἀρβύλῳ
 λατῆσαι, ἀλλὰ καὶ μὲν ἰσὶ ὁδὸν
 ἔλθον, καὶ τὸν Ὀκεανὸν ἰσὶ ἰσὶ
 σέμειν τὸ ἄρχῃν, καὶ τὸς ἰσὶ φασὶ
 αὐτοῦ ἰσὶ, καὶ Γόρῳ ἰσὶ φασὶ
 ὁδὸν. καὶ Ζεύς δὲ, ἐκ δὲ πικρὰ
 φρεσὶ τὸς ἰσὶ, ὑμῖν τὸν Τά
 ρων, ἰσὶ καὶ μεγάλη ἰσὶ μαχίαν. καὶ
 τὸν φίλον ἰσὶ ἰσὶ, καὶ τὸν ἰσὶ
 ὅσας ἰσὶ μὲν. αὐτοῦ δὲ πρὸς ὁδὸν
 καὶ τὸν ὁδὸν, συγγενεὶ καὶ
 καὶ, κατὰ τὸ μὲν ἰσὶ τὸν πρὸς
 τὸν,

agens, in Asiam, exerci-
 tum traduxi, & apud
 Granicum magna pugna
 vici, Lydiam, Ioniam, &
 Phrygiam cepi. Et tan-
 dem quaecunque transie-
 ram subiugans, veni ad
 Ilium, ubi Darius me ex-
 pectabat, infinitos exer-
 citus secum agens. Post
 hæc o Minos, vos ipsi
 scitis, quot ad vos vno
 die mortuos miserim. Di-
 cit enim Charon, tunc si
 bis scapham non suffecisse,
 sed raribus compoitis,
 illorum plerisque trans-
 portasse, atque hæc conse-
 ci me ipsum periculis op-
 ponens & in pugna vul-
 nerari non timeus. Et ut
 quæ apud Tyrum & Ar-
 belas gesta sunt omitram.
 usque ad Indos veni, at-
 que Oceanum mei regni
 terminum feci, & illorum
 hominum elephantem ce-
 pi, ac Porum captivum ad-
 duxi. Scythas vero ho-
 mines certe non spernen-
 dos Tanaim transiēs, ma-
 gna equitum pugna vici,
 ac amicos meos remune-
 ranti, inimicos autem vi-
 tus sum. Si vero Deus ho-
 minibus videbar, patren-
 dum illis erat. Nam re-
 rum magnitudine, ut tale
 aliquid de me crederent,
 induci sunt. Talem mors
 me regem occupavit. Hic
 ante Hannibal apud Pru-
 siam Bithyniæ exulavit
 ut crudelissimo & pessi-
 mo homini conveniens e-
 rat. Nam quo pacto Ita-
 los vici omitto dicere, nō

ἐπιμαρ-
 τυρία ἐν
 τῇ ἰσὶ
 βολῇ καὶ
 ἀποφρον-
 φῶν.
 αὐτοῦ κα-
 παρὰ
 ἰσὶ
 Occupa-
 tio. Ratio a
 causa.
 αὐτοῦ καὶ
 ὁδὸν καὶ
 Δορίαν
 ἰσὶ
 παρὰ
 ἰσὶ.
 Occupa-
 tio per
 αὐτοῦ καὶ
 βολῇ.

Luciani

non virtute, sed malitia at
que perfidia & dolis id
perexit, nunquam autem
alicuius claritudinis aut in
sti memor. Sed quoniam,
quod deliciose vixerim,
vituperavi, oblitus mihi
videtur eorum, quæ apud
Capuam admisit. Ibi
enim mulieribus deditus
fuit, & voluptatibus vir
iste mirabilis belli geren-
di occasiones prodidit.
Ego vero nisi ea, quæ sub
occidente sunt, parua qui-
dem putans, versus Ori-

Clanfulz.

Interpel

Lario-Sei

pionis.
Perotic

Rogatio de persona

na & re

sponſio.

Compa

ratio lin
catina illio

duobus

2062

100

alt.
H. ...

A major ed mirror

ACKNOWLEDGMENTS

τορ, καὶ τοῖς τοῖς τι πιστεύουσι ἵδου παρὶς
ἡμῶν. τὸ δ' ἔργον τοῦτο αὐτοῦ, ἵνα μὴ
βασιλεύσῃ ἀπὸ βασιλείας, ἕτα δὲ ἐν
φουρῇ αὐτῇ, παρὰ Γερουσίαν ὑπὸ βασιλεὺς
καθίσταται ἄριστος ἐν, παρὸς τὸν βασιλέα
καὶ ὁμοῦται τοῖς ὄντι, ὅτι γὰρ δὲ ἐν ἡμέρᾳ
τῆς τῆς ἰταλίας, ἵνα λίγος, ὅτι ἐκ
ἰσχυρῆς, ἀλλὰ πονηρίας, καὶ ἀπιστίας, καὶ
ὁδοῦται νόμιμοι δὲ, ἢ πρὸς αὐτοὺς, οὐδὲ
δὲ ἐν. ἐπὶ δὲ μοι ὡς δὲ ἰσχυρῶν τῶν
φύλων, ἐκ τῆς αὐτῆς μοι οὐκ ἔστι οἷα ἐπὶ
αὐτοῖς. Καπὸν, ἐκ τῆς αὐτῆς σωματῶν, καὶ τὸ
τοῦ πολέμου καὶ τοῦ ὁ θαυμαστὸν
καθὼς παρὸς αὐτοῦ, ἵνα δὲ, ὅτι μὴ
μὴ καὶ τὰ ἐπὶ αὐτοῖς οὐδὲν, ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν
λαοὶ δρῶσιν. τῆς αὐτῆς μὴ γὰρ ἐκ τῆς αὐτῆς
λίαν οὐκ αὐτοῖς λαοῖς, καὶ Λαβόν, καὶ
τὰ μὴ γὰρ Γαλιλαίων ὑπὸ γὰρ
αὐτοῦ. ἀλλ' ἐκ ἀξιομάχου ἐπὶ αὐτοῖς
ἐκ τῆς αὐτῆς οὐκ αὐτοῖς οὐδὲν, καὶ αὐτοῖς
τῶν ὁμοῦται αὐτοῖς αὐτοῖς ἐπὶ δὲ ὅτι
Μίνοι οὐκ αὐτοῖς αὐτοῖς γὰρ ἀπὸ πολλῶν καὶ
αὐτοῖς. Σκῆ, μὴ πρὸς αὐτοῖς, ἢ μὴ καὶ
ἡμῶν αὐτοῖς. Μίνοι τῆς γὰρ ὅτι ἐκ
αὐτοῖς, ἢ πρὸς αὐτοῖς αὐτοῖς. Σκῆ, ἰταλίας
τῆς Σκῆ, στρατηγὸς, ὁ καθὼς
Καρχιδόν, καὶ κατὰ αὐτοῖς αὐτοῖς
γὰρ αὐτοῖς μάχου. Μίνοι. τί ἔργον καὶ
αὐτοῖς; Σκῆ. Αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς
αὐτοῖς, τὸ δὲ αὐτοῖς αὐτοῖς. ὅτι
οὐκ αὐτοῖς αὐτοῖς, καὶ φουρῆς αὐτοῖς

[illegible]

impudens iste videat, qui cum Alexandro sese com-
paret, cui ne ipse quidem
Scipio, qui istum deici,
comparare ne auserim. Mi-
nos. Per Iovem æqua di-
cis, Scipio, quapropter pri-
mus quidem iudicetur Ale-
xander, deinde post illum
turatus sum, si placet, ter-
tius hic Hannibal, quippe
qui nec ipse condemnen-
dus existat.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

Diogenis & Alexandri.

Irridetur Alexander ob superbiam: qui mortalis cum esset, diuinos tamen honores sibi passus sit exhiberi.

*Magnus Alexander, qui subdidit orbem
Ad Stygias ductus morte peremptus aquas.
Reges sternebat, diuino est cultus honore,
Nunc uita functus se uidet esse minas.*

ἰ τὸ το ὁ Αλίξω. καὶ
 Τ σὺ τίθεται δαυδ ἡμῶν ἄ
 πατέρω, Αλίξω. ὁρᾷ ὁ
 Διόγω.

Q. Vid hoc rei Alexā
der, ita ne defūctus
es tu q̄q, p̄inde at
que nos oēs? Al. Vides n̄
1 4 m̄rū

Luciani

ὁρῶντι
 σι θαν
 μασι
 λυσίς
 θανμα
 σμου
 α cōiuga
 tis.
 Obie
 ctio.
 ἀπόκρι
 σις.
 Ab exē
 plo simili.

ὁρῶντι
 γωγί.
 Regerit
 ab vili.

ἐξάρε
 σις.
 ὠντορῶ
 τοςις.
 Irrisio.
 ἀποθεώ
 σις.
 Alexan
 dri.

miri Diogenes, t̄seti mi
 randū nō est, si homo cū
 fuerim, defunctus sum D.
 Nū ergo Iupiter ille Ham
 mō metiebat, cū te suū esse
 filium diceret, an vero tu
 Philippo patre pgnatus
 eras. Al. Haud dubie Phi
 lippo, necp. n. obijissem, si
 Hāmone parēre fuisset, pge
 nitus. D. Atq. de Olympi
 ade, etiā cōsimilia quēdā
 ferebantur, puta draconē
 quēdā cū ea fuisse cōgref
 sum, visumq. in cubiculo,
 ex eo gravidā pepisse te,
 porro Philippū errare, fal
 liq., q. k. tuū patrē esse ere
 deret. Ale. Audierā quidē
 & ipse ista, quēdamodum
 tu, at nunc video, necp. ma
 trē, necp. Hāmōnios illos
 vates, Jani quicquā aut ve
 re dixisse. Dio. Attamen
 istud illorum mendaciū,
 Alexander, ad res geren
 das haudquaquē tibi fuit in
 utile, propterea q. vulgus
 te verebatur, metuebatq.
 cū deū esse crederet. Sed
 dic mihi, cui nā tam ingēs
 illud imperiū moriens reli
 quisti? Alex. Id equidem
 ignoro Diogenēs, celerī
 us em̄ e vita submouebat
 q. ut esset ocū de illo q. cū
 statuendi, prater id vnū,
 qd moriens Perdiccē anu
 lum tradidi. Sed age, qd ri
 des Diogenēs? Di. Quid
 nirideā? an nō meministi
 qd Gecci fecerint, cū nup
 tibi arrepto imperio adu/
 larenē, principēq. ac ducē
 aduersus barbaros delige
 rēt? nōnulli vērō in duode
 cim deorū numerū refer
 rent,

Διόγονος. οὐ παράδοξον εἶναι
 ἔροισθαι ὡς ἀπίστανται. Διο. ἔκτα
 ὁ Ἀμμωνίος ἐβύδου, λίγον ἰαυτῷ σε
 εἶναι ἰσχυρὸν. σὺ δὲ Φιλίππου ἕρα ἔδωκε
 Ἀλε. Φιλίππου δούλου, ὃ γὰρ ἔρ
 ἰταθὲν ἔκιν Ἀμμωνίος ὄν. Διο. καὶ
 μὴ καὶ πόρῃ τῆς Ολυμπιάδος ὁ
 μοια ἰλιγοῖτο, φράκιστα δὲ μιλίῳ αὐ
 τῷ, καὶ βλεπόμεναι ἐν τῇ οὐνῃ. ἔτα
 οὕτως ἐν τῇ χθονί. πῶς δὲ Φίλιπ
 που ἐξαπατήσας, οἰόμενον πατέρα
 σου εἶναι. Ἀλίξ. καὶ τὰ ταῦτα ἔκτο
 ῖσθε σὺ. νῦν δὲ ἔρῃ ὅτι οὐδὲν ἔ
 ρηκε οὕτως ὁ μέγας. οὕτως οἱ τῶν Ἀμ
 μονίων προφῆται ἔλπον. Διο. ἀλλὰ
 εἰ ἐβύδου αὐτῶν, ὃς ἔχρησεν σοι
 ὁ Ἀλίξος φησὶ πρὸς τὰ πηγάματα ἐ
 γίνετο. πολλοὶ γὰρ ὑπὲρ πᾶσαν θείαν
 οὐκ ἐννομοῖστές. ἀπὲρ ἐπὶ μοι,
 τίνετι μὲν ποσόντι μὲν ἀρχὴν καταλίσ
 λουπας; Ἀλί. οὐκ οἶδμι ὁ Διόγονος.
 ὃ γὰρ ἐφάσκει ἐπισκεψάμεν πόρῃ αὐ
 τῷ τῷ μόνον, ὅτι ἀποθνήσκων,
 Περδικκῇ τὸν δεκτύλιον ἐπέδωκε.
 πλὴν ἀλλὰ τῇ γλαῖς ὃ Διόγονος.
 Διο. τί γὰρ ἄλλο, ὃ ἀνιμνήδω οἷα
 ἐπὶ αἵματι, ἔρπαι παρὰ ληρότα
 τῶν ἀρχῶν κατακλύοντες, καὶ προ
 σέτι μὲν αἰρούμενοι, καὶ σφακτοῖν ἐπὶ
 τοῖς βαρβάρους. ἔνιοι δὲ καὶ τοῖς δώ
 δωκα θεοῖς προσέδωκεν, καὶ πῶς οἷο
 καὶ οἱ

ποδομῶν μῦθοι, καὶ θύοντο ὡς φά-
 κωντο ἡψί; ἀλλ' ἐπὶ μοι, πῦρ οἱ
 Μακεδόνες θάψαν; Διὶ ἐπὶ ἱερὰ
 Βυλῶνι κῆμα, τρίτῳ τούτῳ ἑμὶ
 ρω. ὑπὸ γὰρ δὲ πῶλε μῶτο δὲ
 ὑπαυσις; ἢ ὡς ὅτι ἀγάθῃ χολῶ
 ἀπὸ τῶν θορύβων τῶν ἐν ποσίν, ἢ
 αἰγὸν πῶν ἀπαρχῶν με, θάψαν ἡδὲ,
 ὡς γανοίμην εἰς τῶν οἰκῶν θιῶν.
 Διο. μὴ γὰρ σὺ ὡς ἀλέξανδρε, δὲ
 ῥῶν ἐν ἄδου ἐπὶ σε μαρμαίνοντα, καὶ
 ἡλίοντα Διουβιν, ἢ Ὀσπριν γούε
 θω; πλὴν ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὡς θόρυ-
 τε, μὴ ἡλίοντα; ἢ γὰρ θίμης ἀνελθόν
 ἡκατῶν ἀπ᾽ ὅσων πλεονέσσαντων τῶν
 λίμνῳ, καὶ εἰς τὸ σόμιον πα-
 ρελθόντων. ἢ ἡ ἀμύλη δὲ αἰκῶς, ἢ δὲ
 ὡς κίρβοροι οὐκ αὐτὰ φρονητοί. ἡ δὲ
 δὲ ἡ δὲ ὡς ἂν μάθοιμι παρὰ σὺ, πῶς
 φέρεται δὲ πῶς ἂν ἐν τῇ ὁδοῦ ὁ δὲ
 δαίμονιόν ὑπὲρ γῆς ἀπολιπὼν, ἀφ᾽
 ἧς, σωματοφύλακας καὶ ὑπαυσιδας,
 καὶ σπείρας, καὶ χρυσὸν τοσού-
 τον, καὶ ἴσθιν προσκωῦνται, καὶ δα-
 βυλῶνα, καὶ βᾶκτρα, καὶ τὰ μεγάλα
 θηρία, καὶ πῆλιν, καὶ δόξον καὶ εἰ-
 ἐπίσημον ἔσθιν, ἐλάμνοντα, ὅσων δὲ
 μίνοντα νίκα λούκῃ τῶν κεφαλῶν,
 πορφυρίδα ἐμπροσθημένον, οὐ λυ-
 πῆ ταῦτα σε ὑπὸ τῶν μὲν μὲν ἰόν-
 τα; ἢ δακρύεις ὡς μάταια; οὐδὲ ταῦ-
 τα σε

rē, ac phana cōstituerent,
 denique sacra facerent tanq̃
 Draconis filio? Sed illud
 mihi dicito, ubi te sepelie-
 rūt Macedones? Alexan-
 Etia dum in Babylone ia-
 ceo tertiu iam diē: porro
 Ptolemus ille fatelles me
 us si quādo detur oculū ab
 his rerū tumultibus, q̃ nūc
 instār, pollicet in Aegyptū
 deportaturū me, atq; in
 bi sepulturum, q̃ videlicet
 vnus sīam ex dijs Aegy-
 ptijs. Dio. Nō possum nō
 ridere Alexander, q̃ qui-
 dem te videā etiā apud in-
 feros desipientē. speratēq;
 fore, vt aliqñ vel Anubis
 fias, vel Osiris. Quin te
 spes istas omittis o diui-
 nissime, neq; em̃ fas est re-
 uerti quēq; q̃ semel tē-
 miserit paludem atq; in-
 tra specus hiatum desen-
 derit, p̃pterea q̃ neq; in-
 diligenz est Aecus, neq;
 cōtemnendus Cerberus.
 Verū illud abs te discere
 puelim, q̃ feras aio q̃ties
 in mentē redis, quāta sc̃ici-
 tate apud superos relicta,
 huc sis, p̃fectus, puta cor-
 poris custodib. satellinb.
 ducibus, tū auri tāta vi, ad
 hoc populus qui te adora-
 bāt, p̃terea Babylone, Ba-
 ctris, immarib. illis beluis
 dignitare, gloria; deinde q̃
 eminebas cōspicius, dum
 vectareris, dū amiculo cā-
 dido caput haberes reuin-
 ctū, dū purpura circumam-
 ctus esses? nunqđ hec te di-
 scruciār, q̃ties recurant a-
 ni mo? Quid lachrymaris
 stultē? an nō id te sapiēs il-

Inter-
 gatio de
 illius se-
 pulchro.
 αἰφύνη
 σις,
 Spes αἰ-
 κῶς sepi-
 chri.

Inter-
 gatio.

προτε-
 πῶ.

γούμα.

Compar-
 ratio cū
 ante αἰ-
 νά.

ἐπιτέρι-
 στο.

Luciani

σμερ +
σμοί,

Alexan
dri defun
ti de Ari
stotele
suo magi
stro iudi
cium.

Clausula.

Constitū.
δρωνι
κός.

Amici
Alexan
dri quos
in conui
vio inte
remic.
Conclu
so.

τε docuit Aristoteles, ne
res eas quæ a fortuna pfici
scent, stabiles, ac firmas e
xistimares? A. Sapiens ille,
cū sit assentatorū oīm pdi
tissimus? Sine me solū Ari
stotelis facta scire q multa
a me petierit, quæ mihi scri
psit, deinde quædam modū
abusus sit me illa ambitio
ne, qua cupiebā eruditio
ne cæteris prestare, cū mi
hi palparet interim, ac prę
dicaret me, nūc ob formā
tanq̃ &c ipsa fummi boni
pars quædā esset, nunc ob
res gestas atq; opes. nam
has q̃q; i bonorū numero
collocandas esse cēbat, ne
sibi vitio verteret, q̃ eas
acciperet. Plane prestigio
sus vir ille quidem erat, ac
fraudulētus o Diogenes.
quantū illud fructus scilicet
ex illius sapientia fero, qd
nūc perinde quasi summis
de bonis excreuior, ob i
sta quæ tu paulo ante cō
memorasti. Di. At scin qd
facies ostendā tibi mole
stie istius remediū. Quan
do quidem in his locis ve
natū non provenit: fac vt
Læthæi fluminis aquā au
dis faucibus attrahens bi
bas, iterumq; ac sepius bi
bas, atq; eo pacto defines
de bonis Aristotelicis dis
cruciari. Verū enim Cletū
etiam illum & Callisthenē
video, cumq; his alios cō
plureis raptim huc sese fe
rentes, quo te discerpant
poenasque sumant ob ea
quæ quondam in illos cō
misisti. Quare fac in alterā
hanc ripam te conferas, &c
crebrius, vt dixi, bibas.

τὰ σὶ δ' σοφὸς Αἰσχυρὸς ἐπὶ τῇ ἐκείνου
σὶ, μὴ εἶδω βίβλα εἶναι τὰ παρὰ
τὴν γῆρας Διὶ. σοφὸς, ἀπάντων ἡμέ
τερον καλῶν ἐπιτηδεία τῷ ὄντι
ἐμὶ μόνον ἵασι τὰ Αἰσχυρὸς εἶδε
να, ὅσα μὴ ὕτασι παρ' ἐμῷ, οἷα δ' ἔ
κίσιλλον. εἰ δ' ἐπετιχῆ τὸ μὲν τῇ
παρὶ παλαιῶν φιλοπομῆς, θαυμάσιον,
καὶ ἱκανῶν, ἄρτι μὲν ἐς τὸ κάλλος.
εἰ καὶ τὸ τοῦ μετ' ὅν τὰ γὰρ, ἄρτι
τι δ' ἐς τὰς πράξεις, καὶ τὸν πλῆθος
καὶ γὰρ ἵασι καὶ τὸν ἀγαθὸν ἡγῆ
ται, μὴ εἰδω ὅτι καὶ αὐτὸς λαμβ
άνειν γῆρας ὡς Διὸς αὐτὸν ἀνθρώπων,
καὶ τεχνίτης. πάλιν ἄλλὰ τὸ τὸ γὰ
ἀπολείπειν αὐτὸν τῆς σοφίας. τὰ
λυπηρὰ εἰς ἐπὶ μεγίστη ἀγαθῶς, ὅ
τε τῇ ἐκείνου μετ' ὅν γὰρ ἐμπεδοῖται.
Διὶ. ἄλλ' οἶδα ὅ ὅτι εἶσαι. ἄλλ' ὅ
γὰρ ἐπὶ τῆς λύπης ὅτι εἶσαι, ἐπὶ
ἐνταῦθα γὰρ ἡλικίαν οὐ φθάνει. σὶ
εἰ καὶ εἰς Λαβὸν ὅτι εἶσαι, καὶ ἐπὶ
αὐτὸς μετ' ὅν γὰρ αὐτὸς ἐπὶ τῇ
λάκῃ. οὗτο γὰρ αὐτὸς ἐπὶ τῇ αὐ
εισχυρὸς ἀγαθῶς ἀνθρώπων. καὶ ἔ
καὶ Κλέτορ ἐκείνου ὅτι εἶσαι, καὶ Κλέτο
δ' ἐπὶ, καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐπὶ σὶ ὅτι
μὲν τῇ εἰς ὅτι εἶσαι αὐτὸν καὶ αὐτὸ
καὶ ὡς ἐπὶ τῇ αὐτὸν. ὅτι τῇ
ἐπὶ τῇ σὶ ταῦτα καὶ ἐπὶ τῇ
πολλὰς, εἰς ὅτι εἶσαι.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ALEXANDROΥ ΚΑΙ ΦΙΛΙΠΠΟΥ,
ΔΙΛΛΟΥ,

Alexandri & Philippi.

Culpatur Alexandri arrogantia &
contentum quo Deum se
haberi noluit.

Factus Alexander successibus ipse superbus,
Innumerus voluit cultibus esse Deus.
Vicerat cecos sensus, mentemq; Philippus
In quibus & fuerit strenuus enumerat.

Υρ μὲν δ' ἐλίζεσθαι, οὐκ
N ἐρρίζεσθαι γίνωσκω, μὴ οὐκ
ἰμὸς ἡδὲ ἔσται, οὐ γὰρ ἐρ
ἰταθίκεται, ἔμμεσις γὰρ ἐν. Αλλ', ὅτ
ἔως ἡγούνην ὁ πάτερ, ὅς φιλίππου
τοῦ ἀμύντου ἦος ἐμὶ, ἀλλ' ἡλέαμην
ὁ μάττωμα, ὅς χροόμενος ἰστέ πρὸ
γὰρ τα οἰόμεσθαι ἔσται. Φι. πῶς λίω
γὰρ; χροόμενος ἰστέ σσι, τὸ παρὶς
χαι σιωτὸν ἡλεκατασθῆναι ὁ
πὸ τῶν προφητῶν; Αλλ', οὐ τῶτο
ἀλλ' οἱ ἐκέρχονται περὶ πλάγους πα,
πῶς οὐ λίω ἡ ἀνθίσταται; οἰόμεσθαι
ὅτι

Propo
sio.
Ratio a
repugnā
tibus.
ἀπόρησι
ς. ὅτι
σκαρὰ
κῶ.
ἐπὶ τῶν
σσι.
ἡλεκατα
σθῆναι ὁ
πὸ τῶν
πῶς
χρῶσθαι
On ἰσθίσις αὐ
ris Alexander ex
me pgnatū te esse
filiū, nā ad louē Hāmonē
genus paternum referens,
mortē nō obijisset. Al. Ne
querere nescius erā pater,
Philippi Amynti me esse
filiū, sed quia ad res geren
das sic mihi visum erat cō
ducere, cōmento hoc vñs
sum vaticiniū. P. Quid ais?
Cōducibile id tibi visum,
vt vaticibus impostorib. fal
lendu te exponeres? Ale.
Nō isthuc: sed barbaros i
mei admirationē tractos,
facilis hoc pretextu no
stro subdolumus imperio.
cū nemo vnus viribus no
stris hactenus resistere,
quippe

Luciani

θιγὲ μάχιδα. ὥστε φῆσιν ἱκράτοισιν
 αὐτῶν. Φιτίνων ἱκράτησας σύ γε
 ἄξιόμ' ἔχων ἀνδρῶν, ὅς σε λαοῖς ἐν
 σωλῆι χθονί, τοξείῃ, καὶ πιλταίῃ
 εἰς, καὶ γίγῃ οἰσύνῃ προβλημέ-
 ναις, ἐλάνον κρατὴν ἔργον ἔν, Βοιω-
 τῶν καὶ Φωκίων καὶ Αθωαίων, καὶ
 τὸ Δρκαδίων ὀπλητικῶν, καὶ τῶν Θετ-
 τάλων ἵππων, καὶ τῶν Ἡλείων ἀκρο-
 πιδῶν, καὶ τὸ Μοσπητῶν πιλτασ-
 κῶν. ἢ Θράσας, ἢ Ἰλλυεῖους, ἢ καὶ
 Γάσσας χειρώσασθαι, ταῦτα μεγά-
 λα. Μάδων δέ, καὶ Γόρσων, καὶ
 Χαλδαίων, καὶ χρυσόφορον οὐδ' ἔ-
 πορ, καὶ ἄδρην, οἶκ' οἶδ' ὡς πρὸς
 σ' ἔμειοι μετὰ Κλειάρχῳ ἀνελθόν-
 τός, ἱκράτησας, οὐδ' ἔς χεῖρας ὕψο
 μεταίθρην ἐλθὲν ἱκάνον, ἐλὰ πρὶν
 ἢ τῆδε μαζὶ ἐκινῆσαι, φρονέοντες. Α-
 λι, ἀλλ' οἱ Σκύθαι γε ὦ πάτερ, καὶ
 οἱ Ἰνδοὶ ἐλὶ φαντός, οὐκ ἐγκατα-
 φρονήσιν τι ἔργον, καὶ ὁμῶς ἢ οἷα
 εἴσας αὐτοὺς, ἔδ' ἐπιδροσίαις ὠνοῦ
 μένος τὰς νίκας, ἱκράτοισιν αὐτῶν.
 ἔδ' ἐπιώρκησας πάσῃ, ἢ ὕδαχ' ὅ-
 μιν ὅ' ἐφ' ὀσάμῳ, ἢ ἄπισον ἔπρα-
 ξά τι το νικᾶν ἔνικα. καὶ τοὺς ἑλλή-
 νας δέ, τοὺς μὲν ἀναμωτὶ παρέλκε-
 σον. Θηβέας δέ Ἰσως ἀκύνεας ὅ-
 πως μνησθῶν. Φι, οἶδ' αὐτὰ πάν-
 τα. Κλέτ' ὅ, γὰρ ἀπὸ γὰρ μοι, ὅρ-
 σι τοῖ

ὁ ὅτι Διορατὶς πολλὰς μεταξὺ
 διαποιῶνται, ἰφρόδους, ὅτι μὲν πρὸς
 τὰς δὰς πράξεις ἐκπαίδουσι τὸ ἄλλο
 σι, σὺ δὲ καὶ τὴν Μακιδονικὴν χλα
 μίδα καταβαλὼν, καὶ δὴν δὲ φασὶ
 μετακίδου, καὶ ἑλάνω δὲ φασὶ
 πρὸς κωιδίαι ὑπὸ Μακιδόν
 οφρ, ὑπ' ἑλάνω δὲ φασὶ ἡμίονοι.
 καὶ τὸ πάντων γλυσιότατον, ἡμίονοι
 τὰ τῶν κοκκίμων. ἡ δὲ γὰρ λίγρη
 ὅσα ἄλλα ἡραξας, λίανσι συγκατε
 κλίον πικροδύμενοι ἄφρα, καὶ
 γάμοι τοιοῦτοι γάμοι, καὶ ἡφαι
 σίονα ὑπεδραγαπῶν. ἡ ἰπποισι μὲν
 ἐκκίονσι, ὅτι ἀπὸ τοῦ τῆς Δε
 ρείου γυναικὸς καλῆς οὐσας, καὶ τῆς
 ματρὸς αὐτῆς, καὶ τῶν θυγατέρων
 ἐπιμαλῆσαι. βασιλικὰ γὰρ ταῦτα.
 Αἰεὶ τὸ φασκίον δὲ ὅτι πάντες
 οὐκ ἐκπαίδου. καὶ τὸ ἰν Οὐρανίαν
 πρὸς τοὺς ἀγαθὰς οὐκ ἐκκίονσι τῶν
 τῶν, καὶ τοιαῦτα λαοὶ τῶν πρῶτων
 τα; Φι. οὐκ ἐκπαίδου ὅτι ὅτι ἡλίον φη
 σι. ὅτι μὲν καλὸν εἶναι οἶμαι καὶ ἐπὶ
 σκαλὶ πρὸς τὴν βασιλίαν, καὶ προκίον
 οὐκ ἐκκίονσι τῶν πρῶτων. ἀλλ' ὅτι οἱ
 οὐκ ἐκκίονσι σωφροσύνην, οὐδὲ γὰρ εἶναι
 καὶ, ὅτι πρὸς τοὺς, καὶ ἡλίον οὐ
 φασκίον τὴν ἡλίον ἐκπαίδου
 αἶμα

quia pulchrum esse negem, vulnerari quandoq; imperarerem, & in
subeundis periculis praetentare viam, sed quia ex re tua isthuc erat
minime. Siquidem pro Deo habuisti, quos, oro, tuis praebeas spes
discipulis.

quem tu inter epulas, eo quod nomen meum celebraret, & meas res gestas cum tuis conferre auderet, traiecit per corpus te lo, tum iugularas. Tu vero & Macedoniam chlamydem abiciens, andyn Persicum amictum recepisti (vt aiunt) & tuzam restam. Vt ne interim commemorem, quod a Macedonibus, vris vtrique liberis adorari debere te, in animum duxeris. Et quod maxime omnium erat ridiculum, hominum abs te victori mores imitatus es. Tempero mihi, ne memorem alia, quæ tu pater admiscris, in leonidæ claustra inclusis doctis vris, & nuptijs talibus peractis. Quodque Ephraisionem plus quam esset faris, amaris. Vnum est quod solum laudo abs te gestum, in Darij exore videlicet, formæ præstante, quia ab illius complexu abstineris, & genetricis illius, atque filiarum, ne vultu paterebatur, curam susceperis. Regium certe id opus excipit, quod tum facturas te accepimus. Alexander. Quomodo autem tibi non probatur, pater, quod in Oxydracis, gente ludæis, lubens me in periculum conicerem, atque acceptis plurimis vulneribus, viros primus omnium transiitum? P. Non probo, Alexander. Neque id, quod indocui imperare, & inquit ex re tua istud erat, oro, rursus præbeas spe-

Ὁδοιῶν
ἐπὶ τῆς
ἀγίας
ἐκκλησίας,
καὶ ἐπὶ
τοῦ βασιλείου
τῆς δόξης.

παράλλ.
1/2 π.

Com-
atio.
m' i' f' f'
p' r' i' f'
i' n' p' r' i' f'
m' i' b' n' q'
m' i' a' s' k' i' o' n'
C' o' p' r' i' a' t'.
t' i' i' n' o' s'
m' i' o' t' i' c' a' ..
oppo-
sitione m'
d' i' c' t' i' o' n' i' s'
f' a' c' t' i'
i' n' t' i' m' p' o' s'
o' n' d' i' i' q'
m' i' a' s' k' i' o' n'
u' f' .

Luciani

statonibus, quando post
 acceptum vulnus, ab exer-
 citu magno tumultu dire-
 ptus moriens ac eiulans
 sanguine fluitabat? Adde
 quod Iupiter Hammon,
 tanquam praestigiator qui
 spiam, & vanus prophe-
 ta, reus mendacii palam
 tum arguebatur. Non e-
 nim video qualiter risum
 contineat, qui Iouis filium
 viderit animum deijcere,
 & in desperatione rerum
 effragitare medicorum au-
 xilia. Denique cum tandē
 iam mori obieris, quem
 credas obsecro, qui confi-
 ctam illā adoptionē, qua
 Iouis dictus es filius, non
 capax maledictis? Potissi-
 mū ubi dei istius cadaver
 porrectum iacere, turgidū
 sane, & iuxta aliorum cor-
 porū morē cōtactu suo o-
 mnia labefactans, aspexerit.
 Ceterū quāis Alexan-
 der, tibi fuisse conducibilis,
 quo facilius rerum poti-
 teris, id profecto multū ti-
 bi glorię ex bene etiam ac
 strenue gestis eripuit. Nā
 quanquā insigniter multa, ta-
 men dijs longe inferiora
 agere visus, vacillare ob
 hoc iudicatus es, & tota
 ratione deficere. Al. Haud
 quāquam de me isthuc sen-
 tiunt mortales. Sed cum
 Hercule me & Baccho cō-
 ferūt, veluti æmulū, parique
 cū illis gloria certantem.
 Nam & Aornū illū, a neu-
 tro etiam illorū armis sub-
 actū, ego facile cepi. Phil. Etiam dum videris ista vt Hammonis fi-
 lius dicere? quando nec Baccho quidem cedis, aut Herculi. Sed nec
 erubescere nostri Alexander, solū amue dediscere arrogantiam, teip-
 sum deū noscere, vel iā tadē sapere, etiā si ferius, ubi fero occubueris.

αἵματι φέρονται, οἱ μάλιστα ἐπὶ τοῦ
 πόντου, ταῦτα γὰρ οὐκ ἔστιν ὁρᾶν
 σι, καὶ ὁ ἔμμορ, λέγει, καὶ ἡ δὲ οὐδὲ
 μαστιγὴν ἔλαττο. καὶ οἱ προφῆται,
 κόλασθαι. ὅτι οὐκ ἔστιν ἔλαττον, ὅ-
 ρον πρὸς τῷ Διὶ ὅτι λαοφύλακον
 τα, λεομῶρ τ' ἰσχυρὸν λαοφύλακον; καὶ
 μὴ γὰρ ὅπου ἔστιν ἔλαττον. ἔκαστος
 πολλοὺς ἔχει τοὺς τὴν προσηγορίαν
 ἔχοντες ἐπικλητομένους, ὅρῳ τῶν
 πόντου τ' ἐκ τῶν ἐκ τῶν κἀμῶν, καὶ
 μάλιστα ὅτι, καὶ ἐξ ὁρᾶν, καὶ
 τὸν σωματικὸν ἀπὸ τῶν; ἄλλος τε
 καὶ ὁ χρῶμα ὁ ἔστιν Ἀλῆξοφ, καὶ
 τὸ ὅτι τὸ κρατὶν ῥαδίον, πολλὸν
 οὐκ ἔστιν ἀφῆρτο τ' ἀποφθονο-
 μίαν. πᾶν γὰρ ἰσχύει ἐκ τῶν ὅ-
 πων θύει γίνεσθαι ὁρᾶν. Ἀλῆξ.
 οὐκ ἔστιν φρονεῖν οἱ ἀποφθονο-
 ρίᾳ, ἀλλ' Ἡρακλῆ καὶ Διονύσῳ
 ἐκ μάλιστα τῶν ἐκ τῶν. καὶ τοὺς
 Ἀορνῶν ἐκ τῶν οὐκ ἔστιν ἐκ τῶν
 λαοφύλακων. ἔστι μόνον ἔστιν
 σάμῳ. Φι, ὅρῳ ὅτι ταῦτα ὅτι ἔστι
 ἔμμορ Ἀλῆξοφ, ὅτι Ἡρακλῆ καὶ
 Διονύσῳ παραβάλλει σωματικόν, καὶ
 οὐκ ὁρᾶν ὅτι Ἀλῆξοφ, ὅτι τὸν
 τύπον ἀποφθονοῦσθαι, καὶ γὰρ ὅτι
 τὸν, καὶ σωματικὸν ὅτι τῶν ὅτι

ΑΧΙΛΛΕΟΥ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΟΧΟΥ,

Antilochi et Achillis.

*Aequalem omnium apud inferos esse condi-
tionem, neminem præferri mortua-
liam, et de Achillis apud in-
feros pusillan-
titate.*

*In gentem quamquam Pelides Flebore uicte,
Mertis cui semper praelia ludus erant:
Non tamen est melior timidus, in Disis aeterno
Nominis est illo gloria parua loco.*

Ἰσχυρὸν ἄχαιῶν περὶ τὸν
○ Ὀδυσσεύς σει νῆρτα πρὶ
ρὶ τῷ θεῷ αὐτῷ, εἰ ἀγωνίᾳ
καὶ δαδῶναι τοῖς δῖοις ἀσκή-
σαι ἀμφοῖν, χερσὶν οἱ τε καὶ ποσσὶν
ταῖς. ἰσχυρὸν γὰρ δότῃ
ἔστι βοῦλῃς ἰσχυροὶ ὡς, θεοὶ δὲ
παρὰ τοῖς Ἀχαιῶν, οὐ μὴ βίῃ
πολλῇ ἐν πολλοῖς, ὅταν οἱ ἀνδρες
ῥηκῶν, ταῦτα μὲν εἰ ἀγωνίᾳ
ῥηκῶν δ' αὖτε, καὶ πόδας τε καὶ
ἰσχυρὸν

Venerant illa A. Achilles, quæ tu V.
E. Iyssi iam primum
commemorâdo in mortem
excutis, ut minime ge-
nerotæ, ac Chirone atque
Phœnice, quib. tu aliquâ-
do vñs es præceptonibus
parû digna. Audiui enim
magis ex te tua futurum
nibi videri. si vilis agrico-
la munus obicis, inopi, cui
nec victus suppetat, locos
operam, quam ut omnib.
vita functis domineris.
Quæ si rudis quidam ple-
beus, ex mediâ Phrygia
ortus,
Propo-
tio per in-
terroga-
tionem.
ἰσχυρὸν
καὶ πο-
σσὶν
βίῃ
Ratio,
αὐτῶν

Appro-
bano per
compara-
tionem.

οὐτα πό-
δος αὐ-

πόδ' αὐ-

πρὸς τὸν

Εκωμα-

τιο.

ἐπιθεο-
ρα

πρότι-
κα

καὶ ἵπ-
πον.

ἀπόκρι-

σις ὁδὸν

πικρῶ-

δὲ καὶ

τάλλα-

ξι.

πράξι-

σις ἔστι

ἀδύνα-

Εκρο-

σις τῆς

ἐνθυ-

σησις.

Εκρο-

σις τῆς

ἐνθυ-

σησις.

Εκρο-

σις τῆς

ἐνθυ-

σησις.

Εκρο-

σις τῆς

ἐνθυ-

σησις.

Εκρο-

ortus, atq; immodico infu-
per etiā vite affectator di-
ceret, ferendū forte id esset
atq; condonandum nōni
hil iustitiat. Verū ex Pe-
leo prognatū, & ex omni
heroum numero periculo-
rum contemptorē acerrī-
mū, in tam abiectam & hu-
miliem de seipso descende-
re opinione, fordem sane
atq; pudendū in primis.
deniq; ijs quæ in vita stre-
nue gesseris equidē haud
scio q̄modo ista cōueniāt
Nam dū in Phthio regna-
re tibi ad senectam vsq; li-
cuisset citra gloriā tamen,
nū gloriosam oppetere
mortem maluisti, quam
potiri regno. Alex. At ὁ
Nestoris fili, nondum e-
tiam tum feceram rerū ex-
rum periculū, & quid cui
præferrem ignorans, glo-
riolam hāc infelicem pro-
ponebam vitæ. Atqui se-
ro iam tandem intelligo q̄
egerim imprudenter. A-
pud viuos. n. regies forte
q̄res bene gestas celebrēt
literarū monumentis, sed
hic apud m̄anes nō video
q̄ frugiferū opus effeceri,
vbī vnus est honos om-
nium. Sed neq; vires iam
adsumt corporis Antilo-
che, aut forma, intercede-
runt omnia, pari rerū sta-
tu visuntur omnia, nullū
sapientie, aut alterius rei
discrimen est. Adde quod
nulli iam Troianorū mor-
tuis formidabilis sum, ne-
mini Græcorum venerandus, prorsus omnium de mortuis existima-
tione siue boni fuerint siue improbi. Hæc sunt quæ me angunt, & mi-
seris sollicitant, & ob quæ doleo, quod non potius loco operas, &

ἔχοντες φιλοσοφῶντες ἴσως ἐχρῶναι
γὰρ. τὸν Πηλεΐδης δὲ ἦν, τὸν προ-
λακνῶν ὁτάτοι ἔρωσι ἀπάντην,
τὰ πρὶν οὗτω πρὸς αὐτῷ διαποδοῖν,
πολλὴν ἀσχετὴν, καὶ ἐν ὧσιν οὐκ ἔστι
τὰ πεπραγμένα θῆναι ὅτι βίῃ, ἀλλ'
ἐξ ὧν ἀκλιδῶς ἐν τῇ Φοιβῶντι πολλὰ
χρόνιον βασιλεύοντι, ἐκ δὲ προέλκει
μὲν τῆς ἀρχῆς ὁδὸς θάνατον. Α-
λεξ. ὁ παῦ Νέστωρ, ἀλλὰ τότε μὲν
ἄπαρ' ἐπὶ τῶν ἱσταμένων ἄν, καὶ τὸ
ἐλλοιπὸν ἐκείνων ὁ πότος ἦν ἀγνοῶν.
τὸ δὲ σύμβωρον ἐκείνο ὁδὸς ἔσται προσι-
μοῖσι τοῦ εἶναι, καὶ δὲ συνίημι ὅτι,
ὡς ἐκείνη μὲν ἀποφιλῆς, ὡς καὶ ὁ, π-
μολισαὶ οἱ ἄνω ῥα-ῶν δὲ ὅσοντι. καὶ
τὰ νεκρῶν δὲ, ὁμοτιμία. καὶ οὗ-
τε τὸ καλλῶν ἐκείνο ὁ δὲ οὐκ ἔστι,
οὐτε ὁ ἰσχυρὸς πᾶσι, ἀλλὰ κέμινθα
ἄπαντες ὑπὸ τῷ αὐτῷ ῥα-ῶν ὅμοιοι,
καὶ κατ' ὅσον ἀλλόθεν ὁμοφρόνιοι
τοῦ, καὶ οὐτε οἱ τῶν Τρώων νεκροὶ
διδασίμα, οὐτε οἱ τῶν ἀχαιῶν
θόρακες οὐσιν ἰσχυροὶ δὲ ἀκλιδῶς,
καὶ νεκροὶ ὅμοιοι, ὡς μὲν παλὸς ἢ δὲ
καὶ ἰδιότης, ταῦτα μὲν οὐκ, καὶ ἄχθε-
μαι, ὅτι μὲν θάπτεται ἵππ. Αττι. ὁ
μοῖσι τί οὐκ ἂν πεπᾶται ὁ ἀχαιῶν
ταῦτα

ταῦτα

τις

ταῦτα γὰρ ἰδὼς τῇ φρόσῃ, πάντας
ἀποδιδύσκειν ἀπαύται· ὅστις χρὴ ἱμ-
μίειν βῶ νόμος, καὶ μὴ ἀνιάδῃ τοῖς
σχεδίαται· μέντοι, ἄλλως τε, ὅρῳ τῷ
ἰταύρων ὄφρα πρὸς ἐν ἱσμῷ οἶδεν· με-
τὰ μαιὶν δὲ καὶ Ὀδυσσεὺς ἀφίξεται
πάντα. Φόβῳ δὲ παραμυθίου καὶ
ἐκ ποιοῖα τῷ πράγματι, καὶ τὸ
μὴ μόνον αὐτὸν πιπυνθῆναι. ὅρῳ τῷ
Ἡρακλῆα, καὶ τῷ Μελίαργρον, καὶ ἄλλων
θαυμαστῶν ἀνδρῶν, οἳ οὐκ ἂν οἶμα
δύνατο ἀνελθεῖν, ἃ τινες αὐτῶν ἀνα-
πύμπαι οὐκ ὀφείλουσιν ἀκλόροισι καὶ
ἀδύοις ἀνδράσι· Διὰ δὲ ἰταύρων μὴ
ἐκ παραμυθίου. ἱμὶ δὲ οὐκ οἶδ' ὅς
πῶς ἐμὴ μῦθος τῶν παρὰ τὸν Βίον
ἀνδρῶν, οἶμα δὲ καὶ ὑμῶν ἱταύρων· αἱ
δὲ μὴ ὁμολογῶντες, ταύτην χήρουν ἱ-
εῖ, καὶ ἰσχυρῶς αὐτὸ πύλοισι.
Αὐτὶ, οὐκ, ἀλλ' ἀμείνουν ὡς Ἀχιλ-
λεὺς, τὸ γὰρ ἀνδραγαθίᾳ τοῦ λίγαν
ἐρῶντος. σιωπῇ γὰρ, καὶ φέρειν,
καὶ ἀνιχνῶν, δίδονται ὑμῖν,
μὴ καὶ γίγνεται ἔρρωτος δαυρὸς ἐν τοῖς
αὐτοῖς ἐκχρήσθαι

toleratis. Ant. Non equidem Achilles, sed longe tibi praestamus, quippe qui intelligimus quam sit inutile, de ijs rebus verba facere. Scilicet enim & perio animo sustinere omnia, quae accidunt datum non his est, ne tibi adfectum ideo similes ipsi quoque, ridiculi omnibus merito videntur.

vino. Ant. At vero Achilles quid agat quispiam? quando sic natura comparatum est, ut omnes primum cogant semel vitam relinquere. quae lex cum in universum iam obtinuit, nec abrogari villo modo queat, patienter hanc scias oportet. Ceterum aspice nos quos quor penes te sumus denique & Vlysses quoque post pusillum adveniet. Unde solatiū tibi merito affert societas, id quod & alij in rebus plerumque visu venire solet. Non enim solus videris in haec mala condiectus. En tibi Herculem, Meleagrum, & alios plerumque, qui non parum multos in admirationem traxere, qui quidem (ni fallor) haudquaquam in vitam vident reditu, si quis eos ad inopes et victu indignos mittat, ut illis pro mercede serviant. A. Sociorum haec quidem admonitio est, verum haud scio quid praesto eorum, quae in vita agunt, memoria, impendio me excruciat. Arbitror autem & vestrum vnum quatenus ita affici, etiamsi non parum cōstiteamini, nequiores sane in eo, quod facite huiusmodi per quietem

ε παραμυθίου. A necesse Lurio.

Ab ex-
plis equa-
limum.

παραμυ-
θίου.

A cōmu-
ni malo. Gaudiū est amicis socijs habere poenarū. Cōcessio

Corre-
ctio.

ἀντιφρα-
βολή.

καύχη-
σι.

Fortis est
σιωπή

φρόνη-
καὶ ἀνι-
χνῶν

χρησὶς τοῦ
κακῶ

Diogenis & Herculis.

Ridetur diuinitas Herculis.

Diogenes ridet celebrem praestantibus ausis.

Amphitroniadem, quod Ioue natus erat.

Ridet, nihilominus diuinos esse putamus,

Dotibus herois qui ualuere boni.

ἱκφρα

οἱς ἰστοῖ
ματικῇ.

θαύμα

οἱς, ὅρῳ

την.

A repu

gnanti.

Collau

dario.

ἀπόκρι

ση ad

rogatio

nem

ἀναστ

κδύ.

κατα

σχδύ.

Nnquid Hercules hic est? Haud quiscquā mehercule ali
us, Arcus, claua, pellis leo
nina, magnitudo ipsa, to
tus deniq; Hercules est. I
gitur e vita decessit, q Iou
is erat filius? Dic quæso
o victorioso, mortuus ne
es? Ego enim cum terræ
superessem, tibi haud se
cus quam deo sacrificavi.
Herc. Recte quippe sacrifi
casti. Hercules enim ipse
in coelo vna cum dijs im
mortalibus consistit, He
ben apud se habens cruri
bus formosissimam. Ego
vero qui te alloquor, sua
sum umbra. Diogenes.
Quidnam dicis amabo?
umbra ipsius dei? Fieri e
nim potest, altera eūdem

ex

Υχ Ηρακλῆς ὁ τῶν ἱστοῶν οὗτος

Ο μὲν οὖν ἄλλῳ μὲν τὸν Η
ρακλῆα, τὸ τῆς οἰκίας, τὸ δὲ τοῦ

καὶ, ὁ λοιπὸν, τὸ μέγα, ὁ δὲ
Ηρακλῆς ἐστίν. ὅτε τίθεται Διὶ
ἵος ἀνιέμεν μοι ὁ καλλίνικος, καὶ οὗτος
ἐγὼ γὰρ θεὸν ἴδοντα ὑπὲρ γῆς, ὅς
θεὸς Ηρα. καὶ ὁρθῶς ἴδοντα. αὐτὸς
μὲν γὰρ ὁ Ηρακλῆς ἐν θρανίῳ οἷς θε
οῖς σὺν ἔσται, καὶ ἔχει καλλίσφυρον Η
βην, ἐγὼ δ' ἰδὼντα ἐμὶ αὐτὸν. Διο.
πῶς λόγος ἰδὼντα τὸ θεῖον; εἰ δὲ
τὸν ἐξ ἡμισθῆς μὲν πᾶσι θεοῖς ἐστίν,
τιθάναι δὲ τῷ ἡμισθῇ Ηρα. καὶ, ὅτε
ἐκείνῳ τίθεται, ἀλλ' ἐγὼ ἰδὼντα
αὐτὸν.

αὐτοῦ. Διο. μολύβδον, ὡς αὐτὸς φησὶ
 σε ὡς πλούτῳ περιέδοκεν αὐτὸν
 ἰσχυρῶς, καὶ σὺν κῶ αὐτὸν ἐκείνου
 νικητὴς εἶ. Ἡρα τοῦτο γι. Διο.
 πῶς οὖν ἀκριβὴς εἶν ὁ αἰακὸς, οὐκ
 ἔγνω σε μὴ ἵστα ἐκείνου, ἀλλὰ
 παραδέξατο ὑποβολιμαῖον Ἡρα-
 κλῆα παροῦσα. Ἡρα. οὐκ ἰσχυρὸν ἀκρι-
 βῶς. Διο. ἀληθεὶς λέγεις, ἀκριβὴς
 γὰρ, ὥστε αὐτὸς ἐκείνου εἶν, ὅρα
 γοῦν μὴ τὸ ἐναστῆρα εἶν. σὺ μὲν εἶ
 ὁ Ἡρακλῆς, τὸ δὲ Ἰδαλῶν γαργαμῶ-
 κε τῷ Ἡράκλει ἐπὶ τοῖς θεοῖς. Ἡρα.
 θρασυὲς εἶ καὶ λάλος, καὶ μὴ πῶς σὺ
 σκόπῳν ἐς ἐμὴν, ἴσῃ αὐτίκα οἶον
 θεοῦ ἰδωλὸν ἐμὴ. Διο. εἰ μὲν τὸ
 ξὸν γυμνὸν, καὶ πρόχρῳ. ἔχῃ δὲ,
 τί ἂν ἐπὶ φοβούμεν σε, ἀπαξ τα-
 θιως. ἀπὸρ ἀπὸ μοι πρὸς τὸ σὺ Ἡ-
 ρακλῆους, ὅπως ἐκείνου εἶν, σωτὴς
 αὐτοῦ, καὶ τὸτε αἰδωλὸν αὐτοῦ. ὃ εἰς μὲν
 εἶτε πρὸς τὸν βίον, ἵππιδι ἀκινδύνῳ
 τα, διακρινόμενος ὁ μὲν ἐς θινὴς ἀπὸ τοῦ
 πλάτος, σὺ δὲ τὸ εἰδωλὸν, διαδῶν ἀκινδύνῳ
 εἶ, εἰς αὐτὸν πάρεσ. Ἡρα. ἐχρῶ μὲν
 μὲν ἀποκρίναι πρὸς ἀνδρα ἐς
 πῆλιν δὲ ἀνελθόντα. ὁμοῦ δὲ εἶν
 καὶ τὸτ' ἀκινδύνῳ. ὅπως οὖν μὲν ἀμ-
 φιτρίαν εἶν ὡς Ἡρακλῆς, το-

το

ποτῖγας. Quicquid. n. Amphitricionis in Hercule erat, id ipsum morte affe-

ex parte deum esse, altera
 vita decessisse? Hercules.
 Vtique. Ille enim nequa-
 quam mortuus est, sed e-
 go duntaxat imago ipsius
 sum. Diogenes. Intellego
 rem. Te virum pro viro
 Plutoni pro se dedit, & tu
 nunc pro illo mortuus es.
 He. Sic res se habet. Di. ἢ
 παρὸς ἰgitur callidissimus εἶ
 sit Aeacus, te nequaquam illud
 esse non novit, sed admi-
 ritur quod suppositum Hercu-
 li. Her. Quoniam ille ipse es
 se videor. D. Vera autem
 mas. nam ita similitus es, ut
 si ille ipse sis. Caveas igitur
 ne contra sit, ut tu quidem Her-
 cules existas, imago vero
 apud deos immortales He-
 beris in vxore duxerit. H.
 Audax nimis es atque lo-
 quax: & nisi a sedmanib-
 que in me iacis, abstinuer-
 is, senties quamprimum qualis
 dei imago sum. D. Arcus
 nudus est atque paratus est
 Cur autem de cetero te timeam
 cum semel mortuus sis? Sed
 per tuum Hercule dic quæso
 dum ille vivebat, eras ne
 vna cum ipso, & tunc imago
 existens, aut vnius quidem
 eratis in vita: posteaquam
 autem e vita decessistis sepa-
 ratim, ille quidem ad deos im-
 mortales aduolauit, tu ve-
 ro umbra, ut dignum vide-
 tur, ad inferos aduenisti?
 Her. Et si fas quidem foret,
 nequaquam respondere vi-
 ro sophistice periclitari,
 attamen aures quæ ad hoc

ἐπιμνησθῆναι
 in eadem
 te.

συνεργῶ

ἀπαλῶ

Contentus
 pro.

Sophisti-
 ca periclit-
 atio.

Occu-
 patus
 ἀξιοῦμαι

Luciani

ἀπόκρισις **κρίτικῆς** **πόρισμα** **Consecrationis** **ilulio.** **Confirmatio** **ab absurdo.** **A simili distinctio** **probat.** **Cōclusio** **σκόμμα.** **σκόμμα** **ματῶ** **ridicula ratio.** **Epitogus**

ἀπὸ τοῦ ἐγὼ (ut di-
 xit) αὐτῷ, ὅτι αὐτὸς ex loue e-
 rat, cū dijs immortalib. cō-
 uersat. D. Perspicue nūc i-
 telligo, autumas em̄ eadē
 vice Alcmenā duos repe-
 risse Hercules, vnu quidē
 ex Amphitryone, alterū
 vero ex summo loue, ex ᾧ
 factum est, vt gemini vni-
 us matris vtero lateretis.
 Her. Nequaquā o infane,
 idē profecto ipsi eramus
 ambo. Dio. Necp̄ adhuc
 ad intelligēdū id facile est,
 duos Hercules in vnu esse
 compositos, nisi quis di-
 ceret, vos tanq̄ Hippocen-
 taurū in vnu fuisse cōpula-
 tos, hominē videlicet, &
 deum Her. An nō & ho-
 mines, eodē pacto ex duo-
 bus cōponi tibi videntur,
 animo videlicet & corpo-
 re? Vnde quid phibet ani-
 mū quidem ipsum ex sum-
 mo loue natū, adesse cœ-
 lo, me vero mortālē ad in-
 feros venisse? Dio. Vtq̄
 elegāter hæc discernisses, o
 optime Amphitryoniade
 si corpus hac tempestate
 esses, sed incorporea es i-
 mago, itaq̄ periculū est,
 te triplicē iam fecisse Her-
 culem. Herc. Quonā mo-
 do triplicem? Diog. Hoc
 quidē modo, nam li vnus
 in cœlo existit, tu vero a-
 pud nos imago, corpus au-
 tem in Oeta, iam in pulue-
 rem versum, hæc tria iam
 sunt, animaduertas igitur
 velim, quem terriū corpo-
 ri esse intelligas patrem.
 Herc. Audax es, atque so-
 phista, sed quod nomē ti-
 bi est?

το ῥέθης, ἀπὸ ἐμὲ ἰγὰρ ἱκάνο πάν.
 δ' ὅτι τῷ Διὶ, ἐν θροῶν συνῆς ὧς
 θεῶς. Διο. σαφῶς νῦν μαθεῖναι,
 δύο γὰρ φησὶ ἔτικαν ἢ ἀλκυμῆη κα-
 τὰ τὸ αὐτὸ Ἡρακλῆας, τὸ μὲν ὑπ' ἀμφο-
 φυτρῶν, τὸ δὲ παρὰ τῷ Διὶ. ὥστε
 ἡλεῖσθαι διὰ μοι ὄντος ὁμομῆ-
 ητοι. Ηρα. οὐκ ὤμας, ὁ γὰρ αὐ-
 τὸς ἄμφω ἔμην. Διο. ἔκ' ἐς μαθῆ-
 τωτο ῥάδιον, σωθῆτους δὲ ὄντας
 Ἡρακλῆας, ἱκτὸς ἂ μὴ ὥσπερ ἰσσο-
 κίσταυρος πῆ ἔτε, ἐπὶ ἐν συμπεφυκό-
 τος, ἡ βρωπῶ, καὶ θεός. Ηρα. ὅ γο-
 ν) πάντας οὕτω θεῶς οὐκ ἐστὶ συγκατά-
 ῖκ δυοῖν, ψυχῆς καὶ σώματος. ὥστε
 τί τὸ καλόν ἐστι τῷ μὲν ψυχῶν
 ἐν θροῶν εἶναι, ὑπὸρ ἢ ἐκ Διὸς, τὸ
 δὲ θνητὸν ἐμὲ, παρὰ τοῖς νεκροῖς ε-
 Διο. ἀλλ' ὃ βέλτερι ἀμφιφυωνία-
 δη, καλὸς ἂν ταῦτ' ἔλεγες, ὃ σῶμα
 ἡδὲα, νῦν δὲ ἀσώματον ἰδῶλον ἔ-
 ὥστε κενῶδ' ὡς τετραπλὴν ἔδ' ἐστι
 σαι τὸ Ἡρακλῆα. Ηρα. πῶς τετραπλὴν.
 Διο. ὡς δὲ πω. ὃ γὰρ ὁ μὲν πῆ ἐν θ-
 ροῶν, ὃ δὲ παρ' ἑμῶν ἐν τῷ ἰδῶ-
 λον, τὸ δὲ σῶμα ἐν Οἷτῃ κόνει ἔ-
 δη γ' ἀσώματον, πῆ δ' ἂν ταῦτα γίνε-
 ται, καὶ σκόπη ὄντι καὶ δὴ πατόρε
 τρίτον ἐπινοήσας ὡς σῶμα. Ηρα.
 θρασὺς τῆ ἑ, καὶ σοφιστής, τίς δὲ κ)

ὥς τυγῶ

ἐν τυχάνει. Διο. Διογένης πο
σπαπίας ἄδωκεν. αὐτὸς δὲ, ὃ μὰ
Δία μὴ ἁβανᾶτοισι θεοῖσιν, ἀλλ'
λὰ τοῖς βελτίστοις νικητῶν σύνειμι, Οὐ
μύρον, καὶ τῇ τοσαύτης ψεύδους
γίας καταγλυφῶ.

bi est Diog. Diogenes Si
nopei imago, ipse aut, per Epicurea
Iouem, minime cum dijs de animo
immortalibus, sed cū mor rum im
tiorum optimis conuer mortali
for, Homerum atq; huius tare sen
cemodi fabulas deridens, rentia.

MENIPPΟΥ ΚΑΙ ΤΑΝΤΑΛΟΥ.

Menippi & Tantal.

Συμπηκὸς de Tantalofabula Ouid.

Quærit aquas in aquis, & poma fugacia captat.
Tantalus, hoc illi garrula lingua dedit.

Tantalus ob factum fugientia flumina captat:
Quo dijs uix alius gratior antea erat.
Ausus hoc consilium tandem est aperire Deorum,
Cogitur idcirco nunc tolerare sitim.

Ἰ κλάει δὲ Τάνταλ· ἢ τί
Τ σιωπῶν δάδωρ, ἐπὶ τῇ λί
μνῇ ἰσάν Τάν. ἔτι δὲ Μίε
νίππ.

Vid cinlas o Tan ὄρωτη
Q tale, aut quid tuā σις ἔωρ
deploras fortunā, τίου.
stagno imminens T ant.
Quoniam siti necor Me
m s nipp.

Luciani

Causæ
reddidit
querula.
ἐκπύ-
μιον.
ἐρωτά-
Narratio
Tantalus
a labris
suriens su-
gientia
capit.
Flumina.
Horat. 1.
Satyr. 1.
θαύμα-
σις.
ἀνα-
σκου-
ἀπὸ τοῦ
ἀδωκά-
τῃ.
Eublatæ,
te eius q̃,
que actio
definit,
ἀδωκά-
δοξα.
δοξ-
ἐμολο-
ξία ἐκ
περιου-
σίας.
Ex tenua
tio.
Investiga-
tio causæ
fuit.
περίφρα-
σις.

nippe. Men. Vix adeo pi-
ger es atq̃ iners, vti non
vel pronus incumbens bi-
bere noris, vel caua vola-
hausiens? Tant, Nihil pro-
fecero si procumbam, re-
fugit enim aqua simul atq̃
me propius admoneri sen-
serit. quod si quando hau-
fero, oriq̃ coner applica-
re, prius effluxit, q̃ summa
rigem labia. Atq̃ inter di-
gitos effluens aqua, haud
scio quomodo rursus ma-
nū meam aridā relinquit.
Men. Prodigiousum quid-
dam de te narras Tantalē,
verū die mihi isthuc ipsum
quorsum opus est bibere,
cum corpore careas, nā il-
lud qd elurire poterat, aut
sitire, in Lydia sepultū est.
Ceterum tu cum sis ani-
mus, quānam posthac aut
sitire queas aut bibere?
Ta. Atqui hoc ipsum sup-
plicij genus est, vt anima
perinde quasi corpus sit,
ita sitiat. Me. Age, hoc ita
habere credamus quādo
quidē affirmas te liti puni-
ti. At qd hinc acerbi tibi
poterit accidere? Nū me-
tuis ne potus inopia mo-
riaret? At quidē haud vi-
deo alteros inferos, si q̃
hos relinquat, nec locū
aliū in quē demigret quis-
piam. Ta. Recte tu quidē
dicas, verū hoc ipsum sup-
plicij genus est, sitire, cum
nihil sit opus. Men. Desi-
pis Tantalē, & vti verum
tibi fatear, nō alio potu vi-
deris egere q̃ veratro me-
ro, nam diuersum quiddā
pateris, ijs quos canes ta-
bio lium mordet, vt q̃

καπνιστὴν ἀπὸ τοῦ διψῶντος. Νῦν
οἷός τοι ἄρ' ἔστιν ὅτι, ὡς μὴ ἐπινοήσῃς πῶς
ἢ καὶ ἐν Διὶ ἀρυσάμενος καὶ ἡ τῇ
χαρίτι Τάν. ὁ δὲ ἔφυλ' ὁ ἐπινοή-
σαι μὲν φέρεται γὰρ τὸ ὄλεον. ἐπεὶ δὲ αὖ
προσιόντα ἀνδραγαθὸν, ἢ δὲ παρὰ
τῇ ἀρυσάμεν, καὶ προσεγγίζον τῷ σέ-
ματι, ὃ φθάσει ἔρξαι αὐτῷ) ὅς χ' ἔλα-
καὶ οἷός τ' ὀδυνάσαι οἷον ἔρξαι, ὅτι
οἷός τ' ὅπως αὐτὸς ἀπολέσται ξηρὸν τ
χ' ἄρα μὲν. Μί. τοῦτά σοι τι πύχνο
ὡς Τάνταλον, ἀπὸρ ἀπὸ μοι, πὶ γὰρ
δὲν τὸ πῶς ὅτι σῶμα ἔχει ἀλλ'
ἐκείνο μὲν ἐν Λυδία περὶ τὰ πύχνα, ἐπὶ
καὶ παλαιῶν καὶ νεωτέρων ἰδύνατο. σὺ δὲ
ὡς ψυχῆς, πῶς ἂν ἐν τῇ δὲ πύχνης ὅτι πύχνο
Τάν. Τὸ αὐτὸ ὅτι κόλασιν ἐστὶ, τὸ δὲ
ψυχῆς καὶ τῆς ψυχῆς ὡς σῶμα ὅτι
Μί. ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐτὸ πύχνο ὅτι
ἐπὶ τῇ τῇ διψῶντος καὶ (ἡ δὲ). τί δ'
ἐν τῇ τῇ δὲ πύχνης, ὅτι δὲ πύχνης μὲν
ἐν τῇ τῇ πύχνης, ὅτι δὲ πύχνης μὲν
γὰρ ἄλλοι μετὰ τοῦτο αὐτῷ, ὅτι δὲ πύχνης
τον ἰσχυρὸν αὐτὸς ἰσχυρὸν τῷ πύχνης. Τάν.
ὅτι δὲ πύχνης μὲν λίγος. καὶ τῷτο δὲ οὐκ ἔστι
ρος τῆς καταδίκης, τὸ ἰσχυρὸν μὲν πύχνης
μὲν δὲ πύχνης. Μί. ἀλλὰ δὲ ὅτι τῷτο
ταλὸν, καὶ ὡς ἀλλοῦς πύχνης δὲ πύχνης
δὲ πύχνης. ἀπὸρ γὰρ ἡ ἀλλοῦς πύχνης
Δία. ὅτι πύχνης τῷτο πύχνης τῷτο
τῷτο πύχνης πύχνης πύχνης

οὐκ ἐκείνην, οὐδ' ἐξ ἑστέρας, ἀλλὰ τὴν
 δι' αὐτὴν παρακαλέω. Τὰν. οὐδ' ἐπὶ τὴν
 ἑλπίδα σου ἢ Μενίππει δίδωμεν
 πικρὴν, γινώσκω μοι μέλιον. Μὲν. θάρ-
 ρε ὦ Τάνταλε, ὡς εὖτε σὺ, εὖτε
 ἄλλοι πίπτει τῶν κακῶν, ἄδυνα-
 τος γάρ, καὶ τοι οὐ πάντως δυνά-
 σῃ ἐκ ἀνταδίκου διέλθαι, τοῦ ὁδύτου
 αὐτῶν οὐχ ὑπομένοντι.

nō aquā quādamodū illi
 sed sitim horreas. Ta. Ne
 verarū quidem recusarim
 bibere Menippe si liceat
 modo. Men. Bono sis ani-
 mo Tantale, cernū habens
 nunq̄ fore, ut vel tu, vel re-
 liquorū Maniū quispīā be-
 bat. Nec enī fieri potest
 quāq̄ non omnibus quē
 admodū tibi, poena adim-
 dicata est, ut iuriant, aqua
 illos non expectante.

Cōdicio

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

Menippi & Mercurij.

*Irvidet formosos: quorum eximia pulchritu-
 tudo, ac species post mortem
 nulla est.*

*Forma nihil prodest, folijs leniorq; caducis:
 Perdidit hæc multos, millene damna dedit.
 Hanc etiam propter ceciderūt moenia Troie.
 Ob formam ut placeant desine velle tuam.*

Οὐδ' αἱ καλὴ δαίμων, ἢ αἱ
 καλὴ ὦ Ερμῆ; ἑστέρας
 αἱ καλὴ ἵστα, Ερ. οὐ γὰρ
 γὰρ

T vbi nō formosi φέρονται
 illi sunt, ac formo-
 se Mercurij dicitur
 te me docetote, virotes ἢ καλῶν
 in 4 reos

Luciani

κῆ **ἀξίω** rectes tunc pfecti hospite.
σι. M. Haud mihi licet p oculū
πρόσω Menippe, qn tu isthuc ip-
ξιν. so e loco dextrorsum ocu-
δύξιν. los despecte. Illic & Hyaci-
 thus ē, & Narcissus ille, &
 Nireus, & Achilles, & Ty-
 ro, et Helena, & Leda. bre-
 uiter qquid est veterū for-
 marū. M. Equidē pter oī-
 fa nihil video, caluariasq;
 eamib. renudatas, inter q;
 oīa nihil sit oīno discrimi-
 nis. M. Atq; hec sunt quæ
 poetæ cūcti mirant ac cele-
 brāt, ossa scilicet q; tu vide-
 ris cōtēnere. M. At Hele-
 nā saltē mihi cōmōstra, nā
 ipse quidē haud quēdā di-
 gnoscere. Me. Hæc videli-
 cet caluaria, Helena ē. M.
 Et huius scilicet ossis gra-
 tia, mille naues ex vniuer-
 sa Græcia, actō delectu, sūt
 implete, tātaq; tū Græco-
 rū, tū Barbarorū multitu-
 do cōfluxit, tot vrbes sunt
 euersæ. M. Ceterū Meni-
 pe nō vidisti mulierē hāc
 viuā, q; si fecisses, forsā di-
 ceres tu q; vitio dandū
 nō esse, p tali muliere diu
 tolerare labores. Alioq; si
 quis flores etiā arefactos
 marcid osq; cōtēpserit, po-
 steaq; coloris decus abie-
 cerint, deformes nimirum
 videantur. At iisdem do-
 nec florent coloremq; ob-
 tinent, sunt speciosissimi.
 Me. Proinde illud iam de
 mīror Mercuri, si Græci
 nō intellexerunt sese pro
 te vique adeo momenta-
 nea, quæque tam facile e-
 marcesceret, elaborare.
 Mer. Haud mihi vacat te
 curare

irrisio.
Forma
bonū fra
gile est,
quantūq;
accedit
ad annos
Fit mi-
nor, &
spacio car
pitur ipsa
suo.
Obiectio
δμοίωσις
elegantiff.

θάυμα
σι
εσμεν,
κβ.
Præcisio,
ne cōclu-
dit.

καὶ μὲν ὁ Μένιππος· πάλιν κατ' ἐκείνους
 τὸ ἀπόδεικτον, ὥς ἐπὶ τὰς Ληϊάδας, ἵνα
 θεὸς ἀκινετοῦς τίς ἴσῃ, καὶ ὁ Νάρκισσος
 σφ. καὶ Ἡφαιστος, καὶ Ἀχιλλεύς, καὶ το-
 ρός, καὶ ἑλισπὴ, καὶ Λέδα, καὶ ὁ Λαός
 τὰ ἀρχαῖα κάλλη πάντα. Μέν. δὲ αὖ
 μόνον ὁρᾷ, καὶ κραυγὰς τῶν σαρκῶν
 γονάδ' ὁμοίαν τὰς πολλὰς. Εἰρ. καὶ μὲν
 ἰκέσθαι ἴσῃ, ὥς πάντες οἱ φρονεῖν θέλω
 μάχουσι τὰς δὲ αὖ, ὧν σὺ ἵστας κατα-
 φρονεῖς. Μέν. ὁμοῦ τῶν ἡλίω μοι
 δῖξον, οὐ γὰρ εἰς σφραγισμένον ἔγωγε.
 Εἰρ. ποτὶ τὸ κρανίον ἔλθῃ ἰσθῆς.
 Μέν. εἴτα αἱ χίλιας νῆες σφ' ἐπὶ τοῦτο
 πληρώουσιν ἐξ ἀπάσης τῆς ἡμετέρας
 σφ., καὶ ὅσοιτο ἔκτισον Ἑλλήους τε
 καὶ Βάρβαροι, καὶ τοσαύτης πόλεως διότι
 καταιγίσθησιν; Εἰρ. ἀλλ' ἔκ εἰς δὲ
 ὁ Μένιππος ἴδουσα ἵ γυναικῶν. ἔφη
 γὰρ εἰ καὶ σὺ διὰ μέιστον εἶς, τοιγὰρ
 δ' ἀμφὶ γυναικὶ πολλὸν χρόνον ἄλλο
 γὰς πέχον. ἐπεὶ καὶ τὰς ἄλλας ξηρὰς
 ὄντας, ὥς βαλόντι ἀποδεδληκότα τὴν
 βαρύναν, ἀμφοτέρωθεν ὁμοῦ δὲ
 ξῆς. ὅτι μὲν τοι ὁμοῦ, καὶ ἔγωγε τῶν
 χροίων, κάλλιστά ἴσῃ. Μέν. ἔκ εἰς ἔδω
 ὁ Ερμῆς θαυμάζω, ὅ μὴ συνίσταν οἱ
 ἄχαιοι περὶ πρᾶγμαδ' ὧν τοι ὁλοῦ
 χρόνιον, καὶ ῥαδίως ἀποσθῇ σφ. πον-
 οῦντος. Εἰρ. ὁχολός μοι ὁ Μένιππος.
 συμφορῶ

συμφορῇ, θεῶσι ἰσχυρίζεσθαι
 ἰθὺς πόσει, ἵνα αὖ ἐθέλῃ, κἄν πο
 τε βελδὲ σιωπῇ. ἰδὲ δὲ, τὸν ἄλ
 λην κερὲς ὅδῃ μεταλύσομαι.

cum philosophari, quare
 delecto loco ubicunq; ve
 lis, prosterne temet ac re
 cumbe, mihi iam alix sunt
 traducendæ vmbrae.

ΔΙΑΚΟΥ, ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΥ,
 ΜΕΝΕΛΑΟΥ, ΚΑΙ ΠΑ
 ΡΙΔΟΣ.

*Acaci, Protefilai, Menelai,
 ac Paridis.*

*De Protefilao primo Græcorum
 interfecto.*

*Attridi eripiens Heleiam Priameia proles,
 Amisit regnum post duo lustra suum.
 Protefilæus erat cecidit qui primus Achivum:
 Ardoris Paridis causa cupido fuit.*

Ι ἔρχῃ ὁ Πρωτεσίλαος νῆος
 Τ ἑλίου προσώβῳ: Πρω.
 ἵνα σὺ τέκνῳ ὁ Δίῳ
 καὶ κείῳ, ἱμνωὶ αὖ τὸν δῶ,
 μῦθ

Q Vamobrem, Pro
 tesilæ in Hele
 nam intruens, stran
 gulas illam: Protefilæus.
 Quia huius causa Acacæ,
 imperfecta quidem do
 m s mo

Causa
 reddidit

δεχόμενοι τὴν ἀποκαταστάσιν τῶν
πυλῶν τῶν ἐλπίδων, οἷον ὅτι
αὐτὸς οἱ ἴπποι τῶν ἐν τῇ ἀποκατάστα-
σιν ἐκείνῃ, οἱ ἴπποι, καὶ οἱ ἴπποι ἡμεῶν
οἱ δὲ Διάκκοι ἀποκαταστάσιν διὰ τοῦ
τόπου οὗ γὰρ ἵπποι τούτων ἐκείνων,
ἀλλ' οἱ μοῖρα, καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς οὗ-
τως ἐπικυλισθῆναι. Δι' οὗτοίς, τὸ ἴπ-
πῶν τῶν αὐτῶν.

lo, & venit desperatus, an-
te reliquos omnes in litus
exiliisti, gloriæ nimirū cu-
pidus, propter quam &
primus, in egressu navium
occisus fuisti. P. Proinde
& ego pro me ipso, tibi,
Æace, respōdebo, multo
iustiora, q̄ tu. Neq̄ enim
ego mihi horum causa fui,
sed fatum, & quod iam in
de ab initio ita prædestina-
tum fuerat. Æac. Probe,
quid ergo istos accusas.

ὁ αὐτὸς
τῶν
ἐκείνων
ἐκείνων
ἐκείνων
ἐκείνων
ἐκείνων
ἐκείνων
ἐκείνων

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΥ.

Menippi et Æaci.

ὁ αὐτὸς, ὁ αὐτὸς, καὶ ὁ αὐτὸς,

*Æacus ostendit qui sunt in Ditis averno,
Obscuras manes, sulphureosq̄ locos.
Dein etiam bello fortes, multosue sôphorum.
Quorum aliquot rides ipse Menippe miser.*

Ρῶς τῶν ἐκείνων, ὁ αὐτὸς
ἐκείνων, πρὸς τὸν αὐτὸν
ἐκείνων, Δι' οὗτοίς, τὸ ἴπ-
πῶν τῶν αὐτῶν.

Et Plutonem, o
P Æace, expone
mihi, quæso, hic
quæ apud inferos sunt, o-
mnia. Æac. Haud facile
Menippe

ὁ αὐτὸς
ἐκείνων

Luciani.

Menippe, omnia. Verum
quæ summatur, & veluti
per capita indicari pos-
sunt hæc accipe. Hic qui-
dem quod Cerberus sit,
noſti. Deinde & portito-
rem hunc noſti, qui te tra-
iecit, præterea & lacum
& Pyriphlegetontem iam
vidiſti, quum ingreſſus es.
Menippus. Noui hæc,
& præterea te quoque,
quod hic in veſtibus ſe-
des, atq; aditu obſeruas.
Etiam regem ipſum vidi,
& Furias. Homines vero
priſcos, quæſo, oſtende,
& maxime eos, qui inter
ceteros nobiliores fuere.
Aeac. Hic quidem Aga-
memnon eſt, ille autem Achil-
les. Rurſum hic Idomeneus
qui propius aſſidet. Poſt
huc Ulyſſes, deinceps A-
iax & Diomedes, & ce-
teri Græcorum præſantiſſi
mi. M. Papæ Homere, vt
ibi Rapſodiarum tuarum capi-
ta, humi proſtrata iacet, igna-
bilis atq; obſcura, cinis ac
puluis oia, & nugæ mere,
deniq; vere, vt abs te dictum
eſt, capita infirma, & cadu-
ca. Sed hic, Aeace, quiſq; nã
eſt: Aeacus. Cyrus eſt. Ille
autem Croæſus, & iuxta ip-
ſum Sardanapalus. Ultra
hunc autem Midas, & deinceps
ille Xerxes. Me. Et
te, o ſceleſte, tota exhor-
ruiſt Græcia? iungentem
pontibus Hellespontum, & p-
ipſos montes nauibus traice-
re affectantem? Qualis vero
& ipſe Croæſus eſt? Ceterum
Sardanapalo, quæſo, huic
Aeace, permitte, vt demul-

Μένιππῃ ἀπαντᾷ. ὅσα μὲν τοῦ κε-
φαλαιώδη, μάνθωνι. οὐτοκὶ μὲν, ὅτι
Κέρβερος ἐστίν, εἰδικα. καὶ τὸν ποτα-
μόν τε ποτὺ, ὅς ἐστι διὰ πύλας, καὶ
τὸν λίμην, καὶ τὸν Πυριφλεγέοντα
ἤδη ἰδὼς καταἰσθῶς. Μὲν οὖν ταῦτα
καὶ σὺ, ὅτι πυνδαρίς, καὶ τὸν βασιλέα
ἴδεις, καὶ τὰς Εὐρυπύλους, τοὺς δ' ὅλως
ὄντας μοι τοὺς πάλαι διέξερ, καὶ
μολοῦντας τοὺς ἐπισήμους οὐτῶν. Δί-
οὐτ' οὐ μὲν Ἀγαμέμνων, οὐτ' οὐ
Ἀχιλλεύς, οὐτ' οὐ δὲ ἰδομένης
πλησίον. ἔπειτα Οδυσσεύς, ἔπειτα
Δίας, καὶ Διομήδης, καὶ οἱ ἄλλοι
ἱδὼν ἑλθόντες. Μένιππος. ὁμοῦ ὅσοι
ῥα, οἷα σὺ τῶν ῥαφιδῶν τὰ κε-
φαλαιώδη χαμῶδι ἐξήρησας, ἔγνωσας, καὶ
ἄμωρφα, καὶ οὐκ ὡς καὶ τὰ καὶ λίρ' οὐτο-
λὺς, ἀμύθητα ὡς ἀληθῆς κάρησας. οὐ-
τ' οὐ δὲ δὲ Δίας, τίς ἴσα; Δί. Κτε-
ρός ἐστιν. οὐτ' οὐ δὲ Κροῖσος, ὅς
ὑπὸ τῶν οὐρανῶν, Σαρδισιοὶ παλαιό. ὅ
δ' ὑπὲρ τῶν οὐρανῶν, Μίδης, ἔκ' οὐ δὲ,
Ξέρξης. Μὲν, ἔπειτα σὺ δὲ καθάρματα ὅ
ἐλλὰς ἔρειπῃ, (σθηνῶν τε μὲν
τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ δὲ τῶν
ὄρεων πληρὴν ἐπιθυμοῦντα; οἷ' οὐ δὲ
καὶ ὁ Κροῖσός ἐστιν; τὸν Σαρδισ-
ιοὶ παλαιό δὲ δὲ Δίας, πατάξας
μοι κατὰ κρόνον ἐπί τῇ φόνι. Δίας.

μηδὲ μὲν-
Acac.
Nequaquam.

μεθ' αὐτῶν, ὅρα δὲ γὰρ αὐτὸ τὸ
κράτος, γυναικίον ὄν. Μένιπ.
οὐκ ἔστιν ἀλλὰ προσωτέρομαι γὰρ
πάντες ἀφ' ὧν ὄντι. Δία. βού-
λα σοὶ ἐπιδείξω καὶ τοὺς σοφόντι.
Μένιπ. νὺ Δία γὰρ. Δία. πρῶ-
τον οὗτος Θι ὁ Πυθαγόρας ἐστίν.
Μένιπ. χαῖρε ὦ Εὐφορβί, ὦ ἄ-
πολλον, ὦ δὲ, πᾶσι δὲ. Πυθ. νὺ,
καὶ σύ γὰρ ὦ Μένιπ. Μένιπ. οὐκ
ἔτι χυσοῦν δὲ μῦθος ἐστίν. Πυθ. ὦ
γὰρ. ἀλλὰ φέρει δῶ, ἔτι σοὶ δῶ,
λίμον ὦ πύρα ἔχα. Μένιπ. καὶ αὖτε
ὦ γὰρ. Δεῖται οὐ τὸ σοὶ δῶ δὲ
μοι. Πυθ. δὲς μόνον, ἀλλὰ περὶ τῶν
κροῖς ὁδῶν. ἱμαθὸν γὰρ, ὡς δῶ
ἴσως κῆμοι, καὶ κεφαλὰι περὶ
ἐνθάδε. Δί. οὐτ' ὅτι Σόλων δὲ
Ἐξέκλειδον, καὶ Θαλῆς ἐκείν' ὅτι καὶ
παρ' αὐτοὺς Πιττακὸς, καὶ οἱ ἄλ-
λοι. ἰπὶ δὲ πάντες αἰσίν, ὡς δὲ
ῥῆ. Μένιπ. ἄνθρωποι ὅτι ὦ Δία
καὶ μόνον, καὶ φαίνοί τ' ὅτι ἄλλοι. δὲ
ὡς αὐτῶν καὶ. Δωδὲ ἰγνυ-
φίαις ἄρ' ὅτι, δὲ τοῖς φλυκταίναις
ὅλοι ἐξῆνθ' ὅτι, τίς ἴσως Δί. Εμε-
πεδοκλῆς ὦ Μένιπ. ὦ μίσηθ' ὅτι
πὸ τῆς Αἴτης παρ' αὐτῶν. Μένιπ. ὦ χα-
λῶν δὲ ληψί, ὦ περὶ τῶν σωμα-
τῶν τῶν κρατῶν ἐν ἐκείνῳ. Εμ.
μεταχρῆς τίς ὦ Μένιπ. Μένιπ.
οὐ μὲν

Nequaquam. Cōpāue- σκῶμε
res enim ipsi caluati, mu- μα.
liebris ac fragi is adeo cū Transitio
lit. Men. At certe tamen ad do-
amplexabor illum, ut po- ctos.
te semivirum ac muliero- Pythago-
sum plane. Aec. Vis ne ras.
tibi ostendam, & doctos as.
illos? Men. Per louē etiā.
Aec. Primus en hic tibi
Pythagoras est. M. Salue
Euphorbe, siue Apollo,
siue deniq quodcunque
voles. Pyth. Ita sane, & tu
utiq Menippe. M. Quid?
an non amplius autem
istud semur habes? Py-
thag. Non, sed age cedo,
siquid māducabile tibi ha-
bet pera ista. M. Fabas ha-
bet, quare? nihil hic est, q̃
tu māducare queas. P. Da
modo. Nam hic apud ma-
nes alia dogmata atq in-
stituta didici, nēpe, q̃ nihil
hic inter se similes sunt, fa-
bx & parrantiū testidū.
Aec. Porro hic Solō est,
filius Excecididis. prater
ea i le Thales, & iuxta ip-
sos Pittacus, & ceteri illi,
septē aut omnes sunt, ut vi-
des? M. Lxxi hi sunt Aec-
ce, soli atq alacres prater
ceteros. Sed hic oppletus
cinere, tanq subcinericus
panis aliquis hic crebris
pustulis quasi suffructu-
ctus, quidnā est? Aec. Em-
pedocles, Menippe, semi-
coctus ab Aetna monte
huc profectus. M. O Ae-
ripes optime, quid obse-
cro acciderat tibi, cur tei-
psum in crateres Aetnē in-
iectes? Emp. insania que-
dam. Menippe. Menip.
Non per

ἀπολλοῦ
γῶν

Solon.
Thales.
Pittacus,
&c.

Empedo-
cles qui se
in Aetnā
ex cinerib
choia cō
iecit.

A causa.

Luciani

Alludit ad id, qd Empedocles dicit aëreis crepidibus fuisse. ut apud Dio genem. Socrates. **ἔκφρασις ἀποτίσις, vel signis.** **ὀρώμενα πικρὰ, ἰπαγγεῖα ἔκριν.**

**Aristip-
pus.
Plato.**

**Iudicium
superorū
de Socra-
te.**

Nō si lonz, sed inanis que dā glorig affectatio, & fa-
stus, & multa dementia. Hec te cōflagrare fecerūt,
vna cū ipsi crepidis, cū
dignus minime esses. Ve-
rum tamē nihil tibi cōmētū
istud profuit, deprehēsus
enim es & ipse mortuus.
Cæterum Socrates ille,
Aeace, vbi locorū tādem
est? Aeac. Cum Nestore
ac Palamede ille plerūq;
nugatur. Me. Cuperem ta-
men videre ipsum, sicubi
locorum hic foret. Aeac.
Vides ne caluū illum? M.
Ac omnes hic calui sunt,
quare omnium æque no-
tatio hæc fuerit. Aeac. Si-
mum istum dico. Menip.
Etiam hoc simile omniū
est. Nam & sumi omnes
sunt. Socr. Me ne quæris
Menippe? Me. Te ipsum
Socrates. Soc. Quō pa-
cto res Athenis se habēt?
Men. Multi iuniorū phi-
losophari se proficiuntur.
Ac habitum certe ipsum,
& incessum si quis aspici-
at, meri philosophi viden-
tur, admodum multi. Cæ-
terum autē vidisti opinor
qualis & Aristippus huc
ad te veneris, & Plato ip-
se, alter quidem ciens vn-
guenta, alter autem in Si-
cilia tyrannis adulari do-
ctus. Socrates. At de me
quid sentiunt? Menippus.
Beatus Socrates, quispiā
es, qd ad huiusmodi res
vniue pertinet. Omnes
itaq; te admirabile fuisse
virū existimant, ac om-
nia cognouisse hæc decet
enim

οὐ μὰ Δία, ἀλλὰ κενόδοξον, καὶ
τύφον, καὶ πολλὰ κόρυφα. ταῦτα
τὰ σε ἀπλωσάκασαν αὐτῶς κρη-
πίδων οὐκ ἄξιον ἦντα, πλὴν ὅλ-
λον ἐν σοὶ τὸ σοφισμα ὤνησεν, ἔφω-
ράθη γὰρ τῷ τῷ. ὁ Σωκράτης
δὲ ὁ Δία, ποῦ ποτε ἔρεῖς. Δί-
μιτὰ Νίσω, καὶ Παλαμήδον
ἐκείνους ληρὴ τὰ πολλὰ. Μέν. ὁ,
μὴ ἰβουλόμην ἰδεῖν αὐτὸν, ὃ πο-
τε ἰδέσθαι εἰς. Δί. ὅρῃς τὸν φαλακ-
ρόν; Μί. ἀποστῆς φαλακροῖς ἄνθρω-
ποις. Δί. πᾶντων ἄνθρωπων τὸ γένος
οἶσμαι. Δί. τὸν σιμὸν λίγος. Μί.
καὶ τὸ ὁμοίον, σιμὸν γὰρ ἄπαντα
τόν. Σωκ. ἐμὲ ἴσθης ὁ Μένιππος.
Μέν. καὶ μάλα ὁ Σωκράτης. Σω-
κ. τί τὰ ἰσθῆναι; Μέν. πολλοὶ τὸ
ὡς φιλοσοφῆν λίγουσι, καὶ τάχα καὶ
ματὰ αὐτὰ, καὶ τὰ βασίσματα ὁ
θεῖος αὐτοῦ περὶ ἄνθρωποι φιλόσοφοι. Σω-
κ. μάλα πολλοὶ ἰώρουν. Μί. τὰ δ'
ἄλλα ἰσθῆσαι οἶμαι, οἷόν ἐστι παρὰ
σοὶ ἀρίστη, καὶ Πλάτων αὖ-
τός, ὁ μὲν ἀσπινόμενος μένους, ὁ δὲ τὸν
ἐν Σικελίᾳ τυράννον θираπόνο-
ντα μαθόν. Σωκ. παρὶ μοῦ δὲ τί φρο-
νοῦσιν. Μέν. οὐδὲν αἶμαρ ὁ Σωκρά-
της ἀνθρώπων ὁ τάχα τοιοῦτα πᾶν
τόν οὐκ ἐν θεωρημασίων οἶσται ἄν-
θρωπος γινώσκων, καὶ πάντες ἰσθῆναι

να ταῦτα, δὴ γὰρ οἶμαι γὰρ ἀλλοῖς
 λέγειν, οὐδὲν εἰδότες, Σο. καὶ αὖ
 τὸς ἴφασκον ταῦτα πρὸς αὐτοὺς, οἱ δὲ
 ἠφανίσαντο ὡς οὐδὲ πρᾶγμα εἶναι, Μέν.
 τίς δὲ ὅτοι εἰσιν οἱ πόρι οἱ, Σο.
 Χαρίδης ὁ Μένιππος, καὶ Φαῖδρος
 καὶ ὁ τοῦ Κλεονίου, Μέν. εἴ γε ὁ
 Σώκρατες, ὅτι καὶ ταῦτα μέγα τὰ
 σὺν τοῖς χέλι, καὶ οὐκ ἐληγοῦνται
 παλῶν, Σο. τί γὰρ ἄν ἄλλο ἔσθι
 πρᾶττοιμι, ἀλλὰ πλεονεξίᾳ καὶ
 κίθ, ὁ δὲ Μέν. καὶ Δι' ἐπὶ τὸν
 Κροῖσον γὰρ καὶ Σαρδανιάπην
 τὸν ἄπεμι, πλεονεξίᾳ οἰκίσσον αὐ
 τῶν, ἵστα γοῦν οὐκ ἐλίγα γὰρ
 σὺν οἷμοις ὄντων ἐκ τῶν. Δι.
 καὶ γὰρ ὅδ' ἄπασμι, μὲ καὶ πρὸς
 μᾶς περὶ τὴν λαοὶν ὁρᾶν. τὰ
 πολλὰ δ' ἵστα οὐδὲν ὁ Μένιππος
 καὶ Μέν. ἄπει. καὶ ταῦτ' ἵστα
 οὐδὲν ἵστα.

enim opinor, verū hic di-
 cere) cum nihil scires. So-
 crates. Et ipse dicebam hæc
 ad illos, sed illi tum sum-
 mationē quādem, eam rem
 esse putabant. Men. Sed
 quinam isti sunt circa te?
 Soc. Charmides Menip-
 pe, & Phædrus, & Clinie
 filius ille. Men. Euge, So-
 crates, quoniā & hic artē
 tuam exerceas, neque formo-
 sos istos negligis. Socrat.
 Quid enim aliud qd qui-
 dem suavius sit, agerem?
 Sed huc propius nobiscū
 recumbe, si videtur. Me-
 nip. Non per Iovem. Ad
 Crosum enī & Sardana-
 palū, redeo, prope illos ha-
 bitaturus. Videor quippe
 mihi, non pauca habitu:
 rus ibi esse, que rideā, quā-
 do plorātes illos audiam
 Acac. Et ego quoque iam
 abeo, ne quis mortuorū
 clam nobis sub ducat sese.
 Pleraque autem alia vide-
 bis Menippe, quando ite-
 rum conveniemus. Men.
 Abeas licet, nam & hæc
 Acace, vidisse sufficit.

οἱ πόρι
 τὸν σο
 κράτη
 Redit ad
 Cræsum,
 & Sarda-
 napalotē
 ἐπιστρέ-
 φει
 φησὶ
 φησὶ
 γοῦ.

MENIPPPOY KAI KERBEROY.

Menippi: et Cerberi.

Περὶ τῆς ἀντιμετώπισης τῆς
 φαντασίας τῆς Σωκράτους

Socratis

*Socratis exponit trepida de morte Menippo
Cerberus, infernas ut metuatq; domos.
Nescio quam fortis fuerit: sub iudice lis est,
Mors etiam magnos territat usque viros.*

Ἰδὼν μὲν, H quidem mihi rectū
ματικῇ cognatio quzdam
ἑξ ὧν τῶν intercedit, cū & ipse sim ca-
ἢ ἀξίω, nis, dic mihi p̄ Strygiā pa-
αι. ludē, qđo sese habebat So-
Ratio. crates, cum huc accederet?
προλαλή- Verisimile est autē te, deus
κὶ ἀποσ- cum sis, nō latrare modo,
σibili. verum etiā humano more
ἀφ' ὧν loqui, si quādo velis. Cer-
αι. Quum procul adhuc abes-
Primum set Menippe, visus est con-
tempus. stanti atq; interrito adire
vultu, perinde quasi mor-
tem nihil omnino formi-
daret, tanquā hoc ipsum
vellet ijs, qui procul a spe-
cus ingressu stabant, osten-
dere, verū simulatq; despe-
xit in hiatum, viditq; pro-
fundum atq; atrū antri re-
cessum, simulq; ego cum-
stantem etiam illum aco-
nito mordens pede corre-
ptum detraherem, infantīū
ritu eiulabat, suosque de-
plorabat liberos, nihilq;
non faciebat in omnē spe-
ciem sese conuertens. Me-
nip. Num igitur fucate sapi-
ens erat ille; neque vere
mortem contemnebat?
Cerb. Haud vere, ceterū
vbi vidit id esse necesse, au-
daciā quandam prae se
ferebat, quasi vero volens
id esset passurus, quod a-
lioqui

Κέρβερε, συγγενὴς γὰρ εἶ-
Ω μί σοι, κύων καὶ αὐτὸς
ὢν. ἀπὶ μοι πρὸς τῆς Στυ-
γὸς, οἷόν ἐστιν ὁ Σωκράτης ὁ πότῃ κα-
τῆς πρὸς ὑμᾶς. ἀκούς δ' ἐσὶ θεῶν
ὄντα, μὴ ὑλακτῆν μόνον, ἀλλὰ καὶ
ἀνθρώπων. φθίγγου δὲ πότ' ἐο-
ύλησι. Κέρβερε, πόρρωθεν μὴ εἰ-
Μένιππε, κατὰ πηκτινὶ ἰδὼν κατὰ
πῆλ' προσώφω προσίναι, καὶ οὐ
πάνυ δειδύλαι τὸν θάνατον δόκω.
καὶ τὸτ' ἐμφύλαι τοῖς ἔξω τῶ σο-
μίον ἰδεῖν ἰθὺλον. ἡμεῖς δ' ἐκτὲρ
κυψὼν ἴσω τῶ χολοματῷ, καὶ
ἡμεῖς τὸν ἴσθμον καὶ γὰρ ἐπὶ σιγμῶν
λυστα αὐτὸν δακὼν ἑρὶ κανίφω, καὶ
τίσασκα τῶ πρὸς δὲ, ὥσπερ πᾶς βρι-
φὴ ἰκῶντι, καὶ πᾶς αὐτὸς παιδὶα ὦ-
δύρῳ, καὶ παντοῖον ἰγνίφω. Μί-
οὐκ ἔστι σοφιστὴς ὁ ἀνθρώπων, καὶ
οὐκ ἀλλοθὺς κατεφρόνῃς τοῦ πράγμα-
τος. Κέρ. οὐκ, ἀλλ' ἡμεῖς οὐκ ὁ-
κοῦν αὐτὸν εἶρα, κατεφρόνῳ, καὶ
διδῶν ἕκ' ἑκὼν πασόντων, ὁ πᾶν-
τως ἰδὼν παθῶν, ὡς θαυμάσιον
καὶ τῶ

καὶ τῶν πάντων πρὶν ἂν ἔχωμι ἴσως
τοῦ σομίου τολμηροί, καὶ οὐδ' αὖτοί.
ταῦ δ' ἐνδεῶν, ἡλιγχοὶ ἀκεχεῖς.
μὲν. ἔγω δ' ἐκ παλαιῶν κατακλυθεύων
ἰδοῦσα; Κορ. μόνον ὁ Μένιππος ἀν-
ξίως τὸ γένος, καὶ Διογένης πρὸ
σ' ὅτι μὴ ἀνελκυσσόμενοι ἴσῃσθε,
μὴ δ' ὠθεύμενοι; ἀλλ' ἰθὺς αὖτοί
γὰρ ὄντες, οἱ μάλιστα παραγγέλλαντες
ἀπασιν.

liouqui volenti nolenti ta-
men omnino fuerat feren-
dum, videlicet quo specta-
toribus esses miraculo.
Equidem illud in totum
de viris istiusmodi vere
possum dicere; ad fauces
vsq; specus intrepidi sunt
ac fortes, porro intus cum
sunt, nihil mollius neque
fractius. Me. Ceterū ego
quonam animo tibi vilis
sum subisse specum? Cer.
Vnus mortalium Menip-
pe, sic mihi vilis es subire

ἐπὶ τῷ
στὴν γὰρ
καὶ
Interro-
gatio de
seipso.
ἀποδοῦναι
στὴν ἐπὶ
ἐπὶ τῷ
ἀποδοῦναι
στὴν.

ut tuo dignū erat genere, & prior te Diogenes, propterea quod neu-
tiquā adacti subieritis, aut intrusi, verumtūm vltro ne, cum ridentes,
atq; omnibus plorare renunciantes.

ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΝΙΠΠΟΥ.

Charontis & Menippi.

*ἑστιακός. De naulo enim Charontis
reddendo litigant.*

*Naula de naulo quaeritur rogitando Menippū
Vt soluat uectus per Pblegethontis aquas.
Sed nihil extorsit, nec erat soluendo Menippus,
Post uitam nullas namq; tenebat opes.*

Reddo

Luciani

Postula-
tio.

Repetit
postula-
tionem.
Recusa-
tio cū ra-
tione.

Inficiatio
Assuetu-
tio.

ἀπαλὴ

ἀνταπό-
λῃ.

ἀπὸ τοῦ
ἀδίκου.

Reiectio
in Mercu-
rium.

ἀπὸ τοῦ
ἀδίκου.

ἀνταπό-
λῃ.

R **Re.Me.** Vocifera
re, siquē isthuc ti-
bi voluptati est Charon.
Ch. Redde, inquit, qd pro
traiectione debes. Men.
Haudquaquam auferre queas
q nō habeat. C. An est q
ipsi, qui ne obuiū quidē
habeant? Men. Sic ne alius
quispiā præterea, equidē
ignoro, ipse certe nō ha-
beo. C. Atq prætocabo te
p. Dixē impurissime, ni red-
das. Me. At ego illi fo ba-
culo tibi cōminuā caput.
C. Nū ergo tecū iōgo tra-
iectū gratis trāsfuexerō? M.
Mercurius meo nomine
reddat, vt q me tibi tradi-
derit. Mer. Belle mecū a-
gitur per Iouē, siquidē fu-
turū est, vt etiā defunctorū
nomine persoluam. Cha.
Haud omitram te. Men.
Quin igit vel huius grātia
perge, vt facias, nauim tra-
here, quanq qd nō habeo
quinam auferas? Cha. At
tu nesciebas, quid tibi fue-
rit deportandū? Me. Scie-
bam quidē, verū nō erat.
Quid igitur? num ea gra-
tia erat mihi semper in vi-
ta manendum? Cli. Solus
ergo gloriaberis te grātis
fuisse transfuectum? Men.
Haud grātis o prætclare,
siquidem & sentinam ex-
hausi, & remum arripui,
& vectorum omnium v-
nus non eiulauī. Charon.
Ista nihil ad nauium, obo-
lum reddas oportet, neq
enim fas est secus fieri.
Men. Proinde tu me rur-
sum in vitam reuehe. Cha-
ron.

Πόδες δ' ἀντάρατι τὰ

A πορρωμία. Μί. βον, ἐ τῶ
τὸ θιῖδιον δ' ἡ χάρις. Χά.

ἀπόδ' ὅφρμι, ὅτι σὲ δὲ πορρω-
μίας μὲ. Μί. ἔκ' ἂν λάβοις παρὰ
τῶ μὴ ἔχοντος. Χά. ἔστι δὲ τις ὁ βον
λὸν μὴ ἔχοντι. Μί. ἔμ' ἔκ' ἂν ἄλλος
της, ἐκ' οὐδ' α. ἔκ' δὲ, οὐκ ἔχον.
Χά. πᾶς μὲν ἔγχε σὶ τὸν πλῆθος
τοῦ αὐτοῦ μί. ἢ μὴ ἀποδίδει. Μί.
κ' ἔγχε τῶ ἐν τῶ σου πατάσας, ὅτι
λῆσω σ' ἡσίοιον. Χά. μά τι ἔν' ἔσθ
πληθύνει πᾶσι τοῖς πλῆθ' ἔμ'. Μί. δ'
Ερμῆς ὑπὲρ ἡμῶν θιῖ ἀποδίδω, ὅς με
παρίδοικ' ὅτι, Ερ. νῦν Δία δ' οὐδ' αὖ
ἔμ' ἔκ' ἂν ἔσθ' ἔμ' ὑποδρακτίδ' ἔμ' ἔκ' ἂν
κ' ἔμ'. Χά. ἔκ' ἀποδίδω. Μί.
τοῦτον γὰρ ἔμ' ἔκ' ἂν λαμβάνει τὸ πορ-
ρωμίας, παρὰ μί. πλὴν ἄλλ' ὅτι γὰρ μὴ
ἔχον, πᾶς ἂν λάβοις. Χά. σὺ δ' ἔκ' ἂν
δ' αὖ ὅς κομίζεις δ' αὖ; Μί. ἔκ' ἂν
δ' αὖ ὅς ἔκ' ἂν δ' αὖ. τί δ' ἔκ' ἂν, ἔκ' ἂν
δ' αὖ τοῦ μὴ ἀποδίδω. Χά. μί. δ'
ἔκ' ἂν ἔκ' ἂν προίτα πληθύνειν αὖ
Μί. οὐ προίτα ὅτι βίλτις. πᾶς γὰρ
ἔκ' ἂν ἔκ' ἂν τῆς κῆρας ἔκ' ἂν ἔκ' ἂν
κ' ἔκ' ἂν ἔκ' ἂν μί. δ' αὖ τῶ ἔκ' ἂν
ἔκ' ἂν ἔκ' ἂν. Χά. οὐδ' ἔκ' αὖ ταῦτα πᾶς
τὰ πορρωμία, τὸν ὅσον ἀποδίδω
σὲ δ' ἔκ' ἂν ἔκ' ἂν ἔκ' ἂν ἔκ' ἂν
Μί. οὐκοῦν ἀπαγαγί με ἀδίκου

ἰς τὸν βίον. χέ. χαρίσασθαι. ἴτα
καὶ πληγὰν ἐπὶ τοῦτῳ παρὰ τοῦ αἵ-
ματος προσλάβω. Μί. μὴ ἰδέσθαι ἔρ.
χά. δὴ ξὺν τίῳ τῇ πέρᾳ ἵχθαι. Μί.
θέρμῳ αἰθίλῳ, καὶ τῷ Εὐάτῳ τὸ
δῆπνόν. χά. πῶς τοῦτο ἔμιν ὁ Εὐ-
μὴ τὸν κύνα ὕραγοςιοῖα δὲ εἰ ἱλά-
σῃ παρὰ τὸν πλοῦν, τῶν ἐπιστάδων
ἐπὶ πάντων καταγλῆν, καὶ ἐπιστά-
δων, καὶ μοῖν ὁ ἄδων, οἰμο(όντων)
ἐκένων. Εὐ. ἀγνοεῖ ὁ χάρος, ὁ πῶ-
ς ὁ πῶς ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἐλθόντων
ρορ ἀνθρώπων, καὶ δὲ αὐτῶν μί-
λα. οὐτὸς ἵσθαι ὁ Μένιππος. χά. καὶ
πῶς ἂν οὐ λάβω πῶς: Μί. ἂν λά-
βω ὁ βίλῃ, δὲ δὲ ἔκ ἂν λάβω.

ron. Belle dicis, nimirum
ut verberaretur ab Aca-
to mihi iustitiam. Men-
nipq. Ergo molestus ne
sis. Char. Ostende quid
habeas in pera. Menip.
Lupinum si vella, & Hes-
carie comam. Char. Vnde
nobis hunc canem addu-
xisti? Mercuritum qualia
garruebat inter navigan-
dum: vectores omnes in-
ridens, ac disertijs inces-
sens, unusq; cantillans, il-
lis plorantibus. Mercur.
An ignoras Charon quē
virum transieris, plane
liberum, cuius nihil omni-
no curae sit. Hic est Me-
nippus. Charon. Atqui si
vniquam posthac te rece-
pero. Menippus. Si rece-
peris o praetare, ne pos-
sis quidem iterū recipere.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΜΑΥΣΟΔΟΥ.

Diogenis et Mausoli.

*Contentio de sepultura: alterius quidem magnifi-
centissima, alterius vero neo-
glectissima.*

*Vult alijs se Mausolus praeferre sepulchris,
Forma quod multos uicerit atque manu:
Diogenes ridet formam, monumenta q̄ clara,
Illo et felicem se magis esse probat.*

Lucian

Proposio
tio ὅτι

τητικῆς

καὶ ἡλικίας

καὶ κατὰ

ἐπιμόρφωσιν

καὶ

ἀποκρισθε

οὐκ ὡς

δὲ κατὰ

ἀπαρίθμησην

ἀντιπαραβολήν

καὶ πο

στέμνους

μεμβρίων

περὶ

παρὰ

φύσιν

Conclusio

Negatio

Affirmatio

Ratio ab

equalitate

te.

O He tu Car, quare tandē insolens es, tibi que places, ac dignū te credis, qui vnus nobis omnib. anteponare? Ma. Primū regni nomine o tu Sinopēsis, quippe qui Cariae imperauerim vniuersis, preterea Lydię quę gentib. aliquot, tum autē & insulas nonnullas subegerim. Miletū vsq. peruenim, plerisq. Ionię partibus vastatis. Ad hæc formosus eram ac procerus, ac bellicis in rebus præuolūsus. Postremo, quod est omnī maximū, in Halicarnasso monumentū erectum habeo, singulari magnitudine, quantum videlicet defunctorum alius nemo possidet, neque parietiam pulchritudine cōditum, viris scilicet atque equis, pulcherrimo saxo, ad viuam formam absolutissimo artificio expressis adeo vt vel phanum aliquod simile haud facile quis inueniat. Num iniuria tibi videor has ob res mihi placere atque effertur? D. Num ob imperium ais, ob formam, atque ob sepulchri molem? Maus. Per Iouem ob hæc inquā. D. Atqui o formose Mausole, neq. vires iam illę, neq. forma tibi iam adest, adeo vt si quem arbitrum de formę præcellentia delegerimus, haudquaquam dicere potis sit, quā ob rē tua caluaria meæ sit anteferenda, siquidem vtraq. pariter tum calua, tum nuda, vtriq. dentes pariter ostendimus, pariter oculis orbari sumus, pariter narib. simis ac bu

Κάρ, ἐπὶ τίνι μίχα φρονεῖς, καὶ πᾶσι τοῖς ἑμὶν πρό

πυλάδα ἀξιότις; μά. καὶ

ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μὲν ὅσον ὁπλίσθης, ὅ

ἐκ βασιλεύουσα Καρίαίᾳ μὲν ἀπαύστης, ἡ

ἕκαστος δὲ λυδοῖν ἐνίοισιν. καὶ νῦν οὖν ὅ

τις καὶ ὑπερηγάγμεν, καὶ ἄλλοι μάλιστα

πείθω, τὰ πολλὰ δὲ ἰσότητος καταστρέ

φόμενος. καὶ καλὸς εἶναι, καὶ μέγας, καὶ

ἐν πολλοῖς κατεστῶτος. τὸ δὲ μέγιστον

ἐστὶν ἐν ἀλκιμῶν σφίγγι μακρο

μίσχου ἔχειν ἡλικίαν, ἐλπίσιν

οὐκ ἄλλοις ἡλικίαν, ἀλλ' ὅτι οὗτος ἐ

κάλλος ἐξησκημένον, ἵππον καὶ ὄ

φθῆναι ἐν τῷ ἀκρεβέστετον ἔπαισιν

λίθου τοῦ καλλίστου, οἷον ὅτι ἐν τῷ

πρῶτῳ ἂν ἔκδοις. οὐ δοκεῖ σὺ δὲ

κοῦτος ἐπὶ τοῖς μέγας φρονεῖν. Διο.

ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ φησὶ, καὶ τῷ κάλλει καὶ

τῷ βάρει τὰ φερέμεν. καὶ δὲ ἐπὶ τοῖς

τοῖς. Διο. ἀλλ' ὅτι καὶ μακροῦ, οὐ

τε ἡλικίαν ἐπὶ τῷ ἐκείνῳ, οὐτε ἡμορφίαν

πᾶσι τοῖς. ὅτι ἵνα ἐλπίσιν ἀποστῇ

ὁμορφίας πῆναι, ὅτι ἔχειν ἐπὶ τῷ

ἵνα τὸ σὸν κραιπνὸν προσημνηθῇ ἄρ

τοῖς. καὶ φασὶν ὅτι ἄμφω, καὶ γυναι

κά. καὶ τὸν δόδοντας ὁμοίως πρὸς τὸν

νοῦν, καὶ τὸν ὀφθαλμὸν ἀφῆρῃ μὲν,

καὶ τὰς ῥίνας ἀποστεινόμεθα. ὅτι

τὰ φε

τὰς θύρας, καὶ οἱ πολλοὶ τῶν ἐκείνων λί-
θοι, ἀλλ' ἔπειτα σὺν ὁμοῖς ἔσονται
ἐπιτελεσθέντες, καὶ φησὶν ἡμεῖς πρὸς
τὸς ξένους, ὡς εἴ τι μὲν οὐκ ἐστὶν
μαμα αὐτοῖς ἐστὶν. σὺ δὲ ὁ βέλτερος,
οὐχ ὁρᾷς, τι ἀπολαύσεις αὐτῶν, πλὴν
ἂν μὲν τῶν φησὶ, ὅτι μᾶλλον ἑμῶν ἐχ-
θροφῶν ἐπὶ τῶν αὐτοῖς λίθοις πε-
ρίεσθαι. Μόλις, ἀκούοντα οὐ μοι ἐ-
κείνη πᾶντα, καὶ ἰσότης ἐστὶν μά-
σολος, καὶ Διογένης. Διο. ὅτι ἰσότης
τις ἐστὶν ἡ γὰρ ἀνάγκη. ὁ γὰρ μά-
σολος μὲν γὰρ οἰκίσταται, μεμνημένος
τοῦ τῶν ὑπὲρ γῆς, ἐν οἷς οὐδ' αὖτε
ἐστὶν ὄψος. Διογένης δὲ περὶ γῆς
οὐκ ἀντίθετος, καὶ τὰς οὐ μὲν ἀλλ' ἔ-
πειτα σὺν ὁμοῖς ἐπὶ ἀρ' ἡμισίας τῶν
γῶνται, καὶ ἀλλ' ἔπειτα σὺν ὁμοῖς
σύνεσι. ὁ Διογένης δὲ, ἔμειν σῶμα
τὸ ἐκείνη πᾶν τὰς οὐχ ἔστιν, ὡς εἴδω,
ὅτι γὰρ ἐκείνη αὐτῶν τούτων λόγος
ἐστὶν τοῖς ἀνθρώποις πρὸς αὐτῶν περὶ
τοῦτον, ὡς φησὶν ὁ βελιδικὸς ὑψώ-
σας, ὁ Κερδὴν οὐ φησὶν ὅτι
τι περὶ ἡμῶν ἐστὶν, καὶ
ἐν βελιδικῶν χρο-
νῶν περὶ αὐτῶν
σύνεσι.

ac sursum hiislib. deforma-
ti. Ceterū sepulchrū ac tā-
xa illa preciosa, Halicar-
nasseis forsitan iactare li-
cebit, & hospitibus glo-
rie causa ostentare, tanquā
qui magnificam quandam
apud se structuram habeat
verū quid hinc cōmodita-
tis ad te redeat, vir egre-
gie, nequaquā video, nisi
forsan illud cōmodum vo-
cas, qd plus oneris, atq;
nos sustines, sub tam ingē-
nibus saxis pressus ac labo-
rans. Mau. Ita ne nihil illa
mihi cōducunt omnia, pla-
neq; pares erūt Mausolus
ac Diogenes? Diog. Imo
haud pares, inquā, vir cla-
rissime, nā Mausolus dis-
cruciabit, q̄ries earū rerū
in mentē veniet, quib. in
vita florere contueat, ac
Diogenes interim eū ride-
bit. Atq; ille quidē de suo
illo monumento, q̄ est in
Halicarnasso, memorabit
ab uxore Artemisia atq;
sorore parato, cōtra Dio-
genes ne id qdē suo de cor-
pore nouit, nūq; habeat
sepulchrū. Necq. n. illi res
ea cure ē, verū apud viros
excellētissimos sui memo-
riā famāq; relinqt, vt qui vi-
tam peregerit viro dignā,
tuo monumento, Caro ab
iecūssime, celiore,
ac tuiore in lo-
co subitur
clam.

Respon-
sio ad
quartum
membrū

Remotio
ἐξ ἀπο-
στο-
λικῆς.

Epilo-
gus cōpa-
rationis.

Propo-
sitionis.

Ratio an-
tefert autē
se Dioge-
nes Maus-
solo.

Appro-
batio
καὶ χρο-
νῶν

quæ ani-
mi bona
reliquit
antepon-
it

Luciani
ΝΙΡΕΩΣ ΘΕΡΣΙΤΟΥ, ΚΑΙ
ΜΕΝΙΠΠΟΥ.

Nirei, Therſite, & Menippii

*Contentio de pulchritudine, quæ apud
inferos nulla eſt.*

*Lis egregia de forma: pulcbrior alter,
Vult eſſe Aglaia de genitrice ſatus.
Cedere Therſites non vult, turpiſſimus olim,
Omnia mors æquat: gratia nulla valet.*

Propoſi-
tio. Iuſſio cū
rogatib.
ἐρωτησας
Reſpon-
ſio.
Alia ro-
gatio.
Ratio.
Conclu-
ſio.

Cce denique vel
E Menippus hic in-
dex erit, vter no-
ſtri ſit formoſior. Dic Me-
nippi, an non tibi videor
forma præſtantior: Men.
Imo quā ſtis, prius arbi-
tror indicandum, nam hoc
opinor, ſcito eſt opus. Ni-
reus. Nireus ac Therſi-
tes. Menippus. Vter Ni-
reus, vter Therſites non
dum enim vel hoc ſatis li-
quet. Ther. Iam vñ hoc
vinco, q̃ tibi ſum ſimilis,
neq̃ tātōpere me præcel-
lis, quātōpere te cecus ille
Homer

Δοὶ δὲ Μένιππῳ οὕτως
ἰδικάσας, πότῳ θ' οὐμωρῶ
φώτερός ἐστιν. ἐπὶ ᾧ Μίε-
νιππῖ, ὁ καλλίων Θιδοκῶς: Μέν. τίς
νόβδ' ἐκὰς ἐστὶ, πρότερόν οἱ μα-
χρὴ γάρ τ' ἐτο δέξασθαι. Νι. Νιρεὺς
καὶ Θερσίτης. Μί. πότῳ θ' ἔ-
νιρεὺς, καὶ πότῳ θ' ὦν ὁ Θερσίτης; δι-
δάσκαλε τὸ εὖ λέγειν. Θερ. ὦ μὲν
ποτ' ἔχω, δὲ ὁμοίος ἀμὶ Θι, καὶ ὅ-
τε καὶ οὗτοι ἀφ' ὁμοῦ, εὐλίχον σι
Ομο

Luciani

MENIPPΟΥ ΚΑΙ ΧΕΙΡΩΝΟΣ.

Menippi & Chironis.

*Exosus Chiron presentis munera Vita,
Terras exoptat posse uidere domos.
Esse isthic etiam fastidia multa docetur,
Vixere presenti non meliora sciens.*

ἀφ' ὧν

ος φιλῶ

Assue-

ratio.

Inuestiga-

tio causæ

ὑπὸ χεῖ-

ρος.

διήγησις

Interpel-

latio.

Ratio pri-

mæ sentē-

tiz.

Cōtinuat

narratio-

nem com-

memorā-

do ea quæ

fastidiū,

laxieratē

que viuē-

di adfer-

re solent.

Ratio ex

loco cō-

muni.

Quidem inandivi

Chiron, re deuscu

esses, tamē optasse

mortem. Ch. Vera ista an

disti o Menippe, ptane q

mortuus sum, licet vides,

cum mihi licuerit immor-

talem esse. Menipp. At

quzenam te mortis cupi-

do tenebat, rei videlicet

qua vulgus hominum hor-

reat? Chiron. Dicam a-

pud te, virum neutiquam

stultum atq; imperitum.

Iam mihi defierat esse iu-

cundum immortalitate

frui. Menippus. Quid? an

iniucundum erat te viue-

re, lucemq; tueri? Chiron.

Erat inquam Menippe,

nam qd iucundū vocār, id

ego neutiquam simplex,

sed variū quiddam esse ar-

bitror. Verū cū ego semp

viuerē, atq; iisdem perpe-

tuo rebus vtēter, sole, lu-

ce, cibo, tum horę eadem

recurrerent, reliqua item

omnia, quæcunq; contin-

gunt

ἔσονται ὁ χείρων, οἱ δὲ οἱ

ἢ ἐπιθυμῶσας ἀποδοῦναι.

χείρ. ἀλλ' ὅτι πᾶν ἔχουσιν

ὁ Μένιππος, καὶ τίθεται, ὡς ὁρᾷ,

ἀδυνατεῖ ὅτι ἀνὰ δυνάμει. Μέν.

τίς δ' εἰς ἴσος τῷ θανάτῳ ἔχων,

ἀνδράσους ταῖς πολλαῖς χύματ';

χείρ. ὅρ' ὅτι πρὸς σὲ οὐκ ἀσύνητοι ὄν-

τα, οὐκ ἔν' ἐπ' ἐδ' ἀπολαύει τῆς ἀ-

θανασίας. Μέν. οὐχ' ἐδ' ἔρ, (ὄντα

ὁρᾷ τὸ φῶς; χείρ. οὐκ ὁ Μένιππος,

τὸ γὰρ ἐδ' ἐγὼ γὰρ ποικίλον τι καὶ

οὐχ' ἀπλοῦν ἡγούμενα εἶναι, ἐγὼ δ' εἰ

(ὄναι), καὶ ἀπολαύων τῷ θυμῷ,

ἡλίον, φῶτος, τροφῆς, αἱ ὄντα δ' εἰ

αἱ αὐταὶ καὶ τὰ γινόμενα ἀπαντα

τα ἔξω ἔχων, ὁπωρὶ ἀποδοῦναι

τα θάνατον θανάτῳ. ἐπιπλήθει

τοῦ αὐτοῦ, οὐ γὰρ ἐπ' αὐτῷ αὐτῷ,

ἀλλ'

ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μεταχρῆν ὅλως, τὸ
τοῦ πινόντος ἔν. Μέν. ὡς λίγης δ' ἔχει
ρον. τὰ ἐν ἄλλου δ' ἐπὶ πῶς φέρεται, ἀφ'
οὗ προελόμενος αὐτὰ ἔκβας; χεί.
οὐκ ἀνδρῶς δ' Μένιππος, ἢ γὰρ ἰσοτι-
μία, πάντων δημοῦχον, καὶ τὸ πρᾶγμα
οὐδὲν ἔχει τὸ διάφορον ἐν φασὶ ἔ-
ναι, ἢ ἐν σκοτῷ. ἄλλως τε, οὐδ' ἐν δι-
φλῷ διαφ' ἑαυτοῦ, οὐτ' ἐν πενίᾳ δ',
ἀλλ' ἀνιπιδίης τούτων ἀπάντων
ἴσμεν. Μέν. ὅρα δ' ἔχεις, μὴ πει-
πίπτης σεαυτῷ, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ. ὅ-
ς λόγος πεισῇ. χεί. πῶς τῷτο φέ-
ρεται. Μέν. ὅτι ἐν τῷ βίῳ τὸ ὁμοί-
ον αἰὶ καὶ ταῦτον ἐγγίγναι τῷ ὅτι προ-
σκορῆ καὶ ἐνταῦθα ὁμοίᾳ ὄντα, προ-
σκορῆ ὁμοίως αὖ γίνοιτο, καὶ διὰ δ'
μεταβολῶν γὰρ ἡτῶν πινῶν, καὶ ἐνταῦθα
θῶν ἐν ἄλλοις βίῳ, διαφ' οἷμαι ἀδύ-
νακτον. χεί. τί δ' ἐν αὐτῷ πάθει τις δ' Μέν-
νιππος; Μέν. ὅτι οὐδ', οἷμαι, καὶ φασὶ
συνωτὸν ὄντα, ἀρίσκειν καὶ ἀγα-
πᾶν τοῖς παροῦσι, καὶ μηδ' ἐν αὐτῷ
ἀφόρητον οἶσθαι.

At de integro tibi querenda erit vitæ commutatio, atque hinc quo-
piam aliam in vitam demigrandum id quod arbitror fieri non pos-
se. Chi. Quid igitur faciendum Menippe? Menip. Illud nimirum uti
sapiens cum sis, quemadmodum opinor, & vulgo prædicant, præ-
sentibus rebus sis contentus, bonique consulas quod adest, neque
quicquam in his esse putes, quod ferri non queat.

Secunda
interro-
gatio.

Respon-
sio de ra-
tio.
Occupar-
tio.

Hortatio
Ratio a
minori.

Consiliū
eius qd
fieri non
potest.

Petit aliā
consiliū.
γνώμη
προτιμᾶ
πῆκε.

Luciani
ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ, ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ,
ΚΑΙ ΚΡΑΤΗΤΟΣ.

*Diogenis, Antisthenis, &
Cratetis*

Πρωταρχὸς, καὶ Σπαραττικὸς.

*Tenarias adcutt fauces & lmina nigra,
Vt spectent ducat quos ibi Atlantiades.
Quisque suos narrat comites, quos inter habetur.
Pauper qui uitæ stamina longa petit.*

Occasio. O Cum nū agimus,
Antisthenes & tu
Crates, quare cur
Hortatio nō obsecro, unus deābu-
litū, recta ad ingressū &c
A loco. fauces orci, ut ibi specte-
A causa. mus eos, q̄ descēdūt, q̄ nā
sint, & qd̄ gl̄or eorū agat?
Anti. Eamus Diogenes.
Assensus. Eteṁ spectaculū hoc iucū
Ratio a dum fuerit, videre alios q̄
iucundo. dē ipsorū lachrymari, ali-
os aut ut dimittant suppli-
care, quosdā aut̄ ægre de-
scendere, &c, quanq̄ cerui-
cem vrgēte ac impellente
Mercurio, relucari tamē,
& resupinos obniti, nulla
necessitate aut̄ commodo
suo. C. Ego vero etiā ex-
ponam

Ἡ τὴν αὐτὴν καὶ Κράτης, &c
Α. ἢ μὴ ἔστιν. ὅτι τί ἐκ αὐ-
τῶν οὐδὲν τῆς κατὰ φύσιν
ἐπιτήδευστος, ὅτι οἱ μὲν τοὺς κατὰ φύ-
σιν οἰοῖ τῆς αἰσ, καὶ τὴν αἰσ
τοῦ αὐτοῦ, ἄλλοι δὲ Διογένης.
καὶ γὰρ αὐτὸν τὸ θεῖον ἔστιν ἡμεῖς, τῆς
αἰσ ἀναγκάζονται αὐτῶν ὁρᾶν, τῆς δὲ
ἐκτελέουσας ἀφαιρῶναι. ἵστανται δὲ
μὲν κατὰ φύσιν, καὶ ἐπὶ τῇ αἰσ
καὶ ὁδοῦνται τὸν Κρατὸν, ὅμοιοι δὲ
τῆς αἰσ, καὶ ὑπὸ τῆς αἰσ ἀναγκάζονται
οἰσ, οὐδὲν δὲ. Κρά. ἢ γὰρ
τοῦ

παῶν καὶ διηγέσσομαι ὑμῖν καὶ ἄλλοι
 ὅτι, ὅπότε παύσῃ κατὰ τὴν ὁδόν.
 Διο. Διήγησάμενος δὲ Κράτης, ἔπειτα γὰρ
 τὴν παγγίλοιαν ὡς ἔην Κρά. καὶ ἄλλοι
 οἱ μὲν πολλοὶ συγκαταβαίνοντες ἔο
 μῖν. ἐν αὐτοῖς δ' ἐπισήμοι Ισμελῶν
 ὁρῶσι· τίς δὲ πλεῖστον, ὃς ἡ μέγιστον,
 καὶ Ἀρσάκης δὲ μετρίως ὑπερχεῖται, καὶ
 Οροίτης δ' ἀρμένιος. ὃ μὲν οὐρίσμη
 νόδιωρ, ἐπιφρόνυτο γὰρ ὑπὸ λῆ
 σιν παρὰ τὸν Κιθωρῶνα, ἵς ΕΛΩ
 σῖνα οἶμαι βαδίζον, ἔσσι τε, καὶ τὸ
 παῦμα ἔμ τῶν χροῶν ἔχον. καὶ τὰ
 παιδία τὰ νιογὰ, καὶ πετλιλοῖσιν,
 ὠλεπλῆτο, καὶ ἰαυτῶν ἐπιμέμφετο τῷ
 πάλμῳ. ὃς Κιθωρῶνα ὑπερβάλλων,
 καὶ τὰ περὶ τὰς ΕΛΩθῶρας χορία
 πασδῶμα ὄντα ὑπὸ τῷ πάλμῳ, διο
 ῖσιν, ὄνο μόνως οἰκίτας ἐπὶ γὰρ.
 καὶ ταῦτα, φιάλας πίντε χρυσῆς, καὶ
 κυμβία γίγῃα μετ' αὐτῶν ἔχων, ὃ
 δ' Ἀρσάκης, γηραιὸς ἔσθ' ἦ καὶ τῇ Αἰ
 ἰκῆσι μὲν οἱ τῷ ὄψιν ἔσβαρβακόν,
 ἔχοντες, καὶ ἡγανέκτως τοῖς βαδίζον,
 καὶ ἡξίου τὸν ἴππον αὐτῶν προσεχ
 θῶναι. καὶ γὰρ ὁ ἴππος αὐτῶν σιωπε
 θήκει, μετὰ πληρῇ ἀμφοτέρωσι σφ
 κερντόντος ὑπὸ θρακῆς τῆς πάλτα
 εἶναι, ἵν' ἐπὶ τῷ Ἀράξῃ πρὸς τὴν πο
 τασδίκην συμπλοκῇ. ὃ μὲν γὰρ Ἀρσάκης
 ἐπὶ ἡλῶναι, ὡς διηγῆτο, πολὺ τῶν
 ἄλλων

ponā vobis, quæ ipse vidi
 in uia, quando huc descen
 debam. D. exponas licet,
 Crates, uideris enim quædā
 omnino risu digna dicturus
 esse. Cr. Tū alij multi no
 bis cū descendebāt, tū ve
 ro inter ipsos maxime no
 biles, Ismenodorus ille di
 ues, ex nostris, & Arsa
 ces Medorū præfectus, et
 Armenius Orotes. Isme
 nodorus igit (occisus enim
 fuerat a latronib. circa Ci
 theronē, quādo Eleusinē,
 ut arbitror, proficiscebatur)
 & gemebat, & vulnus in
 manib. præ se ferebat, libe
 ros suos paruos, quos re
 liquerat identidē vocādo,
 sibiq. ipsi ob audaciā suc
 censendo. qui cum Cith
 ronē transisset, ac loca illa
 circa Eleutheras deserta,
 ac bellis vastata pagrasset
 nō amplius q. duos seruos
 secū adduxisset, idq. etiā,
 cū phialas quinque aureas,
 & cymbia quatuor secum
 haberet. Arsaces autē (se
 nior. n. iam erat, & p. louē
 pro Barbarico illo ritu, fa
 cie nō adeo inhonestā aut
 cōtemnendā) grauiter fe
 rebat atque indignaba
 tur, q. pedibus incederet
 volebatq. sibi equū suū
 adduci. Nam & equus u
 na cū eo mortuus fuerat,
 vna plaga ambohus trā
 solsis, a Thracensi quodā
 scutato, i eo prælio, quod
 cum rege Cappadoci ad
 Araxem fluuium cōmis
 sum fuerat. Nam Arsaces
 quidē infesto cursu in ho
 stem ferebatur, longe, vt
 qui,

ἀξίως.

ἐκθεσε

κατὰ πρὸ

σλητήν.

τὸ πρὸ

σαστον

ὀρισμὸς

τον.

Mortis

genus.

Locus.

Tempus

τὰ πρὸ

χρίτε.

Secunda

pars de

Arsace.

ὁ μὲν γὰρ

Narratio

luminosa

Luciani.

quidem ipse narrabat, an
te alios euectus. Thrax
autem expectato illo sub
sistens, ac scutum præ se
tenens, venientem Arfa-
cis hastam excutiendo di-
uerit, ipse autem submis-
sa parumper sarissa sua, &
equum & insidentem il-
lum transfuerat. Anti-
Sed quo pacto fieri po-
tuit, Crates, ut vno ictu
ambos transfueraret?
Crat. Facillime Antisthe-
nes. Nam ille quidem cur-
su ferebatur, cōtum quen-
dam viginti cubitalē præ-
tentum habens, Thrax
autem ubi pelta obiecta,
plagam excussisset, etiam
cuspis ipsum præteruecta
esset, in genu procumbens
excipit sarissa venientis im-
petum, ac equum sub pe-
ctus vulnerat, quo mox
præ furore ac vehemen-
tia cursus seipsum transfa-
digente, eadem hasta etiā
Arfaces per inguina vtrin-
que ad nates vique pene-
trante, transforditur. Intel-
ligis nimirum quo pacto
accideret, cum nō viri, sed
equi magis hoc opus fue-
rit. Veruntamen indigna-
batur ille, quod non am-
pliore honore, quam cete-
ri, habebatur, volebatque
eques descēdere. Oroetes
aut, priuatus quispiā erat,
atque admodū debilis pedi-
bus, quippe qui neque stare
humī, nedū incedere villo
modo poterat. Accidit au-
tem hoc prorsum Medis
omnibus, ut postquam ab
equis descenderūt, veluti
qui super spinas ingrediuntur,
summis pedum digitis, vix
atque ægre incedāt. Quam
obrem, cū per seipsum hu-
mī deiectus iaceret, neque
villo prorsum pacto

ἄλλον προῦπιξομεύθε. ὁπότε δὲ ὁ
θράξ, τῇ πέλτῃ μὴ ὑποδύς, ἀποσφί-
ται τὸν ἄρσάκεν κεντῶν. ὅτε δὲ ὁ ὑπο-
θεὶς τὸ σάκεα, αὐτὸν τε σφεινέει
καὶ τὸν ἵππον. Ἀν. πῶς οἶοι τε, ὃ
Κράτης, μὴ πληγῇ τοῦτο γαίῳ δαί-
κρά. ῥᾶστα δὲ αὐτὸ δυνάμει. ὁ μὲν γὰρ ἐπὶ
λαύῳ, ἀκροσκηχὺν πια κεντῶν
προβλημένῳ. ὁ θράξ δὲ ἐπιδὲ
τῇ πέλτῃ ἀπεκρούσας τὴν προσκο-
λῶν, καὶ παρῆλθεν αὐτὸν ἐκκακῇ, ἐν
ζῶν ὀκλάσας, δὲ χεῖρ τῇ σαρίσσῃ
ἐκίλασιν, καὶ πρῶστα τὸν ἵππον ὑ-
πὸ σφόνον. ὑπὸ θυμῷ καὶ σφοδρότη-
τι αὐτὸν σφεινέειν. διελάν-
ται δὲ καὶ ὁ ἄρσάκης ἐν βελόῳ
σφαιμαξί, ἅχεις ὑπὸ τῷ πυγῇ. ὁρᾷ,
οἶον ἂν ἐγὼ τοῦτο φανθῶς, ἀλλὰ το-
ῖον μᾶλλον ἐργον. ἡ γὰρ ἀκμή δὲ ὁ
μῶς, ὁ μὲν ὁμοῦς ὡς τοῖς ἄλλοις, καὶ ἡ εἶ-
ς ἵππους καπίναι. ὁ δὲ γὰρ Οροίτης
ὁ ἰδιώτης, καὶ πᾶν ἀπαλὸς τῷ πό-
δι, καὶ οὐδ' ἐστὶναι χαμαί, ὅχι ὁ
πῶς βαδίζει ἐν δύναι. πᾶσι δὲ αὐ-
τῷ ἀτρεχῶς Μῆδοι πάντες, ἐπὶ ἅπ-
βῳ τῷ ἵππῳ, ὡς οἱ ἐπὶ τῷ ἀκρο-
θῶν ἐπιβάλλοντες ἀκροποδῇ, μολίς
βαδίζουσιν. ὅστις ἐπὶ καταβαλὼν
αὐτὸν, ἐκείνῳ, καὶ οὐδὲ μίαν μυχρὴν
νῆ

δ ρότον
Modi lu
cultra de
scriptio.

Conclu
sio.
ἐπὶ το
ὁμοίαν
τὴν αὐ-
τὴν
πλάνη
ον.

ἢ ἀνίστασθαι ἵθιλον, ὃ βέλτερον ἔρα
 μῆ ἀράμην ὅ αὐτὸν, ἐκόμεσθαι ἄχρει
 πρὸς τὸ παρορμηθῆναι. ἐγὼ δ' εἰ ἐγὼ ἔλθω.
 Δν. καὶ γὰρ δ' εἴ οὔτε κατ' ἑσπερινόν, οὐδ' αὖτε
 μετὰ ἑσπερινὸν τοῖς ἄλλοις, ἀλλ' ἀφ' ἑσπερίης
 οἰμώζοντας αὐτοὺς, πρὸς ὄφρα μὲν ἐν
 πρὸς τὸ παρορμηθῆναι, προκατάλαβον χάρι
 ρον, ὡς ἂν ἐπιτηδεύωσι πλοῦσαι.
 πρὸς τὸν πλοῦν δ' εἰ, οἱ μὲν ἰδὲ κρυφόν
 τε, καὶ ἰννομήδων. ἐγὼ δ' εἰ μάλα ἱερὰ
 πόμῳ ἐν αὐτοῖς, Διο. σὺ μὲν ὦ Κράτες
 τῆς καὶ Ἀντίθωνος, τοιοῦτον ἐπὶ
 χεῖρ ξυνοδοιπόρων, ἐμοὶ δ' ὅτι Βλεψίας
 τῶ δ' ὁμοσεῖς, ὃ ἐκ Περαιῶν, καὶ Λάμ
 πης δ' ἀπαριῶν, ξυνοδοῦς ὦν, καὶ Δάμ
 μίς δ' ἐκ Περαιῶν, ἐκ Κορίνθου συγκατα
 σταν. ὃ μὲν Δάμις ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐκ
 φαρμάκων ἀποθνήσκων. ὃ δ' εἰ Λάμ
 πης, δ' ἱερὰ Μυρτίης τῆς ἱεράρας,
 ἀποσφάξας αὐτόν. ὃ δ' εἰ Βλεψίας λι
 μὲν ἄθλιος ἡλίου ἀποδολιχύνει,
 καὶ ἰδὲ ὅλου ὠχρὸς ἐς ὑπερβολὴν,
 καὶ λιπτὸς ἐς τὸ ἀκρῆστατον φαι
 νόμην. ἐγὼ δ' εἰ, καὶ πρὸς ἑσπερίαν ἀ
 νίκειον ὅτι πρόπον ἀποθάνει. ἔπει
 θεὶ μὲν Δάμις αὐτομῶν τὸν ἦν
 οὐκ ἄδικα μὲν εἰ ἐπαθεῖς ἱερῶν ὑπ'
 αὐτοῦ, ὅς τ' ἀλλοτρίαν ἔχον ὁμοῦ χρί
 σμα, καὶ τρυφῶν αὐτοῦ ἐπὶ νοσηταίῃ
 τῆς ὦν, ἐκτοκῆς τῆς πατρὸς
 τῆς τῆς ὁμοῦ πατρὸς. σὺ δ' εἰ ὦ
 ἀπαριῶν,

resurgere vellet, bonus il
 le Mercurius sublatū in se
 hoīem, ad cymbā vsq; por
 tauit, ego uero sequēs ride
 bā. A. Et ego porro, quā
 do huc descendebā, neq;
 admiscui meipsum ceteris
 sed relictis plorantib. illis
 ad cymbā accutēdo, prae
 occupavi mihi locū, quo
 cōmodius nauigārē. Inter
 nauigandū uero, alij qui
 dē lachrymabant, alij autē
 nauscabāt, ego uero inter
 ipsos sedens admodū ob
 lectabar. Di. Tu quidem
 Crates & tu Antisthenes
 huiusmodi sortiti estis iti
 neris comites. Mecū autē
 Blepsias ille fornerator,
 ex Piræo, & Lampis A
 carnā, q; mercenarios mili
 tes ductauerat, & Damis
 diues ille Corinthius, si
 mul descendebāt. Quorū
 Damis quidē a puero ve
 neno interemptus fuerat,
 Lāpis autē ob amorē Myr
 tij meretricis, seipsū iugu
 larat, Blepsias uero fame
 miser perijisse dicebat, &
 apparebat sane adhuc pal
 lidus supra modum, ac te
 nuis maxime. Ego uero
 quanq̃ antea norā, inter
 rogabā tamen, quo pacto
 quicq; mortuus esset. Ac
 Damidi quidē accusanti si
 gulos ha
 bitus. Tu uero
 Acarnan

Interfa
 tio Anti
 sthenis q
 narratio
 nem.

Dioge
 nis narra
 tio.

Capita
 orationis
 suae ad sin
 bitus.

Luciani

**ἀποσπο-
φ.** Acarnan (gemebat enim
de ille, deuouebat Myr-
tium) qd amorē accusas, in-
quā, & nō potius teipfū?
qui hostes quidē haud vn-
quam perhorrueris, sed te
ultra periculis offerendo,
ante alios in preliū descen-
deris. A puella vero uul-
gari illa quidē ac forte ob-
lata, & a lachrymis atque
singultibus fictitijs, gene-
rosus ipse tu captus fueris.
Nam Blesphas quidē ipse
se se accusat, ob nimiam stul-
ticiam, quod pecuniam vi-
delicet custodierit heredi-
bus nulla necessitudine si-
bi cōiunctis, dum in per-
petuū uicturum esse uanis
ipse se putat. Verum mihi
quidē nō uulgarē uolupta-
tem prae buerūt tūc lamen-
tantes isti. Sed iā circa fau-
ces fumus. Aspicere nos il-
luc oportet, atq; a longe
cōtemplari aduenientes.

**De Ble-
pha.**

**ἐκβαλ-
σόν.**

**Ambula-
tionis si-
nis.**

**θαύμα-
σις.**

**ὀρώτη-
σις.**

**Multi-
plex sci-
teitatio.**

**Respon-
sio.
Negans.
Affirmās
& narra-
tio.**

Papae, multi certe, & varij
omnesq; lachrymātes, prae-
ter pullos istos & infātes.
Quin & aetate nimia cōfe-
cti illi lugent. Sed qd hoc?
nū philtro aliq; uitae tenen-
tur? Istum ig; inur decrepitū
interrogare lubet. Quid
ploras heus tu, tam proue-
cta aetate mortuus? Quid
indignaris hone uir, prae-
sertim cum senex huc ad-
uenieris? Eccebi rex fue-
sti? Mend. Haudquaquā.
Dio. Verū satrapes. Me.
Neque hoc. Diog. Nam
igitur diues fuisti, ideoq;
male te habet, quod reli-
ctis multis delicijs ac vo-
luptatibus mori coactus
fueris?

ἀπεριόν, ἔσονται γὰρ κἀκὶν ὅ, καὶ παρὰ
ταῦτο πῆ Myrtίφ, τί αἰετὰ ἔρωτα,
συντοῖ δ' ἐ; ὅ, τῶν μὲν πολυμίονα
οὐδ' ἐκώστωτε ἱπποκτε, ἀλλὰ φιλο-
κιδόνων; ἡ; οὐκί;ου πρὸ τῶν ἄλλων.
ὕπδ δ' ἐ; τῶ πυχόντ' παρὰ ἰσχυρί;,
καὶ δεικνύον ἐκπλασῶν, καὶ σεαυ-
τῶν, ἰάλας δ' ἰσχυρί; . ὁ μὲν γὰρ
Βλεφ/ας αὐτῶν, ἰσχυρὴ κατηγόρου
φθόγου, πολλὰν τὴν ἔνοισα, ὅτι
χρήματα ἐφύλαττε πρὸς μαδί;ου πρὸ-
σέθεναι κληροτόμον, αἰετὰ δ' ἐκώστω-
σαι δ' μάται' ἰσχυρί;. πλὴν ἔ-
μοι γὰρ οὐ τὴν τυχεύουσαν τὸν πῶλλον
παρίσχοι τὸν σεαυτῶν. ἀλλ' ὅτι
μὲν ἐπὶ τῶ σμί; ἰσχυρί;, ἀποβλήσας
χρῆ, καὶ ἀποσκαπῆς πρὸ ἑαυτοῦ τὸν αἰ-
φνικυμένον. βαθεῖ, πολλοὶ γὰρ καὶ ποι-
κίλοι, καὶ πάντες δεικνύοντες, πλὴν
τῶν κατὰ τὸν τόντον καὶ ἡπείον. ἀλλὰ
καὶ οἱ πάντες γὰρ ἡρακλῆος ἐδύροντες.
τί τοιοῦτο; ἄρα καὶ φίλοι οὐκ αὐτῶν ἔχον-
τες βί; : τὸ τοιοῦτον οὐκ ὅν ἐπὶ ἡρώ-
τησιν βούλομαι, τί δεικνύοντες τὴν
κατὰ τὸν σεαυτῶν τὴν ἀνακταῖς ὁ
βί; πει, καὶ ταῦτα, γὰρ ὅν ἀφ' ἡμῶν
ἰσχυρί;; ὅτι οὐκ ἐκαστοῦ ἐκαστῶν; Εἰς . ὅ-
τι μὲν. Διο, ἀλλὰ σαπράπης; Εἰς .
οὐδ' ἐ; τὸ τοιοῦτο. Διο, ἄρα οὐκ ἐκαστοῦ
ἐκαστῶν οὐκ ἐκαστῶν τὸ πολλὸν τυχεύον
καὶ ἡρώτησιν τὴν κατὰ τὸν; Εἰς . οὐδ' ἐ;
τοιοῦτο

τοιούτῃ, ἀλλ' ἵτα μὲν ἰγλόισιν ἀμ
φι τὰ ἰσχυρότατα. εἶεν δὲ ὅτι πορρο
ἀπὸ πλάμου καὶ ὀσμῆς ἔχον, ἵς δὲ
περὶ βλάδῃ πῶς ἔχον, ἵς δὲ
καὶ πορροῖσι γὰρ δὲ, καὶ ἀμφοτέρω
εἴκειν. Διο. ἔτα τοιούτῃ δὲ, (ὡς
ὅτι λυγρὸν; Πτο. ναί, ἵς δὲ γὰρ δὲ τὸ φῶς.
καὶ τὸ τιθῆναι, δὲ δὲ, καὶ φούκτιον
Διο. περὶ ἀπὸς δὲ γὰρ δὲ, καὶ μα
ρακιστὴ καὶ τὸ χρεῖν, καὶ τῶντα,
ἐλκιστὴ δὲ τὸ πορροῖσι. τί οὖν
ἔν περὶ λῆγῃ καὶ τῶν ἰσχυρῶν, δὲ πῶς
οἱ ταλάνῃσι φιλῶσι δὲ δὲ; οὗτοι ἵς
γὰρ δὲ δὲ τὸν δὲ δὲ, ὅτι τῶν
ἐν τῶν γὰρ δὲ καὶ φῶς δὲ δὲ. ἀλλ'
ἀπὸ μὲν, καὶ τῶν ἰσχυρῶν ὑπὸ δὲ δὲ,
ὅτι ἀπὸ δὲ δὲ βουλόμεναι, δὲ δὲ
καὶ τὸ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ.

fuoris? Mēd. Nihil tale
sed annos quidem circiter
nonaginta natus fui, vitā
autem difficilem egi, arum
dine & linea uictum quae
ritans, ultra modum ege
nus ac pauper, liberis ca
rens, & praeterea claudus
quoque, & parum oculis
uidens. Diog. Et vivere
cupiebas cum talis esses?
Mēd. Certe quidem, du
cis enim erat lux. Mori
autem graue & horren
dum. Diog. Detiras o se
nex, & iuueniliter te ge
ris erga necessitatem, &
hoc, cum sis coaequalis por
titori huic. Proinde quid
iam de adolescentibus di
camus, quando etiam de
crepiti isti tanto opere uiue
re cupiunt? quos decebat
ipsam mortem etiam con
sectari, tanquam remediū
quoddam eorum malo
rum, quae secumfert sene
ctus? Sed abeamus iam,
ne quis & nos suspicetur

tales esse, qui hinc auferre cupiamus, quando circa fauces hic nos
oberrare uideat.

ΑΙΑΝΤΟΣ ΚΑΙ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ

ΝΟΝΟΣ.

Aiacis et Agamemnonis.

ΠΡΩΤΟΝ ΚΑΙ ΕΠΙΛΟΓΟΝ

Πρῶτον

Luciani

*Ausius quod pro armis Aiaci congregi Vlysses,
Iudicio, captus ille furore fuit.*

*Idcirco semper contemnens odit Vlysses,
Nec Tbetidos culpam cæruleæ esse putat.*

Iu, dū furore cor
 S reptus fuisti, A-
 iax, teipsum inter
 fecisti, nos autem cunctos
 etiā membris, vt putabas
 detruncatis, deformasti,
 quid quæso Vlysses accu-
 sas? Ac paulo ante neque
 aspicere ipsum voluisti, cū
 venisset huc vates consul-
 turus, neq; alloqui digna-
 tus es virum commilito-
 nem ac socium, sed super-
 be admodū ac grandī in-
 cedens gressu, præteristi.
 A. Merito Agamemnon.
 Ille enim mihi furoris hu-
 ius autor extitit, vt qui so-
 lus mecum pro armis iudi-
 cio contendere ausus fue-
 rit. Ag. An vero dignum
 censebas te, qui absq; ad-
 uersario, & absque pulue-
 re, vt dicitur, superares o-
 mnes? A. Quid nī in tali

Ἰ σὺ μανίης ὃ Δῖον, σέθεν
 Ε τὸν ἱφόνδυσσεα, ἐμίλεισσε
 δὲ καὶ ἡμᾶς ἅπαντας, τί
 αἰπὰ τὸν Ὀδυσσεΐα; καὶ πρῶτον οἷ
 τε προσέβλεψας αὐτὸν, ὅποτε ἔκ
 μαστιγούσσομεν, οὔτε προσέπτεν
 ἡξίωσσε ἀνδρα συστραπιδίῳ, καὶ
 ἱταῦρον. ἀλλ' ὑπόροπτικὸς μέγα
 λαβάνων, παρήλθε. Δί. ἐκότες,
 ὃ ἀγάμητορ, αὖτις γάρ μοι τῆς μα
 νίας ἔπι κατῆν, μόν' ὀνείξει
 ταυίης ἐπὶ τοῖς ὄπλοις. Δγα. ἡξίον
 δὲ δούτα γῶνις εἶναι, καὶ ἀκα
 ριπὴ κρατῆρ ἀπάντορ; Δί. καί, τά
 γε τοιαῦτα οἰκεία γάρ μοι ἦν ἡ πα
 τροπλία, τοῦ δούτιος γε οὔσσε, καὶ ὅ
 μως οἱ ἄλλοι πολλὸν ἀμύνοντι ὀϊτόν,
 ἀπὸ πεινῆ τὸν ἄλκιον, καὶ παρὶ χρο
 ρήσας μοι τῶν ἄλλων. ὃ δὲ Λαερτιά
 του, ὃν ἐγὼ πολλὰ κτείσσασα κινέω,
 ἐβούοντα πατακικόφθαι ὑπὸ τῆρ
 Φρυγῶν, ἀμύνων ἡξίου εἶναι, καὶ
 ἐπιτηδευόσθ' ἔχον τὰ ὄπλα.
 Δγα.
 cum iam a Troianis prope confide
 rit, ac dignior qui armis illis potiretur.
 Aga.

Αἰα. ἀπὸ παλαιῶν ὃ γονοῦν
 τῶν Θείων, ὃ δὲ οἱ σοὶ τῶν κληρο-
 νομίων τῶν ὀπλῶν παραδίδωμι
 συγγνώμη ὄντι, φέρουσα, ἐν τῷ καί
 ὅντι κατέθετο αὐτά. Αἰ. οὐκ, ἀλλὰ
 τὸν Ὀδυσσεύς, ὃς ἀντιπαύθη μοι
 ἐγώ. Αἰα. συγγνώμη ὃ Δῖον, ὃ ἄν
 θεοπέφωτον, ὃν ὡς ἔχον δόξαν ἔδιδον
 πρῶτον ἐγώ, ὑπὲρ οὗ καὶ ἡμῶν ἔκα-
 νον κινδυνεύειν ὑπομείναι, ἐπεὶ καὶ
 ἐκράτεις σὺν ταῦτα, παρὰ Τροί-
 ας θύεσσι. Αἰ. εἰδὲ ἔγωγε, ὅτι μὴ
 περὶ τῶν θεῶν, τὸν γὰρ Ὀδυσ-
 σεύς μὴ οὐχὶ μόνον οὐκ ἄν θωαί-
 μιν ὃ Δαμακτορ, εἴν' ὃ αὐτὸς μοι
 Διὶ καὶ τῷ ἱππιδάτῳ.

Aga. Accusā igitur o ge-
 nerosē Thetē, quæ cum
 tibi debuisset armorū suc-
 cessionem ac hereditariē,
 vix potē cognatō, tradere,
 in mediū altara posuit ea.
 Aiax. Haudquaquam, sed
 Vlyssēm, vti qui solus sese
 mihi opposuerit. Agam.
 Ignoscendum o Aiax est,
 si homo cum esset, apper-
 tiuit gloriā, rem dulcissi-
 mām, cuius gratia etiā no-
 strum quilibet obire peri-
 cula sustinet, præcipue quā
 do & vicē te postea, &
 hoc, Trojanis ipsis iudici-
 bus. Aiax. Noui ego quæ
 me damnaverit, sed eas non
 est, de dijs aliquid dicere.
 Vlyssēm igitur aliud quā
 odisse, non possum, Aga-
 memnon, non si ipsa mihi
 Minerva hoc imperet.

Regeſtio

Inficiario

παράντι
οἱς θείων
κῆ.Precifio.
Cōclusio

ΜΙΝΩΟΣ ΚΑΙ ΣΩΣΤΡΑΤΟΥ.

Minois et Sostrati.

Disputatorius, Num iure puniantur son-
 tes, locus communis de Spoico facto:
 si fatali necessitate omnia pera-
 guantur, immerito puniun-
 tur fontes.

Iudicium

Luciani

*Judicium expectant Minois qui periere,
Quorum de vita iudicat atque statu-
Softratus excusat facinus fatosq; actum,
Se dicit quicquid fecerit usque mali.*

ΠΡΟΣΤΑ **Ρ**ædo hic quidē So-
ΞΙΣ **ΚΑΤΕ** stratus, in Pyriphle-
ΠΡΙΟΝΑΙ. gethontē precipitei.
sacrilegus aut̃ ille a Chime-
ΑΠΟΣΡΟ ra discerpat. tyrānus uero
ΦΗ **ΑΔ** iste, Mercuri, iuxta Tityū
in longū existus, atroden-
dū & ipse hepar præbeat
bonos & pbi abite q̃ celeriter in cā-
pū Elysiū, insulasq; Bea-
tos esse uult.
torū habitare, p̃ ijs que re-
ste ac iuste in vita fecistis.
ΑΞΙΩΣΙΣ So. Audi o Minos, nūti-
ad defen- bi iusta dicere uidear. M.
sionem. An ego denuo nūc audiā?
Recusa- An nō cōuictus es Sofstra-
tio. te, q̃ & malus fueris, & tā
κατηγο- multos occideris? So. Cō-
ρία, κ̃̃ δ̃ uictus quidē fui, sed vide,
ἐγκλη- num iuste ob id supplicio
μα. afficiar. Min. Atq; admo-
παρομο- dum, si modo id iustū est,
λογία pro merito quemque suo
cōfessio. poenam dependere. Sof.
facti. Attamen responde mihi
tio ex de o Minos, Breue enim qd
sentitione. dam interrogabo te. Mi-
ἀποάτη- nos. Dic, sed ne prolixè
sis ῥα- modo, quo deinceps &
ποκρί- cæteros dijudicare possi-
σις. mus. Sof. Quæcumq;
Permissio in vita egi, utrum volens
σλο condi- ea feci, an ita a Parcis ag-
tionalis. glomeratū mihi fuit? Mi-
nos. uos. A Parca scilicet? So.
Proinde & boni pariter
omnes, & nos, qui mali ui-
demur, eadem agimus,
σλο condi- dum illi obsecundamus.
tionalis. Min.

ΜΗ **ΛΗΞΗΣ** **ΥΤ** **Θ** **ΣΩΣΤΡΑΤΕ,**
Ο **ΙΣ** **ΤΟΝ** **ΠΥΡΙΦΛΕΓΗΘΟΝΤΑ** **ΙΜ**
ΕΙΣΛΕΨΩ. **Ε** **Δ** **Ι** **Δ** **Ρ** **Θ** **ΣΥΛ** **Θ**
ὑπὸ τῆς Χιμῆραις σφρασσαμένο. **Ε**
Δ **Ε** **Π** **Ρ** **Ω** **Ν** **Θ**, **Ε** **Ε** **Ρ** **Μ** **Υ**, παρὰ τὸν **Τ** **Ε**
Π **Ω** **Ρ** **Α** **Π** **Ο** **Τ** **Α** **Θ** **Α** **Ι** **Σ**, ὑπὸ τῶν γσηθῶν κα-
ρίδιω καὶ αὐτὸς τὸ ἔπαρ. ὑμῖς **Δ** **Ε**
Ο **Ι** **Α** **Γ** **Α** **Θ** **Ο** **Ι** **Α** **Π** **Ι** **Τ** **Ε** **Κ** **Α** **Τ** **Ε** **Τ** **Α** **Χ** **Θ** **Ι** **Σ** **Τ** **Ο**
Η **Λ** **Υ** **Σ** **Ι** **Ο** **Υ** **Ρ** **Η** **Π** **Ε** **Δ** **Ι** **Ο** **Υ**, καὶ τῆς μακάρων
Ν **Η** **Σ** **Ο** **Υ** **Σ** **Κ** **Τ** **Ο** **Ι** **Κ** **Λ** **Τ** **Ε**, αὐτὸς ὡς δίκαιος
ποιοῖτε παρὰ τὸν βίον. **Σ** **Ω**. ἀκούθῃ
Ω **Μ** **Ι** **Ν** **Ο** **Σ**, **Ε** **Θ** **Ι** **Δ** **Ι** **Κ** **Α** **Ι** **Α** **Σ** **Δ** **Ε** **Ξ** **Α** **Λ** **Ε** **Γ** **Η** **Ρ** **Η** **Μ** **Ι** **Ν** **Υ** **Ν** **Υ**
Α **Κ** **Θ** **Υ** **Σ** **Τ** **Α** **Λ** **Θ** **Ι** **Σ**. **Ε** **Γ** **Ο** **Ε** **Ξ** **Ι** **Λ** **Θ** **Ε**
Λ **Ε** **Γ** **Χ** **Α** **Ι** **Ω** **Ω** **Σ** **Ω** **Σ** **Τ** **Ρ** **Α** **Τ** **Ε** **Π** **Ο** **Ν** **Η** **Ρ** **Ο** **Σ** **Ω** **Ν**, κ̃̃ **Τ** **Ο**
Θ **Υ** **Τ** **Υ** **Σ** **Α** **Π** **Κ** **Θ** **Υ** **Ν** **Ω** **Σ** **Σ** **Ω**, ἐλέληγμαι μ̃.
Α **Λ** **Λ** **Ο** **Ρ** **Α**, **Ε** **Ι** **Δ** **Ι** **Κ** **Α** **Ι** **Ω** **Σ** **Κ** **Α** **Λ** **Α** **Δ** **Ι** **Θ** **Μ** **Α** **Ι** **Σ**
Μ **Ι**, κ̃̃ **Π** **Α** **Ν** **Υ**, **Α** **Γ** **Α** **Α** **Π** **Ο** **Τ** **Ι** **Ν** **Η** **Σ** **Τ** **Ι** **Ω** **Α** **Ι** **Ω**
Ξ **Ι** **Α** **Ν** **Δ** **Ι** **Κ** **Α** **Σ** **Ε** **Ν**. **Σ** **Φ**. ὁμῶς ἀπέκρινά
Μ **Ο** **Ι** **Ω** **Μ** **Ι** **Ν** **Ο** **Σ**, βραχὺ γὰρ **Ε** **Δ** **Ρ** **Θ** **Ε**
Μ **Ο** **Ι** **Σ** **Ε**. **Μ** **Ι**, **Λ** **Ε** **Γ** **Χ** **Μ** **Η** **Μ** **Α** **Κ** **Α** **Ρ** **Α**, **Μ** **Ο** **Ν** **Ο** **Υ**,
Υ **Π** **Α** **Σ** **Κ** **Υ** **Τ** **Ε** **Σ** **Α** **Λ** **Λ** **Υ** **Σ** **Δ** **Ι** **Α** **Κ** **Ρ** **Ι** **Ν** **Ο** **Μ** **Η** **Υ** **Δ** **Η**,
Σ **Ω**. ὁ πόθεν ἐπράτον ἐν τῷ βίῳ, πόθεν
τοῦρα ἔκων ἐπράτον, ἢ ἐπικέκλωστο
Μ **Ο** **Ι** **Ω** **Υ** **Π** **Ο** **Τ** **Η** **Σ** **Μ** **Ο** **Ι** **Ρ** **Α** **Ι** **Σ**; **Μ** **Ι**, ὑπὸ ῥμοί-
Ρ **Α** **Ι** **Σ** **Δ** **Η** **Λ** **Α** **Δ** **Υ**. **Σ** **Ω**, ἔκῃρ κ̃̃ **Ο** **Ι** **Χ** **Η** **Ρ** **Α** **Ι**
Α **Π** **Θ** **Υ** **Τ** **Ε** **Σ**, κ̃̃ **Ο** **Ι** **Π** **Ο** **Ν** **Η** **Ρ** **Ο** **Ι** **Δ** **Ο** **Κ** **Υ** **Ν** **Τ** **Ο** **Σ** **Ε**
Μ **Η** **Σ** **Ε** **Κ** **Α** **Υ** **Υ** **Ε** **Π** **Η** **Ρ** **Ε** **Τ** **Υ** **Ι** **Σ**, ταῦτα **Θ** **Υ** **Δ** **Η** **Ρ** **Α**
Μ **Ι** **Ν**.

Μιν· ναί, τῇ Κλεθρί, ἡ ἑκάστῳ ἐν
πίπτει· γονηθεὶς τὰ πρακτικά.
Σ. ὅν τις ἀναγκάσει ἢ ἄλλῃ φονεῖν
σφαιρῶν, ἢ δ' αὖτις ἀπὸ πλῆθους
ἐκείνῳ βιάσθῃ, οἷον δ' ἄμι· ὃ
δορυφόρῳ, ὃ μὲν Λικασὴ πεινέει,
ὃ δὲ τύραννος, τίνα ἀπάσῃ τοῦ φόνου
ἔστι· Μιν. δὴ λέν, ὡς τὸν δ' αὖτις, ἢ
τὸν τύραννον, ἐπὶ οὗδ' ἐπὶ τὸ ξίφος
αὐτό, ὑπερταῖ γὰρ τοῦ ὄργου
δὲ πρὸς τὸν θυμὸν, ὅτι πρῶτα παρὰ
φραγόντι τῷ αἰτίῳ. Σω. οὐ γὰρ ὁ μὴ
ὅπως, ὅτι καὶ ἐπὶ τῇ ἰσορροπίᾳ τῶν
διδυμῶν, ἢ δὲ τις ἀπὸς ἐλάνθῃ τοῦ
δικαστοῦ, ἢ καὶ αὐτὸς χρυσὸν ἢ ἄργυρον
καμίσσον, τίτι τῷ χρεὶν ἴσῃσι, ἢ
τίνα δὲ ἐργάτῳ ἀναγκάσει· Μιν. ὅ
πῶς ἐπὶ τῷ Σώκρατι. δ' αὖτις· ὅτι
ὁ καμίσσων. Σω. ὅτι δὲ ὄργῃ, πρὸς
ἀλλήλους ὡς καὶ ὡς ἡμῶν ὑπερταῖ
γινόμενοι, ὡς ἡ Κλεθρί προσέταττε
καὶ τὰς τιμὰς τὴν ἀφ' ἑαυτῶν ἀμεί-
νονε ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς· οὐ γὰρ δὲ
ἐκείνῳ ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ, ὡς ἀντιλέ-
γων δ' αὖτις, ὅτι μετὰ πάσης ἀ-
νάγκης προσετάρχμενοι. Μιν. ὅτι Σώ-
κρατι πολλὰ ἴσῃσι ἢ καὶ ἄλλα ὑπερ-
τὰ λόγον γινόμενα, ἐπὶ αὐτοῖς ἴσῃσι
τάσσει,

Min. Ita profecto, Clo-
tho videlicet illi parentes,
quæ unicuique iniungit,
cum primum natus est,
quæ agenda ipsi sunt. So.
Si quis igitur vi compul-
sus ab alio, occiderit ali-
quem, cum non possit illi
contradicere, a quo com-
pellitur. ut uerbi gratia, si
carnifex, aut satellites quis-
piam, alter iudici paren-
do, alter tyranno, quem
nam cedis istius rei ages?
M. Quem alium, nisi iu-
dicem aut tyrannum. Quo-
niam neque ipsum gladium
accusare possumus, sub-
seruit enim hic, tanquam
instrumentum quoddam,
animis atque furori ac-
commodatus illius, qui
primo causam hanc præ-
buit. Sost. Recte sane o
Mimos, lando quod hæc
etiam exemplo, quasi
quodam auctario locu-
pletas. Si quis autem, mit-
tent hero, veniat ipse au-
rum vel argentum affe-
rens, vitrinam ea gratia
haberi debet, aut vtri be-
neficium hoc acceptum
referendum est? Min. E-
i qui milit, Sostrate. nam
ille qui attulit, minister
tantum fuit. Sost. Vides
ne igitur, quam iniusta fa-
cis, dum supplicio afficis
nos, qui ministri tantum
fuimus eorum, quæ Clo-
tho nobis imperauit, &
rursum, dum honore pro-
sequeris eos, qui in alie-

nis bonis veluti dispensatores quosdā sese gesserunt. Non enim illud
dicere quisquā poterit, q̄ contradicere, aut imperatā detrectare licitū
fuerit in ijs, quæ cum omni prorsum vi ac necessitate imperata fuere.
Min. Multa o Sostrate, & alia videas licet minime secundum ra-
tionem

Luciani

πράγμα
ξίς.

tionem fieri, si diligenter
expendas. Veruntamen
tu ex hac quaestione hoc
boni consequeris, quan-
doquidem non prædo so-
lum, verum etiam Sophi-
sta quidam esse videris.
Solue ipsum Mercuri, ne
ne deinceps amplius pu-
niatur. Cæterum illud ui-
de, ne & cæteros manes
similia interrogare do-
ceas.

τάξις· πάλιν ἀλλὰ σὺ τοῦ ἀπολαύ-
σας τῆς ἐκδοῦσας· δίοτι ὃ ἀπο-
σῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ σοφιστής τις ἐστὶ
δουλός. ἀπολυσοῦν αὐτὸν ὃ Εὐμῆ,
καὶ μὴ ἐν καταΐδεσσι ὅρα δὲ, μὴ καὶ
τοὺς ἄλλους νεκροὺς ἀποταῖναι τὰς ὁ-
μοίας διδύμους.

ARGVMENTVM, ET

οἰωνομίας Thomæ Mori.

Videtur hoc Dialogo Lucianus il-
lud maxime commendatum uoluisse,
quod Menippus ait à Tiresia in aurem
sibi dictum fuisse: Priuatorum uidelicet
hominum uitam optimam atq; tutissi-
mam esse: quod idem Græci noto illo
prouerbio dictitant, ὧν, λάθῃ βιώσους. Nam
diuítias, potentiam, gloriam, & cætera,
quæ mundus appetit, uana omnia &
incerta esse: præcipuè autem diuítum
atque

atque magnorum hominum, ut uitam ipsam periculofam, & pompis solennibus, item tragicis quoque fabulis fimilem esse, ita miseros plerunque sortiri exitus, quod eo decreto uidetur intelligere uelle, quod apud inferos contra diuites factum fuisse dicit, quo & corpora illorum supplicijs destinantur, & animi in asinos migrare iubentur, quod & ipsum nimirum eam significationem habet, quod diuitum animi plerunque inertes, & omnis doctrinae expertes esse soleant. Inscribitur autem Necyomanthia, quasi dicas, ab inferis seu mortuis petatum responsum, quo uel maxime apparet, eum Dialogi scopum habendum esse, qui responso isto Tiresiae proponitur. Semper enim ex titulis alter nobiliorem Dialogi personam, alter argumenti quasi quandam *scenae* indicat, Platonico more, quem maxime in hoc Lucianus imitatus est. Constat autem perpetua quadam narratione, qua & causam & modum sui ad inferos descensus, & praeterea occasionem, qua

o in edictum

Luciani

edictum illud de diuitibus audierat,
commemorat. In hac præcipui quĩ-
dem loci sunt & maxime illustres : de
incerta doctrina Philosophorum, de
Magorum superstitione & potestate.
De inferorum locis, supplicijs, & æqua-
litate : & postrema illa collatio vitæ hu-
manæ cum pompa solenni, & cum
fabulis Tragicorum. Occasio,
& exordium Dialogi ab
habitu, & percuncta-
tione Menippi
sumun-
tur.

Menippus seu Necyomantia,
Thoma Moro
interprete.

ΜΕΝΙΠΡΟΥ, Η ΝΕΚΥΟΜΑΝΤΙΑ.

Menippus, Philonides.

χαῖρε μέλαθρον . προπύο
 Q λαβ' ἰσάει ἐμῆς, ὅς ἄσμενος
 νόος ἰσάδον, ἰσθῶς μοι
 λάρ. Φιλο, ὃ Μένιπ' ἔπος ἰσθ
 ὃ κύριος ὁ μνηστὴρ ἄλλ' ὃ μὲν ἰσθ
 παραδόντων Μενίπ' ἔλκε. τί δ'
 αὐτῷ βούλεται τὸ ἀλλοῦνθ' ὅτι
 σχύμεται, πῖλ' ἢ λύρα ἢ λιον
 τῆς προσίτου δὲ ὁμοι αὐτῷ. χαῖρε
 ὃ Μένιπ', ἢ πόθεν ἐμὲ ἀφίξαι
 πολλῶν γὰρ χρόνος ἔπίσθεν ἐν τῇ
 πόλει. Μεν. Ἦκεν παρ' ὧν κούρην
 ἢ σκοτὸς πύλας Λατῶν, ἢ ἄδης χα
 ρίς ἔκτισται θύει. Φι. Ἐράκλει, ἡλιθ
 ὅτι Μένιπ' ὁμοι αὐτῷ ὄντων, κατ'
 ἔξ ὑπαρχῆς ἀναβίωκει. Μεν. Ἦκε
 ἄλλ' ἔτ' ἔμπροσθεν αἰδῶς μὲν ἰσθῶς.
 Φιλο, τίς δ' ἢ αὐτίκα σοὶ τ' κενῶν καὶ
 παραδόντων τῶντων ἀποδύμειας; Μεν.
 οὔποτε μὲν ἐμὲ, ἢ βράθε τ' ἢ πλῆ
 ορ. Φι. πᾶσαι μακάριαι τ' ἀφ' ὧν,
 ἢ λίγα οὐτοσί πως ἀπλῶς, καταβῆ
 ἀπὸ τ' ἰαμβίου. τίς ἢ πολὺ; τί θιτ'
 κάτω πορταίς ἰσθῶς ἄλλοι γὰρ ὅτι
 ἰσθῶς ἔστι, ὅτι ἀσπίδος ἢ ὁδοῦ. Μεν.
 ὃ φιλότιμος χρεώ με κατέγαγον δι
 αἰδῶς, ψυχὴ χρεώ μνηστὴρ θαλασσο
 ραίει.

Alue atrium, do
 S musque vestibulum meae, ut te lu
 bens aspicio luci reddi
 tus. Phi. Non Menippus
 est canis? Non Hercule a
 lius, nisi ego forte ad Me
 nippus omneis haliuci
 nor. At quid sibi vult ha
 bitus huius insolentia, cla
 ua & lyra, leonis exuuiis?
 Adeundus tamen est.
 Salve Menippe. Unde
 nobis advenisti? diu est
 quod in urbe non vidi
 mus. Men. Adsum rever
 sus mortuorum e latibulis,
 Foribusque tristium tene
 brarum nigris. Manes u
 bi inferni manent superis
 procul. Phi. O Hercules
 clam nobis Menippus vi
 ta functus est, revixit de
 nuo. Me. Non, sed me ad
 huc vinum recepit Tarta
 rus. Phi. Quae nam causa
 tibi fuit novae huius atque
 incredibilis vitae? Me. Iuv
 ta me incitavit, atque auda
 cia, Quam pro iuventute
 haud paululum impoten
 tior. Phi. Siste o beate
 Tragica, & ab lambis
 descendens, sic potius sim
 pliciter eloquere, quae
 nam haec vestis, quae
 causa tibi itineris inferni
 fuit, quum alioqui neque
 iucunda, neque delecta
 bilis sit via? Me. Res di
 lecte gravis me infernas e

Occasio
 Dialogi
 ab ingressu
 & habitu
 Menippi
 διαγνώ
 ρησις.
 ἄσμενος
 ὁμοιός.
 ὁρώμενος
 ὁμοιός.
 ἀπόκρισις
 ἀφ' ἑα
 γητικῆς
 κατὰ τὰ
 μεταίμα
 & ἴα.
 ἰσθῶς
 ὁμοιός.
 μακάριος
 Respon
 sio de ge
 nere sui
 discens.
 Διασκευ
 ἰσθῶς
 τῶν
 Redditio
 causae effi
 ciens.

Luciani.

ἀξίωσι, git, ad umbras, Consule/
 κη κατὰ τῆς φη· ille, arg deliras, alio/
 βασκῆς αἰ res apud amicos confarci/
 πὸ τῶν natis uersib. Me. Ne mire/
 ἰαμβύων ris amice, nuper em cum/
 ὀρεσθῆς Euripide atque Homero/
 σὺς ἄλ. versatus, nescio ὅτι παῖτο/
 λαι uersib. sic impletus sum, ut/
 ἀπόκρισις ad numeri mihi in os sua spō/
 σις postlerius te cōfluant. Verū dic mihi/
 σις ad ὅτι παῖτο res humanę hic se/
 σις postlerius habēt in terris: et qđ nā in/
 σις membrū scenerant, usuras colligūt.
 σις κατὰ τῆς Men. O miseri atq; infell/
 σις ἰπ. ces. Nesciunt enim, qualia/
 σις A cusa de nostris reb. nup apud/
 σις finali. inferos decreta sunt, ὅτις/
 σις ἐπιτίμωσιν que sorte iacti sunt in diui/
 σις. tes istos calculi, quos per/
 σις Cerberū nullo παῖτο po/
 σις. terunt effugere. Philoni.
 Interro- Quid ais? Noui ne aliqd
 gatio. apud inferos nostris de re
 Affue- bus decretum est? Menip
 tio a quā pus. Per Iouem, & qui/
 titate. dem multa, verum prode
 Occupa- re non licet, neque arcana
 tio. que sunt, reuelare, ne quis
 forte nos apud Rhada-
 manthum impietatis accu-
 set. Phil. Nequaquam o
 Pollicet Menippe, per Iouem, ne
 taciturni- inuideas sermones ami-
 tatem. co. Nam apud hominem
 tacendi gnarum, & inia-
 tum præterea sacris edisse
 res. Menip. Dura profē-
 δόραχτι- cio iubes, & neumquam
 σις. tuta, verum tui gratia ta-
 men audendum est. De-
 cretum est ergo, diuites
 istos ac pecuniosos autē

ρισίαι. Φι. ὅτ' αὖ, ἀλλ' ἢ παραπολάφ
 ὃ γὰρ αἰ οὐτὰς ἐμμίτρω· ἐρραφίαι
 δὲ πρὸς ἀνδρας φίλους. Men. μὴ
 θαυμάσῃς ὃ ἐταύρι, νασί γὰρ οὐσια
 πίδη καὶ Ομήρῳ συγγνωμίαι, ὅτι
 οἱ δ' ὅπως ἀνακλήδην τῶν ἰπῶν, καὶ
 αὐτὸματα μοι τὰ μέτρα ἐπὶ ἑσόμε
 ἔρχεται· ἀπὲρ ἀπὲς μοι, πῶς τὰ ὑπὲρ
 γῆς ἔχῃ, καὶ τὶ σπύσιν ἐν τῇ πόλει;
 Φι. κατὰ τὸν ἔδην, ἀλλ' οἷα καὶ πρὸ τῆ
 ἀρπαγῆς οὐκ ἐπινοοῦσι, τοκογλυσ-
 τῶν, ὅλοισι τῶν σπιν. Μί. ἀλλοιοὶ καὶ
 κακοδαίμονες. οὐ γὰρ ἴσασιν, οἷα ἐο
 καλῶς κικύρωται παρὰ τοῖς κατὰ,
 καὶ οἷα κεχαριστῶνται τὰ ψήφισμα
 τα κατὰ τῶν πλειονῶν, ἔμα τὸν
 κορβόρον ἐδὲ μία μηχανή· ἔσθ' οὐ
 γὰρ αὐτοῖς. Φι. τί φῃς; δὲ δοκτεῖ τι
 νιώτορον τοῖς κατὰ πρὸ τῆ ὑπόθε-
 σις. Μί. νὴ Δία καὶ πολλὰ, ἀλλ' οὐ θέ-
 μες ἐκφορῶν αὐτὰ πρὸς ἀπαντας,
 οὐδὲ τὰ ἀπορρήτα ἐξαγορεύειν, μὴ
 καὶ πρὸς ἡμᾶς γράψεται γραφίῳ ἀσε-
 βείας ἐπὶ τῇ ραδιμαίνοντι. Φι. μὴ
 θαυμάσῃς ὃ Μένιπ, πρὸς τὸν διός, μὴ
 φθονήσῃς τῶν λογιῶν φίλῳ ἀνδρὶ.
 πρὸς γὰρ ἀόδῃτα σιωπῇ ὥς τέ τάτ'
 ἄλλα, καὶ πρὸς μνηστῆρας. Μέν.
 χαλεπὸν μὴ ἐπιτάτῃς τοῦ πῖτα-
 γμα, καὶ οὐ πάντῃ ἀσφαλὲς, πλὴν
 ἀλλὰ σὺ γὰρ ὥστε τολμητοῖς. ἔσθ' οὐ

ῥῆ τὸς πλυσίνοι τοῦτους καὶ συνελθόντες
 μᾶλλον, καὶ τὸ χυνοῖον κατάκλυσον
 δαυδρ. τῶν Δαναῶν φυλάττονται.
 Φι. μὴ πρότερον ἔπει ὦ γὰρ τὸ πᾶν
 δαδωμένα, πρὶν ἰδέσθαι δαδῶν ἢ μὴ
 λυῖν ἢ δῶκεν ἀκούσασθαι σου. ὅπως αὖ
 τίς θιτῶν ἀποδίδωμι ἰγνῶσκ, τίς δὲ ὁ
 εὐρεῖας ἡγάμων, ἢ ἔξῃς ἄτε ἔδωκεν,
 αὖτε ἔκρυψε παρ' αὐτοῖς. ἀκὼς γὰρ δὲ
 φιλοκάλον ὄντα σι, μὴ δὲ τ' ἀξίον
 θίας ἢ ἀκὼς παραλινθῇ. Μὲν. ὦ
 πορφυρήτοι καὶ ταῦτα θι. τί γὰρ ἔμε
 καὶ πᾶν τοῖς ὁπότε φίλῳ ἀνὴρ ἀκὼς
 (οἷτος καὶ δὲ πρότερά θι δίδωμι τῶν
 γυναικῶν τ' ἰμέλῳ, καὶ ὅθεν ὁρμήθῃ
 πρὸς τ' ἀτάσσειν. ἰγὰρ ἢ ἔχρη μ' ἔμε
 πασίν ἢ ἀκούσας Ομήρου καὶ Ησίο
 δ' ἐν πολέμῳ καὶ αἰσῶσι παρφυμένον,
 ὃ μόνον τ' ἡμιθῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν
 ὅθεν τ' ὁδῶν, ἢ πρὸς καὶ μοιχείας αὐ
 τῶν καὶ βίας, καὶ ἀρπαγῆς καὶ δίκης, καὶ
 πατόρων ἐξάλσεως, καὶ ἀδελφῶν γά
 μων, πάντα ταῦτα ἔχοντάς ἐν ἡμέ
 λᾳ, καὶ ὃ παρφυμένον ἰκνούμενον πρὸς
 αὐτά, ἰππὶ δὲ ἐν ἡμέλῃ ταλῶν ἡρξά
 μεν, πάλιν αὖτε αὐτὰ ἔκρυψε τ' ὁ
 μόνον τοῦ αὐτοῦ τοῖς εὐνοῖαις κίλῳ,
 εἰς τοῖς, μὲν μοιχεύουσι, μὲν παρφυ
 (ῖν, μὲν ἀρπαγῆς, ἢ ἰν μεγάλης ὕψους
 οἰσῶν ἀμφιβολίας, ὃν ἀποδοῖ δὲ χρῆ
 σι αὐμῶν ἰππῶν ὅθεν, οὐτὰρ ἢ τὸς οἰσῶν
 ἄν

tanquam Danaen servan
 tes abstrusum. Philo. Ne
 prius o beare. que sunt de
 creta dixeris, quam ea pr
 ecurras omnia, que abs te
 audire libentissime uelim.
 Que uidelicet descensus
 causa fuerit, quis itineris
 dux, deinde ex ordine, &
 que illic videris, & que
 audieris omnia. Verisi
 mile est enim te, quum res
 pulchras videndi curio
 sus sis, eorum que uisu
 aut auditu digna uideban
 tur, nihil omnino prae
 termisisse. Menip. Paren
 dum etiam in his tibi est.
 Nam quid facias, ut gen
 te amico? Ac primum sa
 ne tibi expeditam, que res
 animum meum ad hunc
 descensum impulerit.
 Ego igitur quum adhuc
 puer essem, audiretq; Ho
 meru atq; Hesiodu, sedi
 tiones ac bella canentes,
 nō semidecoru modo, sed
 & ipsoru iam decoru, ad
 huc uero & adulteria eo
 rum & uiolētias, rapinas,
 supplicia, patru expulsio
 nes, & fratru & sororu mi
 prias, hæc mehercle omnia
 bona pulchraq; putabā,
 & studiose erga ea afficie
 bar. Postq; uero in uirilem
 iam ætate peruenirem, hic
 leges rursus iubētes audio
 poētis aptissime cōtraria,
 neque uidelicet adulteria
 cōmittere, neq; seditiones
 mouere, neq; rapinas ex
 ercere. Hic igitur hæsitabam
 diu cōstiti, incertus omni
 no quo me pacto gererē.
 Necq; enim deos unq; pu

Narratio
 nis prin
 cipium.

Interpel
 latio or
 dinis insti
 tuendi gra
 tia facta.

Διὰ τῆς
 οὐκ ἔστι
 λόγον.

Ratio.
 Assensus
 ad istā pe
 titiōnem.

κατὰ τὴν
 οὐκ ἔστι

πρῶτον.

Narratio
 continēs
 causā de
 scensus ad
 inferos.

Quid ex
 poetarū
 lectiōne
 hausit.

τὴν πρῶ
 τήν.

χθόνος
 κατὰ τὴν

οὐκ ἔστι.

Poetarū
 de dijs sa
 bulæ, æ
 que com
 menta.

Alterum
 tempus.

Quid in
 ges de
 dijs sta
 tuam.

Luciani

Σ' ἰκθῶν

μυγά

λη.

ἰκρί

σι ἡθικῆ

πλά προ

απόδο

ση.

Σ' αὐτοῦ

δ' λόγι

σμός, κ

Σ' δούτι

ρον πρα

χθον.

Consultit

se ad phi

losophos

μει

σμός

panarum

sectarum

Epicure

Stoici.

δ' ἀπὲ

θα.

τά ἀδία

φρα, κ

προ

γμία.

taui morchaturus, aut sedi
tiones inuicem fuisse mo-
turos, nisi de his rebus p-
inde ac bonis iudicassent.
Neque tursus legumilato-
res his aduersa iussuros,
nisi id cōducere existima-
rent. Quoniam igitur in
dubio eram, visum est mi-
hi philosophos istos adir-
e, atque his me in manus
dedere, rogareq; uti me,
utq; liberet, vterent, vi-
tæq; viam aliquā simpliciē
ac certam ostendere. Hæc
igitur mecum reputans ad
eos venio, imprudēs pro-
fecto, quod me ex fumo
(ut aiunt) in flammam cō-
ijcerem. Apud enim hos
maxime diligenter obser-
uans, summā reperi igno-
rantia, omniaq; magis in-
certa, adeo ut præ his ilico
mihi vel idiotarum vita
iam aurea videretur. A-
lius etenim solli me iussit
voluptati sodare, atque
ad eum scopū vniuersum
vitæ cursum dirigere. In
eo ipsam sitam esse felici-
tatem. Alius rursus om-
nino laborare, corpusq;
firi, vigilijs, ac squalore
subigere, misere semper
adfectum; contumelijsq;
obnoxium assidue He-
siodi sedulo inculcans ce-
lebrā illa de virtute car-
mina, & sudorem videli-
cet, & accliuem in vertice
montis ascensum. Alius
contemnere iubet pecu-
nias, earumque possessio-
nem indifferentem puta-
re. Alius contra bonas ip-
sas etiam ciuitatis esse pro-
nuntiat.

ἂν ποτε ἡγοῦμαι μοιχρῶσα, κὶ παρ-
σίασαι πρὸς ἀλλήλους, εἰ μὴ ὅς πορὶ
καλῶν βούταν ἰγινώσκον, οὐτ' ἂν τὴν
νομοθέτασιν ἀδυστοία βούβου παρκα-
νῶν, εἰ μὴ λυσιστῶν ἐπαλάμβανον.
ἰκρί δ' ἀπαπόρην, ἐδῶξέ μοι ἰλθόντα
παρὰ τὴν καλυμμένην τούτῃς φιλῶσά-
φον, ἐγχαίρισα τί ἐμαυτὶ κὶ λευθῶ-
σα αὐτ' χρεῖσθαι μοι, ὅτι βούλονται,
κὶ πῶς ὁδοὶ ἀπλῶν κὶ βελούσας ὑπο-
ἀΐξω τ' εἶναι. ἰαυτὰ μὲν δὴ φρονῶν πρὸ
σῶφ' αὐτοῖς, ἰλελῶθ' ὅτ' ἐμαυτὸν ἐν
αὐτῇ φασὶ τ' πῦρ ἐκ τ' καπνῷ βιάσθαι
μῆρος, παρὰ γὰρ δὴ τούτοις μάλιτα,
ἔλθουσιν ἐπισκοπεῖν τ' ἀγνοῖαν καὶ
τ' ἀπορίαν πλάσσειν, δεῖτε μοι τάχα τὰ
χρυσὴν ἀπ' ἐδῶξας ὑτοὶ τῶν ἰδίων
τῶν βίων ἀμείλας, ὁ μὲν αὐτῶν παρῆ-
ναι τὸ πᾶν ὁμιλεῖν, κ' ἴσθαι τὸ ἐκ
πομπῆς μετρίως, τὸ γὰρ εἶναι τὸ
αὐτῶν αἶμα, ὁ δὲ τις ἐμπαλιν, πο-
τὲν τὰ πέριτα, καὶ μαχρῶν, κὶ τὸ σῶ-
μα κατὰ παγκάσταν, ῥυπαρῶτα καὶ αἰσ-
χυμῶντα, καὶ πᾶσι θύσασκεντα, καὶ
λαϊδοροῦμένον, σωπῆς ἐπιτρέψας
δῶν τὰ πάνθημα ἐκῶς τὰ ἱστοῶ-
ν πορὶ τῆς ἀρετῆς ἐπὶ, κὶ τὸν ἰσθῶ-
τα, καὶ πᾶν ἐπὶ τ' ἄκραν ἀνάγκασιν.
ἄλλοι καταφρονεῖν χρημάτων παρ-
καλύψον, καὶ ἀδίαφρονος εἰσὶν αὐτῶν
κλῆσιν ἀποδοῦναι, ὁ δὲ ἐς αὐτὸν πάλιν ἂ.

γαθὸν

παῖθ' ἔτι καὶ τὸν πλεῖστον αὐτὸν ἀ-
πεφάνιστο. περὶ μὲν γὰρ τῶ κόσμου
τί χρὴ καὶ λέγειν; οἱ γὰρ ἰδίαι καὶ
ἁσώματα καὶ ἀτόμους καὶ κενὰ, καὶ τοια
εὐτόν τινα ὄχλον ὀνομάτων ὀσμύ-
ρα παρ' αὐτῶν ἀκυσὺν ἰσχυρίων. καὶ
τῇ πάντων διανοῇ ἀπρώτατον, ὅτι
περὶ τῶν ἰσχυρίων ἀπρώτατον, ὅτι
τῶν λίγων, σφόδρα νικῶντας καὶ πε-
θαινοῦς λόγους ἐπαρρίψας, ὥστε μέ-
γα τοῦ θέρμερον τὸ αὐτὸ πρᾶγμα
λεγοντι, μὲν τὸ ψυχρὸν, δὲ ὑλὲν
ἔχον. καὶ ταῦτα εὐδοκῶ σαφῶς, ὥς ἔκ-
ειν ὡς θέρμερον καὶ ἔν καὶ ψυχρὸν
ἐν ταύτῃ χροῖ. ἀλλ' ἔτι καὶ ἰσχυρὸν
τοῖς νυν ἀνθρώποις ὁμοίον, ἔστι
μὲν ἰσχυρὸν, ἄρτι δὲ ἀσθενὲς
ἐμπληρῆ. ἔτι δὲ πολλὰ τοιαῦτα ἐκεί-
νοι ἀποκρίσθαι, τοῖς γὰρ αὐτοῖς ὅν-
τες ἰσχυροὶ ἐπιτηδεῖν, ἰσχυρότατα
τοῖς αὐτῶν λόγοις ἐπιτηδεύοντες.
οὗτοι γὰρ ἐπ' ἀφροδίτῃ παραγυῖνται χη-
μαίων, ἰώρον ἀπρίξ ἰχομένους αὐ-
τῶν, καὶ πόρῃ τὰ κοινὰ ὁφθαλμοί-
ρους, καὶ ἐπὶ μιᾷ παροδύοντες, καὶ
πάντα ἔντα τούτων ὑπομείνεται.
τοῖς τε τῶν ὀφθαλμῶν ἀποδαλλομένοις,
αὐτοῖς ἔντα πάντα ἐπιτηδεύοντες.
ὁ δὲ οὐκ ἐπὶ αὐτῶν ἀπαρτὰς περὶ
γορεύεται, ἰδίᾳ δὲ μόνῃ ταύτῃ
προσηρημένοις, σφαλαῖς δὲ καὶ ταῦ

nunciat. De mundo vero
quid dicā? de quo ideas, Peripate-
incorporeas substantias, tici.
atomos, & inane, ac ta- Academi-
lem quandam pugnant- ci eorūq;
um invicem nominū tur- ἀτομοί,
bam indies audiebam, καὶ ἰδ' αὖ
& quod absurdorum o-
mnium maxime fuit ab-
surdisimum, de contra-
rijs unusquisque quum di-
ceret, inuincibiles admo-
dum et probabiles sermo-
nes adferebat, ut nec ei
qui calidum, nec ei qui fri-
gidum idem prorsus esse
cōtenderet, contra quic-
quam hincere potuerit,
atq; id, cum tamen mani-
fesse cognoscerent fieri
nunquā posse, ut eadem
res calida simul frigidāq;
sit. Prorsum igitur tale
quiddam mihi accidebat,
quale solet dormitanti-
bus, ut interdum capite
annuerem, interdum con-
tra abnuere. Præterea qd
multo erat istis absurdi-
us, vitam eorum diligen-
ter observans, comperi
eam cum ipsorum verbis
præceptisq; summo opere
pugnare. Hos enim qui
spemendā censebant per-
cuniam, avidissime con-
spexi colligendis divitijs
inhare, de sœnore litigan-
tes, pro mercede docen-
tes, oīa deniq; numerum
gratia tolerantes. Ij vero q
gloriā verbis aspernaban-
tur, omnē vitæ suæ rationē
in gloriā referrebant. Vo-
luptatē rursus omnes ser-
me palam incessebant, clā-
culū uero ad eam solā libe-
ter

In utrāq;
partē pro-
babiles
disputa-
tiones,

καὶ ἰδ' αὖ

Hactenus
de doctrī-
na nunc
de vita.

Distribu-
tio, cōsen-
ptores di-
uitiarum.
οἱ σφοδ-
ροί:

Gloria.

Voluptas.

ter consuebat. Ergo hac quoque spe frustratus magis adhuc egre molesteque tuli. Aliquantulum tamē in de memet consolabar, qd una cū multis & sapientib. & celeberrimis insipientib. que eise, atq. vere adhuc ignarus oberrare. Peruigilanti mihi tandē, atq. hūce de rebus meū cogitanti, uenit in mentē, ut Babylo nē profectus, magorū aliq. ex Zoroastri discipulis ac successoribus conuenire. Audierā siquidē eos inferni portas carminibus quibusdam ac mysterijs aperire, & quem libuerit, illuc tuto deducere, ac rursus inde reducere. O, prime ergo me facturum putauī, si cum horum quopriā de descensu paciscens, Tiresiam Boeotiū cōsulerem, ab eoq. perdisceret (quippe qui uates fuerit et sapiens) quē uita sit optima, quamq. sapientissimū quisq. potissimū elegerit. Ac statim quidē exiliens quam poteram celerrime Babylonem uersus recta cōtendi. Quo cum uenio, diuersor apud Chaldeorum quendam hominem certe sapientem, atq. arte mirabilem, comā quidem canum, admodumq. promissa barba uenerabilē. Nomen autem illi fuit Mithrobarzanes, orans igit obsecransq. vix exorauī, ut quauis mercede uellet, in illam me uiam deduceret. Suscipiens uero me uir, primū quidem dies no uem

της τῆς ἐλπίδος, ἵτι μᾶλλον ἰδὺς ἀχόραιοι, ἡρώμα παραμυθούμην. ἱματωδόν, ὅπ. μετὰ πολλῶν καὶ σοφῶν, καὶ σφοδρὰ ἐπὶ σωίσας σχεδὺν θεμίων ἀνθρώπων. ἡμῖ, καὶ τάλαντις ἐπὶ ἀγνοῶν πόριζομαι καὶ μοι τὸν τὸ σχεδὺν πνύλιν βούτων ὑμῶν, ἵδὲ π. ἐς βαβυλῶνα ἰλθόντα, διὰ θῆσθαι ὑποτῶν μάγων, τῶν ἱεροῶν μαθητῶν καὶ σχεδὺν. ἔκοντο δ' αὐτὰς ἐ. παρ' αὐτοῦ καὶ τελετοῦσι πᾶσι ἀνθρώποις. ἡμεῖς τε τῶν αὐτῶν πύλας, καὶ κατὰ γὰρ οἱ αὐτοὶ βούλονται ἀσφαλῶς, καὶ ὅτι σὰ αὐτοῖς ἀναπέμπαν, αἰέτοι ἔχοντες ἡμεῖς ἔσθαι, παράλιν. τῶν τῶν σχεδὺν ἀμύροισι τῶν κατὰ βασιλεῖς ἰλθόντα παρὰ τοῖς αὐτοῖς ἐ. βασιλεῖς οἱ, μαθῶν παρ' αὐτοῦ, ἅτι μάλιστα καὶ σοφῶν, τίς ἐστιν ὁ αἰέτος βίος, καὶ οἱ αὐτοὶ ἐλθοῖτο ἀσφαλῶν. καὶ οἱ αὐτοὶ πᾶσι ὅσοις ὅς ἔχον τὰ χεῖρα, ἵδὲ οἱ αὐτοὶ ἐ. βαβυλῶνα. ἰλθὼν δ' ἐ. συγγίσι, μοῖ ὑπὲρ χαλδῶν σοφῶν ἀνθρώπων καὶ θεοποδοίῳ τῶν τέχνων, πολλὰ μὲν κόμην, γίνεσθαι ὅ μάλιστα σπασθὲν καὶ θεμίων, τοῦτομα δ' ἐ. αὐτοῖς μισρο βαρζάνης. διὰ θῆσθαι καὶ καθικετόν, σπας, μόλις ἐ. τυχὸν παρ' αὐτοῦ ἐφ' ὅ τῶν βούλονται μισθῶν καθήκοντα μισθῶν μοι τῆς ὁλῆς. παρακαλῶν δ' ἐ. μοι ὁ ἀνὴρ, πρῶτα μὲν ἡμέρας ἑνὴν καὶ ἑξήσθαι

ἵκασθαι ἅμα τῇ σελήνῃ ἀρξάμενοι
 λυσι, κατὰ γὰρ ἐπὶ τὸ φεγγάτιον, ἵω-
 θαι προσανατίλλοντα τὸν ἥλιον, ἔν-
 σιν ἵνα μακρὸν ἐπιλιγόν, ἕως δὲ σφό-
 δρα κατακύνουσι. ὁ δὲ πρὸς τοὺς οἱ φαν-
 λαι τῶν ἐν τοῖς ἀγῶσι κηρύκων, ἐπὶ
 προχὸν τι καὶ ἀσπαρῆς ἐφθίγγοντο. πάλιν
 ἀλλ' ἰώκει γὰρ πικρὴ ἐκπαλῆσι δαί-
 μονας. μετὰ γοῦν τῶν ἐκφθιμένων τῆς
 αἰῶνος πρὸς τὸ πρόσθετον ἀποπλή-
 σαι, ἐκαστὸς πάλιν, ἐφθίνα τῶν ἀ-
 πώτων προελίπων καὶ στίβας μὲν ἡ-
 μῖν τὰ ἀπρόσφρα, πρὸς δὲ γάλα,
 καὶ μιλίπρατοι, καὶ τὸ τῷ χρόνῳ
 ὁδὸς, ὅθεν ἡ ὑπὸ ἀθρίας ἐπὶ τῷ πό-
 τῳ δὲ ἄλλῃς ἔχει τὴν προδιδασκείας,
 πρὸς μίσητας νύκτος, ἐπὶ τὸν τῆς
 δὲ καταπύον ἀγαθόν, ἰκαθέρωτέ με
 καὶ ἀπὸ μαξί, καὶ πρὸς ἡγεῖσιν δαδὶ, καὶ
 σκύλλῃ, καὶ ἄλλοις πλείοσι, ἅμα καὶ
 τῶν ἐκφθιμένων ἐκείνῳ ὑποτοιστορή-
 σαι, ἔτα ὅλον με καταμαρδύσαι, καὶ
 παρὰ λῶσι, ἵνα μὴ βλαπτοίμην ὑπὸ
 τῶν φαντασμάτων, ἐκπαύω ἡς τῇ
 οἰκίῳ, ὅς ἐστιν ὁ καταπύοντα, καὶ
 τὸ λατὸν ἐμφὶ πλῶν ὁρᾶν. αὖ-
 τοι μὲν ὅτι μαγικὴν τὴν ἴδν ἐκάλει,
 καὶ πολλὰ ἰοικῶν τῇ μαδίκῃ, ἡμεῖς
 δὲ τὸν τοῖσι φεγγῶν ἐκπαλῆσι τῷ
 πάλιν, καὶ τῇ λυσι, καὶ πρὸς τὴν τῇ
 λυσι, καὶ παρὰ λῶσι, ὅτι ἐστὶν ἡ
 τῇ

uem ac viginti cum luna si-
 mul incipies abluit ad Eu-
 phratē, mane solem orien-
 tem versus perducens, ac
 sermonē quēpiam ion-
 gum mulsirans, quem nō
 admodum exaudiebam.
 Nam (quod in certamine
 præcones inepti solent)
 volubile quiddam atque
 incertum proferebat, nisi
 quod quosdam visus est
 innuocare dæmones. Post
 illam igitur incantationē
 ter mihi in vultum spuens
 deducit rursus, oculos nūq-
 uam in obuium quen-
 quam desiciens. Et ci-
 bus quidem nobis glan-
 des erant: potus autem
 lac atque mulsum, & Cho-
 aspi lymphæ, lectus vero
 in herba sub dio fuit. At
 postquam iam præparati
 satis hac dixera sumus, me-
 dio noctis silentio ad Ti-
 gridem me fluuiū ducens,
 purgavit simul, atq; ab-
 sterxit, faceque lustravit ac
 squilla, tum plurib. iidem
 alijs, & magicum simul il-
 lud carmen submurmū-
 rans, deinde totū me iam
 incantans, ac ne a spectris
 læderet, circumiens, redu-
 cit domum, ita ut eram, re-
 ci procantem: ac reliqua
 noctis parte navigationi
 nos præparauimus. Ipse
 igitur magicam quandam
 vestem induit, Medorum
 vestī vt plurimum simillē,
 ac me quidem his quæ
 vides, ornauit, claua ui-
 detur, ac leonis exornis,
 atque insuper tyra. Iussit
 præterea vt nomē si quis
 me

ἐξ ἑκ-
 χθίρ.
 τὰ τῆς
 ἐκπαλῆσι
 (οἰοῦν-
 ται)
 πρὸς τὸν
 πε, τὸ δὲ
 Αἰετορε
 Αἰετορε
 τὸ δὲ
 θίρ, ἡ
 πρὸς τὸν
 τὸ δὲ
 ἐκπαλῆσι
 λατὸν
 ἡ στίβας
 αὐτοῖς
 ἐξ ὁδὸς
 τὰ ἄλλα
 πρὸς τὸν
 τὰ ὑπὸ
 τῆς
 βαρ(οῖ)
 νοῦν.
 τὸ δὲ
 τὰ λυσι
 τὸ τῇ
 φωτοῖ
 ἐξ ἑκ-
 ἡ παρὰ
 κίλδ
 σιν.

Luciani

Inuestiga-
tio causa-
rum.

Reddit
causas isti-
us habi-
tus & mu-
tati nomi-
nis.

Narratio
de navi-
gatione.

ὁ χρόνος
καὶ ὁ τό-
πος.

τὰ ὄρρα-
να, καὶ οἱ
ὁρίζοντες
αὐτὰ.

Profe-
tio.

τὰ πρᾶ-
ξις.

τὰ λή-
ξεαι, καὶ
ἡ ἐκφράσις
Poetica.

me roget; Menippum
quidem ne dicerem, sed
Herculem aut Vlyfsem,
aut Orpheum. Phi.
Quid ita o Menippe?
neque enim cauam aut
habitus, aut nominis in-
telligo. Men. Atqui per-
spicuum id quidem est, ac
neutiquam arcanū. Nam
hi qui ante nos ad iuse-
ros olim viui descende-
rant, putauit si me his
assimilaret, fore vt fati-
lius Acaci custodias fal-
lerem, atque nullo pro-
hibente transirem, vipo-
te notior tragico admo-
dum illo cultu emissus.
Iam igitur dies apparuit,
cū nos ad flumē ingressi
in recessum incumbimus.
Parata siquidem ab illo
fuerant, cymba, sacrifici-
cia, mīsta, & in id myste-
rium denique quibuscun-
que opus erat. Imponen-
tes ergo omnia præpara-
ta, ita iam & ipsi ingredi-
mur tristes, lachrymisque
implemur obortis. Atq;
aliquantisper quidem in-
fluuio ferimur, deinde in
syliam delati sumus, ac
laticum quendam, in quem
Euphrates cōditur. Tum
hoc quoque transmissō,
in regionem quandam
peruenimus solam, sylua
sam atque opacam, in
quam descendentes (præi-
bat enim Mithrobarza-
nes) & puteum effodi-
mus, & oues iugulamus,
& foueam sanguine con-
spergimus. At magus in-
teritus accensus faciem te-
nens,

τά με τοῦτομα, Μένιππον μὴ μὲν
λέγει, Ἡρακλῆα ἢ Ὀδυσσεύα, ἢ Ὀρ-
φέα. Φι. τίς δὴ τί τοῦτο; ὁ Μένιππος
ὁ γὰρ σώϊναι τὸ αἰτίωσθαι οὐτὶς ἔχουμε
τοῦτο, οὐτὶ τῶν ὀνομάτων. Μέν. καὶ
μὴν προδήλον γὰρ τοῦτο, καὶ ὅτι παντὶ
λῶς ἀπορρήδον, ἵπνι γὰρ ὅτι τοι πρὸς ἡ-
μῶν (ἰσχυρότερος ἄλλοις κατακλυθήσεται,
ἡγήτο, ὁ με ἀπεκρίσθαι αὐτοῖς, ἔγω-
γὼς αὐτῶν τῶν αἰσῶν φρουρῶν ὄντων
λαθῶν, καὶ ἀκολύτως παρὶ κῶν; ἄλλοις
σωθῶντες ὁρῶν τραγικῶς μάλα παρὰ
πεμπόμενοι ὑπὸ τοῦ ἔχουμε. ὁ δὲ
δὲ ὅτι ὑπὸ φωνῶν ἡμῶν, καὶ κατακλῶν
τῶν ἐπὶ τὸν πρὸταμόν, παρὶ ἀναγῶ-
ν καὶ ἡγήτομα. παρὸς κῶν αὐτῶν
αὐτῶν καὶ σκάρῳ, καὶ ὁρῶν καὶ
μυλίσματα, καὶ ἄλλα ἴσα πρὸς τῶν
τυλετῶν χροσίμα ἱμβροτόμοι ἔν-
απαντα τὰ παρὸς κῶν αὐτῶν, οὐ-
τω δὲ καὶ αὐτοὶ βαίοντες ἀχρὶ ὅ-
μοιοι, θορῶν κατὰ δὲ πρὸς χρο-
σις, καὶ μέχρι μὲν ἔνῳ ἐπιφροσῶ-
θα ἵν τῶ πρὸταμῶ. ἔντα δὲ ἵσχυρο-
αὐτῶν καὶ ἔλτος καὶ τῶν λίμνῶν, ἔς ὅ-
δὲ ἀφράτης ἀφανίστα. παρὸς αὐτῶν
τοῦτο δὲ καὶ τῶν τῶν, ἀφικνούμεθα ἔς
παραρίον ἵσχυρῶν καὶ ἔλτος, καὶ ἔν-
λιον. ἔς ὅ ἀποβάντος, ἡγήτο δὲ ὁ με
ὁρῶν ἀφάνης, βαίοντες τῶν ὁρῶν αὐτῶν,
καὶ τὰ μὴ αὐτῶν ἀφάνης, καὶ τὸ αἶμα
παρὶ

πρὶ τοῖς βόρρσι ἐσπένδαμην. ὃ δ' ἔμει-
 γ' ἐν ποσούτῳ δ' ἔδωκε κοσμήνῳ ἱ-
 χαι, ἔκ' ἔτ' ἡριμαία τῇ φανῇ, παμμί-
 γχους δὲ ὡς οἷός τι ἦν ἀνακραγέει·
 δάμονάς τε ἰμοῦ πάντας ἐπιβόαν-
 το, καὶ ὠπλάς καὶ ὀρνίθια, καὶ νυχίαν
 ἱκάτην, καὶ ἀπαιὼν πρὸς ἐφ' ὅσοντα,
 παραμιγνύς ἄμα βαρβαρικά τινὰ καὶ ἄ-
 σημα ὀνόματα καὶ πολυσύλλαβα. ἔ-
 θης δ' ἦν πάντα ἐκείνα ἰσχυρότατα, καὶ ὅ-
 ποδ' ἦν ἰσχυρότατα τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς ἔ-
 πο, καὶ ἡ ὑλακὴ τοῦ κορυβέου πόρρω
 θαλάσσης, καὶ ἡ πρᾶγμα ὑπερέκστη
 φρεσὶ καὶ σκυθρωπῶν. ἰδὲ δ' αὖτε δὲ
 ἐπὶ νύκτι ἀναξ' ἡνέρον ἄλδων·
 πρὶν δ' αὖτε δ' ἔδωκε πλῆθος, καὶ ἡ λίμ-
 νη καὶ ὁ πνευλίγιθον, καὶ ἡ Πλούτωνος
 τὰ βασίλεια. κατελθόντες δ' ὅμοι
 οἶον τοῦ χάσματος ἡ μὲν Ραδάμαν-
 θω ὠρομένη ἰδρυτά μνηστὴρ δ' ἦν ὑπὸ
 τοῦ δίου, ὃ δ' ἐκ κορυβέου ὑλάκησεν
 μέντοι, καὶ παρὰ νύκτι, ταχὺ δ' ἰμοῦ
 προσκατ' ἐλὼ λύσαν, παραχρή-
 μα ἰσχυρότατα ὑπὸ ἡ μίλνι. ἰππὶ δ' αὖ
 πρὸς τῶν μίλνι ὤλομεν, μετὰ μὲν
 ἔδ' ἰπποδάμοισιν. ἦν δ' ὅδ' ἡ πλεονέ-
 τος ὠρομένη, καὶ οἱ μνηστὴς ἀνὰ πλεονέ-
 τραυματίας δ' αὖ πάντες ἐπὶ πλεονέ, ὃ
 μὲν τὸ σκίλον, ὃ δ' αὖ κεφαλὴν, ὃ
 δ' αὖ ἄλλο πᾶσι πρὸς μένος, ἰμοῖ
 ὠρομένη ἐκ τῆς πολίμης πρὸς μένος. ὅμοι δ' ἦν ὁ δὲ πλεονέ χά-
 ρος

nens, haud amplius iam
 summissio murmure, sed
 voce quam poterat ma-
 xima clamitans, demo-
 nes simul omnes conuo-
 cat, Poenas, Erinnyes,
 Hecatem nocturnam, ex-
 cellamque Proserpinam,
 simulq; polysyllaba que-
 dam nomina barbara at-
 que ignota commiscet.
 Statim ergo tremere o-
 mnia, & rimas ex carmi-
 ne solum ducere, ac por-
 ro Cerberi latratus audiri,
 & iam res plane tri-
 stis fuit ac moesta. Un-
 brarum attinuit rex imis
 sedibus Orcus. Ac pro-
 tinus quidem inferorum
 patebant pleraque, lacus
 Pyriphlegethon, ac Plu-
 tonis regia. Tum per
 illum descendentes hia-
 tum, Rhadamanthum
 propemodum metu repe-
 ritus extinctum. Ac cer-
 betus primum quidem
 latrabat, commouitque
 sese. At quum ego Iyram
 celestissime correptam pul-
 lassem, cantu statim sopi-
 tus, obdormit, deinde
 posteaquam ad lacum ve-
 nimus, tranare sere non li-
 cuir. Iam enim onustum
 erat nauigium, & euulatu
 certe plenum. Vulnerati
 quippe in eo nauigabant
 omnes, hic femur, ille ca-
 put, alius alio quopiam
 membro luxatus, vique
 adeo, ut mihi certe ex hel-
 lo quopiam adesse uide-
 rentur. At optimus Cha-

ἐπὶ τῇ
 ἐκ ὧν
 carmini-
 bus magi-
 cis excita-
 ti.
 Secundus
 accessus
 ad infe-
 ros.
 Distributio.

Consistit
 habitus
 eventus.

Occasus

Consilij
habitus
euentus.

Tertius
trālitus p
inferos.

Descri
ptio infe
rorū, &
eorum iu
dicij.
Minos
Iudex.
Tribunal
τὸ δῖα
σύριον.
Rei di
stributio.

Trāsitio.
Attentio

ἀξίωσις,

non, quam leonis videret
exiuias, esse me ratus Her
culem, recepit, transque
vexit libens, tum exeu
nibus quoque nobis mon
strauit semitam. Sed quo
niam iam eram in tene
bris, præcedit quidem Mi
throbarzanes, ego autem
a tergo continuus illico
mes adhaereo, quoad in
pratium maximum perue
nimus asphodelo consitū,
vbi certe circumfusæ undi
que mortuorum stridulæ
Tum paulo procedentes
longius, ad ipsum Minois
tribunal accessimus. Erat
ipse quidem in folio forte
quodam sublimi sedens.
Astabant autem illi Pœ
nx, Tortores, mali Ge
nij, Furiz. Ex altera par
te plurimi quidā adducti
sunt ex ordine, longa fune
vincti. Dicebantur autem
adulteri, lenones, mœchi,
homicidæ, adulatores, sy
cophantæ, ac talis homi
num turba quiduis in vita
patrantium. Seorsum au
tem diuites ac fornerato
res prodibant, pallidi, uen
tricosi ac podagrici, quo
rum quisque trabe vincius
erat, ferri pondere duo
rum talentorū imposito.
Nos igitur astantes, &
quæ sunt omnia cōspici
mus, & quæ dicuntur, au
scultamus. Accusant autē
nouī quidam atque ad
mirabiles rhetores. Phi
lo. Quinam ergo hi, per
Iouem sunt, ac ne isthuc
quidem te pigeat dicere.
Men.

ροι ὡς εἴδῃ τῶν λεόντιον, οἰσθεῖς μὲν
τὴν ἡρακλείαν εἶναι ἰσχυροτάτην, καὶ
δικαστὴρ ὁ μὲν οὖν τὰ ἀσέβητα, καὶ ἀπο
βάσει δὲ τὸν ἄνθρωπον τὸν ἀπράγμον, ἐπεὶ δὲ
ἡμῶν ἐν τῷ σκοτῷ, προῆλθον δὲ ὁ μὲν
βαρβάρους, ἐν τῷ μὲν δὲ ἐν τῷ πατοπῷ
ἐχόμενοι. ὡς πρὸς λαμῶ
να μάλιστα ἀφικνούμεθα τῷ ἀσφο
δέλῳ πετάφυτοι, ἵστα δὲ ἡ πόρις πῆ
τοντο ἡμᾶς τῇ τῇ ἡμῶν τῶν νεκρῶν αἰ
σκιᾷ. κατ' ὀλίγοι δὲ προϊόντες,
παρεγχεόμεθα πρὸς τὸ τοῦ Μίνω
δικαστήριον. ἐν τῷ χωρὶς δὲ ὁ μὲν ἐπὶ τῷ
νον τινὸς ὑψηλῷ καθύμνου. παρὰ
σέκυσαν δὲ αὐτῷ τῷ πᾶσι, καὶ ἀλά
στορος, καὶ ὀρνυθῶν, ἐπὶ τῷ πᾶσι, καὶ
σύνοντο πολλοὶ τῶν ἐφεξῆς ἀνέ
στα μακρὰ διδόμενοι. ἐλόντες δὲ
εἶναι μοιχοί, καὶ πορνόδοκοι, καὶ τολῶ
ναι, καὶ κολακοί, καὶ συνεφάνη, καὶ
τοιοῦτοι. ὁ μὲν οὖν τῶν πάντων κυ
κλώνων ἐν τῷ βίῳ. χάρις δὲ οἷς
πλεῖστοι, καὶ ἔκαστος ἑαυτοῦ προσηύκεν,
ὡχροί, καὶ προγάστρες, καὶ ποδωχροί,
κλοιοὶ ἵκαστοι αὐτῶν καὶ κόραται δι
τάλαντον ἐπικτήμενοι. ἐφιστάμενοι
ἡμεῖς, ἰωρῶμεις τὰ τὰ γηρόμενα, καὶ
ἡκούομεν τῶν ἀπολαυμένων. κατα
λάρωμεν δὲ αὐτῶν καὶ οἱ πᾶσι καὶ πα
ράδοξοι ῥήτορες. Φι. τίνας οὖν πρὸς
δῖος μὴ γὰρ δὲ κενόσθης καὶ τὸ τοῦ ἀπῆρ.
Μίνω.

Μίν. οἷός ἐστι ποικιλοχρῶς τὰς πρὸς τὸ
 ὅλβιον ἀποταλινόμενος σκιδὸς ἀπὸ τῶν
 σομάτων. Φι. πᾶν μὲν οὖν. Μίν.
 αὐτὰ τοιῶν ἐπαδὸν ἀποβάλλομαι,
 καὶ ἄρσενός τε, καὶ καταμαρτυρῶν καὶ
 διηλίχωνσι τὸ πεπραγμένον ἑμὲν
 παρὰ τὸ βίον, καὶ σφόδρα ζῆς αὐτῶν
 ἀξιόπιστοι δοκῶσι, ἅτε αἱ σιωπῶσαι,
 καὶ μηδὲ ποτε ἀφιστάμεναι τῶν σομά-
 των, ὃ δ' οὖν Μίνος ἐπιμυλῶς ἐξέτα-
 ῖσεν ἀπὸ πημάτων ὕδατος ἐς τὸν τῶν ἀ-
 σκιδῶν χῆρον, διότι οὐκ ἐφίξοντα κατ'
 ἀξίαν τῶν τιτολημμένων, καὶ μάλα
 ἐκείνοι ἐξῆς τ' ἐπὶ πλούτοις τε
 καὶ ἀρχαῖς τε τυφομένους, καὶ μοινοῦ-
 χὲ καὶ προσκυφισίαν περιμυοίτων.
 τῶν τε ὀληγορήσιον ἀλαϊνέου αὐ-
 τῶν, καὶ ὑπερβολῶν μεγατόμων
 καὶ ἔτι μὴ ἐμὲ μολῶτο, θνητοὶ τε ὄν-
 τοι αὐτοὶ, καὶ θνητῶν ἀγαθῶν τε
 περὶ κακῶν, οἳ δ' ἀποδυσάμενοι τὰ
 λαμπρὰ ἐκείνα πάντα, πλούτους λί-
 γοι καὶ γίνονται, καὶ δυνάμεις, γυμνοὶ
 κατὰ τοιοῦτόν τι, παρὰ σέθεν, ὃς
 πόρ' ἔχει ἐν ἑσέρι ἀναπληρῶν ὁμοῖον
 παρ' ἑμὲν ἐν δὲ μοι ἴσως. ὅστις ἔσθ-
 ῆται δ' ἄρ' οὐκ ἐπὶ χαρῶν, καὶ ἔτι πᾶσι γο-
 ρίσμασι αὐτῶν, προσδοῖ καὶ ὁ σὺ χεῖ-
 ρος ἐπιμύμνασθαι, οἷος ἐν παρὰ τὸν
 βίον, καὶ ὁλίγων ἐφύδατό τε, ὅντις πολ-
 τοὶ δὲ ἐκείνους ἐπὶ τ' ἐπεθύρουν παρὶ
 σέθεν,

Men. Umbrae ne vnuquā
 istas nosse, quas opposita
 soli reddunt corpora. Phi-
 lo. Omnino quidē igitur. Accusato
 Menippus. Hæ nos igitur
 cum primum functi vi-
 ta sumus, accusant, testan-
 tur, atq; redarguunt, quic-
 quid in vita peccauimus,
 & sane quædam ex his di-
 gnæ admodum fide vi-
 dentur, utpote nobiscum
 versatæ semper, nostrisque
 nusquam digressæ corpo-
 ribus. Minos igitur curio-
 se quemlibet examinans,
 impiorum relegabat in
 coetum, potnas ibi sceler-
 bus suis dignas luiturum.
 In hos præcipue tamen
 incenditur, quos opes
 dum viuerent, ac dignita-
 tes inflauerant, quique
 adorari se sere expecta-
 bant, nimirum breui peri-
 turam eorum superbiam
 lustrumq; desertas, quip-
 pe qui non meminissent
 mortales ipsi cū sint, sese
 bona quoq; mortalia cō-
 secutos. At nūc splendida
 illa exuti omnia, diuitias,
 inquit, genus, munia, nudi
 ac uultu demisso steterūt,
 tanq̃ somniū quoddā, hu-
 munā hāc felicitas ē recogni-
 tantes, adeo ut hæc dū cō-
 spicarer nimis q̃ delecta-
 tus fuerim. Et si quæ eorū
 forte agnouerā, accedens
 quiete aliquo modo sub-
 monui, qualis in vita fue-
 rat, quātopereq; fueras in
 status, tum cū plurimi ma-
 ne fores eius oblidentes,
 pulsi interitū exclusiq; a
 familiaris, illius expectabiles

Poenæ.

Quos ex-
 ponis, si-
 num ma-
 neant.

ἐπὶ τῇ
 φ' διμῇ
 τῶν δεῖ-
 στωρ.

Menippus
 οὐκ ἐστὶ
 σῆμα.

Luciani

τὸ πρῶτον
 χρίσθαι.
 ἐκ δὲ τῶν
 iudex in-
 fernalis iu-
 dicat in-
 gratiam. Quippe Diony-
 sius Siciliae tyrannus.
 Cyrene-
 us Aristip-
 pus eū ab-
 soluit a
 poena ob
 beneficia
 in doctos
 collata.
 Transiit
 ad locum
 supplicij,
 πρὸς τὸ
 καλῶς
 εἶναι.
 ἢ ἐκ δὲ
 οὐκ ἔστι
 κῶν.
 σωμα-
 τισι.
 σμοί.
 ἄλλο το-
 μισμοῦ
 μόλις.

egressum. At ipse vix tan-
 dem illis exorians, puni-
 ceus, aureus aut versico-
 lor, felices ac beatos se fa-
 cturum salutantes puta-
 bat, si pectus dextrarum
 porrigens, permitteret
 osculandam. Illi vero au-
 dientes ista moleste fere-
 bant. At Minos quid-
 dam etiam iudicavit in
 gratiam. Quippe Diony-
 sius Siciliae tyrannum
 multis & atrocibus cri-
 minibus & a Dione accu-
 satum, & graui Stoico-
 rum testimonio conui-
 ctum, Cyrenæus Aristip-
 pus interveniens (Nam
 illum valde suspiciunt in-
 feri, eiusq; plurimum ibi
 ualet autoritas) serme iam
 Chimææ alligatum ab-
 soluit a poena, afferens
 illum eruditum non-
 nullos olim inuisse pecu-
 nias. Tum nos a tribuna-
 li descendentes, ad supplici-
 j locum peruenimus. Vbi
 o amice multa & miseran-
 da audire simul, ac specta-
 re licuit. Nam simul & fla-
 grorum sonus auditur, & ca-
 tiulatus hominum in ige-
 ne flagrantium, tum rotæ
 & tormenta, catenæ, Cer-
 berus lacerat, & Chimæ-
 ra dilaniat, crucianturque
 pariter omnes, captiui, re-
 ges, præfecti, pauperes,
 mendici, diuites, & iam
 scelereum omnium poenite-
 bar. Et quosdam quidem

εἰκάζειν, τὸν πρότερον αὐτῶν πρὸς
 νοτὸν, ὡς οὐ μόνον τὴν καὶ ἀποκατάστα-
 σιν πρὸς τὴν οἰκίαν, ὅς δὲ μόνον αὐτὸν
 τὴν ἀποκατάστασιν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς
 πόλεως, ὅς δὲ πρὸς τὴν οἰκίαν, ὅς δὲ
 μόνον ὅς δὲ καὶ μακρὴν ἀποκατάστα-
 σιν προσπαθόντας, ἢ τὸ αὐτὸν τὸν
 δίκον προτείνον διὰ τὴν καταφύγην.
 καὶ οἱ μὲν ἦν ἡνιόχοντες ἀκούοντες, τῶν δὲ
 Μίναι μία πρὸς τὴν χάριν ἰδὲ
 ἀνδρῶν. ἐν γὰρ τοιαύτῳ Διὶ
 νόσιον, πολλὰ καὶ ἀνθρώπων τὴν Δίῳ
 κατηγορηθέντα, καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς
 κατακαρτερηθέντα, παρὰ τὸν Δι-
 ῶν πρὸς τὸν κυριώτερον (ἐχούσι δὲ
 αὐτὸν ἐν τῇ καὶ δύναται μέγιστον
 ἐν τοῖς κατὰ) μακρὴν τῇ χιμῶν
 προσδιδόντα, παρέλυσεν τῆς κατα-
 δίκης, λέγων πολλοῖς αὐτὸν τῶν
 πεκαυδευμένων πρὸς ἀνθρώπων γὰρ
 αὐτὸν δίκον ἀποκαταστήσει ὅς δὲ ὁμοῦ
 δικαστὴς πρὸς ἀνθρώπων ἀφαιρού-
 μεθα. ἔνθα δὲ ὁ φίλος πολλὰ καὶ ἱλίσ-
 να ἦν ἀκούσας τὴν καὶ ἰδίαν. μακρὴν τῇ
 γὰρ ὁ μὲν ἦν πρὸς τὸν ὁμοῦ, καὶ οἱ μὲν
 τῶν ἐπὶ τῇ πυρρῇ πῶν μόνον, καὶ οἱ
 ἑλῶν καὶ κνῶντες προχοί, καὶ ὁ χιμῶν
 ῖον πρὸς τῇ, καὶ ὁ κορβὶς ἰδὲ ἀν-
 δρῶν. ἐκ δὲ αὐτῶν τὴν αὐτῆς πρὸς τὴν
 πρὸς τῇ τὴν τοιαύτην. ἵναι δὲ αὐτῶν καὶ ἰσχυρίσασθαι

Luciani

**Aequali-
tas infero-
rum.**

**Irridet
formosos
& alios
disparēs
fortuna**

**ὁμοίω-
σις.**

**Distribu-
tio, fortu-
na homi-
nū varia
& incerta**

**Amplifi-
catio.**

**Humana
uita fabu-
la est.**

**τὰ μὲν
τὴν πομ-
πὴν, καὶ
ὃ πόρῃς
κίττα.**

atq; ignobiles, nullumq; seruantes amplius pristinae formae uestigium. Cum igitur multi simul offeī conlisterent, inuicem omnino similes, qui terrificū quidādam percauos oculorum orbēs transpicerent, dentesq; nudos ostenderent, haeritabam certe mecum, quonam signo Theristē a Nireo illo formoso discernerem, aut mendicum Itum a Phazacum rege, aut Pyrrhiam coquū ab Agamemnone. Nihil em̄ amplius veterum iudiciorum eis permanserunt, sed ossa fuerunt inter se similia, incognibilia, nullis inscripta titulis, nulliq; unquam dinoscenda. Haec igitur spectanti mihi, persimilis hominum vita pompae cuiuspiam longē videbatur, cui praesit ac disponat quaeque fortuna, ex his qui pompam agunt, diuersos variosque cuiq; habitus accommodans. Alium siquidem fortuna diligens, regis ornat insignibus, & tiarā imponens, & stateres addens, & caput diademate coronans. Alium serui rursus ornatu induit, hūc formosum effigiat, hūc deformē atq; deridiculum fingit. nam omnigenum, ut opinor, debet esse spectaculum. Quin habitus quorundam plerumq; in media quoque pompa demutat, neq; perpetuo eodem sunt ordine cultusq; progredi, quo prodierant. Sed ornatu com-
mutato,

καὶ οὐδ' ἐν τῇ τῶν παρ' ἡμῖν καλῶς φυλάττειν, ὥστε πολλῶν ἐν ταῖς τοῖς σκελετοῖς καμύσας, καὶ πάντων ὁμοίων, φοβερόν ἐκ δ' ἀάκωνος διόδορον, καὶ γυμνὸς τῆς ὀδόντας πρὸς φανεύτων, ὑπόρου πρὸς ἰμαυτὸν, ὃ ἐνι σφραγίσαιμι τὸ ὄρσι τῶν ἀπὸ τῆς καλῆς Νιρέως, ἢ τ' μετώπῳ ἱερὸν ἀπὸ τ' Φωάκων βασιλῆως, ἢ Πυρρῆας τ' μάχ' ἱερὸν ἀπὸ τ' Αἰακίμωνος. ὃ δ' ἐν γὰρ ἐπὶ τῇ παλαιᾷ γαλεομαχίᾳ τῶν αὐτοῖς παρίμῳ, ἀλλ' ὁμοίᾳ τῇ ὅς ἐστιν, ὁδὸν καὶ ἀνιπύραφας, καὶ ὑπ' οὐδ' ὁμοῖς ἐπὶ σφραγίσαιμι διαμάχας. τοιγάρτοι ἰκάνει ὁρῶντες, ἰδοὺ καὶ μοι ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος. τομῇ τῇ μακρῇ προσοικίῃσιν, καὶ ρηγῶν δ' ἐκ σφραγίσαιμι ἕκαστος ἢ τύχῃ, δ' ἀφ' ὅρας καὶ τοικίῃσιν τοῖς τομῇ πλὴν αὐτῶν ἀχέματα προσάπτεσθαι, τὸν μὲν γὰρ λαβῆσαι ἢ τύχῃ, βασιλικῶς διδοὺς ἀνίστασθαι, πᾶσαι τε ἰπιδῶσαι, καὶ ὀδονφόρους παραδῆσαι, καὶ τῶν καὶ φιλῶν εἰς τὰς αὐτὰς σφραγίσματα. τοῖς δ' οἰκίᾳ ὅς ἡμα περὶ ἔθηκε, ἐν δ' ἕνα τοῖς ἑῶν ἐκὸς μῆσιν, τ' δ' ἄμορφον καὶ γὰρ τὸν παρὸν ἀνίστασθαι. παντοδὴν πλὴν ἢ οἶμαι δ' ἐν γὰρ ἀνίστασθαι τῶν θύσας πολλὰς δ' σφραγίσας τῆς τομῇς μίσι βαλεῖ τὰ ἐνὶ τῇ ἀχέματι, ὅς ἐστι καὶ τῆλος σφραγίσματα, ὅς ἐστι τῇ χύσας

σεν, ἀλλὰ μεταμφίεσθαι, ἢ μὲν Κροῖσος
σοι ἡγήσασθαι τὴν οἰκίαν, καὶ οὐχ ἁπλῶς
ἀλλ' ἐκδιδόναι δυνάμεσθαι, τοῖς δὲ Μισαίαν
ἐφ' ὅτις ἐν τοῖς οἰκίταις συμποδίζονται,
τὴν πολυκράτους τὸν ἄνδρα με-
τὰ τὴν οἰκίαν, καὶ μὴ οὐκ ἐν τῇ οἰκίᾳ
χρῆσθαι τῷ οὐκ ἔχοντι, ἐπεὶ οὐκ ἐν τῇ
τῆς συμποδίζουσας καὶ παρὰ τῇ, τὴν οἰκίαν
τῶν οὐκ ἔχοντων ἀποδιδόναι τὴν οἰκίαν καὶ ἂν
ποδισάμενος τὸ οὐκ ἔχοντα μετὰ τῷ σώ-
ματι, ὡς οὐκ ἐν τῇ οἰκίᾳ, γίγνεται, μὴ
δὲ τῷ πλησίον οὐκ ἔχοντι, ἐν οἷς δὲ ὑπὲρ
ἀγνοουμένων, ἐπεὶ οὐκ ἐν τῇ οἰκίᾳ τὸν
κόσμον ἐπιστάσας ἢ τύχη, ἔχοντες
καὶ ἀγνοουμένων ὡς οὐκ οἰκίαν
πῶς οὐκ οἰκίαν, καὶ ὅτι πρὸς
ὅλγον ἐχέσονται ἀποδιδόντες.
ὅμως δὲ ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ πολλὰ
καὶ ὡρακίαι τὸς πρὸς τὴν οἰκίαν
τὸς τοῦτος πρὸς τὴν χρείαν τῇ φε-
μάτῃ, ἔρτι μὲν Κροῖσος, ἐν οἷς δὲ
Πριάμης γιγνομένης, ὅτι Ἀγαμέμνονος
καὶ ὁ αὐτὸς ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐμπε-
δον μάλα σιμῶς, τὸ τοῦ Κροῖσος
ἢ Εὐρυκίους οὐκ ἔχοντα μετὰ τῷ σώ-
ματι, ὅλγον οἰκίαν προήλθαν ὑπὸ τῇ
ποδισάμενος, ὅτι πρὸς
ἐχέοντες τὸ φάματός, ἀποδιδόντες
ἔχοντες αὐτῶν τῇ χρυσόπασσιν ἐκεί-
νῳ ἐπὶ τῇ καὶ ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ
τῇ, καὶ ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ, οὐκ ἔχοντες Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδης,

mutato, Crœsum quidem
coegit serui captiuiq; ve-
stes induere, Mæandrium
autem olim inter seruos
incedentem, Polytratis
tyrannidem illigauit. Et
aliquantisper quidem eo
cultu permittit uti, verum
ubi iam pompæ tempus
præterijt, apparatū quib-
que restituens, & cum cor-
pore simul exutus amictu
qualis ante fuit, efficitur,
nihilo a vicino differens.
Quidam tamen ob insci-
tiam, cum suos fortuna cul-
tus exigit, ægre ferunt at-
que indignantur, tanquam
proprijs quibusdam bo-
nis priuati, ac non potius
alienis, quibus paulisper
utebantur, exuti. Quin
in scena quoque uidisse te
plerumq; puto histrones
istos tragicos, qui (vifa-
bulæ ratio poscit) modo
Creontes, modo Priami
sunt, aut Agamemnones.
Idem (si fors tulerit) paulo
ante tam grauius Cecro-
pis aut Erechthei formam
imitatus, paulo post ser-
uus, postea iubente pro-
greditur. At cum fabulæ
iam finis affuerit, quisque
auratas illas vestes exu-
tus, perionam deponens,
& descendens a crepidis,
pauper atque humilis ob-
ambular, haud amplius A-
gamemnon ille Atreo pro-
gnatus, aut Creon Me-
nœcei filius, sed Polius si-

Fortunæ
bona nō
pprie no-
stra sunt
sed extra
nos posita,
fluxa
& caduca

Illustra-
tio a simi-
litudine a
scenicis fa-
bulis, ear-
umq; ge-
neris, hi-
storiis
queducta

τὴν μετὰ
τὴν φάμα

Luciani

Código

ՀԱՅԿԱՊԵՏԱԿԱՆ
ՇՐՋԱՆ

ab exem-
plo nati
esse glori-
am, quā
plurique
maximi
tūc i ha-
bita expe-
rant.

ἡ πατρίς
θεοῦ γὰρ
ἐστὶν.
οὗτ' ἐλθὼν
γίγνεται.

via p^o.
 T^ois.
 3 a^ois
 sup, de
 regib. &
 satrapis.

lius Chariclei Surrentis
Satyrus filius Theogio-
nis Marathonius. Sic se
mortalium res habent,
quemadmodū mihi tum
spectanti videbatur. Phil.
Dic mihi Menippe, isti
qui magnificos altosque
tumulos habent super ter-
ram, & columnas, imagi-
nes, titulos, nihilo ne sunt
apud inferos plebeis qui-
buslibet umbris honora-
tiores? Men. Nugaris tu
quidē, nā si vidisses Mau-
solum, Careni illum dico
pyramide celebrē, sat scio
nunq̃ ridere desisses, ita
in antrū quoddam abstru-
sum despectum abiectus ē,
in reliqua mortuorum tur-
ba delitescens. Hoc tantū
eōmodi mihiuidet ex mo-
numētō referre, q̃ impositi
tō tanto pōdere, laborat
magis & premitt. Nam cū
Acacus, o amice, locum
cuique metitur, dat autem
cui plurimum haud ampli-
us pedem, necesse est con-
tentum decumbere, sese-
que ad loci modum con-
trahere. At vehementius
multo risisses, opinor si re-
ges hosce nostros, satro-
pasque uidisses apud eos
mendicantes, & aut falsa-
menta uendentes, aut pri-
mas ipsas literas vrgente
inopia proflitentes, et quē
admodum contumeliosa
quouis afficiantur, atque
in faciem credantur, per-

ὁ δὲ Κρίστος ὁ Μεσσηνίου, ἀλλὰ τὸ
τοῦτο ἀπολύει καὶ ἀναβιβάζει καὶ ἄλλους.

μάκρονα ἰσθ' ὁμοσέμεθ' , δὲ
 δὲ κρατὴρ ἰμαστέ δισπατέε εἰρ.
 ἑλθόντα δὲ μοι ἐργασίῳ ἔτι, με-
 αῖσ' ἀκούμεθ' τὰ σατὰ τῶν ὅ-
 πολυμάκων . πολλοὺν δὲ καὶ ἄλ-
 λων ἐν ἰσθμῷ τῶν τριόδων με-
 ταπαιῶται , Ζεφύρου λίγος , καὶ
 Δαρδάνου καὶ Πολυκράτους . Φιλ.
 ἔτι περὶ τῆς περὶ τῶν βασιλέων
 καὶ μακροῦ ἄλλ' ἔπειτα . τί δὲ ἰ Σο-
 κράτης ἔπραξε , καὶ Διογένης ,
 καὶ ὃ ἐν ἄλλῳ τῶν σοφῶν Μέν-
 ος μὲν Σοκράτης καὶ κτλ πεισίχι-
 τας διελίχων ἔπαισται , σύνεσι
 δὲ αὐτῷ Παλαμίδου καὶ Ὀδυσ-
 σέως καὶ Νέστορ , καὶ ὃ πρὸς ἄλλῳ
 λαλῶν περὶ , ἔτι μὲν τοι ἱερύς-
 σιτο αὐτῷ , καὶ διφιδύκας ἐκ τῆς
 φαρμακωποσίαι τὰ σέλι . ἰ δὲ
 βίλπειθ' Διογένης παροικῶν Σαρ-
 δισιανέλου ὡς ἀστυρίφ , καὶ Μί-
 δας ὡς φρυγί , καὶ ἄλλων τισὶ
 τῶν πολυτελέων . ἀκούσας δὲ οἱ μὲν
 ἴσταντο αὐτῶν , καὶ τῶν παλαιῶν πύ-
 λω ἀναμνησκόμενοι , γιγᾶτι , καὶ
 τέρπινται , καὶ τὰ πολλὰ ὕμνῳ πε-
 τακόμεθ' , ἔσθ' ἡ μάλα περὶ τῆς
 ἀσπλῆ τῆς φωνῆς , τὰς οἰμωγὰς αὐ-
 τῶν ἐκκαλύπτει , ὅστις ἀνέκδοτα
 τῶν ἀσπλῆ καὶ ὁμοσέμεθ' ἡμε-
 τεράν , οἱ φέρντες τὸν Διογένην .
 Φιλ.

inde atque vilissima man-
 cipia . Itaque Philippum
 Macedonem confisca-
 tus continere me certe
 non potui , ostensus est
 mihi in angulo quodam
 detritos calceos mercede
 refarciens . Quin alios
 præterea multos erat vi-
 dere mendicantes in tri-
 uis , Xerxes videlicet ,
 Darios , ac Polyocrates .
 Philonides . Admoran-
 da narras ista de regibus ,
 peneque incredibilia , So-
 crates autem quid facit ,
 ac Diogenes , & si quis
 est sapientium alius ἢ
 Menippus . Socrates pro-
 fecto etiam ibi obuer-
 sat , omnesque redar-
 guit , versantur autem
 cum illo Palamedes , V-
 lysses & Nestor , & si
 quis alius loquax stor-
 tius . Adhuc equidem in-
 stituta sunt illi , & intuen-
 tibus ex hausto veneno
 curat . At optimus Dio-
 genes Sardianapolo vici-
 nus Assyrio , Midæque
 Phrygio , atque alijs item
 pluribus ex istorum sum-
 ptuosorum numero ma-
 net , quos quum ciuita-
 tes audis , veteris fortu-
 næ magnitudinem reco-
 gitantes , & ridet & de-
 lectatur , ac supinus cu-
 bans , ut plurimum can-
 tas , æpera nimis atque
 inincunda voce illo-
 tum ciuitatis obcurans ,
 adeo ut id ægre feren-
 tes , nec Diogenem fer-
 re valentes de mutan-
 da sede deliberent .

Tertius
 p. 107.

Luciani

Philonides. De his iam
 πικρὶ το
 ψήφισι
 μαζὶ κα
 τὰ τῶν
 πλουσίων
 ἔσπετο ὅ
 ἂν πλε
 νίστοι
 ἐπακού
 οντες
 ἐπύρην
 σίς.
 ἢ ἐκκλη
 σία,
 οἱ ἐκκλη
 σιασταί.
 τὰ δὲ γὰ
 ματα
 προσλή
 ψθ.

Decretum.

Decretū
 contra di
 uites fa
 ctum.
 ὅ δὲ αὖ
 γινώσκεις
 ψήφισι
 ματῶ.
 Diuitum
 poenæ.

Quoniam, inquit, mul
 ta diuites perpetrant in ui
 ra, rapientes ac vim infe
 rentes, incpesque omni
 modo despectui habētes.
 Curie populoq; visum ē,
 ut cum sancti vita fuerint,
 corpora quidem eorū po
 nas cum alijs sceleratorū
 corporibus luant, animæ
 verò sursum remissæ in vi
 tam, in asinos demigrent,
 donec in tali rerum statu
 quinquies ac vices decē
 annorū millia trāsegerint,
 ἀπὸ

Φιλων. ταῦτ' ἐστὶν ἰκανόν. τί δὲ τὸ
 ψήφισμα ἐστίν, ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἐλαγόν
 κακυρῶδαι κατὰ τῶν πλουσίων;
 Μέν. ἔγωγε ὑπέμνησαι. εἰ γὰρ οἷός
 ὅπως περὶ τούτου λίγαι προέει
 μοντο. πάντων ἐπεκταθέντων το
 λόγων. σχετίζοντο γὰρ μοι παρ
 αὐτοῖς, προὔθιστον οἱ πρυτάνεις
 ἐκκλησίᾳ περὶ τῶν κατὰ συμφο
 ρόντων. ἰδὼν οὖν πολλοὺς συνθεόν
 τας, ἀναμίζας ἑμαυτὸν τοῖς πε
 ποῖς. οὐδὲν ὑπέκειν αὐτοῖς ἐν τῇ
 ἐκκλησιαστικῇ διακρίσει, οὐδὲν καὶ
 ἄλλα, ταλόντων δὲ τὸ περὶ τῶν
 πλουσίων, ἐκὶ γὰρ αὐτῶν κατηγή
 ρητο πολλά καὶ δεινὰ, βία καὶ ἄλας
 (οἰεία, καὶ ὑπερβολή καὶ ἀδικία,
 τίλτο δὲ καὶ πρὸς τῶν δημαγωγῶν
 αὐτίκ' ἐψήφισμα τοιοῦτον.

Ψήφισμα.

Ἐπεὶ δὲ πολλά καὶ παράνομα οἱ
 πλούσιοι φέουσιν παρὰ τὸν βίον, ἀφ
 ηύχοντο καὶ βιαζόμενοι, καὶ πάντας
 τρωπὶ τῶν πονητῶν καταφρονοῦν
 τῶν, δι' οὐκ ἐν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δέμῳ,
 ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀποθάνουσι, τὰ μὲν σώματα
 τα αὐτῶν καλᾶσθαι, καθάπερ καὶ
 τὰ τῶν ἄλλων πονηρῶν, τὰς δὲ ψυ
 χὰς ἀναπεμθεύσαι αἰὶν ἐς τὸν βί
 ον, καταλόντων ἐς τὴν ἑξήκοντον
 ἔτη

ἐν ἡμῶν τοιούτῳ σφραγίσαι μὴ
 οὐδὲν ἔτι πέντε καὶ ἑκατὸν, ὅ-
 τινι ἐξ ὧν γινώσκω καὶ ἀχθοφο-
 ροῦντες, καὶ ἐπὶ τοῖς πενήτων ἐ-
 λαυνόμενοι, τοῦτον δὲ λαίπρην
 ἐξῆται αὐτοῖς ἀποδοῦναι. ἔπειτα
 γινώσκω Κρασίον σκλητίον· οὗ
 κυνὸς, φυλῆς ἀλβανῆος. ὅν-
 τε ἀναγινώσκω τὸ ἱερὸν μαρ-
 τυρίον, ἔπειτα ἔρχεται, ἰσχυ-
 ροτόπος δὲ τὸ πλῆθος, καὶ ἰσχυ-
 ρεύεται ἡ Βεμὸς, καὶ ὑλάκτεται ὁ
 Κόρβος. οὕτως ἡ ἰσχυρὴ γίγνεται,
 καὶ κύρια τὰ ἀναγινώσκοντα. ταῦτα
 μὲν δὲ σοί, τὰ δὲ τῇ ἐκκλησίᾳ. ἡ
 γὰρ δὲ οὐκ ἀφ᾽ ἡμῶν ἔστι, ὡς
 Τερσίς προσελθὼν, ἰκάνουσι αὐ-
 τὸν τὰ πάντα διηγεσάμενος, ὅτι
 πρὸς με, ἐπὶ οἷον ἐκ ἡμέτερον
 βίον, ὃ ἡ γλῶσσα, ἔστι δὲ τοῖς
 γαστροῖς, καὶ ὡχρὸν καὶ λιπρότερον.
 ὁ δὲ τῶν φασί, τὴν μὲν αὐτὴν οἶδ-
 ες τῆς ἀπορίας, ὅτι παρὰ τῶν σο-
 φῶν ἔγιντο, οὐτὶς γινώσκων ἰσ-
 τοῖς. ἅταρ ὁ θεὸς λίγαν πρὸς με,
 ἀπείρηται γὰρ ἐπὶ τῷ Ραδελμάνθου.
 μαρτυρῶ, ἔφη, ὡς πατέρην, ἀλλ' ὁ
 πῶς, καὶ μὴ πείθεται με σοῦ τυφλοῦ
 τῶν περὶ οὐκ ἰσχυρῶν, καὶ πολλῶν ἄλλο-
 λων ἀποσώσας, ἡρίμα προσκύν-
 ομεν

asini semper ex asinis re-
 nati, onera ferentes, atque
 a pauperibus agitati. De-
 in ut liceat illis e vita ex-
 cedere. Hanc sententi-
 am dixit Caluaris patre
 Aridello, patria Mani-
 centis, tribu Alibantia/
 de. Hoc recitato decreto,
 approbaverunt principes,
 sciuit plebs, adfremuit
 Proserpina, attravit Cer-
 berus, sic enim rata quæ
 inferi statuunt, authentica/
 que sunt. Quæ igitur in
 cōdione agebantur, erant
 huiusmodi. Tum ego sta-
 tim, cuius gratia veneram
 Tiresiam adeo, atque illi
 re, vti erat, ordine nar-
 rata, supplicavi, ut mihi
 diceret, quod nam opti-
 mum vitæ genus putaret.
 Hic vero subridens (est
 autem seniculus quispiam
 cæcus, pallidus, voce gra-
 cili) o fili, inquit, causam
 tuæ perplexitatis scio a
 sapientibus istis profes-
 sam, haudquaquam in-
 dem inuicem ipsidem de
 rebus sentientibus, ve-
 rum haud fas est id tibi
 proloqui, siquidem quod
 Rhadamanthus interdixit.
 Nequaquam, inquam, o pa-
 tercule, sed dic amabo,
 neque me contemnas, qui
 in vita te etiam ipso cæ-
 cior oborto. Abducens so-
 ergo me, procul ab alijs
 auferens, ad aras mihi in-
 clinans, Optima est, in-
 quit, idiotarum priuatio,
 rumque vita, ac pruden-
 tior. Ideo ab insipientia
 cessam

δὲ ἀνα-
 γινώσκ-
 ομεν
 κλίσαν
 cula.
 Secunda
 Dialogi
 pars sci-
 ficatoria.
 Scitatio.
 Tiresias
 descri-
 ptio.
 Tergium
 satio.
 Instat re-
 gando.
 Respon-
 sio.
 Summa
 & corpus
 totius ar-
 gumentum

Luciani.

ἡρώδης

Epicure-
am consi-
deram.

Cochusio

Discessus
ab inferis
& redi-
tus i Gra-
ciam.

Cochusio
Dialogi

cessans alta cogitandi, &
fines & principia inspec-
endi, & vastos hosce syl-
logismos despuens, atque
id genus omnia nugas ex-
stinans, hoc solum in to-
ta vita persequere, ut pre-
sentibus bene compositis
minime curiosus, nulla re
solicitus, quamplurimum
potes, hilaris vitam ridens
que traducas. Hæc quum
dixisset, natus in asphode-
lorum pratum sese corri-
puit. Ego igitur (nam &
nunc vesper erat) age, in
quam, o Mithrobarza-
ne, quid cunctamur? ac
non hinc natus abimus
in vitam? Ad hæc ille:
Conside, inquit, o Menip-
pe, breuem quippe factu-
semque tibi monstrabo
semitam, & me protinus
abduccens in regionem
quandam magis priore
tenebricosam, manu pro-
cul ostendens subobscura
tenuisque, ac velut
per rimam influens lumen,
illud, inquit, Trophonij
templum est, atque illac ad
inferos e Boeotio desen-
ditur, hac ascendes, atque
illico eris in Grecia. Ego
igitur hoc sermone gau-
sus, salutato Mago, diffi-
cile admodum per angu-
stas antri fauces subre-
pens, nescio quo pa-
tho in Lebadiam
perueni.

τῶν ἄλλων εἰς τὴν σφαιρικῶς
ρῶ, εἰς τῆς ἀφροσύνης παυσάμενος
τὴν μυητορολογίην, καὶ τίλη καὶ ἀρο-
χὰς ἐπισκεπτάμενος, κατακλίνουσα τὸ σπ-
ῆρταί τ' ἀνυπολόγητον, καὶ τὰ τοιαῦ-
τα λίθρον ἐκαστάμενος, τοῦτο μέγιστον
ἐξέπαυται θανάτου, ὅπως τὸ παρὸν
εὐθείας, παραφάμενος γὰρ τὰ
πολλά, καὶ κατὰ μὲν ἰωνοδικῶς ἐν
ἀπὸρ, πάλιν ἔρτο κατ' ἀσφοδελῶς
λαμψα, ἐγὼ δὲ καὶ γὰρ ἔδην ὁρῶ
ἔρ, ἔγχε δὲ ὁ Μίθροβαρζάνην φη-
μι, τί σφραγίσαντες, καὶ οὐκ ἀπὸ
αὐτῶν ἐς τὸν εἰς ὅριον καὶ τὰ ταῦτα,
θάψαντες, φασὶν ὁ Μίθροβαρ, ταχέως
γὰρ σοὶ καὶ ἀπελευθερία ἐπαρδῆξαι
ἀπαρῶν. καὶ δὲ ἀπαρῶν καὶ κατὰ
τι κατὰ τὸν ἄλλον σοφιστικῶς
δῆξαι τῇ χερὶ πρὸς τὸν ἄνθρωπον
ροῖ καὶ κατὰ λιπὸν δαυδὸς σφραγίσαν-
τας ἐστὶν ὅριον, ἐκ τῶν, ἐφ' ἡσὶν ἐ-
στὶν τὸ Τροφονίον, καὶ τὸν παρ-
χόν τ' οἱ ἀπὸ κοινοῦ, τὰύτην ἡ ἀπ-
θι, καὶ οὐδὲν ἑστὶν ἐπὶ τῇ μάσῃ, ἐστὶν
ἡ τοῖς ἀνθρώποις ἐγὼ, καὶ τὸ μάγον ἀ-
παρῶν, χαλκῶς μάλα σφραγίσαν-
τες τοῖς ἀνθρώποις, ἐκ οἷς
ἐστὶν ἡ Λεβὰδία
ἡγετομα.

TIMON SI/ VE MISANTHROPOS.

Eraf. Rothero. interp.

Ornatissimo iuris vtriusque Doctori
Thomæ Ruthallo Secretario Re-
gio, post Episcopo Dunel-
mensi, Eras. Rothe.
S. P. D.

Vide quantum audaciæ mihi suppe-
ditet singularis quædam ingenij
tui, morumq; facilitas, humanissime
Ruthalle: qui cum neutiquam igno-
rem te inter Aulicos primores, vel au-
toritate, vel gratia, vel splendore, vel
eruditione præcipuum esse, tamen non
verear meas nugas rudes adhuc, vixq;
e primâ scheda repurgatas ad tuam ex-
cellentiam mittere. Sed quid facerem?
Iam vrgebat nauita, ventos & æstum
nulli seruire clamitans. Itaq; ne nihil
mel

Luciani

mei apud hominem tam nostri studio-
sum relinquerem, id quod tum forte
erat in manibus, Misanthropum misi,
nimirum ad virum vnum omnium Phi-
lanthropotaton. Is est Luciani Dialo-
gus, quo vix alius lectu, vel vtilior, vel
iucundior: versus quidem ille iam pri-
dem ab alio nescio quo: sed ita versus,
vt interpres hoc modo demonstrare vo-
luisse videatur, sese neque Græcè scire,
neque Latine: nec temere adeo quis
suspicietur eum interpretem suborna-
tum esse ab ijs, qui Luciano malè vo-
lunt. Tu nostram hanc audaciam bo-
ni consules, & Erasmus in eorum nu-
mero pones, qui tui sunt amanti si-
mi. Vale, Londini Anno,
D. M. IIII.

ARGVMENTVM.

Hoc Dialogo de diuitijs tractatur.
Quis scilicet verus Diuitiarum vsus
sit, & quomodo retineantur. Quibus
potissimè

potissimum obueniant, & quales reddant possessores. Occasio Dialogi à persona Timonis sumpta est, quem Athenienses, quòd in humanus planè esset, hominumq; congressus ac societatem vitaret, imò etiam publicis malis gauderet, *μωλιχιστὸν* appellarunt: cuius mortui quoque sepulchrum (vt scribit Suidas) inaccessum & inuium factum fuit, cùm mare, tanquam ipsum quoq; perosum illius inhumanitatē, inūdatio ne eam terræ partem, vbi sepultus erat, à reliqua abstractā seclusisset. In quo & tale Epitaphiū. inscriptum fuisse fertur.

*Hic iaceo, uita miseraq; inopiā solutus,
Nomen ne queras sed malè tute peri.*

Huic igitur Timoni similes reddi & diuites, videtur intelligere velle Lucianus, vt pote quos diuitiæ et fastuosos et insolentes, & planè barbaros, efficere cōsueuerunt. Fingit autem ab initio diuitem fuisse, sed ob liberalitatem, & quòd absq; iudicio in quosuis benignus esset, ad paupertatem redactū esse.

Quam

Luciani

Quam rem cū Iupiter ex ipsius querela, qua cū illo exposculādo, in hominū malitiā & ingratitudinē à principio inuehitur, cognouisset: misertus illius, eò quòd & in deos pius fuerat, & multa illis sacra peregerat, diuitē denuo facere statuit, ac Plutū cum thesauro ad ipsum mittit, Qui principio ire detrectat, ostendens illum sua culpa pauperē factum esse, & cum talibus hominib. minimè perdurare se posse, atque æquē ostendisse eos, ut sordidos atq; auaros illos, qui nunquā omnino se utātur. Mediocritate enim utendi se gaudere. Atque hic locus usum diuitiarum, & quomodo cōseruari eadē debeant, docet. Deinde cum Iupiter in sententiā persisteret, atq; ita Plutus ducente Mercurio ad Timonē pficisceretur, inter eundem fingit claudicare, ibi, interrogāte Mercurio, causam eius rei reddit, q; quoties à Ioue mittatur, tardè incedat, neq; videat quorsum eat, neque norit ad quos eat: quoties autem à Dite mittatur, etiā alatū esse, Quo figmento significare videtur

detur, improbos ac malos semper meliorib. successibus frui: probos aut, & à Ioue dilectos, aut nunquã, aut tarde in hac vita felices ac diuites fieri Postremo interrogatus à Mercurio, cur deformis ac pallidus, tãtopere ametur ab hominib. respõdet. Inscitia, ac cæcitate illorũ hoc fieri. Atq; ibi cũ alios affectus suos exponit, quæ omnia postremo actione, & quasi ipsa re cõprobãtur, dũ Timonẽ ab initio, Plutum reijcere atq; auersari fingit, vtpote ex paupertate modestũ ac temperantem iam factum, & agnoscentem superiora mala, in quæ ex Diuitiarum copia inciderat. Mox eundem acceptum eum summa cura asseruare, tumidumq; & insolentem, omnes homines alios vitare atq; contemnere. Additis ad finem etiam adulatoribus, scurris, assentatoribus, sycophãis, fumĩ venditoribus & id genus alijs, qui vt corpus vmbra, sic ipsi diuitias atq; fortunam cõmitantur.

TIMON

Luciani

TIMON, H MISANTHROS
POΣ.

Timon siue Misanthros
pos.

Querela, & ex postulatio
cum Ioue.

Εκποσ
latio cum
Ioue, &
hominu
prauitate
& malitia
inultam
sinat.
προσε
ρδους
αρωικ
και βα
ρδα.
ερωτικ
επικρι
σις ψ
και κ.

○ Iupiter Phili &
hospitalis, sodalitie, domestice,
fulgurator, iusiurandice,
nubicoge, grandisrepe,
& si quod aliud tibi co-
gnomen attoniti Poetæ
tribuunt, maxime quum
hærent in versu. Nam
tum illis tu multinominis
factus, carminis ruinam
fulcis, metrique exples
hiatum. Vbi tibi nunc
magnicrepum fulgur,
grauifremum tonitru?
Vbi ardens, candens ac
terrificum fulmen? Nam
hæc omnia iam palam ap-
paret nugas esse, fumumque
poeticum, nec omnino
quicquam præter nomi-
num strepitum. Sed de-
cantata illa tua arma e-
minis serientia exprom-
ptaque, nescio quo
modo penitus extincta
sunt, frigentque, adeo
ut ne

ΖΩ φίλε και ξινε και
Q ιταρῃ, και ιφισι, και
αερωπητα, και ορκη, και
κρηληγαριτα, και οβριγδουπι, και
επισε αλλοι οι εμβροιτητοι ποικι-
ται καλῶσι, και μελιστα οττα αε-
πορδσι ηρδσ τα μετρα. ποτι γαρ
αυτοις πολυωνυμοι ηνόμεροι ε-
πιδιδας το κίπρον το μετρον, και
αυαπληροις το κελωδσ το ηνθ,
μου. που σοι νυν ε βαρυερομοι ερον
τη, και ε αθαλοσι και αργησι,
και σμορδαλις κορσωνος; απασ-
τα γαρ ταυτα λιρς εδη διακρί-
φρη, και καπνὸς ποιηδὸς ἀτιχῶς,
εξω τῷ πατάγῃ τῶν δυομάτων. το
δὲ αοιδιμόν σου, και ικηδῶν οπλον
και ηρὸ χαρονον, εἰς οἷδ' ὅπως ταλῶσι
επις

πίστις, καὶ ψυχρὸν ἵα, μηδὲ ὀλί-
γοι ἀποθνήσκουσιν ὁρῶντες κατὰ τῶν ἀ-
δικούντων σφραγισμάτων. θάττον
τοῦ τῶν ἐπιπορκεῖν τοῖς ἐπιχεροῦσι
τοῖς ἰσχυροῖς ἐρυαλλίδος φοβηθῆναι ἄν, ἢ
τῶν τοῦ πασπαμῶτος κούρων
φλόγα οὐτὸ δειλόν τινα ἐκπατρί-
σταδι δὲ οὐκ ἔστι αὐτοῖς, ὥς πῦρ μὴ ἢ κα-
πνὸν ἀπ' αὐτοῦ μὴ δειδῆναι, μόνον
δὲ τοῦ οὐδὲν ἀπολαύειν τοῦ πᾶ-
τος, ὅτι ἀναπληθύνονται τῷ ἄσ-
βῳ. ἔστι ἢ δὲ σφραγισμάτων ὅτι καὶ ὁ
Σαλμωνίδης ἀνέβροτον ἐπὶ λῆμα,
ὅτι πᾶν τοῖς ἀπὸ τοῦ ὧν πρὸς οὐτὸ
ψυχρὸν τῶν ὁρῶν Δία, θυμωρῶν
οὐκ ἔστι, καὶ μεγαλαυχῶν μὴ. πῶς γὰρ
ὁ πονεὶ καὶ ἀπὸ τοῦ πᾶτος μὴ ἀνέβροτον
καθόλου, ὅτι οὐτὸ τῶν ἐπιπορκεῖν
ἀκούει, οὐτὸ τῶν ἀδικούντων ἐπιστά-
της, λυμῶν δὲ, καὶ ἀμβλυώτης ἡτῶν
τῶν ἡγούμενων, καὶ τῶν ὧν ἐκκα-
θάρσει καὶ ἀπὸ τοῦ παρῆκτοτος. ἵα
πᾶν ἵα καὶ ἐπὶ καὶ ὁ ξυθυμῶν ὧν καὶ
ἀκμῶν τῶν ὁρῶν, πολλὰ κατὰ τῶν
ἀδικούντων καὶ βλάπτειν ἵα, καὶ οὐ-
δὲ ποτε ἡγῶν τῶν πρὸς αὐτοῖς ἐκκα-
θάρσει, ἀλλ' αὐτοῖς ἡγῶν πᾶτος ὁ κν-
ρῶν ἵα, καὶ ἢ ὡς ἵα ἐπιστάτης,
καὶ ἢ ὡς ἵα ἐπιστάτης, καὶ ἢ ὡς
πᾶτος ἵα ὡς ἵα ἀποβόλις μὴ
πᾶτος ἵα, καὶ ὡς ἵα πᾶτος ἵα

ut ne minimā quidem scin-
tillulam iracundiae aduer-
sus nocentes reliquam ob-
tineant. Itaque citius quivis
ex his qui peieraturi sunt,
extinctum elichnidi metue-
rit, q̃ flammā fulminis cum
ita necantis, adeo titionē
quempiam incutere vide-
ris eis, ut ignē quidem aut
fumū ab illo proficiscētē
nihil quicq̃, formident, uc
tum hoc solū vulneris in-
ferri posse indicent, ut sul-
gine compleātur. Quibus
rebus factū est, ut iam Sal-
moneus tibi sit ausus etiā
obtonare, neq̃ id admo-
dum ab re, quippe aduer-
sus louem usque adeo ita
frigidum, vir ad facinora
feruidus, audaciaq̃ timi-
dus. Quid ni enim faciat,
vbi tu perinde ac sub man-
dragora stertis, qui neque
peierantes exaudias, neq̃
eorū qui flagitia cōmittūt
respectū agas? Excutis au-
tem lippitudinem, & hallu-
cinaris ad ea quæ sunt, au-
resq̃ iam tibi obsurdue-
runt, instar horū, qui etate
defecti sunt. Quid oquidē
cum iuuenis adhuc esses,
actiq̃ animo, vehemēsq̃
ad iracundiam, per multa
in homines maleficos ac
violentos faciebas. Neq̃
tum unq̃ tibi cum illis erat
inducere, sed perpetuo sul-
men erat in negotio, per-
petuo obuiabatur Ae-
gis, obstri-lebat tonitru-
fulgur continenter iaculo-
rum in morem, densissime
ex cūcto loco desolentis

Exten-
sio hyper-
bolica.

A conse-
quentibus
& exten-
sio.

ἐπίκρι-
σις.

ὁ τῶν ἀ-
τίμων.

ἐπίμνη-
σις.

ἐπίμνη-
σις.

Ratio ex
compara-
tio actio-

num etia-
tis utrius-
que.

τὸ πρῶ-
τον.

καὶ πρῶ-
τον.

καὶ πρῶ-
τον.

καὶ πρῶ-
τον.

καὶ πρῶ-
τον.

καὶ πρῶ-
τον.

καὶ πρῶ-
τον.

torquebas, terre quassatio
nes, cribri instar frequētes
ad hec nix cumulari, neq;
nō grādo saporū in morē,
atq; ut tibi moleste disse-
ram, imbresq; rapidi, &
violenti, ac flumen q̄tidie
exundans. Hinc tantū re-
pente Deucalionis ætate
naufragiū ortū est, vt om-
nibus sub aqua demerlis,
uix unica scapula seruire
tur, quę in montē Lycorē
appulit, humani generis
quasi scintillulas quasdam
seruās, unde sceleratius e-
tiam genus in posterū pro-
pagaret. Nimirū igitur di-
gnū secordia premitū ab il-
lis reportas, cum iam nec
facta faciat tibi quisquam,
nec coronas offerat, nisi si
quis obiter in Olympicis
ac ita ne is quidē rem ad-
mo dum frugiferam facere
uidetur, sed priscum quen-
dam ritum magis referre,
ac pene Saturnum, o deo
rum generosissime, te red-
dunt, magistratu abdican-
tes. Omitto loqui, quoti-
es iā templū tuū sacrilegio
cōpilarint, cum tibi etiam
ipsi in Olympicis manus
admoliti sunt. Atq; inter-
ca tu altissimus ille pigri-
tabaris, vel excitare canes
vel vicinos aduocare, vt
auxilio accurrentes illos
cōprehenderent, cum etiā
dum adornarent ad fugā,
sed generosius, Gigantiq;
extinctor, & Titanū vi-
ctor sedebas, quum tibi
cæsaries ab illis circum-
tonderetur, decem cubi-
tulis fulmē dextera tenēs.

Horum

νῆδ' ὄν, καὶ ἡ χιθὼν σφοδρὴν, καὶ ἡ
χάλαζα πνιγνὴν, καὶ ἵνα σοὶ φορη-
τικὴς σφελίγωμας. ὅτε τοί τε θάλασσά
οὐ καὶ βίαιοι, πρὸς αὐτὸς ἐκαστὴν αἰγῶν.
ὅστις τῆλικαὐτῇ ἐν ἀκαρπείᾳ χρόνου
ναυαγία ἐπὶ τοῦ Δουκαλίωνος ἐγί-
νητο, ὡς ὁ πρὸ βρυχίων ἀπάντων κατὰ
Διουκόταν, μόγις ἐν ἡ κῆβ' ὤνι πρὸς
σθαλῶνα προθελόντων τῶν Ληκυρῶν,
ἰσχυρόν ἐκ ἀνθρώπων ἀσπίδατος
σφελυλάτων ἐν ἐπιγινώσκαι καὶ
μείζονος, τοιοῦτοὶ ἀκόλουθα τ' ἔαθεν
μίας τὰ πᾶσι χρεα καμίστη παρ' αὐτῶν
οὔτε θύοντες ἐπὶ σοὶ τῆδος, οὔτε σπ-
φονήτες, ἐμὲν ἄρα πᾶσιν ἐν
λυμπίᾳ, καὶ ὅτι οὐ πᾶν ἀναγκῶνα
πρὸς δόκον, ἀλλ' ἐπὶ τῷ τῷ ἄρα
χρῶν σωτηλῶν. καὶ κατ' ὀλίγον
χρόνον σε, ὅτι θνητὸν καὶ ἀνθρώπου
φάνησι, παρὰ σάμῳ τοῦ τῷ μῆτι, ἐκ λῆ-
γει, ὅτι σάμῳ τῷ σὺ τὸν τῶν σι-
συλῶν σιν, οἱ δὲ καὶ αὐτῶν τῶν χε-
ρας δλυμπιάσιν ἐπιβελήσας, καὶ σὺ
ἐπὶ τῷ τῷ μέτῃ τῷ ἀκνησας ἢ ἀκνησας
τὸς κύνας, ἢ τὸς γείτονας ἐπιπαλῶ-
σα δα, ὡς βουλομένης αὐτῶν αὐτῶν
συλλαβοίσας ἐπὶ συσκαλομένονα
πρὸς τῶν φυγῆν. ἀλλ' ὁ γὰρ αὐτῶν, καὶ
μηδ' ὀλίγον καὶ τιμωρῶν ἐκ
κάθησε, τοὺς πλοκάμους περικαίει
καὶ ἐπ' αὐτῷ, δικάσας καὶ αὐτῶν
ἐχων

ὁ κῶν.

τὰ ἑλβάν
Ja Deu
calionis
naufra-
giū tēpo
re diluvij.

A conse-
quentib;
& euentu

Inuchitur
in homi-
nū ingra-
titudinē,
& impie-
tatem.

ὁ ναυαγί-
σμός.

ἔχοντι τῇ δ' ἐξ αὐτῆς τοῖς ἰσῶ
 θαυμασίῳ πῶς καὶ πόσις καὶ ὄψων
 μὴ παρορῶμεθα; ἢ ποτε καλὰ σφί
 3 τεσπύοντες ἀδικίαν; πόθι Φαίδον
 τὸς ἢ Δουραλίωνος ἱκανοὶ πρὸς οὐ
 τας ὑποδύντων θῆεν το βίν; ἵνα
 40 τὰ κακὰ ἰάσται, τὰ δ' ἄκα, τοι
 σούτους Αθωάων ἐς ὕψος ἄρας, καὶ
 κλυσεύοντες ἐκ ποταμῶν ἀποφύας
 καὶ πᾶσι τοῖς διαμείνοσι ἐκινυμένους
 σκας, μᾶλλον δ' ἀβρόοις ἐς οὐδ' ἔτι
 σίαν τῶν φίλων ἐκχέας τὴν πλῆθον.
 50 ἔπειθ' ἐπὶ τῇ σφί ταύτῃ ἱκανοί μιν,
 οὐκ ἔτι οὐδ' ἐγὼ γινώσκωμαι πρὸς αὐτῶν
 οὐτὶ προσδίδεσκουσιν οἱ τίνας ὑπο
 πῆσιν τοῖς καὶ προσκυνοῦσιν τοῖς,
 καὶ κατὰ ἱμοῦ οὐδ' ἔτι ἀνητημένοι.
 60 ἔλλ' ἔτι οὐ καὶ ὁ δ' ἔτι βαδίζον ἐν τῇ
 70 ἔπειθ' οὐ αὐτῶν, ὁ δ' ἔπειθ' ἵνα σέλω πρὸ
 λαοῦ νεκροῦ ὑπὸ πῆλιν, ὑπὸ τῷ χροῖον
 ἀνατετραμένους παρορῶμεθα, μὴ
 80 δ' ἀναγινόντες, οἱ δ' ἐκ καὶ πόρρωθεν
 ἰδόντες, ἔσθ' οὐ ἐκτείνονται, δυν
 σάμενοι καὶ ἀποπρόσπορον θίαμα
 90 ὁφείδω ὑπολαμβάνοντες, τὸν οὐ
 πρὸ πολλῶ σωτήρα καὶ οὐδ' ἐγὼ τῇ οὐ
 τῶν γινώσκωμαι, ὅστις ὑπὸ τῶν κα
 κῶν ἐπὶ ταύτῃ τῶν ἰσχυρίων πρὸ
 πόλιν, ἵνα τὰ μὴ δ' ἰσχυρίων,
 100 ἐγὼ γινώσκωμαι τῶν γινώσκωμαι δ'
 βολὰς τῶν, τῇ δ' ἡμῶν καὶ τῇ
 110 δ' ἡμῶν

Horum igitur, o preclare,
 quis tandem erit finis, que
 tu adeo secure despicias?
 Aut quando de tantis ma
 3 leficijs poenas sumes?
 Quot Phaethontes aut
 Deucaliones, satis idonei
 sint ad expiandam in
 exhaustam mortui iniqui
 tatem? Etenim ut de com
 munibus sileā, de ijs que
 mihi acciderunt dicam,
 quoniam tam multos Athe
 nientes in sublime eiecer
 40 rim, ex pauperimis diui
 tes reddiderim, cunctisque
 quotquot opus haberet,
 suppeditarim, imo semel
 50 universas opes in amicos
 iuvando effuderim, simu
 l atq; his rebus ad inopia
 deveni, iam ne agnoscor
 quidē ab illis, nec aspicere
 dignantur me, qui dudum
 reverebantur, adorabāt,
 meorū de pultu pendebāt.
 60 Quod si quando per viā in
 grediēs, forte fortuna i co
 tu quēpiā incidero, pinde
 ut euerfam hominis iā o
 lim defuncti statuā, ac tem
 poris lōgitudine collapsā
 pretereūt, quasi ne norint
 quidē. Alij uero & proful
 70 cōspecto me, alio sese de
 torquēt, existimantes sese
 laupicariū, abominā dūq;
 visurus spectaculū, quem
 nō ita pridē seruatorē &
 adiutorē suū esse prēdica
 bāt. Itaq; prementib ma
 lis ad extrema redactus
 consilia, ligone arcepto,
 80 terram exerceo quaremis
 eductus obolis, atq; hic
 cum solitudine, cumq; li
 gone philosophor. Pœ

αὐτῶν

Defectū
 a deneru
 liquere
 la ad spē
 ciam.

δολορ
 κα.

ἐκκα
 σία

εὐ
 rū de quē
 bus ipse
 meritis.
 Distribū
 tio.

Quot
 montē

Luciani

Epilogus
per ex-
hortatio-
nem.

Interro-
gatio.

τὸ πῶν,
actus cor-
poris &
dicta.

προσα-

πορευ-

φία Ιου-

νις, &

Mercurij

Qualitas

habitus

actus, si-

tus dicta

Dubita-

tio conie-

cturalis

Personæ

descrip-

ptio, &

occafio

dialogi.

Nomen

& facta

Animi &

fortune

bona.

περί-

interim lueri mihi videor
factura, quod posthac nō
intuebor plerosq; præter
meritum secundis fortunæ
successibus utentes. Nam
illud uel maxime urit. Iam
igitur tandem aliquando
Saturni Rheæq; proles,
excussio profundo iho,
grauiq; somno (nam Epi-
menidem quoq; dormiē-
do uicisti) denuo iactato
fulmine, aut ex Oeta re-
daccenso, ingenti reddita
flamma, iram aliquā stren-
nui illius ac iuuenilis Iouis
ostende, nisi vera sint quæ
a Cretensibus de te, tuaq;
sepultura feruntur. Iup.
Quis hic est Mercuri, quē
audio sic vociferantem
ex Attica, ad Hymettum
in radice montis, horri-
dus totus, ac squalidus.
pellesq; hircina amictus; fo-
dit autē, ut arbitror, nam
pronus incubit homo lo-
quax & cōfidens, mirū ni
philosophus est, neq; enī
alioqui adeo impia, nefa-
riacq; in nos fuerat dictu-
rus. Mer. Quid ais pater,
an nō nosti Timonē Eche-
cratidis filiū Colyntēsem?
Hic nimirū est, qui nos sæ-
penumero in sacris legiti-
mis cōuiuio accepit, ille re-
pente diues factus, ille qui
totas Hecatombas, apud
quē splendide Ionialia fe-
sta conuenuimus agitare.
Iup. Heu quzenam ista re-
rū cōmutatio! hiccine ho-
nestus ille, diues, quē tam
frequenter cingebāt ami-
ci? Quid igitur accidit, ut
hoc sit habitu? squalidus,

απυμ-

δικέλλη προσφιλοσοφῶν ἰταῦθα.
τὸ πῶν μοι δοκῶ κορδαίνην, μακρὴ
πῶς πολλὰ παρὰ τὴν ἀξίαν
ἔπραττοντας. ἀνιερὸτόρον δὲ τὸ
γὰρ ἔστι πῶς οὐκ ἔξέροισιν καὶ Ρέ-
ας ἱεῖς, τὸν βαθὺν τοιοῦτον ὑπὸν ἀπο-
σεσάμηνος, καὶ νύδυμον, ὑπὲρ τὰς
ἐπιμνήδων γοῶν κινεῖσθαι, καὶ ἀ-
ναρρίπισκας τὸν κορδαίνον, ὃς ἐκ τῆς
Οἴτης ἐναυσάμηνος, μεγάλῃ πονί-
σας τὴν φλόγα, ἐπιπείξω ἵνα χρ-
λὴν ἀνδρώδους καὶ νεοικῆς Διὸς, εἰ μὴ
ἀληθὲς ἐστὶ τὰ ὑπὸ Κρητῶν πορὶ σου καὶ
ἐκ τῆς σῆς ταφῆς μυθολογοῦμαι. Ζ.
τὶς ὅστις ἐστίν, ὦ Ερμῆ, ὁ κικρυῶς ἐκ
τῆς ἀτλῆς, παρὰ τὸν Ὑμηττὸν ἐν
τῇ ὑπὸ τῆς, πινάρου ὁλοῦ καὶ αὐ-
χμῶν, καὶ ὑποδιδόχους: σκάπῃ δὲ
οἶμαι, ἐπικικρυῶς, λάλῃς ἀνθρώπων
καὶ θαρσύνῃ, ὑπὲρ φιλοφροῦν ἐστίν, ὃς ἂν
ἔσταις ἀσπίδους τῆς λείας δεινῆς καὶ
ἐμῶν. Ερ. τί φῆς ὦ πάτερ: ἀγνοῶς
Τίμωνα δὲ Εὐκρυατίδου, τὸν κορυττῆρα
οὗτος ἐστίν ὁ πολλάκις ἐμᾶς καὶ ἐν
ρῶν τιλείων ἐσάβας, ὁ νεόπλουτος,
ὁ πᾶς ὅλας ἐκατόμβας, παρ' ὧν λαμ-
πρῶς οἰάσθην ἰορτάζειν τὰ διάσια.
Ζ. οὐ. φῶς τῆς ἀλλαγῆς ὁ καλὸς ἐκεί-
νος, ὁ πλούσιος, πορὶ ὅν οἱ τοσοῦτος
φίλοι: τί πᾶθων ἔν ταιούτους ἐστίν,
αὐχμηρὸς, ἀπυμῶς, καὶ σκαταῶδης
καὶ

καὶ μεθ' οὗτος ὡς ἴσκειν, οὕτω βαρύν-
ου καταφρόνῳ τῶν δίκαιων. Ερ,
οὕτως ἢ μὴ ἐπὶ τῇ χηρείᾳ ἐπίπλο-
υσαι αὐτῇ, καὶ φιλοκαρῶναι, καὶ ὁ πρὸς
τὸς δολέμους ἀπαντας οἶκτο· ὡς δ'
ἀλλοθὶ λόγῳ, ἄνοια καὶ δόξα καὶ
ἀκείσια πρὸς τοὺς φίλους, ὅς οὐ συ-
νίσαι, κόραξι καὶ λυγρῇ χαλεπότητι.
ἀλλ' ὑπὸ γυνῶν τοσούτων ὁ παρὰ
δολέμων κερόμενος τὸ ἔπαρ, φίλος
εἶναι αὐτὸς καὶ ἱταύρους ὦρε, ὑπ'
δουλοῖα τῆς πρὸς αὐτὸν, χλευώντας
τῇ βορᾷ, οἱ δ' ἐπεὶ τὸ δόξα γυνώσκοντες
ἀκείβδῃ, καὶ πόριπράχοντες, ἃ περ καὶ
μυλῶς ἐν τῷ ἀμύρῳ σκωτῶς, καὶ τῷ
πονίῳ μάλα ἐπιμυλῶς ὥχοντο, αὐτοὺς
αὐτὸν καὶ τὰς ῥίξας ὑποτατταμένους
ἀπολίποντες, οὐδ' ἐπιδόκοντες ἐπ'
οὐδ' ἐπιδόκοντες, πόθεν γὰρ ἢ
ἐπικυρῶντες ἢ ἐπιδόκοντες ἐν τῷ
μυλῷ, ὅτε ταῦτα δίκαιότης καὶ δὴ
φθορία, ὡς ὁρᾷ ἀπολιπὼν ὑπ' αὐ-
τοῦ τὸ ἄσυ μισοῦ γλωσσοῦ, μετα-
χλῶν τοῖς παρῶν, ὅτε οἱ πλουτῶν-
τες παρ' αὐτῶν, μάλα ὑπόδοκτοι
παρὰ τῶν, οὐδ' ἐπιδόμα ἢ τίμωρ
καταπῶ ἀδύνατος. Ζεῦ, καὶ μὴ οὐ
παρὰ τῶν ἀνδρῶν, ἐπὶ ἀμυλῶν. ὅτε
κότα γὰρ ἡ γυνάκτα δυνάμει, ἐπὶ
καὶ ὁμοία πονήσομεν εἰς καταπῶν
κόλαξιν ἐκείνῳ, ἐπὶ ἀμυλῶν ἀν-
δρῶν

xerumnotus, fossor condu-
 ctarius, vti cōiicio, cū tam
 grauē ligoñē gerat? Mer.
 Ad hunc modū illum quo
 dammodo probitas euer-
 tit, atq; humanitas, & in
 omnes quicūq; egerēt mi-
 sericordia. At reuera ve-
 cordia potius facilitasq;
 nullusq; in suspiciōdis ami-
 cis delectus, q̃ppe qui neu-
 tiquā inrellaxerit, sese cor-
 uis lupis que largiri. Quin
 magis cū a uulturibus tam
 multis miser iecur erode-
 retur, amicos esse eos &
 socios iudicabar, quasi be-
 neuolentia erga sese affice-
 rent, cū illos epulæ magis
 caperēt. Ergo posteaq; of-
 fa penitus nudassent, circū-
 rolassentq; deinde si qua
 medulla luberat, hāc q̃q;
 admodū diligēter exuulsi-
 sent, aufugerunt, exsuecū
 & radicitus defectū desti-
 tuentes, adeo ut postea ne
 agnoscant quidē, aut aspi-
 ciant, tantum abest, ut sint
 qui suppeditent, inpartis-
 antq;. Has ob res fossor et
 fago, vt uidēs, opertus pel-
 liceo urbē prae pudore su-
 giens, mercede terrā exer-
 cet, aduersus ingratos atra-
 bile stomachatur, qui qui-
 dem sua benignitate diti-
 ti, admodū fastuose nunc
 prætereāt, ac ne nomē qui-
 dem an Timon uocēs, nō
 uerint. Iup. Atq; profecto
 uir neutiq; fastidiendus, ne
 que negligēdus, & iure o-
 primo indignat, qui ijs tan-
 tis ī malis agat. Quare sce-
 leratos istos adulatores
 ipsi q̃q; fuerimus imitati, si

Causarū
 indigna-
 tio,
 Reddito-
 earum.
 i. Non li-
 beralita-
 te sed par-
 simonia
 diuitias
 retineri.
 tū iū-
 Cāv/a uē
 xā.
 Cōclusio
 in iuxta
 os Io-
 uis.
 Promittit
 ultio-
 nem.

i. Non liberalitate sed parsimonia diuitias retineri.

τὰ ἐκ
βάν]α κα
κά.

Conclusion

ἐκείνης
 τῆς ἰσ-
 τῆς.

**Promittit ultio,
nem.**

Luciani

Causa.

Occupatio.

Digressio in uincula in Athenien sium mo res & philosophos cōtinens excusatio nē negle cti Timonib.

Cōclusio occupa tionis. Mandatū dōis.

Commi natio.

εἰ μὴν neglecterimus, qui tantū taurorū & caprarū pinguisimas quasq; nobis iuris adoleuerit. Quā nū nidor, etiā dum mihi in narib. residet. Tametsi ppter negocia & turbam maximā peierantiū, tū uī, nō iure agentū, neq; non aliena rapientū, præterea ob formidinem quā mihi pariūt sacrilegi, q quidē tū multi sunt, tum obsequatu difficiles, adeo ut ne mini mū quidē nos cōniuere si nant. Iampridē pfecto ad Atticā regionē oculos de torsissem, maxime postea q̄ philosophia & de ver bis digladiationes apud istos increbuerunt, ita ut pugnātib. inter se istis uociferantibusq; ne exaudire qdē mortaliū uota liceat. Vnde mihi necessū est, uat auribus obturatis sedere, aut dirūpi ab eis, cōficiq; q uirtutē quādā, & incor porca quēdā, merasq; nu gas ingenti uociferatione cōnectūt. hęc in causa fue rūt, ut hūc quoq; neglexe rim, cū haud mediocrit de nobis sit meritis. Quod reliquū est Mereui, tu Plu tū adducēs, quantū potes ad istū abeas. Porro Plu tus una secū ducat et The saurū, & utriq; apud Ti monē pseuerēt. Neq; usq; adeo facile demigrent, et in amfū q̄ maxime rursus il los p bonitatē ex edibus exegerit. Ceterū de palpo nibus illis, atq; ingratitu dine qua in hūc sunt vsi, in posterū consultabo, pce

φός τοσαῦτα τούτων τὴ καὶ αὐτὸ πιότατα καύσονται ὁμῖν ἐπὶ τῶν βωμῶν. ἔν γοῦν ἐν ταῖς ῥήσι τῶν κήσων αὐτῶν ἔχω, πλὴν ὑπ' ἀχα λίας τὴ καὶ θορυβῶ πολλῶν ἢ ἰπποκρίτων καὶ βιαζομένων καὶ ἀρπαζόντων, ἔτι δὲ καὶ φοβου το παρὰ τ' ἰσορροπυνοῦνται. πολλοὶ γὰρ ὕβρι καὶ δυσφύλακτοι, καὶ οὐδὲ ἐπ' ὀλίγον καταμῦσαι ἡμῖν ἱφιασί, πολλὰ ὅσα χρόνον οὐδ' ἀπέβλεψαι εἰς τῶν Ἀττικῶν, καὶ μάλιστα ἐξ ὧ φιλοσοφία καὶ λόγων ἱριδὸς ἐκπύλασαι αὐτοῖς. μαχομένον γὰρ πρὸς ἀλλήλους καὶ κτηχερότοι. οὐδὲ ἰπποκρίτης τ' οὐ γὰρ. ὥστι ἢ ἐπιβουλεύματα καὶ τὰ ὅσα καθ' ἡδυσ, ἢ ἰπποκρίτης πρὸς αὐτὸν ἀρετὴν εἶνα καὶ ἀσώματα καὶ λέρου μεγαλή τῇ φωνῇ ξυμπερόσονται. οὐδὲ ταῦτα τοι καὶ ποτο ἀμοληθῆναι σωίσαι πρὸς ἡμᾶς, οὐ φαῦλ ὄντα. ἔμοιγε δ' εἰ Πλῦτον ὃ Ερμῆ παρὰ λαβῶν, ἀπὸ παρ' αὐτὸν κατὰ τάχος. ἀγίτω δ' ὃ Πλῦτον καὶ εἰ Θησεον ρόρ μιν αὐτῶ, καὶ πρὸς αὐτὸν ἔμμε πο παρὰ τῶν τίμωνι, μὴδὲ ἀπαλη λατρίδωσιν οὐτο ῥεθίδαι, καὶ ὅτι μάλιστα ὑλὸ χρηστότης αὐτοῖς ἐκδιώ καὶ αὐτοῦς τ' οἰκίας. περὶ δὲ τῶν καὶ λάκων ἐκένον, καὶ τῆς ἀχαλίας, ἢ ἰπποκρίτης πρὸς αὐτὸν, καὶ αὐτο

οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν, καὶ δὴ πάλιν δῶσον
 σὴν, ἵνα δῶν ἡ καρδία τὸν ἱσχυρὸν
 σὺ κατὰ τὴν γὰρ αὐτὴ καὶ ἀπο
 σομαίνουσι ἐπὶ δὴ ἀκτίνος αἱ μί
 ηται, ἐπὶ τὴν φιλομυθίαν ἐκόντι
 σα πρὸς τὴν τὸν θρασυῶς ἀναξαρ
 ρου, δὲ ἵππαρχος τοῦ δὴ μιλῆται, μὴ
 ἔλως ἐπὶ αὐτὸς ὁμῶς τὸς θεοῦ, ἀλλ'
 ἐκείνου μὴ δὴ μαρτυροῦν. ὑποβίβ
 γὰρ αὐτὸ τὴν χεῖρα Περικλῆς. δὲ
 καρδία αὐτὸ τὸ ἀνάκαον παρὰ
 φας, ἐκείνο τε κατὰ φασί, καὶ αὐτὸς
 ἐλίζου δὴ συντηρίδης παρὰ τὴν πῶ
 πται. πάλιν ἵκανον ἐν ἐθῶς καὶ αὐ
 τη τιμωρία ἐστὶν αὐτοῖς, ἐν ὑπερπλ
 ῦντα τὴν Τίμωνα δὴ δῶσι. Ερ. οἷον
 ἐν τὸ μέγα κικρυῖνα, καὶ δὴ ληρὸν
 αὐτὸ, καὶ θρασυῖν, οὐ τοῖς δὴ καὶ οὐ
 σι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὸν ὁμιλῶν
 το χρύσιμον, ἰδού γὰρ αὐτὴν μάλα
 πλεῖστον ἐκ πονηρίας κατὰ δῶσι
 δὲ τίμων, βοήσας καὶ παρρησιασμέν
 ος ἐν τῇ ἐχθρῇ, καὶ ἐπιστάται τὴν
 Δία, ἐπὶ δὴ σιωπῇ ἵστανται ἐπικρυ
 φῶς, ἐπὶ δὴ ἵστανται ἀμύθητον.
 Ε. ἀλλ' ἵνα δὴ ἐπὶ ἀπὸ τοῦ οἱ μὴ
 παρ' αὐτῶν. Ζ. διὰ τί δὲ ἔσται Πλ
 τι, καὶ ταῦτα ἐμὲ κελύουσιν; Πλ.
 ὅτι καὶ Δία ὁρῶν αὐτὸς ἐμὲ, καὶ ἐξ
 φέρει, καὶ ἐπὶ πολλὰ κατὰ μὲν, καὶ
 ταῦτα παρ' αὐτῶν ὁρῶν φέρει ὄντα.

καὶ

nasque daturi sunt, simulat
 que fulmen instaurauero.
 Nam fracti sunt in eo recu
 sa cuspide duo e radijs ma
 ximi, cum nuper audius
 in sophistâ Anoxagorâ ia
 cularer, qui suis familiari
 bus suadebat, nullo pacto
 esse ullos nos, qui dij vo
 caremur. Ac illū quidem
 errore nō feriebā, propter
 rea quod Pericles obsēta
 manu eum protexerit. Ce
 terum fulmen in Castoris
 ac Pollucis templū detor
 tum, tum illud exussit, tū
 ipsum parū absuit, quin ad
 saxum comminueretur.
 Quanquā interim vel id
 supplicij satis magnum in
 istos fuerit, si Timouem
 cōspexerint egregie locu
 pletem factū. Mercurius.
 Quantū habet momenti
 altū vociferari, & obstre
 perū audacemque esse? Idem
 non itis modo qui causas
 agunt, uerum etiā, qui vo
 ta faciunt conducibile. En
 mox e pauperissimo diues
 euaserit Timon, qui se im
 precādo clamosum & im
 probum præstiterit, Io
 uemque reddiderit atten
 tum. Si uero silentio fodif
 set nutās, etiā nūc foderet
 neglectus. Pla. At ego Iu
 piter haudquā ad istū re
 diturus sum. Iup. Quid ita
 nō rediturus optime Phu
 te, præsertim a me iussus?
 Plutus. Quoniā p Iouem
 iniuria me affecit eiciens,
 & in multa fragmēta disse
 cans, idque quum illi pa
 ternus essem amicus, ac
 ne pene dixerum, fuscinis

Excusa
 tio quæ
 nō statim
 puniat
 nocentes
 iocosa.

Corre
 ctio.
 ἐπιφάν
 μα, αὐ
 δακες at
 que im
 probos
 fortunam
 iuuare.

Ratio.

ὁ δὲ
 αἱ.

Detrecta
 tio Pluti
 a qualita
 te perso
 nae.

Ratio.

Luciani

ex edibus extrahit, nec aliter quam ij, qui e manibus ignem abijciunt. Num rursus ad istum ibo, parafitis, adulatoribus & scortis donandus? Ad eos me mitte, o Iupiter, qui munus intellecturi sint, qui amplexari, quibus equidem in precioso sum, & maiorem in modum exoptatus. Achi stupidi cum inopia commercium habeant, quam nobis anteponunt, ut ab ea accepto sago pelliceo, ligoneque, sat habeant, quum quatuor lucrantur obolos, decem talenta contemptim donare soliti. Iupiter. Nichil istiusmodi posthac in in te facturus est Timon, quippe quem ligo abunde satis corripuerit, nisi prorsus nullum dolorem sentiunt illius ilia, quod oporteat te pro penuria preoptate. At tu mihi querulus admodum uideris esse, qui nunc Timonem incuses, quod tibi patesactis foribus libere permiserit uagari, neque includens, neque zelotypus in te. Porro alias diuersa de causa in diuites stomachabare, cum diceres te ab illis repagulis, clauibus, ac signorum obiectaculis impressis ita fuisse conclusum, ut ne prospicere quidem in lucem, tibi liceret. Id igitur apud me deplorabas, affirmans prefocari te nimis te nebris,

καὶ μόνον οὐχὶ διατρέχειν με ἑξέσθαι τῆς οἰκίας, καθάπερ οἱ ἑπὶ τῷ χαρδὶ ἀπορρήπτου ὡντός. αὐτοὶ οὖν ἀπὸ λῶα, παρασείτοισι καὶ κόλας καὶ ἰσάρας παραδόντες ὁρῶντες ἔπ' ἐκείνους ὃ Ζεὺς πέμπει με, τοὺς αἰδοσόμενους τῆς διαρκείας, τοὺς κτείνοντας, οἳ τίμιον ἔχον καὶ πορίσθηναι τῷ, οὗτοι δὲ οἱ λάροι τῇ πωλίσῃ ἐνέσσωσιν, ὅρ' προτιμᾶσιν ἡμῶν, καὶ διφθόρῳ καὶ αὐτῆς λαβόντες, καὶ δίκυλλαν ἀγαπᾶτωσαν ἄθλιον, τίς ταρὰς ὁβολοὺς ἀποφθόροντός, οἱ δὲ καταλάντους διαρκᾶς ἀμυλᾶντι προΐεσθαι. Ζεὺς. οὐδὲν ἔπ' τοιοῦτον ἔτίμων ὀργᾶσται πρὸς σὲ, πάντοτε γὰρ αὐτὸν ἡ δίκυλλα πεπαιδαγωγῶσιν, ἡ μὴ παντέκασιν ἀνάλγητος ἔστω δούλῳ, ὃς χεῖν σὲ ἀπὸ τῆς πωλίας πωρεῖσθαι, οὐ μὴ τοι πάντοτε μὴ μοιρῶν ὡνά μοι δοκῇ, ὃς νῦν μὴ τὸν Τίμονα ἀπὸ τῆς, διότι σοι τὰς θύρας ἀνεκτετάσας, ἡφίστημι πρὸς τὴν ἐλευθερίαν, οὐτὲ ἀποκλέσθαι, οὐτὲ μισθωτῆν. ἄλλοτε δὲ τὸν αὐτίον ἡ γανάκτης κατὰ τῶν πλεονείων, κατακτελεῖσθαι λίγον πρὸς αὐτὸν ὑπὸ μοχλοῖς καὶ κλασί, καὶ συμβῶν ἰσχυροῦς, ὃς μεδὲ παρακρύψαι σοὶ ἐστὶ τὸ φεῖδωσθαι ἐν ταῖς γούναις ἀποδύσθαι πρὸς με, ἀποπνίξαι

Clausula
querelę
Petitio
cū cōpa-
ratioe p-
digorū,
& avaro
rū usum
diuitiarū
in medio
critate cō-
sistere

Inficiatio

Ratio.

ἰπτιμί-
σι.

A cōpara-
tione, &
est sordi-
dori de-
scriptio.

Comme-
morat
querelas
Pluri.

ποπύγαν λίγον ἐν πολλῷ ῥέσκε-
 τος, καὶ εἴτε ποτὶς ὤχρως ἤμιν ἐφάνη
 καὶ φρεσίνδους ἀπάλλαις, σωλασσε-
 κὼς τῶν δεικνύλων πρὸς τὸ εἶναι
 συλλογισμῶν, καὶ ἀποφάσσεαι ἀπὸ
 λῆν, εἰ καὶ ῥῆ λάβοιο παρ' αὐτῶν. καὶ
 ὅλως τὸ πρῶμα ὑποδιδάσκον ἐδὶ
 καὶ ἐν χαλκῷ, ἢ σιδηρῷ θαλάμῳ,
 καθάπερ τὸν Δαναῶνα παρθενὸν
 δια, ὑπ' ἀκριβοῦς καὶ καμποῦροις
 παιδείας τοῖς ἀναφροσύνοι, τῷ τῷ
 κος καὶ ῥέ λογισμῷ, ἀτοπαρῶν πο-
 ῖν ἐφασκε αὐτὸς, ὁρῶντας μὲν ἐν
 πρὸς αὐτῶν, ἐξὸν δὲ ἀπολαύειν εἰ το-
 μῶντας, εἰδὲ ἢ ἀλίστα χρῶνται
 τῷ ῥέ, κυρίως γὰρ ὄντας, ἀλλὰ φε-
 λῶν ἐν ἐρηγορότε, ἐς τὸ συμῶν καὶ
 τὸν μοχλὸν ἀσπερδισμυκτὶ ἐλίσσον-
 τας, ἐκ τῶν ἀπόλαυσιν οἱ μῶνται,
 εἰ τὸ αὐτὸς ἀπολαύειν ἔχει, ἀλλὰ εἰ
 μὴ μὴ μὴ ἐλίσσοντα τὸ ἀπολαύσαις,
 καθάπερ δὲ ἐν τῇ φάτιν κύνε, μὴ τὰ
 αὐτῶν ἐλίσσοντα τῶν κρινῶν, μὴ τὰ
 εἰς ἢ παρ' ἐπιδίτιν ἐκ τῶν κρινῶν. καὶ
 πρὸς ἐν γὰρ καὶ παρ' ἑλῶν αὐτῶν
 φράδμῶν καὶ φυλαττόντων, καὶ τὸ
 κακώτατον αὐτοῦ ἐπιδιδάσκοντων
 ἀγνοούντων δὲ εἰς κατάρτα οἱ
 κῆτος, ἢ οἱ κρινῶν, ἢ παρ' ἐπιδίτιν ὑπὸ
 σιδηρῶν, ἐκ παρ' ἐπιδίτιν τὸν κα-
 κῶτατον καὶ ἐκ τῶν κρινῶν ἀπολάου,

nebris, &oque pallidus
 nobis occurrebas, & cu-
 ris confectus, digitis etiam
 num ex assiduo colligen-
 di, coaceruandiq; vfu con-
 tractis, contortisq; quod
 si quando daretur oppor-
 tunitas, aufugiturum quo-
 que ab illis te minitabare.
 In summa, rem supra mo-
 dum acerbam iudicabas
 in greo ferreoue thalamo.
 Danaes exemplo, virginem
 nem assenari atque a sce-
 lestissimis educari pæda-
 gogis, senore & compu-
 to. Proinde absurde face-
 cere aiebas hos, quod te
 præter modum adama-
 rent, cum liceret vero frui
 non auderari, neq; quum
 ipsis esset in manu, amore
 suo secure veterentur, sed
 vigilēs obseruarent, ad si-
 gnum ac seram oculis nun-
 quam conniuentibus, ne-
 que visquam dimotis sem-
 per intuetes, abunde ma-
 gnum fructum arbitrâtes,
 non quod ipsis fruendi fa-
 cultas adesset, sed quod ne
 mini fruendi copiam fa-
 cerent, non aliter quam in
 præsepî canis, nec ipse ve-
 scens hordeis, nec equum
 famelicū id facere sinens.
 Quineniam ridebas istos,
 qui parcerent & assuetu-
 rent, & (quod esset absur-
 dissimum) ipsi quidem si-
 bi subtraherent vereren-
 turq; contingere, vt aut
 sceleratissimus famulus,
 aut dispensator, aut liber-
 rorum pædagogus sur-
 tim subiret, ludibrio habi-
 tutus infelicem & inama-

ἀφ' αὐτοῦ
 οἱ.
 ὁμοίως
 οἱ.
 Quo mi-
 hi fortu-
 na, si non
 concedi-
 tur uni.

Luciani

Εὐδαίμονο

Ἀπολογία.

Propositio.

Ratio.

συγγραφή.

κρίσις.

ὅτι τὰ πό

δοῦναι

ἀφ' ὧν

αἱ.

Εὐδαίμονο

Probat

mediocri

tatem.

Amplifi

cat simili

ordine.

hilem herē, quem postea
sinat ad fuliginosam, & o-
ris angustū lucernulam, ac
fistulosam scirpulum usu-
tis inuigilare. Quid itaq;
an non iniquum, cum hec
quondā incusaueris, nunc
in Timone diuersa his cri-
minari? Pluto. Atqui si
rem vere perpenderis, v-
tumque me iure facere iu-
dicabis. Nam & Timo-
nis ista nimia lenitas, ne-
gligētia potius, haud be-
nevolentia, studiumque
quod ad me pertinet, me-
rito uideatur. At e diuer-
so, qui me ostijs ac tene-
bris inclusum seruabant,
id agētes, quo scilicet cras-
sior, saginatiore, ac vehe-
menter corpulentia onus-
sus euaderem, quum in-
terim neque ipsi continge-
rent, neq; in lucem produ-
cerent, ne vel aspiceret a
quopiam, hos dementes &
consumetiōs in me iudi-
cabam, quippe qui me ni-
hil cōmeritiū tot in uincu-
lis cogerent situ carieque
putrescere, haud intelligē-
tes, quo mox demigrent,
me alij cuiuspiā, cui fortuna
lauerit, relicturi. Nec hoc
igitur probō, sed ne illos
quidē, qui nimis facile mi-
hi maris admouēt. Sed q;
(quod est optimū) medio-
critate utant, uti nec prorsus
abstineāt, neq; penitus
profundant. Breui illud per-
sionem considera Iupiter,
si quis ubi puellulam &
formosam lege duxisset
exorēt, postea neque ob-
sequi, nec ubi cōmuni re-
luctipia

πρὸς ἄμαυρον τὴν καὶ μερόεσμον λαφ-
χρίδιον, καὶ δι' ἀλίον θρυαλλίδιον,
ἰπαρχοῦν ἐάσαι τοῖς τῶν κα-
πῶν οὐκ ἔστιν, πάλιν δὲ σὺ ταῦ-
τα ἀπαῖσαι, καὶ δὲ τῶν ἡμεῶν τῶν
ἐν τῇ καὶ ἐπικαλῶν; Πλούτ. καὶ μὴ
ἴτε τὰ λυθῶν ἐξαιτῶσαι, ἡμεῶν σοι
ἐλθόντα οὐδὲν τοιοῦτον. τὸν γὰρ Τίμο-
νον τὸ πᾶν τοῦτο ἀναμίειν, ὡς
μαλὶς, καὶ οὐκ ἐννοικῶν, ὅτι πρὸς ἐ-
μὲ ἀκρίτως ἂν δοκίμῃ, τοῖς τε ἀν-
τάκτοις ἐν θυμῷ καὶ σκοτῇ φρε-
σὶ λατῶν ὅπως αὐτοῖς παχύνει
γαστρίμην καὶ πικρῶν, καὶ ὑπερβό-
ρει ἐπιμεινόμενοι, οὗτοι προσεκλή-
μενοι αὐτοῖς, οὗτοι ἐς τὸ φῶς προά-
γοντας, ὅτι μὴδ' ἐφ' ὅσον πρὸς πῶν,
ἀνοήτως ἐν ὁμίῳ αὐτῶν καὶ ὕβρις, καὶ
δὲν ἀδικῶντα μὴ ὑπὸ τοσούτοις δὲ
σμοῖς κατασφύοντες, ὡς ἀδύνατον ὅτι
καὶ τὴν μετὰ ἀπίστων ἄλλω πᾶσι τῶν
ἐν δαίμονι καὶ καταλιπόντες, οὗτοι
δὲ ἐκείνοι, οὗτοι τὸν πᾶν προχέ-
ρυν ἐς ἐμὲ τοῦτοι ἐπικαλῶν, ἀλλὰ ἐν-
ὅπως ἄριστον ἐς μέτρον ἐπιθέσονται
ταῖς τῶν πράγματι, καὶ μὴ ἀφ' ὅσον
νυν ἐπαρῶν, μὴτε προσημύειν
ἐλθόν. σκοπὴ δ' ὅτι οὗτοι, πρὸς τῶν
ἐπὶ νόμῳ γέμει γυνώσκοντες νόμον καὶ
ἐπὶ νόμῳ, ὡς τε μὴτε φυλάττει, μὴτε
ἐλθόντων τοῦ παρὰ πᾶν, ἀφ' ὅσον καὶ
βελτίον

Luciani

αὐτὸς οὐκ ἔστιν ἄλλος
 ἰδὼν.
 ἢ πρότερον
 ἔστι.
 Tergiuersario.
 ἢ ἔκδοτος
 αὐτὸς κατὰ
 πλεονεξίαν.
 ἀδελφεὶ
 τίς τῆς
 ἐντολῆς.
 ἀποφύγετε
 φησὶ πρότερον
 σακεῖν.
 παρακίε
 λδουσι.
 ἀσθενέστε
 γὰρ.
 Respon-
 sio ad ro-
 gationē.

Hecce duntaxat inhiant au-
 ro, alteri uero dum his ceu
 Phynco cibos Harpyize
 ipsis e faucibus eripiunt.
 Sed abhi iam, Timone
 multo post hac usurus cor-
 datiore. Pl. an ille aliquan-
 do desinet me ceu forami-
 noso cophino, priusquam
 omnino influxerim, data
 opera exhaustire, quali co-
 netur occupare, quod mi-
 nus insuam, veritus ne si
 copiosius infundar, ipsum
 undis obruam? Quo fit,
 ut in Danaidum dolium
 aquam mihi videar allatu-
 rus, frustra que infusus;
 vase non cōtinente liquo-
 rem, imo prius prope
 modum effuso quod in-
 fluit, quam influxerit. Ad
 eo latus dolij hiatus ad
 effusionem, ac liber exi-
 tus. Iup. Proinde inhia-
 tum illum obturauerit,
 perpetuamq; perstillatio-
 nem sistere studuerit, te
 propediem effuso, facile
 inueniet sagum rursus &
 ligonem in fece dolij, sed
 interim abite, atque illum
 d uitem reddite. At tu
 Mercuri fac memineris,
 ut rediens Cyclopas ex
 Aetna tecū adducas, quo
 fulmen cuspidē restituta
 resarciat. Nam eo no-
 bis acuminato opus fue-
 rit. Mercurius. Eamus.
 Plut. Quid hoc? Num
 claudicas? E quidem igno-
 rabam o præclare, non
 cæcum modo verumet-
 am claudum esse. Plut.
 Atqui non hoc mihi per-
 petuum Mercuri, verum
 si quan-

κινωτόν μου ἔστιν ἡ χρυσίον οἱ δὲ
 καθάπερ ὁ Φηδύς, ἀπὸ τῆς φάρυγγος
 τῶν προφῶν ὑπὸ τῶν ἀρπυγῶν ἀφαί-
 ρουμένων· ἀλλ' ἀπὸ τῆς σφραγίδος
 ῥῥ παραπολὺ τῇ Τίμῳ ἐνδοξόμα-
 νος. Πλ. ἔκδοτος γὰρ ὡς πᾶσι τῶν
 δαυδρὶ ἐκ κοφίνου τεινυμένων, πρὶν
 ὅπως ἐσφηνώσῃ κατὰ σφραγίδα
 ἐξουτλήσῃ, φθάσαι βυλάμηνος· ἵνα
 ῥολῶ, μὴ ὑπὲρ αὐτῆς ἀπαισῶν ἐπι-
 κλῶσθαι αὐτὸν, ὅστις ἐστὶν τὸν Ἰ Δαναΐ-
 δων πίθον ὑποφορέσθαι μοι δοκῶ,
 καὶ μάτρω ἐκ αὐτῆς εἶναι, τοῦ κύντος μὴ
 εἰσόντος, ἀλλὰ πρὶν ἐσφηνῆαι χαλδῶν
 ἐκχυθῆναι τὸ ἐπὶ ῥῥόντι οὕτως
 ἐν ῥῥόντι πρὸς τὸν ἐκχυσιν ἐκχυ-
 νὸς τοῦ πίθου, καὶ ἀκλύτῳ ὑποφύσῃ.
 Σ. ἔκδοτος μὴ ἐμφράξῃται τὸ κινω-
 νὸς τῆς τοῦ, καὶ ὅς ἐστι ἀπὸ ἀπαισῶν
 ἵνα, ἐκχυθῇ τὸν ἀφ' ὧν αὐτῶν καὶ
 τὸν δίκαιον ἐν τῇ πυγῇ τῶν πίθου.
 ἀλλ' ἔκδοτος ὅδε, καὶ πλεονεξίαν αὐ-
 τὸν. σὺ δ' ἐμνήσθης ὡς Ἐρμῆς ἱππιδῶν,
 πρὸς ἡμᾶς ἄρτι τὸς κύκλωτας ἐκ τῆς
 αὐτῆς, ἵνα τὸν κινωτὸν ἀκινώσῃ
 τὸν ἐπισκιδύσασθαι, ὅς ὅδε γὰρ τὴν
 γαίαν αὐτῇ δαυδόμεθα. Ἐρ. πρῶτος
 μὴ ὁ Πλῦς. τί τῆς ὑποσκάσσε-
 ῖς ἐκλεθῆς με ὡς γονιάδης οὐ τυφλὸς
 μόνον, ἀλλὰ καὶ χαλὸς ὢν. Πλῦ.
 οὐκ

οὐκ αὖτις τοῦτο ἔρμῃ, ἀλλ' ὁ πότος
 μὲν ἔπειτα πῦρὰ πῖνα περιφθίει ὑπὸ
 τοῦ Διὸς, οὐκ οἶδ' ὅπως βραδὺν ἐ-
 μι καὶ χολὰς ἀμφοτέρω, ὥς μόλις
 τελεῖν ἐπὶ τέρμα, προηράσσαντ' ὅ-
 τινος τοῦ περιμίνοντ'. ὁ πότος δ'
 ἀπ' ἀλλὰ τῆς δαίης πῆλυν ὅτ' αὖ πο-
 λὺ τῶν ὀφείων ὠκύτερον ἄμα γούμῳ
 ἐπὶ οὐδὲν ἢ ὁσπληγῆς, καὶ ὅτ' αὖ δὴν ἀνακ-
 ρύττωμαι νοσηκῆς ὑπὸρπηδύσας τὸ
 πᾶσιον, οὐδ' ἰσθύνω τινος τ' ὅτι αὖ
 τῶν. Ἐρ, οὐκ ἀληθὲς πάντα φῆς. ἐγὼ
 δὲ καὶ πολλοὺς ἂν ἐπὶ ἔχαιμι θί,
 χθὲς μὲν ἐπὶ ὀβελὸν ὅστις πρίσθια
 βρόχον ἰσχυρότερος, ἄφρω δ' τῆς μερο-
 πλυσίνης καὶ πολλοὺς ἐπὶ λόντων
 βύλινους ἐξελάνοντας, οἷς ἐπὶ καὶ
 ὅτ' ὑπὲρ ξὺ πᾶσι, καὶ ὅμως πορ-
 φυροὶ καὶ χρυσόχαρὸς περιδύχοντες,
 ἐπὶ αὐτοῖς περιστρίβοντες εἶμαι, ὅτε μὴ
 ὅτι αὖ πλυντοσιν. Πλού, ἰσθύνω τοῦτο
 ἐπὶ ὅτ' ἔρμῃ, καὶ ὅτ' αὖ τοῖς ἐμὲν πο-
 τος ἐπὶ βελίῳ τῷτο, ἐπὶ δ' ὅτ' αὖ, ἀλλ' ὁ
 Πλούτος ἀποδείλμας παρ' αὐτὸς, καὶ
 πλυντοσιν καὶ μεγαλόδοτος καὶ
 αὐτὸς δὲ, δαδὲ γὰρ καὶ ὅτ' ὀνόματι.
 ἐπὶ δὲ αὖ τοῖς ματοκιδίωσι δὲ,
 καὶ παρ' ἰσθύνω πρὸς ἰσθύνω, ἐπὶ δὲ αὖ
 τὸν ἐμβάλλοντες καὶ κατασκευάζοντες
 ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ, φερὲν δὲ ἀράματα
 καὶ ἐπὶ ἐπὶ, καὶ ὅτ' αὖ καὶ ἐπὶ ἐπὶ
 ἐπὶ ἐπὶ

si quando proficiscor a Io-
 ue missus ad quempiam,
 tum nescio quo pacto tar-
 dus sum, & viroque clau-
 dus pede, ita ut egre ad
 meta perringere queam,
 sene nonnunquam inter-
 rim factio, qui me oppre-
 ribatur. Porro cum disce-
 dendum est, alatum uide-
 bis multo auibis celerio-
 rem. Vnde fit, ut vix iam
 amoto repagulo, ego iam
 preconis voce victor pro-
 nuncius, saltu stadium transi-
 mensus ne videntibus qui-
 dem aliquoties spectato-
 ribus. Mer. At ista quidē
 haud uera narras, imo ego
 tibi permultos cōmemo-
 rare queam, quibus heri
 ne obolus quidem erat
 quo restim emerēt, statim
 vero hodie diuites & cum
 ptuosos in albo cultu au-
 rigantes, quibus ante ne
 alcellus quidem suppedita-
 rit. Ij tamen purpurati au-
 rumq; manibus gestantes
 obambulant. Qui ne ipsi
 quidem, opinor, credere
 possunt, quin per somniū
 diuites sint. Plu. Istæ ac-
 tia res est Mercuri, neque
 enim tū meis ipsius ingre-
 dior pedibus, nec a Ioue,
 sed a Ioue ad istos trāssin-
 tot, qui & ipse nimirū o-
 ppi largitor est, ac magna
 donā, id qd ipso et iā no-
 mine declarat. Itaq; quies
 est mihi ab alio ad alium de-
 migrandū, in tabellas mihi
 cūct me, ac diligenter obli-
 gantes sarcinē in morem
 sublati transportat. Inter
 ea defunctus ille alicubi in

ὁ πότος
 δ'

Obie-
 ctio.

ὁ πότος
 καὶ πᾶσι
 τὰς πότις

ὁ πότος
 αὖ καὶ
 καὶ τὸν πότον

καὶ τὸν πότον

Luciani

Heredi
patre.

τὰ ἴα
βάττα
wācin
betler
reich
wirt
fā nie
mand
mitjm
naber
fōmen

ædium tenebrosa parte
iacet, vetere linteo in ge-
nua iniecto testus, de quo
feles digladiantur. Porro
qui me sperauerāt obtine-
re, in foro opperiri hian-
tes, nō aliter, quam hirun-
dinem aduolantē stridentes
pulli. Deinde ubi signum
detractum est, & linteus il-
le funiculus incisus, aper-
taq; tabellæ, iamq; no-
mus dominiū pronunciat
est siue cognatus quispiā,
siue adulator, siue seruus
obscenus, qui puerili
obsequio sauerē emerue-
rit, etiam tum mento sub-
rasso, pro uarijs & opipa-
ris voluptatibus, quas illi
iam excoierus suppeditaue-
rat, ingens scilicet præmiū
ferens generosus quisquis
ille tandem fuerit, nō nun-
quam me ipsis cum tabel-
lis arceptū, fugiens adpor-
tar cōmutato nomine, vt
qui modo Pyrrhias aut
Dromo, aut Tibius, iam
Megacles, aut Megaby-
zus aut Protarchus appel-
letur. Cæterū illos nequic-
quam hiantes, seque mu-
tuū intuentes relinquit, ac
uerū lucrū agentes, qd e-
iusmodi Thymus ex inti-
mo sagine sinu sit elapsus
q nō parū magnā efca de-
uorat. At hic repente to-
tus in me irruēs, homo ui-
te mūdioris atq; elegāio-
ris rudis, pingui, illorac-
cute, q cōpedes etiā dum
horreſcit, et li qs præteries
loco increpet, arrectis ſtet
auribus, quicq; pistrinum,
pinde uti icplū adoret, nō
est

σικταίνῃ τὸν τῆς οἰκίας πρόκοττα,
ὑπὲρ τὰ χόνα]α παλαιὰ τῇ ὀδῶν σκε-
πόμενῃ, περιμάχῃ τῆς γα-
λαῦς, ἡμὶ δὲ οἱ ἐπιπλάττοντες, ἐν τῇ
ἀγορᾷ περιμένοντα κελωσόντες, ὅσο
πρὸ τῶν χελιδνῶν προσπιπτόμεναι,
τετηγότες οἱ νοστοῖοι, ἐπὶ δ' ἂν ἢ τὸ
σημῶν ἀφαιρηθῇ, καὶ τὸ λίγον ἔγγρα-
φῇ, καὶ ἡ δὲ ληστὴ δουλοχρῆ, καὶ ἀνακ-
ρυχθῇ μου ὁ καιὸς δισπότας, ὅταν
συγγαῖς τις, ἢ κόλαξ, ἢ καταπύραν
οἰκίτης, ἐκ πασδίκων ἡμῶν, ὑπερυ-
ρμηῖν ἢ ἐπὶ τῶν γνάθων, ὅτι τοιαῦ-
των καὶ πονοβλαπῶν ἔστιν, καὶ ὅταν
ἔξωρος ὡς ἡ ἐνερπησὶς αὐτῶν μέγα
τὸ μῖθωμα ὁ γοναῖα ἀπολασθῇ.
ἐκδῶν μὲν ὅς περ ἂν ἢ τοῦ ἀρπα-
σάμεν καὶ αὐτῇ δειλῶ θίβει φέ-
ρον, ὅτι τὸ τίς πυρρῆς ἢ ἄδμων
ἢ ἢ πβίς, μεγακλῆς ἢ μεγαβύος,
ἢ πρῶταρχος μιννομαδῆς, τὸς μέ-
τῳ κελωσόντας ἐκείνους εἰς ἀλλήλους
ἀποβλεπόντας καταλιπὼν, ἀλαβῆ-
αῖον αἰς πένθος, οἷος αὐτὸς ὁ θυῖς
ἢ ἐκ μυχρῆ σαχίνης δειφύων,
ἢ ὀλίγον τὸ δέλιον καταπίων, ὁ δὲ
ἐμπιστὼν ἀφρόως ἐς ἡμὶ ἀπερόπ-
η καὶ παχυδέρμης ἀφρόως, ἐπὶ
τῶν πιδῶν πεφικώς, καὶ ὁ παειδῶν
ἄλλως μετῄξει πρὸς ὁρθίον ἱφίσας τὸ
ἦ καὶ τὸν μυλῶνα, ἴσως ἂν ἀνὰ

807

ροι προσκυμαίν, ὅκ' ἐπ' φορητὸς ἐσ-
 τοῖς ἐντυγχάνουσιν, ἀλλὰ τόν τι ἐ-
 λδουδρὺν ὑβρίῃα, καὶ τὸν δ' ἠμοδόν-
 λην μετρητὸν ἀποπρόμνητον, ὃ καὶ
 αὐτὸν τὰ τοιαῦτα ἔχουσιν, ἄχρ' ἔτι ἢ
 ἐς τοῦ εἰδέναι π' ἱμνισδὸν, ἢ ἱπποτρο-
 φίας ἐπιθυμίας, ἢ κόλαξι παραδόν-
 τας ὁμνύουσιν ἢ μὲν ὁμοφρόντων
 μὴ Νιρίως εἶν' αὐτόν, ὁμοφρόνων δ'
 ἢ Κίχροων ἢ Κόοφον, σωματώτερον
 δ' τὸ Ὀδυσσεύς, πλουσιώτερον δ' συ-
 ναμα Κροίσων ἱκκαδίστα, ἐν' αἵματι
 ἢ χροὺν ἀθλίου ἱκχίῃ τὰ κατ' ὀλίγους
 ἐκ πολλῶν ἱππορικῶν καὶ ἀρκαγῶν καὶ
 πρηνυγῶν σωμαλιγμῶνα ἔρ. αὐτὰ
 πν' ἄχρ' ὅν φησι τὰ γιγνώσκω, ὅπου
 καὶ δ' ἔτι αὐτόπην βαδίζῃ, πῶς οὐ
 τῷ τυρλὸς ὡς ἐρίσκει τῷ δ' δ' ὅν, ἢ
 πῶς οὐ σφραγίσκει, ἢ οὐ αὖ σ' ὅ
 Ζεὺς ἀποσέλλῃ, κρίνει ἔτι καὶ πλου-
 τῆρ' ἀξίους; Πρωῦ, οἷον γὰρ ἐρίσκει
 με οἷον πῆς ἔστι; ἔρ. μὰ τὸν Δία οὐ
 πάντ, ἢ γὰρ Αἰετὶδὲν καταλιπὼν,
 ἱπποτικῶν καὶ Καλλιῶν προσέβη καὶ
 πολλοῖς ἄλλοις Ἀθηναίων, ὃ δ' ὁ βο-
 λῶν ἀξίους, πλὴν ἄλλὰ τί πράττει
 ταπεινοφύς; Πρωῦ, ἄνω καὶ κάτω
 πλουτῶμαι περὶ αὐτῶν, ἄχρ' ἔτι λάθω
 πρὶ ἱμνισδὸν, ὃ δ' ὅς, ὅς τις αὖ πρὸ τῶς
 μοι πόρτιν χη ἀπαγαγὼν, πρὸς αὐ-
 τὸν ἔρχεται τὸν Εὐμῶν, ἐπὶ τῷ πα-
 ρελόγῳ

est deinceps tolerandus ijs
 quibusdā uinit, & verū &
 ingenuos afficit contume-
 lia, & conseruos flagris ce-
 dit, experiēs, num & libi
 huiusmodi liceant, donec
 aut scortulo cupiam irretit-
 tus, aut equorū alendorū
 studio captus, aut adula-
 toribus sese permittens,
 deierantibus Nūco formo-
 siorem esse, Cestrope Co-
 droue generosiorē, calli-
 diorē Vlyssē, unum autem
 vel sedecim pariter Crae-
 sis opulentiorē, momēto
 tēporis semel profundat
 infelix, quæ minutatim
 multis ex periurijs, rapi-
 nis, flagitijs fuerant colle-
 cta. Mercurius. Ista ferme
 sic habent, uti narras, ve-
 rum ubi tuis ipsius ingre-
 deris pedibus, qui tandē
 cæcus cum sis, uā inueni-
 re soles? Aut q̄ dignoscis,
 ad quosinā Iupiter te mise-
 rit, dignos illi uisus qui di-
 uitijs abundant? Pl. Enim
 uero, credis me reperire
 istos ad q̄s mittor? Merc.
 Per Iouē haudquāq̄. Ne
 que enim alioqui Aristide
 præterito, ad Hipponicū
 & Calliā accessissem, cum
 ad alios Atheniēses, homi-
 nes ne obulo quidem esti-
 mandos. Cæterū qd facis
 quandoquidē es emissus? Pl.
 Sursum ac deorsum cir-
 cūcursans obierro, donec
 imprudens in quempiā in-
 currero. Hic autem quis-
 qs ille sit, qui forte primus
 me nactus sit, abducit, ac
 possidet, te Mercuri pro
 lucro præter spem subie-

Male par-
 ta male
 dilabunt.

ἐπὶ τῷ
 σι.
 Noua po-
 sitio.

Negati-
 ua respon-
 sio.
 Ratio.

Respon-
 sio affir-
 mativa.

Luciani

ἑρμῆς Ἄτο uenerans atque ado-
ρά. rans. Mercur. Num ergo
 fallitur Iupiter, qui quidē
 credas ex ipsius animi sen-
 tentia, ditari abs te hos,
 quos ille dignos existima-
λύσις rit, qui ditescerent? Pluto.
ποιούκῃ Et iure quidem optimo
 fallitur o bone, quippe q-
 uum me cecum esse non
 ignoret, emittat vestigatū
ἀπολύ. rem usque adeo repertū
γία. difficilem, & iam olim e-
 vita sublatā, quā ne Lyn-
 ceus quidem facile inueni-
 ret, quē nimirū adeo ob-
 scura sit ac minuta. Itaque
 cum rari sint boni, simpro-
Clansula bi porro in ciuitatibus o-
 mnia obtineant, oberrās
 facile in huiusmodi mor-
ἑρμῆς tales incurro, ac retibus il-
ρά. lorū illigor. Mercurius.
ἀποκρί. At qui sit, vt quoties eos
σις, quia do Pluto deferis, celeriter aufugias,
 videat. quum vix sis ignarus?
 Interroga Pluto. Tum demum acu-
 tio cauiæ tum cerno, pedibusq- uar-
 cur tot ha- leo, vbi ad fugam tempus
 beat a- inuitat. Mercurius. Iam
 mantes. illud quoque mihi respon-
ἀντίθεω de, qui sit, vt quum sis o-
σις. culis captus (dicendum
 enim est) præterea palli-
ἀντίθεω dus, postremo claudus,
 tam multos habeas aman-
παραδῆ tes, adeo vt omnes respi-
 ciant in te, & si potiantur,
γλαστό. felices videantur, sin fru-
δης ὀνό strentur, non sustineant ui-
 uere? Ex his equidem nō
οὐμῶς. paucos noui, qui sic per-
 dite te amarint ut se aereo
 e scopulo piscosi in æquaq-
 ris alta, præcipites abiece-
 rit, rati fastidiri sese abste-
 ppieterea quod illos nullo
 pacio

φαλόγῳ τοῦ κερδίζοντι προσκυῶνται,
 Ἐρ. ἄκῃρ ἱξήπατι τῷ ὀζόνι, οἱ ὀμῶ
 νος αἰ κατὰ τὰ αὐτῶν δακτύλα πλα-
 τίαν ὄσους αὖ οἴηται τῷ πλατύνει
 ξίλους; Πλῶ. καὶ μάλα δικαίως ὁ
 γὰρ θὲ γὰρ τυφλοὶ ὄντα ἐξ ὁδῶ ἐπι-
 πον ἀμαρτῆσοντα δυσδύρῃον οὐ-
 το χρεῖμα καὶ πρὸ πολλοῦ ἐκλίσαν
 πὸς ἐκ τῆς εἰσῆς, ὅπου ἐστὶ ὁ Δηγκόνις
 αὖ ἐξ ὁδούρου ῥαδίας, ἀμπαρὸν οὐτα
 καὶ μπαρὸν ὅρ. τοιγαρὲν ἅτε τὸ μῆ-
 ἀγαθὸν ὁλίγων ὄντων, πονηρὸν δὲ
 πλείων ἐν ταῖς πόλεσιν τὸ πᾶν ἐπὶ
 χόντων, ῥαδὸν ἐς τὴν τοιούτην ἐμπί-
 πῃσιν περὶ ὧν, καὶ σαγλωδύομαι πρὸς
 αὐτῶ. Ἐρ. ἔτα πῶς ἐπεδ' αὖ κατελί-
 πης αὐτὸς, ῥαδίας φούγῃς, ἐκ ἐξ ὁδῶ
 πλὴν ὁδῶν; Πλῶ. ὅξυδ' ὁρῶντες τὸτα
 πῶς καὶ ἀρτίπης γήνομαι πρὸς μόν-
 ῃον τὸν καρὸν τ' φουγῇς. Ἐρ. ἐπὶ δὲ
 μοι καὶ τῷτο ἀπόκρισαι, πῶς τυφλὸς
 εἶ, ἐρῶσιντα γὰρ, καὶ προσέειπε ὡχρὸς
 καὶ βαρὺς ἐκ τοῖν σκιῶν, τοσούτους
 ἐρεσὶς ἔχῃς, ὅστις πάντας ἀποβλή-
 πει εἰς σὲ, καὶ τυχόντας μὲν ὑβδα-
 μοιρῇν οἴωμαι, ἐξ δὲ ἀποτύχουσιν, ἐκ
 ὁδῶ χιῶμα ἵδνται. οἷον γὰρ πᾶσις ἐκ
 ὁλίγων αὐτῶν οὐτῶ ὅν δυσδύρῃον
 ὄντας, ὅστις καὶ εἰς βαθυκύτια πόνο
 τον φέρωντο, ἔρριπται αὐτοὺς, καὶ
 πηρὶν κατὰ κλίμακα ὑπὸ ῥοαδίας
 τομίζοντο

οὐ μίσηται ὑπὸ σοῦ. Ἄπειρόν οὐδὲ
 ὁ ἄρχὸν ἰσχυρὰ αὐτοῖς. πλὴν ἀλλ
 ἀ καὶ σὺ ἂν, ὅ οἶδ' ἔστι, ὅτι ὁμοῦ ὅ-
 στας ἂν ξυμῆς σάουτο, κερύβαν
 ἂν αὐτοῖς, ἰσχυρὰ ὅσους ἰσχυ-
 ραμένους. Πλ. οἶδ' γὰρ ὅ ὅσον, οἶ-
 ὅς ἐστι ὁ ἄλλ' αὐτοῖς χολὴν ἢ τυ-
 φλὸν ἢ ὅ ἄλλα μοι προσίσται. Ερ.
 ἀλλὰ πῶς ὁ Πλῦς, ἢ μὴ τυφλὸς καὶ
 αὐτὸς πάντας αἰσῖς Πλῦ. ὁ τυφλὸς ὁ
 αἰσῖς, ἀλλ' ἢ ἄγνοια καὶ ἢ ἀπάτη, αἱ
 περὶ αὐτὸν κατέχουσιν τὰ πάντα, ἰσχυ-
 ραί (ἔστιν αὐτοῖς). ἔστι ὃ καὶ αὐτοῖς ὡς
 μὴ καὶ ἄπασι καὶ ἀμορφος ἔστιν, προσ-
 σπῆζον πορθητὴς ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ,
 διαχέου καὶ λιθοκόλλητον, καὶ ποιο-
 κίλινδρος, ἰσχυρὰ αὐτοῖς. οἱ ὃ
 αὐτοῖς προσώπων οἰόμενοι ὁ ἄλλ' τὸ
 κάλλος, ἰσχυρὰ, καὶ ἀπόλλωται
 μὴ ἰσχυρὰ αὐτοῖς, ὡς ὁ γὰρ πῶς
 αὐτοῖς ἰσχυρὰ αὐτοῖς, ἰσχυρὰ ἰσχυ-
 ρα. δὴλον ὅτι κατὰ γινώσκον αὐ-
 τῶν ἀμεινότητον τὰ ταλαιπῶτα,
 καὶ ἰσχυρὰ αὐτοῖς καὶ ἀμεί-
 ρον προσμάτῳ. Ερ. τί ὅν
 ὅ ἔστι αὐτῶν ἔστι πλῶντον γὰρ
 οἰόμενοι, καὶ τὸ προσώπων αὐ-
 τὸ πεινῶν, ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ,
 καὶ ὅν πῶς ἀφαιρῶν αὐτοῖς, ὅ ἄλλ'
 τῶν αὐτῶν κεφαλῶν ἢ τὸ προσώ-
 πον προσώπων ὅ γὰρ αὐτὸ καὶ τῶν
 ἀγνοῖ

paſto reſpexiſſes. Quan-
 quam ſat ſcio, tu quoque
 fateberis, ſi quo modo ti-
 bi ipſi notus eſ, fuere iſtos
 qui eiufmodi amore ſunt
 dementati. Plut. At enim
 credis me, qualis ſum, ca-
 lem iſtis videri, nempe
 claudum aut cæcum, aut
 ſi quid aliud a deſt mihi vi-
 e. j. Mer. Quid nio Plute?
 niſi forte & ipſi omnes
 cæci ſunt. Pl. Haud cæci
 quidem, o optime, verum
 inſcitia errorq; quæ nunc
 occupant omnia, illis
 offundunt tenebras, ad
 ad hæc ipſe quoque per
 omnia deformis ſum, per-
 ſona vehementer amabili
 teſtus inaurata, gemmiſq;
 picturata, ac verſicolori-
 bus amiſtus eis occurreo,
 at illi rari ſeſe natini vultus
 venuſtateſp aſpicere, amo-
 re capiuntur, & pereunt
 non porientes. Quod ſi
 quis me toto corpore re-
 nudatum illis oſtenderit,
 dubio procul futurum ſit,
 ut ſeiſpſi damnent, qui
 tantopere cæcutierint,
 adamantes res nequiquam
 amandas ac ſcedas. Me.
 Quid ergo poſteaquam
 eo peruentum eſt, ut iam
 diuites enaſerint, iamque
 perſonam ſibi circumpo-
 ſuerint, ruſſum falluntur.
 Adeo ut ſi quis illis de-
 ſtrahere conetur, pene ca-
 piat porius, quam perſo-
 nam abijciant? Neque
 enim verſimile eſt etiam
 cum illos ignoret, aut
 braſſentiam eſſe formam
 & quæ

Luciani

quæque intus cuncta inspe-
xerint. Pl. Ad id non pa-
rum multe res, o Mercuri,
mihi sunt adiuncto. Mer.

Que nam? Plu. Simulacra
qui me primum nactus
est, apertis foribus exce-
perit, cūculū una mecum
introit elatio, uerordia,
iactantia, mollities, vio-
lentia, dolus, atque alia
item innumerabilia, a qui-
bus omnibus posteaquē est
animus occupatus, iam
admiratur quæ neutiquā
sunt admiranda, & appe-
tit ea quæ sunt fugienda, &
me cunctorum illorū par-
tem ingressorum malo-
rum stupuit, illorum fatel-
lorio vallatum, quiduis po-
tius passurus, quam vti
me compellatur rejicere.

Mer. Vt leuis ac lubricus
es Plute, retentu difficilis
ac fugax, neque villam præ-
bens ausam certam quo
præsus tenere, sed nescio,
quomodo anguillarum ac
serpentum in morem in-
ter digitos elaberis At e-
dijunctio paupertas uiscosa
prensus facilis, totoque cor-
pore mille vncos gerit ha-
mos, ut qui tetigerint, illi-
co hæreant, nec facile queat
auelli. Verū interea dum
nugamur, rem haud parua
omissimus. Pluto. Quam?

Mer. Nempe quia thesau-
rum nō adduxerimus, qd
uel in primis erat opus.

Pluto.

ἀγνοῶν ἀκός, αὐτὰς δὲ ἐπὶ χεῖρας
ἢ ὁμορφία ἐστίν, ἔνδοθεν τὰ πάντα
τα ὁρῶντας. Πλούτ. ἔκ δὲ λίγα ὧ ἔρ-
μῃ, καὶ πρὸς τὸ τό μοι σωμασθῆναι
ταῖς. ἔρ. τὰ πῶτα; Πλούτ. ἰκασθέν-
τες ἐν τυχαῖν τὸ πρῶτον δρακιδίσκας
τὸ θύρου ἐσδελχισάμεν, συμπαρα-
σέρχεται μετ' ἐμοῦ λαθόν ἢ τύφος
ἢ ἄνοια ἢ ἢ μεγαλαυχία, καὶ ἢ
μαλακία, ἢ ὕβρις, ἢ ἀπάτη, καὶ ἔλ-
λα ἄτ' αὖ μυσταὺς πὸ δὴ πύτῳρ ἀ-
πάντων καὶ αὐθιγῶν τὴν χεῖρ, θάψα-
μάς τ' ἐν τῇ θαυμασῇ, καὶ ὁρίεται
τὸ φεβυλῶν, καὶ μετ' ἢ πάντων ἰκάνει
πατόρα τῶν ἐστειληθέντων κακῶν
τίθηπαι, διορυφοροῦμενοι ὑπ' αὐτῶν
καὶ πάντα πρὸς τόπον πάθειν ἂν ἢ ἔ-
μὲ πρὸς αὐτὴν ὑπομένειν ἂν. ἔρ. ὡς δὲ
λῆος εἴδ' ἡ πλῆτος, καὶ ὀλιωρὸς καὶ δύφ-
σκάθικτος καὶ σφραγιστικὸς, ἐδιδί-
σκον οὐ πελαδῶν περιχόμενος βιβά-
σκον, ἀλλ' ὥσπερ ἐν χέλεος ἢ οἱ ὄφεις
σφραγὶς τὸ δακτύλων δρακιδίσκας ἔκ
ὅθεν ὅπως ἢ παύει δ' ἐμπαλιν ἐξ αὐ-
δῆς τῆς καὶ ὀλιωρὸς, καὶ μυρία τὰ ὄν-
κισσα ἐκπιφυκότες ἐξ ἀπάντων τῶν
σώματι ἔχουσι, ὡς πλησιάζουσιν αὐ-
τοῖς ἐχέμεν, καὶ μὴ ἔχον ῥαδίως
ἀπολυθῆναι, ἀλλὰ μεταξὺ ἑδὴ φαν-

ἀρῶντας ἢ αὐτῶν πρᾶγμα ἢ μικρὸν δίδελαθαι. Πλούτ. τὸ πῶτον; ἔρ.
ἄτι τῶν θεσσωρὸν οὐκ ἐπηγαγόμεθα, οὐδὲρ ἔδωκε μάστιγα.

Πλούτ.

ἀρῶντας ἢ αὐτῶν πρᾶγμα ἢ μικρὸν δίδελαθαι. Πλούτ. τὸ πῶτον; ἔρ.
ἄτι τῶν θεσσωρὸν οὐκ ἐπηγαγόμεθα, οὐδὲρ ἔδωκε μάστιγα.

Πλούτ.

ἀγνοῶν ἀκός, αὐτὰς δὲ ἐπὶ χεῖρας
ἢ ὁμορφία ἐστίν, ἔνδοθεν τὰ πάντα
τα ὁρῶντας. Πλούτ. ἔκ δὲ λίγα ὧ ἔρ-
μῃ, καὶ πρὸς τὸ τό μοι σωμασθῆναι
ταῖς. ἔρ. τὰ πῶτα; Πλούτ. ἰκασθέν-
τες ἐν τυχαῖν τὸ πρῶτον δρακιδίσκας
τὸ θύρου ἐσδελχισάμεν, συμπαρα-
σέρχεται μετ' ἐμοῦ λαθόν ἢ τύφος
ἢ ἄνοια ἢ ἢ μεγαλαυχία, καὶ ἢ
μαλακία, ἢ ὕβρις, ἢ ἀπάτη, καὶ ἔλ-
λα ἄτ' αὖ μυσταὺς πὸ δὴ πύτῳρ ἀ-
πάντων καὶ αὐθιγῶν τὴν χεῖρ, θάψα-
μάς τ' ἐν τῇ θαυμασῇ, καὶ ὁρίεται
τὸ φεβυλῶν, καὶ μετ' ἢ πάντων ἰκάνει
πατόρα τῶν ἐστειληθέντων κακῶν
τίθηπαι, διορυφοροῦμενοι ὑπ' αὐτῶν
καὶ πάντα πρὸς τόπον πάθειν ἂν ἢ ἔ-
μὲ πρὸς αὐτὴν ὑπομένειν ἂν. ἔρ. ὡς δὲ
λῆος εἴδ' ἡ πλῆτος, καὶ ὀλιωρὸς καὶ δύφ-
σκάθικτος καὶ σφραγιστικὸς, ἐδιδί-
σκον οὐ πελαδῶν περιχόμενος βιβά-
σκον, ἀλλ' ὥσπερ ἐν χέλεος ἢ οἱ ὄφεις
σφραγὶς τὸ δακτύλων δρακιδίσκας ἔκ
ὅθεν ὅπως ἢ παύει δ' ἐμπαλιν ἐξ αὐ-
δῆς τῆς καὶ ὀλιωρὸς, καὶ μυρία τὰ ὄν-
κισσα ἐκπιφυκότες ἐξ ἀπάντων τῶν
σώματι ἔχουσι, ὡς πλησιάζουσιν αὐ-
τοῖς ἐχέμεν, καὶ μὴ ἔχον ῥαδίως
ἀπολυθῆναι, ἀλλὰ μεταξὺ ἑδὴ φαν-

ἀρῶντας ἢ αὐτῶν πρᾶγμα ἢ μικρὸν δίδελαθαι. Πλούτ. τὸ πῶτον; ἔρ.
ἄτι τῶν θεσσωρὸν οὐκ ἐπηγαγόμεθα, οὐδὲρ ἔδωκε μάστιγα.

Πλούτ.

ἀρῶντας ἢ αὐτῶν πρᾶγμα ἢ μικρὸν δίδελαθαι. Πλούτ. τὸ πῶτον; ἔρ.
ἄτι τῶν θεσσωρὸν οὐκ ἐπηγαγόμεθα, οὐδὲρ ἔδωκε μάστιγα.

Πλούτ.

ἀρῶντας ἢ αὐτῶν πρᾶγμα ἢ μικρὸν δίδελαθαι. Πλούτ. τὸ πῶτον; ἔρ.
ἄτι τῶν θεσσωρὸν οὐκ ἐπηγαγόμεθα, οὐδὲρ ἔδωκε μάστιγα.

Πλούτ.

ἀρῶντας ἢ αὐτῶν πρᾶγμα ἢ μικρὸν δίδελαθαι. Πλούτ. τὸ πῶτον; ἔρ.
ἄτι τῶν θεσσωρὸν οὐκ ἐπηγαγόμεθα, οὐδὲρ ἔδωκε μάστιγα.

Πλούτ.

ἀρῶντας ἢ αὐτῶν πρᾶγμα ἢ μικρὸν δίδελαθαι. Πλούτ. τὸ πῶτον; ἔρ.
ἄτι τῶν θεσσωρὸν οὐκ ἐπηγαγόμεθα, οὐδὲρ ἔδωκε μάστιγα.

Πλούτ.

ἀρῶντας ἢ αὐτῶν πρᾶγμα ἢ μικρὸν δίδελαθαι. Πλούτ. τὸ πῶτον; ἔρ.
ἄτι τῶν θεσσωρὸν οὐκ ἐπηγαγόμεθα, οὐδὲρ ἔδωκε μάστιγα.

Πλούτ.

Πλ. θάρρα τίς τίς γὰρ ὦνται, ἐν τῇ γῇ
αὐτὸν καταλείπων διδύχρμα παρ
ὑμᾶς, ἐπισκέψαι ἑνὸς μίσηρ ἐν
πικλαισάμφορ. τῶν θύρων, ἀνοίξαν
δὲ μὴδ' αὖ, ἢ μὴ μὲν ἀκούσῃ βέβαιον
ἀντ' ὅ. Ερ. οὐκ οὐρ ἐπιδάναμ' ὅ
δὴ τῆς ἀπ' αὐτῆς, καὶ μοι ἴσων ἰχόμα
τος ὅχλα μὲν ὅ, ἀχρεῖς ἔν πρὸς τῶν
ἐλατῶν ἀφίκομαι. Πλ. ὦ, πρὸς
ὅ Ερμῆ χαρὰ γὰρ, ἐπὶ ὅν γὰρ ἂν
πολύπης με, ὑπερβολὴ τὰ χαλὰ ἢ
κλίωνι ἐμπιστῶμαι πεισθεῖν, ἀλλὰ
τῆς δ' ἰσοφίας ὅτις ἐστὶ καθάπερ σιδῆ
ρε πρὸς λίθους. Ερ. ὁ Γίμων οὐδ' οὐ
σκάπη πλεονέκτησιν, ὁρᾶν δὲ καὶ ὁ πόλιον
γέδιον, παπαί, καὶ ἡ πονία πάρις,
καὶ ὁ πόνος ἰκάνῃ, ἡ καρτερία ἡ καὶ
ἡ θρία καὶ ἡ ἀνδρεία, καὶ ὁ τοῦτος ὅ
χλως ἡ ὑπὸ τῇ λυμῇ τατθῶνται ἀε
πάντων, πολὺ ἡμῶν τῶν σὺν δόσ
ρυφόντων. Πλ. τί οὐκ οὐκ ἀπαλο
λατθῶνται ὅ Ερμῆ τῶν ταχίστων;
ἀν γὰρ ἂν τι ἡμῶς φάσαιμ' ἡξιοῦ
λθον πρὸς ἀνδρα, ὑπὸ τῇ λυμῇ
πρατοπίδου περιπατήσιον. Ερ. ἄλλ
λων ἰδοῦ τῇ Διὶ. μὴ ἀποδελιῶ
μ' ὅ. Πλ. πρὸς τῶν ἀπάγης ἡ
ἀργεφόντα, χαρὰ γὰρ; Ερ. ἐπὶ
τῶν τῇ Γίμωνι ἐπὶ μὲν τῶν ὑπὸ ἡ
Διός. Πλ. καὶ ὁ Πλ. ὅτι ἐπὶ Γίμων
καὶ, ὅτι αὐτὸν ἰδὲ κακῶς ἰχόντα
ἐπὶ

Pluto. Isthaec quidem ex
parte bono sis animo.
Nam non nisi in terra re
lictis illo ad uos ascende
re soleo, iussuq; intus ma
nera foribus occlusis, ne
que cuiquam aperire, nisi
me vociferatē audierit.
Mercurius. Iam igitur At
ticam adeamus. Et me se
quere chlamydi adhaerēs,
donec extremam uiam at
tigerimus. Plutus. Recte
facis Mercuri, quum me
per uiam ducis. Etenim si
me defereres, forsitan ob
errans in Hyperbolis aut
Cleonem incidere. Sed
quis hic stridor ceu ferri
saxo impacti? Mercurius.
Timon hic est, qui proxi
me montanum & petrico
sum fodit solum? Papx,
adest: Paupertas, & La
borille, tum Robur, Sa
pientia, Fortitudo, atque
id genus aliorum turba,
quorum omnium agmen
Fames cogit, longe prae
stantius quam tu sint satel
lites. Plutus. Quin igitur
quam ocyssime disces
dimus Mincuri? Neque
enim ullum operæ preci
um fecerimus cum homi
ne eiusmodi uallato exer
citu. Mercurius. Secus vi
sum est Ioui? quare ne me
tu deterreamur. Paupe
ritas. Quo hunc nunc Argi
cida manu abducis? Mer
curius. Ad hunc Timo
nem, ad quem a Ioue su
mus ire iussi. Paupertas.
Ira ne rursum Plutus ad
Timonem? postea quam
frāem ego male habentē

subito

Collatio
datio:
Ratio.

ὁ δὲ θεός

αὖ,

ἀπόκρισις

αὖ πρὸς

τὴν προσ

συν.

Collatio
paupertatis
& eius
effectus.

τὰ φέρεται

ρὰ.

ὁ φέρεται.

Adhorta
tio.

αὖ πρὸς

τὴν φέρεται

τῆς.

ἀπόκρισις

αὖ.

ὁ δὲ θεός

αὖ.

Luciani

ἀγατά.
κτῆσις.

μετάστασις, id est remotio.
Cōcessio cū iussio ne.
ἐκπληξίς.
Pauper, tatis cōmēdatio ab effectibus.

Hortatio Indignatio.

ob delicias recipiens, cōmandansque Sapientiae & Labori, strenuum, multique precij virum reddidi. Adeo ne despicienda, iniuriæque idonea vobis Paupertas iudicor, ut hūc, quæ mihi vnica erat possessio, eripitatis, iam exaltissima cura ad virtutem excultum, ut Plutus hic ubi denno suscepit, per contumeliam & arrogantiam, illi manu iniecta, talem reddiderit, qualis erat dudum, mollem & ignavum ac uecordem, rursum mihi restituat, ubi iam nihil factus erit, & reijciat Mercurius. Sic o Paupertas Ioui placitum est. Paupertas, Equidem a beo: at vos Labor & Sapientia, reliquique consequmini me. Porro hic breui cognoscat, qualis in se fuerim, quam nunc relinquet, nepe adiutrix bona, & rerum optimarum doctrix, qui quum donec habuit commercium, fano corpore, valentique animo perseverauit, uirile exigens vitam, & ad sese respiciens, superuacua autem & vulgaria ista aliena, ita ut sunt, existimans. Mercurius. Discedunt illi, nos ad eum adeamus. Timi. Quinam estis o scelerati? Aut quid uolentes huc venistis homini operario mercenarioque negotiū exhibitori? uerū haudquaquā læti abibitis, scelerati ut estis omnes. Nam ego vos illico glebis &

ὑπὸ τῆς πυφῆς παρακαλοῦσαι, τῶ τοιοῖς παραδοῦσαι τῇ σοφίᾳ καὶ τῇ πόνῳ, γυνῶν ἀνδρα καὶ πολλῶ ἀξίον ἀπιδείξει. οὕτως ἄρα ὑπάτα φρόνητ' ὑμῖν ἢ Πτωία δοκῶ, καὶ ὑπαδίκητ', ὥς θ' ὁ μόνον κτήμα ἔχον, ἀφαιρήθῃ με ἀκελεύθῃς πρὸς ἀρετῇ ἐξαργασμένον, ἢ αὐτὸς δὲ Πλῦτ' παραλαβὼν αὐτὸν ὕβρει καὶ τυφῶ ἐγχαίρει(ας ὁμοί), τῇ πάλα μαλθακὸν καὶ ἀγνοῖ καὶ ἀνοήτοι ἀπορήνας, ἀποδῶ πάλιν ἐμοὶ ῥάκ' ὅθι γέγονη μένον. Ερ. ἰδοὺ ταῦτα ὁ Πτωία τῷ Διί. Πτω. ἀποδύχου. καὶ ὑμῶς δ' ἐμὲ Πίνε καὶ Σοφία καὶ οἱ λοιποὶ, οἱ ἀκαλυπτοί μοι. ἔτ' δ' ἐτὰς χαίρειται, οἶσθε μὲ ὅσον ἀπολέγῃ, ἀγαθῶν σωδὸν γόν, καὶ διδύσκαλον τῶν ἀρίστων, ἢ σωδὸν ὑγίαιος μῦν τὸ σῶμα, ἐρῶμέν' δ' ἐτὶ τῶν γνώμων διητίλεισθαι. οὐδὲν βίον ἴδω, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπων, τὰ δ' ἐπερτὰ καὶ πολλὰ ταῦτα ὡσὺρ ἐσὶν ἀλλότρια ὑπολαμβάνων. Ερ. ἀποδύχονται, ἡμεῖς δ' ἐπὶ προσώμῳ αὐτῷ. Τί, τίνοδ' ἐστὶν ὁ κατάρτοι; ἢ τί βυολόμοι δούρο ἔκτε; ἀνδρα δρῶν τῶ καὶ μισοφόρον ἐνοχλῶσοντόβι ἄλλ' ἐν χαίροντόβ' ἄπιτε μιὰρὸ πάντοδ' ὄντοδ', ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς αὐτίκα μάλα βάλλων τοῖς βώλοις καὶ τοῖς λίθοις

λήθοις σιωπήσω. Ερ. μηδὲ μὲν ὁ
 Τίμων μὴ βάλης, ὅ γ' ἀνθρώπου δι-
 τας βαλῆς, ἀλλ' ἔγωγε ἔρμης ἔμι-
 ῖτο· δὲ ὁ Πλούτος. ἔπιμψι δὲ ὁ
 [ὄν], ἱππακούσας τ' ὄνυχον. ἔστι ἀγα-
 θὴ τυχὴ δέχεται ὄνυχον, ἀποσάς τ'
 πόσιον. Τί. καὶ ὑμεῖς οἰμώξεσθε ὅδ' ἔ-
 κει, τοὶ θεοὶ ὄντες, ὡς φασί. πάντες
 γὰρ ἄμα καὶ θεοὶ καὶ ἀνθρώπου
 μισοῦ, τοιοῦτο δὲ τ' τοφλόν, ὅς τις ἄν-
 ῖς, καὶ ἐπιπύψῃ μοι δοκῶ τῇ δίκῃ
 λη. Πλ. ἀπίστω μὲν ἔρμης πρὸς το-
 Διόν, μελαγχολῶν γὰρ ὁ ἀνθρώπου
 ὁ μισθὸς μοι δοκῶ, μὴ ἔκκετον ἄ-
 πέλθω προσλαβὼν. Ερ. μηδ' ἐν σκα-
 θὶ μὲν Τίμων, ἀλλὰ ὅτι πάντων τοῦτο ἄ-
 γριον καὶ φαχὺ καταβαλὼν, προτείνας
 τὸ χρεὶ λάμβαναι τὴν ἀγαθὴν τύ-
 χην, καὶ πλεῖστερά τ' αὖτε, καὶ ἰδίᾳ Ἀθη-
 ναίων τὰ πρῶτα, καὶ ὑποδρόμα τ' αὖ-
 χερίσαν ἐκείνους μόνους αὐτοὺς ὑδά-
 μων. Τί. δὲν ὑμῶν δέομαι, μὴ
 ἰνοχλῆτέ μοι, ἰκανὸς ἔμοι πλεῖ-
 ὦ δίκαια, τὰ δ' ἄλλα ὑδάμονος
 κατὰ ἔμην, μηδ' ὅτι μοι κλησάσιν
 ὄντες. Ερ. οὐ γὰρ ὁ τῶν ἀποστρώπων τ'
 δὲ φέρω δὲ μῦθον ἀπώλεια τε κρα-
 ρόντες, καὶ μὴν ἄνδρες ἔν μισάνθρω-
 πῳ ἑνὶ αὐτῷ, ὅθεν αὖτε αὐτῷ λησά-
 πικνοῦσθε, μισοῦσιν ὃ μηδὲ μὲν,
 ὅττοι ἐπιμυθεύουσιν σὺν τῇ
 ὁδῷ

laxis petitos cōminuam.
 Mercurius. Nequaquam Dehorta-
 o Timon, ne ferito, neq- tio uel
 enim feries mortales, ve- ἀπαρ-
 rum ego sum Mercurius, ρούσι-
 hic Plutus. Misit nos lupi ἀφ' ὅ-
 ter, votis tuis exauditis. ρη-
 Quare, quod bene ueritat, σιν.
 opes accipe desistens ala- Iulio.
 boribus. Timon. Atqui
 uos iam ploraueritis, etiā Repetis
 si dii sitis, ut dicitis. Siqui- mior.
 dem odi pariter omnes Sed hunc cecum, quisquis Rario.
 tum deos tum homines. hic fuerit, mihi certum est
 Sed hunc cecum, quisquis ligone impa-
 tio commi-
 nuere. Plutus. Abcamus nuere. Plutus. Abcamus
 per louem Mercuri quan- per louem Mercuri quan-
 do quidem hic homo mi- do quidem hic homo mi-
 hi uidetur non mediocri- hi uidetur non mediocri-
 ter insanire, ne malo quo- ter insanire, ne malo quo-
 piam accepto discadam. piam accepto discadam.
 Mercurius. Ne quid fero Dehorta-
 citer Timon, quin exue- tior ab i-
 potius potius uti fero- sta feroci-
 citatem, asperitatemque- tate, &
 ac manibus obuijs exci- suadet ut
 pe bonam fortunam, tur- Plutū re-
 sum diues esto, rursus A- cipiat.
 thenientium princeps, &
 despice ingratos illos so-
 lus ipse feliciter agens.
 Tim. Nihil mihi vobis
 est opus ne obturbare. Recusa-
 Sat opū mihi ligo, preter- tio, & cō-
 rea fortunatissimus sum temptus.
 si nemo propius ad me diuicias
 accesserit. Merc. Adeone quæso inhumaniter? Hæc
 ego sœualoui refero atq- ἱκανῶ-
 immania diæta? Atqui- τε
 par erat forsitan homi- κατη-
 nest tibi haberi inuisos, ut- ρία.
 quitam multa indigna in
 te commisit, deos o-
 dio te psequi nequaquam

θυάκους ἐκείδ' ἐν οἰμῶϊσαν ποῦσαι.
 Ερ. μυσταμῶ. ὦ γὰρ οἱ οὐ γὰρ πάντες
 εἰσὶν ἐπιτρεφόμενοι πρὸς οἰμωγὴν. ἀλλ'
 ἴα τὰ θρηγίλα ταῦτα, καὶ μαρκακίωδ' η,
 καὶ τὸν Πλούτον παράλαβε, οὕτως αὖ
 ἀποβλήτα ἔσσι τὰ δῶρα τὰ παρὰ τοῦ
 Διός. Πλὺ. βούλει ὦ Τίμων δίκαιο
 δογέσσομαι πρὸς σε, ὃ χαλινάσεις
 μοι λήγοντι; Τί. λίγα, μὴ μακρὰ πρὸς
 τοι, μὴ δὲ μετὰ προσιμίαν, δαυδρ οἱ
 ἐπίπρῃσιν οἱ ῥήτορες. οὐξ ὅμως γὰρ
 σε δλίγα λήγοντα, σὺ δὲ ἔρμῃ τε τοι
 νί. Πλὺ. ἰχλὺ μὲν τοι ἴσως καὶ μά
 κρὰ ἐπεί, οὕτω πολλὰ ὑπὸ συκατῆ
 γορηθόντα. ὁμως δὲ ὅρα, ἴπ σε δὲ
 φῆς, ἡδίκηκα, δὲ τὸ μὲν ὑδίσαν ἀ
 πᾶντων αἰὺς θεῖα κτίσιν, ἡμῆς καὶ
 προσιθίας καὶ σφάνων, καὶ τῆς ἀλ
 λης πρυφῆς, περίβλητῆος δὲ τοι καὶ ἄ
 οἰδισιμῶ. δὲ ἡμῶς ἔδρα, καὶ πόριστον
 εἶναι. ὃ δὲ π χαλινὰ ῥέκ τῶν κα
 λάκων πῖ ποταμῶν, οὐδ' αὖτις ἔγδ θε
 μάλλον δὲ αὐτὸς ἀδίκημα τῶν ὅ
 πρ' οὐ, δῖό π με οὕτως ἀτίμως ὑπὲρ
 βάλεις οὐδ' ἄσιν καταράσῃς, ἰπαινε
 σι καὶ καταρονηθῆναι, καὶ πᾶντα πρὸ
 πον ἐπιβυλῶναι μοι, καὶ τὸ γὰρ τῶ
 λυτῶν ἐφ' ἡμῶν, δὲ προσδιδέκασθαι.
 τῶν οὐτίαν δὲ αὐτοὺς ἰγχαλίσσαιμί
 θεῖα πᾶντα πρὸ πον ἀπυλαθῆς ὑπὸ
 σῶ, καὶ κεραιλὸν ἰξομῶνς τ' οἰκίας.

τοῖγα

tales per omnē etatem ei
 lēt. Mer. Nequaquā o bone
 neq; enim omnes ad ciu
 landum sunt accomodi.
 Qui tu iracūda pueriliq;
 ista missa face, ac Plutum
 excipe. non sunt reiiciēda
 munera, quæ a Ioue, psci
 scūtur. Plu. Vin Timōd vi
 cōtra te partes defendam
 meas, an grauior ferēs si
 qd dixero? Ti. Dico, ne
 multis tamē, neq; cū pro
 cūpijs, quemadmodū per
 ditissimī isti solēt Orato
 res. Sustinebo enim te hu
 ius Mercurij gratia paucis
 dicentē. Plu. Atqui multis
 mihi potius erat dicendū,
 tot nominibus abs te ac
 cusato. Attamē uide, num
 qua in re te, quēadmodū
 ais, lēserim? qui quidē dul
 cissimarū quarūq; rerum
 tibi extiterim autor, opi
 fexq; autoritatis, pzelidē
 tig, coronarum, aliarūq; uol
 uptatū, mea opera con
 spicius eras, celebris, &
 obseruandus. Ceterum si
 quid molesti ab adulatori
 bus accidit, nō mihi potes
 imputare, quin ipse magis
 abs te sum affectus contu
 melia. popterea quod me
 tam ignominiose uiris illis
 execratis suppeditaris, q
 te mirabātur, ac prestigijs
 dementabant, mihiq; mo
 dis omnib. insidias strue
 bant. Porro qd extremo
 loco dixisti, te a me prodi
 tū, desertumq; fuisse, istud
 criminis in te posuī retor
 quere quū ipse sim modis
 omnibus a te reiectus, p
 ceptū exactus ex edibus

Respon
 der ad
 trumque

ἀξίωμα

διδιμη

ματικῶ.

Assensus
 ad peti
 tionem.

Octupa

tio ad

δικαιο

λογισ

καταστα

ση, ὅ

εὐκλυσιο.

Ratio, &

minor p

positio.

Occupat

tio & de

senkoper

remotio

nē crimīa

nis in m.

le utentē

ἐπὶ τῶν

γορία.

Respon

sio ad a

liam accu

sationem

p recrimi

nationē

τ 4 Vnde

Luciani

1968

15.

ਸਾਂਝੇ ਖੇਤਰ

१५५७

မိတ္တူ

5024.

Assensus

ad e bla
from the

turn the
faucet.

Repetit

argumen

ta regula-
tionem

Suadet

rogado,

A causa

Discs

fus Mer,

curj.

पृष्ठ संख्या 4

5150

000000

216

Summary

உயிர்ப்பிழை

ΦΗ ΠΣΘ / 1

STUKT K&S

ad The

Discs:

No Puni

[illegible]

REMARKS

παταφρόδον. ἰγὼ δὲ ὑμῶν ἀποσέβω
μα. Τί ἄγε δὴ δὲ δίκηλλα, νῦν με
ἐπιρροῶθι σαυτῶν, καὶ μὴ κάμῃς
ἐκ τοῦ βάθους τ' ὁπισθευρῶν ἐς τοῦ με
φάνους προκαλουμένη. ὦ [δὲ] τῶρα
σι, καὶ φίλοι κερύσαντες, καὶ Ερμῆ
κινδύει, πόθεν χρυσίον ἔσθ' ἔ-
στιν ὅναρ ταῦτά ἐστι, δίδω γυν, μὴ
ἀνδραγαθὸν ἔσθ' ἀντιγρόμῳ, ἀλλὰ
μὴν χρυσίον ἐστὶν ἐπίσημον, ὑπόρου-
ργοι, βαρὺ, καὶ τὸ πρόθετον ὑπὲρ δίδω
πον. ὦ χρυσὲ, δέξιμα κάλλει βρο-
τοῖς, αἰθόμενοι γὰρ πῦρ ἄτε διαπρί-
πτῆς καὶ ὑκτορ καὶ μετ' ἑμέραν. ἰλθὲ
δὲ φίλτατε καὶ ἱερασμιώταί, νῦν πεί-
θομαι καὶ Δία πῶτε γυναικὶ χρυ-
σόν. τίς ἂν ἐκ ἔν παρθύνῃ ἀναπι-
πτεμένους ὄντι κόλπον ὑποδέξατο
αὐτῷ παλὸν ἱερῆν, δὲ τ' ἵχοι κα-
ταρρίοντα; ὦ Μίδα, καὶ Κροῖσσ, καὶ
τὰ ἐν Δελφοῖς ἀναθέματα, ὡς ἔδιν
ἄρα ἔτι ὡς πρὸς Τίμονα καὶ τὸ τίμονα
ποιπλῦτον, ὡς ἔδιν βασιλῶν, ὁ πόρ-
σεν ἴσθ'. ὦ δίκηλλα καὶ φίλτατε δίδω
θεῖα, ὑμᾶς μὲν τῷ πατρί ὄντι ἀναθῆ-
ναι καλόν, αὐτῷ δὲ ἔσθ' ἡ παῖδ' ἡλιά-
μηνος τ' ἱκαλῶν, πυργίον οἰκισίον
μυσάμηνος ὑπὲρ τ' ὁπισθευρῶ μόνον ἰο-
μοί ἱερῶν ἐν Διαικατῶν, τ' αὐτὸν καὶ
τάφον ἀποθαλῶν ἔχει μοι δοκεῖ. Δι-
δοῦχθαι δὲ ταῦτα, καὶ ἰσομοιότητι
πρὸς

impingens. Ceterū ego a
uobis digredior. Tim. A/
ge iā o ligo, nūc mihi tuas
uires explica, neq; defari-
gere, diū ex abdito The-
saurum in apertum euoca-
ris. Hem prodigiorum au-
tor Iupiter, amici Cory-
bantes, ac lucrifer Mercu-
ri, unde nam auri tantum?
Num somniū hoc est? Me-
tuo ne carbonēs repturus
sim expectectus. Atqui
aurū profecto est insigne,
fuluū, graue, & aspectu
multo iucundissimū, Pul-
cherrima Aurum fausticas
mortalibus. Quippe, qd
ignis in morem ardes, no-
ctesq; & dies renides, A-
des o mihi charissimū de-
sideratissimūq; nūc de-
mū credo vel Iouē ipsum
olim aurum esse factum.
Etenim quæ tādem uirgo
non exporrectio sinu ulq;
adeo formosum amatores
excipiat per tegulas illas
psūmō Mida Croeseq; ac
munera Delphico in tem-
plo dicata, ut nihil eratis
si cū Timone, cumque Ti-
monis opibus conferamini,
cui ne Persarum quī-
dem rex par est. O ligo,
sagum charissimum, vos
quidem Pani huic repro-
nere commodum. At e-
go quam maxime feto-
tum merceatus agrum tur-
riculaque seruandi auri
gratia constructa, vni mi-
hi affatim vixero, sepul-
chrum item inibi mihi
defunctio parare est sciu-
tentia. Hæc igitur des-
creta sumpto, placitaque in
r s fire

Inuentio
thesauri,
ἐκφώνη-
ση ἐξο-
ultrantis
& admī-
rautis.

Ora tio
uel ser-
mocina-
tio gestū
tis præle-
ctia.

Con-
silia.

Luciani

reliquum uitæ sciuntio,
 ignorantia, fastidium erga
 diuinitarū
 fastus, sci mortales omneis. Porro
 licet, in amicis, hospes, sodalib,
 humani aut ara misericordiz, me-
 rates. rare nugæ. Tum commiser-
 rari lachrymantem, suppe-
 ditare egentibus, iniqui-
 tas, ac morum subuersio,
 at vita solitaria, qualis est
 lupi, unus sibi amicus Ti-
 mon, ceteri omnes ho-
 stes, & insidiarum machi-
 natores. Cum horum
 quopiam congregi pia-
 culum, adeo vt si quem
 aspexero duntaxat, in au-
 spicatus sit ille dies. In
 fumma, non alio nobis ha-
 bentur loco, quam signa
 faxea, æreæue, neque for-
 cialeon ab illis missum reci-
 piamus, necq; foedesta seria
 mis. Solitudo terminus
 esto. Cæterum tribules,
 cognati, populiates, po-
 stre mo patria ipsa, frigida
 quedam & sterilita nomi-
 na, & insipientium uirorū
 precia, solus Timon diues
 esto, despiciat omnes, so-
 lus ipse secum oblectetur,
 liber ab assentionibus,
 & onerosis laudibus, Di-
 is sacra faciat, epuletur so-
 lus, sibi ipsi vicinus, sibi
 particeps, excutiens sese
 ab alijs. Ac semel decretū
 esto, vt vnus seipsum co-
 miter accipiat, si morien-
 sis sit, aut necesse habeat
 sibi ipsi coronam admone-
 re. Nullumq; nomen sit
 autius, quā Misanthro-
 pi, id est, hominis oforis.
 Morum autem noxæ, dis-
 sculitas, asperitas, feritas,
 ita

πρὸς τὴν ἐπίλοιπον βίον, ἀμείλια πρὸς
 ἀπώταται καὶ ἀγνωσία καὶ θνητοφία.
 φρίδες δ' ἢ ξίνοι, ἢ ἱταῦροι, ἢ ἑλίος
 ἑωμὸς, ὄλοος πολλός, καὶ τὸ οἰκτῆρα
 διακρύπτει, ἢ ἐπικυρῆσαι δαμνέσθαι,
 παρομομία καὶ κατάκλυσις τ' ἰθὺς.
 μονόβρετος δ' ἢ δίατα, καθάπερ τοῖς
 λύκων. καὶ φίλῳ ὡς τίμασι, οἱ δὲ
 ἄλλοι πάντες ἐχθροὶ καὶ ἐπὶ βου-
 λαι, καὶ τὸ προσομιλῆσαι ἐν αὐτῷ
 ρίσμα. καὶ ἔτινα ἴδω μόνον, ἀπο-
 φράς ἢ ἡμίρα, καὶ ὅλας ἀσφιάτουν
 λιθοῖσι ἢ χαλκῷ μαδῶ ἐμὴν σφρο-
 φερίτατον, καὶ μέγα κέρναι δὲ χῶ-
 μαθα παρ' αὐτῶν, μέγα πονοδῶν
 πονοδῶματα, ὃ ἱερμῖα ἢ ὄρε' ἔσω
 πρὸς αὐτοὺς. φιλότης ἢ καὶ φιλῶν
 καὶ ἀνιότης, καὶ ἢ παρὶς αὐτῇ, τυχὼ
 καὶ ἀνοφιλῆ δυνάμει, καὶ ἀνοφίτη
 ὅθεν φιλοπρόματα. πλεονέκτης ἢ τί-
 μοι μοι, καὶ ὑπερβόρτα ἀπάνο-
 ταν, καὶ τρυφάτω μόνῳ καθ' ἑαυτὸν,
 καλακῆας καὶ ἐπαινοὺς φορτικῶς ἀ-
 πηλαγμῖν, καὶ θεοῖς θυίτω, καὶ
 δὸς χάριτα, μόνος ἑαυτῷ γάται καὶ
 ὁμοροί. ἐκδῶν τ' ἔλμοι καὶ ἀπαξ
 ἑαυτὸν δὲ βλάσθαι δαδ' ἑαυτοῦ. ἢ δὲ
 ἀποθανῆναι, ἢ αὐτῷ εἰρασιον ἰππο-
 γνήρ. καὶ ὄνομα μὲν ἔστω ὁ μισάν-
 θροπος ἡ δὲ μοῖρα τ' ὄνομα καὶ γαρίσμα-
 τε, δυστολία καὶ φαχέτη, καὶ σκῆ-
 νος, καὶ

της κὴ ὀργῆς, κὴ ἀποθεωπίας ἐδὶ ἡμῶν
 ἰδοίμι ἐν πυρὶ σφαιροδρόμῳ καὶ
 σβασίνῃ, ἱκνιδύοντα πύλιν καὶ ἐν
 λαύρῃ πτασθονύνα. κὴ ὅτι πῦρ ἔχει
 μέντοι ὁ ποταμὸς παραφύρῃ, ὃ δὲ τὰς
 χεῖρας ὀρίγῃσι διπλασίᾳ δεικνύει, ὡς
 θέν καὶ ποταμὸν ἐπὶ κίφῳ πύλιν
 ταῦτα, ὡς μὴ δυνάμει δυνάμει. οὕτως
 γὰρ αὖ τὴν ἰσὺν ἀπολάβοιεν. ἐσηγῇ
 οὖν τὸν νόμον Τίμων. Εὐκρατίδης
 ἀνελύτῳ, ἐπιψύφισι τῇ ἐκκλησίᾳ
 Τίμων δ' αὖ τὸν ἄνθρωπον ταῦτα ἡμῖν δὴ
 εὐχόμενος, κὴ ἀνθρώποις ἡμῖν οὖν αὖ
 τοῖς, πλὴν ἀλλὰ πᾶσι πολλοῖς ἄρ' ἐν
 ποταμῷ ἄπαντες γινώσκοντες ταῦτα
 γινώσκοντες, διότι ἐπὶ πληντὶ, ἀρχόν
 τιν' ἂν ἢ πρᾶγμα γίνοντο αὐτοῖς.
 καὶ οἷον τοιοῦτο, ὡς πᾶσι, ποτα
 μῷ ὡς σπασθῇσι, κινησόμενοι καὶ
 πνέοντες, ὡς οἶδα, ὅθεν εὐφρανέ
 μοι ἔχειν. πότμον δὲ τὸν πᾶσι
 ποταμὸν ἀνθρώποις ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ
 ὅτις λίθοις ἐξ ὑπερλίαν ἀνθρώπων
 μέντοι, ἢ τῶν τοσούτων παρανομήθ
 ῃσι ἀσπάζεσθαι ὡς ἐμὴν ὄντως, ὡς
 πλείονι ἀνθρώπων παροράμενοι, ἔτι ὅτι
 οὐκ ἔστι ἄλλος. ὅτι δὴ χόμιθα ἔστι
 αὐτῶν, ὡς πάντες φέρει ἴσως, τίς δ'
 πρὸς αὐτὸν ὅτις ἐστίν; Γναθονίδης δ'
 κέλεται, ὃ πρῶτον ἔρασαν αὐτίστωσι
 οὗτοι ὀρίγῃσι τὸ ὄργον, πῶς οὖν παρ' ἡμῖν πολλὰ κὴ ἡμεμῶν.

iracundia, inhumanitas,
 quod si quem cōspexero
 incendio confligantem,
 obtestantem quo restin
 guam, pice oleoq; restin
 guere: rursus si quem flū
 men undis abstulerit, isq;
 manus porrigens implo
 ret, ut retineatur, hūc quo
 que demerso capite appē
 lere, ne possit emicare,
 nunc admodū par pari re
 laturus est. Hanc legē Ti
 mō tulit Echecratides Co
 lyttensis, & cōcionis sub
 scripsit suffragiis idem ille
 Timon. Age hæc decreta
 sunt, & pro virili immo
 rentur eis. Cæterum vero
 magno emerim ut id om
 nibus innotescat, quod
 opibus abundo. nam illa
 res illos præfocaverit, sed
 quid illud? Hem quæ tre
 pidatio! undiq; cōcurrūt,
 puluerulenti atq; anheli,
 haud scio, unde autū odor
 rant. Verum igitur hoc cō
 scenso colle faxis eos abi
 go, e sublimi delaculās, an
 hac tantum in re legem
 violāsimus, ut semel cum
 illis congrediamur, ut ma
 gis angantur fastidiri, re
 pulsique? Ita satius esse du
 co. Itaque restemus, quo
 illos excipiamus. Age
 prospiciam, primus eorū
 iste quis est? Nempe Gna
 tonides adulator, qui mi
 hi nuper cenam peten
 ti, funem porrexerat, quum
 apud me sæpe numero
 solida dolia vomuerit.
 Sed

Cōclusio
 legis a Ti
 mone la
 ta.

ὁ χό.

τὴν ἰσὺν
 μέγα τὸ
 πλεόντ.
 Donec
 eris scilicet
 multos
 numeros
 bis am
 coa.

Gnatoni
 des.
 Comites,
 seu acce
 dentia cū
 utiarum
 adulato
 res, & se
 curus.

ἀλλ'

Luciani

Commi-
natio.

ὁ κολάξ

σκῶμο

μακρό

ἀπόκρι

σις.

ἰσχύων.

σκικετο

berari.

Gnaton

ἰα.

Alius af-

sentator.

Phila-

des

Affenta-

tores, &

Simulari

amici.

Sed bene est quod ad me
venit, nam primus omnium
rapulabit. Gnato. An nō
didici Timonem virum ho-
num non neglecturos esse
deos? Salve Timon for-
mosissime, iucundissime,
cōvivator bellissime. Ti.
Scilicet et tu Gnatonides,
vulturū omnium voracissi-
me, & hominum perditissi-
sime. Gna. Sēper tibi gra-
ta dicacitas. Sed ubi com-
potamus? Nam novā tibi
adfero cantilenam, ex his
quos nuper didici dithy-
rambis. Tim. Atqui, ele-
gios canes admodum mise-
rabiles, ab hoc doctus li-
gone. Gna. Quid istuc? Fe-
ris o Timon? Attestor. o
Hercules, hei hei, in ius te
voco apud Areopagitas,
qui vulnus dederis. Tim.
Atqui si cūstere paulisper,
mox credis me reū ages.
Gna. Nequaquā, quin tu
plane vulnere medere, pau-
lulo auri in uncto. Mirum
enim in modum presenta-
neum id est remediū. Ti.
Etiā manes? Gna. Abeo.
At tibi male sit q̄ qd̄ ex
viro commodo tam fa-
uus factus sis. Tim. Quis
hic est qui accedit recal-
vaster ille? Philiadēs, af-
sentatorum omnium exe-
cratissimus. Hic quum a
me solidum acceperis fun-
dum, tum filix in dotem
talenta duo, laudationis
præmium, quū me canen-
tē reliquis siletibus omni-
bus solus maiorē in modū
extulisset deierans me vel
olentibus magis canorū,
vbi

ἀλλ' ἔγωγε ἐποίησα ἀφικοίμενος, οἱ
μῶς ἐστι καὶ πρὸς τ' ἄλλων. Γνα. ἔκ' ἐγὼ
ἔλθον, ὥς οὐκ ἀμειλύσῃσι Τίμωνι
ἀγαθὸν ὁμοφρὸς οἱ θεοί; χάρις Τίμων
ὑμωφώτατι καὶ ἡλίσι καὶ συμποσίᾳ
κώτατι. Τί. νῦν καὶ σύ γε ὦ Γναθωνίδη,
γυπῶν ἀπάντων βορώτατι, καὶ ὁμοφρῶ
ποι ἐπιπρωτότατε. Γνα. ἀνὴρ φίλος
σκώμωρ σύ γε, ἀλλὰ πῶς συμπο-
σίον. οἱ καὶ νῦν π' ὅτι ἔσμεν ὦ νιοδὴ
δῶκ' ὅν διθυράμβων ἔκκαμίζον. Τί.
καὶ μὴν ἔλθ' ἔγωγε καὶ ἔσθ' ἡ μάλα περικα-
θῶς ὑπὸ ταύτῃ τῇ δίκῃ. Γνα. τί
τῷδε πάσῃ ὦ Τίμωνι μαρτύρομαι,
ὦ Ἡράκλεις, τοῦ τοῦ, προκαλύμῃ σε
πρῶτα μὲν ὥς ἔραρον πάγον. Τί. καὶ
μὴν ἔν γε μηδὲν ἐπιβραδύνῃς, φο-
νὴν τάχα προκαλέσῃ με. Γνα. μη-
δὲ μὲν, ἀλλὰ σὺ πάντως εἰς ταῦτα
ἴασσα μηδὲν ἐπιπάσῃς τοῦ χυσιού.
δενδῶς γὰρ ἰαχαιμόν ἐστι φάρμακον.
Τί. ἐπ' μίνης; Γνα. ἄπαμι, σὺ δ' ἔχῃ
ρήσῃς οὐτὼ σκαυδὲς ἐκ χυσιού γαστρί-
ας. Τί. τίς ἔστις ἐστὶν ὁ προσίων, ὁ ἀ-
ναφαιλῶν τίας; Φιλιάδης κολάκων καὶ
πάντων ὁ βδελυρότατος, ὅστις ὅτι παρ'
ἐμὲ ἔχρην ὄλον λαβόν, καὶ τῇ θυγατρὶ
προΐας δύο τάλαυ' αἰμιδὸν εἰς ἰπλά-
ον, ὁ πότι ἄσπιντά με πάντων σιω-
πῶν μόνος ὑπὸ ῥηκῇ ἴσων, ἰπλά-
σάμενος ὁ δὲ κώτ' ὅν ἐστὶν ὦ κύνων
ἐπασθῇ

ἰπεδὺν ὁσὺντα πρῶτον ἔδει με, καὶ
 προσῆλθ' ἰπικυρίας δρόμους, πλη-
 γὰς δ' ἰωνῶντος προσέειπεν. Φίλ. ὦ
 τ' ὀλοαυχυνίαις, νῦν τί μοι καὶ γνορίζε-
 ται; νῦν Γναθονίδης φίλος καὶ συμπό-
 τας; ὀϊγαρὺν δίκαια κέκοιτο, ὅτ' ὅ-
 ἁ χάστος ὦν· ἡμῶς δ' οἱ πάλα ξυμ-
 θας καὶ ἐνέφθοι, καὶ δημότῃ, ὅμοι-
 μερὶς ἰσῶν ὡς μὴ ἰπικυρίας δρόμους
 ὦν. χεῖρα δ' ἰσῶν, καὶ ὅπως τὸν
 μικρὸν ὄντας κέλευται φυλάξῃ, τὸν
 δ' ἰσῶντος μόνον, ἵα ἄλλα δ' καὶ
 καὶ ὅτι διαφύροντας, ὅκ' ἐν πεισθί-
 τας τ' ὦν ὅτι, πάντες ἀχάριστοι
 καὶ ποικίλοι. ἐγὼ δ' ἰσῶντος ὅτι κα-
 μίῳ, ὡς ἔχεις πρὸς τὰ κατεπύχου-
 τα χεῖρα, καὶ ὅτι ὅτι πλεονέχοντες
 καὶ, ὅτι πλεονέχοντες ὑπερμεγέθη ἡγε-
 πλεονέχοντες. ὅκ' ὡτοίγαρ ὦν ταῦτα σε νο-
 θιτῆσαι, καὶ τοι σὺ γὰρ εὐτὸς ὅτι
 ὦν, ὅτι ἰσῶντος δέσση δ' παρ' ἡμῶν
 γων, ὅτι καὶ Νέστωρ δ' ὅτι παρὰ
 ὅτι στας ἄν. τί, ἵσῶν ταῦτα δ' Φιλιά-
 δης, πλεονέχοντες πρὸς τοὺς, ὅτι καὶ σε
 λωρρενέθωμαι τῇ δίκῃ. Φίλ. ἄν-
 θρωποι, κατὰ γὰρ τὸ κραδίον ὑπὸ τῷ ἁ-
 χάρειν, δίοι καὶ τὰ συμφέροντα ἰν-
 θιτῆσαι. τί, ἰσῶντος ὅτι δ'
 ὅτι δὲ δὲ δὲ πρὸς ἡμῶν, ὅτι ὅτι
 καὶ ἔχον ἰν τῇ δέξῃ καὶ συγγενῇ ὅ-
 θιτῆσαι ὡς ἰσῶν, ὅτι ἰσῶντος

vbi egrotantem antea vi-
 dit me, & adieram oratu-
 rus ut mei curam ageret,
 plagas etiam egregius ille
 uir impexit. Philiaides. O
 impudentiam, nunc demum
 Timonem agnoscitis, uide
 Gnatonides amicus &
 conuiuia, enimvero habet
 ille digna se, quandoqui-
 dem immemor est atq; in-
 gratus. At nos: qui tam
 olim conuictores sumus,
 æquales ac populares, ra-
 men modeste agimus, ne
 inilire videamur. Salu-
 here, fac ut istos adulator-
 res sacrilegos obserues,
 qui nusquam adsunt nisi in
 mensa, præterea a conuiuiis
 nihil differunt, Nec post
 hac huius ætatis mortali-
 um vlli fidendum est. O-
 mnes ingrati & scelesti.
 At ego quum tibi talentum
 adducere, quo posses ad
 ea quæ velles uti, in via ac-
 cepi, te summas quasdam
 opes esse natum. Proin-
 de accessi his de rebus ad
 moniturus te, quanquam
 tibi forsitan me monitore
 nihil erat opus, viro nimi-
 rum adeo prudenti, ut vel
 Nestori ipsi, si necesse est,
 consilium dare queas. T. Ita
 fiet Philiaides, sed age, ac-
 cede quo te ligone comitē
 accipias Ph. Homines, co-
 fregi cranium ab hoc ingra-
 to, propterea quod cum ea que
 in re illius erat, admonui.
 Tim. Ecce tertius huc ora-
 tor Demecas se recepit, ta-
 bulas dextra gestans, atq;
 se manu cognatum esse. Hic
 una die de meo sedecim

Oratio
 afflicto
 ris.
 Compre-
 bario fa-
 cti Timo-
 nis.
 Redditio
 ἀσπας
 σμδς.
 προσοχῆ
 παρὲς χη-
 σης.
 Cōclusio
 Minor.
 ἰνθυμὸς
 ματῶ.
 ὀϊγαρὺς
 δίοις.
 Cōclusio
 Occu-
 patio.
 καλακά-
 δης.
 Hortatio
 ἀρρωστέ-
 ἰσῶντος
 σης κατ-
 βερατι.
 Symphe-
 τος, &
 finis uer-
 ditores.
 Demecas.

Luciani

αφ' ἧ
σκ.

Sahitatio
& lauda-
tio assen-
tatoria.

αξιόσις.

εὐφρο-
σμία.

Inficiatio
mēdanti.

Post inter-
pellatio.
nem est
recitatio-
nis conti-
nuatio.
Interpel-
lario alia
negantis
καλακία
ἄλλα.

talenta ciuitati dependit, nam dānatus erat, ac viui-
ctus, at quū soluendo non
esset, ego miseris illū re-
deimi. Porro quū illi forte
obuenisset, ut Erechtēidi
tribui diūtribueret gratiū,
atq; ego audiens id quod
ad meredibāt, poscerē, ne
gabat se ciuem nosse. De.
Salue Timon, precipuum
generis tui pretidiū, fulci-
mentum Atheniensū, de
seisaculū Græciæ. Prose-
q; iam dudū te populus
frequēs, et utraq; curia op-
peritur. Sed prius decre-
tum audi, quod de te con-
scripsi. Quando quidē Ti-
mon Echecratidæ filius,
Colyttensis, uir nō modo
probus & integer, uerum
etiam sapiēs, quantū aliis
in Græcia nemo, nūquam
per omnem uitam destitit
optime de Republica me-
reri, uicit autem in Olym-
pici pugil & lucta cursu
que die eodem, ad hæc so-
lenni quadriga, equestri-
que certamine. Tim. At
ego ne spectator quidem
unquā in Olympicis sedi.
Demca. Quid tum? specta-
his posthac. sed ista cōmu-
nia addi fatius est. Tū an-
no superiore apud Achar-
nēses pro Rep. fortissime
se gessit, & Peloponen-
siū duas acies concidit. Tim.
Quaratione? Quippe qui
nec unq; arma gesserim, ne
que unq; militiæ dederim
nomen. Dem. Modeste
tu quidē de teipso loq;ris,
nos tamen ingrati futuri
sumus, nisi uenerimus.
Præterea

παρ' ἡμῶν τάλαντ' ἐμείρας ἰσ-
τίως τῇ πόλει. καταδιδίξας δ', καὶ
ἰδίῳ τοῦ ἀποδιδόντος, καὶ ἰδιό-
ως ἰλυσάμεν αὐτ', ἵππῳ προὖν ἱ-
λαχί τῇ ἱερῇ καὶ φουλῇ διατίμεν
τὸ θεοφρονεῖν, κύματα προσήλθον αὐτῶν
εὐχρησμένον, καὶ ἱερῶν ἴσαν πολλήν
πάντα με. Δη. χαῖρι δ' τίμων, εὐ-
μείρας ὄφρα εἴς τινος, τὸ ἱερὸν καὶ
ἀδωδαιον, τὸ πρόβλημα τ' ἱλλάδος,
καὶ μὲν πάλασι δ' ἄλῃ μὲν ξυμβαλε-
μένους καὶ αἱ βυλαὶ ἀμφοτέρω περὶ μί-
νουσι. πρότεροι δ' ἄνθρωποι τὸ εὐφρο-
σμία, δ' ὑπὲρ συγγραφα. ἵππῳ πρῶ-
τοι δ' ἐχρησάμεν καλυττόντες, καὶ
ἡμῶν δ' αὐτῶν καλὸς καὶ ἀγαθὸς, ἀλλὰ καὶ
ὁφθαλμοῖς ἄλλοις ἐν τῇ ἱλλάδι παρ-
εῖν πάντα χρόν' διατελεῖ τὰ ἀείσαι
πράττειν τῇ πόλει, νοστήκει δ' πύξ
καὶ πάλην καὶ φρόν' ἐν ὀλυμπίᾳ μίαν
ἡμείρας, καὶ τιλίῳ ἄρματι, καὶ σωω-
ρίδι παλιν. Τί. ἀλλ' ἔτι ἰδιώτης
ἐν δ' ἰδιώτῃ ἐν ὀλυμπίᾳ. Δη. τί
ἐν ἰδιωτῇ ὄφρα εἴς τινος. τὰ τοιαῦτα δὲ
πολλὰ προσκείμεν ἄμενοι καὶ ἡρίσο-
σι δ' ὑπὲρ τ' πόλεως περὶ πρὸς ἡ-
χαρίας, καὶ κατέκωψεν ἡμετέραν
ὡς δύο μοίρας. Τί. πῶς οὕτως τὸ μὴ
ἔχειν ὄπλα, ἐπεὶ προσηγάμεν ἐν τῇ
κατατάξει. Δη. μίαν καὶ τὴν πρὸ
σωτοῦ λίσσας. ἡμεῖς δ' ἐν ἡμέ-
ραις αὐτῇ ἡμετέραν ἀμνημονεύοντες

[illegible]

Præterea scribendis plebi
scitis, & in consulationi-
bus, & in administrandis
bellis non mediocrem vri-
litatē attulit Reipub. His
de causis omnibus visum
est, curæ, plebi, magistrat-
ibus tributim, plebeijs
singulatim, cōmuniter un-
uerlis, aureum statuere Ti-
monem iuxta Palladē in
arce, fulmē dextera tenen-
tem, radijs tempora ambi-
entibus, utque semper au-
reis coronis coronetur, et
promulgari coronas hodie
in Dionysijs tragœdis
nouis. Agi enim per eum
oportet hodie Dionysia.
Dixit hoc suffragium De-
meas orator, propterea
quod cognatus illius pro-
pinquus, ac discipulus eius
sit. Nā & orator optimus
Timō præterea quicquid
vulerit. Hoc igitur tibi
suffragiū, sed utinam & fi-
lium meū ad te pariter ad-
duxissem, quē tuo nomine
Timonem appellavi. T.
Qui potes Demea, quā ne
uxorē quidē duxeris un-
quam, quantū nobis scire
licuit. Demea. At ducam,
nouo inestte anno si deus
permiserit, liberisq; ope-
ram dabo. Tū quod erit
natū (erit autē masculus)
Timonem nuncupabo.
Tim. An uxorē tu sis du-
cturus, equidē haud scio,
tanta a me plaga accepta.
Dem. Hei mihi. Quid hoc
est rei? Tyrannidem Ti-
mon acceptas? pulsas-
que eos qui sunt ingenui,
ipsi nec ingenuus plane,

το 1/4,
φίσιμα
τῷ.

**Clausula
decreti.**

Τὸ ἔλατ
καλοῦμαι
πικρὸν

τὸ ἴδιον
δὲ.
τὸ πρῶτον
χρῆν.

quærelis
ab iniu-
sto.

DEC

Luciani.

Alia chi
mina ob
scit syco
phanta
qui prius
laudave
rat a mul
tis nomi
nibus Ti
monem.

ἐκφάν
σις.
ἀπαρ
χούσις.
Α. μαί
ορι.

Thrafsy
cles.
Sophiste
in Sapien
tiz pro
fessione
questum
captates.
ἐκπληξίς
προσα
ρτομα
φία.

nec ciula, uerſ propediem
poenas daturus quū alijs
nominibus, tum qꝛ arcem
incenderis. Ti. Atquinon
conflagrauit arx ſceleſte.
Proinde palā eſt te calūni
atorē agere. De. Sed et di
ues es erarium perſodiēs.
Tim. Non perſoſſum eſt
neqꝫ iſthuc, vnde hæc qui
dem probabiliter abs te
dicuntur. Demea. Verum
effodietur poſthac, ſed tu
interim omnia quæ in eo
cōdita poſſides. Tim. Al
teram itaqꝫ plagā accipe.
Deme. Hei ſcapulis meis.
Tim. ne uociferare, aliog
& tertiam tibi illidam. Et
enim res plane ridicula
mihi acciderit, ſi quum in
ermis duas Lacedæmo
niorum acies fuderim, v
num ſceleſtum hominem
non protriuerō. Tum fru
ſtra vicerim in Olympijs,
& pugil & palæſtrites.
Sed quid hoc? an non phi
loſophus Thraſycles hic
eſt? Proſecto iſſus eſt, pro
miſſa barba, ſubduxiſſique
ſupercilijs, & magnū quid
dam ſecum murmurās ac
cedit, Titani cum obtuēs,
cæſariē per ſcapulas ſuen
tem ventilans, alter qui
dam Boreas aut Triton,
quales eos Zeus ſis depin
xit. Hic habitu fragilis, in
ceſſu moderatus, amiſſi
modèſtus, mane miſtū quū
multa de uirtute diſſerit,
clānans eos, qui volupta
te capiuntur, et frugalitatē
laudans, poſtqꝫ lotus deue
nit ad coenā, puerqꝫ ingen
dentū calicem porrexit,

μετα

ὅδ' ἀσὸς ὄν; ἀλλὰ θύσσει ἐν τὰ χί
δικην, τὰτε ἄλλα, καὶ οὐδ' ἀκρόπολιν
ἐνέπρηξας. Τί. ἀλλ' ἔκ ἐμπιπρησας
ὅ μικρὸν ἢ ἀκρόπολιν, δεῖτε δὴ λαὸς ἐ
συκροφου τῶν. Δι. ἀλλὰ καὶ πλυτῆς, ἢ
ἐπιδοδόμεον διωρύξας. Τί. ἢ διώρυ
κῆς θάδε ὅτος, ὡς τε αἰοῖθου δὲ συ καὶ
ταῦτα. Δι. διορυχθεὶς τῆ μὲν ὑπέρου,
ὅδε καὶ οὐ πάντε τὰ ἐν αὐτῷ ἔχουσιν.
Τί. οὐκ ἔν καὶ ἄλλω λάμβουε. Δι. οἷ
μοι τὸ μετὰ φρονον. τί. καὶ κίραρχ
θι. καθίστα γὰρ θι καὶ τρίτω, ἐπὶ καὶ
γὰρ πᾶμπαν πᾶθαιμι, δύο μὲν λαὸς
κιδεαμονίων μοίρας κατακρούσας αἰσ
πλως, ἐν δὲ μικρόν ἀνθρώπιον μὲν ἐπι
τρίψας, μάττω γὰρ ἂν ἄλλω καὶ νουκῆ
καὶ δὲ οὐ μὲν πᾶν πύξ καὶ πᾶλλω. ἀλλὰ τί
τῆτο; οὐ Θρασυκλῆς δὲ φιλόσοφος
ὅτις ἐσιν. οὐ μὲν ἔστι ἄλλω. ἐκπυτάσας
γὰρ ἢ πᾶν ὄντα, καὶ τὰς δόρυς ἀνατί
νας, καὶ βρωθυόμηνος πη πρὸς αὐτὸν
ἔρχεται, ἔτι οὐδὲ βλῖπων, ἀναστῆ
βημένος τῶν ἐπὶ τῷ μετῶφ κόμῳ
Αὐτοβορίας τίς ἢ Τρίτων, οἶον δὲ
Ζεῦς ἔρχεται. ὅτ' ὁ δὲ χαλμα δὲ
καλῆς, καὶ κόσμιος τὸ βᾶδισμα, καὶ
σοφρονικὸς ἢ ἀναβολῶν, ἔωθεν μυ
ρία ὅσα περὶ ἀρετῆς διεῖδον, καὶ τὸ ὅδ
νῆ χαίροντων πετηγῶν, καὶ τὸ ὅλι
γαρκίς ἐπαιδῶν, ἐκ δὲ λυσάμεν
ἀφίκατο ὅτ' τὸ δέπνον, καὶ δὲ πᾶς με
γάλλω

οὐτῷ, τῷ ἰσότητι τῷ χερὶ μάλι
 να, καθάπερ εἰς ἄσπετον ὕδαρ ὑπιδὼν
 ὑποκρίματα ἐπιδέκνυντ' ὅτις ἰσθί
 νοις ἐκείνοις λόγοις, προαπαύσαι δει
 πρὶ ἰκτίνος τὰ ἴα, καὶ τὴν πλυσίον παρ
 ραγνοῖς ὁμοῖος, περὶ καὶ εἰς ἡμισορ
 οῦ ἀπλῶς, καὶ οὐδ' ὅν ἡμιφορὸν μὲν
 ὑπὸ κενῶν, καθάπερ ὡς τῶν λαπύροι
 τῶν ἀρὶ ἡρώδου προσηλῶν. ἀλλὰ
 εἰς τὰ πυνέλια τῷ λιχνοῦ ἀποσπῶ
 λον, εἰς μὲν δὲ λόγοις ἔμνησεν ἑα
 ταλῶσι, μνηστέμοιροι καὶ ὡς τὴν πλῆ
 κῆντα ὄλον, καὶ τὸν μόνον τὸ ἄλλο
 λάβοι, ὅτι παρὶς λιχνοῦ καὶ ἀπλῶς
 ὄφρως, μέθους καὶ πύρεθ' ὅτι ἄ
 χρη ὡς καὶ ὄφρως μόνον, ἀλλὰ
 καὶ λαοδράκας καὶ ὄφρως προσέτι, καὶ λό
 γοι πολλὰς τῇ κύλικι, τότε δ' ὡς καὶ
 μάλιν παρὶς σφοδρόντι καὶ κοσμίῳ
 τῶν, καὶ ταῦτα φησιν, ὅτι ὑπὸ τῷ
 ἀσπῆτι σπύρεται ἴχθυος καὶ ὑποπυλῆ
 ῖον γλοῖος. ἔτι καὶ ὑπὸ τῷ
 καὶ τὸ πλεόντων ἀράμωσι ὡς ἱε
 ράρεσθαι αὐτὸν ἐν συμποσίῳ τὸν
 λαπύροι ἀποσπῶν ἡμιφλῶν.
 πλὴν ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῷ ὄφρως τὸν
 ἴσθιν παρὰ χερσίν ἔστιν ὑποπυλῆ
 ῖον, ὅτι ἀσπῆτος ὁ φιλαργυρίας.
 ἀλλὰ καὶ καλὰ καὶ ἐπὶ τὰ πρῶτα, καὶ
 ἡμιφλῶν προχέρεται, καὶ ὁ γούρως
 πορὶ τῷ, καὶ ὁ ἀσπῆτος παρὰ
 πορὶ τῷ, καὶ ἡμιφλῶν ὁ χερσίν,

mercedore ante maxime
 gaudet. pinde ut Lethes
 aqua ebibēs, a dilucularijs
 illis disputacionibus diuer
 sissima quae sunt exhibet,
 dū nulli instat precepto ob
 sonia, & proximum cubito
 opposito arcēs, mēto inte
 terim cōdimētis oppleto,
 dum canū ritu ingurgitat,
 pno incumbēs corpore,
 pinde atq in patinis uirtu
 tem inuenturū sese speret,
 dūq usq adeo diligenter
 carnos extergu indice di
 giro, ut ne paululū quidē
 reliquiarū sinat adherere,
 nunq non querulus, tanq
 dectiorem partē accepere
 rit, vel si totam placētam,
 aut suam solus omnū acci
 pias, qui quidē edacitatis
 & insatiabilitatis est fru
 ctus temulentus, uinoque
 bacchatus, nō ad cantum
 modo, saltationēq, verū
 ad cōuiciū usq & iracū
 diā. Ad haec uultus inter
 pocula sermo (nū enim uel
 maxime de sepepantia, so
 brietasq, atq ista quidē
 loquitur, quū iam a mero
 male habens & balbutēs
 ridiculus. Deinde vomit
 us sup his. Postremo su
 blatū eum de cōuicio esse
 rūt aliq, ambabus manib.
 tibicinē inherētē. Quan
 q̄ alioqu ne sobrius qui
 dem vili primariorū esse
 rit uel mendacio uel con
 dētia, uel auaricia. Quinet
 inter allentatores primaas
 tenet, peccatas promptu
 fime, anteis impostura,
 comitatur impudentia. In
 summa prorsus aduizans
 dum quoddā spectaculo

est, omni ex parte exacta,
uarietate absoluti, proinde
non euilabitur clarius uideli-
cet quum sit modestus.
Qui hoc pape, tandē no-
bis Thrasyclus? Thr. Nō
hoc animo ad te venio,
Timō, quo plerique isti, q
nimirū opes admirari tā-
as, argenti, aurī, opiparorū
conuiuiorum adducti spe
concurrunt, multaq; asen-
tatione delinunt te, homi-
nem uidelicet simplici, fa-
cileq; impartientem id qd
adest. Siquidē haud igno-
ras offam mihi in conam
sufficiētem esse, tum obso-
nium firmitatis, cēpe aut
nasturcium, aut si quando
delicet, pusillū salis. Por-
ro potū fons Athenis no-
uem saliens uenis suppedi-
tat. Tum pallium hoc qua-
uis purpura potius. Nam
autum nihilo magis apud
me in precio est, quam cal-
cuti, qui sunt in littoribus.
Sed tua ipsius gratia huc
me contuli, ut ne te subuer-
teris peisima ista atq; infu-
diofissima res, opulētia,
quippe quæ multis saepe-
numero immedicabilium
maiorū exiterit causa. Be-
enim si me audies, potissi-
mū opes uniuersas in ma-
re præcipitabis, vt pote
quibus nihil sit opus bo-
no uiro, qd philosophiæ
possit opes spicere. Ne
tamen in alium o bone,
sed ferme ad pubē usq; in
gressus, paulo ultra solum
fluctibus opertū, me qui-
dē vno spectāte. Quid si
hoc nō uis, tu te igitur eas
potiores uia ex adibus eij-
ceto.

καὶ πάντῃ χόθον ἀγρίῃς, καὶ ὑπερ-
λαῖς ὑπερλαῖς. οἱ μὲν γὰρ τοιαυτῶν οὐ
ἐστὶν μακρὸν χρόνον ὄν. τί τοιοῦτο πα-
παῖ, χρόνους ὑμῖν ὅρασιν αὐτῶν. ὅρα
ἐκ τῆς ταύτης ὅτι τῶν οὐκ ἐστὶν πολλοῖς
τούτοις ἀφίγμαι, ὡς οὐ οἱ τὸ πλοῦ-
τόν θι τὸν πότον, ἀργυρίν καὶ χρυ-
σίον καὶ δόματα πολλὰ τελευτῶν ἐλπίδι
σωθῆναι ἀμύνεσθαι, πολλὰ δὲ καὶ κα-
κῶς ἐλπίδι ἐξ ἀμύνεσθαι πρὸς ἀνδρα οἶον
οἱ ἀπλοῖκόν, καὶ τῶν ὑποπρὸς κακοῖς
καὶ οἱ δὲ αὖ γὰρ ἐστὶν μάλιστα ἡμοῖς δὲ
ὡς ἱκανὸν ὅτι οἱ ὅτι δὲ ἴδωσιν, ὅτι οἱ
καὶ οὐκ ἐστὶν, ὅτι οὐκ ἐστὶν πρὸς αὐτῶν
τῶν ἐλπίδι πρὸς τὸν. ὅτι ὅτι οὐκ ἐστὶν
δὲ τῶν ἐστὶν, ὅτι οὐκ ἐστὶν πρὸς αὐτῶν
δὲ οὐκ ἐστὶν. τὸ χρυσίον μὲν καὶ δὲ
τιμωτέρον ὅτι ἐστὶν τοῖς αὐτοῖς καὶ
φίλῳ μοι δοκῶ, σὺ δὲ αὐτῶν χρεὼν
ἐστὶν, ὅτι μὴ οὐκ ἐστὶν σὺ καὶ κακῶν
σὺ τῶν καὶ ἐπὶ βυλῶν ἐστὶν καὶ
πλῆτ', ὅτι πολλοῖς πολλὰς οὐκ ἐστὶν
ἀντικῶν συμφορῶν γινώσκουσιν.
ὅτι γὰρ μοι πέθοιο, μάλιστα ὅταν ἐστὶν
θάλατταν ἐμβαλῶς αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἐστὶν
κακῶν ἀνδρῶν ἀγαθῶν ὄντι, καὶ τὸν φι-
λοφίαν πλῆτ' ἐστὶν δὲ αὐτῶν δὲ αὐτῶν. μὴ
μὴν τοῖς κακῶν ὅτι γὰρ ἐστὶν ἀλλ' ὅσοι
ἐστὶν ἐστὶν ἐπὶ μὲν, ὅτι οὐκ ἐστὶν πρὸ τῆς
κυματῶν γὰρ, ὅτι οὐκ ἐστὶν μόνον. ὅτι
ὅτι μὴ τὸ κακῶν, σὺ δὲ αὐτῶν τῶν
μὴν καὶ τῶν κακῶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν

Thra-
sy-
clis ora-
tio.
Propo-
sio per
occupā-
tionem
συγκρι-
σις.
Ratio.

ὅτι οὐκ ἐ-
στὶν ἀν-
δρῶν.

Ratio.
Malitia.

Confir-
matio.

A modo

ARGUMENTVM

duorum postremorum Dia-
logorum.

Argumentum Nuxvomartias.

Quum brevis hæc fumo leuior sit uita caduco:
Et tamen excedat quod facit omne modum,
Quam teneat callem, medium seruare Menippus,
Ut potè sit: cæcas curat adire domos.
Ergo refert primum diris quæ uidit in umbris:
Decretum infernum peruariosq; locos.
Consilium tandem Vatis, qua uita sequenda:
Cuius responsi, quisquis es, esto memor.

Argumentum Timonis.

Distribuens aurum Timon incautus amicis,
Mendicus subito è diuite factus erat.
Ira igitur motus falsos contempsit amicos:
Atque alios parcè uiuere constituens:
Iuppiter huic iterum succurrens grandia misit,
Munera, quæ tanti causâ doloris erant.
Queis acceptatis, didicit dein parcere nummis.
Fabula, qui rectus, nos monet, usus opum.

LIBER.

Index.

LIBER PRIMVS.

ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Deorum Dialogi.

Προμηθεύς, καὶ Διὸς.	
<i>Promethei, & Iouis.</i>	fol. 1. a
Προμηθεύς, ἢ Καύκασος	
<i>Prometheus, siue Caucasus.</i>	fol. 3. a
Διὸς, καὶ Ἑρμοῦ.	
<i>Iouis & Mercurij.</i>	fol. 15. b
Ἀπόλλωνος, καὶ Ἡφαίστου.	
<i>Apollinis & Vulcani.</i>	fol. 16. b
Ἡφαίστου, καὶ Διὸς.	
<i>Vulcani & Iouis.</i>	fol. 18. b
Ποσειδῶνος, καὶ Ἑρμοῦ.	
<i>Neptuni & Mercurij.</i>	fol. 19. b
Ἀφροδίτης καὶ Σελήνης.	
<i>Veneris & Lunæ.</i>	fol. 21. b
Διὸς, Ἀσκληπιοῦ, καὶ Ἡρακλίου.	
<i>Iouis, Aesculapij, & Herculis.</i>	fol. 22. b
Ἡρας καὶ Ἀθηνᾶς.	
<i>Iunonis & Latonæ.</i>	fol. 23. a
Ἡρας, καὶ Διὸς.	
<i>Iunonis & Iouis.</i>	fol. 24. b
Ἀφροδίτης καὶ Ἑρμῶς.	
<i>Veneris & Cupidinis.</i>	fol. 26. b

Index.

Θεὸν κρίσιν.	
<i>Deorum iudicium.</i>	fol. 29. b
Ἀριος καὶ Ἑρμῶν.	
<i>Marsis, & Mercurij.</i>	fol. 37. b
Ἑρμῶν καὶ Μαίας.	
<i>Mercurij & Maiæ.</i>	fol. 38. b
Ζῆς καὶ Ἡλίου.	
<i>Iouis & Solis.</i>	fol. 40. a
Ἀπολλωνίου καὶ Ἑρμῶν.	
<i>Apollinis & Mercurij.</i>	fol. 42. a
	S B.

Index. SECUNDVS LIBER.

ΕΝΑΛΙΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Marini Dialogi.

Δορίδης, καὶ Γαλατῆας.	fol. 44. a
Doridis, & Galatæ	
Κυκλωπὸς, καὶ Ποσειδῶνος.	fol. 45. b
Cyclopi, & Neptuni.	
Ἀλφειὸς, καὶ Ποσειδῶνος.	fol. 47. a
Alphæi & Neptuni.	
Μενέλαος, καὶ Προίτης.	fol. 47. b
Menelai & Prothei.	
Ρωτίης, καὶ Γαλέης.	fol. 48. b
Panopes, & Galenes.	
Ποσειδῶνος, καὶ Δελφίνου.	fol. 49. b
Neptuni, & Delphini.	
Ποσειδῶνος, καὶ Νηρηίδων.	fol. 50. b
Neptuni, & Nereidum.	
Ἰριδὸς, καὶ Ποσειδῶνος.	fol. 51. b
Iridis, & Neptuni.	
Ζάντῳ καὶ Θαλάσσῃ.	fol. 52. b
Zanchi, & Maris.	
Δορίδης, καὶ Θέτιδος.	fol. 53. a
Doridis, & Thetidis.	
Τρίτωνος, καὶ Νηρηίδου.	fol. 54. a
Tritonis & Nereidum.	
Ζephyrῳ, καὶ Νότῳ.	fol. 56. a
Zephyri, & Noti.	TER.

Index.

TERTIVS LIBER.

ΝΕΚΡΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Mortuorum Dialogi.

Διογένησι, καὶ Πολυδύκῃ.	
<i>Diogenis, & Pollucis.</i>	fol. 58. b
Πλούτῳ ἢ κατὰ Μενίππου.	
<i>Pluto, seu contra Menippum.</i>	fol. 60. a
Μενίππου, Ἀμφιλόχου καὶ Τροφονίου.	
<i>Menippi, Amphilocho & Trophonij.</i>	fol. 62. a
Ερμού, καὶ Χάρων &.	
<i>Mercurij & Charontis.</i>	fol. 62. a
Πλούτωνι & καὶ Ερμού.	
<i>Plutonis, & Mercurij.</i>	fol. 63. a
Τερψίαντι & καὶ Πλούτωνι &.	
<i>Terpsionis & Plutonis.</i>	fol. 64. a
Ξενοφάντι, καὶ Καλλιδυμίδει.	
<i>Xenophanta & Callidimida.</i>	fol. 65. b
Κνέμῳ & καὶ Δαμνίπῳ.	
<i>Gnemonis, & Damnippi.</i>	fol. 66. b
Χάρωνι & καὶ Ερμού.	
<i>Charon, Mercurius, Mortui, Menippus.</i>	
<i>Charmoleus, Lampichus, Damastias, Philoso-</i>	
<i>phus, Rhetor.</i>	fol. 67. a
Κράτητι & καὶ Διογένητι.	
<i>Cratetis, & Diogenis.</i>	70. b
	Διαφύγου.

Index.

Αλεξάνδρου, Ανίβου, Μίνως, κη Σκιπίου.	
Alexander, Hannibal, Minos, Scipio	fol. 72.
Διογένηους, κη Αλεξάνδρου.	
Diogenes, & Alexandri	fol. 75. a
Αλεξάνδρου, κη Φιλίππου.	
Alexandri, & Philippi.	fol. 77. a
Αχιλλεύς κη Αντιλόχου.	
Antilochi & Achillis.	fol. 77. b
Διογένηους, κη Ηρακλείδους.	
Diogenis, & Herculis	fol. 80. b
Μενίππου, κη Ταντάλου.	
Menippi, & Tantal.	fol. 91. a
Μενίππου, κη Ερμού.	
Menippi, & Mercurij.	fol. 81. a
Αιάκων, Προτεσίλαον, Μενελάον, κη Πάριον.	
Acaci, Protefilai, Menelai, & Peridis.	fo. 86. a
Μενίππου, κη Αιάκου.	
Menippi, & Acaci.	fol. 87. a
Μενίππου κη Εφειβόρου.	
Menippi, & Cerberi.	fol. 89. a
Χάρων & κη Μενίππου.	
Charontis & Menippi.	fol. 88. a
Διογένηους, κη Μανσέλου.	
Diogenis & Mausoli.	fol. 89. a
Νίρειος, Θερσίτου κη Μενίππου.	
Nirei, Thersitæ, & Menippi.	fol. 90. b
Μενίππου κη Χάρων.	
Menippi & Chironis.	fol. 91. b
Διογένηους, Αντίσθενους, κη Κράτητος.	
Diogenis, Antisthenis & Cratetis	fol. 92. b
Διωνίου	

Index.

Αἰὼς καὶ Ἀγαμέμνων.	fol. 95. a
Αἰακὶς καὶ Ἀγαμέμνων,	
Νῆος καὶ Σαρπηρ,	fol. 69. a
Μῖνος, καὶ Σοστράτι.	
Μενέλαος, καὶ Νυσσαρία.	fol. 99. a
Μενέλαος, Φίλωνιδες.	
Τίμων, καὶ Μιχαήλ.	fol. 120. b
Τίμων καὶ Μιχαήλ.	

FINIS.

VITA LVCIANI

vt Suidas habet.

πικρῶς Σαρματικῶς, δι' ἡλικιᾶς ἀλάσκατος, ἡ δὲ
 Α σφαμῶς ἔκειτο ἐπὶ μᾶλλον, ἵτις ἐστὶ διελεύ-
 γον αὐτῆς γλώττης καὶ τῆς παρὰ τῶν ὀφθαλμῶν
 μίαν παρατίθεται. Λίγισται δὲ γινώσκοντες τὸ Κόσμος
 πικρῶς, καὶ ἰσχυρῶς. ἢ δὲ ἔστι τὸ πρὶν δεινῶς, ἢ
 Διὸς χάρις τῆς οὐρίας: δυνάμεις δ' ἐν πόντῳ, ἐπὶ λαο-
 γράφῳ ἱστάται, καὶ γίγνεται αὐτῶν ἄπορα, τὰ αὐτῶν δὲ
 αὐτῶν, ὑπὸ κωδῶν, ὅς περ τῆς ἀληθείας ἐκτίθηται, ἔτι γὰρ
 τὸν περιγίγειν διὰ πικρῶν τῶν χειρῶν, καὶ αὐτῶν
 φλασμοὺς ἢ χειρῶν παραμύθους, διὰ καὶ τῆς λήθης τοιαύτης
 κίσται ἐν τῷ παρὸν διδασκῶν, ἢ δὲ τῷ μίλλῳ,
 ἀλφειῶς δὲ αὐτῶν πορὶς μετὰ αὐτοῦ
 οὐ γινώσκοντες.

LUCIANI VITA,

Ex Iuida.

Lucianus Samosatensis, cognomento blasphemus, siue maledictus, aut atheos potius appellatus, eo quod in Dialogis suis ridicula etiam illa esse proponit, quae de rebus diuinis et sacris prodita sunt. Dicitur autem uixisse temporibus Traiani Caesaris, et deinceps. Ceterum fuit ab initio caesidicus Antiochia, quae in Syria est: sed cum ea res illi non satis ex sententia succederet, ad scribendum sese conuertit, scripsitque adeo infinita. Obiisse autem ipsum fama est, a canibus laceratum, quoniam et contra ueritatem uelut rabiem exercuisset. Nam in uita Peregrini Christianismi quoque insectatur, ipsum Christum contumeliose incessit, scelestus ille. Quare et rabiei istius poenas sufficientes in praesenti uita dedit, et in futurum, bea res aeterni ignis, una cum Satana erit. Haec ille. Addit autem Volaterranus, nescio quo autore, cum ab initio Christianus fuisset, postea eiusdem religionis desertorem factum esse, dictitantem se nihil ex ea consecutum, quam quod nomen ipsius corruptum esset, ex Lucio, Lucianus, factum.

Fuit autem Samosata, ut hoc quoque addamus, urbs, non longe ab Euphrate sita, Comagenes metropolis. Plinius, et Stephanus.

* * *

SEBAST. HEYD.

Lectori.

Qui non Græca simul iungit documenta Latinis;

Is uere docti nomen habere nequit.

Ergo puer paruo cœmas huic ære libellum:

Quo bene percepto, tum quoque Græca scies.

LUCIANVS, DE

Seipso.

Lucius hæc scripsi, prisca, stultiq; peritus.

Id quoq; enim stultum, quod sapit, esse solet.

Nulla homini constans de rebus opinio fertur:

Atq; eadem risu hic excipit, ille probat.

ERRATA.

Fol. 1. l. penult. lege Thetide. fol. 11. b. 14.
Et Iudicem in hac causa, ibidem. l. 16. ἀποπροπ, et
παράδοξον. fol. 15. l. 22. conclusio, sed παραδοξόν.
fol. 16. l. antepenultima lege, enumerationem, pro
enarrationem. fol. 22. b. l. 6. λατῶ, situ, et habitu.
fol. 51. b. in margine sub finem lege subiecti
tractatio.

